

یاران پارسی

مجموعه الواح مبارکہ جمال اقدس بھی و حضرت عبدالبھا

بافتuar بھائیان پارسی

یاران پارسی

مجموعه الواح مبارکه جمال اقدس ابھی و حضرت عبدالبهاء، به افتخار بهائیان پارسی

ناشر: مؤسسه مطبوعات امری آلمان

لجنة ملی نشر آثار امری به لسان فارسی و عربی

هوفهایم - آلمان

چاپ اول

۱۵۵ بندیع - ۱۹۹۸ میلادی

مقدمه ناشر

در سال ۱۳۳ بدیع، ۱۹۷۶ میلادی کتابی تحت عنوان مجموعه الواح مبارکه به افتخار بهائیان پارسی در ۹۲ صفحه بوسیله مؤسسه ملی مطبوعات امری در ایران انتشار یافت. در آن کتاب تعدادی از الواح مبارکه حضرت عبدالبهاء که به اعزاز احبابی پارسی عزّ صدور یافته به طبع رسیده و در مقدمه کتاب اظهار امیدواری شده است که پس از دسترسی به نسخ موثق سایر الواح صادره خطاب به بهائیان پارسی مجموعه دیگری از این آثار طبع و انتشار خواهد یافت.

حال با گذشت بیست سال از نشر کتاب مذکور این لجنه بسیار مسرور و سرافراز است که مندرجات آن مجموعه را به انضمام آثاری از قلم جمال اقدس ابھی و الواح دیگری از حضرت عبدالبهاء که مستقیماً به اعزاز بهائیان پارسی عزّ صدور یافته به صورت کتاب حاضر و تحت عنوان یاران پارسی، مجموعه الواح مبارکه جمال اقدس ابھی و حضرت عبدالبهاء به افتخار بهائیان پارسی منتشر می‌سازد. بعضی از فقرات الواح حضرت بهاءالله و حضرت عبدالبهاء نیز که در باره یاران پارسی در سایر آثار مبارکه عزّ صدور یافته در این مجموعه مندرج گردیده است.

الوح ياران پارسي البتة محدود به آثاری که در این کتاب منتشر شده نمی باشد و لذا باید امیدوار بود که آثار دیگری که خطاب به آنان و یا در باره آنان عزّ نزول یافته به تدریج بدست آید و ان شاءالله در طبع بعدی این مجموعه انتشار یابد.

مندرجات این کتاب بر اساس موثق ترین نسخ الواح مبارکه که در دست بوده تهیه گردیده و اسامی مخاطبین الواح مطابق شماره‌ای که در متن کتاب به هر لوح داده شده در صورتی در پایان کتاب مندرج گردیده استد اسامی مذبور عیناً از مندرجات صدر الواح و یا پاکتی که حاوی الواح مبارکه بوده نقل گردیده و الواحی که در صورت مذکور درج نشده فاقد اسامی مخاطبین بوده است.

فهرست مفصل مطالب و اعلام که به صورت الفبائی تهیه و به آخر کتاب اضافه شده خوانندگان گرامی را در یافتن مطالب مورد نظر مساعدت خواهد نمود.

امید صمیمانه این لجه چنان است که مطالعه این آثار مبارکه ثمینه سبب تعمق بیشتر یاران گرامی در معارف امر عظیم الهی گردد و نتایج حسنی مبارکه از نشر این کتاب نفیس عاید جمیع دوستان روحانی شود.

لجه نشر آثار امری

به لسان فارسی و عربی

لانگنهاین - آلمان

ازالواعْ مُبَارِكَه جمال اقدس هنی

بنام یکتا خداوند بهمانند

۱ امروز آفتاب گفتار یزدان از افق سماء خامه بیان مشرق و لانح و به تجلیی از تجلیاتش افشه اهل جهان منور و روشن، آتش محبت افروز امروز در گیتی ظاهر و نمایان بگو ای دستوران، دریای بخشش آمام ابصار موّاج، اوہام را بگذارید و قصد افق نیر ایقان نمائید و گمراهان را به خباء عرفان مقصود عالمیان آگاه سازید از برای خدمت این روز پیروز آمدهاید جمیع دفاتر و دساتیر کل را بشارت داده و به لقاء این یوم مبارک و ظهور آن مسرور نموده به نیروی توکل و انقطاع قصد مقام اعلی نمائید و خود و عباد را از کوثر زندگانی محروم مسازید. یا حسین نامهات رسید و به حضور و اصغا فائز و دریای فضل از شطر سجن بتو توجه نمود و هر موجی از امواجش باین کلمه علیا ناطق، روشن باد چشم عالم و ام چه که سر آغاز در انجام ظاهر و نور مستور آمام وجوه باهر هر بندهای از بندگان در این ایام باید از سه چیز بگذرد تا به سه چیز فائز گردد. سه چیز اول آز و وهم و خواهش نفس و سه چیز آخر اقبال و اقرار و ایقان. آنچه ذکر شد رازهای حضرت بی نیاز است که در نامه های آسمانی مذکور و در خزینه عصمت ریانی محفوظ و مصون، بهرام را از قبل مالک انانم ذکر نما و اسرار مکنونه که از خزانه خامه و آمه الیوم ظاهر بر او القا کن از خداوند یکتا میطلبیم او را تأیید فرماید تا به قوت الهی دستوران را به مقصود اصلی فائز نماید، بگو روزِ روزِ خدمت و قیام است نه قعود و اوہام، حجبات را خرق کن و سبحات را از میان بردار تا اهل جهان به راز

نهان آکاه شوند و دوست یکتا را بیابند و به لقایش فائز گردند. یا حسین ندا در کل حین مرتفع است طوبی از برای سمعی که از قصصهای احزاب عالم مطهر شد و به اصفاء نداء مالک اسماء فائز گشتند اولیای آن ارض را تکبیر برسان، بگو امروز که آسمان به آفتابِ عنایت یزدان مزین است به قلوب بستابید شاید به سبب و علت ظهور وجود پی برید و آکاه شوید امروز کنوز عالم به یک قطره از دریای آکاهی معادله ننماید انک اذا فزت بلوحی و شربتِ رحیق البیان من کأس عطانی قل:

الهی الهی نور افتدة عبادک بنور معرفتك ثم ادخلهم فی ظل قباب عظمتك و لجة بحر احادیثک ای رب ترانی مقبلًا اليك و منتظرًا بداعج جودك و فضلك لنفسی و لخلقك استلک باقدار اصبعک الذی بحرکه تحرکت الوجود من الغیب و الشهود با ان تفتح على وجوه احیائک ابواب نعمتك و برکتك و علوک و اقتدارک و قوایا دیهم لأخذ صحفک و زیرک و الواحدک ای رب انا عبدک و ابن عبدک متمسکا بحبلک و متوجهًا الى بحر عطانک استلک ان لاتخیبینی عما انزلته فی كتابک و قدرته لاصفیانک انک انت المقتدر الفغور الرحیم لا الله الا انت الفضال الکریم

آغاز گفتار ستایش پرورد گار است

۲ ای بندگان، چشمهای بخشش یزدانی در جوش است از آن بنوشید تا بیاری دوست یکتا از خاک تیره پاک شوید و بکوی دوست یکانه درآئید از جهان بگذرید و آهنگ شهر جانا نمائید.

ای بندگان، آتش پرده‌سوز برافروخته دست من است او را به آب نادانی می‌فسرید، آسمانها نشانهای بزرگی منست به دیده پاکیزه در او بنگرید و ستاره‌ها گواه راستی منند به این راستی گواهی دهید.

ای بندگان، دیدن به دیده بوده و شنیدن به گوش هر که در این روز فیروز آواز سروش را نشنید دارای گوش نبوده و نیست. گوش نه گوشی است که بدیده از آن نگرانی چشم نهان باز کن تا آتش یزدان بینی و گوش هوش فرا دار تا گفتار خوش جانان بشنوی.

ای بندگان، اگر درد دوست دارید درمان پدیدار، اگر دارای دیده بیننده‌اید گل روی یار در بازار نمودار. آتش دانانی برافروزید و از نادان بگریزید اینست گفتار پروردگار جهان.

ای بندگان، تن بی روان مرده است و دل بی یاد یزدان پژمرده پس بیاد دوست بیامیزید و از دشمن بپرهیزید. دشمن شما چیزهای شما است که به خواهش خود آن را یافته‌اید و نگاه داشته‌اید و جان را به آن آلوده‌اید. جان برای یاد جانان است آن را پاکیزه دارید، زیان برای گواهی یزدان است آن را به یاد گمراها می‌الائید.

ای بندگان، به راستی می‌گوییم راستگو کسی است که راه راست را دیده و آن راه یکی است و خداوند آن را پسندیده و آماده نموده و این راه در میان راهها مانند آفتاب جهانتاب است در میان ستارگان هر کس به این راه نرسیده آگاه نه و بی راه بوده اینست سخن یکتا خداوند بی‌مانند.

ای بندگان، روزگار بنگاه دیوان است خود را از نزدیکی او نگاه دارد
دیوان گمراهانند که در خوابگاه فراموشی با کردار تباہ آرمیده‌اند خواب
آنها خوشتراز بیداری است و مردن آنها دلکشتر از زندگی.

ای بندگان، نه هر تن دارای روان است و نه هر کالبد دارای جان، امروز
دارای روان تنی است که به جان آهنگ کوی جانان نموده انجام هر آغاز
امروز است خود را کور مکنید دوست یکتا نزدیک است خود را دور منمائید.
ای بندگان، تنها شما مانند نهالهای باغستان است و از بی‌آبی نزدیک به
خشکی است پس به آب آسمانی که از ابر بخشش یزدانی روانست تازه
نمائید، گفتار را کردار باید هر که گفتار را پذیرفت مرد کردار اوست و گرنه
مردار به از اوست

ای بندگان، سخن دوست شیرین است کو کسی که بیابد، کجاست گوشی
که بشنود. نیکو است کسی که امروز با دوست پیوندد و از هرچه جز
اوست در رهش بگذرد و چشم پوشد تا جهان تازه بیند و به مینوی پاینده راه
یابد. پروردگار جهان میفرماید:

ای بندگان، از خواهش‌های خود بگذرید و آنچه من خواسته‌ام آن را بخواهید.
راه بی راهنما نروید و گفتار هر راه نما را نپذیرید. بسیاری از راهنمایان
گمراهانند و راه راست را نیافتداند. راهنما کسی است که از بند روزگار
آزاد است و هیچ چیز او را از گفتار راست باز ندارد.

ای بندگان، راستی پیشه کنید و از بیچارگان رو برمگردانید و نزد بزرگان

مرا یاد نمایند و مترسید.

ای بندگان، از کردار بد پاک باشید و به گفتار پروردگار رفتار کنید. این است سخن خداوند یکتا.

سر هر داستان نام یزدان است

۲ ای دوستان یزدان، آواز یکتا خداوند بی نیاز را به گوش جان بشنوید تا شما را از بند گرفتاریها و تیرگی تاریکیها آزاد فرماید و به روشنانی پاینده رساند، صعود و نزول، حرکت و سکون از خواست پروردگار ماکان و مایکون پدید آمد سبب صعود خفت و علت خفت حرارت است خداوند چنین قرار فرمود و سبب سکون ثقل و گرانی و علت آن برودت است خداوند چنین قرار فرمود و چون حرارت را که مایه حرکت و صعود و سبب وصول به مقصود بود اختیار نمود لذا آتش حقیقی را به ید معنوی برافروخت و به عالم فرستاد تا آن آتش الهیه کل را به حرارت محبت رحمانیه به منزل دوست یگانه کشاند و صعود و هدایت نماید. اینست سر کتاب شما که از قبل فرستاده شد و تا اکنون از دیده و دل مکنون و پوشیده بوده اکنون آن آتش آغاز به روشنی تازه و گرمی بی اندازه هویداست تا جذب رطوبات و بروdat زائده که مایه سستی و افسردگی و سرمایه گرانی و پژمردگی است نماید و همه امکان را به مقام قرب رحمن کشاند هر که نزدیک شد برافروخت و رسید و هر که دوری جست بازماند.

ای بندۀ یزدان، از بیکانگان بیکانه شو تا یکانه را بشناسی بیکانگان مردمانی هستند که شما را از یکانه دور مینمایند امروز روز فرمان و دستوری دستوران نیست در کاب شما گفتاریست که معنی آن اینست دستوران در آن روز مردمان را دور مینمایند و از نزدیکی باز میدارند دستور کسی است که روشنایی را دید و بکوی دوست دوید اوست دستور نیکوکار و مایه روشنایی روزگار.

ای بندۀ یزدان هر دستور که تو را از این نار که حقیقت نور و سرّ ظهور است دور مینماید او دشمن تو است. به گفتار اغیار از یار دور معان و از سخن دشمن از دوست مگذر.

ای بندۀ یزدان، روز کردار آمد وقت گفتار نیست، پیک پروردگار آشکار هنگام انتظار نه، چشم جان بگشا تا روی دوست بینی، گوش هوش فرا دار تا زمزمه سروش ایزدی بشنوی.

ای بندۀ یزدان، پراهن بخشش دوخته و آماده بگیر و بپوش و از مردمان دل بردار و چشم بپوش. ای خردمند اگر پند خداوند بشنوی از بند بندگان آزاد شوی و خود را برتر از دیگران بینی. ای بندۀ یزدان، شبنمی از دریاهای بخشش یزدان فرستادیم اگر بنوشنند و زمزمه‌ای از آواز های خوش جانان آوردیم اگر به گوش جان بشنوند. به پرهای شادمانی در هوای محبت یزدانی پرواز کن مردمان را مرده انگار به زندگان بیامیز هر یک از مردمان جهان که بوی خوش جانان را در این بامداد نیافت از مردگان محسوب.

بی نیاز به آواز بلند می فرماید جهان خوشی آمده غمگین مباشد، راز نهان
پدیدار شده اندوهگین مشوید اگر به پیروزی این روز بی بری از جهان و آنچه
در اوست بگذری و به کوی یزدان شتابی.

ای بندۀ یزدان، بی روزی را از این پیروزی آگاهی نه و افسرده را از این
آتش افروخته گرمی نه.

ای بندۀ یزدان، آن شجر که به دست بخشش کشتم با امر آشکار و آن
مزده که در کتاب دادیم اکنون با اثر هویدا.

ای بندۀ یزدان، هنگامی در خوابگاه بر تو تجلی نمودیم به آن آگاه نشدی
اکنون بیاد آرتا بیابی و به دل سوی دوست بی منزل شتابی.

ای بندۀ یزدان، بگو ای دستوران دست قدرت از ورای سحاب پیدا به دیده
تازه ببینید و آثار عظمت و بزرگی بی حجاب هویدا به چشم پاک بنگرید.

ای بندۀ یزدان، آفتاب جهان جاودانی از مشرق اراده رحمانی در اشراق و
دریای بخشش یزدانی در امواج، بی بهره کسی که ندید و مرده مردی که
نیافت، چشم از دنیا بریند و به روی دوست یکتا بگشا و به او پیوند.

ای بندۀ یزدان، بی آلایش جان به ستایش پروردگار زیان بگشا زیرا از کلک
گهربار تو را یاد نمود اگر بی به این بخشش بری خود را پاینده بینی.

ای بندۀ یزدان، بگو خداوند می فرماید صاحب محنت صحّت نخواست بر
نخواهد خواست و آن دارای نشان رستگاری نخواهد یافته.

بنام گوینده دانا

ستایش پاک یزدان را سزاوار که از روشنی آفتاب بخشش جهان را روشن نمود از با، بحراعظم هویدا و از ها، هویه بحته، اوست توانانی که توانانی مردم روزگار او را از خواست خود باز ندارد و لشکرهای پادشاهان از گفتارش منع ننماید. نامهات رسید دیدیم و ندایت را شنیدیم در نامه لائی محبت مکنون و اسرار مودت مخزون از داور بی همال میطلبیم ترا تأیید فرماید بر نصرت امرش و توفیق بخشد تا تشنگان دشت نادانی را به آب زندگانی برسانی اوست بر هر امری قادر و توانا. آنچه از دریای دانانی و خورشید بینانی سؤال نمودی به اجابت مقرون.

پرسش نخستین، نخست پرسش یکتای یزدان را به چه زیان و رو به کدام سو بنمانیم شایسته است

آغاز گفتار پرسش پروردگار است و این پس از شناسائیست چشم پاک باید تا بشناسد و زیان پاک باید تا بستاید امروز روهای اهل دانش و بینش سوی اوست بلکه سویها را جمله رو بر سوی او، شیرمرد، از خداوند میخواهیم مرد میدان باشی و به توانانی یزدان برجیزی و بگوئی ای دستوران گوش از برای شنیدن راز بی نیاز آمده و چشم از برای دیدار، چرا گریزانید، دوست یکتا پدیدار میگوید آنچه را که رستگاری در آنست، ای دستوران اگر بوی گلزار دانانی را بیابید جزا نخواهد و دانای یکتا را در جامه تازه پشناسید و از گیتی و گیتی خواهان چشم بردارید و بیاری برجیزید.

پرسش دوم، در کیش و آینه بوده،

امروز کیش یزدان پدیدار، جهاندار آمد و راه نمود کیش نیکوکاری و آینش برداری، این کیش زندگی پاینده بخشد و این آینه مردمان را بجهان بی نیازی رساند، این کیش و آینه دارای کیشها و آینهای است بگیرید و بدارید.

پرسش سوم، با مردم روزگار که جدا جدا کیشی گرفته‌اند و هر یک کیش و آینه خویش را پیشتر و بهتر از دیگری دانند چگونه رفتار نمائیم که از دست و زبان ایشان در رنج و آزار نباشیم.

ای شیر مردمان رنج را در راه حضرت یزدان راحت دان هر دردی در راه او درمانیست بزرگ و هر تلخی شیرین و هر پستی بلند اگر مردمان بیابند و بدانند جان رایگان در راه این رنج دهند. این رنج مفتاح گنج است اگر در ظاهر منکر است در باطن پسندیده بوده و هست کفتار ترا پذیرفتیم و تصدیق نمودیم چه که مردمان روزگار از روشنائی آفتاب داد محرومند، داد را دشمن میدارند. اگر بی رنجی طلبی این بیان که از قلم رحمن جاری شده قرائت نما، الهی الهی اشهد بفردانیتک و وحدانیتک استلک یا مالک الأسماء و فاطر السماء بنفوذ کلمتك العليا و اقتدار قلمك الأعلى ان تنصرني برایات قدرتك و قوتک و تحفظني من شر اعدائك الذين نقضوا عهدهك و میثاقك انك انت المقتدر القدير. این ذکر حصنی است متین و لشکریست مبین حفظ نماید و نجات بخشد.

پرسش چهارم، در نامه های ما مژده داده اند شاه بهرام با نشانه های زیاد از برای رهنمائی مردمان می آید الی آخر بیانه

ای دوست آنچه در نامه ها مژده داده اند ظاهر و هویدا کشت، نشانها از هر شطیری نمودار امروز یزدان ندا مینماید و کل را به مینوی اعظم بشارت میدهد، گیتی به انوار ظهورش منور ولکن چشم کمیاب از یکتا خداوند بیعانتند بخواه بندگان خود را بینائی بخشد، بینائی سبب دانائی و علت نجات بوده و هست دانائی خرد از بینائی بصر است اگر مردمان به چشم خود پنگرنند امروز جهان را به روشنائی تازه روشن بینند. بگو خورشید دانائی هویدا و آفتاب بینش پدیدار بختیار آن که رسید و دید و شناخت پرسش پنجم، از پل صراط و بهشت و دوزخ بوده

پیغمبران براستی آمد ها ند و راست گفته اند. آنچه را پیک یزدان خبر داده پدیدار شده و می شود عالم به مجازات و مكافایت برپا، بهشت و دوزخ را خرد و دانائی تصدیق نموده و مینماید چه که وجود این دو از برای آن دو لازم در مقام اول و رتبه اولی بهشت رضای حق است هر نفسی برضای او فائز شد او از اهل جنت علیا مذکور و محسوب و بعد از عروج روح فائز می شود به آنچه که آمده و خامه از ذکرش عاجز است، صراط و میزان و همچنین جنت و نار و آنچه در کتب الهی مذکور و مسطور است نزد اصحاب بصر و مردمان منظر اکبر معلوم و مشهود است حین ظهور و بروز انوار خورشید معانی کل در یک مقام واقف و حق نطق می فرماید به آنچه اراده می فرماید. هر یک از مردمان که

بشنیدن آن فائز شد و قبول نمود او از اهل جنت مذکور و همچنین از صراط و میزان و آنچه در روز رستخیز ذکر نموده‌اند گذشته و رسیده و یوم ظهور یوم رستخیز اکبر است. امید هست که آن جناب از رحیق وحی الهی و سلسلی عنایت ریانی به مقام مکاشفه و شهود فائز شوند و آنچه ذکر نموده‌اند ظاهراً و باطنًا مشاهده نمایند.

پرسش ششم، پس از هشتم تن که روان از تن جدا شده به آن سرا شتابد الی آخر.

در این مقام چندی قبل از خامه دانش ظاهر شد آنچه که بینایان را کفایت نماید و اهل دانش را فرح اکبر بخشد. براستی میگوئیم روان از کردار پسندیده خوشنود میشود و داد و دهش در راه خدا باو میرسد.
پرسش هفتم، از نام و نژاد و نیاکان پاک نهاد بوده،

ابوالفضل گلپایگانی علیه بهائی در این باب از نامه‌های آسمانی نوشته آنچه که آکاهی بخشد و بر بینائی بیفزاید آیین یزدان با قوت و نیرو بوده و هست زود است آنچه از زبان گفته شد در ظاهر دیده شود از خداوند میخواهیم ترا بر یاری نیرو بخشد اوست دانا و توانا. اگر آن جناب سوره رئیس و سور ملوک را بباید و بخواند از آنچه سوال نموده بی‌نیاز گردد و به خدمت امر الهی قیام نماید قیامی که ظلم عالم و قوت ام او را از نصرت مالک قدم منع نکند از حق میطلبیم شما را تأیید فرماید بر آنچه سبب بلندی و بقای نام است جهد نمائید شاید به سور مذکوره هم برسید و از لآلی حکمت و بیان

که از خزینه قلم رحمن ظاهر شده قسمت برید و نصیب بردارید البهاء علیک و
علی کل ثابت مستقیم و راسخ امین.

بنام آن که بیم از اوست و امید از او

۵ نخستین گفتار کردگار اینست با سینه پاک از خواهش و آلایش و دل پاکیزه
از رنگهای آفرینش پیش دانا و بینا و توانا بیانید و آنچه سزاوار روز اوست
بیارید امروز روز دیدار است چه که یزدان بپرده پدیدار و آشکار به جان
پاک بشتابید شاید برسید و به آنچه سزاوار است بپرید. از آب پرهیزکاری
خود را از آز و کردارهای ناشایسته پاک نمائید تا راز روز بنياز را بیابید.
روشنی نخستین در روز پسین پدیدار به سه چیز دیدار دست دهد و رستگاری
پدیدار شود پاکی دل و دیده و پاکی گوش از آنچه شنیدم بگو ای
دوستان راه نما آمد گفتارش از گفتارها پدیدار و راهش میان راهها نمودار راه
راه اوست بیابید، گفتار گفتار اوست بشنوید. امروز ابر بخشش یزدان میبارد
و خورشید دانائی روشنی میبخشد و بخود راه مینماید جوانمرد آن که راههای
گمان را گذاشت و راه خدا گرفت ای دوستان دست توانای یزدان پرده
های گمان را درید تا چشم ببیند و گوش از شنیدن باز نماند امروز روز
شنیدن است بشنوید گفتار دوست یکتا را و به آنچه سزاوار است رفتار
نمائید.

روشنی هر نامه
نام زنده پاینده بوده

۶ ای بندگان، سزاوار آن که در این بهار جان فزا از باران نیسان یزدانی تازه و خرم شوید خورشید بزرگی پرتو افکنده و ابر بخشش سایه گستردۀ با بهره کسی که خود را بی بهره نساخت و دوست را در این جامه بشناخت. بگو ای مردمان چراغ یزدان روشن است آن را به بادهای نافرمانی خاموش ننمائید روز ستایش است به آسایش تن و آلایش جان مپردازید، اهریمنان در کمین‌گاهان ایستاده‌اند آگاه باشید و به روشنی نام خداوند یکتا خود را از تیرگیها آزاد نمائید، دوست بین باشید نه خودبین. بگو ای گمراهان پیک راستکو مژده داد که دوست می‌آید اکنون آمد چرا افسرده‌اید آن پاک پوشیده بی پرده آمد چرا پژمرده‌اید. آغاز و انجام جنبش و آرام آشکار امروز آغاز در انجام نمودار و جنبش از آرام پدیدار این جنبش از گرمی گفتار پروردگار در آفرینش هویدا شد هرکه این گرمی یافت به کوی دوست شتافت و هرکه نیافت بی‌فسرد افسردنی که هرگز برنخاست. امروز مرد دانش کسی است که آفرینش او را از بینش باز نداشت و گفتار او را از کردار دور ننمود. مرده کسی که از این باد جانبخش در این بامداد دلکش بیدار نشد و بسته مردی که گشاینده را نشناخت و در زندان آز سرگردان بماند.

ای بندگان، هرکه از این چشمۀ چشید بزندگی پاینده رسید و هرکه ننوشید از مردگان شمرده شد. بگو ای زشتکاران، آز شما را از شنیدن آواز بی‌نیاز

دور نمود او را بگذارید تا راز کردگار بیابد و او مانند آفتاب جهانتاب روشن و پدیدار است بکو ای نادانان، گرفتاری ناگهان شما را از پی، کوشش نمایند تا بگذرد و بشما آسیب نرساند اسم بزرگ خداوند که به بزرگی آمده بشناسید اوست داننده و دارنده و نگهبان.

بنام پکتا خداوند بهمها

۷ ستایش پاک یزدان را سزاست که به خودی خود زنده و پاینده بود هر نابودی از بود او پدیدار شده و هر نیستی از هستی او نمودار گشته ای رستم انشاءالله به عنایت رحمن مرد میدان باشید تا از این زمزمه ایزدی افسردهان را برافروزی و مردهان را زنده و پژمردهان را تازه نمائی اگر باین نار که نور است پی بری بگفتار آثی و خود را دارای کردار بینی ای رستم امروز نمودار کرم ذره را آفتاب کند و پرتو تجلی انوار اسم اعظم قطره را دریا نماید. بکو ای دستوران به اسم من عزیزید و از من در گریز شما دستوران دیوانید اگر دستوران یزدان بودید با او بودید و او را میشناختید. ای رستم بحرکرم یزدانی آشکار و آفتاب بخشش رحمانی نمودار صاحب چشم آن که دید و صاحب گوش آن که شنید. بکو ای کوران جهان پناه آمده روز بینانی است، بینای آکاه آمده هنگام جان بازی است در این روز بخشش کوشش نمایند تا در دفتر نیکوکاران مذکور آئید جز حضرت رحمن احدی بر آمرزش گمراهان و گناهکاران قادر نبوده و نیست کسی که هستی نیافته

چگونه هستی بخشد و صاحب خطا چگونه از خطا درگذرد.
 بگو ای دستوران، محبوب عالمیان در زندان شما را به یزدان میخواند از او
 بپذیرید و بلایای بی پایان را از برای خلاصی شما قبول نموده از او مگریزید،
 از دشمن دوست نما بگذرید و به دوست یکتا دل بندید. بگو ای مردمان
 به رضای دوست راضی شوید چه که آنچه را او برگزید اوست پسندیده.
 بگو ای دستوران، کردار احده امروز مقبول نه مگر نفسی که از مردمان و
 آنچه نزد ایشان است گذشته و بسمت یزدان توجه نموده. امروز روز
 راستگویان است که از خلق گذشته‌اند و به حق پیوسته‌اند و از ظلمت دوری
 جسته به روشنانی نزدیک شده‌اند. ای رستم گفتار پروردگار را بشنو و به
 مردمان برسان.

بنام خداوند جهان

۸ ای دوستان، یزدان میفرماید امروز روز گفتار نیست بشنوید ندای دوست یکتا
 را و بپذیرید آنچه را که بندگان را آکاه سازد و آزادی بخشد گفتار همه
 پیمبران گفته شد در دفاتر گفتار مقصود عالمیان ملاحظه نما امروز خورشید
 بیان از افق آسمانِ برها نُشرق و لانع سزاوار آن که گوش از گفتارهای
 عالم پاک شود تا گفتار پیمبران که در این گفتار آشکار است بیابد. کیش
 الهی پدیدار و کردارش هویدا بگو ای بندگان، راه نما آمد پشتا بید بیننده
 یکتا آمده و راه راست نموده سزاوار آن که هر که این ندا را شنید بزبان جان

بگوید ای پروردگار ندایت جهان را تازه نمود و زندگی بخشید رویم بسوی توست و جانم در آرزوی دیدار تو. نامهات رسید نور مودت از آن ساطع و عرف محبت از آن منتشر، بایست بر خدمت امر حق جلاله و بندگان را بطلع نور و ظهور مکلم طور مژده ده شاید به راهنمائی تو راه خدا را بیابند و بیابند آنچه را که لازال از دریای بخشش یزدان آرزو مینمودند. بگو ای دستوران، دارای جهان آمد راهش دون راهها و گفتارش دون گفتارها بشنوید و بیانید این روز پیروز را مانند نبوده و نیست اینست گفتار پروردگار.

ہنام گوینده هادسی

۹ یا بهرام، روز دیدار آمد، آفتاب قداتی الوهاب میگوید و آسمان به قداتی الرَّحْمَن ذاکر امروز نور آفتاب حقیقت عالم را احاطه نموده دریاها را گفتار دیگر است و دفاتر دانش را ذکر دیگر، طور را جلوه دیگر است و طائف کعبه ظهور و بروز، خوش است حال مردمانی که در این روز فیروز ندای دوست آسمانی را شنیدند و به دیده های پاک و پاکیزه به افقش توجه نمودند. اسمای مذکوره در نامه آن جناب هر یک بنور بیان مقصود عالمیان منور گشت و در ساحت اقدس مذکور، بگو:

پروردگارا مهربانا پادشاها دادرسا، حمد و ثنا و شکر و بهاء ترا سزاست که گنج شناسائی را در دل و دیعه گذاردی و لطیفة وجود را از آب و گل برانگیختی توانایی که قوت و شوکت عباد ترا ضعیف ننمود و لشکر

غفلت و عسکر غرور و ثروت ترا از اراده باز نداشت در حینی که سهام ضعینه و بخضا از جمیع جهات طیار به استقامت تمام قائم و بما ینبغی قائل، ظلم فراعنه ترا از گفتار منع نکرد و قهر جباره از اراده غالبه منع نساخت. ای پروردگار دستوران را راه نما و به جنود دانائی و علم لدنی مدد بخش شاید عبادت را به راه راست و خبر بزرگ بشارت دهند و فائز نمایند ای کریم نورت ساطع و امرت غالب و حکمت نافذ اولیاثت را از دریای بخشش محروم مساز و از برای هر یک از قلم عنایت آنچه الیوم سزاوار فضل تو است مرقوم نما و مقدار فرما تونی توانا و تونی دانا و بینا. ای پروردگار دستوران را آگاه نما تا به آگاهی خود غافلین را آگاه نمایند و گمراها را به راه آرنده تا کل در ظل قباب عظمت و سدره رحمت جمع شوند و بشنوند آنچه را که قوه سامعه از برای آن به ظهور آمده و مشاهده نمایند آنچه را که قوه باصره از برای آن موجود گشته امر امیر تو و جانها قربان تو.

بنام خداوند مهریان

۱۰ ای مهریان، دوستی از دوستان یادت نمود، یادت نمودیم امروز آنچه دیده میشود گواهی میدهد و بندگان را به خداوند یکتا میخواند بگو امروز آفتاب بینائی از آسمان دانائی هویدا، نیکوست کسی که دید و شناخته آنچه از پیش گفته شد در این روزگار پدیدار. بگو ای دوستان، خود را از دریای بخشش یزدانی دور ننمایند چه که او بسیار نزدیک آمده آن که پنهان بود

آمده و خوب آمده بر یک دستش آب زندگانی و بر دست دیگر فرمان آزادی
بگذارید و بگیرید، بگذارید آنچه در جهان دیده میشود و بگیرید آنچه را که
دست بخشش میبخشد آمده آنچه چشم روزگار مانند آن ندیده ای دوستان
بشتایید بشتایید، بشنوید بشنوید کردار دستوران مردمان را از کردگار دور
نموده بجای نیاز آز نمودار، راه خداوند خدا را گم کرده‌اند، گمراهنده و خود
را دارای راه میدانند پیشوایان را گواه نمودیم و آگاه کردیم تا در این روز
گواهی دهند و بندگان را به پاک یزدان رسانند. بگو ای دستوران، از
خواب برخیزید و از بیهوشی بهوش گرانید آواز بی‌نیاز را بگوش جان بشنوید
و با آنچه سزاوار روز خداوند است رفتار نمائید. امروز مهتر کسی است که
دید و آگاه شد و کهتر کسی که گفتار دانا را نیافت و دوست تازه را در
جامه تازه نشناخت، دریای دانائی پدیدار و آفتاب بینائی نمودار بشنوید ندای
گوینده پاینده را و خود را از آنچه سزاوار نیست پاک و پاکیزه نمائید تا
شایسته بارگاه آفریدگار شوید امروز خداوند در انجمن سخن میفرماید نزدیک
شوید و گفتارش را بیابید، گفتار پیک دیدار اوست شما را از تاریکی رهاند و
به روشنایی رساند نامت را شنیدیم و در نامه یادت نمودیم این یاد مانند
نهالی است که بدست بخشش کشتم زود است که با برگ و بار تازه بی‌اندازه
پدیدار شود خداوند خدا چنین فرموده و راه نموده اوست توانا و بینا و
اوست گوینده و دانا.

بنام خداوند یکتا

۱۱ ستایش بیتنده پاینده را سزاست که به شبنمی از دریای بخشش خود آسمان هستی را بلند نمود و به ستاره های دانائی بیماراست و مردمان را به بارگاه بلند بینش و دانش راه داد و این شبنم که نخستین گفتار کردگار است گاهی با بآب زندگانی نامیده میشود چه که مردگان بیابان نادانی را به آب دانائی زنده نماید و هنگامی به روشنایی نخستین، و این روشنی که از آفتاب دانش هویدا گشت چون بتایید جنبش نخستین نمودار و آشکار شد و این نمودارها از بخشش دانای یکتا بوده اوست داننده و بخشنده و اوست پاک و پاکیزه از هر گفته و شنیده بینائی و دانائی گفتار و کردار را دست از دامن شناسانی او کوتاه، هستی و آنچه از او هویدا این گفتار را گواه پس دانسته شد نخستین بخشش کردگار گفتار است و پاینده و پذیرنده او خرد. اوست دانای نخستین در دبستان جهان و اوست نمودار یزدان آنچه هویدا از پرتو بینائی اوست و هرچه آشکار نمودار دانائی او. همه نامها نام او و آغاز و انجام کارها باو. نامه شما در زندان باین زندانی روزگار رسید خوشی آورد و بر دوستی افزود و یاد روزگار پیشین را تازه نمود سپاس دارای جهان را که دیدار را در خاک تازی روزی نمود دیدیم و گفتیم و شنیدیم امید چنان است که آن دیدار را فراموشی از پی درنیايد و گرداش روزگار یاد او را از دل نبرد و از آنچه کشته شد گیاه دوستی بروید و در انجمان روزگار سبز و خرم و پاینده بماند. این که از نامه های آسمانی پرسش رفته بود رگ جهان

در دست پزشک داناست درد را میبیند و به دانایی درمان میکند هر روز را رازی است و هر سر را آوازی درد امروز را درمانی و فردا را درمان دیگر امروز را نگران باشید و سخن از امروز رانید. دیده میشود گیتی را دردهای بیکران فرا گرفته و او را بـر بـستر ناکامی انداخته مردمانی که از بـاده خودبینی سرمـست شدهـاند پـزـشـکـ دـانـا رـا اـز اوـ باـز دـاشـتـهـانـدـ اـینـستـ کـهـ خـودـ وـ هـمـهـ مرـدـمـانـ رـاـ گـرفـتـارـ نـمـوـدـهـانـدـ نـهـ درـدـ مـیدـانـدـ نـهـ درـمـانـ مـیـشـنـاـسـنـدـ رـاـسـتـ رـاـ کـرـ کـرـ اـنـگـاـشـتـهـانـدـ وـ دـوـسـتـ رـاـ دـشـمـنـ شـمـرـدـهـانـدـ بـشـنـوـيـدـ آـواـزـ اـينـ زـنـدـانـیـ رـاـ بـاـيـسـتـیدـ وـ بـگـوـيـدـ شـاـيدـ آـنـانـکـهـ درـ خـوـابـنـدـ بـيـدارـ شـونـدـ بـگـوـ اـیـ مرـدـگـانـ دـسـتـ بـخـشـشـ يـزـدانـیـ آـبـ زـنـدـگـانـیـ مـیدـهـدـ بـشـتـابـیدـ وـ بـنـوـشـیدـ هـرـکـهـ اـمـرـوـزـ زـنـدـهـ شـدـ هـرـگـزـ نـمـيـرـدـ وـ هـرـکـهـ اـمـرـوـزـ مـرـدـ هـرـگـزـ زـنـدـگـیـ نـيـابـدـ.

در بـارـهـ زـيـانـ نـوـشـتـهـ بـوـدـيـدـ تـازـىـ وـ پـارـسـىـ هـرـدوـ نـيـکـوـ اـسـتـ چـهـ کـهـ آـنـچـهـ اـزـ زـيـانـ خـوـاسـتـهـانـدـ پـیـ بـرـدـنـ بـگـفـتـارـ گـوـيـنـدـهـ اـسـتـ وـ اـيـنـ اـزـ هـرـدوـ مـیـآـيـدـ وـ اـمـرـوـزـ چـونـ آـفـتـابـ دـانـشـ اـزـ آـسـمـانـ اـيـرـانـ آـشـكـارـ وـ هـوـيـداـ اـسـتـ هـرـچـهـ اـيـنـ زـيـانـ رـاـ سـتـايـشـ نـمـائـيـدـ سـزاـوارـ اـسـتـ اـيـ دـوـسـتـ چـونـ گـفـتـارـ نـخـسـتـيـنـ درـ رـوـزـ پـسـينـ بـعـيـانـ آـمـدـ گـروـهـيـ اـزـ مـرـدـمـانـ آـسـمـانـيـ آـواـزـ آـشـناـ شـنـيـدـنـدـ وـ بـآنـ گـروـيـدـنـدـ وـ گـروـهـيـ چـونـ كـرـدارـ بـرـخـىـ رـاـ باـ گـفـتـارـ يـكـىـ نـدـيـدـنـدـ اـزـ پـرـتـوـ آـفـتـابـ دـانـايـشـ دورـ مـانـدـنـدـ. بـگـوـ اـيـ پـسـرـانـ خـاـكـ يـزـدانـ پـاـكـ مـيـفـرـمـاـيـدـ آـنـچـهـ درـ اـيـنـ رـوـزـ پـيـروـزـ شـماـ رـاـ اـزـ آـلـايـشـ پـاـكـ نـمـائـيـدـ وـ بـهـ آـسـايـشـ رـسانـدـ هـمـانـ رـاهـ رـاـسـتـ وـ رـاهـ منـ اـسـتـ پـاـكـيـ اـزـ آـلـايـشـ پـاـكـيـ اـزـ چـيـزـهـائـيـ اـسـتـ کـهـ زـيـانـ آـرـدـ وـ اـزـ بـزـرـگـيـ

مردمان بکاهد و آن پسندیدن گفتار و کردار خود است اگرچه نیک باشد و آسایش هنگامی دست دهد که هر کسی خود را نیکخواه همه روی زمین نماید آن که او آگاه این گفتار را گواه که اگر همه مردمان زمین بگفته آسمانی پی میبردند هرگز از دریای بخشش یزدانی بی بهره نمی‌ماندند. آسمان راستی را روشن‌تر از این ستاره‌ای نبوده و نیست نخستین گفتار دانا آن که ای پسران خاک از تاریکی بیگانگی به روشنی خورشید یگانگی روی نمائید اینست آن چیز که مردمان جهان را بیشتر از همه چیزها بکار آید. ای دوست درخت گفتار را خوشتر از این برگی نه و دریای آگاهی را دلکشتر از این گوهر نبوده و نخواهد بود. ای پسران دانش چشم سر را پلک با آن نازکی از دیدن جهان و آنچه در اوست بی بهره نماید دیگر پرده آز اگر بر چشم دل فرود آید چه خواهد نمود. بکو ای مردمان تاریکی آز و رشك روشنانی جان را بپوشاند چنانکه ابر روشنانی آفتاب را اگر کسی بگوش هوش این گفتار را بشنود پر آزادی برآرد و باسانی در آسمان دانانی پرواز نماید. چون جهان را تاریکی فرا گرفت دریای بخشش بجوش آمد و روشنانی هویدا گشت تا کردارها دیده شود و این همان روشنی است که در نامه‌های آسمانی با آن مژده داده شد اگر کردگار بخواهد دلهای مردمان روزگار را بگفتار نیک پاک و پاکیزه کند و خورشید یگانگی بر جانها بتاخد و جهان را تازه نماید. ای مردمان گفتار را کردار باید چه که گواه راستی گفتار کردار است و آن بی این تشنگان را سیراب ننماید و کوران را درهای بینانی

نگشاید. دانای آسمانی میفرماید گفتار درشت بجای شمشیر دیده میشود و نرم آن بجای شیر کودکان جهان از این به دانائی رسند و برتری جویند. زبان خرد میگوید هرکه دارای من نباشد دارای هیچ نه از هرچه هست بگذرید و مرا بیابید منم آفتاب بینش و دریای دانش پژمردگان را تازه نمایم و مردگان را زنده کم منم آن روشنانی که راه دیده بنمایم و منم شاهباز دست بی نیاز که پرپستگان را بگشایم و پرواز بیاموزم دوست یکتا میفرماید راه آزادی باز شده بستابید و چشم دانائی جوشیده از او بیاشامید بگو ای دوستان سراپرده یگانگی بلند شد به چشم بیگانگان یکدیگر را نبینید همه بار یک دارید و برگ یک شاخصار. براستی میگوییم آنچه از نادانی بکاهد و بر دانائی بیفزاید او پسندیده آفریننده بوده و هست بگو ای مردمان در سایه داد و راستی راه روید و در سراپرده یکتائی درآئید. بگو ای دارای چشم گذشته آینه آینده است ببینید و آگاه شوید شاید پس از آگاهی دوست را بشناسید و نرنجانید امروز بهترین میوه درخت دانائی چیزی است که مردمان را بکار آید و نگاهداری نماید بگو زبان گواه راستی من است او را به دروغ میالانید و جان گنجینه راز من است او را بدست آز مسپارید امید چنان است که در این بامداد که جهان از روشنیهای خورشید دانش روشن است به خواست دوست پی بریم و از دریای شناسانی بیاشامیم ای دوست چون گوش کمیاب است چندی است که خامه در کاشانه خود خاموش مانده کار بجایی رسیده که خاموشی از گفتار پیشی گرفته و پسندیده تر آمده بگو ای

مردمان سخن به اندازه کفته میشود تا نورسیدگان بمانند و نورستگان برستند
شیر به اندازه باید داد تا کودکان جهان به جهان بزرگی درآیند و در بارگاه
یگانگی جای گزینند. ای دوست زمین پاک دیدیم تخم دانش کشتم دیگر
تا پرتو آفتاب چه نماید بسوزاند یا برویاند. بگو امروز به پیروزی دانای یکتا
آفتاب دانایی از پس پرده جان برآمد و همه پرنده‌گان بیابان از پاده دانش
مستند و به یاد دوست خورستند نیکو است کسی که بباید و بباید.

ای رب استغفرک بلسانی و قلبی و نفسی و فوادی و روحی و جسدی و جسمی
و عظمی و دمی و جلدی و انك أنت التواب الرحيم واستغفرک یا الہی
باستغفار الذى به تھب روانع الغفران علی أهل العصيان و به تلبس المذنبین من
رداء عفوك الجميل واستغفرک یا سلطانی باستغفار الذى به يظهر سلطان
عفوك و عنایتك و به يستشرق شمس الجود و الافضال علی هيكل المذنبین و
استغفرک یا غافری و موجدی باستغفار الذى به يسرعن الخاطئون الى شطر
عفوك و احسانک و يقومن المریدون لدى باب رحمتك الرحمن الرحيم و
استغفرک یا سیدی باستغفار الذى جعلته ناراً لتحرق كل الذنوب و العصيان عن
كل تائب راجع نادم باکی سليم و به يظهر أجساد الممکنات عن کدورات
الذنوب و الآثام و عن كل ما يكرهه نفسك العزيز العليم

بسم ربنا القدس الاعظم الاقدم على الابهی

۱۲ ...استدعای دیگر آن که خدمت جناب صاحب یگانه سلام برسانید انشاء الله

در این دار فانی به امری فائز شوند که عرف بقا از او قطع نشود ان رینا الرَّحْمَن لهو المقدّر القدیر يعطى و يمنع و هو الحكيم الخبير آنچه برازنده و سزاوار ایشان است آن که پیشرو واقع شوند و جمیع فارسیان را آکاه نمایند و به راه راست کشانند این جامه بدیع نورانی انشاءالله موافق است از برای هیکل ایشان الحكم و الامر بید الله انه لهو المقدّر المختار... این که در باره جناب فرزانه عليه عنایت الله مرقوم داشتید حالت ایشان و ما عنده معلوم و واضح است و آنچه هم ارسال نموده‌اند شاهد و گواه و اما سوالات ایشان مصلحت نبود که واحداً بعد واحد ذکر گردد و جواب عنایت شود چه که مغایر و مخالف بود با حکمت و ما عندالناس ولكن در آنچه از سماء عنایت مخصوص ایشان نازل اجوبه به کمال ایجاز و اختصار که از اعجاز است ذکر شده ایشان گویا درست ملاحظه ننموده‌اند چه که اگر مینمودند شهادت مپدادند که حرفى از آن ترک نشده و به کلمه ان هذا الا بیان محکم مبین ناطق میگشتند. سوالهای ایشان این بوده: نخست آن که شت و خشوران مهآبادی با شت زرتشت بیست و هشت تن بودند و همگی آثین و کیش یکدیگر را برافراشتند و از میان برنداشتند و هر تن که پدیدار گشتند به درستی و راستی پرمان و آثین پیش گواه بودند و سخنی در نابودی آن آشکارا ننمودند و میفرمودند از خدا بما رسیده و ما به بندگان رسانیم چند تن از کیش آوران هندو گفته‌اند ما خدائیم و باید آفریدگان اندر پرمان ما باشند و هنگامی که آشوب و جدائی در آفریدگان پدید آید بیانیم و آن را از

میان برداریم و هر یک پدید آیند گویند من همانم که اnder نخست بودم آیین‌انگیزان واپسین چون داود و ابراهیم و موسی و عیسی میفرمودند و خشوران پیش درستند آن زمان پرمان چنین بود و اکنون چنین است که من میگویم کیش‌آور تازی فرمود در پیدایش من همگی پرمان‌ها نادرست و پرمان پرمان من است از این گروه کدام را می‌پرسندند و بکدام راهبر آنرا برتری میدهند؟

اوّلًا آنکه در یک مقام مراتب انبیاء از یکدیگر فرق داشته مثلاً در موسی ملاحظه فرمائید صاحب کتاب و احکام بوده و جمعی از انبیاء و مرسلین که بعد از آن حضرت مبعوث شدند بر اجرای شریعت او مأمور بودند چه که آن احکام منافی آن زمان نبوده چنانچه در صحف و کتب ملحقة به تورات واضح و مبرهن است و این که ذکر نموده‌ای که صاحب فرقان فرموده در پیدایش همگی پرمان‌ها و آئین‌ها نادرست و پرمان پرمان من است آن معدن و منبع حکمت ریانیه چنین کلمه‌ای نفرموده بلکه تصدیق فرموده آنچه که از سماء مشیت الهی بر انبیاء و مرسلین نازل شده بقوله تعالیٰ "اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ الْقَيْوَمُ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مَصْدَقًا لِمَا بَيْنَ يَدِيهِ وَ انْزَلَ التَّوْرَةَ وَ الْإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلِ هَذِهِ لِلنَّاسِ وَ انْزَلَ الْفُرْقَانَ" الى آخر قوله تعالیٰ و فرمود کل از نزد خدا آمدند و به خدا راجعند در این مقام کل نفس واحده بوده‌اند چه از خود پیامی و کلمه‌ای و امری نکفته‌اند و ظاهر ننموده‌اند، آنچه گفته‌اند از جانب حق جل جلاله بوده و جمیع ناس را بافق اعلیٰ دعوت فرموده‌اند و به

حیات جاودانی بشارت داده‌اند در این صورت بیانات مختلفه جناب صاحب بحروفات متفقه یعنی بكلمة واحده راجع می‌شود.

و این که مرقوم داشته‌اند از این گروه کدام را می‌سندند و به کدام راهبر آنرا برتری میدهند. در این مقام شمس کلمة مبارکة "لانفرق بین احد من الرسل" طالع و مشرق است و مقام دیگر مقام "و فضلنا بعضهم على بعض" است چنانچه از قبل ذکر شد آنچه جناب صاحب سوال نموده بودند در این کلمة جامعه محکمه علیا مکنون و مستور است، قوله تبارک و تعالی این که از نامه‌های آسمانی پرسش رفته بود رک جهان بدست پزشک دانا است درد را می‌بیند و بدانانی درمان می‌کند هر روز را رازی است و هر سر را آوازی درد امروز را درمانی و فردا را درمان دیگر امروز را نگران باشید و سخن از امروز رانید. انتهی

هر منصفی گواهی میدهد که این کلمه از مرایای علم الهی محسوب و جمیع آنچه سوال نموده بکمال ظهور و بروز در او منطبع و آشکار طوبی لمن اوئی بصائر من لدی اللہ العلیم الحکیم

سوال دیگر صاحب یگانه چهار طایفه در ملک هستند طایفه‌ای می‌گویند جمیع عوالم مشهود از ذره تا شمس حق مطلقند و غیر حق مشهود نیست. طایفه دیگر می‌گویند ذات واجب الوجود حق است و انبیاء واسطه مابین خدا و خلقند که خلق را راهنمائی بسوی حق نمایند. طایفه دیگر می‌گویند کواب خلق حضرت واجب الوجودند و بقیه اشیاء تماماً اثر و فوائد آنها‌یند بشهود

می‌آیند و می‌روند و اول و آخری ندارند چه حسابی و چه کتابی مانند آن که باران می‌آید، گیاه می‌روید و تمام می‌شود و سایر چیزها ممثل به آن پیغمبرها و سلاطین که قانون و نظمی قرار داده‌اند به جهت نظم مملکتی و تدبیر مدنی بوده انبیاء به قسمی و سلاطین به طور دیگر سلوك کرده‌اند. نبی گفته خدا فرموده که مردم مطیع و منقاد شوند، سلاطین با توب و شمشیر با خلق رفتار کرده‌اند از این چهار طایفه کدام مقبول حق است؟

جواب جمیع این فقرات در بیان اول که از لسان رحمن جاری شده بود، لعمرالله اوست حاوی و دارای آنچه ذکر شد چه که می‌فرماید امروز را نگران باشید و سخن از امروز رانید چه که امروز سلطان ظهور ظاهر و مکلم طور ناطق هرچه بفرماید او است اساس متین از برای بناهای مداين علم و حکمت عالمیان. هر نفسی به او مثبت شد او در منظر اکبر از اهل بصر مذکور. این کلمه علیا از قلم اعلی جاری قوله جل و عز:

امروز روز بصر است چه که وجه الله از افق ظهور ظاهر و لانح و امروز روز سمع است چه که ندای الهی مرتفع کل باید امروز آنچه از مطلع کتب و مشرق وحی و مظهر علم و معدن حکمت ریانی ظاهر شد به آن تثبت نمایند و به آن ناطق گردند پس معلوم و محقق شد که جواب سوال در ملکوت بیان از مطلع علم رحمن نازل و ظاهر طوبی للعارفین و این چهار فقره که ذکر شده این بسی واضح و معلوم است که فقره دویم اقرب به تقوی بوده و هست چه که انبیاء و مرسیین وسایط فیض الهی بوده‌اند و آنچه از حق به خلق رسیده

بواسطه آن هیاکل مقدّسه و جواهر مجرّده و مهابط علم و مظاهر امر بوده و فقرات دیگر را هم میتوان توجیه نمود چه که در مقامی جمیع اشیاء مظاهر اسماء و صفات الهی بوده و هستند.

این که از سلاطین مرقوم داشته‌اند فی الحقیقہ ایشان مظاهراً اسم عزیز و مشارق اسم قدیر حق جل جلاله‌اند و جامدای که موافق آن هیاکل عزیزه است عدل است اگر بطراز آن فائز شوند اهل عالم به راحت کبری و نعمت عظمی متّعم گردند و هر نفسی که فی‌الجمله از رحیق علم الهی آشamed جواب امثال این مسائل را به ادله‌های واضحه مشهوده آفاقیه و آیات ظاهره باهره انفسیه بیان مینماید اگرچه الیوم امر دیگر ظاهر و گفتگوی دیگر لایق.

سؤال و جواب در اول تسع عهدش منقضی شد این است که میفرماید قوله جل و عز لیس الیوم هذا يوم السؤال اذا سمعت النداء من مطلع الكبرياء قل لبیک يا الله الاسماء و لبیک يا فاطر السمااء اشهد انك ظهرت و اظهرت ما اردته امراً من عندك انك انت المقتدر القدير انتهى.

آنچه صاحب یکانه نوشته‌اند جواب کل واضح و مشهود است و آنچه از سماء عنایت الهی مخصوص ایشان نازل مقصود آن که ترّنمات خوش حمامه بقا و زمزمه‌های اهل فردوس اعلی را بشنوند و حلوات ندا را بیابند و به اثر آن مشی نمایند. یومی از ایام کلمه‌ای از لسان مبارک در باره ایشان شنیده که دلیل بر آنست وقتی موفق شوند بر امری که ذکرش به طراز خلود فائز شود بعد از ورود عریضه ایشان به ساحت امنع اقدس فرمودند یا عبد حاضر

اگرچه جناب مانکجی اقوال غیر را نوشتند و سؤال نموده‌اند ولکن از نامه‌اش عرف حب استشمام می‌شود از حق بطلب او را بما یحب و یرضی فائز فرماید آنه علی کل شیه قدیر انتهی

از بیان حضرت رحمن عرف خوش مرور مینماید آنه لهو العلیم الخبر. سؤال دیگر ایشان در قواعد، مذهب اسلام فقه و اصول دارند و در مذهب مذاهب دیان و هندو جز اصول طریقه دیگر نیست معتقدند که جمیع قواعد جزء اصول است حتی آب‌آشامیدن و زنگرفتن تمامی امور زندگانی همینطور است استدعا آن که کدامیک مقبول حق جل ذکره است؟

از برای اصول مراتب و مقامات است، اصل اصول اسطقسات معرفت الله بوده و خواهد بود و ربیع عرفان رحمن این ایام است آنچه الیوم از مصدر امر و مظہر نفس الهی ظاهر شود اوست اصل و بر کل فرض است اطاعت او و جواب این سؤال نیز در کلمه مبارکه متقدنه عالیه که می‌فرماید امروز را نگران باشید و سخن از امروز رانید بوده و هست چه که الیوم سید ایام است و هرچه بر او از مده امر الهی ظاهر شود حق است و اصل اصول امروز بمتابه بحر مشاهده می‌شود و سایر ایام بمتابه خلیج و جداول منشعبه از او آنچه الیوم گفته شود و ظاهر گردد او اصل است و ام البيان و ام الكتاب، اگرچه جمیع ایام بحق جل جلاله منسوب است ولکن این ایام تخصیص یافته و بطراز نسبت مزین گشته چه که در کتب اصفیا و بعضی از انبیاء به یوم الله معروف است و در یک مقام این یوم و آنچه در او ظاهر می‌شود از اصول است و سایر ایام و

ما یظهر فيها از فروع محسوب و این فروع اضافی و نسبی است. مثلاً رفتن به مساجد بالنسبة الى معرفت الله از فروع محسوب است چه که ثانی معلق و منوط به اول است و اصولی که مابین علمای عصر متداول است قواعدی است که ترتیب داده‌اند و از آن استنباط احکام الهی مینمایند علی رأیهم و مذهبهم در مسئله فور و تراخی ملاحظه فرمائید حق جل جلاله میفرماید کلوا واشربوا حال انسان نمیداند اجرای این حکم فوری است و یا اگر تأخیر شود عیبی ندارد بعضی بر آنند بوجود قرینه معلوم میشود. یکی از علمای اعلام در نجف اشرف قصد طواف خامس از آل علیهم السلام نمود مع جمعی از علماء در عرض راه اعراب با دیه قصد نهب و غارت نمودند جناب عالم مذکور فوراً آنچه با او بود تسليم نمود، شاگردان عرض نمودند سرکار آقا در این مسئله رأی شما بر تراخی بوده چه شد که بفور عمل نمودید فرمودند مؤمن بوجود قرائن و اشاره به نیزه های اعراب نمودند و در اسلام مؤسس اصول ابوحنیفه که از ائمه سنت و جماعت است بوده واز قبل هم بوده چنانچه ذکر شد ولکن رد و قبول اليوم به کلمه الهی معلق و منوط این اختلافات لائق ذکر نه آنچه از قبل بوده لحاظ عنایت بآن متوجه نیست لانا ان نذکره الا بالخير چه که منافات با اصل نداشته و ندارد. ان الخادم یعترف بان لا علم عنده و یشهد بان العلم عند الله المهيمن القيوم اليوم آنچه مخالف واقع شود او مردود بوده و هست چه که آفتاب حقیقت از افق سماء علم مشرق و لائح طوبی از برای نفوسي که قلوب را از ماء بیان الهی از جمیع کدورات و اشارات و عبارات مطهر کرده و

به افق اعلی توجه نموده‌اند. اینست فضل اکبر و فیض اعظم هر نفسی با آن فائز شد به کل خیر فائز است والا علم ما سوی الله نفعی نبخشیده و نخواهد بخشید این اصول و فروع هم که ذکر شد این مطالبی است که علمای ادیان علی قدر مراتبهم در او تکلم نموده‌اند و حال بهتر آن که به این کلمه تشبت نمائیم که می‌فرماید ذرهم فی خوضهم انه يقول الحق و یهدی السَّبِيل و الامر لله العزیز الجميل.

سوال دیگر ایشان، جماعتی قائلند که آنچه به حکم طبیعی و عقل قبول نکرد نباید کرد و جماعتی قائلند که آنچه از شرع و شارع مقدس رسیده بدون دلیل عقل و برهان طبیعی او را باید کرد و تعبدًا باید رفتار نمود جواب و سوال ندارد، مانند هروله در صفا و مروه و سنگ جمره و در وضو مسح پا و سایر اعمال مرقوم شود کدام مقبول است؟

از برای عقول مراتب بوده و هست چنانچه حکما در این مقام ذکر نموده‌اند آنچه که ذکرش خارج از این مقام است لذا از آن صرف نظر شد و این بسی واضح و مبرهن است که عقول ناس در یک درجه نبوده و نیست عقل کامل هادی و مرشد بوده و هست چنانچه این کلمه علیا در جواب این فقره از قلم اعلی نازل قوله جل اجلاله زیان خرد می‌گوید هر که دارای من نباشد دارای هیچ نه از هر چه بگذرید و مرا بیابید منم آفتاب بینش و دریای دانش پژمردگان را تازه نمایم و مردگان را زنده کنم منم آن روشنایی که راه دیده بنمایم و منم شاهباز دست بی‌نیاز پربستگان را بگشایم و پرواز بیاموزم انتهی.

ملاحظه فرمائید به چه واضحی جواب این فقره از ملکوت علم الهی نازل شده طوبی للمتفرّسین و للمتفکرین و للعارفین مقصود از عقل عقل کلی الهی است چه بسا ملاحظه میشود بعضی از عقول هادی نیستند که سهل است بل عقالند و ارجل سالکین را از صراط مستقیم منع مینمایند عقل جزوی محاط بوده و خواهد بود انسان باید جستجو نماید و تفحص کند تا به مبدأ راه یابد و او را بشناسد و اگر معرفت مبدأ که عقل کل طائف اوست حاصل شد آنچه بفرماید البته از مقتضیات حکمت بالغه است وجود او بمعاینه آفتاب از دونش فرق دارد اصل شناختن اوست و بعد از معرفت او آنچه بفرماید مطاع و مطابق با مقتضیات حکمت الهیه و از جمیع انبیاء از قبل و قبل قبیل اوامر و نواهی از هر قسمی بوده از بعض اعمال مشاهده میشود الیوم مقصود ابقاءی اسم الهی است و مكافات از برای غافل از قلم اعلی مذکور و مسطور اگر نفسی نفسی لله برآرد البته مكافات آن ظاهر میشود چنانچه از سماه مشیت الهی بر سید بطحا این آیه کبری نازل قل تبارک و تعالی "ما جعلنا القبلة التي كنت عليها الا لتعلم من يتبع الرسول و من ينقلب على عقبیه". اگر نفسی حال در این ظهور امنع اقدس تفکر نماید و آنچه در آیات نازل شده تدبیر کند شهادت میدهد که حق مقدس از خلق است و علم کلشیه نزد او بوده و خواهد بود و هر صاحب انصافی شهادت داده و میدهد که اگر نفسی در این ظهور اعظم توقف نماید او از اثبات امری از امور یعنی مذهبی از مذاهب خود را عاجز و قاصر مشاهده نماید و آنان که از خلعت انصاف محرومند و به اعتساف قائم

میگویند آنچه را که لازال اصحاب ضغینه و بخضا گفته‌اند العلم عند الله العلیم
الخبیر.

یومی از ایام این عبد تلقاء وجه حاضر فرمودند یا عبد حاضر به چه مشغول
بودی عرض شد جواب جناب آقا میرزا ابوالفضل را مینوشتیم فرمودند بنویس
به جناب ابوالفضل علیه بهائی قسمی شده که مردم روزگار به اعتساف انس
گرفته‌اند و از انصاف در گریز ظهوری که حق جل جلاله را به کمال بزرگی
یاد نموده و گواهی بر آکاهی او داده و بر تقدیس و تنزیه ذاتش عن الاشباء
و الامثال اعتراف نموده گاه او را آفتاب پرست و کاهی آتش پرست نامیده‌اند
چه مظاهر و مطالع بزرگ را که از مقاماتشان غافل و از عنایاتشان محروم بلکه
نعود بالله به سب و لعن ناطق یکی از پیغمبران بزرگ که او را ایام جهآل
عجم رد مینمایند باین کلمه علیا ناطق بوده میفرماید آفتاب جرمی است مدور
و تیره سزاوار نبوده و نیست که او را الله نامند و یزدان گویند حضرت یزدان
کسی است که آکاهی او را ادراک نکند و علوم عالم او را محدود نسازد و
چگونگی او را کسی ندانسته و نمیداند و نخواهد دانست ملاحظه نمائید
بلسان فصیح بلیغ شهادت داده بر آنچه ایام حق بآن ناطق است مع ذلك با اسم
مؤمن نزد این همج رعاع مذکور نه تا چه رسد به مقامات علیا و در مقام
دیگر آن حضرت میفرماید هست از هستی او ظاهر و هویدا و اگر یزدان
نباشد هیچیک از آفرینش را هستی نه و به خلعت وجود مزین نه اعادنا الله و
ایاکم من شرّ الذین انکروا حق الله و اولیانه و اعرضوا عن افق شهدت له

کتب الله المهيمن القيوم انتهى

باری آنچه از قبل ذکر شد به وضوح پیوست که هر عقلی میزان نبوده و نیست و عاقل در رتبه اولیه اولیای حق جل جلاله بوده و هستند الذين جعلهم الله مخازن علمه و مهابط وحیه و مطالع امره و مشارق حکمته هم الذين جعلهم الله مقام نفسه فی الارض بهم يظهر ما اراده الله من اقبل اليهم فقد اقبل الى الله و من اعرض ليس له ذکر عند الله العلیم الحکیم میزان کلیه این مقام است که ذکر شد هر نفسی بآن فائز شد یعنی مشرق ظهور را شناخت و ادراک نمود او در کتاب الهی از عقلا مذکور و مسطور و من دون آن جاہل اگرچه بزعم خود خود را دارای عقول عالم شمرد حال اگر نفسی خود را بین یدی الله مشاهده نماید و از اعراض و اغراض مطهر نموده در آنچه از اول الى حال در این ظهور اعظم نازل و ظاهر شده تفکر کند شهادت میدهد که ارواح مجرده و عقول کامله و نفوس مهذبه و آذان واعیه و ابصار حدیده و السن طلقه و صدور منشرحه و قلوب منوره کل طائف و خاضع بل ساجدند نزد عرش عظمت الهی.

و سؤال دیگر ایشان، مظاهر قبل در دوره خود یکی گوشت گاو را حلال و یکی حرام و گوشت خوک را یکی حلال و یکی حرام كذلك مختلف حکم کردند استدعا آن که حق جل ذکره محترمات مذهبی را مرقوم فرمایند.

بر حسب ظاهر ذکر و تفصیل این مطلب مذکور خارج بود از مقتضیات حکمت چه که خدمت جناب صاحب یگانه نفوس مختلفه مراوده مینمایند و

جواب آن بر حسب ظاهر مخالف است با مذهب اسلام لذا به تلویح جواب از سماه مشیت نازل و ارسال شد. در فقره اول که میفرماید "رگ جهان در دست پزشک دانا است" الى آخر قوله جل و عز جواب این فقره بوده و هست و میفرماید امروز را نگران باشید و سخن از امروز رانید یعنی ناظر به حکم الله باشید آنچه الیوم بفرماید و به حلیت آن حکم نماید او حلال است کلمه صحیحه حق آنست باید جمیع باامر حق ناظر باشند و بما یظهر من افق الاراده چه که به اسمش علم یافعل ما یشاء مرتفع و رایه یحکم ما یرید منصوب مثلًا اگر حکم فرماید بر این که آب حرام است حرام میشود و همچنین بالعكس بر هیچ شیه از اشیاء هذا حلال و هذا حرام نوشته نشده آنچه ظاهر شده و میشود از کلمه حق جلاله بوده این امور واضح است احتیاج به تفصیل نه و بعضی از احزاب همچه گمان مینمایند که هر حکمی که نزد ایشانست تغییر نمینماید ازلاً بوده و ابدآ خواهد بود. در فقره آخر ملاحظه فرمائید قوله تبارک و تعالی: "سخن باندازه گفته میشود تا نورسیدگان بمانند و نورستگان برسند شیر باندازه باید داد تا کودکان جهان به جهان بزرگی درآیند و در بارگاه یکانگی جای گزینند" انتهى

مثلًا حزبی بر آنند که خمر لم یزل و لا یزال حرام بوده و خواهد بود حال اگر بایشان گفته شود میشود وقتی به طراز حلیت فائز گردد به اعراض و اعتراض قیام نماید. نفوس عالم معنی یافعل ما یشاء را هنوز ادراک ننموده‌اند و از ادراک عصمت کبری قسمتی نبرده‌اند. طفل را در اول ایام شیر باید

داد اگر لحم داده شود هلاک گردد و این ظلم صرف است و به غایت از حکمت بعید طوبی للعارفین. عصمت کبری چنانچه وقتی از لسان مبارک استماع شد مخصوص است به مظاهر امر و مطالع وحی الهی. این فقره به اختصار عرض شد چه که فرصت مفقود است بمتابه عنقا مذکور و غیر موجود. سؤال دیگر ایشان در مذهب معاًبا دیان و هندوانست که هر که در مذهب و ملتی به هر لون و ترکیبی و به هر صفت و حالتی باشد همین قدر که معاشر با شما شد با او مهربانی نمائید و بطور برادری رفتار کنید در مذاهب دیگر اینطور نیست مذاهب غیر را اذیت و آزار مینمایند و زجر آنها را عبادت خود فرض کرده مال و عیال آنها را مباح دانسته‌اند کدام یک مقبول حق است؟ کلمه اولی حق بوده و خواهد بود تعرض به نفسی جایز نبوده و نیست و اذیت و آزار عباد نزد حق مقبول نه به کرات این کلمه علیا از قلم اعلی جاری قوله تبارک و تعالی "ای عباد دین الله و مذهب الله از برای اتحاد و اتفاق ظاهر شده او را سبب و علت اختلاف و جدال منماید". در الواح متعدده این فقره نازل و مسطور باید شخص مبین به کمال رحمت و رافت و شفقت کلمه را القا نماید هر نفس اقبال نمود و به قبول فائز شد او از اهل فردوس اعلی در صحیفه حمرا مسطور و اگر قبول ننمود تعرض بهیچوجه جایز نه. در یک مقام میفرماید "طوبی لمن اصبح قائماً علی خدمه العالم" و همچنین فرموده "أهل بهاء باید فوق اهل عالم طیران نمایند".

در باره مذهب ضغینه و بغضا و نزاع و جدال کل منع شده الیوم از افق عنایت

الهی شمسی اشراق نموده و بر جبین او این کلمه علیا از قلم اعلی ثبت "انا خلقناکم للمحبّة و الوفاء لا للضفّيحة و البغضّاء" و همچنین در مقام دیگر به لسان پارسی نازل شده آنچه که اکباد مخلصین را بگدازد و شیونات مختلفه را به مطلع اتحاد کشاند و کل از انوار توحید منور شوند و به افق علم الهی توجه نمایند قوله تبارک و تعالی "دوست یکتا میفرماید راه آزادی باز شده بشتابید و چشم دانانی جوشیده از او بیاشامید بگو ای دوستان سراپرده یکانگی بلند شد بچشم بیکانکان یکدیگر را مبینید همه بار یک دارید و برگ یک شاخصار انتهی و مقام عدل که اعطاء کل ذی حق حق است به دو کلمه معلق و منوط است مجازات و مكافات در این مقام هر نفسی باید بجزای عمل خود برسد چه که راحت و آسایش عالم معلق و منوط به این است چنانچه فرموده‌اند قوله تعالی: "خیمه عالم به دو ستون قائم و برپا مجازات و مكافات" انتهی. باری از برای هر مقام مقالی است و از برای هر هنگام عملی طوبی از برای نفوسي که لله قیام نموده‌اند و لله ناطقند و الى الله راجع.

سؤال دیگر ایشان در مذهب هندو و زردشت هرکه از خارج بخواهد داخل مذهب آنها شود راه نمیدهند و مقبول ندارند، در مذهب عیسی هرکه به میل خود بباید داخل شود راه میدهند ولی اظهار و اصرار ندارند و در مذهب حضرت رسول و موسی اصرار در اینکار دارند و تکلیف مینمایند علاوه اگر نکنند دشمن میشوند و مال و عیال آنها را مباح میدانند، کدام مقبول حق است؟

بنی آدم کل برا درند و شروط برا دری بسیار، از جمله آن که هر نفسی آنچه از برای خود میخواهد باید از برای برا دران خود هم بخواهد لذا اگر دوستی به نعمت ظاهریه و یا باطنیه و یا مائده سمائیه برسد باید بکمال محبت و مهربانی دوستان خود را آگاه نماید اگر اقبال نمودند حصل المراد والا من دون تعرّض و کلمه‌ای که سبب حزن فی‌الجمله شود او را بخود واکذارند هذا هو الحق الا ما لا ينبغي.

جناب صاحب یگانه وفقه الله مرقوم داشته‌اند که ملت هندو و زردشت هر که بخواهد داخل مذهب ایشان شود راه نمیدهند این مخالف ارسال رسول و آنچه در کتب ایشان است [میباشد] چه که هر شخصی من لدی الله ظاهر شود او از برای هدایت عباد و تربیت ایشان فرستاده میشود چگونه میشود طالب و قاصد را از مطلوب و مقصود منع نمایند. آتشکده‌های عالم شاهد و گواهند و با سوز و گداز در عصر خود من علی الارض را ندا مینمودند و به یزدان پاک دعوت میفرمودند و همچنین مرقوم داشته‌اند در مذهب عیسی هر که به میل خود بباید داخل شود راه نمیدهند ولی اظهار و اصرار ندارند این فقره هم مشتبه شده چه که بسیار اصرار داشته و دارند بر تبلیغ، قریب به سی میلیون مصروف اداره ملیه ایشان است و مبشرینشان در جمیع دیار منتشر و بکمال جد و جهد در تبلیغ دین عیسوی مشغولند اینست که عالم را احاطه نموده‌اند چه مقدار مدارس و کنائس ساخته‌اند لاجل آن که اطفال به کسب علوم مشغول شوند ولکن مقصود باطنشان اینست که هم تحصیل نمایند و هم در

طفولیت اخبار حضرت مسیح را بشنوند تا در مرایای وجودشان که غباری اخذ ننموده منطبع شود آنچه را که قصد نموده‌اند هیچ مذهبی باصرار ایشان در ترویج مذهب حضرت مسیح دیده نشده.

باری آنچه الیوم حق است و لدی العرش مقبول آنست که اول ذکر شد انسان از برای اصلاح عالم آمده است باید لوجه الله به خدمت برادران خود قیام نماید از قبول باید مسرور شود به این که برادرش به نعمت جاودانی فائز شده والا از حق هدایت او را طلب نماید من دون آن که طرف مقابل از او بغضی و یا گرهی احساس کند. الامر بید الله يفعل ما يشاء و يحكم ما ي يريد و هو العزيز الحميد از حق جل جلاله میطلبیم که بر حکیم علی الاطلاق آگاه شویم و او را ببابیم و بعد از آگاهی و اثبات ما هو عليه دیگر ظنون و اوهام اهل عالم ضری باو نرساند و حکیم بعض عالم در ید قدرت اوست شاید وقتی بعض اعضای فاسده را قطع نماید تا سرایت به سایر اعضا ننماید و این عین شفقت و رحمت است و بر احدی نیست بر او تعرض نماید چه که اوست دانا و بینا.

سؤال دیگر ایشان در مذهب مهآبادیان و زردشت میفرماید مذهب و طریقه ما از سایر مذاهب برتر و بهتر است از سایر انبیاء و مذهب آنها همه حق است مانند نزد سلطان از صدر اعظم مقامات متفرقه تا سریاز جزو نزد خدا دارند هرکه میخواهد در دین خود باشد مزاحم احدی نمیشنوند هندو میگوید هرکه گوشت خور است به هر اسم و هر قسم رنگ بهشت را نخواهد دید

مذهب حضرت رسول و عیسی و موسی میگویند هرکه دین و مذهب ما را قبول ندارد اصلاً رنگ بهشت را نخواهد دید کدام مقبول حق جل ذکره است؟ این که میفرماید دین و آئین ما برتر و بهتر است از آئین و دین انبیا مقصود انبیای قبل از ایشان است این نفوس مقدسه دریک مقام متعددند اوَلَهُمْ أَخْرُهُمْ وَأَخْرُهُمْ كُلُّهُمْ كُلَّهُمْ از جانب خدا آمده‌اند و باو دعوت نموده‌اند و باو راجع شده‌اند کتاب ایقان که فی الحقیقہ سید کتب است و در اوَلِ این ظهور اعظم از قلم اعلیٰ جاری شد این مراتب در او نازل گشته طوبی لمن شهد و رأى و تفرَّس فيه حبَّاً لله مالك الورى

و این که مرقوم داشته‌اند که هندو میگوید هرکه گوشت خور است رنگ بهشت را نخواهد دید این مخالف است با بیان دیگر که میفرمایند همه حقند چه اگر حقیقت ثابت شود عدم لقای جنت معنی ندارد و معلوم نیست که از جنت چه قصد کردند و چه ادراک نموده‌اند هر نفسی الیوم به رضای حق جل جلاله فائز شد از اهل فردوس اعلیٰ و جنت علیاً مذکور و محسوبست و در جمیع عوالم الهی ثمرات او را بباید لعمر المقصود قلم از ذکر این مقام عاجز است و از وصف این بیان فاصل طوبی لمن فاز بالرضاء و ویل للغافلین هر یک از انبیاء که از جانب حق آمده بعد از ثبوت این مقام بر احدی نیست که به لِمَ او بِمَ تکلم نماید آنچه بفرماید باید کل قبول نمایند و اطاعت کنند هذا ما حکم به اللَّه فِي كتبه و زیره و الواحد

سؤال دیگرایشان، هندوان بدان آواز دادند که خدا خرد را به پیکر آدمی

آفریده است نام آن برهمه است و آن به جهان آمده و مایه آبادی شده و ایشان از اولاد اویند. زرداشتیان گویند خداوند به میانجی نخستین خرد مردی آفرید مهآباد نام اوست و ما از اولاد اوئیم چون پیدایش جهان را از شش گونه بیرون ندانند دو گونه آن این بود که نکاشته‌اند و دیگر گونه آفریده‌شدن از آب و دیگر از خاک و دیگر از آتش و دیگر از خرس و میمون است. هندوان و پارسیان گویند چون بود ما از خرد است آفریدگان و مردمان دیگر را بخود راه ندهیم این گفته ایشان درست است یا نه؟ هر گونه پسندیده دانند بخردانی رهبر باز نمایند.

جمعیع عالم به اراده حق جلاله خلق شده و آدم بدیع از کلمه مطاعه الهیه بوجود آمده و اوست مطلع و مکمن و معدن و مظهر عقل و از او خلق بوجود آمده اوست واسطه فیض اولیه از اول خلق علی ما هو عليه احدی اطلاع نداشته جز علم حق جلاله که محیط است بر کل شیه و قبل وجوده و بعد وجوده و اول و آخر خلق محدود نشده و سر آن بر احدی پدیدار نگشته لم یزل علمش نزد مخازن علم الهی مکنون و مخزون بوده و هست و حدوث عالم نظر بآن است که مسبوق بعلت است و قدم ذاتی مخصوص به حق جلاله بوده و هست و این کلمه نظر بآن ذکر شد که از بیان اول که گفته شد اول و آخر خلق محدود نیست احدی رائحة قدم ادراک نکند قدم حقيقی ذاتی مخصوص به حق است و از برای عالم نسبی و اضافی و آنچه از اولیت و آخریت و یا فوق آن استنباط نموده‌اند از انبیاء و اصفیاء و سفرای حق اخذ کرده‌اند

و عالم ذرَّ هم که مشهور است در بعثت انبیاء بوده و ما دون آن موهوم و از ظنون و در حین ظهور کلَّ خلق در صقع واحدند و بعد بقبول و عدم قبول و صعود و نزول و حرکت و سکون و اقبال و اعراض مختلف میشوند. مثلاً حقَّ جلَّ جلاله به لسان مظہر ظهور میفرماید السُّتْ بِرَبِّکُمْ هر نفسی به قول بلی فائز شد او از اعلیٰ الخلق لدی الحقَّ مذکور مقصود آن که قبل از القای کلمه کلَّ در صقع واحد و مقام واحد مشاهده میشوند و بعد از آن اختلاف ظاهر شده و میشود چنانچه مشاهده نموده و مینماید. از آنچه ذکر شد محقق و ثابت است که کسی نمیتواند بگوید که ما از عقل خلق شده‌ایم و غیر ما از غیر آن و حقَّ که بمتابه آفتاب روشن و واضح است آن که کلَّ به اراده الله خلق شده‌اند و از مبدء واحد آمده‌اند بدء کلَّ از او بوده و رجوع کلَّ با خواهد بود اینست معنی کلمه مبارکه "اَنَا لِلَّهِ وَ اَنَا الیه راجِعون" که در فرقان از قلم رحمن جاری شده. بر آن جناب واضح و مبرهن است که آنچه ذکر شد جواب کلَّ در یک فقره از فقراتی که از قلم اعلیٰ جاری شده بوده طوبی از برای نفوسي که مطهرأ عن شئونات الخلق و مقدَّساً عن الظنون و الاوهام در رياض علم الهی تفرَّج نمایند تا از هر شیء آیات عظمت را مشاهده کنند. باسم جناب صاحب بسیار چیزها نوشته شده خود ایشان اگر مطلع شوند و ثمرات آن را بیابند بسیار مسرور میشوند بشانی که احزان عالم ایشان را محزون ننماید انشاء الله این کلمه را به تمام لسان یعنی به لسان حقیقت ذکر نمایند و عمل فرمایند میفرماید "قُلَ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضَهِمْ يَلْعَبُونَ" و در

صدق آن باشند که خلق محجوب را که در زوایای تاریکی و ظلمت مانده‌اند به نور آفتاب کشانند. به اسم اعظم علمی که حکایت نمینماید مگر از ظهور بگیرند و پیشرو احزاب قبل شوند که شاید تیرگیهای عالم برطرف شود و انوار آفتاب حقیقت عالم را فرا گیرد. اینست فضل اکبر و مقام اعظم اگر انسان باین مقام فائز نشود به چه دلخوش است و به چه مأнос و به چه قائم و به چه متحرک و به یاد که میخوابد و به اسم که برمیخیزد. ایضاً آنا لله و آنا اليه راجعون.

سؤال آخرایشان، الواح منزله آنچه زیارت شده اغلب به لسان عربی بوده چون در این زمان دلبر پارسی زیان آمد عربی مطرود و متروکست چنانچه اعراب خود هنوز معنی قرآن را نفهمیده و ندانسته‌اند و لسان پارسی در نزد اهل ربع مسکون مرغوب و پسندیده و مطلوبست چنانچه پارسی در مقابل عربی ممتاز است. فرس قدیم هم در مقابل آن ممتاز است در نزد هندیان و غیره زیاده بر زیاده مرغوب افتاده بهتر آن که حق جل ذکره بعد الايام اغلب به لسان پارسی صرف نطق فرمایند چون جذب قلوب را بهتر میکند استدعا جواب عرایض فدوی به لسان پارسی صرف عنایت و مرحمت شود.

فی الحقيقة لسان پارسی بسیار شیرین و محبوبست و بعد از عرض این فقره در ساحت امنع اقدس الواح بسیار باین لسان نازل و این که در ذکر فرقان نوشته‌اند که معنی ظاهر آنرا درک ننموده‌اند به اقلام مختلفه و السن لا تحصى معنی و ترجمة آنرا نموده‌اند و آنچه از ادراك آن عاجزند اسرار و بواطن او

بوده و هست و آنچه گفته و بگویند به اندازه بوده و خواهد بود و علی شانهم
و مراتبهم ذکر شده و خواهد شد و انه علی ما هو عليه لا يعلمه الا الله الفرد
الواحد العليم.

امروز جهان خدا وجهان کدخدا و جهان باری و جهان پناه ظاهر و هویدا
جمعی آذان باید مترصد باشند که به اصغاء آنچه از ملکوت اراده ظاهر شود
فائز گردد و همچنین جمیع ابصار منتظر که آنچه از آفتاب علم و حکمت
اشراق نماید به مشاهده آن مرزوق آید. لعم المقصود امروز روز چشم و گوش
است و امروز روز فواد است و امروز روز لسان است، طوبی از برای فائزین و
طوبی از برای قاصدین و طوبی از برای عارفین. امروز روزی است که انسان
میتواند کسب مقامات باقیه نماید چه که آنچه از قلم اعلی در باره هر نفسی
جاری شد به طراز قدم مزین است ایضاً طوبی للفائزین.

و این که صاحب یگانه نوشتهداند چون در این زمان دلبر پارسی زبان آمد
عربی مطرود و مترونک است، در این مقام این کلمه علیا از قلم اعلی جاری و
نازل قوله عز اجلالة:

تازی و پارسی هردو نیکو است چه که آنچه از زبان خواسته‌اند پی بردن به
گفتار گوینده است و این از هردو می‌آید و امروز چون آفتاب دانش از آسمان
ایران آشکار و هویدا است هرچه این زبان را ستایش نمائید سزاوار است،
انتهی.

فی الحقيقة نور حقیقت از افق بیان الہی مشرق و لانح است احتیاج به ذکر

این فانی و امثال او نبوده و نیست در حلاوت لسان پارسی شک و شبه‌ای نیست ولکن بسط عربی را نداشته و ندارد بسیار چیزها است که در پارسی تعبیر از آن نشده یعنی لفظی که مدل بر او باشد وضع نشده ولکن از برای هر شیء در لسان عربی اسماء متعدد وضع شده هیچ لسانی در ارض به وسعت و بسط عربی نبوده و نیست این کلمه از روی انصاف و حقیقت ذکر شد و الا معلوم است امروز عالم از آفتایی که از افق ایران طالع و لانح است منور در

این صورت این لسان شیرین را هر چه وصف نمایند سزاوار است

جمعی سوالات جناب صاحب ذکر شد و جواب ارسال گشت اگر مصلحت باشد و حکمت اقتضا نماید ملاحظه نمایند باسی نیست...

نام آفریننده توانا

۱۲ سپاس و ستایش خداوندی را سزاوار که آفرینش را به توانائی خود از برهنگی نابودی رهائی داد و به پوشش زندگی سرافرازی بخشید پس گوهر پاک مردم را از میان آفریدگان برگزید و او را به پوشش بزرگی آرایش فرمود هر که زنگ خواهش از آئینه دل زدود سزاوار این پوشش یزدانی شد و خود را از برهنگی نادانی رهائی داد. این پوشش تن و جان مردمان را بزرگترین مایه آسایش و پرورش است خوش روز آنکه به یاری خداوند یکتا از آلایش گیتی و آنچه در اوست رهائی یافت و در سایه درخت دانش بیاسود. آوای هزار دستان که بر شاخسار دوستی سرایان است به گوش دوستان رسید

پس فرمان شد که این بنده به پاسخ برخی از پرسش‌ها لب گشاید و آنچه از رازها که نکارش آن شاید آشکار نماید. در آن نامه دلپسند نکارش رفته بود که کدام از کیش‌آوران بر دیگری برتری دارد. در اینجا خداوند یکانه میفرماید میان پیغمبران جدائی تنهیم چون خواست همه یکی است و راز همگی یکسان جدائی و برتری میان ایشان روانه، پیغمبر راستگو خود را بنام پیغمبر پیشین خوانده پس چون کسی به نهان این گفتار پی نبرد به گفته‌های ناشایسته پردازد. دانای بینا را از گفته او لغزش پدیدار نشد اگرچه پیدایش ایشان در جهان یکسان نه و هر یک به رفتار و کردار جداگانه پدیدار و در میان خوردی و بزرگی نمودار ولی ایشان مانند ماه تابان است چنانچه او هر کاهی به نمایش جداگانه پدیدار با آنکه هیچگاهی او را کاهش و نیستی نه، پس دانسته شد که این نه بیشی و کمی است ولی جهان ناپایدار شایسته اینکونه رفتار است چه هر کاه که خداوند بیمانند پیغمبری را به سوی مردمان فرستاد به گفتار و رفتاری که سزاوار آن روز بود نمودار شد. خواست یزدان از پدیداری فرستادگان دو چیز بود نخستین رهانیدن مردمان از تیرگی نادانی و رهنمائی به روشنی دانائی دویم آسایش ایشان و شناختن و دانستن راههای آن.

پیغمبران چون پژوهشکانند که به پرورش گیتی و کسان آن پرداخته‌اند تا به درمان یگانگی، بیماری بیگانگی را چاره نمایند. در کردار و رفتار پزشک جای گفتار نه زیرا که او بر چگونگی کالبد و بیماریهای آن آکاه است و

هرگز مرغ بینش مردمان زمین به فراز آسمان دانش او نرسد. پس اگر رفتار امروز پزشک را با گذشته یکسان نبینند جای گفتار نه چه که هر روز بیمار را روش جداگانه سزاوار، و همچنین پیمبران یزدان هر گاه که جهان را به خورشید تابان دانش درخشنان نمودند به هرچه سزاوار آن روز بود مردم را بسوی خداوند یکتا خواندند و آنها را از تیرگی نادانی به روشنی دانائی راه نمودند. پس باید دیده مردم دانا بر راز درون ایشان نگران باشد چه که همگی را خواست یکی بوده و آن راهنمائی گمکشتگان و آسودگی درماندگان است. ای یاران مردمان را آگاهی نه بکوشید تا همگی را جامه آگاهی بپوشید و از بند تیرگی نادانی رهائی بخشید.

باز نگارش رفته بود که گروهی خود را پیشوا دانسته آنچه به ترازوی دانش سنجند بجای آورند. اگرچه خداوند بیمانند چراغ خرد را برای مردمان افروخته و مایه راهنمائی ایشان ساخته ولی هیچکس بی پرورش بجایی نرسد چنانچه بچه شیرخوار اگر پرورش نیابد ناچار به آنچه سزاوار است نرسد خداوندگار یگانه میفرماید هیچ چیز را بی مایه آن هویدا نگردانیم پس مردم را از پرورش ناگزیر است و او را در بلندی و برتری انجامی هویدا نه، هرچه شتابد برتری یابد و هر روز او را روشی جداگانه درخور.

ای خردمند اگر دانش مردم را اندازه‌ای هویدا میشد پیروی را سزاوار بود پس باید کوشش نمود تا برتر از خود را جست و به فرمان او رفتار کرد و چون به ترازوی دانش سنجیده شود کسی را جز فرستادگان خداوند این

پایگاه بلند نه، از این روست که دانشوران به گفته پیمبران گرویده‌اند و ایشان را مایه رهائی و رهنماشی بندگان یافته‌اند زیرا که دانش آنها را بیشی و کمی هویدا نه. اگر بخواهیم در این گفتار سخن گونیم نامه بستوه آید و خامه را تاب نوشتن نماند اگر در گفتارهای خردمندان بویژه جالینوس دانشور اندیشه نمائید راستی این گفتار آشکار شود.

و دیگر در روش آئین‌داران با یکدیگر نگاشته بودند، در فرمان تازه می‌فرماید با همه آئین‌داران به یگانگی و خوشخوشنی رفتار کنید همیشه فرمانهای یزدان مردم را به راه دوستی و مهربانی خوانده ولی مردمان برخی از آن را پیروی نموده و برخی از آن را به کنار نهاده‌اند و به پندار خود پرداخته از گفتار پروردگار بی‌پهره مانده و از هوش گوش مردم دور شده پس اگر دانايان زمين به دیده بیتنه در گفتار جهان‌آفرين بنگرنند و به هوش و دانش اندیشه نمایند ناچار به نهان آن پی برده از گفته‌های پریشان دیگران بگذرند.

و دیگر پرسش هفتم را خداوند مهربان در فرمان خود پاسخ فرموده که پارسی آن این است: بناخواست کسی را در کیش درآوردن روا نه، راستی از کڑی جدا شده پس هرکه به یزدان گروید و از دیگران چشم پوشید به رسماً پیروی ایزدی از گرداب تیرگی رهائی یافته و هیچگاه مردمان را بناخواست درآوردن در کیش یزدان روا نبود. هر گاه آفتاب جهانتاب یزدانی گیتی را روشن فرمود پس از چندی مردمان فرمانهای ایزدی را

فراموش نمودند و به آنچه سزاوار نیست رفتار کردند چه اگر امروز کسی از پیروان آثین پیمبری با ده خورد پیدا است که بخواست آن گوهر پاک نبوده و همچنین در همه چیزها بنگرید برخی فرمانهای یزدان را نفهمیدند و به کارهای ناشایسته پرداخته اند. ای دوستان گفته های پیشینیان و چگونگی گذشتگان شایسته این روز فیروز نیست مردمان را بیماری فرا گرفته بکوشید تا آنها را به آن درمان که ساخته دست توانای پزشک یزدان است رهاتی دهید.

باز در چگونگی کیشها نگارش رفته بود. خردمندان گیتی را چون کالبد مردمان دانسته اند چنان که او را پوشش باید کالبد گیتی را هم پوشش داد و دانش شاید پس کیش یزدان جامه اوست هر گاه کهنه شود به جامه تازه او را بیاراید هر کاهی را روش جداگانه سزاوار، همیشه کیش یزدانی به آنچه شایسته آن روز است هویدا و آشکار.

دیگر در گفته های آثین داران گذشته نگاشته بودند دانش ستوده از این گفتارهای بیهوده دوری جوید آفریننده یکتا مردم را یکسان آفریده و او را بر همه آفریدگان بزرگی داده پس بلندی و پستی و بیشی و کمی بسته به کوشش او است هر که بیشتر کوشد بیشتر رود. امیدواریم که از زمین دل به یاری باری ژاله بخشش لاله دانش بروید و مردم را از تیرگی آلایش بشوید.

و برخی از پرسشها که در نامه بود زبان خامه به پاسخ آن دلیری ننمود چه که امروز شایسته آن نه تازی گوید نه هر چه دانسته گفته آید و نه هر گفته

گاه آن باشد بخواست خداوند هر گاه که شاید به نگارش آن پردازیم

هو الذا كر الناطق العليم الحكيم

۱۴ یا جوانمرد، عليك بهاء الله الفرد الاحد از شیعه شنیعه سوال نما که ثمرة اعترافهای شما بر وصایت بلافضل در یوم فضل که ظهور نیر عدل است چه ظاهر شد و چه نتیجه بخشید لو ینصفون یقولون اعراضنا مقام الاقبال و انکارنا مقام الاقرار و اعتسافنا مقام الانصاف و ظلمنا مقام العدل يشهد بذلك كلَّ عالم و كلَّ عارف و كلَّ سامع و كلَّ بصیر.

یا کیومرث، امروز منظر اکبر به نور مالک قدر منور ندای الهی از هر جهتی مرتفع قد ورد علينا من البأساء ما لم يرد على احد و من الضرآء ما ناح به كلَّ منصف بصیر نسئلل الله تبارک و تعالى ان یسمعک ما نطق به مکلم الطور في هذا الظهور الذي اذ استوى على العرش غردت عنادل البيان على اعلى الاغصان قد ظهر من كان مستوراً و نطق من كان صامتاً طوبی لعبد وجد عرف البيان في ایام ربه الرحمن و عمل بما امر به من لدن آمر عليم

یا بهرام قد ذكرك العلام مرة بعد مرة و جعل ذكره كنزأ لك في الملکوت افرح بهذه البشارة التي اذ تضوّع عرفها نادت الاشياء كلها الملك لله رب العالمين.

یا خدابخش، اسمع نداء الله الناطق العليم انه ذكرك بما لاتعادله زخارف العالم و لا ما عند الام قل الهی الهی لك الحمد بما اسمعتی حفيف سدرتك

النورآء و صرير قلمك الاعلى لك البهاء يا مولى الاسمااء و لك الثناء يا مالك الآخرة و الاولى استلک باسمك الذى به اخذت كل ظالم و سخرت كل جبار عنيد بان تؤيدنى في كل الاحوال على نصرة امرک بالحكمة و البيان امام وجوه الاديان لا الله الا انت المهيمن المقتدر على من في السموات والارضين.

يا مهربان، عليك بهاء الرحمن در اعمال ظالمين تفكّر تما در هر قرنی و عصری بر مشارق وحی الهی و مظاهر قدرت ریانی وارد آوردند آنچه را که نوحه و ندبہ اشیاء مرتفع کشت خلیل را در آتش انداختند و کلیم را از اخذ حقش منع نمودند قل الهی الهی افتح على وجه اولیانک بفتح اسماک الاعظم باب الجود و الكرم يا من في قبضتك زمام الامم استلک بان تؤید ابناء الخلیل على اظهار ما ينبغي لایامک و على اعمال تفوز بعز قبولک انك انت المقتدر الفیاض الغفور الرحیم.

يا جمشید، از جمیع جهات بلایا وارد و رزایا نازل ومظلومیت این مظلوم بشانی ظاهر که صاحب یکی از جراید به اعتسافی قیام نموده که در عالم شبه و مثل نداشته نبذ الانصاف و اخذ الاعتساف و قال ما لا قاله احد من قبل و من بعد يشهد بذلك نبأی العظیم فی کتابی المبین چه که این حزب را بی ناصر و معین دانسته و تصدیق اموری را نموده که خود برکذب آن شاهد و گواهست و تابع رأی نفوسی گشته که خود شهادت برکذب و مفتریات آن نفوس داده سبحان الله آنچه نوشته ما بعدش تکذیب ما قبلش را نموده و مینماید. يا جمشید ذرهم و امثالهم فی خوضهم يلعبون انا لله و انا اليه راجعون.

یا خدابخش، از حق بطلب باب بیانی در ارض بمفتاح اسم فضالش باز نماید و بر روی اولیا بکشاید تا عالم از تضویعات عرف صدق و عدل و انصاف و فضل معطر گردد. قل ای رب اید عبادک علی ذکرک و ذکر اولیائک و وفقهم علی ما ینبغی لجودک و عطائک انک انت الفضال الکریم لا اله الا انت العالم الحکیم.

یا کیخسرو، دستوران از نفحات وحی مقصود عالمیان محروم مشاهده میشوند زخارف عالم ایشانرا از تجلیات نیر اسم اعظم منع نموده اکثری از عباد اليوم از تقوی معرضند و به بغی و فحشاء مقبل بحر به کلمه موّاج و آفتاب به اراده مشرق و لانح ولکن قوم معرض و غافل جزای اعمال ظاهر طوبی لنفس وجدت عرف الظہور و فازت با صفات ما نطق به مکلم الطور و ویل لکل غافل محجوب و کل مشرک مردود.

یا شاه پور، افرح بما اقبل الیک وجه القدم من شطر سجنہ الاعظم و ذکرک بما ییقی به عرفه بدوان اسمائیه الحسنی و صفاته العلیا ان ریک هو المشفق الکریم و هو المویید الحکیم قم علی خدمۃ مولاک رغماً للذین انکروا ظہور الله و برهانه و جادلوا بعزم و عظمته و سلطانه و جاحدوا ما ظهر من عنده امام وجوه عباده و قل ای رب ان الموهوم قصد نورک المعلوم و بحر العجز توجه الى بحر عطائک و قوتک لاتحرمه عما قدرته لجواهر خلقک الذین اذ سمعوا النداء قالوا بلى بلى یا مولی الاسماء و فاطر السمااء و شهدوا بما شهد الله قبل خلق السموات والارضین.

یا شاه جهان، پناه جهان آمد ولکن در عصر کوران آمده میشنوند و انکار مینمایند، میبینند و اعراض میکنند انوار فجر ظهور عالم را احاطه نموده و لوآء طور بر اعلی المقام ظاهر و هویدا قل الهی الهی لاتمنع ابصار القلوب عن التوجة الى طور عرفانک و عن النّظر الى سیناء عظمتك و اقتدارک انت الذی باسمک محظ آثار الفراعنة و نکست اعلام الجبارۃ استلک بانوار ملکوتک و اسرار جبروتک با تؤییدنی على خدمه امرک و القيام على ما ينبغي لا يامک انک انت المقتدر على ما تشاء و في يمينك زمام امور الاولین و الآخرين.

یا بهمن، بهمن را تأیید نمودیم بر اموری که قدرت عالم عند ظهورش معدوم و مفقود و پیشوایان را طرآ وعده دادیم بازچه که سبب فرح اکبر بوده از برای مقبلین و منصفین ولکن بعضی عهد الله را فراموش نمودند و برخی میثاقش را شکستند بگو ای دستوران نار محبت مشتعل و نور عنایت ساطع و بحر رحمت مواج و آفتاب حقیقت نوار از ما عندکم بکذرید شاید بما عند الله فائز گردید یوم عظیم است و ذکرش عظیم قل نسئل الله تبارک و تعالی ان یوید الكل على ما یحب و یرضی انه هو مالک الا دیان و رب الانس و الجن.

۱۵ ذکر بهرام عليه بهانی را نموده مکرر اسمش از قلم اعلی نازل لله الحمد از فرات رحمت الهی آشامیده و با صغا ندا و مشاهده آثار فائز کشته امروز آثار الهی از هر جهتی ظاهر و بحر عنایت امام وجوه مواج طوبی لنفس عرفت و فازت و ویل لکل غافل مرتاب انشاء الله بخدمت امر فائز شود اگرچه فائز کشته و

گواه بر آن آنکه در این کره ذکرش در دو نامه از قلم اعلی مذکور تأثید
 الهی منقطعین و مریدین و مخلصین را اخذ نموده و مینماید لازال لحاظ رحمت
 رحمانی متوجه ذاکرین بوده و هست طوبی لهم و لهم حسن مآب
 یا بهرام از حضرت زردهشت سوال نمودی او من عند الله آمده و به هدایت
 خلق مأمور نار محبت برافروخته يد اوست با نار محبت الهی و کتاب اوامر و
 احکام ریانی آمد ولکن حزب غافل مقامش را ندانستند و ظهورش را نشناختند
 حزب شیعه نظر به غفلت و نادانی رداش نمودند سبحان الله اهل ایران مع
 استعداد از عرفان حقائق امور محرومند در قرون و اعصار ذکر حق نمودند و
 لقایش را سائل و آمل و چون نیز امید از افق صبح اراده طالع و ساطع کل با
 اسیاف بغضا هجوم نمودند و بر سفك دم اطهرش فتوی دادند و حال هم بر
 منابر به سب و لعن ناطق كذلك سوت لهم انفسهم امرا وهم اليوم من الظالمین
 فی کتاب مبین به مجاز متسکنند و از حقیقت محروم و به اوهام متشبّشند و از
 نور یقین منوع ولکن چون رحمت سبقت گرفته و ایام ایام ربيع عنایت رحمانی
 است باید کل با قلوب مقدس از ضغینه و بغضا از حق هدایت کل را سائل و
 آمل شوند شاید بحرکرم موجی زند و کل را به خلع مبارکه غفران مزین
 نماید. یا بهرام به یقین مبین بدان اول با نار از نزد یار آمد عنصر محمود را
 مشتعل نمود و ثانی را مقر در نار دادند العلم عند ریک و هو الحق علام
 الغیوبه البهاء من لدنا على من فاز بلقاء و سمع ندائی و عليك و على من
 سمی بعلی قبل عسکر فی کتاب الله مالک الغیب و الشهود.

۱۶ در این آیام مخصوص از برای ملت زردشت الواحی نازل و آنچه در کتب ایشان تا امروز مستور بود مذکور آمد ولکن تا ما عندهم معلوم نشود احدی بر تلویحات کلمات منزل آیات مطلع نخواهد شد.

۱۷ اصحاب زردشت علیهم عنایة الله را از قبل مظلوم ذکر نما انشاء الله از کووس بیان مقصود عالمیان که از قبل ارسال شد بیاشامند آنچه قلوب را از ما سوی الله فارغ و آزاد نماید. یا افنا نی این آیه مبارکه بمعنای آفتاب از افق سماء کتاب اشراق نموده طوبی لمن نهض عن مقامه و نبذ سوانه و قصد البحر الاعظم و ورد فيه باسمه العزیز البديع طوبی از برای لسانی که به این کلمه علیا و آیت کبری نطق نمود و از بحر معانیش قسمت برد انه من الفائزین عند الله رب العالمین.

۱۸ ... فارسیان را به بخششهای بی پایان خداوند یکتا آگاه نما بگو آنچه پنهان بود هویدا گشت امروز اشجار متربّم و ائمار ظاهر و آثار مشهود امروز روز فرح و شادی است باید خود را از تیرگیهای زمین پاک و پاکیزه نمائید تا به روشنایی ابدی فائز شوید یا ابا الفضل حضرت فضل با تو بوده و هست این است آن کلمهای که مقربین و مخلصین اصناف آنرا راجی و آمل بوده‌اند اشکر الله بهذا الفضل العظيم و قل لك الحمد يا الله من في السموات والارضين حزب الله را از قبل مظلوم تکبیر برسان امروز عالم کتاب به منزل و طور به مکلم و

سدره به منادی فائز باید حزب الهی بنور ظهور و نار سدره مشتعل گردد
اشتعالی که عالم را مشتعل نمایند بکو امروز روز اعمال است جهد نمائید
شاید از شما ظاهر شود آنچه که ذکرش بدوانم ملک و ملکوت باقی و پایnde
ماند البهاء المشرق من افق سماء رحمتی عليك و على من يسمع قوله في امر
الله رب العالمين.

١٩ ثم اعلم انا كتبنا لملة المجوس الواحا و زينا فيها الناموس طوبى لمن يذكّرهم
بالروح و الريحان و نزل فيها جواهر ما في كتبهم من الرموز و الاشارات ان
ربك لهو العزيز العلام

٢٠ يا معاشر زرتشت اسمعوا النداء من شطر عکاء انه ارتفع بالحق من لدى الله
مقصود المقربين قد اشتعلت نار الله في سدرة الامر هذا المقام الكريم انها
ظهرت على هيئة النور تنطق و تقول قد قام القيام و اهل القبور بما نفح في
الصور ولكن القوم اكثراهم من الرأقدین ما انتبهوا من الصيحة بعد ما ارتفعت و
ما شربوا رحیق الوحی اذ فک ختمه بهذا الاسم العظیم

پنام گوینده دانا

٢١ اي فریدون الحمد لله از فضل الهی ببحر ایمان فائز شدی و بافق اعلی توجه
نمودی ولكن محک الهی لمیزد و لا یزال مابین عباد بوده و خواهد بود و

همچنین میزان الهی در کل حین مشهود است باید در کل احیان بحق جل و عز پناه برد و توفیق خواست تا موید شود به استقامت بر آنچه ادراک نموده و عمل به آنچه در کتاب الهی از قلم اعلی نازل شده اگر نفسی در جمیع عمر به عبادت مشغول شود و از صفاتی که سبب ارتفاع امر الله است محروم ماند آن عبادت حاصلی ندارد و ثمری نخواهد بخشید. ای فریدون آسمان امر الهی به آفتاب امانت روشن است به حبل امانت متمسک شو و به ذیل صداقت متشبث این دو نیر اعظمند که از افق قلم اعلی طالع شده‌اند و در آسمان حکم سلطان امکان مشرق و مضیئند انشاء الله به این مقام فائز شوی و به ذکر دوست ناطق گردی آنه لهو الذَاكِر النَّاصِحُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بنام خداوند یکتا

۲۲ ای جمشید انشاء الله بعنایه الله فائز باشی و از بحر عرفان محبوب عالمیان مشروب کابت در سجن اعظم به نظر مظلوم رسید و عرف محبت از آن استشمام کشت انشاء الله در جمیع احوال بذکر غنی متعال مشغول باشید ان اجهد فی ایام الله لیظهر منک ما ییقی به ذکرک بدوانم الملک و الملکوت كذلك یأمرک مولیک الغریب المظلوم دوستان آن ارض را تکبیر برسان و جمیع را به عنایات نامتناهیه الهیه مسرور نما چه که لحاظ الطافش متوجه دوستان حقیقی بوده و خواهد بود نفس العناية لعنایته الفداء و کینونه الكرم لجوده الفداء البهاء عليك و على من توجه الى الله بقلب سليم

بنام خداوند دانا

۴۳ روز ندا مینماید و آفتاب مرده میدهد و ماه بشارت میگوید، ای دوستان خداوند آگاه آمد گواهی دهید، روشنی پنهان آشکار به دل و جان بستایید، آبها مرده میدهند و دریا ها میرقصند و بیشه ها اخبار مینمایند. ای بندگان از دریای دانائی خود را بی بهره منعاید و از آفتاب بینائی خود را محروم مسازید نسیم فرح بخش وزید پژمردگان را طراوت عنایت فرمود و تازگی بخشید این روز پیروز را گفتار از عهده بر نماید و از شرح آن عاجز و قاصر مشاهده شود نیکوست بندگای که بر منزلت امروز آگاه شد و بربارکی آن گواهی داد. در هر حال از دوست یکتا میخواهیم کل را از دریای عطای خود محروم ننماید و از مشاهده آفتاب راستی منع نکند اوست دانا و توانا و اوست سخن گو و بینا انتهی.

۴۴ ...یا بهرام بامدادِ روزداد است، پرتو خورشید جهانگیر گیتی را روشن نموده و روزگار افسرده را تازگی بخشیده، نیکوست چشمی که دید و شناخت از بی نیاز بخواه تا راز روزش را بنماید و ترا به زندگی تازه تازه نماید، اوست توانا و اوست دانا. انتهی

بنام گویای دانا

۴۵ انشاءالله به انوار آفتاب ظهور که از افق اراده حقَّ جلَّ جلاله مشرق است

منور باشی ذکرت لدی المظلوم مذکور هر نفسی در این یوم جدید به طراز عرفان مزین شد از ملا اعلیٰ لدی الله مذکور و در ام الكتاب مسطور نیکوست حال نفسی که شباهات و اشارات اهل حجاب او را از منزل آیات محروم ننمود و به کمال استقامت رحیق مختوم را از ید اسم قیوم آشامید و به ثنا و ذکر مالک اسماء مشغول شد حمد کن محبوب عالم را که به این فیض اعظم فائز شدی و ذکرت از لسان آلهی جاری و ظاهر گشت قدر این مقام بلند اسنی را بدان و با اسم حق محفوظش دار امروز روز استقامت است چه که موضوعی ناعقین مرتفع تمسک بدیل عنایه ریک و توکل علیه فی کل حین

پنام خداوند پکتا

۲۶ یاخسو ندای آلهی را از جمیع جهات بشنو الحمد لله زمستان تیره ظلمانی گذشت و بهار رحمت رحمانی عالم را بطراز جدید مزین نمود جهد نما تا از گلزار معانی قسمت بری و نصیب برداری قسم به جمال قدم این روز عزیز را شبیه و مانندی نبوده اگر چه یار را دخان حسد اغیار احاطه نموده ولکن اگر بصر مقدس از رمد اوهام توجه نماید آفتاب ظهور را از اعلیٰ مراتب طور عرفان مشرق و لاثع و هویدا مشاهده کند طوبی از برای نفسی که به این مقام بلند اعلیٰ فائز شد و از انوار ظهور منور گشت هنیتاً لمن شرب کوثر البيان من ید عطاء ربه الرحمن و ویل للمعرضین الحمد لله رب العالمین.

اوست یکتای شنوا

۲۷ ای هوشنگ آهنگ دوست را بشنو، تا گوش ظاهر از اشارات و شباهات اهل زمین پاک و پاکیزه نشود لذت آهنگ الهی را نیابد قسم به مالک عالم که در سجن اعظم ندا میفرماید اگر جمیع اهل روزگار گفتار دوست یکتا را ادراک مینمودند حال کل طائف حول اراده مطلع نور احديه مشاهده میشدند غفلت و جهالت مردمان را از دریای علم لدنی منع نموده و در تیه حیرت و ضلالت سرگردان گذاشته جهد نما تا از فیض فیاض حقیقی محروم نمانی و منوع نگردی این است وصیت مظلوم آفاق تو و جمیع دوستان را. نامه های شما از قبل و بعد رسید طوبی لوجهکم بما توجهت و لالسنکم بما نقطت و لقلوبکم بمعاذینت بطراز محبة ربکم الغفور الکریم

بسم الله القدس الاهي

۲۸ ای خداداد خدا بتو داد که در یوم تناد به قمیص عرفان محبوب عالمیان فائز شدی و به شطر دوست توجه نمودی نعیماً لک ثم نعیماً لک این کوثر روحانی را به اسم سلطان معانی در این فجر نورانی بنوش طوبی للشاریین حمد مقصودیرا لائق و سزاوار است که به یک جرعه از خمر محبت خود عشاوق آفاق را چنان سرمست نمود که از خود و غیر او گذشتند و به مدینه طیبه الا، بعد از نفی حجبات لا، شتافتند ایشانند که از نفحه کلمه رحمانیه به حیات باقیه ابدیه فائز شدند اولئک قوم اذا سمعوا النداء من شطر الكباریاء قالوا

بلى بلى يا الله العالمين عرف محبت استنشاق شد انه لهو العليم الخبير انشاء الله باید از اشراق شمس کلمه که از افق اراده قلم اسم اعظم اشراق نمود چنان منیر شوی که اثر آن مابین عباد ظاهر شود ان اعرف قدر ما شهد الله لک و امرک به و قل لک الحمد يا قبلة من فی السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ.

از الواح مبارکه حضرت عبد البهاء

هواالله

ای پارسیان بلندآشیان، سالهای دراز است و دهرهای بیشمار که از حوادث روزگار و وقایع لیل و نهار در گوشة پژمردگی خزیده و در حفره افسردگی آزرده و طبیعه بودید در نهایت شدائد و ممنوع از هر عوائد بودید حال ابر بخشش پروردگار بلند شد و فیض و بارش بیشمار مبذول داشت و به پرورش گوهرهای جانهای یاران در آغوش صدف مهر حضرت مهریان پرداخت شما اگر گوهر آبدارید خوشی و شادمانی نمائید و اگر مرغان چمن پروردگارید آغاز بانگ و نوا کنید و بال و پر بکشانید و به آشیان بلند یزدان دل بندید آفتاب سپهر یزدانی از خاور مهر و مهریانی درخشید و پرتوی در نهایت روشنی بر جمیع جهان انداخت بینایان شادمان شدند و کوران آغاز آه و فغان کردند بانگ سروش بگوش هوش بشنوید و آواز راز از چرخ رخسان گوش کنید اکنون روز بیداری است و هنگام هوشیاری، زنده‌دلان در خوشی و شادمانیند و مردگان در اندوه و نادانی، اکنون هنگامی است که نیاکان را خوشنود کنید و جان و روان را بهبود نمائید جانهاتان شادمان باد. ع ع

هوالله

ای رشید جمشید، حقاً که رشیدی و پرتو خورشید بخشش ایزدی، زیرا خداوند آن یاران پارسی را فرشته و پارسا نمود و بدرگاه خداوند آسمانی رهبری فرمود ولی تو واسطه بودی چه که با دهه هدایت الله، ساغر و پیمانه

کلمات الله ساقی جناب رشید جمشید و او منجذب ملکوت الله حمد خدا را
که آن نفوس را به نسیم عنایت اهتزازی و با دلبر مهربان راز و آوازی امیدوارم
که جناب مهربان بهمن شمع انجمن گردد و نشان بخشش حضرت ذوالمن
شود جناب هرمزدیار را از این مشتاق دیدار پیام محبت و مهربانی برسانید
جناب اسفندیار به مرد مرد میدانست و یاران را سبب روح و ریحان جناب
کیخسرو خداداد انشاء الله خسرو کشور ایمانست و بخشش خداوند مهربان
جناب مهربان برخوردار مظہر الطاف پروردگار است و مشمول بنظر عنایت
کردگار جناب رستم بهرام بمان مظہر بخشش حضرت رحمانست و جناب
شهریار اردشیر را خلق و خوی شکر و شیر جناب فریدون خداداد فرید
یارانست و وحید دوستان جناب رستم جمشید الحمد لله پرتو خورشید دید و
از جهان تاریک به جهان روشن رسید و علیک و علیهم البهاء الأبهي ع ع

هو

۲ ای خدای باوفای آزادگان، این جانهای پاک حمدترا کماز جهان خاک آزاد
شدند و دل به عالم افلاک بستند و در خدمت حاضر و چالاکند بخشش
آسمانی بخش و تابش روحانی ده و این ذردانه ها را بریزش باران نیسان
احسان پرورش ده عبد البهاء عباس

هو

۴ ای پروردگار آمرزگاری و مهربان و شهریار کشور عفو و غفران آنان و این بندۀ گنگار از درگاه فضل و احسان تو رجا و خواهش عفو و غفران بجهت این جانهای عزیز می‌نمایند توثی بخشنده و درخششندۀ و مهربان. عبدالبهاء عباس

هوالله

۵ ای اردشیر، الحمد لله از جمیع جهات تأیید بی‌پایان نمایان والطاف آسمانی فارسیان را الحاطه نموده است باید قدر بدانند و شکرانه نمایند چون در این اوقات اخیره بعضی قدری سرگران شدند و این نعمت و برکت را از دانانی و مساعی خویش شمردند لهذا پریشانی رخ نمود تابیدارشوند که بعد از ذلت کبری این عزّت و نعمت به فضل و عنایت جمال مبارک بود پس حال باید شکرانه نمود. عبدالبهاء عباس

هوالله

۶ ای دوست حقیقی، اصابع از ضعف سفرپرارتعاش است با وجود این بتحریر پرداختم هر چند امور بر شما ساخت گشته ولی امید فرج است نظر عنایت در این دور اعظم شامل حال کل پارسیان گشت لهذا در جمیع مراتب و ششون ترقی گوناگون نمودند ولی چون تصور نمودند که این ترقی از سعی و غیرت خود ایشان حاصل گشته لهذا دیگر گون شد با وجود این بدرگاه بی‌نیاز عجز

وزاری نمائیم که رخنه سد گردد و این زخم قدری التیام یابد و علیک البهاء.

عبدالبهاء عباس

هوالله

۷ ای یاران مهریان من، نامه نامی آن یاران خواندم و ستایش بر زبان راندم
بخشایش خدا خواستم و آرایش دل و جان جستم و آغاز عجز و نیاز نمودم
که ای پروردگار این گروه جانثار یاران دیرینند و باهم همدم و همنشین
گفتگو شیرین و شکرین و بزم مانند بهشت برین زیرا روی تو جویند راه تو
پویند راز تو گویند و هر دم در جستجویند که آنچه شایان این روزگار است
بیابند و جهان بیارایند، ای بخشندۀ، چرنده و پرنده را پناهی و براز درون
آگاه، جویندگان را یابندگان کن و آرزومندان را شادمان فرما تشنگان را
سیراب کن و آزردگان را آسایش دل و جان بخش ستایش تو را که راه
نمودی و رهبر فرمودی و بخشش افزودی و این مرغان را به آشیانه و لانه و
کاشانه بلند راه بنمودی توثی بینا و دانا و توانا و شنوا. ع ع

هوالله

۸ ای یاران یزدانی، آنچه مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید جوهر معانی بود و
لطائف اسرار محبت یزدانی ستایش و نیایش در جهان آفرینش پاک یزدان را
لاتق و سزاوار که پرتو تقدیسی از افق حقیقت بر فرق یاران پارسیان مبدول

داشت که روشنائیش خاور و باختر را فرا گرفت زهی بخشش خداوند بی همتا
که فراموش شدگان را شهر آفاق فرمود و گوشه نشینان را شهره کوی و
بازار، بینوایان را نوا بخشید و معتکفان زاویه خمول را به اوج قبول کشاند
امیدوارم که جمیع آمال و همه آرزو حاصل گردد. ع ع

هوالله

۹ پروردگارا، این جانهای پاک سوی تو شتافتند و از جوی تو نوشیدند و آرزوی
روی تو نمودند این بستگان را در دریای غفران غوطه ده و این مشتاقان را
به لقای خویش فائز و خورسند فرما پروانه های شمع تواند و آرزومند جمع و
انجمن تو، آنچه آرزوی دل و جان است شایان و رایگان فرما. عبدالبهاء
عباس، ۶۷ سنه ۱۳۲۸

هوالله

۱۰ ای فرخ، رخی به پرتو آسمانی بیفروز و زیان به ستایش حضرت یزدانی بکشا
عنوانی آغاز کن که محرم راز گردی و مانند مرغ سحر به نغمه و آواز پردازی
و به اوج عزّت قدیمه پرواز کنی و با دلبر ابهی در ملکوت اعلیٰ دمساز شوی
و عليك التحية و الثناء ع ع

هوالله

۱۱ ای کنیزان خدا، جناب بربور بازو از عبدالبهاء نامه بجهت هر یک از خویشان و متعلقان خواست من نیز ایشان را چون پرزور دیدم خواهشش پذیرفتم و بكمال محبت و مهرباني و سرور به نامه نگاري پرداختم فی الحقیقہ بربور پاک جانست و اسیر عشق آن یار مهربان شما نیز پی او گیرید و خوی او جوئید تا در جهان الهی شادمانی یابید و بکامرانی برسید و علیکن التحیة و الشَّاءم. ع ع

هوالله

۱۲ ای بندگان دیرین خسرو چرخ برین، چراغ یزدان روشن است و پرتو مهر آسمان روشنی بخش گلزار و گلشن بانک سروش است که بلند است و مژده پر جوش و خروش است که جان بخش هر ارجمند و مستمند بخشش یار مهربانست که نمودار است و ریزش ابر بهارانست که گوهربار است، دریای دانش و هوش است که گوهرفشان است و آتش جهان دل و جان است که زبانهاش تا دامنه آسمان است پس ای یاران یزدانی و دوستان جانی ستایش پاک یزدان را که از کشور ایران چنین آفتایی آشکار نمود و از خاک پاک پارسیان چنین دار پریاری نمودار فرمود دست نیاز بدراگاه خداوند بیانیاز دراز کتید که ای پروردگار آمرزگار نیکوکار ستایش و نیایش تورا سزاوار که این کشور خاموش را پرآتش نمودی و این افسردگان بیهوش را به جوش

و خروش آور دی نامیدان را نوید امید دادی و مستمندان را به گنج روان راه نمودی بی نوایان را پرنوایان نمودی و بیچارگان را سر و سامان بخشیدی ای پروردگار آنچه در نامه های آسمانی نوید فرمودی آشکار کن و آنچه بزبان پیغمبران گفتی نمودار فرما نیروی یزدانیت بنما و بخشش آسمانیت آشکار کن این کشور را بهشت برین ساز و این خاور و باخترا پرتو بخش روی زمین این پارسیان را آسمانیان کن و این بی نام و بی نشان ها را چون اختران پرتو افشار توئی توانا توئی بینا توئی شنا توئی پشتیبان. ع ع

هوالله

۱۳ ای یاران عبدالبهاء، هزاران شکر حضرت بی نیاز را که در عبودیت آستان مقدس همراز شدیم و در نعوت و محمد حضرت احادیث هم آهنگ و هم آواز گشتمیم سرور عظیم یافتیم که در بندگی سهیم و شریکیم و شادمانی و کامرانی جستیم که در این سبیل قرین و ندیعیم الطاف بی پایان ملاحظه نمائید که این جمع پریشان از آن یار بی نشان نشان یافت الحمد لله در ظل رایت تقدیس بهم پیوستیم و در حلقة عاشقان درآمدیم و هر یک خریدار یوسف حقیقی گشتمیم، الطاف بی پایان است و موهبت بی حد و شمار پس کدام یک را شکرانه نمائیم، خفته بودیم نسیم گلشن هدایت وزید بیدار شدیم، غافل بودیم ندای ملکوت رحمانیت رسید هوشیار گشتمیم، نابینا بودیم بینا کرد بیمار بودیم شفا بخشید گمراه بودیم هدایت کرد مستغرق ظلمت بودیم روشنائی داد بی سر

و سامان بودیم ملجاً و پناه عنایت فرمود ذرَّه فانی بودیم آفتاب آسمانی پرتو
انداخت قطره نابود بودیم بحر وجود موج زد بی‌نوا بودیم گنج روان عنایت
فرمود خاک بودیم پرتو تابناک رسید زمینی بودیم موهبت آسمانی جلوه نمود
پس باید به زبان و دل و جان در شکرانه الطاف اقرار به فتور و قصور نمود و
عفو و بخشایش موافور طلبید جز این چاره‌ای نه و بغیر از این عذری آماده
نیست اوست بخشنده و آمرزنده و مهربان و علیکم البهاء الأبهى. ع ع

هوالله

۱۴ ای پروردگار این دوستان یاران تواند و سرمست پیمانه پیمان تو همه پروردۀ
آغوش بخشند و شیرخوار پستان دهش خداوند آفرینش اگر مستمندند ولی
هوشمندند اگر ناتوانند ولی زورمندند چه که تو پشتیبانی تو یاور مهربانی در
جهان کیهان سربلند نما و درایوان یزدانی جای بده در انجمان بالا روسفید
فرما و در امید بکشا و از بخشش آسمانی بهره بخش شبِ تیره را روز فرما و
روزِ نوروز را فیروز کن تونی توانا تونی بینا تونی شنوا تونی بیهمتا تونی
مهربان. ع ع

هوالأبهى

۱۵ ای یاران دیرین و دوستان ثابت مستقیم، حضرت اسفندیار شهد شهادت را
در راه پروردگار بکمال مسَرَّت چشید و الله یار شد و یاوری کردگار را از

برای شما طلبید که در موارد بلا اصطبار نمایند و در مخاطر ابتلاء در کمال
صبر و قرار باشید زیرا آنچه در راه خدا وارد آید عین عطاست تلغی شیرین
است و زهر انگبین، موت حیات است و هلاک نجات، غم سرور است و اندوه
مسرت روح، بندگی آزادگی است و افسردگی افروختگی، ذلت عزت است و
نقمت عین رحمت پس شما ای یاران انجمن و یاوران این عبد ممتحن از این
قربانی شادمانی کنید و در این سوگواری کامرانی زیرا روز قربان عید مردان
است و دم جانفشاری وقت طرب و شادمانی عنقریب ملاحظه نمایند که در
قتلگاه از اثر خون آن بزرگوار لاله و ریحان روید و سنبل و ضیمران نابت
گردد. ع ع

هوالله

۱۶ ای دو ثابت بر پیمان، خوشابحال شما که نصایح و وصایای حضرت زردشت
را عمل نمودید و شادمانی آسمانی یافتید حضرت زردشت خوشنود از بینایان
است نه کوران، راضی از شنوندگان است نه کران و گنگان، هزار آفرین بر
ثبات و استقامت شما که با آتش محبت الله برافروختید و آفتاب جهان حقیقت
را پرستش نمودید پرده موهومات دریدید و بعالم حقیقت پی بردید خوشابحال
شما خوشابحال شما و علیکما البهاء الأبهي، عبدالبهاء عباس

بنام یزدان مهریان

۱۷ پاک یزدان، خاک ایران را از آغاز مشکبیز فرمودی و شورانگیز و دانشخیز و گوهریز از خاورش همواره خورشیدت نورافشان و در باخترش ماه تابان نمایان کشورش مهرپرور و دشت بهشت آسایش پر گل و گیاه جانپرور و کهسارش پر از میوه تازه و تر و چمنزارش رشك باغ بهشت، هوشش پیغام سروش و جوشش چون دریای ژرف پرخروش روزگاری بود که آتش دانشش خاموش شد و اختیر بزرگواریش پنهان در زیر روپوش، باد بهارش خزان شد و گلزار دلربایش خارزار، چشمۀ شیرینیش شور گشت و بزرگان نازنینش آواهه و دریدر هر کشور دور، پرتوش تاریک شد و رودش آب باریک تا آنکه دریای بخششت بجوش آمد و آفتاب دهش دردمید بهار تازه رسید و باد جان پرور وزید و ابر بهمن بارید و پرتو آن مهر مهرپرور تابید کشور بجنبد و خاکدان گلستان شد و خاک سیاه رشك بوستان گشت، جهان جهانی تازه شد و آوازه بلند گشت دشت و کهسار سبز و خرم شد و مرغان چمن به ترانه و آهنگ هدم شدند هنگام شادمانیست پیغام آسمانیست بنگاه جاودانیست بیدارشو بیدارشو. ای پروردگار بزرگوار حال انجمنی فراهم شده و گروهی همداستان گشته که بجان بکوشند تا از باران بخششت بهره به یاران دهند و کودکان خورد را به نیروی پرورشت در آغوش هوش پرورده رشك دانشمندان نمایند آئین آسمانی بیاموزند و بخشش یزدانی آشکار کنند پس ای پروردگار مهریان تو پشت و پناه باش و نیروی بازو بخش تا بآرزوی خویش رسند و از کم و

بیش درگذرند و آن مرز و بوم را چون نمونه جهان بالا نمایند. ع ع

هوالله

۱۸ ای دوست من، زیان بذکر تو مشغول و دل بیاد تو مألف و جان بحب تو
مشعوف زیرا بندۀ جمال ابهائی و ساجد درگاه رب اعلی دلی بیاد آن دلبر
بیهمتا زنده داری و سری بشور محبت آن یار باوفا آکنده جوئی لهذا عزیزی و
سرورانگیز و سبب روح و ریحان اهل تعیز از خدا خواهم که موفق و مؤید
گردی و علیک التحیة و الثناء. ع ع

هوالله

۱۹ ای یادگار نیاکان، نامهات رسید الفاظ کأس معانی بود و معانی اسرار محبت
الهی نامه مگو صهباء بود گلهای حدیقة وفا بود دلیل بر هدایت کبری بود
ستایش پاک یزدان را که ساغر عطا لبریز شد و باده وفا نشنهانگیز کشت
رستخیز برخاست و در جهان ولوله انداخت مشتاقان فائز دیدار گشتند و
عاشقان روی دلبر مهریان دیدند تشنگان آب گوارا یافتند و ماهیان به دریای
بیپایان رسیدند بلبلان گلبانگ توحید زدند و بیان اسرار و معانی نمودند
گلشن بهشت برین شد و گلزار تزیین جست درختان خلعت طراوت یافتند و
ازهار و ریاحین از رشحات سحاب علیین تر و تازه گشتند از هر جهتی آهنگی
بلند شد و از طرف هر چمنی تاج سلطان گل نمودار گشت مرغان حدائق

دفتر شقايق گشودند و اسرار حقايق بنمودند اين نغمه و آواز و اين چنگ و چغانه و ساز و اين آهنگ راز و نياز طبior گلشن را پرواز دهد لکن افسوس و دریغ که غراب مشئوم محروم و جفدان معتکف ویران مطمور، نه از اين باع الهی نصيبي و نه از اين جنت نعيم بهره‌اي، در گلخن ظلماني به منزلکه ويراني خزيده اسير شهوات نفساني ماندند حال آن دوست مهربان آواره کرمانند وافروخته و سوخته بنارحرمان وهجران ولی در هر گنجي گنجي لهذا جستجو نمائيد لابد ياران معدود موجود و همچنين بازرسشياب باميزيد و طرح محبت ريزيد بيدار کتيد هوشيار نمائيد وازحرمان بizar نمائيد جانت خوش باد.

ع ع

هوالله

۲۰ اى بندۀ يزدان، پاك جانى و پاك دل زира از جهان آب و گل بizar شدی و به جهان ديگر دل بستی و حق پرستی و بياران يزدان پيوستی و از بند بيگانگان رستي يار آشنا بودی و بینا و گويا چون پرتو آفتاب درخشید نور حقیقت دیدی و سرود سروش شنیدی و دل از تعلق باين خاکدان بریدی و در اوچ مهر يزدان پريدي شادباش شادباش و با نفس و هوی همواره در پرخاش باش جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۲۱ ای اردشیر جهان شیر، نامه قرائت گردید الحمد لله از نفوosi محسوبی که می فرماید "هر که را بلند کنی از ملک بگذرد" مظہر هدایتی مورد عنایتی مشغول بخدمتی غریق دریای روحانیتی فاشکر الله علی ذلك، به کنیز عزیز الهی فیروزه اسفندیار مهربانی بیشمار از قبل من برسان و علیک البهاء الابهی.

عبدالبهاء عباس

هوالابهی

۲۲ ای دو بنده صادق پروردگار، نامه شما رسید از مطلع الفاظش نور محبت دمید و سبب سرور مشتاقان گردید اذن حضور خواسته بودید ماذونید و بجناب اخوی رشید نهایت محبت و تحیت مشتاقانه برسانید و کنیز عزیز الهی فیروزه را بالطفاف بی پایان مژده دهید و علیکم البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۱۰

شعبان، ۱۳۲۹، حیفا

هوالله

۲۳ ای یاران پارسی، این عبد ضعیف باستان حضرت بی نیاز نماز آرد و از برای شما خواهش عون و عنایت کند که ای خداوند مهربان، این گروه دهقان یاران تواند و در مزرعه بنده مقرابت زراعت کنند ای خداوند فیض بخش و برکت احسان کن نعمت ده و موهبت مبذول دار و در این سال آمال آن

رجال را میسر کن و باران آسمانی ببار و فیض و فراوانی مبذول دار تونی
مقدار و توانا. ع ع

هوالله

۲۴ ای جانثار جمال قدم، در سایه اسم اعظمی و در ظل شجره اکرم دیگر چه
غم، این بخشش خداوندی را جمیع پیشینیان آرزو می نمودند حال تو با آن فائز
گشتی پس ستایش کن حضرت مقصود را. ع ع

هوالله

۲۵ ای رستم دستان، همنام تو بقوه شمشیر جهانگیر گشت ولی آن جهانگیری
منتھی به اسیری در چاه عمیق شد و این جهان را بدروع نمود زیرا برادر
نامهربان بنهايت بغض و عدوان برخاست و سبب موت و فوت او گشت نه
کشورستانی ماند و نه جهانگیری، خوابی بود درگذشت اوهامی بود محو شد
حال تو الحمد لله تسخیر کشور هدایت ایزد دانا نمودی و اقلیم ایمان و
ایقان را فتح کردی این کشورستانی ابدی است و این جهانگیری سرمدی
شکر کن خدا را و به خسروخان عزیز الهی و سرور خانم و روحانگیز از قبل
من نهايت ملاطفت و مهربانی ابلاغ دارید و عليك البهاء الأبهي. عبدالبهاء

عباس، ۲۶ صفر، ۱۹۱۹، حیفا

هوالله

۲۶ ای یاران و فادار عبدالبهاء، نامه شما دمی رسید که هدم محن و بلا بودم و غرق در طوفان اذیت و جفا چون نامه خواندم سبب سرور گردید و شادمانی حاصل شد الحمد لله احبابی الهی در نهایت ثبوت و استقامتند و مستقیم بر امر جز درگاه الله پناه نخواهند و بغیر از بارگاه خداوند آگاه آرامگاه نجویند دلداده دلبر آفاقند و مشتاق دیدار کوکب اشراق، ای یاران الهی هزار شکر که بروح حیات الهی زنده شدید پژمرده بودید تر و تازه گردیدید محمود بودید افروخته شدید اسیر بودید امیر گردیدید ساكت بودید ناطق شدید خفته بودید بیدار شدید غافل بودید هوشیار شدید و در جهان الهی در سایه علم رحمانی محشور گردیدید شکر کنید خدا را و به ستایش و نیایش حضرت پروردگار پردازید که عبدالبهاء در بجهوه بلا بیاد شماست و بذکر شما مألف ملاحظه نمائید که چقدر مهربان است خود را فراموش نماید و شما را بیاد آرد ای یاران به دل و جان خیرخواه جمیع طوائف و ملل باشید و صادق و خادم به دولت و ملت، از نفسی مکدر نگردید ولو جفا نماید و از شخصی محزون نشوید ولو ظلم و تعدی آغاز کند خیرخواه کل باشید چه دوست و چه دشمن به خدمت و وفا بكل پردازید چه بیکانه و چه آشنا یعنی عدو لدود را محبت و دود شمارید و خصم خصیم را یار و ندیم دانید تا بكمال خوشی و روح و ریحان با آنان محبت و مهربانی نمائید و عليکم البهاء الأبهی.

هو

۲۷ ای یاران مهربان، چون از کشور باختر به خاور بازگشتم یاران پارسیان را دیدار نمودم از روشنایی رو گلشنی خو نمودار بود یاد شما نمودند و بنام شما صفحه‌ای آراستند چون نام مبارک یاران خواندم وجد و طربی دست داد که فوراً قلم برداشتمن و بتحریر پرداختم و بذکر شما مشغول شدم تا بدانید که در این بساط چه قدر محترم و محترم از فیض حضرت ایزد پاک شما را دلی تابناک خواهم و جانی لطیف و روانی منیر جویم و آرزوی دل و جان آنست که در این سبیل طی مراتب وجود نموده به اعلیٰ افق کمالات معنویه و ذروه فضائل انسانیه واصل گردید تا سائر مردم مشاهده کنند که بندگان حضرت دوست چگونه روشن و درخشنده و تابانند این است نهایت آمال این است اعظم موهبت حضرت ذوالجلال و علیکم البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس

هوالله

۲۸ ای یاران عبدالبهاء، بوی خوشی که از گلشن دلهای آن یاران مهربان منتشر گشته مشام مشتاقان را معطر نمود و دماغ جان را معنبر کرد حمد و ستایش خداوند آفرینش را شایان است که آن دردانه‌های صدف عنایت را در آغوش هدایت بریزش باران نیسان موهبت پرورش داد تا کل با عبدالبهاء در نهایت عبودیت و نیستی و فنا به بندگی آستان بهاء قیام نمایند ای خواجه تاشان من همتی فرمائید تا خدمتی در درگاه احادیث نعائیم چوکانی زنیم و گوی

سعادتی از این میدان بربائیم تخمی بیفشاویم تا خرممنی اندوخته نمائیم شمعی
برافروزیم تا پرده ها بسوزیم نفسی بعводیت کشیم تا نفس را از هر بندی آزاد
نمائیم شب و روز بجان بکوشیم و بجوشیم تا خلعت خدمت و عبودیت بپوشیم
و با ده موهبت از دست ساقی عنایت بنوشیم این است فضل عظیم این است
لطف عمیم و البهاء علی اهل البهاء. ع ع

هوالبهی

۲۹ ای بی سر و سامان الهی، آنچه به حضرت افنان سدره مبارکه مرقوم نموده
بودید ملاحظه گردید فی الحقيقة مورد جور و جفا گشتید و معرض ضرر و بلا
گردید و لی یقین بدان که این خسران و زیان سبب ریح بی پایان گردد و
این جور و جفا مقنطیس عون و عنایت حضرت کبریا شود نتایج و عواقب
امور را باید ملاحظه نمود آنچه بباد رفته در سبیل الهی رفته و البته به منفعت
عنایت خواهد گشت مطمئن باش اموال و املاک و ضیاع در انتهی از دست
خواهد رفت ولی گشت دهقان الهی برقرار و خرمنش هزاران کرور خروار و الله
یضاعف لمن یشاء و عليك البهاء. ع ع

جناب آقا سیاوش جناب آقا اردشیر رستم خان جناب آقا شهریار جناب آقا
محمد حسین عطار جناب آقا میرزا حسن سلطان جناب آقا محمد جعفر جناب
آقا محمد تقی جناب آقا علی اکبر مشکیباف را تحيیت مشتاقانه برسان. از

خداوند امیدوارم که هر یک در عالم وجود و در محبت الله بی مثل و مانند گردند و بروزی صد هزار بار جان در ره جانان فدا نمایند فدائیان الهی باشند و قربان آن روی نورانی و چون قلم بذکر ایشان مشغول شد از هیجان محبت اصابع بارتعاش آمد و البهاء علیک. ع ع

هوالله

۳۰ ای کنیز عزیز الهی، در درگاه خداوند آگاه نامت یاد میگردد تا جان و دلت مسرور و شاد گردد ملاحظه نما که الطاف حضرت بهاءالله چگونه مانند آفتاب درخششده است که در آستان مقدس، عبدالبهاء یاد تو نماید و نام تو بردا و از فیض ابدی رجای موهبت سرمدی کند تا آنکه از هر جهت پرتو بخشش الهی بتايد و از هر طرف آثار موهبت ریانی مشهود شود بیقین بدان که امروز موهبته اعظم از این نیست و علیک البهاء. ع ع

هوالله

۳۱ ای یاران الهی، الآن نامه نامی قرائت گردید بیاد شما مشغول شدم خداوند عالیان در این عصر و اوان تاجی بر سر فارسیان نهاده که گوهر درخششده اش موهبت جمال ابهاست و این گوهر گران قیمت درخشندگیش در قرون و اعصار تا ابدالآباد. اگر در هر دمی صد زیان بکشانید و بشکرانه این عنایت عظمی پردازید البته از عهدہ برنیائید ذلك فضل الله یوتیه من یشاء

وَاللَّهِ ذُو فَضْلَ عَظِيمٍ عَعَ

هُوَ اللَّهُ

۲۲ ای برا در آن بهرام درخشندۀ روشن، گویند کیومرث اول شخص پادشاهان بود و نخست خدیو تاجداران و تأسیس سریر سلطنت در این خاکدان کرد پس تو که همنام او هستی سلطنتی نیز تأسیس کن که جاوید باشد و انجام ناپدید، این سلطنت عبودیت آستان مقدس است و بندگی در کاه احادیث انشاء الله با آن موفق و مویید میشود و افسر محبت الله بر سر مینهی و طوق و یاره معرفت الله بر گردن میاندازی و بر تخت جوانبخت هدایت کبری جلوس مینمایی و کوس شادمانی را در فلك اعلى میکوبی. ع ع

مناجات طلب مغفرت

۲۲ یزدان پاکا، کیخسرو را خسرو کشور غفران نما و شهریار ملک احسان فرما گناه بیامرز و از حرمان برهان و لطف و عطا شایان فرما و همدم بهرام، کنیز عزیز را تاجی از مغفرت بر سر نه و دیباى عفو و عطا بپوشان در بهشت برین قرین اماء رحمن کن و در ملکوت علیین فائز به مشاهده آن نور مبین نما توئی آمرزنه و مهریان و توئی بخشندۀ و دهنده و عظیم الغفران. ع ع

بنام خداوند بی مانند

۳۴ ای بهرام، بهرام اختری است که خاور و باختر را روشن نماید و پرتوی است که جهان تاریک را رشك گلزار و چمن کند پس چون باین نام و نشان در درگاه یزدان یاد می شوی باید به آنچه سزاوار این نام است از گفتار و رفتار و کردار پدیدار و آشکار گردی در خاور این کشور چون ستاره بامداد بدرخشی و در انجمان کیهان چون پرتو یزدان پرده از رخ برداری رسوای جهان شوی و بی سر و سامان بیابان جانان، باری این روز فیروز است و افروختن آتش دل افروز، این بخشش بزرگ را از دست مده واين دهش یزدان را منه بکوش که از همه پیشتر دوی و بیشتر بهره کیری پند پند یزدانست که در نامه های نخستین نگاشته نگاه کن و بخواه و رفتار و کردار کن. ع ع

هوالاهمی

۲۵ ای اخترخاوری، آنچه درنامه های آسمانی، پدیدارخواهد شدمطمئن باش،
دانه چون اندرزمین پنهان شود راز آن سرسبزی بستان شود
تو کمی درنگ کن از آهن و این سنگ چنان پرتو آتشی پدید گردد که کیهان آتشکده مهر یزدان شود تو خوش باش و شیفتة یار مهوش تا در میان راستان بندۀ آستان و پاسبان گردی جانت خوش باد و دلت شادمان. ع ع

هواالله

۳۶ ای بهرام سپهر بلند، ستاره‌شناسان گویند بهرام اختر جنگجوئی است و تندخو این دم آشکارگشت که خوشخوی و مهرجوی ومه رو ومشک بوی است اگر کسی نگرود در گلشن خوی یزدان باز کن و برجهان و کیهان مشکبیز شوتا رستخیز جانها بینی و ساغر لبریز با ده خمخانه بهاء در دست گیری و می‌خواران میکده آسمان را سرمست کنی تا هر یک در این بزم با آواز زیر و بم نوانی زند و گلبانگ بلندی زند و سازی سازکند و ترانه‌ای بسازد و چنگ و چغانه‌ای بنوازد کورها بینا گردد کرها شنوا شود مرده‌ها زنده گردد پژمرده‌ها تر و تازه شود نادان آگاه گردد خفته بیدار شود بدخو خوشخو شود تندخو مهریان گردد تاریک روشن شود گلخن گلشن گردد خار گل شود خزان بهار گردد جانت خوش باد روانت روشن باد. ع ع

هواالله

۳۷ ای بهرام سپهر ای خوش فرجام، نامهات چون نامت پرشکون و خامهات چون کلک آسمانی مشکبار و همایون چه که نام دوست نگاشت و پیام دوستان ارمغان داشت یاران پارسی هر یک پیکی از جهان بالاستی و کشتنی دانشند و کیهان از کران تا بکران دریاستی پس بر استی بدان امروز جان پارسی در جهان نیستی هستی بخش است و جشن جشن یزدان بلند در فش، دهش و بخشش ایزدی را بنگر که آفتاب جهان آسمان باز از خاور پارسیان در خشید

و اختران تابان در سپهر ایرانیان نورافشان گشت و خاوران و باختران روشن شد پاک یزدان سزاوار ستایش و نیایش است که چنین بخششی ارزان فرمود و چنین مهری رایگان داشت امروز دوستان پارسی باید از شادمانی پرواز نمایند و در دبستان جهان آغاز کشودن راز نمایند و باین آهنگ و آواز دمساز گردند روز روزِ فیروز است و تابش تابشی آفتاب گیتی افروز و آتش آتش جهانسوز آتشی که همه پرتو است نه دود و یزدانی است نه کیهانی آسمانی است نه زمینی تابشش جان بخشد نه جان گیرد بر هر چیز بیفزاید نه بکاهد این مهر سپهر نشانه آن آفتاب است و این آتش نشانی از آن آذر جهانتاب باری در شب و روز بیاد آن یاران شادمانیم و به دوستی آن دوستان همدم و همداستان، از ایزد بیمانند خواهانیم که همواره همه پارسیان را یار و یاور باشد تا در انجمن آسمانی همه چون چراغهای یزدانی برافروزنند و پرده‌های پنهانی بسوزند و پاتش دوستی و خداپرستی بسوزند این است بخشش خداوند آفرینش که امروز روزی یزدان پرستان است و پیروزی می‌پرستان و شادمانی مستان و خوشی هوشمند و کامرانی دوستان یار مشکل پسند. ع ع

بنام پاک یزدان

۲۸ ای بهرام سپهر مهر پروردگار، سپیده امید دمید و خورشید جهانتاب انجمن بالا درخشید پرتو یزدان خاور و باختر کیهان را تابان نمود و اخترانی چند پرتو مهر ماه رخشان گرفتند و چون گوهر بدخشان روشن و گلهای گلزار و

گلشن گشتند تو که بهرامی در سپهر دانش رخ برافروز مه تابان شو و در
گلستان خرد و هوش گل صدبرگ خندان گرد و در راه خدا چراغ روشنی
باش و در چمنستان راستان سرو روان و زیور گلشنی، پرتو نیکان بکیر و
روش پیشدادیان بپذیر فریدون رهنمون شو و جمشید کشور مهر یزدان بیچون
منوچهر پریچهر آزادگان گرد و کیومرث شهرستان راستان شو هوشنگ اورنگ
دانش و هوش شو و گلبانگ سروش را از جهان آسمان بشنو جوشی بزن و
خروشی برآر ترانهای آغاز کن و چنگ و چغانهای بزن مرغ گلستان شو و زیور
بوستان گرد زیان گویا شو و چشم بینا گرد پرده برانداز و بند زنجیر
بشکن شیر ژیان باش و شبدهیز و میدان بجو گوی و چوگان بخواه سمندی
بتاز دشت و بیابان خاکدان بنورد آستین بر آرایش و آلایش و آسايش زمین
بیفشار و آهنگ چرخ برین کن دانشآموز دبستان شو و پزشك شهرستان
جانان گرد شبستان دانائی برافروز و با ده هوشیاری بنوشان کودکان جهان
را فرهنگ یزدان بیاموز و افتادگان چاه نادانی را بایوان دانايان برآر اینست
پند بندگسل یار مهربان ای بهرام ع ع

هوالبهی

۳۹ ای بهرام سپهر عرفان، هرچند مکاتبه مستمر نه و مخابره متواصل نیست ولی
حمد خدا را که در جمیع احیان در ظل رحمن و در آستان مقدس حضرت
یزدان بذکر آن یار مهربان و سایر دوستان مشغول و مألفیم آنی فراموش

نموده و انشاء الله نخواهیم نمود. ای ثابت، چون نسیم صبحگاهی بر هیاکل انسانی مرور نما و حیات جاودانی بخش و چون بوی خوش مشکبار جهانرا بنفحة قدس عنبربار معطر کن چون سراج و هاج محفل یاران را با نوار عرفان روشن نما و چون پروانه مشتاق حول شمع آفاق بال و پر بسوز و چون شجر بارور سبز و پر شمر گرد. ای راسخ بر عهد، وقت آنست که آتش پرنور میثاق را در آتشکده دلها برافروزی که خس و خاشاک نقض را بکلی بسوزد و خرمن شباهات را محو و نابود نماید.

ای بندۀ خسرو کشور یزدان، وقت بندگی است و هنکام آزادگی دستی از آستین برآر و بر جهان و جهانیان در و گوهر نثار کن گنج روان در آستین داری و لعل بدخشان در کان دهان، لثالی معانی در صدف دل مکنون داری بر آذان مبدول کن روز میدان است و وقت گوی و چوگان همتی کن که این گوی سبقت و پیشی را برپائی و لشکر شباهات را بکلی شکست دهی و ظلمات ارتیاب را زائل نمائی زیرا باد سرد خشک سختی بحرکت آمده است که بمحض مرور بر نفس ضعیفی چنان منجمد و محمود مینماید که شعله آتشکده سده گرم نمی‌نماید نفوس نحیفه را باید از این سرمای استخوان سوز محافظه نمود زیرا ناقضین عمله موتند رویتشان سبب افسردگی است تا چه رسد به صحبتیان، بوی مشک جان دماغ معطر نماید و رانجه کلشن جان بخشد و بوی گلخن مشام را منزجر و مزاج را معتل و مختل مینماید این باد سرد صد قنطار سم از شباهات و زهر الواح محرقه در آستین گرفته و در

حرکت است و البهاء عليك ع ع

هوالأبهى

۴۰ ای پاسبان آستان یزدان، نامه بلیغ یعنی گلبانگ ببلل گلشن واصل گشت و سبب شادمانی یاران انجمن شد براستی میگوییم که موجی از بحر محبت الله بود و درجی از گوهر معرفت الله لثالی معانی بود و دراری دری، ظلمات هموم را روشنی پرسطوع بود و غبار اکدار را امطار مواهب بیشمار، از قراتش کمال سرور حاصل گشت و از تلاوتش نهایت حبور حاصل شد، حمد خدا را که آن انجمن رحمانی مشغول به نفحات مقدّسہ ریانی است و شب و روز در عبودیت آستان مقدس قائم امروز شعله جهان افروز ثبوت و رسوخ بر پیمان حق قیوم است حمد خدا را که آن یاران چون بنیان سخت بنیاد ثابت و برقرارند و از هیچ زلزلی نلرزند و در هیچ موقعی نلغزند بلکه سیل شدید امتحان را سدی از زیر حدیدند و بوم شوم شباهات را عقاب اوج رفیع، آن قوم پرلوم را بنیان نسیح عنکبوت است و بنیاد بر خاک سست چون اوهن بیوت، شرابشان سراب است و غذایشان از شجره زقوم یوم الحساب حیاتشان ممات است و ملجاشان مصدر آفات، کودکانند نوهوس و خفتگانند منقطع النفس چون ابلهان مغورو خرفند نه صدف پرگهر و چون جعل سرمست بوی گلخند نه رائحة گلشن معطر، کرم مهینند در اسفل زمین مکین نه طیور علیین، خفاش ظلمتند نه نورپاش افق مبین، هر دم بهانهای آرند و چون زاغان جفا در گلخن خزان

لانه و آشیانه نمایند با چشم کور فریاد آینَ النور بلند کنند و با گوش کر
نعره منکر آینَ نعمات الطیور زنند. در طبقه پسین زمینند و مشاهده مه تابان
خواهند و در حفره شباهت سرنگونند استماع آیات بیانات جویند گمگشته
بادیه ارتیابند خود را در شاهراه یقین شمرند و سرگشته مفازه جهلند و
خویش را در شاطئ بحر یقین دانند ناقض میثاقند خود را قطب آفاق خوانند،
هادم پیمانند خویش را بانی ایوان دانند ذهنی حسرت و افسوس که از حسد
اسیر حبل مسد شدند و نار غضب را حمال حطب گشتند پس تو ای دوست
حقیقی و یار روحانی کمر محکم کن و قدم ثابت دار و چون شیر دژم رویها
پر ستم را حمله نما و چون عقاب اوچ پیمان این زاغان پرعدوان را از میدان
بگریزان و البهاء عليك. ع ع

اوست دوست پگانه

۴۱ ای اخترخاوری، بهرام اختریست که از خاور میدمد و به باختر میدود اگرچه
تابانست ولی گمی آشکار و گمی پنهانست تو از یزدان بخواه که ستاره
درخششند آسمان بالا گردی و همیشه آشکار و هویدا و پرتوافشان گردی
جان تو خوش باد. ع ع

هوالله

۴۲ ای ثابت بر پیمان، مكتوبی که مرقوم نموده بودی ملاحظه گردید مضمون در

نهایت حلاوت و معانی در غایت ملاحظ بود فی الحقیقہ در این واقعه شدیده در ارض یا یاران الهی جمیعا به اشد بلا کرفتار کشتند و در سبیل الهی صدمات شدیده خوردند از جمله آن جناب که فی الحقیقہ در هر ساعتی جام تلخی نوشیدید و مصیبت تازهای دیدید و غوغای شدیدی شنیدید آن نفوس که صهباء شهادت کبری را از جام سرشار موهبت عظمی نوشیدند آنان مانند مرغان گلشن توحید بشاخسار جهان بالا پریدند و بمنتهی آرزوی خویش رسیدند تاج بخشایش خداوند آفرینش را برسر نهادند و دیهیم تاجداری ابدی یافتند ولی یارانی که در این خاکدان فانی باقی مانده‌اند در هر دمی ضربتی جدید خوردند و در هر نفسی شهید تیغ و شمشیر شدند از آنجمله آن‌جناب، ولی صبر و تحمل نما و بمنتها قوت و استقامت مقاومت هجوم اعدا فرما سینه تا هدف تیر بلا در راه خدا نگردد مانند سنگ و چوب است و از جمادات محسوب و علیک التحية و الشاء. ع ع

هو الله

۴۲ ای یار مهربان، آنچه نگاشتی خواندم نامه آن یارجان پرور شادمانی افزود و کامرانی بخشید زیرا نوشته بودید زمینی در کار خاک پاک کشتگان راه خدا است رستم سروش و سایر برادران و خویشان پیشکش نموده‌اند بسیار خوب امیدوارم که این کار را یاران فارسی انجام دهنند زیرا سبب شادمانی آن سرور بزرگوار گردد این کار در آستان پروردگار سزاوار بخشش و ستایش است

رستم سروش بهمن پورجمشید را پیام جانی برسان و بگوکه من همواره بیاد
شما پرداخته ام و همیشه از خدا خواسته ام که به بندگی درگاه یزدان
سرافراز گردید و مانند چراغ درانجمن یاران برافروزید جانت خوش باشد. ع ع

هوالله

۴۴ ای یاران روحانی من، از حسن سلوك و حرکت و روش دوستان پارسی ممنون
و خوشنودم و مسرور و مشعوف، فی الحقیقہ از کلشن خلق و خویشان بوی
خوشی بمشام میرسد و رائحة معطری منتشر است بندگان جمال مبارک باید
چنین باشند از جبین نور مبین ساطع و از رفتار و گفتار آثار بزرگواری ساطع و
لایح، جناب امین با زیانی شیرین تعریف و توصیف آن یاران نمودند. ای
یاران جناب ارباب شخصی خیرخواه است و بلند همت باید از شما ممنون و
خوشنود باشد و تا توانید در کار او چنان امانت و صداقت و همت بنمایند
که سبب عبرت دیگران گردد خدمت او خدمت من است و صداقت و امانت
او صداقت و امانت بمن. ع ع

هوالله

۴۵ ای بهرام آسمانی، در ره یزدان بلا و جفا مانند یاران بر تو ریخت از هر
طرف هدف تیر محن و آلام گشتی اموال از دست برفت و تن و جان به تعب
افتاد و عاقبت مجبور هجرت از وطن گشتی و به مصیبت و محن تن دردادی و

مؤمن ممتحن شدی و حال در طهران سرگشته و سرگردانی و بی سر و
سامان ایکاش من بجای تو بودم زیرا من در بلای قدیم و تو در جفای
جدید مثل مشهور است لکل جدید لذة باری غم مخوار تو جمال
ابهاست محزون مباش تسلی بخش تو حضرت اعلی، باید از شرور اهل غرور
فتور نیاری بلکه بر شوق و وله و شور بیفزائی آهنگ را بلندتر کنی و ترانه زیر
و بم را بملکوت جمال قدم رسانی یاران آسمانی چون ستم بینند پای را محکم
کنند و قوت متنانت و مقاومت ظاهر نمایند تحمل تیغ و شمشیر کنند و نعره
یابهاء‌الابهی بملکوت اثیر رسانند الحمد لله تو پهلوان این میدانی و تهمتن این
رزمگاه، شکر کن خدا را تا شادمانی و کامرانی در جهان جاودانی حاصل
گردد. ع ع

هوالله

۴۶ ای بنده الهی، مكتوبی از جناب ملا بهرام رسید اظهار ممنونیت از شخص
محترم و میرزا حسنعلی خان نموده که قرار داده‌اند زمینی باو بدنه‌ند با
دویست و پنجاه تومان شما بکوشید که ملا بهرام معنوناً مراجعت به یزد
نماید و حضرات بآنچه وعده نمودند بزودی وفا نمایند این کیفیت لازم است
و سبب موفقیت شخص محترم و عليك التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۴۷ ای ثابت ببر پیمان، از پرواز برادر آن همراز هرچند اندوه بسیار رخ داد ولی آن مرغ خوش آواز به گلشن خداوند بینیاز پرید و به آرزوی خویش رسید و روی یاران دید و از ساغر الطاف پروردگار نوشید، پس دلخون مباش و آه جگرسوز برمیار. ای یار عزیز پرتو بخشش خدا بر سر یاران پارسی افتاد پس روز بروز پرورش یافتند و به نیروی آسمانی از دیگران پیشی گرفتند تا آنکه دیگران رشك میبردند و سرشک میریختند ولی افسوس که پارسیان این بخشش را از خردمندی و هوش و گوش خویش دانستند اینست که گردون گردان شد باوجود این برخی هنوز در خواب بلکه میکوشند که بیشتر ویران گردند ولی سپاس ایزد دانا را که برخی دیگر آگاه شدند و از خواب بیدار گشتند امید چنانست که همه هوشیار شوند زیرا نامه همایون زند را دستور بی‌آئین بیش و کم نموده تا مژده امروز را از میان ببرد براستی بدان که شت زردشت بزرگوار پناه به پروردگار از این دستوران گهکار می‌برد ببینید که چگونه بی‌آئینند. و اگر دست دوستان از کار ارباب جمشید کوتاه شود پریشانی بی‌پایانست ارباب نباید این را بپذیرد زیرا یاران به جان و دل و راستی و درستی در کار او میکوشند جناب آقا میرزا سیاوش را از قبل من تحیت ابدع ابهی برسان و بگو چون یمومیها به امور ارباب پرداختند بدان که به پایان زیان اندر زیان است و علیک البهاء الابهی عبد البهاء عباس

هوالله

۴۸ ای یاران جانی، جناب امین همواره ستایش از نفوosi که در معیت حضرت ارباب جمشیدند مینمایند و از برای هر یک منفرداً صدور نامه کنند که مستحق هر گونه عنایتند این عبد نیز تصدیق این روایت را نماید و از خدا خواهد که آنان را موفق فرماید تا بر آنچه باید و شاید مویّد گردند و این را بدانند که صداقت و امانت و همت و خیرخواهی در حق عموم عالم علی الخصوص در امور حضرت ارباب جمشید بر کل فرض و واجب است و خدمت باستان مقدس شمرده شود و خیانت و رخاوت و عدم امانت را معصیت بحق شمرند و عصيان و طغیان در امر حضرت یزدان و اگر قصور و فتور در این امر مشکور واقع گردد تضییع امر الله است و تدمیر احباب الله و تکدیر خاطر این عبد و تسوید وجوه سایر یاران و سلب اعتماد به امانت و وفا و صفائ این حزب مظلوم در آفاق. ای یاران بساط این جهان پیچیده شود و آغاز حیات بانجام رسیده گردد نه خوشی و راحت ماند و نه زحمت و مشقت، نه توانگری ماند و نه مستمندی نه آسایش جان ماند و نه آرایش جهان، جمیع زائل و نجوم آفل است و چیزی که از برای انسان باقی و پایدار است رضای حضرت پروردگار و روش و سلوک مطابق تعالیم جناب آمرزگار، اگر کسی به گفتار و رفتار و کردار ابرار برخوردار شود فرشته آسمانی گردد و مورد تأیید سروش حضرت یزدانی وسعت و فسحت دل و جان یابد و لطافت و نورانیت وجدان جوید هرچند در زمین است آسمانی گردد هرچند در

خاکدان تاریک است نورانی گردد و هرچند اسیر این زندان است ولی به ایوان یزدان پی برد و هرچند در قعر چاه این جهان است به اوج ماه حضرت رحمن برپرداز البته در آنچه تقریر و تحریر یافت نهایت همت را مبذول و به موجب نصیحت معمول دارد اگر چنین مجری دارید من نیز به عون و عنایت حضرت احادیث کفالت نمایم که در جمیع مراتب وجود به فیض مشهود سرفراز گردید و علیکم التحیة و الشفاء ع ع

هوالله

۴۹ ای ثابت بر پیمان، نامه شما رسید نهایت روح و ریحان حاصل گردید بشارت اتمام کار جلال مژده حصول آمال بود اما شما در نظرید و مشمول الطاف حضرت احادیثید جناب آقا سیاوش باید محض اثبات حقشناصی و وفا در مواظبت امور ارباب جمشید باقی و برقرار باشند انفکاک جائز نه بلکه روز بروز باید بر همت بیفزایند و اگر چنانچه اصرار در حرکت به این سمت دارند موقتاً اجازت داده میشود که به زیارت آستان مقدس مشرف و چند روزی با من الفت نمایند و مراجعت کنند این امانت و دیانت و ثبات و استقامتی که در امور ارباب جمشید ابراز نموده و مینمایند فی الحقيقة خدمت به امر است و دلیل صدق و عبودیت به آستان مقدس دیگر یاران پارسی را جمیعاً از قبل من دست در آغوش شو و بکمال اشتیاق بیو و ببوس و علیک البهاء الابهی ع ع

هوالله

۵۰ ای دوست مهریان من تاکنون با آن بندۀ خدای بیچون گفتگوئی ننمودم و نامه‌ای ننگاشتم ولی چون دراین روزها مهتر جمشید خداداد بدست مردی بیداد گرفتار شده است و گرفتاری او رسوانی ایرانیان و بیشتر بهانیان و بیشتر از همه زرددشتیان است و شما دوست دل و جان، پس خواهش من چنین است که بکوشید تا پرده از کار مهتر جمشید نیفتد و پریشان نگردد و بی سروسامان نشود و ام خویش بدهد و از دام برهد و سرزنش از دیگران نبیند تو مهریانی و نیک اندیش و دوست هر افتاده دل ریش جانت خوش باشد. ع ع

هوالله

۵۱ ای یاران عبدالبهاء، حضرت گشتاسب و جاماسب ترویج آئین حضرت زرددشت عظیم نمودند و به جان و دل کوشیدند تعالیم مبارکش کشور ایران را حاطه نمود و نفحات قدس مشامها را معطر و معنبر کرد بعد از چندی آئین نیاکان فرو گذاشتند و دستوران به خود پرستی و عدم راستی سر برداشتند مربای غرور شدند و مصدر انواع شرور، لهذا اختر نیکبختی افسرده شد و نهال آرزو و امید پژمرده گشت تا آنکه خورشید تابان از خاور ایران بدرخشید و پرتو جهانگیرش از خاور تا با ختر رسید و جان و روان بخشید پس یاران پارسی باید به دوستی و راستی ویزدان پرستی برخیزند و بکمال مهریانی باعوم ملل عالم بیاویزند تا افسردگی هزار ساله را به یک پیاله از محبت الله ازاله نمایند این است

عزَّت ابدِيَّه جانتان با جاناَن باد. ع ع

هوالله

۵۲ ای سروش پرپشارت، نامه خوش اشارت در نهایت فصاحت و بлагت، بیان اسرار بود و دلیل بر خلوص نیت و محبت پروردگار، حمد خدا را که آهنگ سروش شنیدی و شاهنشهی شاه بهرام بدیدی و مانند مرغ چمن بکلشن حقیقت پریدی و بر سرو و سمن گلبانگ اسرار معنوی بلند نمودی حال شیفته آن روی دلبری و آشفته آن موی معنبر عاشقان را آه و فغان لازم و مشتاقان را انین و حنین مستدیم و واجب پس تا توانی آواز بلند کن و شهناز بزن و مرغان چمن را بیدار کن و در سحرگاه بنغمات خوش دمساز نما و علیک البهاء الابهی. ع ع

هوالأبهی

۵۳ ای آشنا، آشناَنی بجان است نه بمكان، بینائی بدل است نه بعضو آب و گل، خوشی به پرتو روشن است نه بکشايش جهان پر آلام و محن، اگر جان خوش است انسان در پرورش است و اگر دل روشن است هر حال گلشن است و هر زمین گلزار و چمن و اگر دل و جان تنکنای آزردگی و احزانست مینوی پادشاهی قعر زندانست پس تا توانی شادمانی جهانِ آسمانی جو تا هر تنگی گشايش گردد و هر تاریکی روشنانی خداوند آفرینش و البهاء علیک. ع ع

پرورد کارا کرد کارا

۵۴ ای یزدان من خداوند مهریان من این فارسیان یار دیرینند و دوستان راستان
خاور زمین شیفته و آشفته روی تواند و سرگشته و گمگشته کوی تو سالهای
دراز نگران روی تابان تو بودند و در آتش مهر سوزان تو پس دری بکشا و
پرتوی ببخشا تا دلها آسمان گردد و جانها گلستان توفی توانا توفی بینا.

ای یار نازنین چه خوش اختر بودی که گوی پیشی از بیابان پرهوشی ربودی
و باهنگ آسمانی در انجمن کیهان راز یزدان را باچنگ و چغانه سرو دی مهتر
مهریان و سرور رستم و مهتر بهمن را درود برسان جانت شاد باد و خانهات
آباد و کاشانهات روشن. ع ع

هوالله

۵۵ ای یاران عبدالبهاء، رستم مهریان در آستان رحمن سربخاک نیاز نهاد و از
عالی راز بخشش بی پایان طلبید الطاف خداوندی خواست و عنایت یزدانی
خواهش نمود البته این دعا باجابت مقرون گردد من نیز دعا مینمایم که
حضرت ایزد شما را مظہر الطاف فرماید عزت بی پایان بخشد و حیات
جاودان مبذول دارد تاکل در سایه نخل امید بیارمید واژاثمار شجره مبارکه
که خلق و خوی آسمانیست بهره و نصیب گیرید از غیر حق بیزار باشید و به
راز و نیاز دمساز گردید در هر روزی روحی تازه یابید و در هر شبی به راز و
نیاز سحری مألف گردید و علیکم و علیکن البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس

هوالله

۵۶ ای شهریار، یزدان پاک یار بوده که باین دربار بار یافتنی و بایوان جهانبان
جهان آسمان پی بردی با ده دانانی را از ساغر و مینای خدانی نوشیدی و آب
زندگانی را از چشمۀ شناسانی آشامیدی خوشی کن و شادمانی نما که در
این بزم درآمدی و از این جشن بهره‌ای بردی بپا داش این بخشايش ستايشه
يزدان سپهر برين کن و سپاس يكتا خداوند آسمان و زمين که بچنین دهش
سرافراز شدی و بچنین بخشش دمساز و همراز گشتی بزودی پرتو آفتاب
جهان یزدان بر تو افتاد و رویت را در جهان بالا روشن کند. ع ع

هوالله

۵۷ ای پرهوش، ایرانیان در ماتم سیاوش سیاه پوش شدند و جوش و خروشی
برآوردنده تا عاقبت بنیاد افراصیاب برانداختند و ترکستان را خراب نمودند
ولی تو در مصیبت شهیدان یزد و اصفهان قبای گلگون بپوش و آهنگی مانند
ارغونون بنواز زیرا آن یاران از با ده عشق سرمست شدند و بقربانگاه فدا
شتافتند و بخلوتگاه راز حضرت بی‌نیاز پرواز نمودند در گلشن آسمانی لانه و
آشیانه نمودند و ترانه نی آغاز کردند که ملا اعلی را به شور و وله آوردند از
برای آنان این مصیبت نبود موهبت بود بلیه نبود عطیه بود محن نبود منح بود
عذاب نبود ثواب بود پس باید شادمانی نمود و آرزوی آن کامرانی کرد
احباب باید به میل و رضای ارباب جمشید حرکت نمایند و در صداقت و

امانت و حُسن خدمت بمنتهای قوت بکوشند و مبادا نفسی سبب تکدر خاطر آن خیرخواه عالم گردد چنین شخص خیرخواه را باید به جان و دل خیرخواه شد و در خدمتش همت نمود زیرا قصور سبب غضب رب غفور گردد و علیکم التَّحِيَةُ وَ التَّنَاءُ. ع ع

بنام هاک یزدان شهریار جهان آسمان

۵۸ ای یاران نیک اختر، چه خوش بخت بودید و همایون ماه و فرخنده مهر که در این روز فیروز در زیر درفش یزدان درآمدید و در انجمن جهانیان جهانِ جان بجانان پیوستید مرغان چمن شدید و طوطیان شکرشکن گلهای گلستان شدید و هزار دستان بوستان، اخترانِ خاورانِ بخشش گشتید و ستارگانِ جهانِ آفرینش، دریای بخشش و دهشِ خداوند پر جوش است بشتابید و شنا نمانید و فرو روید و گوهر شاهوار آبدار برآرید دم سود و سرود است و هنگام آهنگِ چنگ و رود، روز بندگی و دم آزادگی، هر که بیشتر پیشتر هر که افروخته تر آموخته تر پس باید همه حلقة بندگی اش در گوش کنیم و به آهنگ سروش بنوازیم، ما بندۀ آن شاهیم - آشفته آن ماهیم، هم رهبر آن راهیم - صد مرڈه و صد مرڈه. ع ع

هوالله

۵۹ ای یاران الهی و دو کنیز عزیز خدا، جناب اردشیر خداداد به این صفحات

آمد و به زیارت عتبه مقدسه فائز گردید ایامی که هدم و ندیم بود همیشه به یاد شما بود و در نهایت تضرع به عالم بالا بجهت شما طلب عنایت و عطا کرد و رجای فیوضات رحمانیه نمود من نیز در این قصد و مرام هدم کشتم و باستان الهی عجز و لابه نمودم تا فیض ابدی شامل گردد و از جمیع جهات اسباب وحدت و یکانگی فراهم آید یاران الهی در بمبئی از کلفت بیزار شوند و به الفت هدم و همراز گردند هرچه اتحاد شدیدتر گردد موهبت آسمانی عظیم تر شود و ابواب برکت حتی در کسب و تجارت کشوده شود و صیت امر الله بلند گردد و آوازه ظهور شمس حقیقت در آن دیار انتشار یابد و یاران کامرانی در دو جهان نمایند این است وصیت عبدالبهاء این است نصیحت عبدالبهاء و عليکم البهاء الأبهی. ع ع

هوالله

۶۰ ای مرد پارسی، سلطنت خسروی هرچند قطعه آسیا را به تزلزل آورد ولی عاقبت چون باد بینیاد بود ولی تو در ظل عنایت جمال مبارک سلطنت باقی جاودانی یافته که افسرش همیشه تابنده است و دیهیمش همواره درخشندۀ

ع ع

هوالله

۶۱ ای یار نازنین، آنچه نگاشتی و در دل داشتی پدیدار و خواهش آشکار گشت

هرچه ناله و فریاد کنی و آرزوی جانفشنای در ره آن دلبر مهربان جوئی
 سزاوار و شایانست ولی چون چنین اندیشی در هر دمی جانی بیفشنای، از
 خدا خواهم که آرزوی تو و مرا هر دو روا فرماید تا هر یک در جانفشنای
 پرچمی برافرازیم اما تو چون به بندگی خدا پرداختی و راز پنهان آموختی و
 فارسیان را به خداوند مهربان خواندی در هر دم جانفشنای. به راستی
 زردشتیان روی پیشینیان را سفید نمودند و پاکی نژاد را پدید کردند من از
 آنان خوشنودم پس باید بجوشند و بخروشند تا هر همکیش را خوش‌اندیش
 کنند و هر بیگانه را پار خویش نمایند آندم نیروی پروردگار پیاپی رسد و
 یاری آمرزگار دم بدم دیده شود و از برای پدر و ما در که به جهان دیگر
 رفتند و از سرچشمۀ زندگانی جاودانی بی‌بهره بودند اگر خواهش آمرزش
 شود در درگاه خدا پذیرفته می‌شود. از برای خداداد دل آسوده دار آن
 سرگشته کوی یار به گلزار یزدانی شتافت و زندگی جاودانی یافت جانت
 خوش باشد. ع ع

هوالله

۶۲ ای یار مهربان، نامه شما رسید و بر مضمون اطلاع حاصل گردید مکتوب
 ناطق بود و دلیل بر نورانیت قلب از اشراق صبع صادق. جناب امین نهایت
 ستایش از شما و جوانان فارسیان نموده‌اند که الحمد لله در گلشن فارسیان
 نهالهای بیهمالی به نهایت طراوت و لطافت در نشو و نماست و در غایت ثبوت

و استقامتند اگر گردباد آزمایش آفرینش را احاطه نماید این اشجار به نهایت استقامت مقاومت کنند من نیز شهادت میدهم که چنین است امروز احبابی پارسی در نهایت صدق و راستی دوستی طلبند صلح و آشتی جویند حق پرستی کنند و بر جهان و جهانیان آستین بیفشاوند لهذا مقرب درگاه جمال مبارکاند و مقبول عتبه مقدسه.

سؤال از ایام حضرت زردهشت نموده بودید در تواریخ در این خصوص اقوال مختلفه است هیچیک شایان اعتماد نه آنچه حقیقت است این است که آن کوکب نورانی در بین حضرت موسی و حضرت عیسی طلوع نمود یعنی تقریباً هفتصد و پنجاه سال بعد از موسی. هذا هو الحق و ما بعد الحق الا الضلال المبين. ولی اوقات را اهمیتی نه آن اختر نورانی نیر اشراق بود و بر خاور و باختر پرتو انداخت در هر زمان و در هر مکان طلوع کرده باشد زمان و مکان را حکم در عالم جسمانی بود نه جهان الهی علی الخصوص زمان که امر اعتباری است. عالم وجود سرمهد است یعنی یک روز بی بدایت و نهایت است این ازمنه به اعتبار حرکات و ظهور و غروب کواكب است روز و ماه و سال ثبوت دارد ولی وجود ندارد یعنی سال و ماه و ایام ثابت است ولی وجود ندارد مانند جهات نظیر شرق و غرب و جنوب و شمال ثبوت دارد ولی وجود ندارد و علیک البهاء الأبهي. ع ع

هوالبھی

۶۳ ای سیاوش، ترکان خون سیاوش را هدر دادند سر بریدند و دم مطهرش را به ظلم و جفا ریختند لکن آن خون پاک چه اثری در جهان خاک نمود که جوششش به دامنه افلاک رسید حال جاهلان از خدا بیخبر نیز خون ترا هدر دادند و پی ستمکاران سلف گرفتند که بلکه سبب شوند آن دردانه جان از صدف امکان بدر آید و در آغوش دلبر یکتا بیاساید ولی وقت نرسیده هنوز ایام باقی خدا نفوسى برانگیخت مهرجو و وفاخو و حق‌گو همت بکماشتند و علم حمایت برافراشتند سبحان الله آنان درنده و خونخوار و جفاکار و اینان پرنده و غمخوار و وفاکار آنان دیوسیرت و اهرمن طبیعت و غدار اینان فرشته سیرت و یزدان پرست و نیکوکار و هر دو بصورت بشر یکی قمر و دیگری بقر چقدر تفاوت است که در نوع انسان است باری الحمد لله در سبیل الهی معرض تعرض نادانان گشتی و هدف تیر جفای بی خردان شکر کن خدا را که باین موهبت موفق شدی ولی باید همواره به رضای جناب ارباب جمشید رفتار نمائی و آنچه بگویند دستور العمل خویش بدانی و عليك البهاء ع ع

هوالله

۶۴ ای دو جان پاک، ایزد دانا ایران را تاریک یافت و سزاوار الطاف بی‌پایان دید پس آفتاب جهان بالا پرتو انداخت و آفاق آن اقلیم را روشن و منیر فرمود پارسیان مظلومان که هزار سال به گوشہ بینوانی خزیده و هزار بلای ناگهانی

دیده و بعنهی درجه ناتوانی رسیده بودند چون کوکب آسمانی افق ایران را نورانی نمود انتعاش قلوب یافتند و وله و انجذاب دل و جان جستند ندای الهی نشته صهبا بخشد و جهان جهان دیگر گردید و آهنگ بدیع به مسامع روحانیان رسید حال الحمد لله آن بینوایان موهبت آسمانی یافتند و آن بیچارگان عزت ابدی جستند و روز بروز در ترقی و انتعاشند و دم بدم موفق به بخشایش ایزد متعال، آن غبار و تاریکی زائل و الطاف حضرت پروردگار کامل جانتان خوش باد. ع ع

هوالأبهي

۶۵ ای خسرو کشور شناسائی، خسروان گیتیستان سالهای سال بکوشند و بجوشند و بخروشند و جان فشانیها نمایند تا کشور خاک را سالار شوند و توده سیاه را فرمان روا گردند و به پایان در زیر آن سامان یابند درفشان سرنگون گردد و دیهیم و افسرشان واژگون شود پرتوشان تاریک گردد و بزرگواریشان خواری شود، تو به بخشایش خدائی خسرو کشور دانایی شدی و شهریار جهان شناسائی، بزرگواریت جاودان است و رستگاریت بیپایان دیهیمت پایدار است و افسرت به گوهر آبدار تابدار سرت همیشه بلند است و سرافرازیت در هر دو جهان ارجمند رُخت به پرتو مهر آسمان یزدان روشن باد. ع ع

هوالله

۶۶ ای سفیدوش، زیرا روی تو در ملکوت ابھی سفید است سیاه وش مظلوم قدیم
در ترکستان سقیم گشته خنجر لثیم گردید و دلهای ایرانیان را بماتم شدید
انداخت ولی تو که سفیدوش هستی امیدم چنانست که سبب شادمانی و
کامرانی ایرانیان گردی علی الخصوص پارسیان، از بخشش آسمانی عجب مدار
که شخصی را چراغ پر فروغ نماید و کشوری را روشن فرماید. در وقت وداع
فرصت نشد که در حق سرور محترم اریاب جمشید با شما صحبتی نمایم
جمعیت یاران باید بدانند که این مرد عزیز در نزد عبدالبهاء محترم است و
سزاوار الطاف حضرت ایزد مهریان، یاران باید او را محترم دارند و به نهایت
خیرخواهی و صداقت به خدمت او پردازنند راستی و درستی در حق او خدمت
و عبودیت به درگاه حضرت بی‌نیاز است و به جمیع یاران از قبل من نهایت
اشتیاق ابلاغ دار.

ای عزیز نامه جناب امین در دریای محیط گشوده شد از جهت چهل و هفت
پوند که حواله نموده و بشما نرسید نهایت خجلت و شرم‌ساری حاصل گشت
نمیدانم به چه زبان عذرخواهی کنم. باری به جناب امین در این خصوص
مرقوم شد البته در این نیز حکمتی بوده والاچنین نمی‌شد امیدم چنان است
که همین قضیه تأثیرات عظیمه بخشد. درخصوص عکس توقع حضرت اعلی به
محمد شاه و مكتوب ناصرالدین شاه البته همت نمایند چون در این قضیه روایات
 مختلفه درالسن و افواه است و نفس توقع و مكتوب ناصرالدین شاه دافع اوها م

لهذا آنچه بتوانید از این عکس بدست آرید و جسته جسته بفرستید واگر ممکن اصل توقع را بدست آرید و ارسال فرمانید این خدمتی عظیمه به آستان حضرت بیچون است. باری ای سفیدوش از خدا خواهم که آن روی به پرتو بخشش ایزدی چنان بتايد که جمیع زبانها فریاد برآرد که این سفیدوش است نه سیاه و ش ولی در برازنده‌گی و خوشخوئی و نیکوئی نظیر آن سیاوش و علیک البهاء الأبهی. ع ع

هوالله

۶۷ ای اردشیر خداداد، هر نفسی را مرادی الحمد لله تو را مراد رضای الهی و مقصد الطاف ریانی امیدم چنانست که بآرزوی دل و جان موفق گردید فرصت نیست مختصر مرقوم میگردد آنچه بواسطه اسفندیار ارسال نموده بودی رسید و علیک البهاء الأبهی. عبدالبهاء عباس، ۶ جمادی الثانی ۱۳۲۸

هوالأبهی

۶۸ ای احبابی الهی، از ملکوت اعلیٰ مژده عنایت میرسد و از جبروت ابهی نسیم موهبت میوزد ندای حضرت رحمانیت از افق غیب بلند است و بقوه اسم اعظم جنود ریب منكسر و منهزم سطوات میثاق قلب آفاق را به حرکت آورده و قوّه پیمان روح کیهان را زنده نموده اسرافیل الهی حیات ابدی به سرمستان با ده عهد مبذول داشته و جبرئیل رحمانی به قلوب ریانی آیت عهد وحی فرموده

قومی از این آهنگ ملکوت ابھی در وجود و سرور و قومی در نهایت فتور و قصور و غموم و مستغرق و محمود. از کلبانگ ببلل گلستان سرمستان زنده دل به شوق و شف آیند نه زاغان حقد و حسد و از رائحة معطره گلشن حقیقت عندلیبان گلزار به وجود و سرور آیند نه جعل جهل و سقر پس شکر نمائید حضرت احادیث را که ببللان این گلشند و قمریان این مرغ و چمن و البهاء علیکم ع ع

هوالله

۶۹ ای بندۀ بها، من از تو و مهریان و هرمزدیار هر سه راضی و خدا از شما راضی و بندگان خدا از شما راضی از پروردگار امیدوارم که هر یک از شما را بر این آئین نازنین ثابت و برقرار فرماید تا آزمایش سبب ستایش گردد و آسایش خاطر حاصل شود حال چون بدیار هند برگردید هر یک از شما که بایران رود یاران الهی را چه در هند و چه در یزد و چه در تفت پیام من برساند و بگوید ای دوستان حقیقی روز روز شماست و نوبت نوبت شما دوباره وقت هشیاری آمد و زمان بزرگواری رسید کوکب آفل باز طالع شد و خورشید پنهان فارسیان آشکار گشت افق ایران از پرتو مه آسمان روشن و منیر گردید عنقریب آفتاب عالم بالا چنان بدرخشید که آن اقلیم اوچ اثیر گردد و به جمیع جهان پرتو اندازد و عزّت ابدیة پیشینیان دوباره چنان ظهور نماید که دیده‌ها خیره و حیران گردد جانتان خوش باد. ع ع

هوالله

۷۰ ای رعایای الهی، الحمد لله منجذب به نفحاتید و مشتعل به نار محبت الله در پناه خداوند یکانهاید و فارغ از هر آشنا و بیگانه در مزرعه نفس مبارکی مقرّب حضرت کبریا به زرع و کشت مشغولید در کمال همت و غیرت آن مزرعه را گلشن توحید کنید و به خدمت پردازید تا فیض برکت آسمانی حاصل گردد و نعمت جاودانی یابید و عليکم التحية و الشاء. ع ع

هوالله

۷۱ ای خداوند بی‌مانند این مستمند بدرگهت افتاده شوریده و آشفته شیفته و دلداده طلب آمرزش از برای ما در مهربان مینماید تو بخشنده یکانهای و دهنده هرآشنا و بیگانه، آمرزشی فرماتا سبب ریزش باران رحمت گردد و پرورش جان آن کنیز محترم، توشی بخشنده و مهربان و توتی پاینده حضرت یزدان. ع ع

هوالله

۷۲ ای طاهر مطهر من، نامهای که به جناب حاجی سید جواد مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید دلیل جلیل و برها نمی‌بین بر ثبوت بر صراط مستقیم بود لهذا امید چنین که در آن دیار آئینه انوار گردی و از پرتو شمس حقیقت آن کشور منور گردد از روحانیت و نورانیت احبابی الهی مرقوم نموده بودید که به تأسیس محافل قیام نموده‌اند و به هدایت حابل و نابل پرداخته‌اند و بسیار

سعی و کوشش مینمایند این خبر سبب آسایش جان است و آرایش و جدان، تا
توانید در تبلیغ سعی بلیغ نمائید تا یرلیغ موهبت کبری از دیوان ملا اعلی
صادر گردد جناب آقا سید ابوطالب اذن حضور دارد و همچنین جناب آقا
احمد و آقا محمد قوموشانی و علیک و علیهم بہاء اللہ الأبھی. ع ع

هوالله

۷۳ خسرو، این عنوان از القاب شهرباران است و طغرای تاجداران اما خسروان
خاکدان را بقائی نه ولی خسروانی یاران الهی مانند آفتاب آسمانی در جهان
جاودانی باقی و برقرار و علیک التحیة و الشاء. ع ع

هوالله

۷۴ ای ثابت بر پیمان گویند اسفندیار روئین تن بود ولی پایان از تیر پران چشم
جهان بین تاریک شد و زخم را مرهم نیافت اما یاران الهی چنان جسم روئین
دارند که از تیر، چشم بینا گردد و از تیغ، جان زندگی جاودان یابد روئین
تن این است که اگر جمیع آفاق جمع شوند آسیبی نتوانند زیرا محبت اللہ
حسن حصین است و قلعهٔ متین، اسلحهٔ آهنین را تأثیری نه بلکه جمیع توپهای
دول عظیم را بقدر ذره‌ای نفوذ و تدمیری نیست حال الحمد لله تو تنی روئین
داری و جانی در نهایت سکون و تمکین خوش باش. ع ع

هوالله

۷۵ ای بندۀ صادق پروردگار، ورق محرّر مضمون بدیعی داشت و مفهوم لطیفی ستایش خداوند آفرینش بود که بنیان بیکانگی برانداخت و ایوان یکانگی برافراخت این اساس تعالیم جمال مبارک روحی لاحبّانه الفداست و برهان بر این که رشید رستم پارسی را به عبدالبهاء به نهایت یکانگی موفق نمود یکی در شرق و یکی در غرب با یکدیگر به جان و دل همدم و محرم این از آثار قدرت آن ملیک وجود است. به درگاه آمرزگاری طلب آمرزش پدر مهریان رستم و ما در عزیزت را تمنا نمودم و عليك البهاء الأبهي. عبدالبهاء عباس،^۸

صفر ۱۳۲۸

هوالأبهي

۷۶ ای یاران دل و جان این بندۀ آستان، شکر کنید خدا را که مظاهر تأیید و توفیقید و از میان جمیع بشر خدا شما را برانگیخت و اختیار نمود که مانند کل در چمن به نسیم بهار روحانی شکفته گردید و بوی مشکبوی هدایت کبری از شما منتشر گردد باری به شکرانه این بخشش باید درنهایت استقامت و ثبوت درین آثین نازنین به موجب تعالیم الهی رفتار نمائید و عليکم البهاء الأبهي. عبدالبهاء عباس، ۱۴ شعبان ۱۳۲۹، عکا، بهجی

هوالله

۷۷ خداوند مهربانا این جانهای پاک به جهان افلاک شتافتند و به جهان پنهان
ملکوت اسرار تاختند ایزد پاکا این گروه عاشقانِ روی تو بودند و آشتفتگان
موی تو شب و روز به یادت دمساز بودند و در گلشن محبتت پر نغمه و آواز
خداوند مهربانا گناه ببخش پناه بده کامور فرما روی منور کن مشام معطر نما
و در محفل تجلی مستقر کن. عبدالبهاء عباس، ۱۴ شعبان ۱۳۲۹، عکا، بهجی

هوالله

۷۸ ای فریدون، تو رفیق منی و من شفیق تو از خواندن مناجات بسیار مسرور شدم
امیدوارم که روز بروز در این جویبار به فیض پروردگار مانند نهال نشو و نما
کنی و قد بفرازی و میوه خوشکوار دهی جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۷۹ ای مقرب درگاه کبریا، نامه تو رسید فی الحقیقہ آنچه به فکر تو آمده سزاوار
ستایش و تفکر است البته چنین نفوس بی وفائی بندرت پیدا خواهند شد که
مرتکب چنین امر فظیعی گردند بیت العدل بعد از تشکیل در این خصوص
تشريعی نمایند در حق این اشخاص زجر شدید مجری دارند و چنین امر
فظیعی را جرم کبیر شمارند این حکم مذکور در حق نفوسي است محترم و از
أهل دانش و فرهنگ نه مجرم بی نام و ننگ که مانند حیوانات وحشیه‌اند چنین

نفوس را حال باید یاران طرد نمایند و ابدأ در محافل و مجالس خویش راه
ندهنده تا بیت عدل تشکیل شود و در حق آنان زجر شدید تشریع گردد و
علیک البهاء الأبهي ع ع

هوالله

۸۰ اى بندگان الهمى، ظالمان ستمکار مانند سگان خونخوار آهوان دشت یزدانرا
سینه دریدند و خون آن مظلومان نوشیدند ولی ستمکاران مانند کلاب عنقریب
بحفره تراب گریزند و با یکدیگر بستمیزند و در عذاب ابدی زیست نمایند و
در جحیم پشمیمانی نومید و ناکام به نکبت ابدی گرفتار گرددند اما آن آهوان
الهمى در دشت آسمانی نافه مشکین بکشایند و عالم بالا را معطر نمایند
خداآوند محبت و پیوند خواهد نه ظلم و ستم و علیک التحية و الشاء. ع ع

هوالله

۸۱ اى ثابتان بر پیمان، مهربان به بقعة مبارکه وارد سر به آستان نهاد و به یاد
یاران افتاد راز و نیاز نمود و تضرع و ابتهال آغاز کرد و خواهش الطاف
بجهت یاران نمود عبدالبهاء را ساغر دل بصهباء محبت دوستان لبریز و مشام
بنفس رحمان مشکبیز آنچه بگویم و بنگارم شرح نتوانم عبارات و کلمات
مانند پیمانه و ساغر و میناست و مهر و محبت و وفای یاران دریا، لهذا
گنجایش نیابد پس باید نظر به جان و وجدان نمود زیرا آثینه جهان نماست

و اسرار محبت یاران ظاهر و عیان، ای دوستان دهقان الهی تخمی افشارنده و اراضی قلوب را کشتزار نموده و به رشحات ابر رحمت سیراب کرده و حرارت شمس حقیقت تابیده ولی خاک پاک گل و ریاحین روید و از زمین شوره زار جز خار مغیلان نروید بلکه محروم و مهجور گردد الحمد لله دلهای یاران پارسی خاک شیرین بود گل و نسرین روئید و مشام طالبانرا مشکین و عنبرین کرد بخشش ایزدی در انجمان پارسی چنان جلوه نمود که دیده ها روشن گشت و دلها گلزار و چمن شد گلشن الهی گشت و گلبن معنوی گردید و به شکوفه و ریاحین مزین گشت شاد و خرم گردید این باع هزار سال خراب بود درختان پژمرده گلها افسرده گلشن از صولت برد و شدت سرما گلخن گردیده حال الحمد لله که موسم بهار آمد و نفحه مشکبار وزید ابر رحمت بارید و حرارت شمس حقیقت بتاپید و نسیم جانپرور مرور نمود گلخن نومیدی گلشن امید گشت صبح روشن دمید و بر آفاق بدرخشید از خاور ایران چنان صبحی دمید که باختر منور گشت شکر خدا را که چنین بدرقه عنایت رسید و چنین اختر نیک اختر بدرخشید خوشا به حال پارسیان خوشا به حال ایرانیان.

ای پروردگار مادر مهرپرور سیاوش جهان خاک را وداع نمود و به اقلیم تابناک شتافت از عرصه تنگ و تار بیزار گشت و به فضای دلکشای آسمان پرواز نمود اردشیر از زندگانی این جهان دلگیر شد حیات جاودانی خواست و آرزوی زندگانی آسمانی جست، ای آمرزگار هر دو را بیامرز و در پناه خویش

پناه ده توئی آمرزنده وبخشنده و مهربان و توئی دهنده و پاینده و غفور و
رحمان. ع ع

هوالله

۸۲ ای وفادار، چه نام مبارکی داری که شیرین‌تر از شهد و شکر است امیدوارم
که این صفت در تو محقق و مقرر گردد و فاجو نیکخو خوشرو راستگو باش
تا در کوی جانان منزل و مأوى نمانی پسر پاک‌گهرت به این کشور انور راه
یافت و سر به درگاه پروردگار نهاد عجز و نیاز نمود و طلب مناجات فرمود
از جمله برای تو عون و عنایت خواست و به جهت والدۀ مرحومه عفو و مغفرت
جست پسر باید چنین بندۀ پدر باشد و سبب نیکبختی ابوین در درگه جلیل
اکبر جانت خوش باد. ع ع

هوالا بهی

۸۳ ای دو بندگان خدا، پرتوآفتاب آسمانی مدتی ازخاور ایران پنهان شد پس
دریای بخشش آبیاری فرمود به نزدیکی خواهید دید که آن کشور رشك
گلزار گردد و آن مرز و بوم نشانه باع بهشت جاودان پرستش پروردگار را
باید وشاید که این خاک سیاه را به باران بخشش دوباره سیز و خرم فرمود
و ایرانیان را فسر سرفرازی برسر نهاد بزرگواری دیرین با پرتوی دلنشیں دراین
بهشت برین رخ گشود و آوازه‌اش به هر کشور رسید جانتان خوش باد. ع ع

هوالله

۸۴ جناب خسروخان انشاء الله خادم آستاند و مستبشر به بشارات رحمن در ظل لواه کلمه وحدانیت افرادی محشور نمایند که صفووف جهل و تیپ نفس و هوی و جیوش نقض و جفا را پریشان نمایند و رایت پیمان را خدمت کنند اما قضیه حضور انشاء الله در وقتی ماذون خواهند گشت. ع ع

هوالله

۸۵ ای دو بندۀ صادق خداوند بیهمتا، شکر کنید خدا را که در این روز فیروز پروانه شمع شب افروز گشته است و به آتش عشق جهانسوز شدید از پرتو شمس هدایت رخ برافروختید و پرده غفلت بسوختید و دیده از غیرحق بدروختید و در دبستان الهی درس و سبق آموختید این بخشایش خداوند آفرینش است و تابش آفتاب سپهر پرستش و ستایش جانتان خوش باشد. ع ع

هوالله

۸۶ ای فریدون، همنامت گمنام شد نامش لفظی است در السن و افواه، زیرا سلطنتش جهانبانی خاکدان بود و جهانبانیش بی اساس و بنیاد، حال چون آفتاب جهان بالا از مشرق ایران طلوع نمود نام آن شهریاران تازه و زنده گشت، فریدون شکون یافت، جمشید قدرش پدید گشت، کیخسرو خسروی یافت و نوشیروان شیرین روان گردید. این از فضل حضرت یزدان بود و

عليک التَّحْمِيَة وَ التَّنَاءِ عَلَيْكُمْ

هوالأبهى

۸۷ ای منجذب به نفحات الله، مكتوبی که به جناب حاجی سید جواد مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید معانی روحانیش سبب روح و ریحان هر وجدانی گردید زیرا دلیل بر نیت صادقه و همت فانقه در اعلام کلمه الله بود انشاء الله روز به روز بر ثبوت بر میثاق بیفزائی و محافل انس بیارانی و در سایه درخت امید بیاسانی و نفوس را به جهان الهی دلالت نمایی. در خصوص مشهد مبارک شهدا مرقوم نموده بودید که آن نفس محترم اراده صادق فرموده که مدفن شهیدان را تعمیر فرماید تا از تعرض بیکانگان محفوظ و مصون ماند و به جهت حفظ و نگاهداریش از حاصلات ملک خویش مبلغی معین فرموده که هر ساله صرف آن خاک پاک گردد چه مقصدی بهتر از این مقصد و چه نیتی صادق تر از این نیت از خدا میطلبیم که آن وجود محمود را در هر دو جهان مسعود فرماید اما زمینی را که جناب بهمن بن جمشید فارسی حصار کشیده آن آن بتمامه لازم نیست علی العجاله قطعه مدفن شهدا لازم است و بس نه پنجاه قفیز زمین، به جناب بهمن بن جمشید بگوئید که من بعد مابقی آن زمین هر شبری به قیمت گزار خواهد رفت و آن از برای ایشان بهتر است از زمین ممات وسیع، معدلک اگر حضرت افنان سدره مبارکه چنین مستحسن دانند که این زمین را با زمین ممات خودشان مبادله نمایند آن نیز جائز. دیگر هر

قسم که شما و احبابی الهی موافق و مناسب شمرند مجری دارند اصل مقصود
این است که مشهد شهیدان معمور و آبادان گردد و این سبب تأیید یاران و
دوستان و علیک التحیة و الثناء ع ع

هوالله

۸۸ ای رستم، همنامت به شجاعت تن شهیر آفاق گشت تو به مردانگی و آزادگی
جان در جهان معروف شو قوت جسم و نیروی تن، نهایت صد تن را مغلوب
نماید ولی قدرت جان و توانائی روان جهانی را اسیر و دستگیر کند و این
اسیری آزادی است و این زنجیر امیری، این مغلوبیت عین عنایت است و این
فتوحات سبب معموریت ع ع

هوالبهی

۸۹ ای یاران الهی و ای دوستان حقیقی، صبح میثاق چون اشراق بر آفاق نمود
روحانیان به کمال روح و ریحان دست بشکرانه گشودند و به پرتو عنایت
روشن گشتد و به وجود و اهتزاز آمدند و دل و دیده منور نمودند و در نشر
بوی گلستان حقیقت کوشیدند و دراعلای کلمه الهیه سعی بلیغ نمودند و به
جنود ملکوت ابھی مؤید گردیدند و به جیوش ملا اعلیٰ منصور شدند و حزبی
کور صفت و ظلمت پرست و خفافش بصیرت از پرتو این صبح نورانی افسرده و
پژمرده گشتد و هر یک به حفره‌ای خزیدند و به گوشة ظلمتی دویدند و با

یکدیگر رمز گفتند و سر در سر گشودند که این صبح اشراقی ندارد و این نور میثاق آفاق نیاراید ظلمت خوشتراست و فرقت بهتر آفتاب حقیقت غروب نمود و نیر اعظم افول کرد لیل الیل آمد و شب پرتعب گشت ظلمت احاطه نمود دیگر تا هزار سال شب تاریک است و ظلمت محیطه به دور و نزدیک پس شب و روز باید به نقض میثاق برخاست و به قوت شباهات آفاق را ظلمانی نمود چون از هر جهت عربده نمودند و ظنون و اوهام ترویج کردند کوکب عهد پرتوی پراشراق نمود کل مخدول و منکوب و مهزوم گشتند و علم میثاق در قطب آفاق بلند شد. ع ع

هوالله

۹۰ ای جمشید مجید، فرید زمان شو و وحید جهان گرد این مقام بخشش یزدان است و دهش شهریار کیهان چون به خدمت آستان پردازی یکانه زمان شوی و بیگانه از بیگانگان و عليك التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۹۱ ای ثابت بر پیمان الحمد لله که پرتو خورشید آسمانی یافته و جان را بجانان رساندی راه پیشینیان پیمودی و به ایزد دانا آشنا گشته دهش و بخشش احاطه نموده ولی نادانا بی بهره‌اند و دستوران غافل از این موهبت بی‌پایان، به هم آغوش محترمه نهایت مهربانی از من برسان و فریدون گشتاسب را دو

گونه بیوس و به مهریان اردشیر و ام‌الزوجه دولت هرمزدیار و اردشیر مهریان و بمان خداداد و گشتاسب اردشیر و سروش خورستند نهایت مهریانی از من برسان در حق ابین و همشیره‌ها و برادر دعا مینمایم که شاید به شرف ایمان فائز گردند و اما حضور به ارض مقدس، حال سفر مشکل است به وقت دیگر مرهون دار و علیک البهاء الأبهي. عبدالبهاء عباس، ۲۰ جمادی الاولی ۱۳۳۸، حیفا

هوالأبهي

۹۲ ای داد خدا، بزرگتر دهش دادار شناسانی پروردگار و آمرزگار است سپاس او را سزاست که دلت را به آن پرتو روشن نمود و نخستین بخشش ستایش و نیایش کردگار است که در روز درخشش مهر تابان او پرستش گردد درود او را که جانت به آن بهره مند و سرت ارجمند شد پس ای سوخته آتش مهر یزدان در این گلشن شوری و رود و سرودی بزن آوازت را با راز بی‌نیاز دمساز کن تا در جهان چون جان و مانند روان زندگی بخشد و آزادگی و پاکی آرد پرتو آفتاب خاور خدائی رویت روشن کند و رخت را چراغ انجمان نماید. ع ع

هوالله

۹۳ ای هشیار، چشم کشودی و مشاهده آیات کبری نمودی و گوش باز کردی و

آواز ملا اعلی شنودی و اسب در میدان مجاهده انداختی و کوی هدایت کبری
ربودی و دست بدیل کبریا زدی و از مهالک عظمی جان به در بردن حال نیز
به عهد و پیمان محکم تمسک نما و به قوت تشبیث کن تا ثبوت و رسوخ
بنمانی و بر کوری چشم اهل فتوح رخی در انجمن میثاق برافروزی اینست عروة
الوثقای الهی و حبل متین ربانی. ع ع

هوالله

۹۴ ای بندۀ یزدان، خوشابحال تو که پاک جانی و از زمرة آزادگان، نور حقیقت
دیدی و به مقصود رسیدی و از نهال بوستان آرزو و آمال بار و بر چیدی و
شهد و شکر کام دل چشیدی حال وقت آنست که در نهایت سرور وجود و
حبور نمائی و از آلام و محن این دار غرور ابدأ محزون نگردی روزگار را به
شادی و نشاط بگذرانی جانت خوش با د. ع ع

هوالله

۹۵ ای دو یادگار پیشینیان، کیانیان افسر و دیهیم داشتند و چتر زرین افراشتند
ولی چه سود پاینده نبود برخی از ایشان در جهان دیگر نیز درفش عزت
ابدی بلند نمودند و ارجمند گشتند شما نیز پاک یزدان را بستائید که سپاه
آسمانی گشتید زیر درفش ایزدی درآمدید افسری از مهر خدا بر سر نهادید
و بر دیهیم بزرگواری دو جهان نشستید این شهریاری بی پایانست و این

بزرگواری در جهان پنهان. ع ع

هوالله

۹۶ ای فارسیان راستان، نامه شما رسید نیاکان پیشینیان آرزوی یک آن از این زمان داشتند شبها ناله و فغان نمودند و با چشم اشکبار تمنای این فضل موفور میکردند این افسر بخشش بر سر شما نهاده شد و این تابش آفتاب حقیقت پرتوش بر شما زد چون شماها سلاله آنان هستید و یادگار نیاکان فی الحقيقة آرزوی آنان حصول یافت حال وقت آنست که آثار و نتائج موهبت ظاهر و آشکار گردد و عليکم البهاء الأبهي. عبدالبهاء عباس، ۲۹ جمادی الاول سنة ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۹۷ ای شخص رشید، رشادت اینست که انسان بر نفس و هوی غالب گردد و جنود ظلمانی را مغلوب نماید بنیان نادانی براندازد وایوان دانانی بنیاد نهد رویهان نقض را فرار دهد و کلاب عهدشکن را صفتشکن گردد حقاً که رشیدی و دلیر و عليك التحية و الشاء. ع ع

هوالله

۹۸ ای هوشمندان، امروز مستمندان ارجمند گردند و دوران نزدیک شوند و

نا دانان سریر دانانی بیارایند و افسر بخشش آسمانی بر سر نهند زیرا خورشید دانش و بینش چنان تابش افروخته که حتی زیر زمین هر جاندار را پرورش میدهد این بخشايش روی زمین را بریزش باران دهش سبز و خرم نماید و تر و تازه فرماید و علیک البهاء الأبهی. عبدالبهاء عباس، ۱۰ ربیع الاول

۱۳۲۸

هوالله

۹۹ ای بندۀ درگاه یزدان، فارسیان هر چند هزار و سیصد سال با دیه ذلت و هوان پیمودند ولی الحمد لله عاقبت به عزّت جاودان رسیدند بعد از خواری به بزرگواری رسیدند و پس از پستی به اوج آسمانی شتافتند و به عالم بالا راه یافتد نامه شما رسید خلوص نیت و خواهش شهادت سزاوار ستایش است ولی این حالت خود عین شهادت است شکر کن خدا را که چنین روش و سلوکی داری و چنین انجذاب آسمانی در دل حاصل نمودی و به چنین حالت خوشی موفق گشتی این آرزوی تو اعظم آرزوی عبدالبهاءست امیدواریم که هر دو به آن موفق شویم شعایل روی دلジョیت که در ضمن مکتوب ارسال نمودی مشاهده‌اش بسیار سبب سرور شد جانت خوش باشد. ع ع

هوالله

۱۰۰ ای رشید رشید، نوبت عیش و عشرت رسید و هنگام زیارت عتبه مقدس آمد

پس باید بکمال اشتیاق عزم زیارت کوی دوست نمائی و چون آتش افروخته
از کثرت شوق شعله زنی و در وقت تشرّف یادی از ما نمائی. ع ع

هوالله

۱۰۱ ای مست باده هدایت، جامی از می دانش و هوش بدست گیر و پارسیان
یزدان را مدهوش و سرمست کن تا یوم ینفح فی الصور مخمور مانند و از پرده
و حجاب مستور نمانند شیدای رخ تابان جمال بهاء گردند و رسای هر کوی
و دیار والبهاء عليك. ع ع

هوالله

۱۰۲ ای دوستان عزیز عبدالبهاء، نامهای که به نامهای یاران مزین خواندم و
ستایش به درگاه پاک یزدان بر زیان راندم که خداوند مهربان آن دوستان
را مانند درختان گلشن بریزش ابر بخشش تر و تازه فرموده تا به ستایش و
نیایش خداوند آفرینش پرداختند که پرده برانداخت و پرچم یگانگی و
آسایش در عالم آفرینش برافراخت بنیان بیکانگی ویران نمود و ایوان
یگانگی بنیاد کرد شباهی تاریک به پایان رسید و پرتو امید بر خاور و باختر
بدمید ای یاران آرزوی دیدار دارید من بیش از شما طالب دیدارم و امیدوارم
که در سایه آن سرو بهشتی درآئیم و یکدیگر را بنوازیم و همدم و همراز
شویم و آهنگ خوشی برافرازیم اینست بخشش جاودانی اینست دهش یزدانی

آرزو چنان بود که به هر یک نامه یکانه نگاشته گردد ولی چه توان نمود که
گرفتاری بسیار است جانتان خوش باشد. ع ع

اوست درخشنده و تاہان

۱۰۳ ای خداوند این بنده مستمند را در درگاه خداوندیت ارجمند نما و این افتاده
بیچاره را بلند و دانشمند فرما دلش را دریا کن و جانش را همدم جهان بالا
همراز سروش و هم آواز مرغ پرخوش تا چون پرندگان گلشن آسمانی بنالد
و چون سرو آزاد در جویبار خوش یزدانی ببالد و آسايش یابد جانت شاد
باشد. ع ع

هوالله

۱۰۴ ای رشید، رشادتی بنما و شجاعتی آشکار کن تا حق مردانگی را در میدان
پیمان بدھی و چنان چوگانی زنی که گوی آمال را برپائی این رشادت و
شجاعت غلبه بر نفس پروحت است زیرا ممکن است که انسان بر شرق و
غرب به آسانی غالب آید ولی غلبه بر هوی و هوس و نفس خودپرست بسیار
مشکل است امیدوارم که نازنین فارسیان غالب گردند و سبب عزت عالم
انسان شوند جانت خوش باشد. ع ع

۱۰۵ اشخاصی که تمّا و رجاء عنایت از حضور مبارک دارند و طلب تأیید و توفیق

درخواست می تمايند: جناب بهمن خدامرا د، جناب مهربان بهمن، جناب فیروز تیرانداز، جناب فرخ تیرانداز، جناب رستم خسرو، جناب فریدون خسرو، جناب شهریار تیرانداز، جناب خدامرا د به مرد، جناب هرمزدیار خدابخش، جناب رستم بهرام بمان، جناب مهربان شهریار، جناب برزو ابن شاه پور، جناب آقا میرزا محمد خان نیریزی، جناب آقا میرزا لطف الله صحاف، جناب آقا میرزا حیدر علی شیرازی، جناب کیخسرو خداداد کرمانی، جناب خدابنده رستم، جناب خداداد جمشید، جناب بهرام جمشید، جناب کیخسرو اسفندیار، جناب تیرانداز کیخسرو، جناب فریدون برزو، جناب آقا میرزا علی اکبر یزدی، جناب هرمزدیار تیرانداز، جناب رستم گشتاسب، جناب شیرمرد تیرانداز، العبدالذلیل فانی رشید جمشید قاسم آبا دی.

جناب رشید جمشید نامهای دوستان را حرز جان نموده حتی در این سامان نیز همراه دارد تا محفوظ و مصون ماند و برها ن این مطلب اینکه نام جمیع را حفظ نموده و در این ورقه نگاشته ملاحظه نمائید که چه قدر مفتون یاران است که در چنین وقت و حالتی آنی از یاد باز نماند و علیکم البهاء الأبهی.

ع ع

هوالله

۱۰۶ ای عزیز پارسی، هر چند الان بهیچوجه تحریر نتوانم و فرصت ندارم معذلك مختصر جواب مرقوم میگردد تا بداني که در این بساط چقدر عزیزی و در

نزد عبدالبهاء چگونه به مقبول درگاه کبریا معروف، از فقره‌ای که در کتاب اوستا مندرج سوال نموده بودی پس بدان که مقصد از عبارت اینست که بار خدا خداوند عالم را همه انجمن را شاه بهرام ورجاوند را دستور پوشون را پیغمبر اشیدر را اشیدر مارا اشیدر بومی را سیوشانس را کیخسرو پادشاه را دین زردشتی را آفرین و ستایش و نیایش باد و صون و عون و عنایت از آنان طلبیم و تندرستی جوئیم زیرا در لسان فارسی کلمه را اداة تخصیص است و این یک معنی از معانی راست و معانی دیگر نیز دارد.

اما از علم نجوم مرقوم نموده بودید آنچه منجمین را الیوم تصور است یعنی استباط اخبار آتیه از اوضاع نجوم اوهام محتوم است ولی قواعد نجوم موجوده از سائر جهات مضبوط است نه استباط اخبار آتیه اما حقیقت حال اینست که در این فضای نامتناهی جمیع اجسام نورانیه حتی جزئیات کونیه مانند اعضا و اجزای هیکل انسان با یکدیگر مرتبط است و تعلق تمام دارد یعنی هیکل عظیم عالم را به هیکل صغیر انسان قیاس نمایید چگونه اعضا و اجزای کلیه و جزئیه انسان با یکدیگر مرتبط و متعلق است بهمچنین در ارکان و اعضاء کائنات این حقیقت و ارتباط واقع است مختصر ذکر شد.

و اما قضیه اجننه و غول و آل آنچه در کتب آسمانی نازل معنی دارد و آنچه در افواه عوام جمیع اوهام محض است مراد از اجننه نفوس خفیه است که ایمان و یا انکارشان ظاهر و مشهود نیست حضرت اعلی میفرمایند الجن من استجن فیه نار النفی و اما غول و آل مقصد از آن مظاهر غفلت و ضلال است

و آنچه حکایات و روایات که در این خصوص میشنوید جمیع معانی دارد ولی آنچه عوام میگویند یا مشاهده مینمایند ایضاً اوهام است و شاید در نظرشان مجسم میگردد.

اما از مسئله ذبح حیوانات سؤال نموده بودید چون جماد از عالم جمادی فانی شود به عالم نباتی آید پس ترقی کند و چون نبات از عالم نباتی فانی گردد ترقی نماید به عالم حیوانی درآید و چون از عالم حیوانی فانی شود به عالم انسانی آید ترقی کند مبنی بر این حکمت است که خوردن گوشت مباح گردیده باوجود این شفقت و مرحمت انسان چندان خوشنود از ذبح حیوان نیست ولی این نظر به رحم و مروت است نه حکم الهی. حکم همانست که در کتاب منصوص است به اختصار مرقوم شد از عدم فرصت معدور دارید یار باوفا جناب حاجی آقا محمد را به نهایت اشتیاق تحيیت ابداع ابهی ابلاغ دارید و علیک البهاء الأبهي. ع ع

هوالله

۱۰۷ ای پارسیان راستان، صبح است و هوا در نهایت طراوت و لطافت توجه به ملکوت ابهی نمایم و شما را عون و عنایت طلبم تأیید آسمانی خواهم و توفیق بهائی جویم مختصر این است که در نهایت مهربانی بذکر شما مشغول و مشعوفم و علیک البهاء الأبهي. عبدالبهاء عباس، ۱۷ ربیع الثانی، سنه ۱۳۲۸

هوالله

۱۰۸ کیخسرو، همنامت به جهان راز پی برد لهذا از تخت و تاج بیزار شد خیل و حشم و چتر و علم برانداخت به صحرای عزلت و کهسار غیوبت شتافت سلطنت هرچند در مذاق بشر پرحلالت است ولی عاقبت نومیدی و دریغ و حسرت، بنیان سرور برآفت و بنیاد حبور وهن و فتور یابد خاکدان فانی قبر ظلمانی گردد و تنگنای گور سکنای اهل غرور شود اما آنان که آزادی یافتند از پادشاهی رهانی جستند تخت را بند سخت دیدند و دیهم را عذاب الیم شمردند تاج را سوه مزاج یافتند لهذا سلطنت ابدی خواستند و شهریاری سرمدی آرزو نمودند عزت افق احادیث جستند و بزرگواری در جهان آسمانی خواستند عبودیت درگاه را تاج و کلاه شمردند و بندگی آستان را پادشاهی دو جهان شمردند تو نیز تا توانی پیروی همنام نما تا گمنام نگردی ره او پوی، مسلک او جوی، راز او گوی تا پیرو حقیقی گردی و به آنچه آرزوی نیاکان است رسی و عليك البهاء الأبهي. ع ع

هوالابهی الابهی

۱۰۹ ای یاران پارسیان، جناب جمشید نامه مرقوم نموده و ذکر آن یاران روحانی را کرده که الحمد لله سینه‌ای چون آئینه دارند و دلی پرشور و شعله، توجه به ملکوت ابهی دارند و تضرع و تبتل به افق اعلی، در شب و روز به ترتیل آیات توحید مشغولند و صبح و شام به تقدیس و تنزیه رب فرید مجید، در نشر آثار

الهی میکوشند و در تبشير نفوس مقدّسۀ عالم انسانی میشتابند انوار ساطعند و سرج لامع، باری نهایت ستایش را از احبابی پارسی نمودند این حوادث سبب فرح و نشاط قلوب یاران گردید و این اخبار علت انتشار نفحات سرور در عالم اسرار شد. ای یاران الهی قرون سابقه گذشت و اعصار ماضیه منتهی شد الحمد لله مهر جهانتاب عالم الهی از مشرق ایران طالع شد و بهار روحانی در اقلیم پارسیان خیمه برافراخت و بوم و بر و کشور کل و ریاحین انبات نمود و دشت و صحراء سبز و خرم شد از ایران پرتو خداوند مهربان بر شرق و غرب تابید و عالم ترابی از ششون ظلمانی نجات یافته روشن و نورانی گشت و انوار حقیقت بر عالم مجاز تابیده امکان را آئینه لامکان کرده و صفحه پستی را به نقوش صور ملا اعلیٰ مزین فرموده تا توانید قلوب را صافی کنید و صدور را لطیف نمائید و دیده را پاک و منزه کنید و گوش را مستعد استماع نمائید تا آن انوار در صفحات قلوب و اسرار در نهایت تلثا ظاهر و عیان گردد گنج آسمان به عون و عنایت جمال ابهی گشوده و فیوضات نامتناهیه شامل گردیده مواهب جلیل عظیم احاطه نموده و فضل و عنایت حی قدیم کامل گشته هرچه تضرع و تبتل بیشتر گردد فیض بیشتر بخشد و آنچه در ترویج تعالیم الهی زیادتر کوشش شود گشايش دلها بیشتر شود و تأثیرات ملکوت ابهی اعظم تر گردد. قسم به اسم اعظم روحی لاحبائه الفدا که دلبر چنان موهبتی در انجمن عالم رخ گشوده که صباحت و ملاحظش آفاق را پرجلوه کرده و این دلنشین جان پرور در آغوش نفسی درآید که الیوم در تبلیغ

امرالله به جان و دل کوشد و شب و روز جز نشر نفحات الله آرزوشی ندارد و بغیر از اعلام کلمه الله آمالی نجوید جمیع اشیاء این نفس را تائید و خدمت نماید و کون و امکان خادم او گردد. ملاحظه در قرون اولی نمائید که هر نفسی که به تبلیغ امر الهی قیام نمود در عالم ملک و ملکوت جهان را به نفحات قدس معطر کرد و هنوز شمیم جان پرور آن نفحات بمشام مخلصین میرسد و نفوسی که قیام بر این امر مبرور ننمودند گذشتند و تخمی نکشتند و عاقبت در حسرت آن موهبت جان باختند. ای احبابی الهی شمع باید روشن باشد و گل باید نشر نفحات طبیبه نماید هذا هو الحق از فضل جمال قدم امیدوارم که احبابی الهی به صفت رحمانی در بین خلق محشور شوند و انوار تنزیه و تقدیس و خضوع و خشوع و انقطاع و انجذاب از رخسارشان آشکار باشد در نهایت ادب و وقار و سکون و قرار و محبت ابرار و خدمت احرار در بین خلق محشور گردند و به فضائل و خصائص ظاهر شوند که محل حیرت عموم خلق گردد این نفوس سزاوار انتساب به جمال ابهاشند، بهائی یعنی جامع جمیع کمالات انسانی خمودت و انجمام انسان را از جمیع مواهب محروم مینماید و تعلق قلب به این عالم فانی مانع از سنوحات رحمانی گردد پس بکوشید تا نسیم عنایت از جمیع جهات وزد و دریای موهبت به جمیع اطراف موج زند و سبب عزّت ابدیّه دولت ابدمدّت شوید زیرا اعلیحضرت شهریار الحمد لله رعیت پرور است و جناب صدارت پناه معین هر مظلوم بی بال و پر، فی الحقیقہ اعلیحضرت شهریاری به حسن نیت و صدق طویت به کمال

همت آرزوی راحت و آسایش رعیت مینمایند و حضرت صدارت پناهی در شب و روز مقصدشان عدالت و انصاف بین عموم اهالی است. لهذا باید احبابی الهی به شکرانه این نعمت در آنچه صداقت و خیرخواهی به سریر سلطنت عظمی است بکوشند. ای احبابی الهی غرابی چند در کمین کبک کهسار محبت الله هستند و مقصودشان این، شاید به دسائی وساوس طیور چمن زار الهی را در دام شباهات اندازند و از موهبت ثبوت بر میثاق محروم گردانند بیدار باشید و هشیار از قرائن احوال آنان دریابید که چه مکنون ضعیرشان است زیرا به لباس اغnam درآیند و تزویر کنند و حال آنکه گرگان درنده هستند و دشمن هر ذی روح چمنده. ای احبابی الهی در جمیع اوقات به شکرانه الطاف و عنایات رب الآیات بپردازید که الحمد لله فائز به این الطاف گشته و نائل به این اعطاف، جمیع مقربین اسلاف آرزوی این موهبت را مینمودند و در حسرتش جانفشاری نمودند حال شما رایگان این احسان را به کف آوردید و در نهایت سهولت به این موهبت رسیدید دیگر ملاحظه کنید که چگونه لسان را باید به شکرانه بیارانید و علیکم البهاء. ع ع

هوالله

۱۱۰ ای یاران الهی، نامه مفصلی از جناب اسفندیار مهریان رسید حکایت از شرح کشاف مینمود و عبدالبهاء فرصت دقیق‌مای ندارد باوجود این از شدت

مهربانی به جواب میپردازم شماها عموماً در ساحت حضرت پروردگار مقربید و مقبول و منظور نظر عنایت موفور، غریق دریای الطافید و مورد احسان حضرت رحمن مطمئن باشید. جواب مسائلی است که جناب اسفندیار مهربان مرقوم فرموده است ولی مجبور بر اختصارم زیرا مجال ندارم نفوسی که تصدیق نموده‌اند و به هدایت پرداخته‌اند و حال به کلی به پریشانی فکر مبتلا شده‌اند سبب این است که این اشخاص با نفوس غافله معاشر گشته‌اند و مخالف نص صریح الهی نموده با اشرار الفت گرفته و موانتست جستند این است که میفرماید مجالست اشرار نور جان را به نار حسیان تبدیل نماید زیرا ممکن نیست که شخص سالمی با شخص مسلولی و یا مجذومی الفت نماید و علت سرایت نکند امروز جمعی بیخردان که مانند حیوان اسیر عالم طبیعتند و از جهان الهی خبری ندارند با هر نفسی الفت کنند القاء شباهات نمایند کم کم این سم مهلك درنفوس مستمعین تأثیرکند زیرا غافلین این ایام را میزان ادراک حسن است و میزان حسن ناقص و در سفر اروپا در لندره در مدرسه عالیه اکسفورد که اعظم دارالفنون عالم است در مقابل صد و هفتاد و پنج فیلسوف ادلّه قاطعه اقامه شد که میزان حسن ناقص است و البته در جراند خوانده‌اید.

و اما عبارت کلمه مبارکه در اسرار مکنونه که به این مضمون میفرماید هیکل بقا در عقبه زمردی وفا به سدره منتهی رجوع نمود و گریست و کروبیان از ناله او گریستند چون سبب استفسار شد هیکل بقا فرمود در عقبه وفا منتظر

ماندم و رائحه وفا نیافتم چون رجوع نمودم حمامات قدسی چند را دیدم که در دست کلاب ارض مبتلا و حوریه الهی سوال از اسمی آنها نمود جمیع مذکور شد مگر اسمی از اسماء و چون حرف اول اسم از لسان جاری شد اهل غرفات بیرون دویدند و چون حرف ثانی شنیدند بر تراب ریختند و از مکمن غیب ندا بلند شد که زیاده بر این جائز نه این مضمون آن کلمات مکنونه است نه عین عبارت باری ملاحظه نمائید آن اسمی که در آن زمان ذکر نشد چه بود ملاحظه مینماید که بی وفایان چه کردند و چه جفای روا داشتند اذیتی نبود که نکردند و صدمهای نماند که نزدند و بسیف جفا هردم جسد مظلوم را قطعه قطعه نمودند و این درنzed جمیع واضح و مشهود است عجب تر از این آنکه با وجود این ظلم و ستم و شدت جفا اظهار مظلومیت نیز میفرمایند فاعتلروا یا اولی الالباب.

اما پر وشانه که در کلمه مبارکه مکنونه مذکور آن میثاق الهی است این عهد و میثاق از برای آن گرفته شده که وفا به عبدالبهاء نمایند نه اینکه گلوی مبارک یعنی امر مبارک را بخراشند ولی به کلی چشم از انصاف بسته به نهایت جفا و اعتساف پرداختند.

اما در حق چوپان در ایام ممنوعه از کار در عید رضوان سخت گرفته نشده است به جهت اینست که ظلم به حیوان است اما آبیار میتواند محلی مهیا نماید که در ایام ممنوعه آب در آنجا جمع گردد و در اوقات سانده به زراعت داده شود و اگر چنانچه نفسی حق دیگری را به خوشی تأدیه نماید

و پایمال خواهد بود بقوه حکومت آن حق تحصیل شود. به جناب اخوی میرزا جمشید و فرزندان و امّة الله شهربانو و اخوی رستم و همشیره‌ها و والده و همشیره زادگان مروارید و شاپور و فریدون و سروش جیوه و شهریار خداداد و بمان شاهویر و بمان جیوه و شیرین مهریان و پسرعمو بهرام و علی اکبر محمد منشادی و اهل بیت و حاجی علی محمد و فرزندان و اهل محفل میثاق و حاجی علی حسین آبادی و اهل محفل خرمشاه از قبل عبدالبهاء نهایت محبت و وفا ابلاغ دار و علیک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۲ شوال ۱۳۲۸

هوالله

۱۱۱ ای بنده آستان الهی، نامه‌ای که به سید اسدالله مرقوم نمودی ملاحظه گردید بعد از مراجعت از اروپا از شدت مشقت و آلام سفر و بی‌سر و سامانی نقاوتی شدید دست داد حال به فضل و عنایت جمال مبارک خفتی حاصل لهذا به تحریر این نامه پرداختم تا بدانی که یاران الهی در هیچ حالتی فراموش نشوند چه در ایام اعتلال مزاج و چه در ایام اعتدال، جمیع یاران علی‌الخصوص جناب میرزا را تحيیت ابدع ابهی برسان حال باید احبابی الهی روش و سلوك عبدالبهاء گیرند و شب و روز به تبلیغ امر الله کوشند ولی به حالتی که عبدالبهاء در امریکا بود زیرا خود مبلغ باید در وقت تبلیغ بی‌نهایت متأثر باشد تا بیانش مانند شعله آتش تأثیر کند و پرده حجبات نفس و هوی بسوزاند و باید در نهایت خضوع و خشوع باشد تا دیگران متنبه گردند و

باید در نهایت محیت و فنا باشد تا به آهنگ ملا اعلی تبلیغ کند والا تأثیر
نماید و علیک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس

هوالله

۱۱۲ ای یاران زردشتیان و ای دوستان یزدان، نام شما را جمشید در نامه خویش
یاد نموده و در ستایش سفته و گفته که آن شیفتگان روی دوست و آشتفتگان
موی دوست پوست دریدند و به مغز رسیدند از دام اهریمنان رهیدند و به
گلشن یزدان پریدند این پیام شیرین کام نمود و این نگارش خرمی و
آسایش داد و به ستایش و نیایش پروردگار پرداختیم که ای کردگار این
فارسیان شیدای روی تواند و سرمستان خوی تو و آوارگان کوی تو در پناه
خویش پناه ده و در بارگاه خویش راه بخش پایهشان را بلند کن و اخترشان
را تابان و روشن فرما چراغشان را برافروز روزشان را فیروز نما پردهشان را
بسوز و دیده شان را از جهان خاک بدوز تا جهان پاک بینند واز گلشن راز
گلدسته نیاز چینند و آغاز بندگی درگاه نمایند و به آواز مرغان آسمانی دمساز
گردند و با این بندۀ آستانت چون راستان برخاک پرستش افتند تونی توانا
تونی بینا.ع

مناجات طلب مغفرت بهر شهریار خداداد و سلامت خداداد و کیخسو
خداداد واردشیر بهرام و جمشید کوچک جانشان خوش باشد. ۳ جمادی

هوالله

۱۱۳ یزدانان بخشند و مهربانا، شهریار یار بود و سلامت پرمحبت و کیخسرو خوشخو و اردشیر در بیشه محبت شیر و جمشید فرید این یاران در دام محبت گرفتار بودند و از معرفت برخوردار رو به سوی تو نمودند و عزم کوی تو کردند و آرزوی روی دلجوی تو نمودند جهان خاک بگذاشتند و به عالم پاک شتافتند بخشند مهربانا گاه بیامرز و خطأ عفو کن و عصیان غفران نما و در خلوتگه راز به مشاهده جمال بنواز عزت ابدی بخش و بزرگواری سرمدی مبذول دار، توانی بخشند و درخشند و پاینده و رهنده و رهاننده و مهربان. ع ع

هوالله

۱۱۴ ای یاران مهربان، حمد کنید خدا را که قطع دریا نمودید و مسافت بعیده طی کردید و به این آستان رسیدید توجه به خدا کردید و توسل به ساحت حضرت کبریا جستید از غیرحق بیزار شدید و مشام به رائحة محبت الله مشکبار نمودید یاران پارسی رفیق و ائم منند زیرا راه راستی پویند دوستی جویند راز صلح و آشتی گویند و حق پرستی نمایند من از آنان شادمانم و در هر دم به درگاه حضرت یزدان عجز و نیاز کنم و تأثید و توفیق طلبم شما آنان را مژده دهید تا بدانند که عون و عنایت حق هدم است و فضل و موهبتش همراه و محروم، به جان و دل بکوشید تا این جام بخشش سرشار

گردد و ابر رحمت چنان ریزش نماید که کل را غرق دریای هوش و بینش
کند و علیکم البهاء الابهی ع ع

هوالله

۱۱۵ ای بندگان الهی، شکر خدارا که به نور هدی مهتدی شدید و منجذب به
نفحات قدس از ملا اعلى، پرده اوهام دریدید و بساط جهل و عمي پیچیدید و
به نفحة مشکباراز گلشن اسرار مشام معطر نمودید از اهريمنان بریدید و به
يزدان پيوستيد و حضرت رحمان پرستيدید بعد از محرومی هزاران سال محرم
راز گشتيد و بعد از گمراهی مدّتی مدیده به شاهراه هدایت راه یافتيد اين
بدرقه عنایت بود و صرف موهبت، ذلك من فضل الله يوتیه من يشاء و يختص
برحمته من يشاء و يهدی من يشاء الى صراط مستقيم هر بخششی و موهبتی
شاید به سعی و کوشش انسان حاصل گردد ولی موهبت هدایت صرف فضل
است لهذا باید شب و روز بدرگاه احادیث شکر و حمد نمائید که الحمد لله
بجنت نعیم پی برید و از عین تسنیم نوشیدید از فضل موافر بهره و نصیب
برید و از ان الابرار يشربون من کأس کان مزاجها کافورا بهره یافتيد.
حال بشکرانه خداوند یگانه بر اعمال مبروره قیام نمائید و با عالمیان دوست
مهریان شوید به خدمت نوع بشر پردازید و به محبت عالم انسانی مبعوث
گردید بیگانه را خویش بینید و اغيار را یار شمرید بدخواه را خیرخواه دانید
و پرگناه را بی گناه شمرید عدو عنود را محب و دود دانید و ظلوم جهول را

به اوج قبول درآرد یعنی دشمنان را مانند دوستان بنوازید و به انتقام مپردازید کسی را میازارید و خاطری مرنجانید بلکه هر دردی را درمان گردید و هر زخمی را مرهمی شایان و رایگان. مظاهر رحمت پروردگار باشید و مطالع نور موهبت کردگار و علیکم التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۱۱۶ ای ثابت بر پیمان، نامهات رسید رویانی که دیده بودی تعبیرش اینست، طلوع کوکب درخشنده ظهور جمال مبارک است و متلاشی شدن ابرها و درآمدن به صورت ماهیان الوان ابر مانع ظهور آفتاب است و آن اوهام و عقاید عتیقه است که تبدیل به حقایق صحیحه شده است و آن عقائد صحیحه ماهیان دریای حقیقت است و ظاهر شدن دار مسیح ظهور حقیقت فداست لکن بخط فارسی یعنی نفوسي از اهل فرس موفق بآن شوند که جان فدا نمایند و چون دریای حقیقت به موج آید ماهیان که حقایق صحیحه و عقائد ثابته است ظاهر و آشکار گردد جمیع اینها دلیل بر علو امر الله است و کلمة الله و علیک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۵ ربیع ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۱۱۷ ای ثابت بر پیمان چندی است که خبرهای خوش چون نسیم گلشن عشق از شما نرسیده و مشام مشتاقان از بوی گلستان جان یاران معطر نشده، البته نامه

بنگار زیرا منتظر ورود مژده خوش از هندوستان هستیم محزون و غمکین مباش
زیرا در جهان آسمان در محفل یار دلشین هدم و همراز گردیم آنجا وصل
دائمی است و لقای ابدی، باری جمیع دوستان را تحيیت مشتاقان برسان این
نامه به خط خویش نگاشتم تا از اندوه و تشویش برھی و علیک البهاء الابھی.

عبدالبهاء عباس

هوالله

۱۱۸ ای یاران مهربان عبدالبهاء، هزار و سیصد سال بود که اختر هستی پارسیان
در مغرب نیستی متواری گشته بود از انظرار به کلی افتاده بودند پریشان و بی
سر و سامان و اسیر دست تطاول ستمکاران زندگانی میکردند تا آنکه آفتاب
جهان افروز حقیقت از افق ایران طلوع نمود پرتو عنایت بر پارسیان انداخت
آن گروه پژمرده زنده و ترا و تازه شدند و آن قوم حقیر عزت امیر یافتد و روز
بروز در ترقی بودند و ابواب فلاح و نجاح از جمیع جهات باز. ولی حال
بعضی کفران نعمت نمودند و از الطاف جمال مبارک غافل گشتند این ترقی و
عزت را از حسن تدبیر خویش شمردند لهذا این آیام تزلزل عظیمی بر ارکان
پارسیان در طهران افتاد کار برعکس گشت امیدوارم که باز بیدار شوند تا
دوباره پرتو عنایت بدرخشد و الطاف بی پایان شامل گردد والا کار پست
است جناب حاجی محمد ابراهیم و جناب حاجی عبدالغفار را الطاف حضرت
پروردگار خواهم تا در جهان انوار درآیند و سروران گروه ابرار شوند و غریق

در بحر غفران گردند. عبدالبهاء عباس

هوالله

۱۱۹ ای آیت محبت الله، حضرت قرین مدتی بود سرگشته کوه و صحراء و گمگشته دشت و دریا بود هیچ صبحی آسایشی نداشت هیچ شامی آرایشی نخواست هر روز در رهگذری و هر شب در خطه و کشوری آواره سبیل الهی بود و افتاده تیر عشق آن دلبر سبحانی، آرزوئی جز عبودیت حق نداشت و مقصودی جز رضای خدا نخواست نهایت مشقت تحمل نمود و به درگاه احادیث تبتل کرد تا موفق به عبادت و عبودیت شد سعی بیپایان نمود خدمتی نمایان کرد و موفق و موید برگشت باید شب و روز به رکوع و سجود درآنی و شکرانه الطاف خداوند یگانه نمائی که قرینی مقبول داری و انسی محظوظ، امیدوارم که هردو در نهایت انقطاع از دنیا و انجذاب به نفحات ملا اعلی و توجه به خدا و تضرع به حضرت کبریاء ایام حیات را بگذرانید و به ورقه مبتهله امة الله عمه تحيیت محترمانه برسان و عليك البهاء الابهی. ع ع

هوالابهی

۱۲۰ ای خدابخش، بخشش خداوند باش و هوشمند و ارجمند، مستمند درگاه یزدان باش و آرزومند روی خداوند مهربان بخشش خداوند امروز پیمانست و اختر این پرتو جهان افروز در هر دلی افروخت روشن کشت و هر دلی که

بهره‌ای نبرد تاریک و تنگ چون گلخن گردید. تو خوش باش که چنین
بخشن دلکشی یافته و یزدان مهریان را شناختی و بر پیمان استوار گشته
جانت خوش با د. ع ع

هوالله

۱۲۱ ای ثابت بر پیمان، نامه نامی بود و معانی جواهر و لثالي زیرا دلیل انجداب
بود و برهان التهاب و حجت قاطع بر ثبوت و رسوخ در امر پروردگار. یاران
پارسی راستی جویند حق پرستی خواهند دوستی نمایند و می‌پرستی کنند و از
باده محبت اللہ سرمستی نمایند ره نیستی پویند و هستی جاودانی جویند
اینست موهبت پروردگار اینست بخشش حضرت یزدان پاک لهذا مقرب
درگاهند و مقبول بارگاه محرم راز و آکامه از علاج طاعون استفسار فرموده
بودید جمهور اطباء بر آنند که این درد را درمانی نه و این نیش را نوشی
نیست ولی در ایام طاعون گرفتن خون با فرات و شرب مبردات و نوشیدن آب
زرشک نیز با فرات بسیار مفید است علی‌الخصوص پیش از ابتلای به این درد
در اوقات وقوع طاعون در مدینه و قری اگر چنانچه نفسی مداومت در آنوقت
نماید محافظت گردد و عليك البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۱۲۲ ای بندگان الهی، آنچه مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید جمیع مضامین و

معانی وله و انجذاب بود و آرزوی جانفشنانی در سبیل آفتاب فلك رحمانیت رب الاربابه ای ياران پارسیان شکر کنید حضرت احادیث را که در این عصر روحانی در ظل شجره انسا درآمدید و ندای میثاق الهی را به گوش جان شنیدید و از کأس عنایت حضرت احادیث سرمست شدید حال وقت آنست که زیان را به بیان الطاف یزدان در حق فارسیان بگشانید و شب و روز به تبلیغ امر الله قیام نمانید و نفوس را در سایه سرو بوستان الهی درآرید و جمیع طائفه فارسی را در جنت ابهی داخل نمانید و کل را در خیمه یک رنگ یابهآءالابهی درآرید هرچند بعضی از دستوران مانع و حائلند ولی نیروی یزدان غالب و قاهر مطمئن باشید و در امر الله ثابت و مستقیم و مستقر والبهاء علیکم

ع ع

هوالله

۱۲۳ ای ياران این مشتاق، هرچند مسافت بعید است و دریای بیپایان در میان ولی یار و ندیعید و همدم و قرین زیرا قوه کلمة الله دوران را نزدیک نموده است و مسافت بعیده را قریب فرموده شرق و غرب حکم یک محفل جسته و یک بزم آراسته شب و روز این جلوهگاه را ظهور و بروزی و صبح و شام این بزمگاه را الفت و فیروزی بشکرانه این موهبت یکانه باید ياران یکدیگر را به جان و دل مهریان گردند بلکه نوع انسان را نوازش نمایند و بیکانه و اغیار را نیز معامله ابرار فرمایند دوستان آن سامان را از قبل این مشتاق نهایت اشتیاق

ابلاغ دارید و سلام و پیام برسانید و بگوئید کل اسیر آن زلف مشکبایریم و
جمعیع مفتون و مجنون آن دلبر آفاق لهذا همدیم و محروم و همرازیم و همقدم
چه موهبتی بهتر از این و چه لطفی اعظمتر از آن شکراً للرب الغیور علی هذا
الفیض الموفور انه لهو العزیز الغفور. ع ع

هوالله

۱۲۴ ای طالب نور هدی، جهانیان در ظلمت بی پایان و در بحر غفلت مستغرق اما
تو راه مجاهده پیمودی و بسرمنزل مقصود رسیدی و در یوم مشهود به موهبت
رب و دود موفق گردیدی مظہر عنایت شدی و مطلع هدایت گردیدی این
نیست مگر به فضل و بخشش خداوند آفرینش، لهذا سزاوار ستایش و نیایشی
جانت خوش باشد. ع ع

هوالله

۱۲۵ ای خادمه عتبه مقدسه، چون در مزرعه قاسمآباد به تربیت دوشیزگان مألفی
یقین بدان که عاقبت موفق خواهی شد. از درگاه احادیث طلب شفا بجهت
قرین محترم گردید بحناب بهرام پور اردشیر از قبل من تحیت برسان از
الطا ف رب کریم امیدوارم که خرمشاه خرمآباد گردد و اشعاری که مرقوم
نموده بودی فی الحقیقه در نهایت فصاحت و بлагت است مانند آب روان است
سلیس و فصیح و بلیغ و علیک البهاء الابهی عبد البهاء عباس، ۶ جمادی الثانی

۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۱۲۶ ای بندۀ صادق حق، آنچه نگاشتی و در ضمیر داشتی معلوم و واضح گردید الحمد لله گواه آکاهی بود و دلستگی به دلبر نامتناهی، معانی سبب شادمانی گردید و مفهوم تأثیر رحیق مختوم بخشید زیرا دلالت بر نهایت ایمان و ایقان داشت و اقرار و اعتراف به یکانگی خداوند بی مثل و همتا، امید وطید است که از درگاه احادیث نومید نگردیم و به آنچه آرزوی دل و جان است برسیم و از درگاه پروردگار طلب آمرزش از برای پدر و مادر و برادر و خواهران یار مهربان گردید و همچنین استدعای فوز و فلاح به جهت اقربا و خویشان باقی گردید.

اما در خصوص نوکری و تجارت و کسب، اگر به امانت و دیانت و صداقت معمول گردد جمیع مقبول است و هیچیک بر دیگری ترجیح نه جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۱۲۷ ای پروردگار، این بندگان یاران تو و این کنیزان عزیزان درگاه تو، هر یک سرگشته کوی تو، آشفته روی تو، دلداده خوی تو، از جهان خاک بیزار شدند و طالب عالم پاک کشور تابناک شدند در نهایت اشتیاقند و از فرقت جمال و

کمالت در غایت احتراق. حال سوی تو شتافتند تا بُوی تو بُویند، کوی تو
جویند، روی تو بینند، ای ایزد مهریان، از این جهان رها یافتند و به جهان تو
پرواز نمودند به ملکوت خویش راه ده و در گلشن بقا لانه و آشیانه عطا کن
تا به آهنگ تقدیس پردازند و نغمه بدیع بنوازند و به آواز خوش گلبانگ توحید
برافرازند توانی بخشند و توانی آمرزند و توانی درخشنده و مهریان. ع ع

هوالله

۱۲۸ ای یاران مهریان، مهتر سروش بهرام خرمشاهی نامهای نوشته و از آن یاران
دل و جان یادی نموده که این گروه از هر اندوه آزادند و در راه خداوند
جانفشن، شب و روز دمی نیاسایند و نفسی برنيارند مگر به یاد روی یار و
عشق حضرت پروردگار، در خلق و خوی مانند بهشت برینند و به تمام قوت
ساعی در ترویج دین مبین و نشر آثین نازنین چون محفل بیارایند آهنگ خوش
بسرایند و ستایش خداوند آفرینش نمایند چون شمع برافروزند و چون پروانه
پیرامن چراغ الهی پر و بال بسوzenد. ای یاران، خداوند پارسیان را دوباره
تاجی از گوهر شاهوار بر سر نهاد و طوقی مرصن از بخشش پروردگار در
گردن انداخت و جامهای از موهبت بیپایان در بر نمود تا آفتاب عزت ابدیه
ایران درخشنده و تابان گردد و بزرگواری پیشینیان پدیدار شود پس شما
 بشکرانه پردازید تا جمیع پارسیان پرتوى گیرند و از این عنایت قسمت و
نصیبی برند الطاف سبحانی شامل است و بخشش رحمانی کامل و علیکم

البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۳ ربیع الاول ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۱۲۹ ای دو بندۀ و یک کنیز حق، ستایش پروردگار را که پاکانید و آزادگان پیروی نیاکان نمودید و نام پیشینیان بلکه پیشدادانیان را دوباره زنده نمودید فارسیانند که امروز در سایه درخت تنومند یزدانند چراغ نیاکانند و یادگار پیشدادانیان به نزدیکی خواهید دید که دیلم و تاجیک بلکه امربیک و افریک را آفتاب خاور ایران روشن نماید و آنچه کام دل و آرام جان پیشینیان بود حاصل گردد پس خوش بحال شما فارسیان که پایانی چنین درخششده و تابان داشتید جانتان خوش باد. ع ع

هوالله

۱۳۰ ای بندۀ آستان ایزد دانا، آنچه مرقوم نمودی ملحوظ گردید هرچه نکاشتی مفهوم شد شکر کن خدا را که مژده‌های خوشی داشت یاران پارسی معروف به خدآپرستی و مشهور به راستی و درستی هستند دلی به پرتو دانائی خرم و دیدهای بدیدار دلبر آسمانی روشن دارند و جانی به مژده ریانی در نهایت سرور و شادمانی خوش بحال شما که در چنین قرنی از پرده‌های تاریک رهانی یافتید و چشم را به مشاهده راز و نیاز روشن و منیر و دل را به پرستش دلبر بی‌انباز بهشت برین نمودید. به اخوی بمان بهرام و قرینه شیرین مهربان

و اخوی رستم بهرام و همسر پریزاد اردشیر و فرزندان و کنیز خدا مروارید بهرام از قبل من نهایت محبت و مهربانی ابلاغ دار در حق ایشان دعا نمایم و از الطاف جمال مبارک بهره و نصیب طلبم و از بخشش ایزد دانا امید است که مروارید برآق و درخششده گردد و به مهتر هرمزدیار خدابخش و قرین محترمهاش و فرزندان نهایت مهربانی ابلاغ دار و به حاجی علی حسین آبادی نهایت اشتیاق برسان. سوال از کلمه مبارکه قد ظهر سر الشکیس نموده بود این عبارت از عبارات شیخ احمد مرحوم است و در تفصیل این رساله ای مرقوم شده و هنوز سواد نگردیده انشاء الله سواد میشود و انتشار میباید. اما مراد از آن عبارت فقره کلمات مکنونه، یعنی صبح صادق روش، فجر ظهور است که حضرت اعلیٰ تجلی فرمودند و مراد از شجره مبارکه جمال قدم است و مراد از آن فضا فضای دل و جان است و حضور خلق عبارت از حضور روحانی است نه حضور جسمانی و ندای الهی در فضای دل و جان بلند شد چون خلق هشیار نشدند لذا مدهوش گشتد. به احبابی حسین آباد و یاران علی آباد و دوستان شرف آباد و اصفیای مهدی آباد و نجبای مهرآباد علی الخصوص آقا سید علی اکبر و آقا حسین احمد از قبل من به کمال اشتیاق نهایت محبت و مهربانی ابلاغ دارید. اشعار آبدار بود و معانی بدایع اسرار به کرات قرائت گردید و از فضل حضرت مقصود جائزه استدعا شد و آن پرتو تجلی او است که کنز اعظم است و عنایت جلیل اکبر و علیک البهاء الابهی،

هوالله

۱۳۱ ای یار دیرین افق ایران بسیار تاریک بود و جولانگاه ترک و تاجیک و فارسیان را بنیاد برد و بنیان ویران تا آنکه شب تاریک به پایان رسید و صبح امید بدمید و آفتاب حقیقت بدرخشید عنقریب گلخن گلشن گردد و تاریک روشن شود و آن اقلیم قدیم مرکز فیض جلیل شود و آوازه بزرگواریش گوشزد خاور و باختر گردد و مرکز سنوحات رحمانیه شود و مصدر فیوضات ریانیه گردد عزت قدیمه باز گردد و درهای بسته باز شود زیرا نیزدانی در اوجش بتافت و نور حقیقت در قطبش عالم برافراخت آهنگ جهان بالا بلند شد و پرتو ملا اعلی بدرخشید ملکوت الهی خیمه زد و آئین یزدانی منتشر شد عنقریب خواهی دید که آن کشور به نفحات قدس معطر است و آن اقلیم به نور قدیم منور، لهذا باید فارسیان قدر این بخشش بدانند و آفرین برد خداوند آفرینش نمایند که چنین بخشایشی نمود و آسایشی بخشید و آرایشی داد موطن قدیم را اشرف اقلیم نمود و مسکن دیرین را مطلع نور مبین فرمود این موهبت سزاوار ستایش است و جهانآفرین را سزاوار نیایش. این کوکب روشن اگر از مطلع انجمن اروپ طالع شده بود حال ملاحظه میفرمودی که چه شور و ولهمی بود و چه ولوله و طربی، با وجود آنکه از شرق طالع شد ولی اهل غرب منجذبند و اقصی بلاد عالم از این آهنگ منبسط و منشرح، دوران نزدیک شدند پس نزدیکان چرا محروم مانند، بیگانه آشنا شد آشنا چرا ساكت و صامت است؟ تا توانی فارسیان هندوستان را مژده ده، بیدار کن و هوشیار نما تا از

این ساغر یزدانی سرمست و سودانی گردند و مفتون و شیدانی شوند آنان
باید سبقت گیرند زیرا این سرو بهشتی در باع فارسیان نابت شد و روان
گردید و این نور حقیقت از افق ایران طالع شد جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۱۳۲ ای مهرپرور، این خاکدان تنگ و تار و انسان در آن آواره و بی سر و سامان
لهذا دانا دل نبند و بینا تعلق نپسند شهباز اوج عرفان را طعمه راز و نیاز
است و مرغ آسمانی را شوق آشیان جاودانی، الحمد لله که صبح نورانی دمید
و بدرقه ربانی رسید پرتو رحمانی درخشید و بخشش آسمانی پدید گردید
وقت آنست که یاران پارسی به خدمت آئین آسمانی پردازند و گمکشتگان را
رهبر گردند و بیچارگان را ملجأ و پناه شوند و برآز نیاکان راه برنده ای
اردشیر خسرو شکرکن که به این درگاه رسیدی و به این بارگاه ره یافته سر
به آستان مطاف ملا اعلى نها دی و آنچه آرزو داری خواستی امیدم چنانست که
به راستی و دوستی علمی افزایی و سبب بیداری و هوشیاری غافلان گردی
جانت خوش باد عليك البهاء الابهی. ع ع

هوالابهی

۱۳۳ ای جمشید، جام جم است که در بزم میثاق بدور آمده و پیمانه پیمان است
که در انجمن دوستان راستان به گردش آمده، پس این پیاله بدست کیر و

سرمست در بزم است درآ و طالبان روی دلبر یکتا را مخمور از این با ده
دراین پیاله در گلشن گل و لاله نما تا کل کف زنان و رقص کنان در حلقة
مستان الهی در آیند زنده دلی که از این خمخانه سرمست و مخمور گردد و
پاینده جانی که از این با ده به جوش و خروش آید. ع ع

حواله‌هی

۱۳۴ ای ماتم زده دلسوخته، وفات نامه اردشیر خواندم و هزار افسوس بر زیان
راندم فی الحقيقة مصیبت آن ما هردو سرور قد سیمین تن بر کل اثر کرد دلی زنده
و هیکلی بر ازندۀ طلعتی ما هردو بود و خلقی مشکبوی داشت نهالی در نهایت
طراوت و لطافت بود و منظری پر حلاوت داشت دلش آشفرته دلبر آسمانی و
جانش مشتاق ملکوت الهی بلبل آشفرته بود آرزوی گلشن بالا داشت پروانه
جان سوخته بود مشتاق چراغ ملا اعلی گشت لهذا از این خاکدان به آن
گلستان پرواز نمود پس تو محزون مباش مغموم مگرد گریه مکن مویه منما
امیدوارم جمیع ما بآن گلشن سرای الهی پرواز نمائیم و با او در بهشت برین
قرین گردیم و هم آهنگ و هم آواز شویم دلخون مشو این دوری اندک زمانی
است و این هجران و حرمان موقت، وصلت ابدی در بی و الفت سرمدی در
عقب آن جان پاک از اوج افلاک تو را ندا مینماید که ای ما در محزون مباش
دلخون مباش من از قفس خاکدان رهانی یافتم و به گلشن باقی شتافتمن از لانه
ظلمانی پریدم و به آشیانه نورانی رسیدم تشنه بودم آب گوارا نوشیدم

گمگشته بودم به کوی دلبر آفاق دویدم. ای مادر دنیا زندان است و اینجا
ایوان، آنجا توده خاکست و اینجا جهان پاک، شکر کن خدا را که من به این
جهان جاودان رسیدم. ع ع

حواله‌هی

۱۲۵ نامه‌ای که به تاریخ شهر شعبان سنه ۱۳۳۸ مرقوم نموده بودید رسید، سئوالاتی
چند فرموده بودید که شرح و تفصیل میخواهد، این بندۀ درگاه فرصت و مهلتی
ندارد که به تحریر جواب پردازد این مختصر که مرقوم میشود از کثرت
محبت و مهربانی است باید شکرانه خدای یکانه نمایند که جواب نامه
نگاشته میشود ولی در غایت اختصار، اما جواب مفصل در زمانی که مشرف
میشوی شفاهای بیان خواهد شد.

سئوال اول، سمند ارجمند شاه گشتاسب کنایه از مقام سیر و حرکت آن
بزرگوار بود. آن سوار بر آن اسب در میدان مکاشفه و شهود جولان میداد
و فرورفتن چهارپای اسب به شکم اشاره به آن است که آن سمند از سیر
بازمانده بود بعد حضرت زردشت ترتیل آیاتی نمود که چهار دست و پای
اسب از شکم بیرون آمد یعنی آن سمند سعادتمند به سیرو حرکت آمد.

اما چهار خواهش حضرت گشتاسب از آن حضرت بزرگوار، این واضح و
آشکاراست که سیر در ملا اعلی بود. خواب عبارت از آن است که منسلخ
از عالم جسمانی شد پر معنوی بگشاد و در عوالم روحانی سیرو سیاحت

فرمود و موهبت ثانی را به جاماسب عطا کرد. پرده گذشته و آینده بدرید و به دیده کاشف حقایق اسرار گذشته و آینده کشف کرد. اما زندگی جاوید این نصیب حضرت شاه خسرو شد یعنی حضرت شاه کیخسرو همچنان که جانش زندگانی جاوید یافت نامش نیز حیات ابدیه یافت این است که آوازه وصیت او جهانگیر گشت و الی الابد باقی و برقرار است. اما مسئله چاه نظیر مسئله چاه سر من رأی است، اوهام است. آن بزرگوار به چاه فرو نرفت ولی به اوج ماه رسید. اما روئین تنی اسفندیار اشاره از مقام بلندی است که تیر دشمنان و تیغ بدخواهان در آن مقام تأثیر ندارد. این مقام به اسفندیار عنایت شد. و ایام خمسه و آزادی ارواح آن رمز از حواس خمسه است که جانها از حواس خمسه ظاهره آزاد گردند و به سر مکنون و رمز مصون پی برند یعنی رازی که به این حواس خمسه ادراک نشود بل به مکاشفه روحانی و دیده عقل ادراک گردد. و اما صعود روح انسان به جهان پر فتوح البته کشف عالم جسمانی را می نماید زیرا هر رتبه عالی کشف رتبه سافل نماید لکن رتبه سافل کشف رتبه علیا نکند مثلاً انسان از عالم خاک به عالم انسانی آمده و عالم انسانی کاشف جهان خاک است و هم واقف به عالم نبات و همچنین مطلع به عالم حیوان، جمیع را کشف می نماید ولی عالم خاک از عالم پاک انسان خبری ندارد و خیرات و مبرأت که به جهت ارواح گردد البته تأثیر دارد. اما شفاعت حضرت رسول مخصوص به امت رسول بود. اما سفره پریان و خوان اجنه که مصطلح اقوام مختلفه است این اوهام محض است. و

اما طلب حاجت در اماکن مقدسه، چون آن اماکن منتب به خداست لهذا اشرف بقاع است البته طلب حاجات در اشرف بقاع مانند سایر جهات نیست و اما این جنگ خونریز عالم، امیدم چنان است که در این عصر اول و ثانی بهاءالله منسخ گردد. اگر چنانچه اسباب مهیا و به روح و ریحان سفر ممکن اذن حضور دارید از خدا خواهم که اسباب راحت از برای شما میسر گردد. به امة الله فیروزه و دو عزیز فریدون و همایون از قبل من تحيیت ابدع ابھی ابلاغ دارید، عبدالبهاء عباس. ۴ ذیحجه ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۱۳۶ ای مهریان، الحمد لله به عون و عنایت ایزد توانا به بقعة نورا رسیدی و آستان یار مهریان بوسیدی و به آنچه نهایت آمال فرشتگان جهان آسمان است موفق و مؤید گشته حال هم ایامی چند است که با من هدم و همرازی پس به هندوستان توجه نما و دوستان را یک یک پیام این آشنا برسان و بکو که این ناتوان را دقیقه‌ای آرام نه، شب در تعب است روز پر آشوب و سوز. این سفر بی‌پایان نمود و در کوه و بیابان فریاد برآورد حال وقت آنست که یاران فریاد زنند و آهنگ ملکوت ابھی بلند کنند همتی نمایند خدمتی کنند شوری افکنند بروز و ظهوری نمایند تا عبدالبهاء راحت دل و جان یابد. احبابی الهی را فرداً فرد از قبل من در آغوش گیر و بیوس و به تحيیت مشتاقانه جان و وجودان شادمان کن. عبدالبهاء عباس

هوالله

۱۳۷ ای یاران پارسی، مهتر مهربان خدابخش نامهای نگاشته و نامهای همایون آن یاران پرشکون محرر داشته و خواهش نگارش این رقیمه نمود. من نیز فوراً به تحریر پرداختم و خداوند قدیر را معین و نصیر خواستم تا ظهیر آن یاران باشد و پشت و پناه دوستان و مجیر و دستگیر آزادگان. قوت آسمانی بخشد و قدرت ایزدی دهد و از هر جهت تأیید احاطه کند، در دو جهان شادمانی بخشد و در کیهان و آسمان کامرانی عطا فرماید وسعت معيشت دهد و وفور موهبت مبدول دارد. ای یاران امروز امر جمال مبارک آفتاب جهانپان است و آئین اسم اعظم شعاع ساطع لامکان، نفوی که پیروی این امر عظیم مینمایند باید این اشعه در گفتار و رفتار و کردار واضح و مشهود باشد زیرا احبابی الهی مانند آئینه هستند، باید شعاع شمس حقیقت در آنان ظاهر و باهر و لامع گردد و آن شعاع آئین دلنشیں و تعالیم نازنین آن مریمی کائنات است و علیکم البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۷ ربیع الاول، ۱۳۲۸

هوالله

۱۳۸ ای یاران مهربان، مهتر رستم بهمن نامهای به عبدالبهاء نگاشته و نامهای همایون شما را در نامه ذکر نموده و از برای کل بواسطه عبدالبهاء از درگاه احادیث آمرزش و مغفرت خواسته الحمد لله کوکب بخشایش و آمرزش جمال مبارک از افق کیهان در جهان آسمان درخششده و تابان لهذا ما که بنده آن

آستانیم امید الطاف داریم و رجای انعطاف، یقین است که فضل نور مبین غالب بر این گندکاران، لهذا در نهایت روح و ریحان باشید که شمس حقیقت از افق مغفرت تجلی میفرماید و البته آن دریای بی‌پایان آلودگی این گناهکاران را پاک و مطهر میفرماید حرارت شمس طاهر و مطهر است و تجلی کوکب حقیقت جمیع ظلمات را متلاشی و زائل میفرماید اینست بشارت عظمی اینست موهبت کبری اینست فیوضات نامتناهی الهی و علیکم البهاء الابهی.

عبدالبهاء عباس، ۱۷ ربیع‌الثانی، ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۱۲۹ ای مهرپرور، نامهات رسید و سبب شادمانی گردید ستایش ایزد پاک را که هوشیاری و بیدار و میدانی که محتاج به پروردگاری عاقبت بخشش ایزد است و خوشی و راحت بی‌پایان، مطمئن باش و امیدوارم که آن خانواده از هر جهت راحت و آسوده گردد و نظر عنایت شامل شود و سرور حاصل گردد اما سبب نجاح و فلاح امانت و دیانت و همت و غیرت و بموجب تعالیم الهیه سلوك و حرکت است. در کار بکوشید ولی متوكل به خدا باشید عون و عنایت از او طلبید و موفقیت و فلاح و نجاح از او جوئید آسوده باش که عاقبت آسایش جانست و علیک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۳ نیسان، ۱۹۱۹

هواالا بهی

۱۴۰ ای مه بانو، بانوهای عالم اکر در آغاز چون مه تابان پرتوی دارند ولی به انجام چون مردار بی جان مکروه و منفور دل و جان گردند ولی حضرت یزدان محض بخشايش بی پایان بتو حسن و آنی عنایت فرمود که جلوه اش آسمانی و پرتوش جاودانی روز بروز بیفزايد و بپاید و جلوه اش بیشتر گردد و پرتوش شدیدتر تا به درجه ای رسد که در کاخ فرخ ملا اعلی برافروزد و در مینوی دلجوی ملکوت ابهی جلوه نماید. ملاحظه کن که خدا بتو چه حسن و آنی عنایت فرموده که پیری سبب طراوت و حلاوت گردد و سالخوردگی علت لطافت و ملاحظت شود اینست بخشايش جمال ابهی در حق اماء. ع ع

هواالا بهی

۱۴۱ ای جاماسب، جاماسب را دیده بینا بود و گوش شنوا، دل آگاه داشت و زیان گویا، راز پس پرده را بدیده بینا مشاهده مینمود و آهنگ جهان بالا را بگوش جان می شنید آنچه می گفت گوهر تابناک بود و دردانه شاهوار، در جهان دلها چراغی روشن کرد و در کشتزار جانها گلشنی پرجشن بیاراست. تو که همنام آن بزرگواری بی او گیر تا یزدان پاک دستگیر شود و در زنجیر موی دلبر بیهمتا گرفتار گردی و زیان به ستایش خداوند مهربان بگشائی و در و گهر بیفسانی و نهالی بارور بنشانی، روانت شاد باد. ع ع

هوالا بهی

۱۴۲ ای اسفندیار، پورگشتاسب رونین تن بود و آهنین گوهر، باز از تیر خدنگ تهمتن رها نیافت و ناولک تیر را درون دیده یافت و از این جهان به جهان دیگر شتافت ستایش خداوند را که تو را رونین جان نمود و آهنین نهاد، صد هزار تیر و خدنگ نادانی نادانان در تو گذر نکرد و تیغ پولاد کوران ستمکاران کارگر نشد بنیادی از گوهر جهان جان داری و نهادی از پرتو کیهان یزدان. دیگر چه خواهی و چه طلبی و چه جوئی گنج روان در آستین داری و رخی چون بهشت برین زیرا پرتوى از مهر سپهر بالا در روی داری و بوئی از گلشن یزدان در خوی، روانت شادمان باشد. ع ع

هوالله

۱۴۳ ای یاران دیرین حضرت یزدان، هرچند در این اوقات بظل شجره حیات درآمدهاید ولی فی الحقیقہ در عالمی مقدس از زمان و مکان و عرصه لامکان در سایه یزدان بودید لهذا خطاب به یار دیرین شدید تا بدانید که در جمیع عوالم مظاهر الطاف آن یار دلنشیں بودید که در این جهان نیز به این موهبت مخصوص گشته‌ید. یاران پارسی باید در هر دمی پاکوبان رقص‌کنان در بزم طرب نغمه و آواز برآرند و به این شهناز بسرایند آن کوکب آفل طالع شد آن اختر غارب ساطع شد آن عزت جاوید لامع شد وقت سرور است این وقت حبور است این. ع ع

هواللہ

۱۴۴ ای فرود، جمال موعود مشهود شد و اشراق بر آفاق فرمود و صعود نمود.
هنوز غافلان در انتظارند و اظهار اشتیاق دیدار مینمایند افسوس که در روز
بودند و پرتو مهر جهان افروز ندیدند، جانت خوش باد. ع ع

هوالا بهی

۱۴۵ ای اسفندیار ای بهرام، آن دو بزرگوار چون دو پیکر یعنی برج جوزا در افق
ملکوت هدی روشن و درخشندگاند عنقریب مشاهده خواهید نمود که پرتو
انوار فارسیان خاور و باخترا چون مه تابان روشن و رخشان نماید، آوازه
فارسی جهانگیر گردد و صیت آن گروه اسیر شرق و غرب را احاطه کند
مظاهر بخشش آسمانی گشته و مطالع انوار یزدانی، آغشته به خوی فرشته
گردید و سرشه به موهبت حضرت رب العزة دیگر چه خواهید. عنقریب
خواهید مشاهده نمود که این عطر مشکبار، عنبربار بر آفاق گردد و جمیع
جهان را خوبی و معطر کد آن وقت ملاحظه کنید که کیهان زینت یافته و
انوار التقدیس به کیوان رسد و البهاء علیکم یا انوارالهدی. ع ع

هوالا بهی

۱۴۶ ای شهریار، شاه کشور آسمان یارت باد به پروردگار امیدوار باش و از
روزگار بیزار گرد زیرا آن جان بخشد و این جان گیرد آن دادپرور است و

این ستمگر آن پرورش دهد و این نکوهش کند روزگار ستمکاران روزگارانند
نه خود روزگار، جانت خوش باد. ع ع

هوالابهی

۱۴۷ ای فرود، فرود سیاوش را سپاه ناسپاس کاوس از پا درانداخت و خون آن
بیگناه را ریختند هرچند لشکریان طوس مهر کاوس بزبان میراندند ولی
افسوس که نهال نورسیده سیاوش و کاوس را از ریشه برانداختند و همچنین
اهل فتور نام پاک آفتاب پیمان را آغاز کنند ولی شمش را خواموشی خواهند
و عبدالبهاء را همواره در گرداب بیداد اندازند و خونش بیاشامند و سینه اش
بخراشند و فریاد و فغان برآرند جانت خوش باد. ع ع

هوالابهی

۱۴۸ ای رستم مهریان، تهمتن پیلتون بود و پهلوان هر انجمن، ولی خسته از گرز
سهراب با برز شد و از فریب برادر در چهی پرآسیب افتاد تو که رستم
سیستان الهی هستی و شیر نیستان یزدان سپاه نادانان را پریشان کن و زور و
بازوی دلها را بکشا افراسیاب بیداد را بگریزان و اشکبوس دیوان را به
تیری از پا برانداز کشور خاور را به تیغ زیان جانپرور بکشا و مرز و بوم
باختر را در زیر درفش بلند داور درآور، جانت خوش باد. ع ع

هواالله

۱۴۹ ای رستم، تهمتن پنجه شیران داشت و نیروی فرشتگان لهذا فتح کشورخاک نمود و جهانگیر و جوانمرد چالاک شد، توکه امروز درسایه درخت بهشتی آرمیدهای و به باغ الهی و گلستان آسمانی پی بردهای درپناه خسرو حقیقی درآمدہای و از سپاه آسمانی شمرده گشته سعی و کوششی نما که درمیدان عرفان دست و پنجمای بنمائی و صفوف متزلزلین را شکست دهی و قوت بازوی ثبوت برپیمان ظاهر و آشکار کنی. ع ع

هواالله

۱۵۰ ای جمشید رشید، حضرت جم از این جهان پر پیج و خم وفایی ندید و شهدی نچشید و به آرزو نرسید و فی الحقيقة روز خوشی چندان ندید گهی آواره کوه و صحراء بود و سرگشته و سرگردان در دشت بلا و گهی در زحمت و مشقت بی منتها و عاقبت در درون خاک ناپدید گشته ملاحظه نما که این دنیا چقدر بی وفاست دیگر انسان چگونه دل بندد و به او پیوندد مگر هوش بیهوش گردد والا بیزار شود و در کنار رود، جانت خوش باد. ع ع

هواالله

۱۵۱ ای فرود و دود، حمد خداوند وجود را که تورا اهل شهود فرمود و دستور عنود را محروم و مردود کرد پرتوی خشش پرتو انداخت و به ثمره آفرینش فائز

کرد سبحان الله این چه حکمت و موهبت است که بیگانگان آشنا گشتند و این چه قهر و غضب است که آشنايان بیگانه شدند تا ظاهر و آشکار گردد که خداشناسی صرف مواعب رحمانی است نه استعداد و قابلیت انسانی پس شکر کن حضرت بیچون را که به چنین بخششی از ما دون ممتاز شدی ع ع

هوالله

۱۵۲ ای زردشتی بهائی و بهائی سنانی، آنچه مرقوم نموده بودی ملاحظه گردید جمیع نقوش نامه آثار کلک مهرپرور بلکه در و کهر بود زیرا دلیل جلیل بر سلوك در سبیل بود خوشابحال تو که به چنین بخششی سرافراز گشتی و به چنین افسری سربلند شدی. در خصوص توقف آفتاب مرقوم نموده بودی که در کتاب زردشتیان مرقوم است که در آخر دوره مقرر است که این توقف در سه ظهور واقع گردد در ظهور اوّل ده روز آفتاب در وسط آسمان توقف نماید در ظهور ثانی بیست روز در ظهور ثالث سی روز. بدان که ظهور اوّل در این خبر ظهور حضرت رسول است که شمس حقیقت در آن برج ده روز استقرار داشت و هر روز عبارت از یک قرن است و آن صد سال باین حساب هزار سال میشود و آن دور و کور محمدی بود که بعد از غروب نجوم ولایت تا ظهور حضرت اعلی هزار سال است و ظهور ثانی ظهور نقطه اولی روحی له الفداست که شمس حقیقت در آن دور بیست سال در آن نقطه استقرار داشت بدایتش سنۀ شصت هجری و نهایتش سنۀ هشتاد و در دور جمال

مبارک چون شمس حقیقت در برج الهی که خانه شمس است طلوع و اشراق فرمود مدت استقرارش عدد سی بود که آن نهایت مدت استقرار آفتاب است در یک برج تمام لهذا امتدادش بسیار اقلًا پانصد هزار سال.

و اما سوال از فوت طفل حین بلوغ، هر چند طفل مکلف بعد از بلوغ است ولی بعضی از اطفال در صغرسن از پستان هدایت شیرخوارند البته این اطفال مظہر فضل و موهب یزدانند.

اما سوال ثالث که ظهور حضرت زردشت آیا پیش از حضرت موسی بوده و یا بعد، حضرت زردشت از پیغمبرانی بودند که بعد از حضرت موسی مبعوث شدند و این به نصوص تاریخ نیز مثبت است ابدًا فرصت نیست با وجود این از شدت حبّ عبدالبهاء به یاران فارسیان این مختصر جواب مرقوم گردید و العذر عند کرام النّاس مقبول و البهاء علیکم جمیع دوستان روحانی را به جان و دل مشتاقیم ع ع

هوالله

۱۵۳ ای پورمهریان، اسفندیار نامدار گویند روئین تن بود یعنی تیر و تیغ در او اثر نمیکرد بظاهر این سخن افسانه است زیرا تن اگر چنان سخت شود که تیر نیازارد مردمآساست گویند داروئی بکار برد که گوشت و پوست مانند آهن گردید لهذا روئین تن شد اگر چنین شود و مانند آهن گردد خون را در رگ حرکت نماند بدل ما پتحلل حاصل نشود بکلی ساقط و متلاشی شود اما

معنی حقيقی آن این است که در حصن حصین محبت الله متحصّن شد که سهام شباهات تأثیر در آن نداشت لهذا من امیدم چنین است که روئین تن گردی. ای جناب رستم زائر به برادر وفادار اسفندیار در این نامه مفصل مرقوم شد و به شما نیز مختصر نگاشته میگردد حمد کن خدا را که سر به آستان مقدس نهادی و بر خاک درگاه بروی افتادی و توجه به بارگاه الهی نمودی و به شکرانه نغمه سرومدی حال به کمال وجود و شادمانی و سرور و کامرانی رجوع نما و احبابی الهی را یک یک از قبل عبدالبهاء تحيّت ابدع ابھی برسان و جمیع را از قبل من روی و موی ببوس و علیکما البهاء الابھی.

عبدالبهاء عباس، ۱۲۲۸ محرم

هوالله

۱۵۴ ای یاران و کنیزان عزیز خدا، مهریان خداداد به آستان ایزد دانا مشرف شد و به بوی مشکین در گلستان ایزدی مشام معطر نمود و به یاد شما افتاد و خواهش نگارش این نامه کرد من نیز چون به دل و جان به آن یاران بی‌نهایت مهریانم لهذا به تحریر این نامه پرداختم تا بدانید که در این بساط عزیزید و الحمد لله موفق به عقل و تمیز شورانگیزید و مشکبیز و بندگان صادق خداوند عزیز به جان بکوشید که روز بروز به درگاه خداوند آگاه مقرّبتر گردید و مظہر الطاف و مولید شوید و علیکم و علیهین البهاء الابھی.
عبدالبهاء عباس

هوالله

۱۵۵ ای یزدان پاک، این فارسیان یاران دیرینند و دوستان قدیم آواره بودند و سرگردان و بی سر و سامان حال که در پناه خود جا بخشیدی و الطاف بی پایان روا داشتی معتکف کوی خویش نمودی و دلداده روی خویش و با بهره از خوی خویش این جانهای پاک را تابناک کن و در اعلی غرف افلک منزل و مأوى بخش ظهیر و نصیر شو و شهربیاران کشور اثیر فرما تا هر یک در افق وجود تابنده اختری گردند و از گنج محبت و هدایت دیهیم و افسری جویند توانی مقتدر، توانی توانا و توانی شنونده و بینا. ع ع

هوالله

۱۵۶ ای پارسیان، کشور پارس مشرق زمین است و اهل پارس عزیز و نازنین ملک ایران اقلیم خاورانست و مملکت یزدانیان، از آغاز چنین بوده است. مدتی فتوری حاصل شد و قصوری پدیدار گشت ماه اوج عزّتش غروب نمود و ستاره هوش و دانشش افول فرمود خردمندان بی خرد گشتند و دانشمندان نادان شدند پرتوی از کشور خارج درخشید و لشکری از سپاه اقلیم مجاور رسید بساط پارسیان پیچیده شد و نشاط ایرانیان به آخر رسید روز روشن در نظرشان تار شد و گلزار و گلشن خارزار گشت، مدتی گذشت حال باز نوبت نیک اختری رسید و آفتاب طالع فرخی دمید نسیم عنایت بر این اقلیم وزید و پرتو بخشش ساطع گشت مهر انور از ملک خاور درخشید و شمیم جان پرور از

کشور ایران وزید پس این بخشش را غنیمت شمرید و این عطا را از اعظم آمال دانید دست یکدیگر گرفته یک جان و یک دل و یک مقصد گردید و بکوشید تا آن عزّت قدیمه شاهد انجمن گردد و آن مرغ چمن در این گلشن بسراید. ع ع

هـوـالـلهـ

۱۵۷ ای کنیز الهی، شادباش و شادباش که از این جهان فانی آزادی و بدرگاه احادیث بی نیاز پرنیاز و متوجهی، صد هزار بانوهای عالم محروم شدند و تو محرم راز گشتی و با مرغان گلشن الهی هدم و همراز شدی به راز حضرت بیچون پی بردی و به عالم آسمانی راه یافته جانت خوش باد. ع ع

هـوـالـلهـ

۱۵۸ ای دوستان راستان، جناب جمشید وارد و نام برا دران خویش برد و خواهش یاد آن مشتاقان کرد برا در باید چنین خوشرو و خوشخو و نازنین باشد که در چنین مقامی یاد برا دران افتاد و خواهش بخشش بی پایان نماید. ای کاش هر برا دری چنین بود پس شما بشکرانه این عطا دمدم برمحت و ولا بیفزاید و بیکدیگر ارتباط و انعطاف شدید حاصل نمائید تا حکم یک نفس یابید و نفسی بی رضای یکدیگر بر نیارید برا در موافق عزیزترین آفاق است به جهانی ارزد و همچنین ملاحظه کنید که کل مؤمنید و موقن و ثابتید و متحن

این نعمت عظمی اعظم عطیه حضرت کبریاست هر دم سزاوار هزار شکرانه
است، جانتان خوش باشد. ع ع

هوالله

۱۵۹ ای بنده الهی، در این انجمن مذکوری و در این محفل مشهود هرچند به ظاهر
دوری و به تن مهجور ولی به حقیقت حاضر بزم حضور، فیض یزدان، دوران را
نزدیک نموده و بیگانگان را آشنا کرده یاران را همدم نموده و دوستان را
ثابت قدم و عليك التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۱۶۰ ای ثابت بر پیمان نامه شما رسید مضمون مشحون به معانی روحانی بود مرقوم
نموده بودید که جمعی از احبا از آن دیار میخواهند قطع علاقه نمایند و به
این صفحات حاضر شوند زیرا اهل زراعتند، عبدالبهاء نهایت سرور از حضور
شما دارد ولی امور در این صفحات بسیار مشکل گشته و در عدسه و سایر
جهات وقوعات عظیمه الیمه بی در پی واقع میشود حضرات موجود ابد راحت
ندارند بسیار گرفتارند و در ارض مقدس امتحانات شدید است و آزمایش
بیایان کوه آهین میخواهد که استقامت نماید حال احبا در آنجا امورشان
مرتب و منظم و در اینجا امور مضطرب و مشوش و امتحانات از هر طرف،
پس بهتر آنست که کار خویش را در آنجا بهم نزنید با کمال ایمان و ایقان

و ثبوت قدم در امر جمال قدم بخدمت امر الله مشغول گردید این البته بهتر است و تأیید و توفیق هم مقرر، من در حق شما دعا مینمایم و تضرع و زاری باستان الهی مینمایم که در آن صفحات از هر جهت موئید و موفق گردید و علیک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۱۱ ذیحجه، ۱۳۲۹، حیفا

هوالله

۱۶۱ ای ثابت بر پیمان، نامه شما از بغداد رسید. الحمد لله در ظل عنایت مسافرت به عراق و هندوستان نمودی و مصدق این بیت شدی
 زین قند پارسی که به بنگاله میرود
 شکرشکن شوند همه طوطیان هند
 تا در آن اقلیم علم نور مبین برافرازی و پارسیان قدیم را به آفتاب فلك اثیر
 دلالت نمائی قزوین بوجود حضرت حکیم و جناب واعظ و طراز الهی بهشت
 برین است و آقا رستم خسرو و قرینه محترمهاش فی الحقیقه به خدمت
 میپردازد. احبابی همدان به همت بیپایان برخاسته‌اند و به اطراف مبلغ
 ارسال مینمایند همدان مطابق اسمش گشته با غ جنان شده رساله شما که به
 جناب حاجی مهدی سپردید انشاء الله ترتیب یافته مفید خواهد گشت. مجله
 توضیح واضحات بواسطه جناب میرزا الیاس رسید انشاء الله ملاحظه میگردد و
 به جناب آقا اسدالله و آقا حسن صدمه دیده و آقا چراغ علی و استاد اسدالله
 و آقا میرزا عبدالباقي و منجذبه خانم و حاجی یعقوب از قبل من تحیت ابدع
 ابهی ارسال دار. از الطاف حق امیدوارم که قرینه رجبعلى بیک نطق بلیغ یابد

و امّة الله حرم استاد علی صباح موفق شود و آقا حیم و اسحق و آقا میرزا اسد الله خان و اعضای متّحده جمیع مظاہر الطاف ربّ کریم گردند و حبیب الله خدابخش به آنچه سبب تأیید و توفیق در دو جهان است تشبت نماید و خاندان میرزا یعقوب مشمول الطاف ربّ غفور گردند و الی الابد به عبودیت حی قیوم قائم باشند. جناب آقا شیخ علی اصغر الخیر فی ما وقع است این اذیت واردہ بر ایشان سبب موقیت بی‌پایان گردد. جناب آقا میرزا الیاس در نزد ما است به جمیع احباب در هندوستان فرداً فرد اتحیت و اشتیاق برسان و علیک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۱۲ جمادی الاولی، ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۱۶۲ ای نفوس مبارکه، دردانه تا در آغوش صدفست درخشندگی و لطافتش مجھول همچنین گوهر درخشندۀ هدایت کبری تا در آغوش صدف دنیاست مبهم و مستور و مکنون، دردانه وقتی رونق بازار گردد که از حبس صدف آزاد شود همچنین جواهر هدایت کبری رونق و لطافتش بعد از صعود روح از این قالب ضعیف تاریک به فضای عالم بالا اما حال معلوم نیست که گوهر هدایت چقدر گرانبهاست آنوقت معلوم و آشکار گردد پس شما به ستایش و نیایش خداوند آفرینش پردازید که چنین لثالي بهره و نصیب شد و چنین در شاهواری زیب و زینت صدور گشت و علیکم البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۸ ربیع الثانی، ۱۳۲۸، حیفا

هواله‌هی

۱۶۲ ای زانر دو عتبه مقدّسه، روحی لهما الفداء حمد کن خدا را که این سفر دریا
منتهی به صحراء شد چه صحرائی لانه و آشیانه جمیع انبیاء حتی حضرت
زردشت آن بزرگوار نیز سفری به این دیار فرمودند و با بعضی از انبیای بنی
اسرائیل ملاقات نمودند این وادی ایمن است و صحرای طور است و شعله
نور است و مصدر انوار الهی است و معرض الطاف نامتناهی و تو به زیارت آن
فائز گردیدی حال مراجعت نما و در نهایت خضوع و خشوع و خاکساری در
الفت بین احبابی الهی بکوش و بجوش شاید محبتی جدید بمعیان آید و سبب
سرور قلب عبدالبهاء گردد. فقره‌ای که از کتاب عهد مرقوم نموده بودی باید
همیشه پیش چشم شماها منصوب باشد و دقّت در معانی آن نمائید اگر موفق
به مضمون آن گردیم همان کفايت است. بعضی از آثار مبارکه که محفوظ
روحانی مناسب دانند طبعش جائز. به جناب مهرعلی از قبل من نهاي
مهربانی ابلاغ دارید از خدا می‌خواهم که امور او را اصلاح فرماید تا به آرزوی
خویش رسد به احبابی بمعنی و احبابی پونه تحيّت و نهايٰت مهربانی برسان
امید چنان است مهربان رستم از غم آزاد گردد و همدمش خرمن شیرزاد
امیدوار شود و نهايٰت آرزوی قلب الفت و محبت بین احباب است اميد چنانست
که تو در اين امر خير بکوشی و عليك البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۹

هوالله

۱۶۴ ای یاران ایزدی، هرچند فرصتی ندارم و زحمت و کلفت از جمیع جهات مستولی باوجود این حال که در کار دریاچه طبریه هستم نامه جمشید خداداد را خواندم نام شما مذکور بود لهذا بنگارش این نامه پرداختم که سبب شادمانی دل و جان گردد و نفعه حیات دهد و جان و وجدان یاران حیات تازه یابد این معلوم است که عبدالبهاء را نهایت آرزو ترقی روحانی و انجذابات وجودانی احبابی رحمانی است و به هر وسیله آنان را کامرانی طلبم تا هر یک در این بهشت برین کلی معطر گردد و به روایح طیبه تزیین یابد امیدم چنین است که بفضل نور مبین روحی تازه یابید و به قوتی بیاندازه موفق شوید. در الواح الهی موقع متعدده ذکر مبارک شت زردشت به نهایت ستایش مذکور زیرا آن ذات فرخنده از مظاهر حضرت احديه بوده و سبب هدایت ملت عظیمه گردید و هر کس تعالیم و وصایای آن بزرگوار را مطالعه نماید واضح شود که آن تعالیم آسمانی است و آن نصایح کلام شخص ربیانی و پارسیان تا به موجب وصایا و نصایح آن بزرگوار عمل مینمودند عزیز دو جهان بودند و چون از آن روش و سلوك محروم گشتند آن عزت ابدیه تبدیل یافت، باری مقصود این است که مقام عالی آن بزرگوار در این ظهور واضح و آشکار گردید. ای پروردگار زمرد خدابنده را آزاده فرما و در آستان مبارکت عزیز و مقرب کن مظهر بخشایش آسمانی کن و عفو و مغفرت ربیانی مبذول فرما تونی دهنده و بخشنده و آمرزنده و مهربان. جناب مهتر اردشیر خداداد را از

قبل من نهایت محبت و مهربانی ابلاغ دارید و علیکم البهاء الابهی ع ع

هوالله

۱۶۵ ای یاران پارسی عبدالبهاء، نامه‌ای که بواسطه حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله مرقوم نموده بودید ملحوظ شد معانی مفهوم گردید یاران پارسی فی الحقيقة در نهایت صدق و استقامت پرستش یزدان نمایند و با روح و ریحان با خلق محشور شوند این مسجون از روش و سلوک آنان مسرور و خوشنود و از اخلاق و اطوارشان ممنون و مشعوفه امیدم چنانست که عنقریب مظہر تأیید جدید شوند و محفلى بیارایند که انوار ساطعه آن انجمن جهان را منور نماید فکر و اندیشه چون حصر در پیشمه‌ای گردد تأثیرات عجیبی نماید و نفوذ غریبی حاصل نماید تا منافذ هر چشمهاي در فواره‌ای حصر نگردد آب را فوران حاصل نشود بلکه تفرق در منافذ متعدد گردد و در جمیع منافذ آب ضعیف ماند و همچنین اگر فکر و اندیشه انسان متفرق در امور متنوعه باشد هیچیک قوت نگیرد عاقبت اوقات حیات هدر رود و بی اثر و ثمر ماند. حال شما یاران پارسی افکار را حصر در حسن سلوک ریانی و مهربانی با عالم انسانی و روش یزدانی نمائید تا تأثیرات عظیمه در این جهان نماید. جمیع دوستان را یک یک از قبل این زندانی تعیت رحمانی ابلاغ دارید و علیکم بهاء الله ع ع

هوااللهی

۱۶۶ ای مست می محبت الهی، تا توانی ازاین باده بنوش و از این جام مدهوش
گرد، زیرا عقل و هوش افزاید و مخموری نیارد و نشنهاش ابدی است. ع ع
ای آتش افروخته، آتشی درمن افروختی که خاموشی ندارد و فسردگی نجوید
و شعلهاش چون بوی گلشن روحبخش است. ع ع
ای چراغ پرپر، دانائی و بینائی و شناوی روشنی عالم انسانی است،
الحمد لله که ازاین نور نصیب موفورگرفتی. ع ع
ای یاردوستان، شجاعت و دلیری از صفت راستان است و خصائص ملازمان
آستان، یعنی برنفس و هوس غلبه نمایند واورا ذلیل کنند. ع ع
ای شیدای روی جانا، مهربانی خوشست و مهر پروری دلکش، دل باین خوی
خوش کن که بد مکان را خوش خصال نماید. ع ع
ای بخشش یزدان، انسان بخشش صرف است و موهبت محض اگر به آنچه
باید و شاید تمسک جوید، امیدوارم که موفق گردی و در انجمان تابشت
روزیروزافزون گردد و رخشندگی بیشتریابی و شعله فزوونتر زنی جانت خوش
باد. ع ع

اوست بهرام روشن مهربان

۱۶۷ ای بهرام، بهرام یزدان چون پدر مهربان پرده برانداخته دلجوئی یاران فرمود
و خوش خوئی و خوش روئی دوستان را آموخت، کیهان تازه را به پرتوی بی

اندازه زیور بخشید و چون خورشید تابان بدرخشید، ابر بهمن شد و بیارید و در گلزار و چمن چون سروآزاد بیالید و چون مرغ بامداد بنالید قفسش باز کن و باراز انبار گردان. ع ع

اوست خسرو کشودخدائی

ای کیخسرو، هم نام تو جهان مستی را فراموش نمود و به جهان راستی دل بست. اختر نیستی جاودانی را نپسندید از خاور هستی یزدانی درخشید و ساغر زندگانی آسمانی کشید و شیرینی دیدار پروردگار چشید، تو که همنامی به کوش که از این دریا بهره‌ای بری ع ع

اوست پادشاه جهان آسمانی

ای نوشیروان، نوشیروان دادگستر بینواپرور بنیادی برپا نمود که جاودان، استوار و برپاست شهریاران بایاره وافسر هم بستر خاک شدند واو چون اخترتاپناک از خاورجهانبانی درکیهان جاودانی روشن و نورپاش است اگر بنیادی نهی چنین بنه جانت شاد باد. ع ع

اوست مهریان خدای بخشندۀ

۱۶۸ ای مهریان خدابخش، مهر و بخشش جهان آفرین را در سپهر بربین بنگر این نشانه بخشش او در جهان آشکار و هویداست اندیشه منما که در جهان پنهان چه نهانست این نم و شبئم است و آن دریای ژرف و شکرف، زیور و روشنائی این پرتوی از درخشندگی آنست پس ستایش پاک یزدان را که آن

کشور روشن را به دوستان داد. ع ع

اوست مهرپرورد مهریان

۱۶۹ ای مهریان، مهر پرتوی از مهر سپهر یزدان است و بخششی از دریای بیکران
ایزد مهریان این پرتو روشن چون به جان زند گلشن گردد و به دل زند
گلزار و چمن شود نیروی فرهنگ و هوش گردد و دمساز فرشته و سروش
چراغ راز خانه دل گردد و با ده خمخانه بزم گل و بلبل ع ع

اوست توانای بهمتو

۱۷۰ ای رستم، تهمتن پیلتون چون دیوبند توانا بود مردان دلیران را بنیاد
برانداخت تو به نیروی یزدان اهریمنان را چون نبیره نریمان برانداز تا تهمتن
شهریار لشکرشکن گردی و شهسوار رزمگاه با اهرمن شوی آن جان میگرفت
تو جان بیخش او از پا میانداخت تو بلند کن. ع ع

هوالله

۱۷۱ ای یاران دلجوی خوشخوی مه روی خوشبوی من، جناب حاجی نیاز به وصول
مصر زیان به اوصاف و محمد آن یاران گشود چندان تعریف و توصیف از
انجمن فارسیان نمودند که دل و جان را مسرت بیپایان بخشد از جمله
اوصاف این است که انجمن فارسیان چنان روشن است که محفل روحانیان

است و مجمع یزدانیان بهشت بین است و صورت و نقشہ مجتمع علیین احبابش به آتش محبت الله رخ افروخته و پرده احتجاب محرومان سوخته آیات توحید در ترتیل است و جنود الام از ملکوت ابهی در تنزیل، نعره یابهاءالابهی بلند است و جلوه ملا اعلی مشهود و بیمانند، زلزله کشور هند است و ولوله آن اقلیم بی مثیل و مانند، عنقریب جلوه بیشتر نماید و نداء بلندتر گردد و اشراق روشنتر شود و صیت بلندتر گردد باری از این حوادث جانب حاجی نهایت سرور و شادمانی و روح و ریحان روحانی حاصل گردید و سزاوار شکرانه است ای احبابی فارسیان امیدوارم که آنا فانا در مراتب روحانیه ترقی و تدرج نمائید شعله بیشتر زنید و نعره بلندتر برافرازید محفل محبت بیارانید و بر انجمان روحانیان بیفزایید نام فارسیان را در ملکوت ابهی بلند کنید و صیت یزدانیان را در شرق و غرب منتشر فرمائید، جانتان خوش باشد. ع ع

اوست بخشندۀ جان و جهان

۱۷۲ ای جهانبخش، بخشندۀ جهان پاک یزدان است و رخشندۀ جهان آسمان خدای مهریان، جهان خاک تنگ و تاریک است و جهان تابناک پهن و نزدیک، اگر توانی روش نیاکان کیر تا پروردش یزدان بینی و جهان جاویدان بخشی زیرا چون ده بپیمائی و ده بنمائی جهانبخش و جان بخش شوی و زندگانی روان دهی. ع ع

اوست توانا و گویا و بینا

۱۷۳ ای فریدون، فریدون پرورنده سپهر هوش، دانایان را به فرهنگ و دانش رهنمون است تو آئینه جهان نمای آن گوهر تابناک شو، اردشیر شیر پر خشم رزمگاه بود تو شیر دشت مهر یزدان شو تا دلیر رزمگاه با دیوان و اهربستان گردی و تا از مردانگی تو جهانی در پناه خداوند درآیند و در خانه آسایش بیارامند.

ع ع

اوست روشنی کیمان یزدان

۱۷۴ ای رستم، ستم جهان را فرو گرفته نادانی و بیهوشی چون شب تاریک باختر و خاور را گرفته و تار نموده اگر تهمتن یزدانی دیوان را در بند کن و اگر مرد دلیر جنگگاهی گردنهای نادانان را در کمند افکن دشمن شکستن و تهمتن بودن آسان ولی اهرمن در بند نمودن دشوار. ع ع

هوالله

۱۷۵ ای بندۀ یزدان، امید به الطاف خداوند مجید دار، و تکیه بر رکن شدید کن، تا در هر دمی فضی جدید مشاهده نمائی. ع ع
ای دو بندۀ خدا، امید به حفظ حمایت حضرت حق داشته باشید محفوظ مانید و مصون و درسایه درخت امید مستریح و محظوظ، نظر عنایت با شماست مطمئن باشید و مستریح، و علیکما التحیة والثناه. ع ع

ای ثابتان، هر چند انسان را خداوند پاک از مشتی خاک خلق فرمود ولی
در این صدف ذری درنهایت درخشندگی و روشنی آفرید که پرتوش خاور و
باختر را نورانی نماید و آن گوهر مهر حضرت یزدان است و علیکم التحیة و

الثَّانِي ع ع

ای یار پارسی، پارسی دری و پهلوی هر دو شیرین و شکرین، پس به این زیان
با تو گفتگو نمایم تا کامت شیرین گرددو جانت خندان و شادمان شود،
دلت خوش باد. ع ع

ای بندۀ خدا، شهریاران عالم بندگان حقند و بانوایان جهان بینوایان
در محضر یاران، زیرا دوستان را گنج روان است و بزرگواری بی پایان جانت
خوش باد. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۱۷۶ ای اردشیر، شیر این بیشه باش و محبت پیشه تا مانند نهال گلشن آسمانی
در این جویبار ریشه نمائی و چون سرو روان در گلستان عرفان بخرامی،
جانت خوش باد. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۱۷۷ ای دو مقبل الى الله و دو مقبول درگاه کبریاء، زهی بلنداختری و خوش بختی
و سعادتمندی که در سایه بخشش یزدان مهریان درآمدید و از باده عنایت

حضرت رحمن سرمست گشته به شاهراه هدایت پی بر دید چشم بینا گشودید و گوش شنوا باز نمودید و بانگ سروش شنیدید و به اصل مقصود رسیدید حال چون حضرت ایزد مهربان چنین دری بر رخ شما گشود و به چنین شاهراهی ره نمود به جان و دل بکوشید تا همه برادران را در ظل سرو آزاد کشمیر یزدانی درآرد و البهاء علیکما. ع ع

هوالله

۱۷۸ ای هرمزدیار، در دیار الهی درآمدی و در گلزار رحمانی وارد شدی پس در این مرغزار معانی گشت و گزار نما و از بااده روحانی بنوش و گل یزدانی ببیوی وسبوی می حقیقی بکش تا انوار آن برآفاق بتا بد. ع ع

هوالله

۱۷۹ ای رستم دستان، تهمتن هر چند شیرگیر بود ولی به قوت بازو آرزو حاصل نگشت زیرا عاقبت چاه قرارگاه شد پس تو آئین جمال ابهی گیر و روش آن دلبر جو یعنی صف جنگ آسمانی بیارا و به شمشیر ایمان و تیغ ایقان و پرند پیمان جهانگیر شو این شجاعت اثرش عاقبت ملک جاودان گردد و اقلیم آسمان مسخر شود و عليك التَّحِيَةُ و الشَّاءَمُ ع ع

هـوـالـلـه

۱۸۰ ای مهریان، مهرپروری و افق منوری و نافه معطری دلیل بر این آنکه آتش عشق افروختی، پرده اوهام سوختی و دل را به نور رخ آن شاهد انجمن منور فرمودی و به نفحه خوش محبت اللـه دماغ یاران را معنبر نمودی. به شکرانه الطاف خداوند یگانه آشنا و بیگانه را مهریان باش و تا توانی هر دلشکسته‌ای را یار غمخوار گرد و هر افسرده‌ای را سبب نشنه و نشاط شو این است شرط مهریانی و علیک التحـيـة و الثـانـة ع ع

هـوـالـلـه

۱۸۱ ای سروش پرهوش، الآن آقا سید اسدالله به ملکوت خضوع و خشوع درگاه احادیث آستان پاک ناظرند و ذکر آن یار مهریان مینمایند عبدالبهاء را نیز خامه در دست و از غلیان محبت یاران دل در دام و شست لهذا بی صبر و قرار شد و به نگارش این نامه دمساز گشت که ای سروش فرشته آسمانی شو و هاتف جهان یزدانی تا راز پنهان را سروش ریانی گردی و هوش کیهان یزدان را ندیم و هدم جاودانی و فیض آسمانی بینی و عطای حضرت رحمانی عنقریب ملاحظه نمائی که پرتو انوار تقدیس شرق و غرب را روشن نموده و بانگ سروش ملکوت ابهی باختر و خاور را بیدار نموده حال وقت آنست که تو پیشی گیری و آهنگ فرشته ملا اعلی بگوش جهانیان رسانی بلکه گروه فارسیان در این دور یزدان چنان به جوش و خروش آیند که گوی سبقت و

پیشی را از جمیع در میدان عرفان بربایند این است بخشش خداوند آفرینش و
عطای پروردگار آمرزگار. ع ع

هوالله

۱۸۲ ای رفیق پارسی من، سیاوش در غریبی جام هلاک نوش کرد و تو در وطن
الهی در محفل رحمانی و بزم ریانی با ده جاودانی نوش جان نمودی ای خوشا
به حال تو و ای جان هر با ده نوش فدای تو که عجب می نوش کردی این
می در خمخانه حضرت یزدان به جوش آمده هی هی ارزان مدان قیمتش
بشناس و قدرش بدان. ع ع

هوالله

۱۸۳ ای سرمست جام محبت الله، نفحه خوشی که از گلستان معانی منتشر کشته
بود به مشام مشتاقان رسید و باعث روح و ریحان گردید و چون تمعن در
فاتحه و خاتمه رفت جوهر محبت الله محسوس شد شب و روز بکوش تا در
بندگی و افتادگی و شرمندگی و آزادگی و نیستی و محیت شریک و سهیم
عبدالبهاء گردی تا دست درآغوش یکدیگر در آن آستان مقدس بر تراب
عبودیت افتاده طلب عفو و صفح نمانیم ع ع

در خصوص تأهل بعد از فوت قرینه انسان سؤال نموده بودید در شریعت
الله جائز ولی در صورتی که انسان از زوجه اول اولاد واحفاد داشته

باشد اگرچنانچه چشم از ازدواج ثانی بپوشد راحت تراست و خانه آسوده تر
و روح و ریحان بیشتر ولی در شریعت جائز. ع ع

هوالله

۱۸۴ ای یار دیرین، نامه شما وصول یافت معانی مهر و محبت آشکار بود و دانش و
معرفت پروردگار و ایمان و ایقان به ظهور شمس حقیقت بود، لهذا از تلاوت
مسرت حاصل گردید. بخشش آسمانی یاران پارسی را فرا گرفته و پرتو
آفتاب جهان بالا به روی و خوی ایشان درخشیده این قوم عزیز در درگاه
حضرت پروردگار مقرن و روز بروز ترقی خواهند نمود تا تلافی ذلت و مشقت
هزار ساله گردد این مزده عظیم است که به شما داده میشود پس بسیار
امیدوار و خرم و شادمان باشید و شهربار وفادار را از قبل من نهایت محبت
و مهریانی ابلاغ دارید و محض خواهش شمانامه مختصری به ایشان نیز مرقوم
گردید و حضرت عندلیب را از قبل من نهایت تعلق و خلوص ابلاغ دار و
علیک البهاء الابهی. ع ع

هوالبهی

۱۸۵ ای شیرین، شیرینی و حلوات در مائده آسمانی است و لذت در طعام روحانی
زیرا شیرینی عنصری صفراتولید نماید و سبب علل و امراض امعاء و احشاء گردد
اما شیرینی الهی کام را پر حلوات نماید و روح را صحت و عافیت بیفزاید این قند

مکرَّر محبَّت اللَّهِ است و معرفت اللَّهِ ع ع

هُوَ اللَّهُ

۱۸۶ ای کنیز یزدان، ایزد مهریان تاج عرفان بر سر تو نهاد و تو را بر بانوهای
عالم برتری بخشید صد هزار خانم های آفاق باید کنیز تو گردند که اکلیل
کنیزی جمال ابھی روحی لاحبائے الفداء را بر سر داری و خلعت محبت و
معرفت او را در بر. و البھاء علیک ع ع

هُوَ اللَّهُ

۱۸۷ ای بندگان و کنیزان الهی، هزاران سال و ماه بود که پاکان منتظر اشراق
شمس حقیقت بودند ولی این موهبت کبری شامل حال یاران پارسی در این
اوقات گردید، یختص بر حمته من یشاء. پس باید روز و شب به شکرانه رب
مهریان قیام نماند که در انجمان پارسیان چنین شمعی افروخت و از خاور
ایرانیان چنین آفتابی اشراق فرمود له الفضل و له الجود و علیکم البھاء یا احبابه
الرَّحْمَنُ فِي هَذَا الْيَوْمِ الْموعود. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۱۸۸ ای فیروزه فیروزه، گوهریان برآند که فیروزه گوهری است گرانبها و از هر
گوهری برتر و بهتر و خوشتر در صفا، حال چنین معلوم میشود که در رأی

صادقند و مصیب و موافق زیرا فیروزه ما از کان بخشایش یزدان است و جمیع
یاران تعریف و توصیف از لطافتش مینمایند که شاهوار و آبدار است الحمد لله
از کان محبت الله است و از معدن معرفت الله و عليك التحية و الثناء ع ع

هوالله

۱۸۹ ای پروردگاراین جانهای پاک شیفتة تواند و آشفته تو به آتش عشق برافروختند
و پرده اوهام بسوختند و به حقیقت پی بردند جان نشارتواند واشکبار از فراق
تواین نفوس را مظاهر الطاف بیپایان کن و موردا ساعف رایگان و علیهم
البهاءالابهی. عبدالبهاء عباس، ۱۷ محرم، ۱۳۲۸

هوالله

۱۹۰ ای سیاوش باهوش، قصد طواف آستان مقدس نموده بودی و احرام کعبه
دوست بسته بودی این نیت انشاءالله در درگاه احادیث مقبول خواهد افتاد و
تأثیر قبول در جمیع شئون ظاهر خواهد شد این عبد در درگاه عبودیت
بکمال عجز و زاری و لابه طلب عون و عنایت به جهت آن متوقد به نار محبت
مینماید و البته تأییدات غیبیه متابعاً خواهد رسید و از جهان پنهان قوای
بیکران نصرت خواهد نمود مطمئن باش که ظاهر خواهد شد. ع ع

هوالله

۱۹۱ ای یاران مهریان من، در عالم بشر تأسیساتی مشمر ثمر مانند شرکت گلستان کمتر است، این شرکت پرهمت در تخلیص نفوس متصاعد و اجسام مطهّر از چنگ زاغ و کлаг و مرغان درنده میکوشد و به ظاهر ظاهر نیز عادتی از این مشتومتر به نظر نمیآید با وجود این دستوران نادان در منع و هدم گلستان میکوشند تا تن های محترم طعمه کرکس و لاشخوار گردد و از مشاهدها ش هر دانائی بیزار شود و هر آکاهی تعجب بسیار نماید ولی شما محزون مباشید مفهوم مکرر دید این امر مبرور به سبب سعی مشکور در نهایت حصول یابد، صبر لازم است باید به موجب حکمت حرکت کرد تا وسیله‌ای به دست دستوران نماید و به فساد بی پایان نپردازند و علیکم البهاء الابهی، عبدالبهاء عباس، ۲۹ جمادی الاول سنّة ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۱۹۲ ای دوینده آستان الهی، ازالطف حضرت رحمانی امیدم چنان است که در ظل عنایت در کمال ثبوت واستقامت مؤید به راحت و آسایش باشد یاران پارسی فی الحقیقہ از امتحانات گذشتند و در ایمان و پیمان ثابت ماندند مظہر الطاف الهی شدند و مورد اسعاف رحمانی اگر چنانچه اسباب سفر مهیا که به روح و ریحان حاضر گردید ماذون حضورید و علیکما البهاء الابهی، عبدالبهاء عباس

هواللہ

۱۹۳ ای بندۀ آستان ایزد، ستایش خدا را که روی و موی به خاک درگاه خدا مشکبار نمودی و از بخشش آسمانی بهره گرفتی و به پرتو آفتاب جهان بالا دل روشن نمودی پس به شکرانه این بخشش خداوند یگانه جشن روز و شبانه گیر تا آشنا و بیگانه را به آهنگ چنگ و چغانه آسمانی شادمانی و کامرانی بخشی، جانت خوش باد. ع ع

هواللہ

۱۹۴ ای طوطی شکرشکن قند مکرّر است و نبات مصر جلیل اکبر، طوطیان را مژده ده و شیرین‌دهانان را بشارتی بخش که بازار شکران گرم است و دکان حلولیان گشوده و نقل افسانی دمیدم، ولی زاغان هوس استخوان دارند و جغدان آرزوی حشرات ویران، پس تو که طوطی هند الهی هستی از این قند مکرّر نصیب بر و از این شکر جان پرور بهره گیر معدن این نبات شهر الهی است و خطۀ رحمانی. ع ع

هوابالهی

۱۹۵ ای چراغ مهر یزدان، ستایش خداوند را نما که روشن گشتی و پرتوان‌جمن یاران خوش سخن، پس اهرمن را آتش سوزان شو و نادان را رهبر مهریان تاریکی را پرتو درخshan شو و شب تار را مه تابان، تا در آسمان جان پدیدار

گردی ع ع

هوالله

۱۹۶ ای یار دیرین ستایش پاک ایزد را که شمع مهر و وفا در انجمن عالم انسانی
برافروخت و جهان را بپرتو انوار آسمانی روشن کرد مهتر جمشید را همدم
سروش پنهان کرد و هم آواز بلبل گلستان راز فرمود بنگر که خداوند
مهریان چه بخششی به جهان انسان نمود شایان شکرانه است و سزاوار
ستایش و پرستش ایزد یکانه پس تو از این فوز مبین و فیض عظیم در نهایت
شادمانی و کامرانی باش و علیک البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۱۹۷ ای ساغر پرنوش، آنچه به جناب آقا سید تقی در تفصیل صعود بلبل گلشن
عرش یعنی خدابخش مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید آن آشفته روی یار و
شیفتۀ موی مشکبار در گلشن اسرار عالم انوار مانند گل شکfte و از جهان
خاک به عالم پاک شتافتۀ و از عرصه ظلمانی پرواز نموده و در عالم نورانی
خیمه برافراخته محزون مباشد دلخون مگردید عبدالبهاء با چشمی اشکبار
طلب عفو و غفران از برای او مینماید به یاران الهی بکوئید که از جهت
نفوسى که عروج مینمایند ابدأ محزون مباشد شکر نمائید که الحمد لله ثابت
و راسخ و نابت به اوج عزّت قدیمه و حیات ابدیه پرواز نمایند و با مرغان

چمنستان حقیقت هم آواز و دمساز گردند بلکه از شدت امتحانات الهی خوف و هراس باید داشت که مبادا نفسی از شعله محبت اللہ خاموش شود و افسرده‌گی حاصل نماید این محل اسف است و موقع حسرت، جمیع یاران الهی را به نهایت اشتیاق عبدالبهاء مشتاق است. چقدر خوب واقع شد که در تشییع جنازه خدابخش یاران مجتمع بودند چه که اغیار وجود و عدمشان متساوی است زیرا آنان در تشییع جنازه یکدیگر نیز فی‌الحقیقہ نه متأسفند و نه متحسر و نه از جان و دل طالب آمرزش ولی یاران محزون و دلخون و متأسف و متحسر تشییع نمایند و شفیع گردند و طلب مغفرت نمایند انفاس طیب این نفوس طیبہ مشام روحانی آن نفس متوفیه را معطر نماید و عليك التحية و الثناء

ع ع

هوالله

۱۹۸ ای نوش باهوش، هرچند در این اوقات نظر به حکمت اذن و اجازه حضور داده نمیشود ولی احبابی فارسی اذن دارند ولکن دو دو ویا خود سه سه، مقصود این است ملاحظه نمایند که عبدالبهاء چقدر به آن یاران مهریان است

ع ع

اوست روشن

۱۹۹ ای نوش لب، هر لبی که در ستایش و نیایش خداوند آفرینش به جنبش آید

سخن‌چون آب زندگانی یزدانی همه نوش است و رازش آواز سروش اگر فرشته پدیدار نه نشانه‌اش آشکار است آنچه کفتی و در سفتی و به زاری و نیاز آواز برآورده در درگاه یزدان پسندیده آمد ای روی تو خوش خوی تو خوش گفتگوی تو خوش، پیک یزدان است که پیاپی از آسمان است سپاه سپهر بین است که پشتِ دوستان دلبر پرده نشین است ریزش ابر بخشش خداوند مهربان است که چون باران بی پایان است پس امیدوار باش و چشم بیدار دار بزودی نشانه خوشی و روزگار دلکشی پدیدار گردد و چشمها روشن گردد و دلها گلشن شود مغز خوشبو گردد و سخن نفر گفتگو، پرتو آفتاب عالمتاب گردد و روشنی ماه درخشنده از کگره بارگاه، هر یار دیرین کامی شیرین کند و دهانی پر از انگیبین، ایندم که تو مشکین‌دمی و زندگی بخش چون باران و شبیم، جانت روشن باد روانت گلشن و دلت گلزار و چمن. همه برادران فارسیان را که از باده نوش سرمستند و از پرتو آفتاب یزدان تابان و روشن یاد مینماییم و بسیار آرزوی دیدار رخ فرخشان را مینماییم درود و پیام برسانید. ع ع

نام خداوند آغاز سخن دانشمند است

۲۰۰ ای نوش دل هر هوشمند، هر زهری را پا دزه‌ری است و هر نیشی را نوشی براستی بدان زهر بیهوشی را هوشی و نیش نادانی را نوشی درد دردمدان را درمانی و زخم آشتفتگان را مرهم دل و جان، کالبد جهان هرچند دلپسند و

دلنشین و دلبر است ولی تن بی‌جانست و خاک پست تیره ناک، جانِ جهان و
جنبیش کیهان به گوهر آتش است و این نیروی دلکش ولی این آتش آتش
پر زبانه جان و دل است نه گوهر جهانِ آب و گل. پس ای نوش، تن ناتوان
جهان را نوشدارو باش و درد در دمندان را درمان شیرین خوشگوار،
بیمارستان نادانان را پزشک دانا شو و شکرستان ستایش و نیایش را طوطی
شکرخوا. ع ع

هوالله

۲۰۱ ای دوستان جانی عبدالبهاء، جناب زائر، نوش پرهوش در مطاف سروش سر
به آستان نهاد و دوستان را یک یک به خاطر آورد و به جان و دل تضرع به
درگاه احديت نمود که کل را به آنچه امروز لائق و سزاوار است موقت
فرماید و در نزد این بنده درگاه الهی نیز یاد شما نمود و خواهش تحریر این
سطور کرد تا سبب انشراح صدور گردد. باری ای یاران الهی فارسیان هزار
و سیصد سال در زیر بار گران بودند گاهی اسیر زنجیر گشتند و گهی آواه
کشور بعید شدند گهی در نهایت ذل و هوان به زندان افتادند و گهی بی
سر و سامان و دور از خانمان شدند، هر جفاوی تحمل نمودند و هر عذابی
را اصطبار کردند تا آنکه تاریکی ذلت و خواری منتهی شد و پرتو عزت ابدی
از مطلع آمال طلوع نمود. حال خداوند مهربان را اراده چنان که آن ذلت و
خواری هزارساله را به عزت و بزرگواری تبدیل نماید و تلافی مافات شود نظر

عنایت شامل شد و فیض و رحمت کامل، آن حزب آواره به لحاظ رحمانیت منظور گشت و حقیقت موهبت تجسم نمود. پس باید یاران فارسی به درستی و راستی چنان در میان خلق به خدمت حق برخیزند که از جام لبریز محبت الله جمیع خلق نشئه انگیز گردند و به رائحة معطرة معرفت الله آن آفاق را مشکبیز نمایند اساس پند آسمانی بنهند و تعالیم یزدانی بدھند و به روش و سلوك رحمانی قیام کنند و در کمال شور و وله و شوق و شعف و وجود و طرب شب و روز نعره یابشری و یاطوی بلنند کنند که الحمد لله افق ایران مطلع شمس حقیقت شد و کشور فارسیان روشن گردید هرچند مدتی بود که چراغ خاموش شده بود الحمد لله مهر جهان افروز طلوع و سطوع فرمود و هرچند آب چشمہ فرو رفته بود ولی ستایش خداوند را که دریا به جوش آمد عجب در این است که فارسیان آواره در آن کاره هنوز در خوابند و بیدار نگشتند و هشیار نشدنند عنقریب شرق و غرب نعره یابهایم‌الابهی بلنند کند و جمیع اقالیم کشور ایران را تقدیس نماید و جمیع امم فارسیان را تمجید کنند زیرا شمس حقیقت از آن افق درخشید و ندای الهی از آن اقلیم بلنند شد زهی عزت جاوید از برای آن بوم و برو زهی سعادت شدید از برای اهل آن دیار اگر قدر بدانند و سعند همت در این میدان برانند. چه بسیار که دولت پایدار به در خانه آید و در بکوید ولی صاحب خانه از نادانی آن مهمان را براند ای کاش فارسیان قدیم هندوستان سر از بالین غفلت بر میداشتند و این ایام را غنیمت می‌شمردند و آنچه سزاوار این روزگار است مجری میداشتند پس

ملاحظه مینمودند که وقت شادمانی است و هنگام کامرانی و عصر نورانی
حضرت یزدانی و علیکم التحية والشأن ع ع
هوالله

ای خداوند مهریان، سروش به جوش و خروش آمده و طلب آمرزش پدر خود
پاک زاد کیقباد را مینماید. تونی آمرزنده و مهریان، آن پدر را به کرامت این
پسر مغفرت فرما و در درگاه احديت مقرب کن. ای خداوند غلام بندۀ
درگاه بمان استدعای عفو گناه پدر خویش بهرام مینماید شفاعت پاکان در
درگاه همراه مقوی و استدعای آزادگان در آستانت محبوب پس به فضل و
احسان بهرام پولاد را درپناه رحمت پناه ده و از ظلمات گناه نجات بخش.
تونی غفور و سموح و صفحه انکَ انت الکریم الرحیم الوهاب ع ع

هوالابهی

۲۰۲ ای جانفشان، این عصر مقدس قرن عظیم است و عهد خداوند کریم انوار
بخشنی یزدان از خاورش عیان است و پرتو الطاف رحمن از باخترش روشن و
تابان ابرش گریان است و چمنش خندان دشت و صحرا یاش سبز و خرم
است و کشت و کھسارش پر طراوت از باران شبینم گلبنش فردوس قرین است
و گلشنیش بهشت برین گلش صد برگ خندان است بلبلش عندلیب باع یزدان
گلبانگش نکته توحید است و آهنگش نواهای جان بخش ورقاء مجید بزمش
محفل جمشید و رزمش هجوم جنود ملکوت ابهی. پس این جشن را غنیمت

شمار و این بزم را موهبت حق بدان و به آنچه سزاوار است قیام کن. ع ع

هوالا بهی

۲۰۳ ای سروش، ای بندۀ حلقة بگوش، سروش اگرچه پنهان است ولی سمعندش در جولان ملاحظه کن این سروش در ایران از آسمان نازل شد ولی جولان در شرق و غرب نمود گهی در ایران ضوضاء انداخت گهی در توران جولان کرد دمی در هندوستان صدایی درداد و گاهی در فرنگستان نداشی بلند کرد وقتی در عراق اشراق نمود و زمانی در بلغار ایلغار فرمود روزی در افریک با ترک و تاجیک درافتاد حال در پهن‌دشت امریک جولان شدید مینماید و آشوب و ولله عظیم مینماید صفوف لشکر ملل است که متابعاً در شکست است و الوف سپاه امم است که مترادفعاً در هزیمت دم بدم است این چه قدرت است این چه قوت است این چه دلبر پرآفت است این چه آفتاب انور است این چه روشنانی جهان اکبر است زهی قدرت زهی توانانی زهی قوت زهی بزرگواری با وجود این آثار، معدودی چون خفّاشان خواستند که این نور مبین را پنهان کنند و این مهر منیر را سرگردان و نبردند سودی و ندیدند غیر زیان. ع ع

اوست آفریننده فرهنگ و هوش

۲۰۴ ای نوش، از باده آماده در میکده بهرام یاران را بنوشان تا نوشانوش در

جهان و انجمن کیهان درگیرد و زهر و نیش اهرمن را هستی نماند هوشیاران آشفته این مدهوشیند و نخست هستی شیفتة این مستی، تو که نامت نوش است و کامت هوش و سراپایت گوش بجوش و بخروش و بستر و بالین و جامه پرند و پرنیان مشکین را نزد می‌فروشان آسمانی به می‌فروش و جامه دیگر پوش که برآزندۀ بالای پنده بهرام است. ع ع

هوالابهی

۲۰۵ ای اسفندیار، خدا یار تو است و حضرت یزدان یاور مهریان تو از فضل و بخشش او دم زن و اهرمن را از افسون فتنه اندوز مایوس کن آیت یزدان بخشایش بی‌پایان میثاق رحمن است به آن متشبّث و متمسّک باش اهربیان سست عنصرانند که پیمان یزدان را فراموش نمودند و به آنچه سبب نومیدی در دو جهان است تمسّک جسته‌اند پس یاران پیمان را شهد جان باش و بیوفایان را آتش سوزان آنان را یار باش و از اینان اغیار. ع ع

هوالابهی

۲۰۶ ای نوشیروان، روانت نوشین باد و نوایت شیرین نوشیروان دادرس آوازه دادپروردی بهر کشور رساند و نام خویش را زنده گذاشت تو روانی نوشین داری و نوشیروانی جهانِ دیرین، پیمانهای از نوش بدست گیر و جشن پیمان بیارا و در انجمن سرمستان نوشانوش بینداز تا هر هوشی بیدار گردد و هر

بیداری سرمست پیمانه پیمانِ پروردگار جانت خوش با د. ع ع

الله ابهی

۲۰۷ ای نوش، ای داروی دردمدان، شکر کن یزدان پاک را که در مرغزار الهی
چون مرغ زار نفمه و آواز آغاز نمودی و چون عندلیب چمنزار حقیقت به
غزلخوانی و گلبانگ معانی پرداختی در ستایش ایزد دانا داد سخن دادی و
در نعوت و محامد حی توانا قصائد فرائد به سلک نظم درآورده در چنین
موسی و فصل ربیعی بیان بدیع ابراز نمودی و در چنین قرن و عصری لب به
ستایش بی حصر گشودی چه مرغ سحری بودی که در وقتی آغاز آواز
نمودی و به شهناز معنوی بر شاخصار حقیقت نغمه‌ساز گشتی. این است فضل
جمال ابهی روحی لاحبائه الفداء پس حال با چنگ و دف و نی و بربط و عود
و اوتار در اعلام کلمه الله و نشر نفحات الله بکوش این با ده نوشت با د.

ع ع

هوالله

۲۰۸ ای شهریار، خداوند آسمانی یار تست و سرور ملکوتی یاور تو و دلیل بر آن
هدایت پروردگار و عنایت کردگار و عفو و بخشش آمرزگار معنون باش
خوشنود باش مسرور باش رحمت است رافت است موهبت است به شکرانه
این بخشش یگانه شادمانی کن کامرانی جو مهریانی فرما خیرخواهی بنما و

عليک التَّحِيَّةُ وَ الشَّاءْمَ عَ عَ

هُوَ اللَّهُ

۲۰۹ ای نوش، نوش داروی یزدان دانانی و بینانی و شنوانی و راستی و خوش خوئی و مهربانی و نیکوشی است و تارک انسان امروز به افسرجهان افروز پیمان زینت یافته چون این ناج و هاج برسر بود آن نوش دارو در کام آید و هر نیش ازین برآفت، زهرانگبین گردد وتلخ شیرین، جانت دلت روانت خوش باشد. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۲۱۰ ای نوش پرجوش و خروش، صد کرور شعرا و فصحاء و بلغاء دراین توده غبراء آمدند و رفتند و انفاس را در هوی و هوس صرف نمودند و اوقات را بهی ثمر گذراندند یکی ستایش باغ و راغ و شجر و ثمر نمود و دیگری وصف ماغ و میغ و بحر و بر، یکی از طراوت رخ بتان زبان گشود و دیگری از حلاوت عارض مهوشان، برخی از سهم و سنان سام و نریمان وصف کردند و بعضی از یال و کوپال رستم دستان نعت نمودند ولی کل اوهام بود. الحمد لله تو ستایش جمال قدم و اسم اعظم روحی لاحبائے الفداء نمودی و به شکر عنایت حی قدیم لب گشودی و داد سخن دادی و حق فصاحت و بلاغت ایفاء نمودی پس شکرکن که به چنین موهبتی مخصوص گشتی و به چنین عنایتی مؤید شدی، صبح رضوان است وبامداد امداد جمال بیانداد و این عبد به یاد تو و

یاران الهی دمساز کل راتحیت برسان و بشارت بی پایان عنایت یزدان دم
ع ع

ہنام خداوند مهریان

۲۱۱ ای نوش، دم نوشانوش با ده هوش است و هنگام جوش و خروش. گوش به
عالم بالا ده تا سرود سروش بشنوی و آواز فرشتگان به گوش رسانی ساغر
می سرشار است و مینا اشکبار، پرتو یزدان جهانگیر است و آواز پروردگار
در خاور و باختر پهن و خردانگیز، تو که مست با ده رازی جوشی بزن
افسردگان را پرده پندار بسوز و مردگان را بآتش جان برافروز تا زنده
جاوید گردید و پرتو خورشید گیرید، جانت خوش باد. ع ع

هوالا بهی

۲۱۲ ای دوستان دیرین پروردگار سپهر برین، سالهای دراز و گردشای بیشمار
گذشت و شما در کنج خاموشی خزیده و در بی سر و سامانی سر به گریبان
پریشانی کشیده کمی سرگشته بیابان سیستان بودید و کاهی دلشکسته در
گوشہ هندوستان و برخی افسرده در ویرانه های ایران و کمی دستگیر
ستمکاران. اینک چراغ خاموستان روشن شد و گلخن سرپوستان گلزار و
گلشن، اختر باختربیان خورشید خاور شد و افسر بزرگواریتان بر سر جهان و
کشور، چشمہ بی آبیان پر جوش شد و دریای بی نامتان پر خروش، نهال امیدتان

بارور شد و باغ آرزو تان پر از میوه تر، دانش و هوشتان بخشش آسمانی شد و
بینش و گوشتان از پرتو سروش آسمانی برخوردار گشت وقت شادی است و
از آن دوه آزادی ع ع

هواالله

۲۱۳ ای مصیبت زدگان، حضرت نوش هر زهری را نوش بود و مجسمه عقل و هوش
بود ایام خویش را به ستایش خداوند آفرینش بگذراند و سبب هدایت جمعی
شد لهذا شما از وفات او محزون مباشد مکدر مشوید زیرا حیات انسان به
جان است نه به تن به روان است نه به جسم پر محن، آن مرغ خوش آهنگ آهنگ
کلشن آسمانی نمود و در جهان بی پایان عالم پنهان غرق انوار شد از خدا
خواهم که متعلقان اونیز به منش و روش او موفق گردند. در ارض مقصود
در مقام اعلی عنقریب روز ماتم او گرفته می شود و علیکم البهاء الابهی، عبد البهاء
عباس، ۳ ربیع الثانی، ۱۳۳۹

هواالله

۲۱۴ آمرزگارا بندۀ دریار گشتاسب دانا روی از جهان تاریک بتافت و به کشور بالا
شتابفت از زندگانی نیستی برهید و هستی جاودانی خواست مانند مرغ زیرک از
دام و دانه بیزار شد و به کلشن راز پرواز نمود پروردگارا راز و نیاز بیاموز و
گناه بیامرز و شمع بخشش برافروز و پرده پندار بسوز، کردگارا از جهان

خاک پرهید به جهان پاک راه ده زهر نیستی چشید ساغر هستی بنوشان، ای
خداآوند آن هوشمند گریبان به مهرت چاک نمود پس در سپهرت جای ده
پرده پندار درید به جهان بالا پرید و به دیدار رسید و دیده‌اش روشن
گردید توئی بخشندۀ و مهریان و توئی دهنده شادمانی دل و جان. ع ع

هوالله

۲۱۵ یزدان من، با دیه پیمودم از دریا عبور نمودم تا به اقلیم نور رسیدم مقیم
درگاه شدم پناه به بارگاه آوردم خداوندا گناه بیامرز و جان و دل آگاه کن
تمکین عطا فرما درهای بهشت برین بکشا طاووس علیین کن و شهر رنگین
عطای فرما بندۀ دیرین کن و به آثین ثبوت و رسوخ تزئین بخش تا به خدمت
پردازم در محبتت بسوزم و بسازم و به ستایش آهنگ خوش بنوازم توئی
بخشندۀ و مهریان و توئی آمرزنده گناهان. ع ع

هوالله

۲۱۶ ای دو بندۀ الهی، جهان را بنیاد بر باد است و جهانیان را پایان بنیان هستی
ویران، آسایشی نه و آرایشی نیست بلکه آزمایش است و بلایا و رزایاء جهان
آفرینش، لهذا جانهای پاک دل به عالم خاک نبندند بلکه توجه به جهان دیگر
دارند و تماشای عالم بالا خواهند زندگانی موقت را فدای حیات جاودید
نمایند و راحت موهوم را وقف زندگانی موعود کنند از تراب درگذرند و دیده

به ملکوت رب الاریاب بکشایند لهذا پایان زندگانی یاران سرور اندر سرور است و حبور اندر حبور و فوز به الطاف رب غفور و وصول به مقام مشکور این است که آنان راممات حیات است و مرگ حدیقه پرشکوفه و برگ، فناعین بقااست و فقدان عین وجودان پس محزون از صعود کنیزعزیزالله نباشد زیرا مروارید از صدف و خزف رهانی یافت و بر اکلیل شرف عالم انسانی بدرخشد معفو است و مغفور، ممدوح است و مشکور، جانتان خوش باشد. ع ع

هوالله

۲۱۷ ای مهریان، وقت ظهور مهر در دل و جان است و دم همدی با سروش آسمان فرصت تحریر مفصل نه به عبودیت آستان بھاء چون عبدالبهاء به کمال محیت و نیستی و فنا قیام نما. ع ع

هوالله

۲۱۸ ای نوش جانها، در بزم محبت الله چنان ساغر عرفان بخندان و مینای راز و نیاز بکریان که در جشن بھائی در حلقة مستان الله هلهله و غلغله نوشانوش درگیرد و سروش جهان بالا به طرب و وله آید. از عون و عنایت حضرت احادیث نهایت امید عظیم داشته باش که گمگشتهای را فرشته نماید و افسردهای را پرشعله فرماید و البهاء عليك. ع ع

بنام روشنی آسمان و مهریان یزدان

۲۱۹ ای نوش با ده نوش، این ساغر می نوشت باد. این با ده دست افشار آن دلبر پرده نشین است و در خمخانه آسمانی جوشید و سروش یزدان کوشید و دست پنهان در ساغر ریخت و دلنشین پرده نشین شاهد انجمن شد پیمانه پیمان بدست گرفت و بازار یوسفان ورشکست داد و دکان شکران باز نمود و زندگی جاودان به مردمان بخشید رخی افروخت و انگبین اندوخت پیرهن چاک نمود با لب خندان کام دوجهان به جهانیان داد بسی افسوس که مردمان کورانند و کرانند و گنگانند، این است هستی نیستی که شبانگاهی مرغان شب راست، تو که مرغ بامدادی و خوشخوان و خوشآهنگ و بافرهنگ چنگ و چفانه بدست گیر و بازار بارید شکست ده و سرودی بسرود که سروش جهان بالابه جوش و خروش آید و مرغان چمنستان یزدان مدهوش گردند رود بنواز و چکامه بساز و دل ازیگانه پرداز و به یگانه دمسازشو و به آواز بلند بگو

جوش و خروش است این،	بانگ سروش است این،
بیدار شو بیدار شو.	دانش و هوش است این،
این گوهر کانست این،	این آذر جانست این،
بیدار شو بیدار شو.	این ماه تاپانست این،
در ره اگر پوئی بیا،	گر پرتوى جوئی بیا،
بیدار شو بیدار شو.	خواهی زهرسوئی بیا،

جانت خوش باد. ع ع

هوالا بهی

۲۲۰ ای بهرام خوش کام، جز در ظل فرخ درخت بارور یزدان آرام مجو و جز در
انجمن پاران یزدان نام و ننگ مجو گمنامی در میان این جهان خاکی به از
خوش نامی، مگر نام آسمانی گردد و آوازه آوازه جهان یزدانی، آن وقت نامت
جان بخشد و آوازهات دروازه ملکوت ابهی بگشاید پس اگر نامی جوشی چنین
نام بجو والا هر نامی دون این نام بدنامی است و هر کامی غیر این کام
ناکامی و البهاء علی اهل البهاء ع ع

هوالله

۲۲۱ ای نوش پرهوش، پدر خوشخو چون بتو مهریان است و با برادرانت خوش
رفتار و نیکوکردار لهذا این بندۀ گنهکار رجائی عفو و غفران از پروردگار
مینماید تا او را از عالم خاک شسته و پاک نماید و به جهان افلاک راه دهد و
این شفاعت با کمال ضراعت محض خاطر تو و برادران بود تا گشتاسب
پاک جان گردد و عفو و غفران شامل حال آن بندۀ یزدان شود، جانت
خوش باد. ع ع

اوست روشنی راه نما

۲۲۲ ای بهرام، بانگ سروش است که از جهان بالا میزند و آهنگ پرخروش است
که بگوش هوش میرسد بیدار شو بیدار شو و از دیوان و اهریمنان بیزار شو
بیزار شو و از نادانان و دستوران خودپرست در کنار شو در کنار شو تا
جوش و خروش سروش یابی. ع ع

هوالله

۲۲۳ ای یار مهریان نامه تو رسید نگارش بوی گلشن پارسی بود و جوی جویبار
راستی شادمانی بخشید دلنشین بود و رنگین شکرین بود و شیرین و نمونه
خرمن آن نازنین ستایش ایزد پاک را که ترا در این رزمگاه دلیر و بی باک
نمود و چابک و چالاک کرد اهرمن را شکست دادی و در میکده آسمانی
سرمست و می پرست افتادی خداوند آفرینش را ستایش نما که چنین بخششی
شايان نمود و ارزان فرمود و رایگان داد جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۲۲۴ ای یاران پارسی، نامه شما رسید و از معانی دلنشین نهایت سرور حاصل
گردید حمد خدا را که بیگانگان را آشنا نمود و اغیار را یار کرد دوران
را نزدیک فرمود و بینصیبان را نصیب بخشید محرومان را از فیض آسمانی
بهره داد و خاموشان را در جهان الهی مانند اختران درخششنه فرمود یختص

بر حمته من یشام. ای یاران، این زندانی از روش و سلوك آن دوستان الهی احبابی پارسی ممنون و خوشنود و شب و روز به یادشان مسرور و به ذکر شان مأله فی الحقیقہ در این دور بدیع یاران پارسی روی ایرانیان را سفید نمودند ایزد دانا شناختند و به مظاهر الطاف حضرت رحمن پی بردند آئین بهین آموختند و دیده از غیرحق دوختند و مانند شمع در انجمان عالم برافروختند این سزاوار ستایش است و لایق هزار آفرین در جهان آفرینش امیدوارم که آسایش آسمانی یابید و آرامش ریانی جوئید و از عالم آزمایش نلغزید زیرا امتحان در میان است و افتتان شدید و بی پایان اگر چنانچه حرکتی ناموزون دیدید یا کلمه‌ای نامعقول شنیدید باید نظر به اصل شجره مبارکه کنید نه اوراق، زیرا شجره ثابت است و نابت و در نهایت سبزی و خرمی و عنقریب میوه خوشکوار به بار آرد و بر آفاق سایه اندازد و علیکم البهاء ع ع

هو الله

۲۲۵ ای خویشان و پیوندان هوشمند، حضرت کیخسرو خسروی فرمود و وفاپروری نمود و سروری کرد و بزرگواری بنمود به آنچه تعالیم جمال مبارک است و نصایح و وصایای اسم اعظم بتمامه قیام کرد فی الحقیقہ جانش را فدای اسپراک نمود و جسمش را قربان دوستان فرمود آن نفس طیب طاهر به ملکوت باهر عروج فرمود و آن جان پاک از فراز افلاك درگذشت و در جهان جاوید تابناک گردید یاران و خویشان او باید سرفرازی نمایند و مفتخر و

متباھی گردند به درگاه احادیث شکرانه کنند که چنین نفس مبارکی از ایشان در راه حق پریشان شد و فدا و قربان گردید. ای کیخسرو خسرو دو جهانی و شهربار جهانِ جاودان چه قدر عزیز بودی که مشام مرا مشکبیز کردی و مانند ذهب ابریز در بوته امتحان رخ برافروختی و شوری انگیختی و نرد محبت باختی و کاری ساختی و از این جهانِ تنگ و تاریک به عالم نورانی تاختی خوشابه حال تو خوشابه حال تو عبدالبهاء امیدوار است که او نیز موفق به پیروی تو گردد و جان را چنین در محبت یاران بیازد.

ای خداوند بیمانند این یار عزیز را بپرورد و تارکش را به افسر عطا زینت و زیور بخش دیهیم جهانبانی جهان جاودانی ده و اکلیل موهبت آسمانی بر سر گذار مشتاق دیدار بود در محفل تجلی راه ده و آرزوی مشاهده مینمود پرتو لقا مبذول فرما پروانه مشتاق بود به شمع جمال نزدیک فرما بلبل پراحتراق بود به وصل گل فائز کن یارانش را یاوری فرما و صبر و قرار بخش و تحمل و اصطبار عنایت کن تا در فرقتش از حرقت نجات یابند و از حرمان و هجرانش تسلی قلب حاصل کنند توئی مقدار توئی عزیز توئی معین توئی توانا و ائک لعلی کل شیه قادر. ع ع

هوالله

۲۲۶ ای مظہر بخشش الہی، نامہات رسید مضامین در نهایت طراوت و لطافت و حلاؤت بود روح و ریحان آورد و سبب سرور قلوب یاران گشت که الحمد لله

از میان پارسیان یاران دیرین چنین نفوس پاک مبعوث گشتند که مانند شمع روشنند و به مثابه گل در باغ و چمن از وَقْنَ وَشَمَنْ بیزار شدند و در گلشن الهی با بلبل معانی همدم و همراز گشتند توجه به ملکوت ابھی نمودند و استشمام نفحات قدس از ملا اعلى، به خدمت حضرت یزدان پرداختند و شب و روز عَلَمِ محبت اللَّهِ رَا در آفاق وجود افراختند و از جهان و جهانیان گذشتند و به جهان الهی دل بستند آفرین به آن قوه الهیه باد که چنین نفوسی تربیت فرموده که مورد بخشش خداوند آفرینشند و چون دردانه محبت اللَّهِ در آغوش صدف موحبت پرورش یافتند امیدوارم که روز بروز بر تلثلاً لطافت و درخشندگی بیفزایند.

در خصوص پرتو یزدان و کوکب تابان حضرت زردشت سؤال نمودید که در رساله ایقان نامشان مذکور نه حکمتش چیست؟ ای بنده الهی در رساله ایقان بسیاری از انبیاء مذکور نه، منحصر به حضرت زردشت نیست زیرا این رساله مبارکه در جواب مسائلی که حضرت افنان سدرهٔ منتهی فرموده بودند نازل شد جواب مطابق سؤال است و مقتضی مقام و زمان، اما در الواح مبارکه و صحائف مقدسه ذکر آن روح مصور و کوکب هدی بسیار نازل و نهایت نعمت و ستایش را فرموده‌اند. جمیع الواح الهی حکم یک کتاب دارد مانند قرآن هرچند سور متعدد است ولی کتاب واحد، قل کل من عندالله جمیع لوح محفوظ است و رق منشور لهذا در هر یک ذکر نفس مقدسه شود کفايت است و عليك التحية و الثناء. ع ع

اوست دانا و توانا

۲۲۷ ای هرمز، باید در راه خدا چون پیک آسمان ره نورد و چالاک شوی و چون پرتو روشن پاک و تابناک، هر تاریک را به روشنی بیارانی و هر دور و نزدیک را به این بخشش که نخستین دهش خدای آفرینش است آگاه نمائی. راستان چون راه خدا یابند راه نمایند، جانت خوش باشد. ع ع

اوست دوست پکتای مهریان

۲۲۸ ای یاران آسمانی، خاکی جانهای است که آلوده به آلایش این جهان گردد و آسمانی گوهری است که آسایش آن جهان جاودانی جوید پس بندگان آزادگان که همه چشم و گوشند و همدم فرشته و سروش آسمانیند، نه خاکی، روشنائیند نه تاریکی، خاورانند نه باختران، اخترانند نه بداخلتران، آتشند نه سردی، سرورانند نه پیرو هر مستمندی، دستورشان پرتو یزدان است و دستوریشان روش و شیوه نیاکان، باز بلندپرواز شهریارند نه کرکس لاشه خور، چون جغدان ویرانی را نپسندند و بی بنیادی نخواهند آبادی جویند و راه ایزدی پویند هر رزمگاهی را بزم یزدان کنند و هر باختری را خاور خورشید رخسان، مرده دل را زنده نمایند و پژمرده جان را روان بخشنند. باری ای یاران یزدان پرست، دم خوشی است و همدم دلکشی است چه که دم دم آسمان است و همدم فرشته و سروش آن جهان، بیهوده زندگانی خویش به سر نبرید هر بیگانه را خویش کنید. ع ع

هـوـالـلـه

۲۲۹ ای جمشید، جام جم در جهان مشهورتر از مهر تابان است ولی کل تابع اوها، آن جام ساغر دل است که سرشار از باده پیمان است این جام به گوهر شاهوار معانی و جواهر زواهر هدایت کبری مرصع و مزین است پس تو که جم نامی این جام را بدست گیر تا جمشید ایام گردی و عالمی را سرمست باده پیمان نمائی بنوش و بنوشان و مست شو و سرمست کن جانت شادمان باد و دلت رشک گلستان، جمیع دوستان پارسی را بر چشمه زندگانی انجمن کن و البـهـاءـ عـلـیـکـ عـعـ

هـوـالـلـه

۲۳۰ ای اردشیر، همنامت چون شیر دلیر در میدان مردان جنگی را اسیر کرد و عنوان جهانگیر گرفت ولی آن شکوه اردشیری بباد رفت و شهریار طرفی از آن نبست پس تو در فکر سلطنت جهانِ جاودان باش که شکوهش آسمانی است و قدرتش رحمانی و حشمتش یزدانی و مدتاش جاودانی قسم به جمال قدم که بندگی آستان مقدس به از سلطنت و کامرانی و شهریاری شرق و غرب جهانِ خاکی و البـهـاءـ عـلـیـ اـهـلـ البـهـاءـ عـعـ

هـوـالـلـه

۲۳۱ پاران پارسیان، مهتر رستم مهریان فی الحقیقہ بیاران مهریان است و در فکر

شادمانی ایشان برهان بر این آن است که چون به آستان رحمانی فائز شد به یاد دوستان افتاد و به ذکر غائبان پرداخت عجز و نیاز نمود و از ملکوت راز بخشش و عطا بهر دوستان خواست و از عبدالبهاء نیز خواهش نامهای نمود که به نام نامی یاران نگاشته گردد من نیز سر به آستان نهادم و الطاف بیپایان خواستم و بخشش بیکران طلب نمودم و حال به تحریر این نامه پرداختم تا بدانید که این جان و دل چگونه به مهر یاران الهی پیوسته باوجود عدم مجال شب و روز بیاد آن آزادگان پرداخته همواره به نسیم محبتshan تر و تازه و به یادشان خرم و شادمانم ای یاران مژده باد شما را که ایران به پرتو بخشش خداوند مهربان ترقی عظیم نماید و جنة النعیم گردد بلکه امید چنین است که درآینده غبطة روی زمین شود و نفحه مشکین ایران خاور و باختر رامعطر نماید و علیکم البهاء الابهی. ع ع

ای پروردگار خورشید خورسند را به آمرزش و بخشش خوشند و خورسند فرما در دریای غفران غوطه ده و حلمه عفو و عطا در بر نما جبین به پرتو الطاف نور مبین روشن کن و جان را در عالم بالا شاهد انجمن نما از تیرگی خاکدان فانی رهائی دادی پس به درخشندگی جهان باقی فائز کن و در جوار رحمت کبری منزل ده و در ظل سدره منتهی مأوى بخش تونی بخشندۀ و مهربان و تونی آمرزنده گناهان. ع ع

بنام ایزد دانا

۲۳۲ ای رستم، مهربان یزدان است که آفتابش تابان و اخترانش رخسان وابرش پرباران و خوانش گسترده وبخشش آماده است بی‌نوايان را پناه دهد و بی سر وسامنان را خیمه و خرگاه، درویش را توانگری بخشد و مستمند را ارجمندی، دستوران بی‌بهره شوند و دهقانان پرورده و برگزیده درگاه خدا.

ع ع

هوالابهی

۲۳۳ ای جمشید، جمشید چون خورشید بدرخشید ولی پرتوش را پایان بود تو با جم جهان آسمان هدم شو تا درخشندگیت جاودان گردد و در گلشن جانها چون مرغ چمن گلبانگ پهلوی زن تا آهنگت آسمانی شود و به زیان پارسی گو ای پارسیان، پریرویان داز رخ گشودند دمساز گردید و رازگویان خوش آواز میسرایند همراز شوید بخشش خداوند بی‌نیاز است که مرغان چمن را به پرواز آورده شما چرا نشسته‌اید و بانگ سروش بلند است ازخواب بیدارگردید و به گلگشت چمن بخرامید زیرا به تماشای گلشن دیده را روشن نمودید، جانت خوش باد. ع ع

اوست جان جهان

۲۳۴ ای رستم، از یزدان پاک نیاز کن که تهمتن آن انجمن گردی و رستم با خود

و جوشن شوی در رزمگاه گمراهان سالار سپاه پرهوش گردی و سردار لشکر
پر جوش و خروش چون به بعثتی بازگردی شهباز شوی و بشکار مرغان
بهاشت آشیان پردازی مرغان شکرخوار را فراهم آری تا شیرینی مهر آن یار
دلتشین را بچشند و در چمنستان دانائی آن دوست مهریان چو آهوان دشت
یزدان بچرند و بر شاخصار راز خداوند بی نیاز بپرند، جانت خوش با. ع ع

اوست دهنده فرهنگ و هوش

۲۲۵ ای شاه سیاوش، همنام تو دامنی پاک داشت و رخی تابناک از جهان خاک
آزاد بود و در راه هوشیاری چالاک، به پایان به تیر ستم آزده شد و به تیغ
دشمن سر بریده ولی زیانی نه چه که در انجمن ستمدیدگان سرفراز شد و
به ریختن خون بیچارگان انباز نکشته ع ع

هوالله

۲۳۶ ای خسرو، پرویز را جام لبریز و شیرین شکریز و سمند شبدیز فائدہ نبخشید .
عاقبت در دست ستمکار خونریز افتاد تو که بندہ دیرینه هستی جام هستی به
باذه بخشایش لبریز و شورانگیز یافتنی و چون ذهب ابریز رخ برافروختی و
صاحب تمیز گشتنی هر تاج به تو باج خواهد داد یعنی ملوك ستایش تو
خواهند نمود و بر حال تو رشك خواهند برد که ای کاش ما در آستان الهی
چون او بندہ حلقه به گوش بودیم و غیر یزدان را فراموش مینمودیم باری از

فوت آن کمیز حق محزون و معموم مباش انشاء الله در بحر غفران مستغرق خواهد گشت و چون شمع بنور عفو و بخشش خداوند روشن خواهد گردید.

ع ع

هواله‌هی

۲۳۷ ای همنام تهمتن رستم پیلتون، در میدان غرّش شیران نمودی و با ژنده پیلان دست و پنجه آزمودی تو نیز خودی از عون الهی بر سر نه و زرهی از صون یزدانی در بر کن و تیغ زیان بکش و در میدان عرفان درآ و با جمیع جهانیان نبرد نما تا نیروی خداوندی بینی و قوت بازوی الهی مشاهده کنی و البهاء عليك ع ع

اوست هوشیدر آسمان

۲۳۸ ای هوشیار آنچه نگاشتی و داشتی سخن راستان بود و داستان بندگان آستان، بزرگوار مهر تابان هوشیدر جهان یزدان آفتاب سپهر روشن بود که آرایش به گلشن کیهان داد و بهرام پس از او چهره برافروزد و رخ بکشاید و جهان جان و دل را در زیر نگین آرد و دیهیم شهنشاهی گیتی یزدانی نهد و افسر فرخنده بزرگواری آسمانی بر سر نهد آئین رنگین و روش دلنشین بزرگوار هوشیدر فرهنگ آسمانی را در روی زمین پر کند و این جهان تاریک را به پرتو آن مهر سپهر برین روشن و درخشنده نماید بهار جانبخش از آئین

بهین جهان را پیرهن از کل و سنبل و سمن و بنفسه و نسرين و برگ و شکوفه
بپوشاند جانت شاد با د. ع ع

هوالله

۲۳۹ ای خسرو، خسروی کشور دانائی جو و افسر بخشش یزدانی بر سر نه و بر
تخت جوان بخت یزدانی کامرانی کن پرتوی از بخشایش الهی بخواه و از قعر
چاه به اوج ماه برپر رخی برافروز و پرده نادانی جهانیان بسوز زیان به ستایش
یزدان بکشا و به نیایش خداوند مهریان بپرداز که آوازهاش خاور و باخترا
گرفته و بخشش به هر بوم و کشور رسیده به ستایش پرداز و نیایش کن
جانت خوش با د. ع ع

هوالله

۲۴۰ ای بی نیاز، رشید خداداد را به فریاد رس دولت رشید را به پرتو خورشید
روشن کن خورشید اسفندیار رانصیب و بهره‌ای از دیدار ده این عاشقان روی
خویش را سرمت جام عنایت کن تاجوشش مشتاقانه زنند و آهنگی مستانه
برافرازند و به مشاهده انوار و حلاوت دیدار در بارگاه آن پروردگار به موهبت
عفو و مغفرت و الطاف و عنایت فائز گردند و عليکم البهاء الابهاء. عبدالبهاء
عباس

اوست دلجو و مهریان

۲۴۱ ای یاران دیرین آن دلبر دلنشین، پایان این کشایش بیکران را چرخ برین خوانند ولی براستی بی چون و چند بلند است زیرا این کشایش در گمان گنجایش نیاید و این بلندی را پایانی نه زیرا هر بیپایانی را جهان جهانبازی بیکران و هر بی چند و چونی را شهریاری در کیهان بی چند و چون پس بنگرید که پروردگار آمرزگار بندگان بی سر و سامانش را چه ایوانی بلند بیاراست که آسمان گوهری زندان ماند و جهان برتری تنگ و پست و تار اینست بخشش آن خداوند دهش و پرورش دهنده آفرینش در این گردش روشنائی چنان بینش و هوش آشکار گشته که سپهر و مهر و ماه و اخت را گردش و روش و سامان و بلندی و چونی و چندی هویدا و پیداگردیده پس بستایش خداوند یزدان دمسازگردید و آغاز نیایش آن بی نیاز نمائید که چنین خوانی گسترده و چنین هوش و خردی پرورده که در زمین پست بلندی بی چون و چند آشکار گردد و در پایه پست ترین بخشش خداوند میرسد.

ع ع

هوالا بهی

۲۴۲ ای گودرز مهرورز، گودرز دلیر شیرگیر بود ولی تیغ و شمشیرش چوبین زیرا در تن خاکی کارگر بود نه در تن روئین و کوه آهین، او گودرز ایران بود تو گودرز یزدان شو و فرامرز خداوند مهریان جنگ یازده تن بیارا و بنیان

پیمانشکنان را برانداز زیرا آن بنیان از خس و خاشاک است نه گوهر
تابناک، جانت خوش با د. ع ع

هوالله

۲۴۳ ای دو یاران من، کامرانی کنید و شادمانی نمائید که در زیر سایه درخت
امید آرمیدید و چون پرتو بامداد از خاور مهر یزدان جهان آرا گشتید به دم
جهان بخش زنده شدید و به بوی دلکش تر و تازه گشتید چراغی در دل
افروختید که پرتوش آسمانی، درختی در باغ هستی کاشتید که بارش یزدانی،
جامدای در بر نمودید که زیورش رخشندگی جاودانی و پیمانهای نوشیدید
که مستیش کامرانی، جانتان خوش با د. ع ع

هوالله

۲۴۴ ای بندۀ بهاء، حمد کن خدا را که سفر دریا نمودی تا به آستان جمال ابھی
وارد شدی خاک پاک را طوف نمودی و به آستان حضرت یزدان رخ سودی و
از زیان رهیدی و سود بی پایان یافته حال مراجعت نما با مژدهای که جان
پرورد است و بشارتی که نور دیده و بصر، یاران الهی را مژده کامرانی ده و
دوستان روحانی را بشارت رحمانی بخش و به بخشش حضرت یزدان امیدوار
کن و بگو که کهتر بندۀ بهاء عبدالبهاء هر صبحی به یاد یاران شاد و خندان
است و هر شامی با چشمی اشکبار در درگاه احادیث طالب آمرزش یاران

طلب تأیید مینماید و رجای توفیق میکند و امیدش چنان است که هر یک از دوستان در جنت ابھی فرخنده درختی پر برگ و بار گردند و مانند اختران در اوج آسمان بدرخشند. ای پاران درهای بخشش آن دلبر مهریان گشوده و باز پس بیاد او دمساز گردید و همراز شوید تا موهبت کلیه یابید و مسرت ابدیه. وقت آنست که خدمت به صلح عمومی نمائید و رایت آشتی پرور بلند کنید جمیع ملل عالم را یار مهریان باشید و دوست غمخوار، جانفشنانی کنید تا کامرانی بینید مهریانی کنید تا شادمانی جوئید جمیع بشر را برادر مهرپرورد گردید و کافه ملل را غمگسار و رهبر، جانتان خوش باشد. ای مهریان ما در مهرجوی جامی از عفو و مغفرت در دست گرفت و جامه آمرزش در بر کرد افسری از بخشش حق بر سر نهاد و در ملکوت تقدیس مظهر الطاف خداوند مهریان شد مسرور باش و معنوں مطمتن باش و مشعوف، جانت خوش باشد.

ع ع

هوالابھی

۲۴۵ ای بندۀ بهاء، تا توانانی خداوند بیمانند از جهان بی چون و چند ظاهر و آشکار گردد ایزد توانا سراپرده خداوندی را در وسط جهان بلند کرد و کل ملل را دعوت نمود پس قوای اعظم عالم برخواست که این خیمه را سرنگون نماید ولی به نیروی آسمانی روز بروز عمود این سراپرده بلندتر شد و ساختش وسیع تر گشت تا آنکه ملل از آشنا و بیگانه و حقیر و فرزانه فوج

فوج در سایه‌اش درآمدند اینست نیروی یزدانی و البهاء علیک. ع ع

الله ابھی

۲۴۶ ای بامس مهربان، یزدان در بخشایش کشوده و بر جهان آفرینش بذل و
بخشن میفرماید لهذا دامن هر نیک اختری پر در و گهر گشته و جیب هر
سروری گنج با دآور شده حیف و صد حیف که بیخردان خود را محروم
نموده‌اند و بی فکران خویش را بی‌نصیب و مهجور، زیان به نصیحت بگشا و
بگو ای بیچارگان این وقت را غنیمت شمرید و این بخشش را موهبت حضرت
احدیت، جانت روشن باد. ع ع

هوالله

۲۴۷ ای سروش، روش نیکان گیر تا در سایه یزدان پروردش یابی دست در آغوش
دلبر یکتا نما تا زندگانی بی منتهی جوشی فرشته شو و به شهد مهر و وفا
آغشته نامت سروش است پس صفت فرهنگ و هوش باد دلتگ مشو آهنگ
ملکوت ابھی کن جنگ مخواه آشتی طلب حرب و ستیز مجو شکریز شو و
مشکبیز و عليك التحية و الشام. ع ع

هوالا بھی

۲۴۸ ای گرفتار روی دلبر یکتا، نامهات رسید و رازش چون پرتو بامداد از خاور

دل دمید جان شادمان شد و دل از اندوه آزاد، براستی میگویم که پارسیان امروز در انجمن یاران چراغی افروخته‌اند و پرده‌ها را بسوختند که مهر تابان از خاور ایرانیان بر دیگران بتافت چنانکه دیده و شنیده شد که جوان پارسی پیر عربی را راه نما شد و کودک زردشتی گروهی را بهشتی کرد، جانت خوش با د. ع ع

هواالله

۲۴۹ ای شاعر یگانه، اشعاری که چون عقد لثالی در سلک نظم آورده بودی ملاحظه گردید هر بیت بیت القصید بود و هر کلمه‌اش چون یاقوت و مروارید نفمه طیر گلشن الهی بود و ترانه بارید کشور رحمانی هر دمی که دم برأری آذان روحانیان مستعد استماع گردد و هیاکل نوریان به اهتزاز آید تا توانی شب و روز بسرود و آهنگ سروش به گوش بیهوشان برسان شاید که به هوش آیند و بیدار گردند. ع ع

هوالله

۲۵۰ ای گودرز من، سالار آن مرز سپاهی چون هژبران از لشکر روحانیان در پس داری و دری روشن و برجی آهنین از ملکوت قوت و اقتدار در عقب و آن جهان ابهی پس اندیشه مکن تیشه بر ریشه جهل و نادانی بیخردان زن و آتش به خیمه و خرگاه افسرده‌گان و پژمرده‌گان، آن نفوس مار و مورند و محروم و

مهجور و منفور، عنقریب پرتو یزدان شرق و غرب را روشن نماید و از برای آنها جز ندامت و پشیمانی نمایند که چرا پیشگیری نکردند اما توفیق به خدا بر واین باش. ع ع

هواله‌هی

۲۵۱ ای مهریان پورگودرز، گودرز کیانیان را پسری چون گیو خدیو بود و جویای کیخسرو کمکشته ترکستان، تو نیز پورگودرز یزدانیانی در بیابان بخشش یزدان کیخسرو نهفته آسمانی را بجو و از دست اهرمن ستمکاران رها کن و به کشور یزدان ارمغان آر، جانت خوش باد. ع ع

اوست روشنائی یزدانی

۲۵۲ ای یاران مهریان، هر چند درکشور خاورید و ما در بوم روم و زمین باختر ولی در بزم یگانگی یاور و یاریم و از بیگانگی بیزار، یکدیگر را بدیده دل نگرانیم و آزاد از بند و گران، پرتو یزدان جوئیم و راه خداوند مهریان پوئیم و جستجوی روی نیاکان کنیم دانش و هوش خواهیم و بانگ سروش شنویم آواز آسمانی به گوش رسانیم و چون دریا به جوش آنیم و چون مرغ چمن به خروش و فریاد برآریم که ای دوستان یزدانی خورشید سپهر جاودانی درفشی از پرتو یزدانی بر خاور و باختر زد و بر دشت و کهسار میغ بهاری بیدریغ ببارید و باد اردیبهشت روی زمین را بهشت ببریم نمود و چمن آرایش از دادار

آفرینش یافت. هنگام بیداری است و سزاوار هوشیاری آهنگ گلستان یزدان نمائید و به آهنگ پارسی پسرانید چون سرو آزاد در این جویبار ببالید و چون مرغان شاخصار در گلشن و گلزار بنالید چون ابر بگرید و چون گل بخندید و چون نرگس دیده نگران بگشانید و چون بنفسه از باده مهر یار مهریان مست و مدهوش گردید. خوان بخشایش است که گسترده در پهن دشت آفرینش است و ابر دهش و پرستایش است که در پرورش و ریزش است پس خداوند را نیایش کنید که به چنین بخششی بهره مند شدید و در چنین انجمنی ارجمند گشتید و در چنین بزمی سرمست و خورسند شدید ساغری بدست گیرید و باده هوش بنوشاپید و هر مدهوش را پرهوش نمائید روز فیروزی است و هنگام پرده سوزی و دم دم رخ افروزی، بندۀ درگاه روشنی جهان. ع ع

هوالله

۲۵۳ ای پروردگار مهریان، این کسان بندۀ آستانند و در نهایت صدق و راستی و درستی جام آمال سرشار فرما انوار تابان کن پرتو عنایت ببخش مظهر موهبت بفرما روز به روز ترقی بخش و الطاف افزون فرما تا این نفوس نفیسه به اعلى درجه فلاح و نجاح وصول بیابند توئی مقتدر و توئی دهنده و بخشندۀ و بینا، عبدالبهاء عباس. ۱۲ ربیع الثانی سنۀ ۱۳۳۸، حیفا

هوالله

۲۵۴ ای سروش، سروش غیب سرود میزند که به وجود و طرب آنی و ساقی الهی
جام نوش میبخشد که فرح و شادمانی آری اگر هوشمندی گوش به سرود
آن سروش ده و اگر ارجمندی آن جام نوشانوш بنوش، جانت خوش باد.

ع ع

هوالله

۲۵۵ یزدان مهربانا، آن کیز شورانگیز را روز رستخیز برانگیختی و با ده شادمانی
در کام ریختی و راستی و دوستی را مانند شهد و شکر آمیختی ایندم همدم
فرشتگان عالم بالاست و سرود سروش پنهان بشنید و در دریای بخشایش و
آمرزش تو افتاد خدایا بیامرز و بنواز و به راز و نیاز در آن جهان همدم کن
و دریزم دیداراز ساغر بخشش برخوردار فرما تونی یزدان مهربان و تونی
خداآند بیمانند دردو جهان. ع ع

اوست دوست مهربان

۲۵۶ ای یاران پاک یزدان، همه گروه انبوه جهان چشم براهند و در اندیشه پرده
برانداختن آن شاه و چهره گشودن آن روی دلجوی چون مهر و ماه و وزیدن
بوی مشکبوی آن دلبر کیهان پناه، چون آن شهریار جهانبان و یار مهربان پرده
برانداخت و ایوان کیوان را جای دیهیم شهنشاهی خویش بساخت و افسر

بزرگواری بر سر نهاد همه روی بگرداندند و چشم بر هم نهادند و بخفتند و راز بنهفتند و سخن نگفتند و گوهر دانائی نسفتند، شما که نژاد کیانید و از بن و بنگاه ایران چشم پکشانید و گوش فرا دارید آواز سروش بشنوید پیمانه پیمان بنوشید و بکوشید که درین بزم چراغ روشن گردید و درین رزم با درفش ورخش و جوشن از دیگران پیشی گیرید و از بیگانگان بیشی، آشنا باشید و بینا گردید و شنوا شوید هوشیاری جوئید رستگاری خواهید بزرگواری آرزو نمائید تا درجهان یزدان اختران آسمان شوید خушا به حال شما خушا به حال شما ای برادران. ع ع

هوالله

۲۵۷ ای کمیزان عزیزان خدا، امّة الله شیرین به این زمین پاک دلنشیں وارد و زیان شکرین به یاد شما گشود و از برای شما هر یک نامه خواست ولی مشغولیت من نه چندانست که توانم به هر یک نامه نگارم و اگر چنانچه فرصتی داشتم البته هر روزی به تحریر نامه‌ای می‌پرداختم زیرا جمال ابهی روحی لاحبانه الفداء نچنان این قلب را به محبت یاران خویش زنده نموده و به حرکت آورده که سکون و قرار تواند و کلال و ملال بداند ولی چه چاره که این آواره را صد مشاغل روز و شبانه باوجود این چگونه مخابره به شرق و غرب تواند و با هر یک از احبا رأساً مکاتبه کد لهذا البته معذور میدارید باری از عالم الفاظ بگذریم و به حقیقت معانی پی برم و آن این است هرچند استعداد و

استحقاق نداریم ولی الحمد لله به فضل و موهبتی فائزیم که آن نهایت آرزوی
نیاکان و شهرباران پیشدادانیان بود و آن فوز و رستگاری در روز جلوه جمال
یزدانی و مظہریت الطاف و عنایت نامتناهی و مشاهده اشراق انوار آسمانی و
دخول در ظل شجره مبارکه در این جنت ابهائی پس ای کنیزان یزدانی
دمادم سروری تازه یابید و شادمانی و کامرانی کنید که به چنین موهبت
آسمانی و عنایت یزدانی موفق شدید اگر چنانچه سزاوار است به کنیزی و
خدمت درگاه احادیث موفق شوید ملاحظه مینمایند که در اندک زمانی چگونه
این جهان نورانی گردد و علیکن التحیة و الثناء ع ع

هوالا بهی

۲۵۸ ای بیدار هشیار، ستایش و پرستش یزدان را نما که ترا از گرداب
پیمانشکن اهریمنان رهائی داد و در انجمان راستان درآورد این گروه پرتو
آفتاب نبینند و چون موش کور در کنج گور جای گزینند و گوش به آهنگ
جانبخش جهان آسمان ندهند و چون مار کر در سوراخ تاریک و تنگ خزیدند
و چون خواهند که دانائی بنمایند و بینائی خویش را بستایند گویند آفتاب
درخششده تاریک است و ماه تابان تیره در چشم هر دور و نزدیک، آهنگ مرغ
چمن بد و آواز کلاع و زغن خوش، گلشن راز یزدان گلخن است و سرزمین
خس و خاشاک گلزار و چمن، پس چار گوهر چهار سو چهار جو چهار کو
چهار جایگاه چهار روز در سخن پیشینیان و نیاکان بسیار، اختر چهارم آسمان

چون در روز چهارم چارم جایگاه روی بنماید هر که یزدانی، یزدانی گردد و هر که اهریمنی، اهریمنی شود زیرا هر جانی چون از تن جدا گردد در روز آغاز بجایگاه آغاز رسد و بگزارد و از گوهر خاک درگزرد روز دویم از جایگاه دویم از گوهر جهان روینده درگزرد روز سیم از جایگاه سیم جهان جانوران درگزرد در بامداد روز چهارم در جایگاه مردمان چون مهر درخشندۀ جهان یزدان بتاخدن هر که درگزرد به جهان خداوند مهریان پیوسته گردد والا در تیرگی جایگاه جانوران ماند و چهار روز چهار جایگاه است چه که خورشید جهان جان بر چار جایگاه به اندازه آن جایگاه پرتوبخش است، دوستان را یک یک پیغام دوستی و پیام آشنائی برسان جانت شاد باشد. ع ع

ہنام پاک یزدان بی نیاز

۲۰۹ ای خسرو، از بیگانگان بیزار شو تا به دوست پگانه بی برقی در گروه آشنايان دانای پیشوا باش تا در انجمن آسمان مه یکتا گردی روز راستی و بخردی و دانائی و بینائی است و بامداد روشنایی و هوشیاری و بزرگواری هر که بی پیش نهد بهره بیش گیرد و هر مرغی که شهپر دانائی و شناسائی کشاید به جهان بالا رسد و دمساز سروش در سپهر مهر خدا گردد و همراز بی نیاز شود و با بزرگان راه خدا آغاز راز کند مهر تابان از خاور نمایان و اختران چرخ راه خدا تا باختر درخشنان آتش مهر پاک یزدان روشن و مرغزار دل و جان دانایان رشك چمنستان سبز و خرم بهار خدائی رو نموده و

خورشید جهان یزدانی رخ گشوده با د فروردین سال و ماه جهان آفرین میوزد
و بُوی خوش مشکین یار دلنشین میرسد باران اردیبهشت پروردگار میبارد و
پرتو پرتا ب آفتاب جهان پادشاهی بهی میتابد پس تو ای خسرو، خسرو کشور
هوشیاری شو و مه آباد کیهان دانائی گرد دراین گلشن چون نسترن و
یاسمن شکfte شو و در این انجمن چون چراغ روشن گرد دل را پاک کن و
پیراهن را چاک نما پرده برانداز و درفش پاکان برافراز پرتو شب‌افروز شو و
آتش جهان سوز گرد غلغله درفکن و بند گران بشکن مهر جهان آرا خواه ماه
انجمن بالا جو به روشنی بهی تابان باش. ع ع

هوالله

۲۶۰ ای پروردگار، دستوران بدمنش مظہر بخشش ماستر خدابخش را به ظلم و
جفا شهید نمودند و ناپدید کردند این جان پاک جانفشاری نمود و به
میدان قربانی شتافت این شخص محترم را سرحلقه شهیدان کن و سرور
روحانیان فرما در ملکوت الهی تاج و دیهیم بخش و افسر عزّت ابدیه بر سر
نه زیرا سزاوار این بخشایش است. ای پروردگار جانی که از این صدمه
کبری زیست ننمود به جهان تو شتافت شایان الطاف است و مستحق اسعاف و
بهرام دردمند که مصیبت پسر دید و شهادت خدابخش را تحمل ننمود و به
اوج بخشش و آمرزش تو شتافت این نفس مصیبت‌دیده را در جهان خویش
بزرگوار فرما ای قوی توانا نفوس جفاکار سزاوار کیفر و عقوبت شدیدند هرچه

بمانند بیشترستم نماینداين نفوس ستمکار را پایدار مدار توئی مقتدر وتوانا.

ع ع، ٦ جمادی الثانی، ١٣٣٨، حیفا

هوالله

۶۱ ای خویشان مهربان خداداد، مهربان نامهای نگاشته و در حق شما نهایت مهربانی ابراز داشته و از برای هر یک نامهای خواسته ولی این بنده خدا را وقت و فرصتی نیست و راحت و مهلتی نه تا بتواند از عهده نکارش نامه های متعدد برآید لهذا خطاباً بالکل یک نامه مینگارم و امیدوارم که هر یک را کتاب مفصل باشد و نامه مشروح گردد و آن اینست که این عصر قرن عظیم است و این قرن مطلع انوار نور مبین در کائنات جنبش است و در ذرات موجودات حرکت و نشو و نما کون در ترقیست و اکوار در نهایت تزیین و تلقی نوع انسان بهره موفور دارد و نصیب نامحدود خواهد، شما که امت فارسی هستید و از یاران دیرین هزار سال است به حسرت ایام گذراندید و در نهایت حزن و کدورت زندگانی کردید و تحمل مشقات و زحمات بی پایان نمودید و اذیت و ظلم و جفا دیدید حال کوکب عزت ابدی از افق فارسیان طلوع نمود و اختران سعادت سرمدی از مطلع ایران درخشید تا آن ذلت کبری بدل به عزت عظمی گردد و آن خواری و غمگساری مبدل به علویت و بزرگواری شود لهذا باید در نهایت وجد و سرور شمع برافروزید و شیر و شهد بیامیزید و ساغر شراب محبت الله در دست گیرید و ساقی انجمن عالم

انسان شوید و بکوشید تا برادران دیرین فارسیان قدیم را همدم و همراز
نمائید و هم نغمه و هم آواز گردانید و علیکم البهاء الابهی ع ع

بنام پروردگار مهریان

۲۶۲ ای یاران یزدانی، ستایش پاک یزدان را که در دل کیهان آتشی برافروخت
که گرمیش به همه جهان رسید مردگان زنده شدند و کوران بینا گشتد و
کران شنوا شدند گنگان به سخن آمدند صد هزار مرغ دم بسته آغاز ساز
راز نمود و صد هزار مردۀ پژمرده زنده گشته جنبش آغاز کرد پس شما که
از این باده مستید و در این خمخانه می‌پرست سرمست شوید و آغاز آهنگ و
ترانه نمائید تا دیگران نیز به جنبش آیند و از بخشش خداوند آفرینش
بی‌نصیب نمانند، جانتان خوش باشد. ع ع

هوالابهی

۲۶۳ ای دو یار نازنین، الحمد لله به آئین شاه بهرام پی بردید و از افسانه‌های
بی‌پای نجات یافتید فرمان حضرت زردشت را بشارت دانستید و به موجب
سفارش آن بزرگوار رفتار کردید ایزد متعال را پرستیدید و خداوند مهریان
را بندگی نمودید آرزوی خویش یافتید و شاه بهرام را شناختید و خوی دلجوی
فرشتگان یافتید پس سپاس و ستایش کنید که در چنین روز فیروزی در جشن
نوروزی کامرانی نمودید و بزم شادمانی آراستید و آنچه خواستید یافتید و

علیکما البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس

هوالله

۶۴ ای دوستان و کنیزان عزیز خدا، در آستان ایزدی و در محضر این بندۀ بهاء مذکور و مشهورید از الطاف بی‌پایان بهره و نصیب دارید و در موهبت کبری شریک و سهیم هستید در یوم ظهور سعی مشکور نمودید و عطای موفور یافتید دیده بینا جستید و گوش شنوا یافتید و دل و جان به پرتو خورشید تابان روشن نمودید شکر کید خدا را که مورد چنین الطاف گشتید و متخلق به چنین اوصاف شدید از حرکات بعضی بی‌خردان محزون مشوید اندوهگین مگر دید زیرا توقع شعور از اهل غرور مانند توقع روشنائی آفتاب از شب تیره و تار است و این ممتنع و محال، حرکات این گروه مثل درندگی گرگ است و گزیدن کژدم، مربابی غرورند و پیشوایان اهل شرور چه توقعی از آنان، این پیشوایان سابق بودند که به قتل حضرت زرتشت فتوی دادند و ایران را بر باد دادند در هر عهد و زمان که نور حقیقت طلوع نمود پیشوایان بر انکار برخاستند و مقاومت نور حقیقت خواستند بلکه خون بیگناهان ریختند و عاقبت با یکدیگر درآویختند و به پایان مخدول و منکوب گشتند و عاقبت محو و نابود شدند اینها نیز مانند آنان خواهند شد مگر کسانی که به نور حقیقت چون شمع برافروختند و در سایه درخت امید درآمدند. از شهادت ماستر خدابخش بسیار محزون و دلخون شدیم ولی بیقین بدانید که چون محبت

بهانیان داشت آن جان پاک در جهان روشن بی‌پایان غرق دریای عفو و
غفران گردد و پرتو ایزدی او را روشن نماید و علیکم و علیکن البهاء الابهی.
عبدالبهاء عباس، ۲ ربیع‌الثانی ۱۳۲۷

اوست روشنانی دو جهان

۲۶۵ ای بهرام خوش نام، به فرخی این روز فیروز شادکام شو و به همایونی این مه
تابان جهان افروز، دشمن بسوز چون بهرام گرد افسری از بخشش ایزد دانا
بر سر نه و تابشی از خورشید عالم بالا در دل روشن کن دستی از آستین
هرآر و دامنی از جهان و جهانیان از گوهر تابدار بیفشار گمان مکن که
خورد و خواری از داد و دهش پروردگار بزرگ و بزرگواری، آفتاب چون پرتو
افکند بزرگواری دو جهان در شبستان یاران پرده براندازد و سروری انجمان
راستان آشکار گردد. ع ع

هوالابهی

۲۶۶ ای بهرام شادکام، تو در هندوستانی و ما در سورستان و صد بلکه هزار
فرسنگ مسافت در میان باوجود این حاضر انجمانی مرغ این چمنی بلبل این
گلشنی ما به یاد تو شادیم و به ذکر تو از غم آزاد پس تو نیز همتی کن و
خدمتی بنما دامنی بر کمر زن و غاشیهای بر دوش انداز و حلقهای در گوش
کن تا داد بندگی جمال قدم بدھی و به آزادگی عبودیت درگاه مقدّسش

بنمایی صد هزار سلطنت دو جهان فدای این عبودیت و صد هزار آزادگی
قربان این بندگی، جانت خوش و دلت شاد باد. ع ع

هوالله

۲۶۷ ای یار پارسی عبدالبهاء، نامه تو رسید خوب لقبی به جهت خاندان انتخاب
نمودی دلالت بر این مینماید که به شکرانه الطاف الهی قیام داری زیرا
شکرانه سبب وفور نعمت است و چه نعمتی اعظم از هدایت، لحظات عین
رحمانیت شامل است و الطاف حضرت احادیث کامل در خصوص ترجمة
آیات مبارکه سوال نموده بودید ترجمه باید در نهایت فصاحت و بلاغت باشد
ولی هرقدر ترجمه فصیح و بلیغ باشد قیاس به اصل نمیشود کرد زیرا آن الفاظ
از فم مطهر صادر و این الفاظ از قلم بشر صادر فرقی بی‌منتهی درمیان ولی به
جهت این که یاران پارسی به لسان عربی آشنا نیستند محض آنکه رائحدای از
گلشن معانی به مشام آرند ترجمه جائز ولی باید نفوسى که در عربی و
فارسی هردو نهایت اطلاع و اختبار دارند و به قریحه سیاله ترجمه مینمایند به
ترجمه پردازند جمیع یاران پارسی را تحیت ابدع ابهی برسان و علیک البهاء
الابهی. عبدالبهاء عباس

هوالبهی

۲۶۸ ای خداداد، داد خدا همه بزرگواری و دانانی و بینانی و شنوانی است ولی

چه فایده که بیخردان در بی کوری و کری و گنگی و بیگانگی میدوند
سبحان الله این چه غفلت و غضب و قهراست که بیمار از پزشک و پرستار در
فرار است و مجروح از مرهم و نوشدارو بیزار این آثار غضب پروردگار بیمار
چون درمان از طبیب طلبد راحت جان یابد و مسرت وجودان جوید و البهاء علی
اہل البهاء. ع ع

هوالله

۲۶۹ ای یار و فادار، مردم را کمان چنین است که بهترین سعادت در این جهان
نامداری است و بزرگواری و حال آنکه این وهمی است آشکار و تصوری است
ناپایدار بعد از آنکه انسان از این جهان به جهان دیگر شتافت نام و نشان
چه شمر بخشد و از این نام در کجا معلوم و محسوس گردد زیرا مغز از میان
رفته و باقی نیست مگر پوست، ملاحظه نما که چه قدر مردم در دریای اوهام
مستغرقند بلی نام و نشان مبارک است اما در جهان الهی و صیت و صوت
مقبول است اما در ملکوت یزدانی زیرا در آن عالم اسم عین مسماست و
صفت حقیقت موصوف و عليك التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۲۷۰ ای ام الله، دولت این جهان را قیمتی نه و عزّت این خاکدان را بقائی نیست
دولت باید گنج روان باشد و کنز بی پایان آن دولت محبت الله است که

معدنش در جهان جاودان و کانش ملکوت حضرت رحمن و علیک التَّحِيَةُ و
الثَّنَاءُ عَلَيْكُمْ

هُوَ اللَّهُ

۲۷۱ ای جمشید رشید، چون به رکن شدید پناه بردى الطاف ربَّ مجید البَتَّه شامل
حال پدر مهریان گردد از الطاف خاصَّه اسم اعظم روحی لاحبائِه الفدا اینست
که در این دور معظم پسر طلب عفو از برای پدر نماید و احفاد شفاعت
اجداد نمایند لهذا این عبد از درگاه ربَّ استدعا مینماید که پدرو ما در آن
سرور در دریای غفران مستغرق گردند و علیک التَّحِيَةُ و الثَّنَاءُ عَلَيْكُمْ

هُوَ اللَّهُ

۲۷۲ ای کنیز عزیز خدا، گوهر باید پر جوهر باشد زیرا صفائ هر چیز و لطافتش به
جوهر است اگر گوهر صدف دریای یزدانی جوهری بنا و تلثلاً و معانی
ظاهر کن درخشندگی هر گوهری بنور محبت اللَّه است و پروردش هر در آبدار
در صدف معرفت اللَّه چون به این دو منقبت موفق گردد جهان را در شاهوار
شود و دو جهان را روشن و تابدار نماید، جانت خوش باد. عَلَيْكُمْ

هُوَ اللَّهُ

۲۷۳ ای یار روحانی، تا توانی به هیاکل انسانی مهریانی کن و هر بشر را نوازش

نما و هر محفل را آرایش ده تا جمیع ملل به پناه اسم اعظم درآیند و کل طوائف از عواطف جمال قدم بهره و نصیب کیرند و علیک التحیة و الشَّاءم ع ع

هوالله

۷۴ ای بنده رب مجید، رشید نفسی است که بر نفس و هوی غالب گردد و جمال احادیث را طالب شود این رشادت بدل است نه به کل و این جلادت به جان است نه به قوه ابدان، بسا جهانگیر بدنیا آمده که اسیر نفس ستمکار و در زیر زنجیر دیو غدار بودند هرچند به ظاهر مانند غضنفر پر سورت و صولت بودند ولی در حقیقت در نهایت حقارت و ذلت زیرا مغلوب هوی بودند و مذلول شئون بغض و طفیان پس ای یار مهریان در میدان رب مجید رشید باش تا به قوه روحانیه گوی سبقت و پیشی را از رشیدان عالم بربانی و بر دلیران ام منصور و مظفر گردی و علیک التحیة و الشَّاءم ع ع

هوالله

۷۵ ای یار دلجوی من، الحمد لله یزدانی و رحمانی و جوهر مهریانی گشتی و از این خاکدان فانی پریدی تا به جهان الهی درآمدی در این دور الهی و ظهور رحمانی اس اساس آثین یزدانی محبت و مهریانی است اما به قیدی مقید نه باید در نهایت بشاشت و فرح و سرور با جمهور ملل عالم محبت و رافت نمود امتیاز و استثنائی باید نگذاشت نهایت آنست که در بین یاران حقيقی و

دوستان معنوی چون انجذابات قلبیه متبادل است و نفوس متعاضدند البته محبت جلوه دیگر دارد و بسبب این ارتباط قوی دیگر، یار و فادار کجا و اغیار جفاکار کجا ولی در معاملات و امانت و صداقت و دیانت و رافت و مهربانی و غمخواری باید با عموم عالم انسانی مجری داشت تا احبابی الهی رحمة للعالمين گردند و عليك التحية و الثناء ع ع

هوالله

۲۷۶ ای ثابت بر پیمان چون به دقّت نظر کنی هر موهبتی خداداد است نه به سعی و کوشش عالم ایجاد، ملاحظه نما که تو از کجایی و ما از کجا ببین تفاوت ره از کجاست تا بکجا با وجود این بفیض نور مبین چنان ارتباطی و التیامی و اتصالی حاصل گشته که در چنین شبی به یاد آن یار مهربان مأنوس و مألوفم و چنین موهبتی از صرف عنایت در حق ما صادر والا اکر شب و روز بکوشیم و بجوشیم و بخروشیم بدون چنین ارتباط حصول نشاط و انبساط ممتنع و محالست زیرا این بخشش یزدان است و دهش حضرت رحمن پس باید در هر دم به شکرانه حق هدم گردی که چنین الفتی در قلوب انگیخته و کل بهم آمیخته و عليك التحية و الثناء ع ع

هوالله

۲۷۷ ای یاران یزدانی، فریدون این عبد را بیاد و ذکر شما رهنمون گشت و مرا

آرزو چنان بود که به هر یک منفرد آنامه‌ای نگارم و آنچه در قلب و جان است
بیان نمایم ولی چه توان نمود که فرصت اندک است و مشغولیت بی حد و
پایان الحمد لله نفحات الله در باختر و خاور منتشر است و صیت امر الله در
آفاق مشتهر آوازه کلمه الله چنان شهنازی در جهان بلند کرده که مسامع ملا
اعلی به اهتزاز آمده احبا در هر کشور منتشر و هر یک خواهش نگارش نامه
دارند و این لسان و بیان چگونه از عهده این کار بی پایان برآید لهذا مجبورا
نامه واحد به احبابی متعدد مرقوم میگردد و این خوشت و دلکشتر است زیرا
دلالت بر وحدت حال و یکانگی دل و جان مینماید زیرا بندگان صادق
حضرت کبریا هزاران حکم یک جان دارند و یک روان و یک وجودان، گلهای
یک ریاضند و امواج یک حیاض نجوم یک افند و چراغهای یک وثاق پس ای
یاران الهی دست در آغوش یکدیگر نمایند و یک حلقه و یک هیكل شوید تا
یک قوت هزار قوت گردد و هزار قوت متعدد شده یک قوت عظیمه شود آن
وقت ملاحظه مینماید که این فوج جنود حیات و جوک لشکر نجات چنان صفت
جنگ روحانی بیارایند که صفوف و الوف و شعوب و قبائل عالم یک یک در هم
شکند و ان جندنا لهم الغالبون ظاهر شود و عليکم التحية و الثناء ع ع

هوالله

۲۷۸ ای شیر دلیر، اردشیر شهیر سلطنت ایران را تجدید نمود ولی خونریز بود و
جنگ انکیز اما شیران بیشه کبریا جان نگیرند جان بخشنده خون نریزند

مشک و عنبر بیزند پرخاش نجویند و نستیزند قند مکرر ریزند پس تو روش
این پاکان کیر و از آزادگان شو. ع ع

هوالله

۲۷۹ ای کمیز عزیز خداوند، شیرین شهرین ناپدید شد و آغاز زندگیش هرچند
انگبین بود ولی به انجام تلخ و غمگین گشت اینست شان دنیای فانی پس تو
حلابت زندگانی ابدی طلب و ملاحت حیات سرمدی و عليك التحية و الشفاء

ع ع

هوالله

۲۸۰ ای بندۀ یزدان، رستم بیهمال همواره افتخار به جهان پهلوان زال مینمود که
صفدر است و صف شکن و پهلوان کشور است و ریشه‌کن ولیکن چه فایده‌ای
از این، نه ثمری و نه اثری، ولی پدر مهربان تو لشکر نفس و هوی بشکست و
باستان حضرت یزدان پی برد و حال امید چنانست که تیغ زیان از نیام
دهان برون آرد و بقوّه بیان کشور دلها مسخر نماید اینست قدرت و قوت و
توانانی ع ع

هوالله

۲۸۱ ای دوستان ای راستان، در زمینید ولی در دبستان آسمانی درآمدید و در نزد

ادیب محبت اللہ درس و سبق آموختید و به حق گرویدید و بانگ سیمرغ قاف
 حقیقت شنیدید منجذب به نفحات الهی شدید و مقتبس نور فیض نامتناهی این
 عطا را رایگان یافتید پس رایگان ببخشید یعنی به جان و دل به هدایت اهل
 آب و کل پردازید شاید از ریزش ابر هدایت مانند کل در این باع احادیث
 بشکفند و بوی خوشی منتشر نمایند و علیکم التحیة و الشفاء ع ع

هوالله

۲۸۲ ای پروردگار مهرپرور، هرمزدیار عفو پدر خواهد و آمرزش مادر، هرچند
 مانگنه کاریم و تبهکردار غرق عصیانیم و افتاده ظلم و طغیان اما بیچاره ایم و
 آواره و با دلی صدپاره مناجات کنیم و عرض حاجات نمائیم عفو و مغفرت
 خواهیم و لطف و رحمت جو نیم سزاوار آمرزشیم و مستحق عنایت و بخشش. ای
 خدای مهریان آن بنده شرمنده را فرخنده نما و در جهان جاودان پاینده نما
 توئی رحیم و رحمان و توئی عطوف و روف و منان. ع ع

هوالله

۲۸۳ ای مشتاق صبح امید، مروارید وقتی قدر و قیمتش پدید گردد که از قعر دریا
 به در آید و در بازار جوهریان عرض دیدار کند پس تو از دریای قید این
 خاکدان رهائی جو تا لطافت و لمعان و تلثلا و صفاتی در آسمان مشهود و
 عیان گردد و علیک التحیة و الشفاء ع ع

هوالله

۲۸۴ ای بهمرد، شیر مرد باش و مانند شیر زیان دربیشه امکان غرّشی بنما تا
روبهان ناپاک به حفره خاک گریزند و کلاب بی باک ره اسفل درکات گیرند
و عليك التَّحْيَةُ وَ التَّنَاءُ ع ع

هوالله

۲۸۵ ای دوست من، مرغان چمن آهنگی بنواختند که غلغله در آفاق انداختند و
ولوله در جهان کیهان با وجود سرود قوم عنود هنوز محمودند حیرت اندر
حیرت است و حسرت اندر حسرت که باخته هشیار گشته و برخی از اهل
خاور هنوز بیخبراز این آهنگ و آواز. ع ع

هوالله

۲۸۶ ای گوهر، دانی که در و گهر چیست؟ آن آثین الهی و تعالیم ریانی و ستایش
حضرت یزدانی. این گوهر تابدار تلثا و درخشندگیش باقی و برقرار تا
نهایت قرون و اعصار پس پیرو این آثین شوتا کام شیرین و شکرین نمائی،
جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۲۸۷ ای بندۀ بهاء رستم را برادری بود پر ظلم و ستم با دشمنان برادر پیوست و

دل به مکر و حیله‌ای بست تا آن که آن نیک بخت را ازتخت به چاه سخت
انداخت و خود را نیز به بدبختی گرفتار کرد و به هلاکت انداخته عبدالبهاء
را برادری که ستم برادر رستم بالنسبه به جفای او وفات و تلخی اذیت و آزار
آن شهد و صفا، زیرا آن ضرّش به نفس رستم بود و این برادر منتها آرزویش
قتل عبدالبهاء و قلع و قمع شجره مبارکه جمال ایهی. ع ع

هوالله

۲۸۸ ای یار دیرین، آئین جم راستی و دوستی و خوشخوی و نیکویی بوده آن آئین
ایامی چند در روی زمین مجری بود ولی بعد از مدتی قلیل فراموش گشت تو از
خدا بخواه که آئینی گیری دلنشین و شکرین که جوهر دین مبین و آن اینست
که رحمت پروردگار و موهبت گردگار گردی و به گفتار و رفتار جان به عالم
انسان بخشی، جانت خوش با د. ع ع

هوالله

۲۸۹ ای یار مهریان، گشتاسب سرور جهان بود و تاجدار کیهان ولی به پایان آن
بنیان ویران شد تو شکر نما که به ایوان الهی پی بردی و این جهان را
زندان مشاهده نمودی ملاحظه کن که فضل و عنایت جمال مبارک چه سلطنتی
بیاران الهی بخشیده که تاجداری روی زمین در نزدشان خاک مُهین است ولی
سریر سلطنت ابدی حاضر و مهیا و عليك التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۲۹۰ ای یار این بندۀ بهاء، یار و یاوری هشیار و مهرپرورد چون به خاطر آنی ساحت
دل گلستان شود و فضای جان سنبل و ضیمران برویاند این از فضل و عنایت
دلبر ابهاست که چنین خاطر را به یاد آن یار شاطر به وجود و طرب آرد و
علیک التحیة و الشام ع ع

هوالله

۲۹۱ ای بندۀ حق، بهرام هرچند کوکبی درخشنده است ولی محدود به حدود است
چون از آن حدود بگذرد پنهان گردد اما بهرام الهی چنان اشراقی نماید که
آفاق غیب امکانرا نیز نورانی کند زیرا مطلع او لامکان است و مشرق او افق
دل و جان و علیک التحیة و الشام ع ع

هوالله

۲۹۲ ای خورشید، پرتو کوکب آسمانی جهان جسمانی را نورانی نماید اما نور
اختران یزدانی عالم روحانی را رحمانی کند نور حقيقی شاعع شمس حقیقت
است که عالم انسانی را از برزخ نقص به اوچ اعظم کمال میرساند و ارض
هامده میته را روح حیات میبخشد و به انواع گل و ریاحین مزین مینماید از
خدا خواهم که حدیقه دلها به موهبت حضرت کبریا و فیض رحمت ملا اعلی
چنان مزین شود که غبطة حدیقه غنا گردد و رشك جنت مأوى و علیک التحیة

و الثناء ع ع

هوالله

۲۹۳ ای بندۀ جمال ابھی، بهرام ستارۀ رخشندۀ است ولی از این رخشندگی مرام روحانیان حاصل نگردد و کام بهانیان میسر نشود زیرا رخشندگی بهرام در ظلام شب تاریک مشهود ولی روی یاران الهی در روز جهان‌افروز، ببین چقدر تفاوت در میان، آن در شب روشن و این در روز ساطع و لامع پس حمد کن خدا را که رویت به نور هدایت درخشندۀ و تابان است و عليك التحية و الثناء

ع ع

هوالله

۲۹۴ ای یار روحانی من، دوستان پارسی به راستی سبب شادمانی شدند و باعث روح و ریحان، روحانی پاکند و تابناک، زیرکند و چالاک، صدق محضند و صفائ صرف و وفای بحت، خوشابه حال چنین مردمان پاکان که بخشش یزدانند و فرشته آسمان و عليك التحية و الثناء ع ع

هوالله

۲۹۵ ای خداوند، بندۀ دردمندت از این مستمند خواهش نموده که به درگاه خداوندیت پرستش نمایم و طلب عفو و بخشش کنم تا پدر و مادر و خواهر

این پاکگهر را در دریای آمرزش مستغرق فرمائی ای خدای مهربان عصیان
شب تار است و عفو و بخششت پرتو انوار با وجود نور تابناک تاریکی عالم
خاک چه نماید و با وجود آفتاب، ظلمات چه حکمی دارد توئی غفور و
بخشنده و مهربان و درخشندۀ ع ع

هوالله

۲۹۶ ای یاران پارسی عبدالبهاء، هر اقلیم اهالی قدیم را بن و بنگاه و بر هر کشور
قاطنین قدیم واقف و آکاه، آن یاران ایرانیان قدیمند والحمدللہ در این ایام
عبدالبهاء را یار و ندیم هرچند به ظاهر حاضر نه ولی دل و جان در انجمن
یاران حاضر محفل و هدم کامل در جمیع اوقات به یاد شما دلشاد است و
از خدا عون و عنایت خواهد که ای یزدان آن دوستان را بنواز و به راز و
نیاز دمساز نما و با مرغان چمن هم آواز کن تا در گلشن توحید بسرایند و
محفل تجرید بیارایند و در سایه الطاف بیاسایند و در میدان فدا روی و موی
بخون خویش بیالایند البته این راز و نیاز در درگاه بینیاز مسموع و مقبول
خواهد گشت پس شما که همدید دمدم جوش پرخروشی برآرد تا از هاتف
و سروش سرود تحسین بشنوید و در درگاه نور مبین به بندگی و آزادگی
موفق گردید به راستی یاران فارسی با جمیع ملل آرزوی صلح و آشتی دارند و
حق پرستی خواهند خوشا به حال ایشان که در این دور عظیم و قرن نور
مبین و جلوه کوکب منیر پرده دریدند و به مقصود رسیدند و ندای الهی

شنیدند و پرتو حقیقت دیدند و از ما سوی الله رهیدند و به درگاه دلبر آفاق
به جان و دل رسیدند طوبی لهم و حسن مآب. ای یاران عبدالبهاء در هر
دمی دو دست شکرانه بدرگه یزدان یگانه برآید و سر به سجود نهید و
شکر الطاف حضرت مقصود نمائید که در این یوم موعود آرزوی مقام محمود
نمودید و کوشیدید امیدوارم که از آن فیض مستفیض گردید و علیکم التحية و
السلام. ع ع

هوالله

۲۹۷ ای پارسیان یزدان پرست، جناب سروش با تمام جوش و خروش باستان
رحمان شتافت و در درگاه یزدان بیاد شما افتاد نام شما بردا و پیام شما
رساند و این بنده به حال شما آگاه گشت و به پناه بیچارگان عجز و نیاز
نمود که پارسیان را شادمان فرماید و بخشش بی پایان شایان نماید پس
خوشی و شادی نمائید که آزادی یافتید و از ویرانی رهائی جستید و آبادی
طلبید و وقت شادمانی است و هنگام دوستی و مهربانی به جمیع طوائف و امم
به اخلاق آسمانی رفتار کنید تا مظاهر رحمت یزدانی گردید، جانتان خوش
باد. ع ع

هوالله

۲۹۸ ای سروش، حمد کن خدا را که به هوش آمدی و ندای یزدانی را کوش

کردی و اوها م و تقلید را فراموش نمودی و به پناه یزدان شتافتی و آنچه
مقصود نیاکان بود یافته پس شکر خداوند را که تو را ارجمند نمود و به
انواع نوازش بنواخت تا یزدان پاک را شناختی و به آنچه مقصود پاکان است
رسیدی، جانت خوش با د. ع ع

هولله

۲۹۹ ای بندۀ پارسی الهی، الحمد لله که پارسیان زائر آستاند و زردهشتیان مقرب
درگاه حضرت یزدان در میان پارسیان شما به عهد و پیمان حضرت زردهشت
قیام نمودید و مژده او شنیدید و در راه راست دویدید و به مقصود رسیدید.
جان پاک آن روح آسمانی در سپهر برین از شما راضی و خورستند است و در
هر دم تحسین بلغ میفرماید اگر کوشها باز بود آن آواز را میشنید، جانت
خوش با د. ع ع

هولله

۳۰۰ به جناب میرزا سیاوش از قبل من نهایت اشتیاق و تحیّت را ابلاغ دارید
فی الحقيقة سزاوار است که مظہر هر التفاتی شود و لایق بندگی جمال مبارک
است و در آینده نهایت تأیید خواهد یافت و مصدر خدمات فاتقه خواهد
گشت. به ارباب جمشید از جانب من نهایت محبت ابلاغ نمائید. ارباب
جمشید در ساحت مبارک مذکور و مشهود بود به او یک عنایت مخصوص

داشتند و این شرف در خاندان او باقی خواهد ماند و مدار افتخار خواهد بود و من به جمیع احبا نوشتم که هر کس به جناب ارباب به صداقت خدمت نماید آن خدمت به ملکوت الهی است و سبب رضایت و شادمانی من، جمیع نسخه های عکس که از خطوط حضرت اعلی و ناصرالدین شاه گرفته شده هر قدر ممکن است به دست آرند و به تدریج ارسال دارند و اگر بتوانند نسخه اصلی را به دست آرند بسیار مقبول و مرغوب، این خدمتی است عظیم و به جمیع احبا از قبل من علی الخصوص دوستان فارسی را نهایت اشتباق و آرزوی ملاقات ابلاغ دارید آن عکس را به حیفا بفرستید زحمت بیکران کشیده اید امید است امور ارباب جمشید التیام یابد. عبدالبهاء عباس

هوالله

۳۰۱ ای یار دیرین من، ایامی که همراز و هم نشین بودی در خاطر است ابدآ فراموش نگردد الحمد لله روشنی و از نار محبت الله مانند سمندر در آتشی، خوشی و دلکشی، در کوه و صحراء در جمیع شهرها مانند باد بادیه پیما باش، و پیمانه پیمان بدست گیر و با ده الطاف جمال مبارک بنوشان لسان بلیغ بگشا وقوه تبلیغ بنما تا خفتگان بیدار گردند و محرومان از فیض جمال مبارک بهره و نصیب یابند و عليك البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۲۰۲ ای ثابت بر پیمان، نامه ۱۹ ربیع‌الثانی ۱۳۳۷ وصول یافت از مضماین کام مشتاقان شیرین گشت زیرا خبرهای خوش داشت و دلیل متنات و استقامت و وفای یاران الهی بود که الحمد لله در این سالهای پر ملالی که جمهور از با ده غرور مست و مخمور و اهل ایران در دست احزاب مختلفه محکوم و بی شعور هر روز آشوب و فتنه‌ای هر دم فتور و رخنه‌ای حزب انقلاب سبب اضطراب شد و گروه اتحاد مورث اختلاف گشت حزب دیمقراط خودسرانه به استبداد برخاست و گروه اتفاق مورث شقاق شد علمای سوه ایران را ویران نمودند و سروران بی شعور هر یک به سر کار آمدند عاقبت ذلیل و خوار شدند در چنین اوقاتی بهانیان در نهایت سکون و قرار و اطمینان و وقار و از هر فتنه‌ای بیزار و در کثار به خدمت عموم پرداختند و در مرکز مستقیمی استوار یافتدند در همه جهان عَلَم صلح عمومی برآفرانختند و خلق را به محبت و آشتی و وحدت عالم انسانی دعوت نمودند جمیع آنچه صریح الواح مقدسه بود پنجاه سال پیش نازل، مثل آفتاب در حیز وجود تحقق یافت و واضح و آشکار شد الحمد لله حال غبار تیره اندکی بنشست و افق عالم انسانی از ابر تیره اندکی نجات یافت امیدوارم که به تأییدات ملکوت ابهی و مساعی حکیمانه و دلالت نفوس مهمه و معاونت اشخاص عظیمه روحی جدید در جسم ایران دمیده گردد انقلاب و اضطراب به سکون و اطمینان مبدل شود حال ایران محتاج حزب صلح و سلام و سکون و اطمینان است قبل از حرب از پیش مرقوم

گردید یعنی به صریح عبارت به خط عبدالبهاء که دولت و ملت باید مانند شهد و شیر آمیخته گردند والا ایران ویران شود الی آخر چون مستمعی یافت نشد لهذا به جهت حصول اسباب ترقی ایران در مالک دیگر سعی بلیغ و جهد جهید شد امیدوارم که اسباب راحت و آسایش به قدر امکان به جهت عموم ایرانیان حصول یابد باری احزاب سانره که هر یک مدعی اصلاح ایران بودند تجربه شد امیدوارم که مساعی خیریه بهانیان در گذشته و علی الخصوص در این ایام نتیجه مشکوره بخشد و ایران اندکی راحت و آسایش یابد.

در خصوص اخذ اصل توقيع حضرت اعلیٰ بسیار بکوشید ولو مبلغی مصروف نمائید فقراتی که از تورات و انجیل و کتب پارسیان اخراج نموده بودید بسیار مقبول اگر چنین رساله‌ای محفل روحانی مطالعه نماید و منتشر گردد بسیار مقبول، الحمد لله احبابی یزد نهایت ثبوت و استقامت اظهار نمودند طوبی لهم و بشری لهم امیدوارم که در نشر نفحات الله سعی بلیغ و جهد بدیع ظاهر فرمایند اما اماء الرحمن در یزد فی الحقیقہ آنچه در قوه نسام بود مبذول داشتند من از آنان نهایت رضایت را داشته و دارم دستوران حرکات خودسرانه نمودند ولی عاقبت مایوس و پریشان خواهند گردید. جناب اسفندیار گشتاب و فرود و آقا جمشید و احبابی قاسم آباد نهایت ثبوت و استقامت اظهار فرمودند و مویید و منصورند و ان جندنا لهم الغالبون. الحمد لله در یزد محافل روشن است و محفل نوزده روزه مانند گلشن و احبابی قاسم

آباد و مهدی آباد و مریم آباد و تفت و احبابی کوچه بیوک و احبابی نصرآباد و یاران حسین آباد در نهایت گرمی و انجذاب و اشتعالند بلکه جمیع احبابی زردشتی در نهایت همت و غیرتند در حق جناب ارباب جمشید سابقاً به درگاه بی نیاز عجز و نیاز کردیم و طلب عون و عنایت نمودیم و به کرات و مرات احباء را امر به صداقت و عفت و استقامت در امور موکله از ایشان نمودیم الحمد لله روز بروز ترقی نمود تا به درجه‌ای رسید که جمیع وزراء و کلام تمکین از او مینمودند و برکت عظیم در کارش حاصل شد ولی به تحریک کسانی پر غرض و مرض که به ظاهر خیرخواه خود را می‌نمودند خاطر او را از یاران مغبر نمودند لهذا امورش مشوش شد حال اگراندکی بیدار گردیده و دانسته که یاران مهربان و خیرخواهند و صادق و امین در کار از خدا خواهم که تمیتی در کار آید و راحتی حاصل گردد جوابی به پسر مهرپور او محرر گردید در جوف این مکتوب است برسانید الحمد لله برادران پارسی و مؤسسین شرکت موئیدند و موفق حضرت ملا بهرام رحمت رحمن است و نعمت آسمانی قدر این بزرگوار را بدانید احبابی کاشان جمعاً فی الحقیقہ موفق به عبودیتند و امة الاعلی دکتر مویدی و سائر امریکائیها راحت خویش را گذاشتند و ازوطن مألف هجرت نمودند تادر ایران به عموم مردمان خدمتی نمایند حرمت ورعایت این نفوس بسیار واجب و لازم امیدوارم که در جمیع امور موفق و موید باشی و عليك البهاء الابهی عبد البهاء عباس، ۲

هـوـالـلـه

۳۰۳ ای یاران پارسی من، نامه خوش سخن مانند ابر بهمن ریزش باران معانی نمود و گوهر اسرار در آغوش صدف کلمات پرورش داده بود فی الحقیقہ یاران پارسی سرگشته و سودانی دلبـر آسمانی‌اند و مفتون و مجنون جمال رحمانی در این دور بدیع شور و ولـهـی عجیب نمودند و حرکت و جنبش غریب بنمودند گروـهـی که هزار سال پژمرده بودند بـنـفـسـ رـحـمـانـیـ زـنـدـهـ کـشـتـنـدـ وـ طـراـوتـ و لـطـافـتـ بـیـاـنـهـ اـنـداـزـهـ جـسـتـنـدـ الـحمدـ لـلـهـ آـتـشـ حـقـيـقـتـ دـوـبـارـهـ شـعـلـهـ بـهـ آـفـاقـ زـدـ وـ چـنـانـ نـاثـرـهـایـ بـلـنـدـ نـمـودـ کـهـ کـیـهـانـ بـرـافـرـوـخـتـ اـخـگـرـ حـضـرـتـ زـرـدـشـتـ رـاـ شـاهـ بـهـرـامـ کـوهـ آـتـشـبـارـ کـرـدـ وـ روـشـ وـ سـلـوـکـ آـنـ بـزـرـگـوارـ رـاـ پـدـیدـارـ نـمـودـ اـزـ الطـافـ حـضـرـتـ پـرـورـدـگـارـ اـمـیدـوـارـ کـهـ یـارـانـ پـارـسـیـ عـلـیـخـصـوـصـ اـهـلـ شـیرـازـ آـهـنـگـ وـ آـواـزـیـ بـلـنـدـ نـمـایـنـدـ کـهـ بـیـکـانـگـانـ مـحـرـمـ رـازـ گـرـدـنـدـ وـ اـغـیـارـ هـمـدـ وـ دـمـسـازـ شـوـنـدـ وـ درـ آـنـ اـقـلـیـمـ شـوـرـیـ اـفـکـنـنـدـ وـ درـ آـنـ کـشـورـ عـلـمـیـ بـرـافـرـاـزـنـدـ کـهـ آـواـزـهـاـشـ جـهـانـگـیرـ گـرـددـ وـ صـیـتـ بـزـرـگـوارـیـ پـارـسـیـانـ بـهـ شـرـقـ وـ غـرـبـ رـسـدـ حـضـرـتـ عـنـدـلـیـبـ رـاـ بـاـنـهـاـیـتـ اـشـتـیـاقـ تـحـیـتـ اـبـدـعـ اـبـهـیـ بـرـسـانـیـدـ هـمـیـشـهـ درـ فـکـرـ اـیـشـانـمـ وـ بـذـکـرـشـانـ مشـغـولـ،ـ جـانـتـانـ خـوشـ بـاـدـ.ـ عـعـ

هـوـالـلـه

۳۰۴ ای یاران عبدالبهاء، جناب حاجی علی سلیل محمد رضا نامهای نکاشته و نامهای مبارک احبابی الهی را مذکور داشته عبدالبهاء چون آن اسماء حسنی را

قرائت نمود به ملکوت عزّت تضرع و تبتل آغاز نمود که ای پروردگار مهربان این یاران سرمست جام تواند و مشهور و معروف بنام تو افروخته‌اند و پر و بال سوخته پروانه شمع تواند و شیفته و آشتفته روی تو طیور حدائق تواند و شکور الطاف بی‌نهایتِ تو، دلداده آن دلبرند و افتاده آن کمند بی‌مانند، جانفشانند و فداکار، پردانشند و هوشیار، نعره مستانه برآرند و ناله عاشقانه برافرازنده چشم گریان دارند و قلب سوزان و جان و دلی افروخته به نیران هجران مرغان گلشن تواند و طیور گلستان تو شب و روز همدم آه جگرسوزند و صبح و شام مبتلا به ناله جهانسوز، از فرقت پرحرقتند و از هجران پرحرمان آرزوی کوی تو دارند و اشتیاق روی تو و متوجه به سوی تو و مفتون خلق و خوی تو، ای پروردگار این عاشقان را نظر عنایتی و این مشتاقان را الطاف و موهبتی به جان و دل کوشیدند و اعانتی نمودند تا به تأسیس مشرق‌الاذکار در ره رضایت پویند. ای پروردگار این یاران را بزرگوار نما و در ملکوت عزّت پایدار کن و از صهیای محبت سرشار نما تا آهنگ تسبیح به ملکوت تقدیس رسانند و سبب انتشار نفحات گردند و به گفتار و رفتار اثبات نمایند که بهانی صمیمی‌اند و روحانیان حقیقی مظاهر انوار توحیدند و مطالع اسرار تجربید از غیر تو بیزارند و شب و روز مشتاق دیدار، پروردگارا عنایت فرما و بنواز و به اخلاق روحانیان همراز کن توئی مقتدر و توانا و توئی مریّ و معلم بی‌همتا.

الهی الهی هولاء عباد اتفقوا فی حبک و انفقوا اموالهم حبأ لعمالک حتی

يأسساً مشرقاً الا ذكر في تلك الديار بقوتك و قدرتك رب ايدهم على هذا
الاساس المتين و تأسيس هذا المعبد الكريم حتى يرتفع فيه ضجيج الابرار في
بطون الاسحار الى ملوك اسرار و تنتشر الآثار و يرتفع ذكرك في الاقطار
رب ايدهم آناء الليل و النهار و فقههم في العشى و الابكار على اعلام كلمتك في
تلك الاشطار انك انت القوى المقتدر المختار و انك انت العزيز العجیب لا الله الا
انت الخفی الالطافه عبد البهاء عباس، ۱۰ شوال، ۱۳۲۸

هوا لله

۳۰۵ ای دوستان حقيقی، حکماء الهی برآند که عالم انسانی را سیر در عالم
وجود مانند دو قوس است یعنی به ترتیب دائره‌ای است که عبارت از دو
قوس است یک قوس را قوس نزول تعبیر نمایند و قوس دیگر را قوس صعود
نامند. پارسیان هرچند هزار و سیصد سال بود که در دائره وجود گرفتار
قوس نزول بودند تا به نهایت درجه سقوط و هبوط رسیدند حال الحمد لله به
فیض آسمانی و موهبت ریانی از سقوط رو به صعودند و در ظل الطاف جمال
مبارک طی قوس صعود مینمایند روز بروز برترند و دمدم خوشتر گردند و
امید چنان است که از این ذلت و خواری مدتی طولانی به عزت و بزرگواری
جاودانی رسند و از این هبوط صعود ابدی یابند. حضرت بهاءالله بر روی
پارسیان دری گشاد که بخشش آسمانی درآید و نردبانی گذارد که به اوج
اعلى رسد به زیان پاک زرداشتیان را خطاب نمود و مهریان بیان فرمود

نوید داد و امید بخشید لهذا باید یاران پارسیان خود را آسمانی دانند و مرغان چمنستان حقیقت شمرند و مشمول نظر عنایت بینند و سیرآب از آب رحمت گردانند و علیکم البهاء الابهی.

پروردگارا سروش پرهوش از شدت اشتیاق به جوش و خروش آمد قفس تن بشکست مرغ آزاد شد و پرواز نمود او را در جهان راز هدم و دمساز روحانیان کن و هم نغمه و آواز قدسیان فرما. آمرزگارا بهرام را مهربان باش و زندگانی جاودان بخش از ظلمت کناه نجات ده و در پناه خویش آرام بخش تونی بخشنده و مهربان. کردگارا اورمزدیار اردشیر را شیر بیشه آسمان کن و امیر کشور عفو و غفران فرما خطا ببخش عطا مبذول دار. ای ربَّ غفور خرمن از بهمن هستی فرار نمود تا به شهریور آسمانی رسد و اردیبهشت جاودانی یابد خرمن را برکت عطا فرما تا در جهان بالا ذخیره اهل بهاء باشد تونی بخشنده و مهربان. ع ع

هوالله

۲۰۶ ای کل وقت آن است که در جنت ابھی چون گل شکفته گردی و بوی خوش معرفت الله را به مشام طالبان برسانی گل صدبرگ خندان گردی و خوشة شکوفه بستان، جانت خوش باد. ع ع

هوالا بهی

۳۰۷ ای پر عجز و نیاز به درگاه بی‌نیاز، نامه شما رسید ستایش و سپاس خداوند آسمانی را که تشنگان را به ماء معین و عین تسنیم رساند تا از عین یقین نوشیدند و به حقَّ الیقین رسیدند پارسیان را راستی آموخته و درستی تعلیم فرموده و خواهان صلح و آشتی کرده و به حقَّ پرستی موفق نموده ستاره هستی پیشینیان در مغرب نیستی متواری بود دوباره از خاور هستی دمیده و روشن و درخشنده گردیده علم نیاکان بلند شده و مژده و خشوران واضح و آشکار گردیده به شکرانه این بخشش و عطا پردازید که چراغ خاموش روشن شد و خارستان آمال و آرزو گلشن گشت. الطاف یزدان چون دریای بیکران موج میزند و پرتو خورشید حقیقت از اوج اعلیٰ میدرخد ای مقبول درگاه کبریاء چون دل بسته به پرتو یزدانی جامع جمیع کمالاتی عزیزی و قربی و آشنا و خوبی و به قوت ایمان سروری و صدری و دل و جان مانند گنج روان و بعد از صعود در عالم پنهان درخشنده و تابان، به کنیز الهی گوهر و اخوی اسفندیار و شهریار و همشیره فیروزه و به آقا میرزا سیاوش و آقا مهربان رستم و گشتاسب رستم نهایت مهربانی از قبل من برسان و طلب آمرزش از برای خسرو بهمن گردید و علیک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۶ صفر ۱۳۲۹.

حیفا

هوالله

۳۰۸ ای پروردگار، این هوشیار را در درگاه خویش پرستنده و پاینده و پسندیده بدار عون و عنایت روا دار و به موهبت کبری مؤید فرما در ملکوت اسرار غرق انوار کن و در آسمان عزت ابدیه روشن و تابان فرما پروردگارا نفوسی چند متعرض به یاران باوفا گشتند و جفا روا داشتند تا این فارسیان معدود را محمود کنند و این زردشتیان مظلوم را معدوم نمایند پروردگارا یار و یاور باش و این ستمدیدگان را از ظلم اشرار محفوظ و مصون بدار توئی مقتدر و توانا و توئی قوی قدیر. مرثیه‌ای که در شهادت مستر خدابخش پوریهرام بود بسیار مقبول افتاد و در محفل عبدالبهاء قرائت گردید و عليك البهاء الابهی.
عبدالبهاء عباس، حیفا

انجمن یاران فارسی بهانی جانشان خوش باد

۳۰۹ ای یاران نازنین من، عکس آن یاران دلنشیین که مانند بهشت بربن سبب سرور قلب حزین بود واصل گشت، مشاهده آن رویهای نورانی نهایت شادمانی بخشدید صبع امید دمید و خورشید کامرانی درخشید، ستایش پاک یزدان را که چهره یاران را مانند آتش بر افروخت تا پرده نادانی بسوخت و هرپاک جانی آثین آسمانی آموخت و دیده از جهان و جهانیان بدوقت و گنج جاودانی اندوخت خوشابحال شما که فرخنده طالع بودید و بلند اختر و مهر پرورد و پاک گهر و از اهل خاور زیرا مهرانور از آن کشور درخشید و صبع

جدید از آن اقلیم پدید شد. هر هوشیار بیدار شد و هر پاک دل از بند آب و گل رهانی یافت و مانند مرغان آسمانی دراین اوج یزدانی پرواز نمود و در گلشن راز بر شاخسار عجز و نیاز با بلبل انباز همدم و دمساز شد. این چه بخششی است و این چه دهش که جهان آفرینش را آرایش نموده هر چند کنون نمایش ندارد ولی در آینده چنان تابش نماید که خاور و باخترا پرتو بخشایش بخشد، آفرین براین آئین که هرگوهر پنهان در کان ایران را آشکار و عیان نمود تخم پاکی که حضرت زردشت افشارند بریزش ابر بخشش انبات کرد و کشتزار سبز و خرم شد، وقت خرمن رسید و برکت آسمانی گردید گنجی که آن سرور اندوخت دراین روز فیروز آشکار شد و گوهر آبدارش بر جهان نثار گشت آن تخم پاک حال نهالهای بی همال شد و گلشن توحید را تزیین نمود. از حق خواهم که هرنحالی درخت تنومند گردد و در باغ و بهشت جنت ابهی پیوند شود و میوه های خوش دلپسند دهد، جانتان خوش باشد.

ع ع

ه والله

۳۱۰ ای یاران عزیزان، هر فردی از افراد انسانی چون از خاور زندگانی در جهان هستی سر برآورد ناچار روزی در باختر نیستی متواری گردد از آغاز ولادت نشو و نما کند و از پستان زندگانی شیر نوشین نوشد و در آغوش ناز و نعمت پروردۀ گردد تا به درجه بلوغ رسد و نهال آسا برگ و شکوفه نماید

بارور گردد شمر لطیف بخشد روز بروز ترقی کند تا به درجه کمال رسد پس از آن رو به انحطاط نهد روز بروز قوی به تحلیل رود تا درخت کهن گردد و از بار و بر بی بهره ماند نهایت به کلی طراوت و لطافت زائل شود و افسردگی و پژمردگی رخ دهد، بیفانده شود به درجه‌ای رسد که دیگر امید نشو و نما و طراوت و لطافت نماند حال باید دهقان حقيقی تخم همان درخت را در بوستان بیفشناند تا دوباره بروید و نشو و نما کند و نهال بیهمال شود و در نهایت تازگی و برازنگی و آزادگی پرورش یابد و به بخشش جهان‌آفرینش در غایت لطافت و ملاحت و حلاوت دوباره رونق قدیم و برکت دیرین حاصل نماید دهقان دانا چنین مجری نماید اما دهقان نادان بکوشد که آن درخت کهن را دوباره به نشو و نما آرد و این ممتنع و محال حال درختان مبارکی چند در ایام سلف در این کلشن هستی و بوستان بخشش الهی نشو و نما نمودند تا کمالات خویش را در چمنستان حقيقة بنمودند و الطاف و بخشش ایزدی جلوه نمود و آنچه باید و شاید از تأثیرات حقيقی و فضائل عالم انسانی ظاهر و عیان نمود درخت تومند شد و شاخها امتداد یافت و بر جهان آفرینش سایه افکند و طوانف و ملل در ظل محدود آسايش یافتند و از فواكه طبیه آن پرورش جستند تا آنکه دور حیات منتهی شد تجدید لازم گشت نهال دیگر از همان شجره مبارکه آغاز نشو و نما نمود حال این درخت آسمانی و شجره رحمانی نتائج آن درختان فرخنده آسمانی است که در نهایت طراوت و لطافت و ملاحت و فیض و برکت در نشو و نماست و آنا

فَآنَا فِرْوَعَ مُمْتَدَّ نَمَىْدَ وَ بَارَ وَ بَرْشَ بَخْشَشَ آسْمَانِيَ وَ مَوْهِبَتَ رَحْمَانِيَ وَ
 كَمَالَاتَ انسَانِيَ وَ آثارَ قَدْرَتَ آسْمَانِيَ اسْتَ اينَ نَهَالَ هَمَانَ شَجَرَ اسْتَ وَلَىَ
 نَادَانَانَ كَمَانَ كَنَدَ كَهَ دَرْخَتِيَ دِيكَرَ اسْتَ وَ ثَمَرَيَ دِيكَرَ بِيكَانَهَ اسْتَ نَهَ
 شَجَرَهَ الطَافَ خَدَاونَدَ يِكَانَهَ اينَ سَهَوَ وَ خَطَا جَهَالتَ اسْتَ، سَفَاهَتَ اسْتَ، عَدَمَ
 درَايَتَ اسْتَ، بَىَ نَصِيبَيَ اسْتَ، مَحْرُومَيَ اسْتَ، مَنْفُورَيَ اسْتَ، مَغْرُورَيَ اسْتَ
 بَارَىَ مَقْصُودَ اينَ اسْتَ كَهَ الْحَمْدُ لِلَّهِ درَ گَلْشَنَ آمَالَ پَارْسِيَانَ نَهَالَ بِيهَمَالِيَ درَ
 نَهَايَتَ قَوْتَ وَ قَدْرَتَ ازَ رَشْحَاتَ سَحَابَ مَوْهِبَتَ وَ حَرَارتَ شَمْسَ حَقِيقَتَ وَ هَبَوبَ
 نَسَائِمَ عَزَّتَ ابْدِيهَ درَ نَشَوَ وَ نَمَاستَ فَيْضَ ابْدِىَ وَ بَخْشَشَ آسْمَانِيَ اينَ نَهَالَ رَأَ
 دُوَبَارَهَ درَ اِيرَانَ اَنبَاتَ فَرَمَودَ شَايَانَ شَكْرَانِيَتَ اسْتَ سَزاَوارَ مَمْنُونَيَتَ اسْتَ
 لَايَقَ حَمْدَ وَ ثَنَايَ حَضْرَتَ اَحدِيَتَ اسْتَ پَارْسِيَانَ رَأَ كَوكَبَ لَامِعَ آمَالَ هَزارَ
 سَالَ درَ باخْتَرَ اَفُولَ مَتَوارِيَ بُودَ الْحَمْدُ لِلَّهِ ازَ خَاورَ عَزَّتَ آسْمَانِيَ درَ نَهَايَتَ
 لَمعَانَ دَرْخَشَنَدَهَ وَ تَابَانَ گَرَدِيدَ دورَ جَدِيدَ رَسِيدَ حَيَاتَ تَازَهَ حَاصِلَ شَدَ آنَ
 بَهَارَ روْحَانِيَ كَهَ ازَ هَزارَ سَالَ تَاَ بهَ حَالَ مَنْتَقَلَ بهَ موَاسِمَ تَابِسْتَانَ وَ خَزانَ وَ
 زَمَسْتَانَ گَرَدِيدَهَ بُودَ دُوَبَارَهَ آنَ بَهَارَ درَ نَهَايَتَ طَراوَتَ وَ لَطَافَتَ باَ سَپَاهَ بَخْشَشَ
 خَدَاونَدَ آفَرِينَشَ درَ دَشَتَ وَ صَحَرَاءَ اِيرَانَ خَيْمَهَ بَرَافَرَاخَتَ وَ نَهَايَتَ آمَالَ وَ
 آرَزوَيَ پَارْسِيَانَ حَاصِلَ كَشَتَ كَوَ آنَ بَلْبَلَانَ سَخْنَگُوَ، كَوَ آنَ مَرْغَانَ چَمَنَ
 نِيَكَخُوَ، كَوَ آنَ تَذْرُوانَ گَلْشَنَ اَيْزَدِيَ، كَوَ آنَ طَوْطِيَانَ شَكْرَشَكَنَ پَارَسِيَ،
 الْحَمْدُ لِلَّهِ اَندَكَ اَندَكَ بَىَ بَهَ گَلْشَنَ بَرَدَنَدَ وَ درَ اينَ شَاخْسَارَ آهَنَگَ آوازَ وَ
 شَهْنَازَ نَمُودَنَدَ اَمِيدَ چَنَانَسَتَ كَهَ غَلَغَلَهَ درَ زَمِينَ وَ آسْمَانَ اَنْدَازَنَدَ وَ لَوْلَهَ بَهَ

اوج اعلی رسانند و زلزله در ارکان سائر اقالیم افکنند عزت ابدیه یاران نیاکان در بازماندگان ظاهر و آشکار گردد و سروری پیشدادانیان در دودمان کیانیان آشکار و عیان شود. پس ای یاران پارسیان هنگام شادمانی است و دم کامرانی و دور رحمانی و بخشش آسمانی خوشابه عزیزانی که از بااده موهبت الهی سرمست شوند و قدفع بدست گیرند و رقصکنان و پاکوبان کف زنان در این میدان به شکرانه خداوند یگانه پردازند و به کردار و رفتار و گفتار این نهال بی همال را آبیاری کنند. ای یاران پارسی آفتاب هستی پرتو الطاف بر جمیع اطراف زد جمیع طوائف و ملل را نصیب از عنایت و موهبت بخشید کل را در سایه بخشش جهان آفرینش درآورد و فرمود همه بار یک دارید و برگ یک شاخصار این خیمه وحدت عالم انسانی و عمومیت بشری است که بلند فرموده این اساس متین را چنان قوى و رزین و متین بنیاد کرد که در الواقع به صریح تعلیم داد که دشمنان را دوست نگرید بدخواهان را خیرخواه دانید بیگانگان را آشنا گمارید و دوران را نزدیک شمرید و جمیع ملل را پیوند و خویش خوانید دیگر دشمنی در میان نه که مقاومت خصومت لازم آید و به عداوت و پاداش قیام گردد البته صد البته دائماً مظاهر رحمت باشد در حق بیگانه و خویش و توانگر و درویش حتی بدخواه و بدکیش، این است وصایای الهی اینست تعالیم آسمانی، جانتان خوش باد. ع ع

هوالله

۳۱۱ ای یاران این اسیر زندان، هرمزدیار رستم یاران را جان نثار است و دوستان را مهربان از زیارت خاک پاک عزم رجوع نمود و بیاد یاران افتاد و از برای هر یک ارمغانی خواست ولی چه توان نمود زیرا فرصتی نبود لهذا به یک نامه اختصار رفت که شاید به اندک گفتار معانی بسیار ادراک شود و آشکار گردد که این زندانی چه قدر تعلق قلب به یاران پارسی دارد شب و روز به یاد دیدارشان مشعوفم و مسرورم و در دریایی درد و غم به ذکرشان مسرور و مألف از بخشش یزدان چنان خواهم که هر یک از آن دوستان شمعی درخشند و تابان شود و در انجمن هندوستان پرتو یزدان یابد و از محبت حضرت رحمان دلها براید و در سایه نخل امید بیاساید و روی به پرتو الطاف الہی بیاراید ای یاران جانتان خوش باد. آنان که ترك این خاکدان نمودند به جهان آسمان پیوستند امیدوارم که مظهر عفو و مغفرت حضرت یزدان گردند و علیکم البهاء الابهی ع ع

هو الابهی الابهی

۳۱۲ ای سرور هوشمندان، آنچه به قلم مشکین نگاشتی خواندیم و به آستان یزدان زیان ستایش گشادیم که پرتو خورشید آسمانی چنان درخشید که در دلهای یاران سپیده امید دمید و مژده رسیدکه ای یاران دیرین بجوشید و بخروشید و بگوئید و بشنوید که یزدان سرآپرده پیشینیان را برافراخت و پرچم فارسیان

را بلند نمود و اختر ایرانیان روشن کرد خزان گذشت و دی بسر آمد باد
بهار رسید و گلشن مشکبار دمید تا اسیران سرور گردند و بینوایان رهبر، هر
بی سر و سامان سر و سامان جوید و لانه ویران ایوان کیوان گردد و کلبه
دودمان دیرین بهشت برین شود و آشیانه مرغان اندوهگین گلگشت دلنشین
پس باید به پا داش این بخشش خداوند آفرینش کوشش نمود تا همه یاران
در سایه سراپرده یزدان درآیند و بزرگواری جهان آسمان رخ بنماید تا روی
زمین آئینه چرخ برین گردد و جهان پستی پرتو جهان بالا گیرد. ای یزدان
پاک این بندۀ دیرین را اندوهگین مخواه شادمانی آسمانی بخش و فر یزدانی
پده ستاره روشن نما و گل گلشن کن سرو راستان نما و افسر جهان بالا بر
سر نه رویش را بدرخسان و گوهرش را بیفشاں جانش را مشکبار کن و دلش
را گلزار نما تا بوی خوی خوشش جان پرور گردد و پرتو رویش افزون از ماه
و اختر، توئی مهربان و توئی بخشندۀ و توانا.

ای یار دیرین پرسشی چند نموده بودی، پرسش نخست این بود که چرا
آئین پیغمبران دیگرگون گردد و روش و خشوران مانند بوقلمون، مهتر
اسرائیلیان را روشی بود و اختر عیسویان را تابشی و سرور تازیان را فرمایشی
و مهر سپهر جهان بالا را آئین و درخششی، گفتار و گردار و آئین و روش و
فرمایش هر یک دگرگون بود این چه رازی است نهان و پنهان زیرا باید
فرمایش یزدان بر یک روش باشد تا بخشش آسمان رخ بگشاید. انتہی
بدان که جهان و آنچه در او است هر دم دگرگون گردد و در هر نفسی

تغییر و تبدل جوید زیرا تغییر و تبدل و انتقال از لوازم ذاتیه امکان است و عدم تغییر و تبدل از خصائص وجوب لهذا اگر عالم کون را حال بر یک منوال بود لوازم ضروریه‌اش یکسان می‌گشت چون تغییر و تبدل مقرر و ثابت روابط ضروریه‌اش را نیز انتقال و تحول واجب مثل عالم امکان مثل هیکل انسان است که در طبیعت واحده مداوم نه بلکه از طبیعتی به طبیعتی دیگر و از مزاجی به مزاجی دیگر انتقال نماید و عوارض مختلف گردد و امراض متنوع شود لهذا پزشک دانا و حکیم حاذق درمان را تغییر دهد و علاج را تبدیل نماید به دیده بینا ملاحظه کنید که انسان در رحم ما در خونخوار است و در مهد و کهواره شیرخوار و چون نشو و نما نماید بر خوان نعمت پروردگار نشیند و از هر گونه طعام تناول نماید زمان طفولیت را حکمی و دم شیرخواری را رزقی و سن بلوغ را اقتضائی و جوانی را قوت و قدرتی و ضعف و پیری را فتور و رخاوی در هر درجه انسان را اقتضائی و دردش را درمانی و همچنین موسم صیف را اقتضائی و فصل خزان را خصوصیتی و موسم دی را برودتی و وقت بهار را نسیم معطری و شمیم معنبری حکمت کلیه اقتضای این مینماید که به تغییر احوال تغییر احکام حاصل گردد و به تبدیل امراض تغییر علاج شود پزشک دانا هیکل انسان را در هر مرضی دوائی و در هر دردی درمانی نماید و این تغییر و تبدیل عین حکمت است زیرا مقصد اصلی صحّت و عافیت است و چون علاج را تغییر دهد نادان گوید این دلیل بر نادانی حکیم است اگر داروی اول موافق بود چرا تغییر داد و اگر ناموافق

بود چرا در آغاز تجویز کرد. ولی رنجور دانا اذعان مینماید و بر وجودان بیفزاید و این را بدان که آئین یزدانی بر دو قسم است قسمی تعلق به عالم آب و گل دارد و قسمی دیگر به جهان جان و دل، اساس آئین روحانی لم یتغیر و لم یتبدل است از آغاز تا یوم میعاد و تا ابدالآباد بر یک منوال بوده و هست و آن فضایل عالم انسانی است و آئین حقيقی دائمی سرمدی یزدانی و روش و فرمایش ابدی خداوند آفرینش و قسمی از آئین تعلق به جسم دارد آن به مقتضای هر زمانی و هر موسمی و هر درجه‌ای از سن تبدیل و تغییر یابد و در این کور عظیم و دور جدید تفرعات احکام جسمانی اکثر به بیت عدل راجع چه که این کور را امتداد عظیم است و این دور را فسحت و وسعت و استمرار سرمدی ابدی و چون تبدل و تغییر از خصائص امکان و لزوم ذاتی این جهان است لذا احکام جزئیه جسمانی به اقتضای وقت و حال تعیین و ترتیب خواهد یافت اما اساس آئین یزدان را تغییر و تبدیلی نبوده و نیست مثلاً خصائل حمیده و فضایل پسندیده و روش پاکان و کردار بزرگواران و رفتار نیکوکاران از لوازم آئین یزدان است و این ابداً تغییر ننموده و نخواهد نمود اما احکام جسمانی البته به اقتضای زمان در هر کوری و دوری تغییر نماید شما به بصر انصاف ملاحظه نمایید در این عهد و عصر که جهان جهانی تازه گشته و جسم امکان لطافت و ملاحتی بی‌اندازه یافته آیا ممکن است که احکام پیشینیان بتمامه مجری گردد لا والله و از این گذشته اگر در ظهور مظاهر مقدسه آئین تازه تأسیس نگردد جهان تجدید نشود و هیکل عالم در

قمیص تازه جلوه ننماید.

پرسش دویم، سؤال از این نموده بودید که هر پیغمبری را از کتب و صحائف پیغمبران پیشین اطلاع لازم است یا نه اگر چنانچه لازم است چرا پیغمبر پسین از کتاب و خشوران پیشین خبر نداشتند.

جواب پرسش ثانی، پس بدان که پیغمبران را مقصود از کتب و صحف معانی است نه الفاظ و مراد حقیقت است نه مجاز ماده است نه صورت گوهر است نه صدف آن حقیقت معانی کلیه که رهبر پیغمبران است یکی است و آن دستور العمل کل، لهذا فی الحقيقة هر پیغمبری بر اسرار جمیع پیغمبران مطلع ولو به ظاهر کتاب او را ندیده و سخن او را نشنیده و آئین جسمانی او را نسنجیده زیرا روش و سلوك و اسرار و حقایق و آئین روحانی کل یکی است پرسش سوم، در خصوص تجهیز و تکفین نفوس متصاعدة الى الله در کتب سماویه مختلف نازل کدام یک بهتر است و کدام یک درست و صحیح؟ آئین پسین ناسخ آئین پیشین است و چون به دیده بینا نظر فرمائید ملاحظه میکنید که چنین است

و اما سؤال چهارم، سؤال نموده بودید که ارواح بعد از صعود اجسام در چه مقامی قرار خواهند یافت.

بدان که روح از حقائق مجرّده است و حقیقت مجرّده مقدس از زمان و مکان زیرا زمان و مکان از لوازم حقائق جسمانیه و متمیزه است حقیقت مجرّده را چه زمانی و چه مکانی جسم و جسمانی نیست تا از برای او مکانی تعیین کنیم

لامکان است نه امکان جان است نه تن، لطیفه الهیه است نه کثیفه جسمانیه، نور است نه ظلمت، جان است نه جسد، از عالم یزدان است نه کیهان، مکانش مقدس از امکنه و مقامش منزه از مقامات، بلند است و مرتفع متعالی است و ممتنع کاخ عظمتش را ایوان کیوان زندان است و قصر مشید متعالیش را چرخ برین اسفل زمین و اماً جسد آلتی است از برای روح زیرا متحرک و مرتکب و مکتب و مسی و محسن روح است نه جسد. گهکاری و ستمکاری و خوشبوی و نیکویی منبعث از جان و روان است نه تن ناتوان لهذا همچنان که عذاب و عقاب و سرور و اندوه و حزن و طرب از احساسات روح است كذلك پاداش و ثواب و عقاب و جزا و مكافات که از نتائج اعمال حاصل راجع به روح است نه جسد هیچ شمشیری به جهت کشن بی گناهی موآخذه نگردد و هیچ تیری به جهت زخم اسپری معاقبه نشود چه که آلت است نه فاعل محکوم است نه حاکم مقهور است نه قاهر و البهاء علیک. ع ع، ۱۲ شهر

رمضان سنة ۱۳۱۷

هوالابهی

۳۱۲ ای بهمن از خدا بخواه که چون ابر بهمن گوهرفشار گردی و چون صحن چمن گلشن یزدان شوی و گل و ریحان بپروردی نظر عنایت از ملکوت احادیث شامل و دریای عطا پرموج و مقدس از ساحل، نامهات خوانده شد و مضمون معلوم گردید. در خصوص نامهای پیغمبران سوال فرموده بودید که با وجود

کرت انبیاء در قرآن معدودی قلیل عبارت از هشت نفر مذکور حتی حضرت
مه آباد و زردشت مذکور نه و حکمت این چه چیز است.

بدانکه در قرآن بیست و هشت پیغمبر به ظاهر مذکور ولی فی الحقیقہ کل
مرموز زیرا از برای مظاہر مقدسه دو مقام است مقام توحید و مقام تحدید.
در مقام توحید حقیقت واحده هستند و در این مقام میفرماید لا نفرق بین
احد من رسّله مثلش مثل شمس است هرچند مطالع و مشارق متعدد است
ولکن شمس واحد است که مُشرق و لانح از کل است در این مقام ذکر هر
یک از انبیاء ذکر کل است نام احمد نام جمله انبیاست و مقام دیگر مقام
تحدید است و آن به حسب مراتب و شئون مظاہر مقدسه است در این مقام
میفرماید تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض. مثل این مقام مثل بروج است
که آفتاب را در هر یک از آن تأثیری خاص و درجاتی از حرارت مختلف است
چنانکه آفتاب را در برج اسد نهایت حرارت حاصل و در برج دلو وحوت
حرارت معتدل پس معلوم شد که ذکر بعضی از انبیاء عبارت از ذکر کل
است در این مقام چیزی به خاطر رسد که مادام چنین است چرا کفايت به
ذکر یک نفس از انبیاء نشد و بس، حکمت ذکر بیست و هشت چه چیز است
این معلوم است که نظر به حکمت‌های بالغه الهی در زمان ختمی مآب روحی له
الفداء وقوعاتی دست می‌داد و به مقتضای وقت و اقتضای حال وقوعات
پیغمبران سلف نازل می‌شد و بیان می‌گشت لهذا ذکر بعضی از پیغمبران و
وقوعات ایامشان نظر به حکمت بالغه در قرآن عظیم شد و چون مقام نبوت

مقام افاضه و استفاضه است و در عالم خارج مثال مجسمش کوکب قمر مکرم است و ماه را در دور فلکی بیست و هشت خانه محقق. اما حضرت مهآباد و حضرت زردشت در قرآن تلویحاً مذکورند و نفسی تا به حال پی نبرده چنانچه اصحاب رس به انبیاء شان ذکر نموده و این رس رود ارس است و این پیغمبران ذی شأن متعدد بودند از جمله حضرت مهآباد و حضرت زردشت بود و البهاء علیکه ع ع، ۱۲۱۷ رمضان سنه

هوالله

۳۱۴ ای احیای الهی قرونی بود که افق ایران تاریک بود وکشور ایران جولانگاه عرب و ترک و تاجیک تا آنکه آفتاب جهان بالاز خاور درخشید و برج مشیدش بوم و بر ایران بود پس فارسیان باید آن روز را نوروز فیروز دانند و در نهایت وجود و سرور به شکر رب غفور پردازند و علیکم البهاء عبد البهاء عباس

هوالبهی

۳۱۵ ستایش پاک یزدان را که به بخشایش آسمانی جهان دل و جان آدمی را روشن و کیهان جاودان را گلشن فرمود پس نیکو و فرخنده کسی است که در آفرینش با هوش و بینش گشته بهره ارجمند برد و پایه بلند یابد و از خاور بزرگواری چون مهر پرورد چرخ برین بدرخشد آفرین صد آفرین بر جان تو باد. ع ع

هوالابهی

۳۱۶ اوست بهرام، از بخشش و بزرگواری پروردگار و دهش و پرورش کردگار
جانهای تازه شده‌اند که آینه‌دار آفتاب جهان یزدانی گشتند و از دریای
بی‌پایان بهره بردند و اکنون از باده خمخانه آسمانی چنان سرمتند که
فریاد مستی و بیخودی ایشان به گوش سروش سپهر بین میرسد. ع ع

اوست خسرو کشور بالا

۳۱۷ شاپور پورشاه بود امیدوارم که تو پرتو آسمان شوی اگر او تاجدار کشور
خاک بود تو شهریار جهان تابناک گردی اگر او یاره و دیهیم و افسر
شاهنشاهی داشت تو نشانه بندگی و آزادگی درگاه خداشی در گوش کن
این بندگی از هزار پادشاهی برتر. ع ع

اوست دانا و توانا

۳۱۸ ای اسفندیار، گویند اسفندیار روئین تن بود و هم جنگ تهمتن تیغ و تیر بر او
کارگر نبود و تیر و خدنگ را گذر نه ولی چشم را که روشنایی جان و روان
است به تیری آهسته خسته و آزده نمود پس تو روئین تن شهریار دیرین شو
تا سراپا از هر آسیبی آسوده باشی و از هر هستی جاوید. ع ع

اوست دانا و بینا

۳۱۹ ای جهانگیر، نوروز روزی است که آفتاب جهانتاب جهان جاوید در آسمان بزرگواری درخشید و روشنایی فزون بخشید و رهنمون شد این بهار جانبخش بود که درختان پژمرده را تازه و زنده نمود گل و شکوفه شکفته شد و نرگس و بنفسه آشفته گشت نوروز خدائی این بود. ع ع

اوست دوست آسمانی

۳۲۰ ای بهرام، روز تو به باد که در این روز در جهان هستی پا نهادی و به گلستان راستی شتافتی خوشترین روز نوروزی است که جان نو بخشد و راه پروردگار نموده گردد اگر بدانی که در چه روز پرشکون جامه هستی پوشیدی و با ده راستی نوشیدی از شادمانی جامه بدري و شیدا و آشفته شوی.
ع ع

اوست دانا و توانا

۳۲۱ ای رستم، تیغ پولاد کشور خاک گشاید و شهر و آبادی اندوهناک ستاند پولادکان خدائی زیان است که به ستایش یزدان گشائی و گمگشتگان را راه نمائی این شمشیر کشور جان و دل گشاید نه آب و گل و این تیغ جان بخشد و مرده زنده نماید و ناتوان را توانا کند. ع ع

اوست یار مهریان

۳۲۲ ای مهریان فرود، فرود آنچه مهریانی نمود طوس برآشافت و آنچه خوشخوئی کرد و دلجوئی نمود خشم و بیباکی دید چه که با خاکیان درافتاد مهریانی پرتو یزدان است و خوشخوئی روشنی آسمان ولی در دلهای پاک روشنانی است و در جانهای اندوهناک تاریکی، نگاه به این و آن مکن مهریان باش.

ع ع

بنام فرخنده پرورد گار

۳۲۳ ای نامدار، نامداران در جهان بسی پدیدار شدند ولی پرتو شکوهشان دمی بود و دریای خروششان شبنمی چراغشان خاموش شد و خاکشان روپوش، مگر نامدارانی که ساغر دانانی بپیمودند و بیابان بزرگواری پیمودند و چشم بینانی گشودند و رخ به درگاه خدائی سودند پس تو بکوش که چنین نامدار گردی. ع ع

بنام خداوند بیمانند

۳۲۴ ای فریدون، همنام تو بنیاد ستم برانداخت و کشور از دشمن بپرداخت، درفش کاویان برافراخت و بنیاد داد بنها د موبدان پرور بود و دهقان سرور، بیچارگان را پناه بود و درماندگان را مهریان و غمخوار، تو نیز به اندازه خویش شیوه نیاکان پیش گیر. عبده عباس

اوست دانای مهریان

۳۲۵ ای مست باده هوشیاری، هوشیار و بزرگوار نیاکانند که چون دریای گشایشند و چون سپهر پرآرایش چون مهر و مه در جهان تابان روشنند و چون اختران آسمان یزدان کیهان را زیور بخشنند پس تو بکوش که از آن بزرگواران گردی ع ع

اوست روشنی جهان آسمان یزدانی

۳۲۶ ای اخگر سوخته پیکر، جمشید اگرچه چون خورشید درخشید لکن ماه و هور سپهر مهر پروردگار را در این روزگار پرتوی دیگر است و تابش درخشش بیشتر که آن روشنی چراغ بود و این آفتاب جهانتاب جهان بالا، بکوش تا روشن گردی ع ع

هوالله

۳۲۷ ای کنیز خدا، قرین محترمت را آرزو چنین که این خامه و آمه نامه نگارد و ترا به جهان بالا بخواند الحمد لله به قوت محبت الله مرغ پرندهای نه حشرات چرنده و بیزار از گرگان درنده، از خدا خواهم که در این اوج اعلى پرواز نمائی جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۳۲۸ ای بندگان عزیز خداوند مهریان، هرچند به ظاهر ما در این سامان و شما در هندوستان ولی الحمد لله دلها در مقام مکاشفه و عیان، مونس یکدیگریم و هر دم در محفل الفتیم دل در یک دم خاور و باختر بپیماید و جان در یک نفس به اطراف جهان بستابد دیدار دوستان نماید و گفتگو با یاران کند جای حیرت نیست آفتاب که در اوج اثیر است با آئینه غمازی کند، الفت نماید و چون به حقیقت نگری گفتگوی معنوی نماید از فضل حضرت ایزد امید چنانست که این الفت روز بروز بیشتر گردد و این انس دمبدم بیفزاید. ای خسرو بسیار عزیزی و خوشبخت که در نزد این عبد هر دم مذکوری و معروف و مشهور جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۳۲۹ ای مرد پارسی، الحمد لله دوستی و راستی و خدادرستی و از دام این جهان رستی و به جهان دیگر دل بیستی از بااده محبت الله سرمستی و می پرستی بازار عاشقان شکستی و آن دلبر مهریان را آشفته‌ای و شیفته و دلداده‌ای و جانباخته جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۳۳۰ ای سهراب، از سراب نیستی بیزار شو و از شراب هستی آسمانی سرمست شو

جهان آب و خاک آلوده و ناپاک است و جهان الهی تابناک، حشرات زمین سعی
بلیغ نمایند تا به اسفل ساقلین رستند ولی یاران ریانی چون مرغ علیین به
جهان بالا پرواز کنند الحمد لله تو یکی از آنانی جانت خوش باشد. ع ع

هوالله

۳۳۱ ای دو مرغ چمن عرفان، موسم دی و بهمن بگذشت فصل بهار جانپرور رسید
دشت و صحرا بهشت برین شد و باغ و راغ گلشن علیین گردید ای مرغان
آسمانی وقت آنست که به نغمه و آواز آئید و آهنگی بلند نمائید که جمیع
پارسیان به وجود و طرب آیند تا شور و وله انگیزند و از دریای رحمت
پروردگار سیراب شوند جانتان خوش باشند. ع ع

هوالله

۳۳۲ ای خداوند مهربان، این نوشیروان را نوشین روان فرما جام شیرین بخش و در
دریای عفو و غفران مستغرق نما آن پاک جان به جهان تو شتافت و از قید
این جهان رها یافت و میهمان شایان بخشش شایگان است تونی آمرزنده و
بخشنده و مهربان. ع ع

هوالله

۳۳۳ ای یاران مهربان، هندوستان را ظلمت جهل احاطه نموده بود و نفوس در

نهايت غفلت کور و نابينا بودند دوستان پارسي بايد همتی نمایند و قدرتی
بنمایند و به دل و جان بکوشند تا آن کمکشتگان پی به کوي دوست برنده
چشمی بگشایند و مشاهده پرتو آفتاب آسمانی کنند گوشی باز کنند و آهنگ
عالی بالا بشنوند زیانی بگشایند و به ستایش خداوند آفرینش بپردازنند
علی الخصوص پارسیان قدیم که آواره هندوستان شدند و مدتی مدیده بی سر و
سامان ماندند حال الحمد لله از خاور ایران آفتاب بخشایش تا باختر پرتو
افکنده و جهان تاریک را روشن نموده حیف است که آن گروه نجیب از این
فیض جدید بی بهره و نصیب مانند پس ای یاران بنهايت اهتمام بکوشید تا
پارسیان قدیم را به کردار و رفتار و گفتار و حسن اخلاق و حسن آداب
منجذب نمایند جانتان خوش باد. ع ع

هوالله

۳۳۴ ای خورشید، الحمد لله دیده نور حقیقت بدید و گوش آواز اهل راز بشنید و
دل به آتش عشق بتطیید و موسم بهار الهی رسید باید از فیض این ریبع طراوت
و لطافت بدیع حاصل نمائی و آشفته روی و موی آن دلبر یکتا گردی از خوان
آسمانی بهره گیری و به جهان الهی پی بری و سبب سرور و شادمانی اقربا و
خوبیان گردی جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۳۲۵ پروردگارا آمرزگارا، این مرغان شکسته پرنده بال و پری ببخش و در اوج عفو و غفران پرواز ده و این بیچارگان را در پناه آمرزش خویش مسکن و مأوى بخش این تشنگان را به چشمۀ الطاف برسان و این محتاجان را بر خوان نعمت خویش حاضر فرما. از شب تار و تاریک حرمان و هجران نجات بخش و به صبح وصال دیده روشن نما خطاب ببخش عطا بده و به آنچه نوید بخشیدی وفا فرما ای خدای مهریان هر چند گه کاریم ولی به عفو تو امیدوار و هرچند بی استعدادیم ولی به بخشش و دادت در نهایت اعتماد توثی بخشنده و دهنده و آمرزگار و مهریان. ع ع

هوالله

۳۲۶ ای زائر مشکین نفس، چند نامه بواسطه شما مرقوم گردید و با وجود عدم فرصت بدون مهلت نگاشتم حال شما گریه و زاری فرمودید و جناب آقا میرزا حیدر علی را شفیع گردید چاره جز نوشتن نه کارهای خود را گذاشته و به تحریر این نامه پرداخته، قاعده این است که نامه غائبانه صدور یابد به شخص حاضر کسی تحریری ننگارد مگر اینکه شما بفرمائید من حاضر غائبم، به قول شیخ حافظ میبینمت عیان و سلامی فرستم، این بیان من باب مزاح است والا آنچه سبب سرور یاران است منتهی آرزوی عبدالبهاست و عليك الباء الابهی. ع ع

هوالله

۳۳۷ ای یاران عزیز این عبد، جناب زائر مهربان به دل و جان ستایش یاران نماید که آن نفوس به عرفان پاک یزدان فائز و به محبت دلبر آسمانی افروخته و مشتعل لهذا سزاوار رعایتند و مستحق ظهور محبت من نیز گواهی این شخص آکاه را قبول نموده و به نگارش این نامه پرداختم و از خدا خواهم که دوستان پارسی روز بروز بر حقیقت پرستی بیفزایند و با جهانیان در نهایت محبت و راستی و دوستی معامله و رفتار نمایند تا موهبت الهی از هر جهت احاطه نماید و سبب ظهور کمالات موهوبه انسانی گردد و علیکم التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۳۳۸ ای آشفته روی و موی یار آسمانی، نامه شکرین دلنشینی بود و از آهنگ و گلبانگ شکرین مرغ بهشت برین کام جان شیرین شد دل را شادمانی داد پس ستایش خداوند آفرینش را که پارسیان پژمرده تر و تازه گشتد و جانهای مرده دوباره زنده گردیدند، چراغ نیاکان برافروختند و در دستان آسمانی دانش آموختند و هوش و بینش یافتند شادمانی کن کامرانی نما زیرا دلبر آسمانی را یافته جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۳۴۹ ای دل آگاه، پناه عالیان درگاه الله است و ملجاً و ملاذ آدمیان عتبه مقدسه پروردگار، پس شکرانه نما که به درگه حضرت یگانه رسیدی و طلب تایید خوش و بیگانه نمودی و ایامی چند با این دردمند بسر برده و عاقبت به وطن مألف رجوع نمودی چون به آن کشور رسی جناب آقا جمشید حسین آبادی را از قبل عبدالبهاء نهایت اشتیاق ابلاغ دار و بگو، ای جمشید امیدوارم که در بزم محبت اللہ وحید و فرید گردی و در میدان رزم روحانی جنود نفس و هوی را چنان درشکنی که جشن نوروزی برپا شود و بر اهربیمن فیروزی یابی، جناب کیومرث بهمن را رخ روشن نما و جان و دل به نفحه محبت اللہ گلزار و چمن کن تا در انجمن شمعی رخشنده و در افق عرفان ستاره درخشنده گردد. به جناب هوشنهگ مهریان مهریانی کن و به اخلاق و روش یزدانی ترغیب و تشویق نما و جناب خدامراد رستم را به بشارت الهی مسروor و مشعوف نما و جناب نوشیروان مهریان را به دل و جان طالب فیض حضرت یزدانم و جناب شهریار وفادار را بنهايت محبت کامکار خواهم و جناب مهریان بهرام را مانند بهرام درخشندگی جویم و جناب منوچهر مهریان را پیامی از دل و جان رسانم و صنمیر سلامت را نهایت مسرت جویم و دولت خدامراد را حصول مراد طلبم و زربانوی اردشیر را از دست ساقی عنایت شهد و شیر خواهم و فرنگیز مهریان را مظهر الطاف حضرت یزدان جویم و سرور بهرام را عنایت عزیز علام جویم و فیروز اردشیر را به الطاف رب قدر

مظہر فضل جلیل جویم و جناب ملا بهرام را از قبل این کمنام نهایت اشتیاق ابلاغ دار هر دم که به خاطر آید جان و دل بهجهت جوید و سرور حاصل گردد فی الحقیقہ بنده جانفشاں جمال قدم است و عبد آستان اسم اعظم، فانیست و باقیست. فانی از هوی و هوس خویش، باقی به الطاف جمال ابھی و علیه التحیۃ و الثناء. ع ع

هوالا بهی

۳۴۰ ای یاران عزیز عبدالبهاء، رستم بهمرد خواهش نگارش این نامه نمود من نیز چون نام مبارک شما خواندم به وجود و طرب آمدم که الحمد لله یاران پارسی به دوستی و درستی موقنند و به جان و دل آرزوی صلح و آشتی برای جمیع مردمان دارند دلی پاک دارند و جانی تابناک به درگاه حضرت مقصود عجز و نیاز نمایم و شما را یار و یاور عبدالبهاء دانم و علیکم البهاء الابھی. ع ع
ای خداوند بی مانند دینیار بهرام را شادکام فرما و در سایه شجره عفو و مغفرت آرام ده شام را روز کن روز را فیروز فرما تا در جوار رحمت کبری مأوى نماید. عبدالبهاء عباس، ۱۴ شعبان ۱۳۲۹ عکا، بهجهی

هوالله

۳۴۱ ای یاران عزیز عبدالبهاء، بهار الهی رسید صبح امید دمید نسیم مهباً عنایت وزید هر درختی که تر و تازه بود شکوفه و برگ نمود هر درختی که خشک و

پژمرده بود از این فیض آسمانی محروم گشت شکر کنید خدا را که شما مانند نهالهای تازه از فیض ابر نیسانی و هبوب نسیم رحمانی حیاتی تازه یافتد.
و عليك البهاء الأبهي، عبدالبهاء عباس، ۶ جمادى الثانى ۱۳۲۸

هوالله

۳۴۲ اى ياران عبدالبهاء، از فضل و موهبت کبرى شما را بخشش آسمانی طلبم و پروردش باران نیسانی خواهم، پرتو شمس حقیقت جویم و نسیم جانپرور از مهبا عنایت طلبم فرست نیست مختصر مرقوم میگردد و عليكم البهاء الأبهي
عبدالبهاء عباس، ۶ جمادى الثانى ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۳۴۳ اى دو يار نازنين، الحمد لله يار دلنشين و منجذب نور مبينيد و سیراب از عین یقين، ثابتید و راسخ و مستقيميد و نابت ياران حسینآباد از مخلصينند و جانفشن در سبيل دلبر آسمان و زمين، عبدالبهاء مفتون ايشان است و ممنون از روش و سلوکشان زира اسم اعظم را بندگان صادقند و جمال قدم را خادمان موافق جز رضای حق آرزوئی ندارند و غير از اشتعال به نار محبت الله کامي نجويند و جز در سايه سدره منتهی آرام نخواهند فيا طوبى لهم من هذا الفضل العظيم و يا بشرى لهم من هذا الفوز المبين و فوزا لهم من هذا الفيض العظيم اين عبد در شرف حرکت به اقلیم فرنگ است لهذا وقت تنگ است

یاران روحانی را به این مختصر تصدیع مینمایم و تأیید میجویم و توفیق میخواهیم
انَ رَبِّنَا لَهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ع ع

هُوَ اللَّهُ

۲۴۴ ای یاران مهریان، نامه شما رسید از قراتش نهایت سرور حاصل گردید که
الحمد لله موفق بر خدمتند و از فضل جمال ابھی مستفرق در نعمت، هر
مشروعی را که حضرت متصاعد الى الله جناب آقا میرزا مهدی اخوان صفا
دلالت نمود عین حقیقت است و موافق مصلحت البته آنرا مجری دارید و نام
مبارک او را بیاد آرید و اثری از او در مشرق الاذکار بگذارید و هر قسم که
انجمن نورانی که از دهات تشکیل شده مصلحت بدانند مجری دارید قضیه
قبرستان جواب مرقوم شد و از پیش فرستاده گشت البته اطلاع خواهید یافت
و علیکم البهاء الابھی. عبدالبهاء عباس، ۶ جمادی الثانی ۱۳۲۸

هُوَ اللَّهُ

۲۴۵ ای بهرام، اگر راحت و آرام خواهی در سایه نخل امید بیارام و اگر کامرانی
جوئی به مهریانی نوع انسانی بپرداز، تعالیم الهیه ایوم ترویج محبت و صلاح
نماید و الفت و فلاح بشر را بمعایله ماه منور گرداند و انسان را مانند کوکب
رخشان، زیرا آئین یزدانی امروز محبت و مهریانی است و علیک التحیة و الثناء

هـوـالـلـه

۲۴۶ ای زاشر مشکین نفس، عبدالبهاء، چون روی تو دید بُوی از خوی تو برد تو را و
پدر خدا رحم را بخشش بی پایان طلبم و الطاف حضرت رحمن جویم گل بانو
اردشیر را از پستان غفران شیر شیرین طلبم و دولت اردشیر را از بخشش و
آمرزش خداوند آفرینش بهره و نصیب خواهم و شهریار خدابخش را بخشش بی
پایان خواهم و الطاف بی کران جویم و علیک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۶

جمادی الثاني ۱۲۳۸، حیفا

هـوـالـلـه

۲۴۷ ای پارسیان باستان، ستایش و نیایش جهان آفرین را باد که یاران دیرین را
به این آئین بهین بخواند و به بهشت برین درآورد بخشش آسمانی بخشید و به
راه راست رهنما شد، مرغ این چمن کرد و کل این گلشن نمود پس به
نیایش برخیزید که از این ساغر لبریز بنوشید و شوری انگیزید و دیگران را
نیز سرمست این باده نمائید و شادمانی و کامرانی بخشید تا بیدار گردند و
هوشیار شوند و از روز فیروز دیدار بهره گیرند زیرا جهان هزاران گردشی
نمود تا آفرینش این آرایش یافت و این بخشش جست افسردگی نباید آلدگی
نشاید آزردگی نباید جهان بیاساید این است بخشش ایزد دانا در این
جنبش عالم بالا، جانتان خوش باد. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۳۴۸ ای یاران و کنیزان الٰهی، جناب اورمزد یار به این دیار آمد و هدم و یار گردید و ما را به دیدار خویش خوشنود نمود حال که مراجعت مینماید خواهش نامه نمود ولی آمه و خامه به قدری مشغول که یک حرف حکم یک کتاب دارد و یک کلمه حکم فصل الخطاب لهذا باید قناعت به یک نامه نمائید زیرا فرصت و مهلت به کلی مفقود و مقصود یاد یاران و دود است نه تطویل کلام و تنمیق اوراق. لهذا باید این ورقه را نافه مشک شمرد و رایحه محبت قلبی این مسجون را از آن استشمام نمود. اگر اناه مشک به میان آید مشام جمیع حاضرین معطر گردد به همچنین امیدوارم که این تحریر سبب سرور جمیع یاران و اماء رحمان شود و علیکم البهاء الابهی. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۳۴۹ ای دو بندۀ پارسی آسمانی، خداوند آفرینش شمارا بخشش و دانش و بینش داد تا درسايۀ درخت آسمانی آسايش و پرورش یابيد جانتان خوش باشد. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۳۵۰ ای دوستان عزیز این مشتاق، امیدوارم که پونه لانه و آشیانه مرغان چمن گردد و گل و لاله برویاند بوی دلجوی مهر دلبر مهربان از آن اقلیم و دیار منتشر گردد و لثالي معرفت الله منتشر شود خسرو خوشخو اختر منور شود و

یار و اغیار را یار مهربور گردد هر کس به ضیافت خانه او رسید و اینجا آمد و ملاقات گردید زبان به ستایش گشود که آن جان با فرهنگ آهنگ خوشی دارد و به یار و اغیار روش دلکشی، هر کس را بنوازد و خدمت بنماید از این شهادت بیگانه و خویش مسرور شوم و محظوظ گردم. ای یاران همت نمائید تا ببینید که پونه چگونه بهشت برین گردد و آنین نور مبین زینت آن سرزمین شود جانتان خوش باشد. ع ع

حوالله

۲۵۱ ای جانهای پاک، پاکی و آزادگی به دل است نه به تن به جان است نه به جامه و پیرهن، انسان اگر آلوده به این خاکدان گردد جامه اگر پرند و پرنیان باشد چه فائد و ثمر دهد خلعت باید رحمانی باشد و پیرهن نورانی گردد هرچه تعلق به عالم بالا دارد پاک و مقدس است و آنچه از این خاکدان است اگر ثمراتش منتهی به جهان آسمان نگردد آلوده و ناپاک، به هرچه از حق دور شوی و از یار مهجور گردی مذموم و منفور و به هرچه به دوست نزدیک شوی مقبول و مدعوه انسان باید نظر نماید و بصر جوید آنچه سبب دوری است از آن بیزار گردد و آنچه واسطه قرب و نور است باید به آن بیدار شود خلق عالم کل مستغرق در بحور این دار غرورند و از حق و رضایش محروم و مهجور هر چیزی خواهند جز خدا و هر دردی طلبند به جز دوا در هر رهی پویند جز سبیل هدی و هر سخنی گویند به غیر از ذکر دلبر

بیهمتا. پس شما همتی نمائید و قدرتی بنمائید تا خفتگان بیدار گردند و بیهوشان هشیار شوند بیگانگان آشنا گردند و کمراها راه هدی پویند چشمها کور است و گوشها کر و زیانها گنج کوران را دیده روشن کنید و گنجان را زیان بکشانید و کران را گوش هوش دهید و مردگان را زنده نمائید تا آنکه در درگاه احادیث موفق به سنوحات رحمانیت گردید و در آستان مقدس مقرب حضرت احادیث شوید از عالم مجاز نجات یافته به حقیقت بھی برید جانتان خوش باشد. ع ع

حوالله

۳۵۲ ای کنیز خدا، فیروزه از کان سنگ درآید و چون لطافت و رنگ دارد در تاج شهریاران مقرّ یابد ولی فیروز حقیقی جانی است که نور شب افروز جوید پرده بیگانگی بسوزد و دیده به روی دلبر بیهمتا بکشاید این فیروز از کان یزدان است و سبب نورانیت جهان. ع ع

حوالله

۳۵۳ ای یاران عزیز و ای اماء رحمان، جناب خسرو از هندوستان عزم طواف بقעה مبارکه نمود و این مسافت بعیده را طی نموده به ارض مقدسه رسید و سر به آستان مبارک نهاد و از برای جمیع احبا و اماء رحمان عون و عنایت طلبید حال با نهایت اشتیاق به زیارت یاران غرب عزیمت آن سمت نمود این

شخص به محبت بهائیان چنان افروخته است که بی اختیار لسان پکشاید و بیان محبت و تعلق قلبی نماید فی الحقیقہ صادق است و ثابت و منجذب است و مشتعل البته در حین ملاقات ملاحظه خواهید فرمود سبحان الله نفوذ کلمة الله را مشاهده نمایند که شخصی زردشتی از هند تا پاریس و لندن میشتابد که بدیدار بهائیان غرب فائز گردد این چه ارتباط است و این چه تعلق قلب بهائیان را جانم فدا باد که چنین در ظل کلمة الله تربیت شده‌اند عنقریب ملاحظه خواهید نمود که با عموم بشر چنین گردند بیگانه‌ای نبینند و اغیاری مشاهده ننمایند با هر نفسی هدم گردند و با هر شخصی دمساز شوند جمیع خلق را آیات قدرت و عظمت پروردگار بینند و جمیع بشر را مجالی الطاف حق مشاهده نمایند. ای یاران و اماء رحمان نعمه و آهنگ محبت عالم انسانی است که از ملکوت یزدانی بلند است و گلبانگ و ترانه وحدت انسانی است که از بلبل گلشن حقیقت به نهایت ملاحت ظاهر. وقت آن است که مانند دریا بجوشید تا ولوه در آفاق اندازید و جمیع نفوس را در ظل خیمه وحدت انسانی درآید و علیکم البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۲۵۴ ای یار پارسی، از قرار مسموع نورسیدگان را طرازی جدید دادی و رسوم و عادات جاریه مجری داشتی امیدواریم که آن نهالهای باعث محبت خلعت جدیدی از ملکوت رحمانیت پوشند و بطراز لطیفی از جهان آسمانی مزین

گردند کمر بر خدمت بسته و زناری از موهبت الهیه در بر بندند تا سبب رشد و فلاح گردد و موهبت و نجاح شود. تا توانی نورسیدگان را به تربیت الهی تربیت کن و به نفس رحمانی زنده کن اگر به این موفق شوی در گلستان الهی کل صدبرگ خندان گردند و در جویبار یزدانی سروهای خرامان شوند و در بوستان معنوی نشو و نما کنند و برگ و شکوفه نمایند و میوه تر بیار آرند و سبب تزیین بهشت بین گردند جانت خوش باشد. ع ع

هوالله

۲۵۵ ای مهریان، این نام چه قدر خوش است راحت جان است، آسایش وجودان رحمت پروردگار است، موهبت کردگار. لفظش شیرین است و معناش شکرین این صفت بهترین صفات است و این خصلت موهبت رب الآیات امیدوارم که به مقتضاش عمل نمائی و به لوازمش قیام فرمائی. ع ع

هوالله

۲۵۶ ای کمیز پاک جان الهی، بانوی کامجو باش یعنی فیض یزدان طلب و فضل و احسان. همیشه منتظر ظهور عنایت گرد و مترصد بروز موهبت دل به خدا ده و از بیگانه بیزار شو. عشق الهی طلب و شوق آسمانی خوام مقرب درگاه کبریا شو و منجذب به نفحات ملکوت ابهی و عليك التحية و الثناء. ع ع

هـوـالـلـه

۲۵۷ ای سهراب، همنامت پهلوان جهانگیر بود و شیر دلیر ولی از شجاعت جز
محنت نیافت و از مردانگی فرزانگی ندید چرا قوت تن داشت و زور بازو اما
تو توانانی جان یافتنی و قوت روان جستی امیدوارم از این شجاعت موهبت بینی
و از این رشادت جهان جان و دل فتح نمائی و علیک التحیة و الثناء. ع ع

هـوـالـلـه

۲۵۸ ای خوشخو، شکفته رو باش و از هر سو بوی خوش جاناں بگیر دیده به
حضرت بی نیاز بگشا و محرم راز شو با هر حالی بساز و به راحت جان
دمساز گرد. امروز فرخندگی به آزادگی است و افتادگی و یگانگی. تا
توانی با آشنا و بیگانه مهربان باش تا مورد بخشایش یزدان گردی. ع ع

هـوـالـلـه

۲۵۹ ای یاران عزیز من، دیدار رخسار ابرار هرچند در صفحه پر نقش و نکار بود
ولی پرتو سرور و شادمانی نثار نمود و کامرانی حاصل گشت. رخها مانند
بهشت برین دلپسند و دلنشین بود و حلاوتش مانند شهد و انگبین، صباحتش
نظیر فرشته و پری بود و ملاحظش رشک هر گلچهره دلبری مشتاقان شادمان
گشتد و یاران کامران شدند در وقتی رسید که این قلب حزین در ماتم
شهیدان هدم آه و انین بود از دیدن آن رخهای تابان شادمان شد و ستایش

حضرت یزدان نمود که رخها چنین افروخته است و دلها چنین آئین یزدانی آموخته. ای یاران اجتماع آن جمع در صفحه‌ای دلیل است که خداوند جلیل عنقریب جمیع بشر را الفت بخشد و یکدل فرماید بیگانگی براندازد، عَلَمِ یگانگی برافرازد، دلهارا التیام دهد و جانها را اتحاد بخشد، راستی و دوستی و آشتی جهانیان را هستی بخشد و از نیستی برهاند تا توانید به جمیع مردمان حتی دشمنان غمخوار و مهریان گردید و آمیزش نمائید مرهم جان گردید و درمان دل دردمدان جانتان خوش باشد. ع ع

هوالله

۳۶۰ ای جانهای پاک، الحمد لله به نور آسمانی روشن شدید و به شکوفه و ازهار حقائق و معانی گلشن کشید بوی خوش گلستان حقیقت مشام معطر فرمود و پرتو آفتاب رحمانیت دیده منور کرد این بخشش آسمانی گران بهاست زیرا جان را به جانان رساند و تشنه را به دریای بی پایان کشاند شکر کنید خدا را. عبدالبهاء عباس، ۲۸ جمادی الاول، سنه ۱۳۳۸، حیفا

هوالله

۳۶۱ ای پری چهر، چهره را به پرتو هدایت منور نما تا رخت نورانیت فرشته جوید و جانت روحانیت یزدان یابد چون روی باین نور برافروزد جهان را روشن نماید و گلخن را گلشن فرماید و عليك التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۳۶۲ ای خوش خو، مدتی است که نامهای از تو نرسید و نسیمی از حدیقه دل و
جان نوزید من در فرنگستانم و شب و روز آرام ندارم که شاید به عبودیت
آستان مقدس نفسی برآرم و در سبیل محو و فنا قدمی بردارم ولی هیهات که
این پشمۀ ضعیف در اوج عقاب پرواز نماید ولی چون معترف به عجزم عون و
عنایت جمال مبارک هر دم مانند صبح طلوع نماید و قدرت نصرت ملکوت ملک
الملوک جلوه کند. آن پاریس که دیده بودی نفیس شده است و انوار شمس
حقیقت در اشراق است به جمیع یاران تحيّت ابدع ابهی ابلاغ دار ابدأ فرصت
تحریر ندارم با وجود این به خط خود مینگارم ع ع

هوالله

۳۶۲ ای هرمزدیار، الحمد لله به دیار جانان بھی بردى و به کوی دلب رهیان راه
یافتنی از غیر او بیزار گشتی و به هدایت او هوشیار شدی و این بخشش
حضرت پروردگار است اگر به دوام عمر شکرانه نمائی و فرزانه شوی از
عهدۀ این سپاس برنیائی موفق به شکر تام نگردی زیرا موهبت هدایت
بخشنی است که از عهدۀ شکر آن نفسی برنياید و عليك البهاء الابهی
عبدالبهاء عباس، ۲۹ محرم سنۀ ۱۳۲۸

هُوَ اللَّهُ

۳۶۴ ای خداوند بخششندۀ مهریان، جمشید تیرانداز پرواز به گلزار تو نمود تا مانند مرغان چمن در گلشن یکانکی آواز و شهناز بلند کند و ستایش تو نماید و در سایه درخت امید آسایش جوید. ای بخششندۀ آن یار فرخنده را مانند ستاره در خاور بخشش و آمرزش درخششندۀ نما و چون مه تابان روشن و نمایان فرما توئی بخششندۀ و مهریان و توئی آمرزنده یزدان. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۳۶۵ ای رستم دستان، شرکت پیمان مظہر الطاف رحمن است و مورد بخشش بی‌پایان امید است که چنانکه باید و شاید مصدر سنوح آیات کبری گردی و در بین خلق به حسن معامله و دیانت و امانت شهیر آفاق شوی من در حق شما دعا مینمایم و از بخشش بی‌پایان شما را بهره و نصیب میطلبم و عليك البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۹ محرم ۱۳۲۸

هُوَ اللَّهُ

۳۶۶ ای یاران روحانی عبدالبهاء، الحمد لله اداره پیمان به نور ایمان روشن و به عون و عنایت رحمن مؤید این نفوس مبارکه در نهایت خلوص موفق به فضل مخصوصند و شمول الطاف در آینده محسوس زیرا در ثبات و استقامت بنیان مخصوصند و در نشر نفحات مقاوم الوف و صفوف لهذا باید به شکرانه این

الطاف به رکوع و سجود پردازند و از این تأیید و توفیق مفتون و مجدوب
حضرت مقصود گردند ترتیل آیات توحید کنند و تفسیر کلمات رب مجید،
در میدان برهان به سلطان مبین قیام نمایند و در مضمار عرفان فارسان رحمن
گردند و علیهم البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۹ جمادی الاول ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۳۶۷ ای یاران الهی، جناب امین در نامه های متعدده ذکر شما را نموده و نهایت
ستایش از شما کرده که این نفوس در نهایت ثبوت و استقامتند و به ترویج
آنین ایزدی قیام دارند این شرکت پیمان را بهم نزنند از الطاف الهی امیدوارم
که این شرکت را برکت دهد زیرا ارکان این شرکت جمیع ثابت و مستقیمند
و به محبت الهی معروف در آن اقلیم لهذا مناسب نیست که فسخ این شرکت
گردد و نسخ آیت این برکت شود و علیکم البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس،
۲۷ جمادی الاول ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۳۶۸ ای خویش و پیوند جناب زائر، قاصد کعبه مقصود جناب رستم تیرانداز و دود
چون به ساحت قدس رسید و تربیت مقدس را سرمۀ دیده بصیرت نمود به یاد
شما بود و به ذکر شما لب بگشود و از مطاف ملا اعلیٰ هر یک از شماها را
عون و عنایتی مخصوص رجا نمود در این جانفشانی قصور ننمود و کوتاهی

نفرمود حمد کنید خدا را که چنین یار مهریانی دارید که در این بقعة
مبارکه به ذکر شما چون دریا پر موج است و چون نسیم صبحگاهی در عبور و
مرور هر چند حال این فضل و موهبت مشهود و مشهور نه ولی در ملکوت ابھی
مثل آفتاب درخششنه و معلوم و علیک البهاء الابھی. عبدالبهاء عباس، ۲۹

جمادی الاولی ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۳۶۹ ای زائر مقام اعلی و طائف مطاف ملا ابھی، الحمد لله سعی مشکور نمودی و
بادیه و صحراء پیمودی و به مقصود رسیدی جبین به آستان نور مبین نها دی و
روی و موی به تراب درگاه مقدس معطر فرمودی مژده های خوشی داشتی،
بشارات عظیمه دادی که یاران الهی در طهران دانماً جشن آراستند و بزم
تزیین نمودند و به کمال همت و قوت در اعلام کلمة الله میکوشند و در
عبدیت عتبه مقدسه عبدالبهاء را شریک و سهیمند. نشر نفحات مینمایند و
اعلام کلمة الله میفرمایند و به نهایت جانفشانی تبلیغ میکنند، محافل عظیمه
تأسیس شده است، مجامع تبلیغ در کمال حکمت و وضوح علی رؤس الاشهاد
تشکیل گردیده و صناید قوم دست تطاول ندارند و تعرّض نتوانند. الحمد
للہ که فضل و عنایت جمال مبارک چنین ایامی خلق فرمود که امر الله به
کمال قوت ساطع و لانع سی سال پیش هیچیک از احباب جرئت اقرار در نزد
اغیار نمینمود حال امر الهی به شدید القوی چنان ظاهر که ولوله در شهر

نیست جز شکن زلف یار فته در آفاق نیست جز خم ابروی دوست، ولی
با وجود این حکمت بسیار لازم که سبب فزع سائین نگردد و عليك البهاء
الابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۹ جمادی الاول ۱۲۲۸، حیفا

هوالله

۳۷۰ ای احبابی الهی، جناب رستم دستان لسان به ستایش گشود که احبابی یزد
آن فلاتکت زدگان سبیل الهی و آن مصیبت زدگان طریق رحمانی با وجود آن
صدمات شدیده از تأییدات شدید القوی دوباره مانند دریا در جوش و خروش
آمده و به خدمت پرداخته آهنگ تسبیح و تقدیس به ملا اعلیٰ متواصل فریاد
یاطوبی یاطوبی به ملکوت ابھی متابع جشنی عظیم دارند و بزمی در نهایت
ترزین که رود و عودش نفمه جنت ابھی است و جام سرشارش صهباًی محبت
الله، شمع روشنش نیر آفاق و شاهد انجمنش جمال ابھی. از این مژده و
بشارت دل و جان عبدالبهاء نهایت مسرت حصول نمود دست تضرع و ابتهال
به ملکوت جمال برافراختم و شماها را در هر دم عون و عنایتی خواستم و
امیدوارم که این امید چون صبح آمال دمیده گردد و یاران را به نهایت فضل
نوید بخشد و عليکم البهاء الابهی. ۲۹ جمادی الاول ۱۲۲۸، حیفا

ای عفو غفور، جمشید تیرانداز را به ملکوت راز دمساز فرما و کیخسرو
خدامزاد را به مراد خویش برسان و خرم من رستم را در ملکوت عفو مسرور و
خرم فرما ای آمرزگار این نفوس را رستگار کن و این جانهای پاک را تابناک

فرما غریق دریای آمرزش فرما و رفیق ملاً اعلیٰ کن توئی حیٰ غفور و توئی
فریاد رس هربنده مشکور. عبدالبهاء عباس

هوالله

۳۷۱ بهمنا، گریه ابر بهمن را خنده گلزار و چمن در پی و سبزی و خرمی و شکوفه
و گل و ریاحین پی در پی، لهذا یاران منظر آتند که تو نسیم روح بخش
فروردین یابی و اردیبهشت بهار دلنشیں شوی بهشت برین شوی و روی زمین
بیارانی و به موسم نازنین منتهی گردی زیرا بهمن و اسفند منتهی به فروردین
دلپسند گردد و بخشایش بهار روحانی جلوه نماید و فیوضات رحمانی چهره
گشاید و فواکه طیبه درختان بیاراید و نفوس در سایه آن بیاساید جانت
خوش باشد. ع ع

هوالله

۳۷۲ ای بهمن، شهر بهمن ماه فیضان باران است که خاک را سیراب کند چون به
بهار رسد روی زمین گلشن و گلزار گردد این گل و ریحان از تأثیر آن باران
است از خدا خواهم که تو نیز مانند باران بهمن سبب سبزی و خرمی هر
چمن گردی تشنگان را سیراب نمائی و گمگشتگان را راه یاب فرمائی و
علیک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۹ محرم ۱۳۲۸

هوالله

۳۷۳ ای ثابت بر پیمان، نامه شما بواسطه جناب امین وصول یافت از مضمون واضح و مفهوم بود که در نهایت ثبوت و استقامت تعلق تام به ملکوت ابھی داری این مقام سبب علویت عالم انسانی است و اعظم واسطه ترقی. ضیافت تو در اندرون مجری شد در یوم ضیافت از برای تو عون و عنایت حضرت احادیث طلبیدم تا جمیع ایام را به ذکر و فکر دلبر آسمانی بگذرانی و از خوان نعمت رحمانی بهره و نصیب گیری و علیک البهاء الابھی. عبدالبهاء عباس

هوالله

۳۷۴ ای بهمن یزدانی، به نیروی خداوند دلجوی آفت اهرمن باش و چون ابر بهمن بر چمن و دمن ببار تا لاله و ریاحین روید و سنبل و یاسمین بشکند بوی گلشن ملکوت ابھی بوزد و مشام مشتاقان معطر گردد. ای بهمن وقت راز و نیاز است و هنگام آهنگ آسمانی و گلبانگ و شهناز شهبازی در اوج عزّت بی پایان پرواز کن و صید مرغ و ماهی نما مرغ طیر هوای محبت الله ماهی دل شناور در دریای معرفت الله ع ع

هوالله

۳۷۵ ای بهمن، ای خسرو، بهمن پوراسفندیار رونین تن همواره هوس گلزار و چمن مینمود و آرزوی جنود و جوشن و خسرو دمدم آشفته شیرین گل پیرهن بود

ولی شما آرزوی جنت ابھی نمائید و آشفته روی دلبر ابھی گردید زیرا آن
گلشن گلخن گشت و آن شیرین تلختر از سم قاتل جان و تن شد، گلزار فرج
بخشا جنت ابھی است که بهارش را خزانی نه و اردیبهشتی را زمستانی در
عقب نیست و حسن باقی و جمال الهی تغییر و تبدیلی نه پس هر دو از آن دو
درکنار شوید و به این دو گرفتار گردید زیرا این باقی و برقرار است جانتان
خوش باد. ع ع

هوالله

۳۷۶ ای شهریار، فریاد برآر که عصر ظهور حضرت بهاءالله جلوه یار است و نافذ
مشکبار بر عالم نثار، آن آفتاب جهان آسمان چنان اشراق نمود که آفاق
روشن گشت و عالم انسانی گلشن باقی شد فخر جمیع قرون و اعصار است و
موسم روحی بخش نوبهار الحمد لله به تبلیغ امر الله برخاستی و به خدمت
پرداختی و علم عبودیت برافراختی و درمیدان وسیع تاختنی تا کار دیگران
بساختی یعنی سبب هدایت جانها شدی و علت روشنانی دلها و علیک البهاء
ابھی. ع ع

هوالله

۳۷۷ ای پروردگار یگانه، آن کمیز باتميز را ناچیز مگردان و آن آواره بیچاره را در
پناه خویش سر و سامان بخش آن مشتاق را بوثاق راه ده و آن بیکس را هم

نفس امام مقریه درگاهت نما توئی بخشنده و غفور و مهربان. ای پروردگار
مونس جان گودرز مهربان باش و تجلی موهبتی در حق او بفرما. ع ع

هواالا بهی

۳۷۸ ای بندۀ آستان ایزد دانا، نامه رسید و طلب آمرزش منوچهر و شما از درگاه
احدیت گردید تایید تو را از جمال ابهی طلبم تا موفق به خدمت گردی
پارسیان یاران مهربانند آمرزش رستم پسر فریدون را از بخشش رب حنون
میطلبم تا مورد عفو و غفران گردد و مقرب درگاه یزدان شود از شدت عدم
فرصت مختصر مرقوم گردید و علیک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۹ شعبان
۱۲۲۹، حیفا

هواالا بهی

۳۷۹ ای منوچهر، در این انجمن رحمانی با چهره افروخته و جگری سوخته و چشمی
از بیگانه دوخته و آثین راستان آموخته آشکار شو تا رخی در جهان بالا روشن
نمائی و پندهای یزدان را جوشن کنی و در گلشن آسمانی در آنی بهرام
خدائی هستی را راستی و آرام بخشد و از خاور کیهان با پرتوی یزدانی
درخشید تا تاریکی دیوانرا بروشنایی آسمان تبدیل نماید گروهی که با
دلهای پاک و جانهای تابناک پیشی جستند آن پرتو خدائی در آن آثینه
روشنایی افتاد و سر تا پا و پا تا سر روشن و رخشنده گشت و هر گوهری

تیره بود پژمرده و افسرده گردید جانت روشن باشد. عبدالبهاء ع

هوالله

۲۸۰ ای منوچهر، منوچهر مینو و بانوی پریچهر داشت و افسر و دیهیم بلند چون ماه و مهر. آن ایوان تهی شد و آن بوستان از سرو سهی بی بهره گشت، آن افسر از سر افتاد و آن دیهیم بر باد رفت، آن مینو بنیادش برآفتاد و آن پریچهرها بدچهر شدند شکوه شاهنشاهی و فر فریدونی و چهر منوچهری و شهریاری کیانی همه فی الحقيقة فراموش شد اما چهر تو در مینوی آسمانی چهره افروز گردد و مهر تو در جهان جاودانی روشن و تابان شود به ستایش و نیایش خداوند خویش بپرداز. ع ع

هوالله

۲۸۱ ای دلبسته پیمان، نامه آن یار مهربان خواندم و خدا را ستایش و نیایش نمودم که چنین جانهای پاک در جهان خاک برانگیخته که مانند سپهر بربین به پرتو نور مبین درخشند و تابان است که یک دست ساغر پیمان گیرند و باده عشق بنوشنند و بنوشانند و یک دست جام فدا، امروز روز شادمانی است و دم کامرانی زیرا بخشش یزدانی آشکار است و مهر مهرپرورد از خاور و باختر درخشان. آسوده باش آماده باش بخشش رخ بکشاید و آسایش بdest آید و از آمرزگار پدر بزرگوار را دهش بیکران خواهم و آمرزش بی پایان

جویم و در بهشت بین پایندگی و تابندگی آرزو نمایم و علیک البهاء
عبدالبهاء عباس، ۴ ذى القعده ۱۳۳۸، حیفا

هوالله

۲۸۲ ای یار دیرین و آئین، دینار در لفت تازی زر خالص را گویند تو نیز الحمد لله
دینار تام العیاری که سکه‌اش اسم اعظم است و خطش ستایش و نعوت جمال
قدم و چه فضلی است از این اعظم ای یار مهریان پارسیان را آکاه کن و
نامه‌های آسمانی را گواه کیر هزاران سال است که ملل منتظر این عصر
جلیل بودند و ظهور اسرار رب مجید الحمد لله پرتوی جهان افروز کیهان را
ایوان آفتاب نمود و به جهان جان تازه‌ای مبذول داشت شب تاریک حرمان
گذشت و صبح نورانی اشراق دمید و دلبر آفاق به صحن چمن خرامید و
شاهد انجمن گردید و جمیع اشیاء را تربیت نمود و حقائق اشیاء را به فیض
ابدی پرورش داد و آن دلبر از خاور جهان پنهان تا ابدالآباد فیض بی پایان
مبذول میفرماید دفتر انتظار پیچیده شد و بساط فوز و فلاح گستردہ گشت
نعمت آسمانی رسید و مائده یزدانی مهیا شد و تجلی ریانی چنان احاطه کرد
که ذرات کائنات به وجود و طرب آمدند ولی افسوس که خفتگان برخاستند
و کران نشنیدند و کوران ندیدند و افسرده‌گان نیفروختند و نادانان
نیاموختند این است حسرت جاودان و این است خسارت بی پایان ای یار
مهریان دو برادر مهرپرور و خویشان و بستگان را تحيیت مشتاقانه این عبد

برسان و بکو همتی نمائید تا مرغان چمن در این گلشن به نغمه و آواز آیند و
بیان راز کنند، جانتان خوش باد. ع ع

هواله‌ی

۲۸۳ ای امۀ اللّه، گوهر در شاهوار را گویند و لولو لام. هر لولوئی را لطافت و رونق
و پرتو لازم رونق و لطافت لولو عالم انسانی محبت اللّه است و معرفت اللّه و
انقطاع از عالم فانیه دنیا، اگر گوهری پس باید رونق عرفان یابی تا در یکتا
گردی و یتیمه عصماء و علیک البهاء. ع ع

هوالله

۲۸۴ ای شاعر ماهر، قصيدة رضوانیه ملاحظه گردید گلبانگ بلبل محبّة اللّه بود و
نغمه و آهنگ حمامه گلشن عرفان فصیح بود و بلیغ، بدیع بود و مليح الحمد لله
که پارسیان در این دوره رحمن گوی سبقت از میدان ریودند منجذب دلبر
آفاق شدند و مستغنى از نور اشراق و ثابت و راسخ بر عهد و میثاق. تا توانی
در این گلشن الّهی به آهنگ حقائق و معانی یاران را جذب و وله ده و دوستان
را وجود و طرب بخش تا ندای تحسین از اعلى العلیین بشنوی و مظہر الطاف
نور مبین گردی و علیک البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۳۸۵ ای بندۀ دیرین پروردگار، نامه تو رسید مضامین مانند شهد و انگیین بود و معانی بسی دل‌بند و دلنشیں زیرا برها نفیض آسمانی بود و دلیل بخشش ریانی الحمد لله نور هدایت درخشید و شبستان دل مانند آنینه منور گردید راز آسمانی هویدا شد و پرتو نورانی پدیدار گشت اینست بخشش خداوند یکتا و ریزش ابر رحمت پروردگار. در خصوص چهار روز ماه سوال نموده بودی که چگونه در کیش حضرت زردشت ممتاز گشت و به ریاضت و نیاز اختصاص یافت این ماه پارسی به قیاس ماه قمری است در هر ماه روز دویم جلوه ماه است زیرا در اکثر اوقات روز اول پنهان و این رمز آنست که ماه آسمان الهی در بدایت ظهور ندارد بعد جلوه نماید و دوازده اشاره به آن است که ماه آسمانی هر ماهی یک دوره در دوازده برج سیر نماید و این دوره تمام ماه است بهمچنین ماه حقیقی در زمانی در دوازده برج دوازده اسباط و دوازده حواری و دوازده امام تجلی داشت و چهارده با دو و دوازده چون جمع گردد بیست و هشت شود و این منازل قمر است که در ظرف یک ماه این منازل را طی نماید و همچنین منازل ماه معانی در بیست و هشت حرف است و اما عدد بیست و یک اشاره به عدد واحد حضرت اعلی و حروف حی است و چون دو بر آن بیفزایی اشاره بر آن است که طلوع ثانوی یعنی ظهور مرّة اخري اشراق شمس حقیقت تجلی جمال مبارک است نوزده با دو بیست و یک میشود این چهار روز لهذا ممتاز است و فرموده‌اند باید به نعم روحانی و مائده آسمانی

پرداخت و علیک البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۲۸۶ پروردگارا، خسرو پارسی و گشتاسب نیکنام در این جهان ناکام بودند در آن جهان کامران فرما شادمان کن نیک فرجام نما آرزوی دل و جان انجام ده گنه بیامرز ببخش و بنواز و در جهان راز با مرغان چمن دمساز فرما شهپر جان پرور بخش و به کوی خویش پرواز ده روی بنما از جوی خود بنوشان تونی بخشند و مهریان تونی آمرزنده گناهان. ع ع

هوالله

۲۸۷ ای یاران پارسی من، مژده راستی و دوستی و حق پرستی شما میرسد و سبب سرور قلوب میگردد در این دور بدیع و بهار روحانی و ریبع الهی و قرن جلیل و عصر منیر جمال ابھی یاران زردشتی بهشتی چنان به وجود و طرب آمده‌اند که سبب شادمانی و کامرانی سائر یاران گشته‌اند در ایران الحمد لله روشن و تابانند و در اروپ و امریک شهیر اهل ایمان و ایقان. زیان گروه باختر تعجید یاران پارسی خاور نماید که الحمد لله کوکب فرخنده تابان از خاور ایران درخشند و تابان گشت پارسیان را نهایت آمال و آرزو جلوه نمود و عزت ابدیّه ایرانیان در اقلیم شرق رخ بگشود. ای یاران پارسی نمیدانید که

جناب امین چه ستایشی از آن دوستان دیرین مینماید نامه‌ای ننگارد مگر آن
که از ثبوت و استقامت شما تمجید عظیم مینماید که گروه پارسی فی الحقیقه
سزاوار بخشش بالاستی پیشه‌ای جز راستی ندارند و اندیشه‌ای جز حق پرستی
نمایند رویها تابان است و دلها حدائق گلهای عرفان، دیده‌ها به ملکوت راز
باز است و جانها با یکدیگر هدم و همآواز. لهذا عبدالبهاء به درگاه جمال
ابهی شکرانه نماید که آن دوستان قدیم در این امر عظیم با ما هدم و
نديعند و در بندگی درگاه جمال مبارک شریک و سهیم جای ستایش است و
وقت نیایش است و زمان آسایش، سپاس خداوند آفرینش را که دلها خرم و
جانها شاد و شادمان و علیکم البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۲۸۸ ای یاران دیرین، مهتر تیرانداز نامه نکاشت و نام آن یاران به کلک مشکین
تحریر نمود و خواهش شما معلوم گردید و تضرع و ابتهال در آستان مقدس
جمال ابهی مسموع افتاد و مقبول گشت عنقریب آثار قبول ظاهر و هویدا
گردد بخشش آسمانی رسد بینش ریانی حاصل آید و در سایه سرو امید
پروردش حاصل گردد تا هر یک مانند گوهر درخششده در آغوش صد الطاف
تریبیت یافته زیبایش عالم انسانی گردید. پس هر دم صد زبان به شکرانه
گشائید که چنین مظهر بخشایش خداوند آفرینش گردید و به ستایش شاه
بهرام ورجاوند زیان بگشائید و علیکم البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۲۸۹ ای دو ثابت بر پیمان، حضرت بشیر ریانی در نامه خویش ذکر آن دو یار مهریان نموده که الحمد لله این دو پارسی پارسا هستند و به راستی و درستی و دوستی و خداپرستی ممتازند و محرم رازند و سزاوار بخشش حضرت بی نیاز. کلک عبدالبهاء از این ستایش به جنبش آمد و با وجود عدم فرصت به نگارش پرداخت تا آن دو سودائی و شیدائی دلبر خاور و باختر شادمانی یابند و کامرانی جویند و با جمیع طوائف و ملل مهریانی کنند دوای هر دردمند گردند و مرهم زخم هر مستمند شوند برهان بخشش ایزد گردند و دلیل عنایت ریانی شوند شب و روز بکوشند تا پارسیان دیگر را به راه راست رهبرشوند و مشام به بوی گلشن آسمانی معطر کنند و علیکم البهاء الابهی.

ع ع

هوالله

۲۹۰ ای تیرانداز، به بخشش خداوند بی نیاز بناز و بنواز و از جهان راز دم زن و شهنازی بزن که مرغان چمن به آهنگ و آواز آیند و جوش و خروش زنند امیدوارم که شادمانی دل و جان یابی و در دو جهان کامران گردی، جانت خوش باشد. ع ع

هوالله

۳۹۱ ای پروردگار، تیرانداز با راز تو همدم و دمساز و در بندگی آستان مقدس با این عبد هم قدم و هم آواز. راه تو پوید و راز تو گوید و شب و روز به تسبیح و تقدیس آهنگی بدیع ساز نماید آمرزگارا پدر و ما در این هوشمند را در پناه خویش جای ده و در بارگاه خود پناه بخش گنه بیامرز و شکرانیت الطاف بیاموز از دوری و مهجوری نجات ده و در حلقه خاصان خویش منزل و مأوى بخش خدایا مهربانی و عفوتو دریای بیپایان نومید مگردان محزون مخواه دلخون مفرما به آنچه سزاوار رحمت سابقه و موهبت کامله است معامله فرما توئی آمرزنده و مهربان و توئی بخشندۀ گناهان. ای بندۀ ایزد توانا بندۀ درگاه بهاء بمان خداداد و شهریار وفادار و بهرام دینار و اردشیر جمشید را از قبل من به نهایت محبت نوید و امید بخش از ملکوت ابھی رجا آن است که محفوف الطاف بی پایان گردند و مظاهر عنایت حضرت رحمان شوند جناب ثابت را خداوند نابت فرماید و به آنچه رضای الهی است مؤید و موفق فرماید جناب میرزا حسین و میرزا نورالله و میرزا حسن نیریزی را از جانب من مشام مشکبیز نما و مذاق شکرریز کن و علیک البهاء الابھی. ع ع

هوالله

۳۹۲ ای تیرانداز، نفوس بسیار کمانداری نمودند و خدنگ به نشانه انداختند ولی سهام مصیب نبود زیرا تیرها در هوا و هوس پراندند چنین خدنگ البته به آماج

نخورد زیرا که امواج هوا از نشانه منحرف نماید ولی تو الحمد لله خدنگ به نشانه زدی و تیر به آماج رساندی زیرا تیر همت بلند بود و نشانه محبت خداوند باوفا گشتی پس به شکرانه بپرداز که الحمد لله مقصود حاصل گردید و مراد مشهود شد. کتابی که اثر ترجمة مرحوم میرزا جلال است ارسال دارید تا ملاحظه شود و علیک البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۲۹۳ ای بندۀ یزدان، اثر خامۀ مهرپرور ملاحظه گردید تبتّل و تضرع بود و توجه و توکل، حقایق و معانی داشت و آیت ایمان و ایقان به جمال ریانی بود و دلیل ثبوت و استقامت بر امر حضرت سبحانی لهذا من نیز به درگاه بی نیاز عجز و ابتهال نمایم و از برای تو و یاران پارسی بخشش آسمانی طلبم و عون و عنایت یزدانی جویم تا هر یک در میدان عرفان گوی سبقت و پیشی را از نوع انسان بربانید و در انجمان عالم به نور محبت الله بدرخشید از من فی الوجود منقطع گردید و به نفحات قدس منجذب شوید بلکه انشاء الله سبب گردید و برادران فارسی را به این چشمۀ زندگانی جاودانی بخوانید کل را در سایه سراپرده صلح عمومی درآرید و خادم درگاه حضرت یزدان نمائید و علیکم البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۳۹۴ ای یاران عبدالبهاء، جناب اردشير جمشيد فصلی مشبع در تعریف و توصیف آن یاران مرقوم نموده که الحمد لله فارسیان به درگاه یزدان پناه برده‌اند و از بخشش و الطاف آسمانی نصیب و قسمتی گرفته‌اند، دلها گلشن شده و جانها جانی تازه یافته از این مژده دلهای افسرده‌تر و تازه گردید و از درگاه دلبر آسمانی طلب جلوه ریانی شد تا آن هوشمندان سبب عزت عالم انسان گردند و جمیع بشر را مهرپرور باشند چون نیت چنین البته تأیید و توفیق هدم و همنشین گردد و آنچه آرزوی آزادگان و خواهش دل پاکان است البته حضرت رحمان شایان و رایگان فرماید. اعانه‌ای که به جهت مخارج بیت مبارک و دیوارکوب بلور نموده‌اند مقبول درگاه احادیث است و همچنین اعانه‌ای که به جهت فقرای احباب نیت نموده‌اید که جمع کنید اگر چنانچه اعانه جمع شد به جهت بازماندگان شهدای یزد بفرستید همین نیت و عمل سبب نمو و ترقی گردد. به جناب میرزا عبدالحسین تحیت مشتاقانه میرسانم و از خدا خواهم که تأیید و توفیق ارزان فرماید و جناب تیرانداز کیخسرو را به جان جویانم و تحیت محترمانه میرسانم و علیکم البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۳۹۵ ای شهریار، خدا یار تو باد و یاور تو باد تا جان و دل خورسند گردد و مظہر جلوه عنایت خداوند شود. تا توانی بکوش که شمعی روشن گردی و

شاهد انجمن شوی سبب عزّت نیاکان گردی و نصیب موفور از روحانیت و خشوران یابی در هر موردی آرزوی خویش بینی و به نیروی بازو منصور و مظفر گردی و علیک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس

هوالابهی

۳۹۶ خدایا، جمعی از یاران سوی تو شتافتند و از این جهان به جهان تو تاختند راه تو پیمودند و رضای تو جستند و راز تو گفتند خداوندا خسرو رستم را به آمرزش همدم نما محمل بهرام را در پناه خویش آرام ده و سرو سلامت را مظهر مغفرت کن توانی آمرزنده و بخشنده و مهربان. عبدالبهاء عباس، ۹ شوال

۱۳۲۹، حیفا

هوالله

۳۹۷ ای بنده آستان مقدس، هرچند به تن جوانی ولی به عقل دانا و پیر سالخوردهای اگر چنین نبودی از ظلام ضلالت نجات نمییافتی و به مرکز نور هدایت توجه نمینمودی این دلیل بر هوشمندی و دانشمندی است از خدا خواهم که روز بروز بهتر شوی و روشنتر گردی و محکمتر شوی و تواناتر گردی و شب و روز به خدمت ایزد دانا پردازی و علیک البهاء الابهی.

عبدالبهاء عباس، ۲۸ ربیع الثانی ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۳۹۸ مهرپرورا، اسفندیار را روئین تن گویند، روایت ناس چنین است و با وجود این گویند خدنگ تهمتن را تحمل ننمود از دو دیده نابینا گشت و جان تسليم نمود اما محبت جمال ابهی زرهی است که هیچ تیری در آن تأثیر ننماید امیدوارم که تو چنین روئین تن باشی جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۳۹۹ ای بندگان درگاه خداوند آکاه، عبدالبهاء را ملجاً و پناه آستان جمال ابهی، با کمال خاکساری بر خاک آن درگاه سر نهاده شما را نیروی آسمانی طلبم و مینوی رحمانی خواهم و از سبیع عشق و مهر ایزدی نشته و شادمانی طلبم و علیکم البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۹ شوال ۱۳۲۹، حیفا

هوالابهی

۴۰۰ ای ثابت بر پیمان، نامه شما رسید دلیل جلیل بر اتحاد و یگانگی یاران الهی بود این خبر مسرت اثر بود از الطاف الهی میطلبم که این وحدت و یگانگی روز به روز ازدیاد یابد و فردی از افراد باقی نماند مگر آنکه به کمال محبت و مهربانی در این دائره یگانگی داخل شود و علیک البهاء الابهی مبلغی که ارسال شده بود رسید. عبدالبهاء عباس، ۲۷ ذیحجه ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۴۰۱ ای یاران پارسی من، دوستان قدیمید و هموطنان عزیز در این قرن نازنین
 آفتاب علیین از سپهر برین نور مبین بخشید تا به پرتو ایزدی دلهای آن یاران
 دیرین رشك بهشت برین گشت پس هزاران شکرانه پروردگار یگانه را که
 این مرغان پراکنده را بر این چشمۀ روح بخشندۀ جمع فرموده و آن آوارگان
 را سر و سامان بخشید پارسیان را به آرزو رسانید، ایرانیان را سرفراز کرد،
 نام نیکان را تجدید فرمود، پیام پیمبران را آشکار نمود، راز و خشوران را
 هویدا کرد. پس باید که قدر این نعمت بدانیم وایزد دانا را بستائیم و از
 شدت محبت او بگرئیم و بزاریم و به ملکوت ریانی بنالیم و به الطاف رحمانی
 ببالیم هزار آفرین ای یاران دلنشین که پی باین پیام بردید و صبحی نورانی
 پس از آن شام کدرآشام یافتید خوشابحال شما جانتان خوش باد. ع ع
 همه مهرجویان خوش خو درخشندۀ رو مشکبو را به جان جویانم و پیام
 میفرستم ع ع

هوالله

۴۰۲ ای دو نفس نفیس، آفتاب جهان تقدیس چنان اشراق بر آفاق نمود که هر
 شخص خسیس از موهبت کبری نفیس گردید و بیگانه آشنا شد آن یاران
 باید زیان به شکرانه گشایند که دوباره کوکب سعادت کبری از مطلع ایران
 در نهایت شعله و ضیاء درخشید نام مرده زنده گشت و جسم پژمرده تر و تازه

گردید، هیکل ایرانی بعد از پیری دور جوانی گرفت و پس از ناتوانی موهبت آسمانی یافت، عنقریب خواهید دید و شنید که خطة ایران و اقلیم پارسیان چگونه به نور ماه و خورشید درخشند و تابان گردند و علیکما البهاء الابهی.

ع ع

هوالله

۴۰۳ ای سودائی دلبر آسمانی، نامه مفصل ملاحظه گردید معانی بدیع داشت و مضامین دلنشین حمد خدا را که از سراب اوهام رهیدی و به سرچشمه راز و نیاز رسیدی، از آب حیات نوشیدی و جمال حقیقت پرستیدی. به درگاه داور مهریان دعا و نیاز نمودم و ترا سکون و قرار و استقامت و متانت و ثبوت و رسونخ طلبیدم و تأیید بر هدایت دیگران رجا نمودم و امید چنان است که این حاجت روا گردد و این دعا مستجاب شود. مهتر رشید را بنواز شاید به ملکوت راز پرواز نماید و همدم و همآواز گردد و علیک البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۴۰۴ ای سهراب، همنامت هرچند شیر و دلیر بود چون در دام مکر و خداع ترکان افتاد به ستیز پدر پرداخت اسیر و دستگیر شد بلکه کشته خنجر گردید پس تو بکوش و بجوش دیده بینا یابی و گوش شنوا زیرا امتحان و افتتان شدید است و تشویش قلوب و تخدیش اذهان عظیم، از خدا میطلبم که

محفوظ و مصون مانی و متوكّل بر حضرت حی قیوم، در جمیع اوقات در خاطری و در کل احیان در محضر حاضر یقین کن که ملحوظ و منظوری و به انواع عنایت مشمول ع ع

هوالا بهی

۴۰۵ ای دو اختر خاور یار مهریان، خوشابه جان شما که پرتوی از آفتاب آسمانی یافتد و بهره‌ای از جهان یزدانی گرفتید، بوی دلجوی گلشن بهشت بربین را یافتد و در گلبن بخشش خداوند بیمانند پروردش یافتد. بخشش و دهش و آمرزش خداوند آفرینش بهر شماست شادمانی کنید، کامرانی نمائید، پیمانه پیمان بدهست گیرید و در این هزم یزدانی سرمست شوید این باده آماده و نوشانوش در این جشن افتاده تا که بیهوش گردد و پرچوش شود و به خروش آید و بانگ سروش شنود جانتان خوش باد و دلتان شاد و خرم

ع ع

هوالا بهی

۴۰۶ ای بندۀ الهی، ابر رحمت یزدان بر تو سایه انداخت و در و گهر بر تو نثار نمود و باران عنایت مبذول داشت آشنايان بیکانه گشتند و تو مرغ این آشیان گردیدی و گل این گلستان پس بوی خوشی منتشر نما و خوی خوشی بنما و روی خوشی برافروز تا جهان را بیارانی و کیهان را جانا باشی

حضرت یزدان را بخشش و دهش بی پایان و البهاء علیکم ع ع

هوالا بهی

۴۰۷ اوست مهر سپهر جهان بالا

ای پاسیان آستان خسرو آسمانی، آنچه نگاشته بودی خوانده شد خندان
شدیم، گریان شدیم هر دو از شادمانی بود زیرا یاران فارسیان چنان افروخته
گشته‌اند که افسردگی و پژمردگی هزارساله را فراموش نموده‌اند و از
آلودگی پندارهای دستوران نادان پاک و آزاد شده‌اند. دستوران دانا شمع
انجمنند و مرغ خوشنوای گلشن و چمن رهبر راه هوشیدند و روشنائی جهان
بهرام جان پرور. باری امیداز خورشید جهان بالا چنان است که همه پارسیان
آن کشور سروران کیهان گردند و اختران آسمان جاودان جانشان شاد
با د. ع ع

هوالا بهی

۴۰۸ ای اردشیر، در بیشه میثاق چون شیر زیان باش و در مذاق اهل اشراق شیر
و شکر روح پرور آفاق، در سپهر پیمان اختر تابان شو و از پرتو مهر عرفان
ماه درخشا، شمع روشنی برافروز و پرده دیده جان مردگان بسوز، در آستان
بندگی به کمال آزادگی با این عبد خواجه تاش گرد و در درگه پروردگار
آمرزگار با این بندۀ زار هم قطار شو، در نشر روح حیات همتی و در آزادگی

از آسودگی قوت و قدرتی، تأیید ملکوت میرسد و صبح عنایت رب و دود میدمد
و نسیم موهبت میوزد و مزده تأیید رب عزت میرسد. ع ع

هواالله

۴۰۹ ای شهریار اردشیر، اردشیر چون شیر دلیر در این خاکدان غرّشی نمود و
شورشی انداخت نعرهای زد و آوازهای بلند نمود تو که شیر بیشه یزدان پاکی
در این بیابان جولانی کن و فریادی برآر تا بانگ و غرش بلندت به ملکوت
آسمان رسد و ولوله در نیستان عالم بالا افتاد و الباهه علیک. ع ع

هوالله

۴۱۰ ای بندۀ آستان الهی، سالهای چند بود که مخابره منقطع بود و سبب انقطاع
این حرب جهانگیر بود حال الحمد لله راه ها باز شده و با شما مخابره
مینماییم و منتظر آنیم که مکاتیب مفصل از شما برسد و خبرهای خوشی برسد
که سبب سرور قلوب گردد و معلوم شود که در این چند سال حرب چگونه
یاران مؤید به توفیقات ریانیه گشتند باری امیدوار به فضل و عنایت پروردگارم
که مظهر توفیقات الهی شوی و مؤید به خدمات ریانی گردی هرچند به
صدمات کبری در دنیا مبتلى شدی و در بوته امتحان بلایا و مشقات
بگداختی حال امیدم چنانست که اسباب راحت و آسایش از برای تو فراهم
آید و همیشه خبرهای خوشی از هندوستان برسد که سبب روح و ریحان

گردد جمیع یاران را فرداً تحيّت مشتاقانه برسان و علیک البهاء الأبهى.
عبدالبهاء عباس، فی ۱۰ آذار ۱۹۱۹، حیفا

هُوَ اللَّهُ

۴۱ ای وارث جام جم، چندی بود از انقطاع اخبار در خمار بودیم حال الحمد لله دوباره به مکاتبه پرداختیم درهای بسته باز شد و پیک امین جولان نمود جناب افلاطون اول قاصدی است که عازم آن صفحات است و مژده صحت و سلامت آوارگان میبخشد احبابی بمعشی در این سالهای انقلاب هرچند بی خبر ماندند ولی امیدوارم که بی ثمر نماندند اثری در این جهان باقی و برقرار گذارند یقین است که معلومات کافیه از احبابی بمعشی عنقریب خواهد رسید کل را پیام مشتاقانه برسانید و علیک البهاء الأبهى. عبدالبهاء عباس، ۲۱

دسمبر ۱۹۱۸

هُوَ اللَّهُ

۴۲ ای اردشیر، نامداران عالم دردشان را درمان نیافتند و زخمشان را مرهم تنها دند عاقبت در نهایت حسرت از این جهان به جهان دیگر شتافتند اما نامداران الهی سود بردن و از خسران و زیان رستند و به گنج پنهان پیوستند زیرا نه نامی جستند و نه شهرتی خواستند و نه تعلقی داشتند به پاکی و آزادگی و افتادگی چنان شهیر آفاق شدند که نجوم اشراق گشتند و علیک

التحية و الثناء ع ع

هُوَ اللَّهُ

۴۱۲ ای بندۀ بهاء، اردشیر شهیر سلطنت پیشینیان را تجدید نمود و اقالیم پریشان را جمع و منظم کرد ولی چه سود که پایانش باز پریشان گشت و خرابی و ویرانی حاصل، پس سلطنتی خوش است که سریرش جاودانی است و حکومتش آسمانی و سطوتش یزدانی و قوت مسلحه‌اش محبت و مهربانی و علیک التحية و الثناء ع ع

مناجات به خداوند مهریان

۴۱۴ ای پروردگار، بنده‌ات بامس امیدوار را بیامرز و از فوز و نجاح و عفو و سماح برخوردار فرما در دریای بخشش غوطه ده و از اوسانخ گناه پاک و مقدس نما و همچنین کیز با تمیزت دولت دختر خسرو را در درگاه احادیث قبول نما و عفو و مغفرت فرما همچنین فیروز خداداد را دلشاد کن و به رحمت آزاد فرما و همچنین سلامت هرمزدیار را آمرزگار شو و در دریای بخشش مستغرق نما و عطای بیشمار بخش و گوهر خداداد را به داد و دهش تاج عفو و مغفرت بر سر نه و فیروزه دختر سلامت را به رحمت سابقه و عنایت کامله از هر گناهی طهارت کامله بخش و جام لبریز عطا و وفا بنوشان تونی آمرزنده و مهریان و تونی خداوند عالمیان. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۴۱۵ ای شیرین، شهد و انگبین شو زیرا جامی از فیض شکرین نور مبین یافتنی، تا
توانی پرحلوت باش و تلخی بدخوان را چاره ساز، طراز عصمت و عفت
خوبان شو و به کمالاتی متصف گرد که زینت عالم است و میاهات بنی آدم و
علیک التَّحِيَةُ وَ التَّنَاءُ ع ع

هُوَ اللَّهُ

۴۱۶ ای بهمرد، مرد بھی بهتر شو، زاده پولادی مانند کوه آهن ثابت و مستقیم
باش. طوفان امتحان شدید است بنیان براندازد مگر نفوسي که مانند او تاد
پولاد مرکوز و ثابت و مستقیم باشند و علیک التَّحِيَةُ وَ التَّنَاءُ ع ع

هُوَ اللَّهُ

۴۱۷ ای مروارید، آمدی و به بخشش یزدان رسیدی، سر بر آستان اسم اعظم
نهادی و از خاک مرقد منور بوي مشک و عنبر یافتنی. این موهبت را صد هزار
شکرانه باید همیشه در نظری و در حرم مقرب هر ورقه مهرپرور. مطمئن باش
و آسوده، مسرور باش و افروخته جانت خوش باد. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۴۱۸ ای همایون اختر، پسر عزیزت با فرهنگ و تمیز است لهذا به این اقلیم مبارک

شناخت و به خدمت پرداخت و سبب راحت شد در نهایت صدق و صفا و محبت و وفا به بندگی آستان خدا پرداخته و شب و روز دعا در حق شما مینماید و طلب بخشایش از خداوند آفرینش میکند. شکر کن خدا را که چنین پسر پاک کهری داری و علیک البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۴۱۹ ای دستم، اهل ستم خواستند که رسم یزدان براندازند تهمتن الهی کلمه الله به میدان آمد لشکر نادانی را بشکست و سپاه ظلمانی را به اشعة آفتاب حقیقت تباہ نمود و این پرتو بارقه‌اش مثل صبح بتافت و آفتاب جهان آسمانی پرتو انداخت روز بروز این نور تابنده گردد و تاریکی نادانی پراکنده شود عاقبت نور حقیقت خاور و باختر را بتعامه روشن نماید جانت خوش باشد. ع ع

هوالله

۴۲۰ ای شیرین، با ده محبت الله رنگین است و انگبین معرفت الله شکرین، حلاوت عالم انسانی به مهر یزدانی است و شیرینی میوه انسانی به شکر شکر الطاف ریانی. اگر حلاوت خواهی این است اگر لذت جوئی این است این را بخواه تا در پناه حق درآنی و انتباہ یابی جانت خوش باشد. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۴۲۱ ای پروردگار، این آوارگان را به سایه خویش درآوردی و سر و سامان دادی، نیستی را هستی دادی و نابود را وجود بخشدی، تشنگان را آب گوارا دادی و گرسنگان را سفره مهنا گستردی و نعمت مهیا رایگان نمودی. پس در هر موردی ملجم و پناه باش و در هر مقصدی معین و مستعان گرد توئی مقتدر و توانا و توئی دهنده و شنونده و توانا و بینا. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۴۲۲ ای گوهر، جوهر شو یعنی خلاصه محبت اللَّه گرد و روح معرفت اللَّه. اگر چنین گردی نافذ شوی و فائز گردی و به هر کمالاتی حائز شوی اگر این پند بشنوی و از هر بند برھی آگاهی کما هی بر اسرار الهی یابی جانت خوش باشد. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۴۲۳ ای یاران مهریان، رشید فارسی را خواهش چنین است که این بند درگاه بهاء به یاد آن یاران مهریان افتاد و نامه نکارد و من از یاد دوستان دمی نیاسایم و دمی بر نیارم مگر آنکه از درگاه پروردگار خواهش بخشش بیپایان نمایم زیرا یاران پارسی مانند گلهای بهشت برین تازه و پاکیزه و مشکینند و بیوی یار مهریان از گلستان جانشان میوزد و آهنگ خوشی از انجمنشان به گوش جان

میرسد. امید از خداوند بیمانند چنان است که دم بدم در مهر یزدان بیفزایند و در پهن دشت آشنائی آن یار مهریان چنان چوگانی بزند که گوی پیشی را از همه جهانیان برپایند و به آئین یزدان جهان را بیارایند. جانشان خوش باشد. ع ع

هواللہ

۴۲۴ ای بهمرد، بهتر از هر مردی و اگر نبودی توجه به ملکوت ابھی نمینمودی و به عالم آسمانی پی نمیردی و بادیه طلب نمیپیمودی و به سرمنزل مقصود نمیرسیدی حقاً که بهمردی و حقیقت طلبی خدا یار تو باشد جانت خوش باشد.

ع ع

هواللہ

۴۲۵ ای جهان آفرین، ستایش و نیایش ترا سزاست که آفرینش را به یاران مهریان آرایش بخشیدی و آسایش دادی جانها جویان تواند و دلها پریشان تو. این آزادگان ساغر مهرت کشیدند و از باده راستی و دوستی چشیدند سرمست آن پیاله‌اند و در گلشن ملکوت مانند لاله در دست ساغر باده. ای آمرزنده بیامرز، ای بخشندۀ ببخش. هرچند که کاریم ولی امید به تو داریم و هرچند در شب تاریم ولی روشنی تو خواهیم ناتوانیم تو توانانشی، بی سر و سامانیم تو مهریانی. ببخش و بیامرز و بنواز و کار یاران پساز توشی بینا و توانا و توانی

بخشنده و شنوا. ع ع

هوالله

۴۲۶ ای یاران عبدالبهاء، جناب رستم خداداد از شدت محبت و وداد خواهش نگارش نامه از برای هر یک از یاران نمود ولی یک نامه بیشتر تحریر نتوان نمود زیرا فرصتی ندارم و بدخواهان مهلتی ندهند شب و روز مشغول به دفع خدمعه و غرور ناقضانم و به مدافعه سهم و سنان ناکان و از این گذشته جمیع اقوام و امم در هجومند و مهلت مفقود و معذوم و این بندۀ بهاء یک تن و تنها بی ناصر و بی معین با وجود این نامه مرقوم گردید تا بدانید که چه قدر عزیزی دارد و با فرهنگ و تمیز. ای یاران در نیمه شب با تنی پرتاب و تب برای دوستان طلب تأثید حضرت یزدان نمایم زیرا یادشان خوش است و محبتان بسی دلکش و چون احبابی فارسی به خاطر آرم ساحت دل حدیقه و گلشن گردد و فضای خاطر خرم و روشن شود هر دم به عجز و زاری پردازم و از برای آنان بخشش و بزرگواری طلبم و بهر نفوس متصاعدہ الی الله آمرزش و رستگاری جویم امیدم چنان است که کل در درگاه الهی مقرب بارگاه کبریانید و سبب هوشیاری سایر اهالی، ای یاران جانتان خوش باد. ع ع

هوالله

۴۲۷ ای مقرب درگاه کبریا، از خدا خواهم که در هر دم جانی تازه یابی و فرج و

سروری بی‌اندازه طلبی، پرتو آن روی دلجو جوشی، و ره آن یار مهریان پوشی و به هر سو که نظر نمائی جمال و جلال آن یار بی‌مثال را مشاهده کنی جانت خوش با د. ع ع

هوالله

۴۲۸ ای پروردگار، ماندگار حکیم را از هراس و بیم رهانی ده و در پناه خویش آسایش بخش و رشید اردشیر را شیر بیشه بهشت برین نما و سروش مهراب تشنۀ بی‌تابست از چشمۀ آسمانی سیراب کن و خداداد رستم از ستم این خاکدان بیزار شد و به ایوان تو پرواز نمود تا بیاساید آسایش بخش و آرایش ده و ارمذیار رستم در باختر نیستی چون ستاره فرو رفت تا از خاور هستی چون خورشید درخشیده شود ستایش ترا که چنین آرایش بخشیدی رشید مهراب از سراب بیزار شد تا از آب گوارا در جهان بالا بنوشد، پروردگارا ساغری ده، پیاله‌ای بخش و دینیار مهراب از خواب بیدار شد و به جهان بی‌پایان شتافت تا همنشین لهراسب گردد و دست در آغوش گشتابس شود توشی بخشندۀ این بندگان را بیخش و بیامرز و در کوی خویش پناه بخش توشی مهریان و دهنده و آمرزنده گناهکاران. عبدالبهاء

هوالله

۴۲۹ ای دو بندۀ صادق درگاه احادیت، رستم پاک جان به جهان جاودان شتافت و آن سرور راستان به آستان حضرت رحمان روان گشت از مشقت و زحمت این خاکدان رهائی یافت و از موهبت جهان آسمان نصیب گرفت مرغ آواره بود به آشیان ابدی و موطن اصلی پرواز نمود بی سر و سامان بود آهنگ جوار رحمت کبری نمود الحمد لله مُؤمن بود و موقن ثابت بود و راسخ دانا بود و آکاه لهذا محزون مباشد دلخون مگردید پریشان منشینید سرگردان مگردید. ای کاش هر نفسی چنین با کمال آزادگی از آلودگی رهائی یافتی و به جهان پاک و عرصه تابناک شتافتی این رحلت موت و فوت نیست و اضمحلال و انعدام نه بلکه نجات از عالم ظلمات است و دخول در جهان جاودان و

عليکم البهاء الأبهي. ع ع

هوالله

۴۳۰ ای دوستان، جناب جمشید خداداد به یاد شما افتاد و ذکر شما را نمود و نگارش نامهای خواست من نیز چون نام شما شنیدم به وجود و وله آدم و به ذکرتان مشغول شدم و از خدا خواهم که تأییدی نماید و عنایتی فرماید تا آن نفوس پاک در راه پروردگار جان نشاری کنند و عالم امکان را جهان آسمانی نمایند سبب روشنائی دلها گردند و شادمانی جانها، پس زیان بگشایند و راز حضرت یزدان بگویند و غافلان را بیدار کنند و محرومان را

هشیار نمایند بیخبران را خبر دهند و افسر دگان را مژده دهند مردگان را زنده نمایند و در سایه درخت امید در آرند و به موهبت عصر جدید فائز کنند جانتان خوش با د. ع ع

هوالله

۴۳۱ ای احبابی الهی، منت خدای را که آتش جنگ در بلاد فرنگ اندکی خاموش شد و علم پرخاش سرنگون گشت و از عون و عنایت الهیه و روحانیت جان های پاک کره خاک اندکی سکون یافت و راه های بسته باز شد و دوباره مخابره آغاز گشت این نیست مگر به فضل و عنایت جمال مبارک روحی لاحبائے الفداء از ستایش و نیایش این موهبت کبری عاجز و قاصریم نه زبان گویانی که به شکرانه پردازیم نه قوت بنیهای که خدمت ابراز کنیم نه طاعتنی که سوی او بپوئیم نه دیدهای که روی او بجوانیم جز عجز چارهای نداریم و جز بیان ناتوانی عذری نیاییم چه که لایق و سزاوار خداوندی او ستایش و پرستش نتوانیم پس ای احبابی الهی بهتر آن است که به نصایح و وصایای او پردازیم و به موجب آئین رحمانی سیر و حرکت کنیم و تعالیم الهی را مایه فلاح و نجاح خویش دانیم و از خدعا و فریب نفس امارة پناه به درگاه احادیث بریم از هوی و هوس بگذریم و از آسودگی عالم طبیعت آزادی یابیم، علم ائتلاف برافرازیم و به یگانگی پردازیم زیرا تعالیم الهی چنین میفرماید که سبب الفت و محبت بین بشر شویم تا از خطر برهمیم و از اذیت و ضرر بیزار باشیم تا

شجر پر شکوفه و ثمر گردیم این وصایای الهی را به جان و دل خریدار باشیم و از انبعاثات آب و گل مقدس و منزه شویم، پس اول باید خود را متذکر داریم بعد به دیگران پردازیم اول عاشقان باید چانفشاں شوند بعد دلالت دیگران نمایند. ذات نایافته از هستی بخش کی تواند که شود هستی بخش. ای یاران الحمد لله شما عاشقان روی حقیق و بی سر و سامان کوی او توجه به منظر ابهی دارید و تعلق به ملکوت اعلی، از نسیم جانپرور گلشن الهی زنده و در اهتزازید و به ملکوت راز هدم و دمساز و با طیور حدیقه جنت ابهی هم‌آهنگ و هم‌آواز، پرتوی از نور مبین در جبین دارید و بهره و نصیبی از فیض رحمن و رحیم شکر کنید که به این موهبت کبری موفقید و علیکم البهاء الأبهی. عبدالبهاء عباس، ۲۱ آب ۱۹۱۹

هوالله

۴۳۲ ای خداوند مهریان، به مرد رستم را از بند غم آزادی بخش و بزرگوار فرما و بی‌امز و بنواز و همنشین اهل علیین فرما و در بارگاهت پناه بخش و رستم مهریان پور هرمزدیار را به فضل و عنایت برخوردار کن دو شمع روشن نما و دو گل گلشن کن و زینت انجمن فرما. ع ع

هوالله

۴۳۳ آمرزنده و مهریانا، این مصیبت زدگان را صبوری بخش و بر تقدیرات غیبی و

قضای ناگهانی تحمل توانانشی ده، سکون و قرار عطا فرما و بر تسلیم و رضا موفق کن ای پروردگار بیتابیم و از آتش حسرت در تب و تاب، بیقراریم و هدم چشم اشکبار. ای محیی ام بندۀ درگاه رستم از زندان این جهان رهائی یافت و به ایوان آسمانی شتافت آهنگ کوی تو نمود و آرزوی روی تو کرد و متوجه به سوی تو شد ای بخشندۀ آن همسر آزادگان را از گناه آزاد نما و در درگاه خویش پناه بخش چون از این جهان بیزار فرمودی در آن جهان کامکار کن و در ملکوت اسرار زندگانی پایدار بخش ای شهربیار کشور قدم خدا رحم را رحم فرما پور بهرام را در گلشن غفران مشام معطر فرما و دیده به مشاهده جمال در محفل تجلی روشن کن و به الطاف بی پایان مؤید و موفق فرما تونی بخشندۀ و آمرزنده و مهربان. ع ع

هوالله

۴۳۴ ای بندۀ زیبندۀ آستان مقدس، خبر وحشت اثر فوت آن کنیز عزیز الهی به انجمان رحمانی رسید جمیع یاران الهی چه از نسّاء و چه از رجال بی نهایت محزون و دلخون گشتد و متأسف و متحسر شدند که چنین مصیبتی بر شما وارد و چنین ماتمی حاصل، به قسمی که کل در این حزن و اندوه شریک و سهیم گشتد و جمیع متضرع به ملکوت رب رحیم که آن امّة الله را به ملکوت تقدیس درآرد و آن منجذبه الى الله را به محفل تجلی فائز فرماید و صیر جمیل با آن سرگشته صحرای محبت الله عنایت فرماید هرچند حسرت این حزن

و غم شدید است و وحشت این ماتم سریع التأثیر ولی باید نظر به خاتمه
الحيات نمود که الحمد لله فاتحة الألطاف بود آن نفس زکیه در نهایت محبت
و انجذاب و استقامت در امر رب الأرباب و ثبوت بر عهد و پیمان صعود به
جهان یزدان نمود مانند پروانه حول سراج الهی پرواز کرد تا جان و جنان
را فدای شمع جانان نمود این موت و فوت نه بلکه وصول جان مشتاق به
خلوتگاه دلبر آفاق است و ورود تشنۀ جان سوخته بر شاطئ بحر فرات، آن
مرغ سحر به گلشن جان پرورد پرواز نمود و آن اسیر زندان به ایوان یزدان
شتافت آشفته مهجور به فیض حضور فائز گشت و اسیر فراق به مرکز اشراق
رجوع نمود لهذا باید نهایت صبر و تحمل را بنماید و از تعزیت عبدالبهاء
تسلی و سکون جوئید و همچو بدانی که این فرقت منتهی به ملاقات ابدی
خواهد گشت و این دوری عاقبت وصلت دائمی خواهد داشت باید نظر به
پایان نمود و فکر در ملکوت یزدان کرد و عليك التحية و الثناء.

یزدان مهربانا این کنیز عزیز وله انگیز بود و با عقل و تمیز مشتاق دیدار
بود و آرزوی آن دیار مینمود و با چشمی اشکبار توجه به ملکوت اسرار
داشت بسا شبها که مشغول به راز و نیاز بود و بسا روزها به یاد تو هدم و
دمساز هیچ صحی غافل نبود و هیچ شامی آفل نکشت مانند مرغ خوش آهنگ
هر دم به تلاوت الواح و آیات مشغول بود و به مثابه آئینه آرزوی نور تجلی
مینمود ای آمرزگار این هوشیار را به بارگاه بزرگواری خویش راه ده و این
مرغ دست آموز را به حدیقه بقا پرواز بخش، این مشتاق پراحتراق را به وثاق

وصال داخل کن و این آشفته پریشان را از حرمان نجات بخش و به ایوان
رحمن درآر ای پروردگار هرچند گنه کاریم توئی آمرزگار هرچند غریق بحر
عصیانیم توئی خداوند مهربان عفو قصور فرما و مغفرت موفور بنما فیض حضور
بخش و صهباً سرور بنوشان ما اسیر خطایم و تو امیر عطا ما غریق مغضیتم
و تو خداوند رحمت کبری هرچه هستیم منسوب به آستان توئیم و هرچه باشیم
مقیم درگاه تو توئی بخشنده و درخشندۀ و پاینده و مهربان و توئی کریم و رحیم
و عظیم الاحسان و کثیر الغفران انک انت التَّوَابْ يا ربَ الْأَرْيَابِ ع ع

هوالله

۴۲۵ ای ایزد دانا ای خداوند مهربان، این نفوس زکیّه راضیّه مرضیّه مطمئنّ به
الطاف تو بودند و متوكّل بر اوصاف تو و معتمد بر اسعاف تو مزده آسمانی
شنیدند بیدار گشتند، هوشیار شدند و به راز تو انباز گشتند آغاز بندگی تو
نمودند و به یاد تو همدم و همراز و دمساز شدند، به آتش محبت برافروختند
و پرده بسوختند و به مرکز هدی دیده بدروختند و آئین نو آموختند و به نام تو
شهر آفاق گشتند و به مهر تو معروف خاص و عام شدند. عاقبت از این
جهان تاریک و تنگ بیزار گشتند و آهنگ کوی تو نمودند و به سوی تو پرواز
کردند ای خداوند مهربان امیدوار بودند نومید مفرما آرزومند بودند خورسند
کن شیدانی و سودانی تو بودند به محفل وصال راه ده واز اسرار عالم راز
آگاه کن در جهان بی‌پایان پرواز ده و در ملکوت اسرار در محفل تجلی انوار

الى الأبد باقى و پايدار کن خطا بيامرز عطا ببخش مظاهر غفران کن و مشمول
به عفو و احسان فرما توئى آمرزنده و بخشندە و مهربان. عبدالبهاء عباس، ۲۱

آب ۹۱۹

هوالله

۴۳۶ اى ثابت بر پیمان، حين ورود و خروج مسافرين و ايام مکث ايشان در آن شهر خدماتی نمایان رايگان نمودی فی الحقیقه شایان ستایش است و این اسیر زندان را از همت و خدمت مسرور و شادمان فرمودی ياران باوفا باید چنین رفتار نمایند تا مظهر تحسین ملاً اعلى گردند و مورد تکريم اهل ملکوت ابهی شوند جانفشانی در این مقام اعظم موهبت عالم انسانی است و سبب قربیت درگاه حضرت یزدانی هر شغل و عملی عاقبتی خسران مبین است مگر خدمت عتبه الهی و جانفشانی در سبیل الهی. ملاحظه به حال پیشینیان نمائید که عاقبت ملوک و مملوک سلف بی نتیجه و ثمر گشت هر نفع و سودی زیان اندر زیان شد و هر فتح و ظفری مبدل به مغلوبی و بی اثرماند مگر نفوسی که سمند همت را در این میدان تاختند و رایت موهبت افراختند و وله و انجذابی در قلوب انداختند اميدوارم که تو یکی از آنان گردی. و عليك البهاء الأبهی. ع ع

هوالله

۴۳۷ اى بندۀ جمال ابهی، سؤال از آیه مبارکه نموده بودی که میفرماید عنقریب

صرافان وجود در پیشگاه حضور معبود جز تقوای خالص نپذیرند و غیر عمل پاک قبول ننمایند. معنی آیه مبارکه مفصل فرصت نه، مختصر بیان میشود و آن این است که ماعدای تقوی و عمل پاک در درگاه احادیث مقبول نه شجر بی ثمر درنzed با غبان احادیث پسندیده نیست. ایمان مانند شجر و تقوی و عمل پاک به مثابه ثمر است الیوم اعظم تقوای الهی ثبوت بر عهد و پیمان است و عمل پاک یعنی رفتارو کردار و گفتار بهائیان حقیقی که مطابق وصایا و نصایح الهی است.

اما مسئله ثانی حمل حرز و دعا یا حل اسم اعظم مرقوم در آب و نوشیدن به جهت دفع امراض. اگر این دو عمل به توجه تام و خلوص قلب و نیت پاک و انجذاب روح واقع شود تأثیرش شدید است.

اما مسئله ثالث یعنی فال و رمل، آنچه در دست ناس است امری است موهوم صرف ابدأ حقیقتی ندارد.

و اما مسئله چهارم که تفال و تشام و اعتاب و اقدام و اقتران و نواصی باشد یعنی تملک حیوانات ذی روح، فال خوب سبب روح و ریحان است. اما تشام یعنی فال بد مذموم و سبب انفعال.

و اما مسئله پنجم هیچ عملی در عالم وجود بی ثمر نماند اما عمل با عرفان مقبول و تام و کامل و آن این است که انسان به معرفت الله فائز و به اعمال خیریه موفق و حائز گردد با وجود این البته اعمال خیریه از برای نفوس سائمه ولو از عرفان بی بهره باشند بی ثمر نیست یعنی دو نفس بی خبر از حق

محروم از عرفان یکی عادل و دیگری ظالم یکی صادق و دیگری کاذب یکی خائن و دیگری امین یکی سبب آسایش عالم انسانی و دیگری سبب زحمت و خونخواری و هردو غافل از حق این دو شخص در نزد حق متساوی نیستند بلکه فرقی بی منتها در میان. و علیک التحیة و الثناء ع ع

هوالله

۴۲۸ ای جمشید، شخص رشید شو و به قصر مشید راه یاب و به حصن حصین ملتجمی شو. قصر حقيقی قلب یاران است و مسکن یار مهریان و حصن متین کوف منبع آئین الهی است و محفوظ از سيف و سهام معاندین. جمشید سلطنتی عظیم داشت ولی آن تاج و دیهم تبدیل به خاک سپه گشت و فضای قصر مبدل به تنگنای قبر گردید اما جان پاک را مینوی عالی جهان آسمانی است آن ایوان بلندتر از کیوان و وسعت و فسحتش بی پایان آنرا بطلبید و جام مرصع بدست گیرد و با ده رحمانی بنوشد و ببخشد. جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۴۲۹ ای پروردگار بیامرز و ای آمرزگار ببخش، ای کردگار دستور جمشید بندۀ پرامید بود نومید مفرما از گناه پاک کن و گوهر تابناک نما زیرا بندۀ چالاک بود و در ره تو جانفشاری نمود و به این بهشت پرین شتافت و سر بر آستان نهاد و خواهش آمرزش گناه کرد و پناه آورد ای مهریان آن بندۀ را به ایوان

خویش راه ده و در آسمان خورسند و کامران نما توئی یزدان پاک و توئی
خداآوند مهربان. ع ع

هوالله

۴۴۰ ای گوهر، در شاهوار گرد و گوهر آبدار، درخشندگی و لمعان جو و تابندگی
و شعاع. دردانه یکانه را آغوش صدف محبت اللہ لازم و گوهر پر جوهر را
اکلیل معرفت اللہ سزاوار امیدوار به فضل پروردگار باش که سنگ را لعل
بدخشنان نماید و حجر ذغال را العاس درخشندۀ برلان و علیک التحیة و الثناء

ع ع

هوالله

۴۴۱ ای یار عبدالبهاء، یاران پارسیان مانند شمع در این جمع رخ برافروختند و هر
یک تمنای نامه های متعدد نمودند این بندۀ از کثرت مشاغل و غواصل آزرده و
در نزد احبابی الهی از هر جهت شرمnde هستم چه که چنان که باید و شاید
از عهده برنیایم با وجود این از جوشش مهر و وفا آنچه خواستند نوشتم و
ارسال نمودم از جمله جناب رستم خداداد نام ترا نگاشت و خواهش نگارش
نامه نمود این قلم هم از جوشش محبت او به خوش آمد و به نگارش این نامه
پرداخت. ای یار پارسی من خوش باش و خوش دل که این مشتاق بیاد تو
مشغول و به ذکر تو مسرور و مشعوف از خدا میطلبم که موفق به لطف یزدان

گردی و مولید به عنایت حضرت رحمن و علیک التحیة و الشاء ع ع

هوا لله

۴۴۲ ای رستم، روش نوع انسان امروز جور و ستم است و درندگی و تیزچنگی و خونخواری و بیگانگی و آسودگی و آزدگی یعنی هر یک سینه دیگری شرحد شرحد نماید و کامرانی خویش را در تلخکامی دیگری بیند و بیگانگی خود را در بیگانگی دیگری جوید و حال آنکه نکبت و ذاتی و نقمت و خجلتی اعظم از این در عالم انسان تصور نتواند. سبحان الله این چه نادانی و جهالت و سرگردانی است و از این چه سود و چه فائده در عالم وجود بلکه خیریت انسان و عزّت ابدیّه در هر دو جهان اقتباس صفت رحمانیّت حضرت یزدان است باید مهرجو بود و خوشخو و درخششده رو و مشکین بو و خاضع و خاشع به هر سو. تیغ و سلاح بهل و صلح و صلاح طلب از جنگ و تیزی چنگ بکذر آهنگ آشتی کن و فرهنگ و راستی خواه، امن و سلام طلب و خوان ضیافت عام پگستر حتی وحوش و طیور را مهمانی کن و دشمن و بدخواه را مهربانی و علیک التحیة و الشاء ع ع

هوا لله

۴۴۳ ای بندۀ بهاء، تخمی بپاش که گیاه مهر و وفا بروید و گلزار محبت و صفا بیاراید چشمۀ راستی بجوشد و جام پر شهد آشتی بدور آرد و از بااده راستی

نوشانوش در بزم عالم در گیرد شرق دست در آغوش غرب کند و دلبر
خاور با دلنشیں باختر همنشین گردد تا انواع مختلفه و ملل متّوّعه و امّ
متنازعه و شعوب متبارزه متحابه گردد رایت بعض و کین برافتد و آیت صلح
مبین ترتیل گردد عرصه کیتی که از خزان جنگجویی و نادانی خاک سیاه و
ظلمانی گشته به بهار روحانی الفت و محبت و آشتی سبز و خرم گردد گل و
شکوفه بیار آرد و صحن چمن بیاراید گلخن جفا گلشن وفا گردد و مزبله
عداوت گلبن محبت و روحانیت شود و عليك التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۴۴۴ ای مروارید، لمعان شدید جو، مانند ستاره صبح امید بدرخش شکر کن خدا
را که در آغوش صدف روحانی پرورش یافقی و به تربیت یزدانی درخشندگی
جستی، گوهر گرانبها شدی و در یکتا زیرا لمعان و لطافت از پرتو محبت
شمس حقیقت گرفتی این پرتوی است که ریگ ناهوار را گوهر آبدار نماید و
خزف بی بها را مروارید صدف گرانبها و عليك التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۴۴۵ ای متوكّل بر خدا، نامه مفصل شما رسید ولی از عدم فرصت جواب مختصر
مفید مرقوم میگردد و آن این است که الحمد لله صدق و راستی و درستکاری
تو در نزد جمیع از آشنا و بیگانه مسلم گشت و کل بر حقیقت واقع مطلع

شدند این مسئله الزم امور بود الحمد لله به عون و عنایت الهیه میسر کشت لهذا مطمئن باش که همین راستی و درستی تو سبب نجات از جمیع مصاعب و انحلال جمیع مشاکل است و در خصوص مطالبات کیخسرو از سردار به جناب باقراف مرقوم مطمئن باش و علیک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس

هوالله

۴۴۶ ای بندۀ پروردگار، مهریان با تو مهریان است و خواهش نکارش نامه از این به سر و سامان نماید من گوییم نامه و خامه و آمه هرچند اسرار آشکار نمایند ولی دل یاران یگانه مترجم است و احساسات جان کافی و وافی با وجود این این مکتوب مرقوم گردید تا به ظاهر نیز یادی از تو نمایم و به ذکرت بپردازم از خدا خواهم که در اقلیم هند رخی روشن نعائی و سبب حرارت قلوب انجمن گردی جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۴۴۷ ای بندۀ جمال ابھی، من شما را چون فی الحقیقہ خیرخواه یاران میدانم و با کسی غرضی در میان نه لهذا امید آن دارم که سبب شوی که این اغبرار از میان ابرار در آن دیار زائل گردد زیرا مضرّت بسیار به امرالله دارد و از برای جمیع احباب آنجا نتایج خوش و مفید مأمول نه، این اغبرار در میان یاران به قسمی گردیده که هم خود ایشان محمود و هم محفل روحانی که در

جمعیع بلاد دنیا موجود حتی در قرایای بلاد ایران، ولی در بمعانی که در نهایت حریت است غیرموجود بود و بسیار تعجب است باری شما میتوانید که این کدورت را زائل و الفت و محبت را ثابت نمائید عبدالبهاء از تو این خواهش را دارد و اگر به این موفق شوی انوار نیر تأییدات صمدانیه را محیط بر خود یابی و در هر روزی سروری جدید یابی و به موهبت تازه موفق گردی یقین بدان که چنین است و اگر الفت حاصل نشود عاقبت حکماً تفرق است و پریشانی و حسرت است و پشممانی و عليك البهاء الأبهي ع ع

هوالله

۴۴۸ نامه شما رسید ولی از قرائت خود شما میدانید این دل و جان چه حالتی پیدا کرد لهذا چیزی تنکارم کشف این اسرار را به دل پاک و قلب تابناک خود شما حواله نمایم لهذا همتی نمائید که الفتی در میان آید و این سبب فرح و شادمانی دل و جان عبدالبهاست والا محزون و دلخون خواهد ماند و عليكم البهاء الأبهي ع ع

هوالله

۴۴۹ ای رفیق عزیز عبدالبهاء، نامه لطیف شما رسید الحمد لله دلیل بر روح و ریحان آن قلب مهریان بود از الطاف جمال ابهی روحی لعتبة تربته الفداء با نهایت تضرع و زاری التماس مینمایم که اسباب الفتی در میان یاران چنان که باید و

شاید به میان آید کلفتی نماند این غبار ساکن شود کل با یکدیگر به نهایت مهربانی باشند تا هر نفسی عبور و مرور مینماید نفحه مشکبار استشمام نماید و محفل روحانی بمعنی روز بروز ترقی کند تا سبب انتشار آیات باهرات در آن جهات گردد و علیکم البهاء الأبهى.

حضرت میرزا محرم محترم را از قبل من تحیت ابدع ابهی ابلاغ، جمیع یاران را به جان مشتاقم و علیک البهاء الأبهى. ع ع

هوالله

۴۵۰ ای آمرزگار، اردشیر خسرو را شیر بیشه آن جهان کن و دلبر را رهبر به بزم دیدار فرما رستم داراب را در جویبار بخشش به آب آمرزش پرورش ده پروردگارا این جانها مژده آسمانی یافتند و رخ به پرتو مهرت برافروختند و در دبستان ایزدی راز تو آموختند و به جهان پنهان شتافتند پس آن مهمانان را مهربانی فرما و بر خوان آسمانی بنشان و آن مرغان دست آموز را پرواز ده و بیامز و بنواز تونی بخشند و آمرزنده و دهنده و نوازنده و مهربان. ع ع

هوالأبهى

۴۵۱ ای بندۀ آستان مقدس، نامه شما رسید و بشارت کلی داشت که جناب اردشیر چون شهد و شیر وارد شدند و سبب الفت و محبت بین احباب گشتند

این خبر نبود گل معطر بود مشک و عنبر بود مشام روانیان از چنین اخبار مشکبار گردد. امروز تأییدات ملکوت ابهی مانند سپاه ملاً اعلی در هجوم و جولان است ولی تکدر بین احبابه الله سدی حائل گردد و سنگری مانع، الحمد لله که ورود اردشیر سبب الفت و محبت گردید. اما مسئله مشرق الأذکار، با یاران به کمال محبت و اتحاد مجتمع شوید و شور و غور نمائید و بالاتفاق قرار بدهید و از دولت خواهش محل و موقع نمائید حال به تدارک زمین بپردازید انشاء الله از طرف دولت این خواهش پذیرفته می‌شود ولی مهمترین امور اتحاد و اتفاق احباب است، به قول ملائی رومی،

جان گران و سکان از هم جداست متّحد جانهای شیران خداست

و عليکم البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۱۲ صفر ۱۳۲۹، حیفا

هوالله

۴۵۲ ای یار قدیم و مونس و ندیم، ایام ملاقات در خاطر است و آن حبیب همواره موجود و حاضر زیرا دمی از یاد نروی از خدا خواهم که روز بروز بر روانیت بیفزائی، دریاق شهد و شکر گردی و چشمۀ عذب فرات شوی خبر شما باید متتابع و متواصل باشد. در خصوص امة الله فرخ مرقوم نموده بودی که آرزوی حضور دارد تا به خدمت مشغول گردد محض خاطر شما اذن حضور دارد. و عليک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۹ ربیع الثانی ۱۳۲۸، حیفا

هو

۴۵۳ ای بندۀ جمال مبارک، نامه شما رسید و عبدالبهاء دقیقه‌ای آرام ندارد و فرصت ندارد که نامه یاران را جواب بنگارد از جمیع احباب در اطراف عذر این قصور خواسته شد و از روزی که وارد شدم به معالک غرب تا بحال ابدأ فرصت نیافتم که جواب تحریر یاران بنگارم زیرا مشغولم لهذا از شما نیز عذر میخواهم اگر بدانید چه قیامت است تأخیر جواب را عین جواب میدانید. نامه‌ای از جناب آقا میرزا محرم رسید و از قرائتش نهایت سرور حاصل گردید منطق هر نامه باید سبب سرور عبدالبهاء باشد لهذا آن نامه را عیناً میفرستم که قرائت نمائید و شما نیز مسرور گردید. ع ع نگین‌های اسم اعظم رسید و سبب سرور گردید. ع ع وصول این نامه را بزودی مرقوم نمائید. ع ع

هوالله

۴۵۴ ای بندۀ آستان مقدس، با وجود عدم فرصت نامه‌های متتابع شما را بقدر امکان همت در نگارش جواب میگردد جمیع کائنات به یکدیگر مرتبط روابط ضروریه که ودیعه الهیه است وقتی اقتضای کامرانی نفسی مینماید و زمانی اقتضای دون آن، مثلاً روابط ضروریه که در جسم انسان است یک وقت اقتضای بیداری دارد و یک وقت اقتضای خواب. اما مسئله سعد و نحس کواکب، فلاسفه قدما از برای هر یک از این کواکب قوه عقلیه معتقد و تأثیرات معنویه

گمان می‌نمودند لهذا مستله سعد و نحس به میدان آمد ولی جمیع این موجودات در ید قدرت اسیر ذات مقدس مدبر کل و مقدر کل قادر است اما مستله تسخیر ارواح که الان درمیان خلق مذکور این اوهام است و بعضی نمایشها به تدابیر حاصل می‌شود اگر صحیح بود دیگر احتیاج به تدابیر ملکی و سیاسی و فنون اقتصادیه نبود هر سلطنتی شخصی را اختیار مینمود که با ارواح مخابره نماید واز حقایق واقع استشاره نماید ولی روح انسانی چون قوت و لطافت و تقدیس یابد محیط به حقایق اشیاء گردد کشف اسرار مینماید و همچنین قوه عقلی آنچه در حیز شهود می‌بینی وقتی پنهان بود روح انسانی کشف آن نمود واز حیز پنهان به حیز عیان آورد. مرقوم نموده بودی امّة الله خورشید با والده لعل به بمبنی رسیده‌اند در همانجا آنان را سر وسامانی دهید زیرا سروش عیال جدیدی گرفته و عليك البهاء الابهی عبد البهاء عباس، ۱۴ جولای ۱۹۲۰، حیفا

هوالله

۴۰۵ ای یاران روحانی، حمد خدا را که ایامی چند در این دیار معاشر و مأنوس دیدار بودید و نهایت سرور ظاهر و آشکار حال چون مراجعت به اقلیم هند نمودید باید بقول شیخ حافظ قند پارسی گردید و طوطیان هندوستان را شکرشکن نمایند اقلیم هند هرچند افسرده است و محتاج تربیت، نفوس در نهایت کسالت و رخاوت ولی اگر به تربیت الهی نشو و نما نمایند در اندک

زمانی زنده گردند و نهایت نشاط و انبساط حاصل نمایند اجسام مرده محتاج نفخه حیات است و بیمارهای پژمرده مستحق دوا و علاج. یاران الهی باید مانند طبیبان حاذق اراده صادق نمایند دردمدان را درمان گردند و مریضان را طبیب مهریان. شاید نفخه حیاتی در آن صفحات استشمام گردد، نسیم رخیمی بوزد و محمودان راجان بخشد و تر و تازه نماید و علیکم البهاء الابهی.

هوالبهی

۴۵۶ ای بنده پاینده ایزد دانا، نامه های متعدد از شما رسید و چون مزاج علیل بود لهذا جواب تأخیر افتاد. به مدینه طبریا آمدم تا تمشیت امور احباب در عدسیه داده شود و اسباب راحت و آسایش ایشان فراهم آید حال از این مدینه این نامه مرقوم می گردد. الحمد لله مکاتیب جمیعاً دال بر الفت و محبت و یکانگی احبابی الهی بود این مژده سبب سرور گردید در حق شما به آستان مقدس تضرع و ابتهال گردید تا در جمیع موارد مؤید به تأییدات رحمانی شوید و همواره سبب اتحاد و روحانیت احبا بل عالم انسانی گردید. کنونشن مؤسس در بمبائی سبب انجذاب قلوب نورانی خواهد گشت و تأثیرات عظیمه خواهد نمود زیرا مغناطیس عنایات جمال مبارک روحی لاحبائے الفدا بود احسنت احسنت. به جمیع یاران الهی علی الخصوص جناب اردشیر تحیت ابدع ابھی ابلاغ دار. عبدالبهاء عباس، ۷ ربیع الاول ۱۲۲۹، طبریا

هواله‌ی

۴۵۷ ای بندۀ آستان مقدس، نامه‌های شما جمیع اثر خامه نیت خالصه است زیرا دلالت بر وحدت یاران الهی می‌نماید نامه‌ای که درجوف نامه شما از جناب آقا سید احمد مجده‌الاطباء بود جواب مرقوم گردید درجوف است برسانید و به جمیع یاران الهی از قبل عبدالبهاء تحيّت ابداع ابهی برسانید علی‌الخصوص جناب اخوی آقا رشید را واز الطاف جمال مبارک امیدوارم که درالفت و محبت احبا رشادتی فوق العاده اظهار نمایند. عبدالبهاء عباس، ۱۹ ربیع‌الثانی، ۱۲۲۹، طبریا

هوالله

۴۵۸ ای بندۀ آستان حضرت مقصود، نامه‌شما که به تاریخ ۱۲ ربیع‌الثانی ۱۲۲۸ مورخ رسید مرقوم نموده بودید که الحمد لله درین اوقات به جهت وصول الواح و مسافرین شوری تازه و سروری بی‌اندازه از برای احبا حصول یافته ازین خبر شادمانی دست داد و در خصوص نشر آثار به محفل روحانی تحریر خواهد یافت، اوراقی که در ضمن نامه تقدیم نموده بودید وصول یافت از برای فرستنده از درگاه احادیث طلب فیض برکت گردید از عدم فرصت مختصر مرقوم می‌گردد و علیک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۹ رمضان ۱۲۲۸، حیفا

هواله‌ی

۴۵۹ ای بندۀ آستان مقدس، این مکاتبی که می‌فرستی جمیعاً سبب روح و ریحان

است زیرا دلالت ثبوت بر پیمان و خضوع و خشوع در نزد یاران است من
پرید لکم ان یکون اولاً فلینبغی ان یکون لكم آخراً این است روش و سلوک
عبدالبهاء این است نهایت آرزوی عبدالبهاء که خادم حقیقی یاران الهی باشد
به جمیع احباً فرداً تحيّت مشتاقانه برسان مرقوم نموده بودید که به پونه
رفتید و در مجمع احباً حاضر شدید و به استشمام نفحات قدس موقَّف شدید و
از ملاقات یکدیگر نهایت سرور یافتید جناب آقا خسرو بمان فی الحقیقہ در
مهریانی روح مجسم است و نور مصوّر از هر جهت از ایشان مسروشم و در هر
هفته محفل روحانی بیارایند و به هدایت نفوس پردازند و به جمیع منتسّبین
علی الخصوص جناب اردشیر خداداد از قبل من تحيّت و اشتیاق برسانید.

عبدالبهاء عباس، ۱۴ شعبان ۱۳۲۹، عکا، بهجی

هوالله

۴۶۰ ای دو بنده آستان الهی، نامه شما رسید ولی جواب مختصر تحریر میگردد
زیرا فرصت نیست آنچه آرزوی شماست میسر گردد و اسباب سرور مهیا شود
فیض عظیم رب جلیل مستمر است و الطاف ایزد کریم مستدیم توجه به افق
عزّت ابدیه نمانید و آنچه آرزوی دل و جان است بخواهید و علیکم البهاء
الابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۹ ربیع الاول ۱۳۲۸، حیفا

هُوَ اللَّهُ

۴۶۱ ای خداجو، جهان آفرین را ستایش و پرستش کن که به بارگاهش راه یافتنی و
به درگاهش بار جستی و به یارانش پیوستی کیخسرو گمگشته را یافتنی و دلبر
پرده نشین را همنشین شدی جوینده بودی پوینده شدی یابنده گشتی ستایش
کن و نیایش نما و علیک التَّحِيَةُ وَ التَّنَاءُ. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۴۶۲ ای رستم، پسر زال را گویند مانند شیر ژیان و پیل دمان در میدان کارزار
صف شکن و مردافکن بود جنگجو و بهرام خو، افروخته رو و کشورستان
وجهان گشا بود ولی قوت بازویش اقران و همکنان را به زانو درآورد قوت
جسمانی بیش از این تأثیر ندارد اما مظلومان رحمانی به نیروی یزدانی روی
زمین را درخم چوگان درآوردن و به آسمان پرداختند کشوری گشودند که به
بهار دائمی محاط است و به فیض سرمهدی معمور و آباد آفتباش خسرو خاور
است و آسمانش پر ماہ و اختر مواسم و فصولش بهار اندر بهار است و ریزش
ابر نیسانش گوهر آبدار، کوه و صحرایش بهشت برین است و دار و بارش
دلنشین بلکه شیرینتر از شهد و انگبین، چشمهاش آب حیات است و گل
وریاحینش مشکباراگر توانی این کشور مسخر کن والا کره خاک غمناک است
وعرصه اش هرچه وسیعتر گردد غم و اندوه بیشتر شود و علیک التَّحِيَةُ وَ التَّنَاءُ.

هوالله

۴۶۳ ای زانر مشکین نفس، ستایش نما خداوند را که رخت به پرتو هدایت آرایش یافت و دل و جان آسایش جست الحمد لله که از هندوستان عزم سفر نمودی تا به سورستان که مقر سجن اعظم است وصول یافتنی در بارگاه الهی راه جستی و در عتبه مقدسه سر به خاک نهادی، بوی خوش دلجوی آن یار مهریان به مشام آوردی و در این جهان ناکامی به منتهای کامرانی موفق گردیدی، مرقد منور را بوسیدی و از صهباًی محبت اللہ نوشیدی، بایاران همداستان شدی و در انجمن رحمن حاضر گشتی بعد از حصول این مواعب الهیه رجوع به مرکز اصلی کردی تا در آن مرز و بوم به خدمت حی قیوم پردازی سبب سرور دلها شوی و بشارت جانها، هر مشتاق را مژده فضل و عنایت نیر آفاق دهی و هر سرگشته و سرگردان را به بارگاه یزدان دلالت کنی پس جناب رستم پور اردشیر را از پستان عرفان شیر ده و جناب شاه جمشید پور مهریان را از جام جم الهی سرمست کن و جناب هوشنگ پور مهریان را به فرهنگ آسمانی دانش و هوش بخوان و جناب منوچهر پور مهریان را به نور محبت اللہ چهره برافروز و جناب نوشیروان پور مهریان را به فضل الهی بشارت ده و جناب اردشیر پور هرمزیار را در بیشه ایقان مانند شیر به فریاد آر و مهریان پور خداداد را به داد و دهش خدا نوازش ده و جناب مهریان پور بمان را نهایت مهریانی نما و جناب فریدون پور اردشیر را بگو فرید فارسیان شو و وحید نوع انسان، جناب کیخسرو پور خداداد را از خسروی جمال ابهی خبر

ده و جناب بمان پور سروش را از سروش آسمانی سرودی به گوش زن و
جناب بهرام پور بهمن را مانند بهرام فلك روشنی و درخشندۀ خواه و جناب
 حاجی میرزا محمد تقی را به نهایت محبت و تقوی تحیّت ابدع ابھی برسان و
جناب میرزا عبدالباقي را از جمال باقی بشارت بخش و جناب حاجی احمد را
به حمد و شکر الهی مشغول نما و جناب مهریان بن جمشید را به روح و
ریحان آر و جناب مهریان پور مهریان را راحت جان و مسرت وجدان شو و
جناب جمشید پور هرمزیار را یار و پدر مهریان گرد و سایر احبابی الهی را از
فارسیان و ایرانیان کلأ و طرآ به عنایت و الطاف حضرت حی قیوم اسم اعظم
روحی لاحبائنه الفداء بشارت ده و عليك التحية و الشفاء. ع ع

هوالله

۴۶۴ ای سرگشته و سودائیان حق، جناب سروش شهریار چون به این دیار رسید
شما را یار وفادار بود زیرا شب و روز به یاد شما بود و در مرقد پاک طلب
عون و عنایت از برای شما نمود و حال نیز از من خواهش تحریر این نامه
نمود تا نام مبارک شما را بر زیان رانم و در نامه نگارم من بنده آستان جمال
ابھی هستم لهذا به یاد یاران همدمم و همرازم و به ذکرشان در نغمه و آواز از
ملکوت راز مستدعیم که فرج و سرور حاصل نمائید و در این گلشن الهی
مانند بلبل معنوی به آواز و شهناز پردازید تا مستمعین به شور و وله آیند و از
فرط انجذاب کف زنان و پاکوبان به شکرانه حضرت بی نیاز پردازید و عليکم

و علیکنَّ البهاء الأبهى. عبد البهاء عباس، ۲۰ ایلوو ۱۹۱۹

هوالله

۴۶۵ ای پروردگار بزرگوار، شهریار سروش زیرک و باهوش بود دولت اردشیر از پستان محبت شیرخوار و نوشیروان بهرام شاه به رازت آگاه و رستم گشتاسب از چشمہ بخشش سیراب و جمشید هرمزدیار یار وفادار و رستم اردشیر شیر بیشه محبت و فیروزه وفادار از بخشش کامکار و شاهویر بهرام مرغ دست آموز و رام و گل بانو فولاد به عنایت دلشاد و اردشیر خداداد بندۀ آزاد و خداداد دینیار واقف اسرار و شهربانو مهربان سردفتر سودانیان و فرنگیز وفادار طالب دیدار و دولت خداداد از غمت پر ناله و فریاد و رستم سهراپ در محبت پرت و تاب و کنیز درگاه لعل آگاه این جانهای پاک آرزوی روی تو نمودند و بسوی تو شتافتند و از جوی تو نوشیدند و به کوی تو کوشیدند این تشنگان را از چشمہ بخشش و آمرزش سیراب فرما و در دریای عفو و غفران غوطه ده و در عالم انوار مرکز اسرار کن، فائز به دیدار فرما توئی آمرزنده و بخشندۀ و مهربان. عبد البهاء عباس، ۲۰ ایلوو ۱۹۱۹

هوالله

۴۶۶ پروردگارا، این یاران پارسی روش راستی داشتند و خداپرستی خواستند و به دوستی پرداختند به نام تو مشهور بودند و به آثین تو معروف حال پری

گشودند و به جهان تو شتافتند در کیهان عنصری کشته نمودند و به آب
هدایت رحمانی آبیاری نمودند تا در جهان تو خرمنی اندوزند و به نور آمرزش
روی برافروزنده تو مهربانی و بخششت بی پایان. ای آمرزکار آمرزشی بخش، ای
مهربان عفو و غفران مبذول دار توئی بخشنده و آمرزنده و درخشنده و تابان و
علیهم البهاء الأبهي. عبدالبهاء عباس، ۲۷ ربیع الاول ۱۳۳۸

هوالله

۴۶۷ ای خداوند بندۀ پرور، پدر این مهرپرور را به بهشت بربین رهبر شو و از گناه و
خطا درگذر تا در جهان دیگر با رخی منور در میان آزادگان محشور گردد
و به نظر عنایت منظور، توئی کریم و رحیم و غفور و رؤوف و مهربان. ع ع

هوالله

۴۶۸ ای یاران عزیز من، در زندان به یاد شما پر روح و ریحانم و مسرور و
شادمان، شب و روز به آتش عشق جهانسوز هدم گردید تا مانند شمع
شب‌افروز شوید و در میدان عرفان مظفر و فیروز گردید و به سر زند و پازند
واقف رموز شوید و عليکم التحية و الشام. ع ع

هوالله

۴۶۹ ای جمشید، جمشید را روش راستی و هوشیاری و خوشخوئی و نیکوئی بود و

به پاداش این منقبت کبری نام مشهور یافت و ذکر ابدی گذاشت پس ملاحظه نما که سریر سلطنت ثمری نداشت ولی این روش و سلوك چه اثری گذاشت و علیک التحیة و الثناء. ع ع

هوالله

۴۷۰ ای خداوند مهریان، مهتر اردشیر آمرزش پدر خواهد و بخشش بی حد و حصر جوید تا پدر در سایه درخت امید آرمیده و از چشمۀ مغفرت سیراب گردد، از آلایش عالم امکان پاک و مقدس گردد و به فیض جلیل عفو و غفران آرایش یابد. ای خدای پر عطا آرزوی این بنده درگاه را میسر فرما خسرو را کوکب روشن کن و گلزار و چمن فرما و در جهان پنهان عزیز کن و افسر الطاف بر سر نه و خلعت اعطاف در بر نما چراغ امید برافروز و موهبت جلیل مبذول دار توئی آمرزنده و بخشنده و مهریان. عبدالبهاء عباس، ۹ محرم ۱۳۳۹

حیفا

هوالابهی

۴۷۱ ای بازماندگان آن جان مهریان، غمگین مباشد، دلشکسته و حزین مگردید، هدم آه و انین نشود، از وفات آن مرغ آسمانی منالید و مگرید و گریان مدرید و ناله و فغان منمائید زیرا بامس جان مهریان بود و از آزادگان بود از آمرزدگان گشت جان مشتاق بود به خلوتگاه دلبر آفاق شتافت دور و مهجور

بود به حضور ربَّ غفور رسید محزون و دلخون بود شادمانی ابدی یافت تشنۀ سلسیل عنایت بود به چشمۀ سلسال عذب فرات رسید لهذا نباید ماتم گرفت و اسیر درد و غم شد بلکه طلب مغفرت کرد و رجای عون و عنایت نمود و علیکم البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس

مناجات طلب مغفرت بجهت بامس مهریان

هو

ای بخشندۀ درخششندۀ و تابان، بامس مهریان در این جهان سرگشته و سرگردان بود در جهان خویش سر و سامانی ده بی ملجاً و پناه بود در جوار رحمت کبری منزل و مکان بخش پر شوق و اشتیاق بود به جلوه‌گاه جلال و جمال در آر دردش را درمان کن و زخمش را مرهم نه توئی آمرزنده و فروزنده و مهریان. عبدالبهاء عباس، ۱۷ رمضان ۱۳۲۹، حیفا

هوالله

۴۷۲ ای بندۀ الهی، در خصوص چشم پاک و ناپاک یعنی اصابت عین مرقوم نموده بودید این محض توهّم است ولی احساساتی از این وهم در نفوس حاصل گردد آن احساسات سبب حصول تأثرات شود. مثلاً نفسی به شورچشمی شهرت یابد که این شخص بدچشم است و نفسی دیگر معتقد و متیقّن به تأثیرات چشم، چون آن شخص به بدچشمی مشهور نظری به این بیچاره نماید

این متوهم مضطرب گردد و پریشان خاطر شود و منظر ورود بلانی گردد
 این تأثرات سبب شود و وقوعاتی حاصل گردد والا نه این است که از چشم
 آن شخص آفتی صادر شد و به وجود این شخص رسید لهذا اگر نفسی به
 قلبش چنین خطوری کرد که فلان شخص شورچشم است و مرا نظر نمود فوراً
 به ذکرالهی مشغول شود تا این وهم از قلب زائل گردد و علیک البهاء الابهی.

ع ع

هوالله

۴۷۳ ای دوست مهریان، به آتش محبت الله چنان برافروز که دل آتشکده عشق
 شود و به نور معرفت چنان روشن شو که رخ چراغ انجمن گردد، شمع
 هدایت برافروز و شهد عنایت مهیا نما تا شاهدرحمانی با رخی نورانی جلوه
 نماید و بزم طرب بیاراید و با ده روحانی آماده کند و سرود آسمانی بسرايد
 جانت خوش با د. ع ع

هوالله

۴۷۴ ای مهریان، در این کور بهائی رافت و رحمت و مهریانی از اس اساس تعالیم
 الهی است خوش خو باش و خوش رو و مشکین بو و دلجو و راستی گو، این
 از شرائط مهریانی است پیران را پسر باش و نورسیدگان را پدر و اقران را
 برادر مقصود این است که از صمیم دل و جان راحت و آسایش عالمیان طلب

و سرور و فرح آدمیان بجو و علیک التحیة و الثناء. ع ع

هٰوَاللهُ

۴۷۵ ای یاران من، در هر دم که به یاد شما پردازم فرح و شادمانی رخ دهد و دل و جان کامرانی جوید زیرا یاد یاران فرح دل و وجدان است و نام دوستان مسرت بخش قلب مشتاقان هرچند شما در آن کشورید و ما در این بوم و بر و مسافت میانه بی حد و حصراماً به جان در یک محفلیم و به دل دریک انجمن و منزل چه که جمیع عاشقان روی یاریم و آشفته آن موی مشکبار از خدا خواهم که این عشق و شوق روز به روز افزوده گردد و هیجان دل و جان بیشتر گردد و به آنچه سزاوار این عصر و اوان است قیام نمائیم و آن محبت حضرت یزدان است و مودت با اهل جهان و مهربانی با عموم آفریدگان و سعی و کوشش در راحت و آسایش درماندگان تا بخشش خداوند آفرینش نمودار گردد و انوار فیض یزدان عموم اقطار را احاطه نماید. جانتان خوش باد. ع ع

هٰوَاللهُ

۴۷۶ ای زائر تربت مقدسه، حمد کن خدا را که دریاها را قطع نمودی و به ساحل بحر بخشش پروردگار وارد شدی، تربت مقدسه را طائف گشتی و آستان احادیث را ساجد این از بخشایش خداوند آفرینش است که به آن موفق شدی

حال چون به محل مألف بازگشتی در آنجا باید پرتو بخشش یزدان باشی و حرارت آفتاب فیض حضرت رحمن و علیک التحیة و الثناء ع ع

هوالله

۴۷۷ ای جمشید، جام جم است که به دور آمده و آئینه سکندر گشته بااده حیات بخشد و حبور آسمانی نمودار گردد. تخت جمشید عاقبت بی بخت شد و آن محل عبرت انسان گردیده تو تختی بطلب که سریر ابدی باشد و تاجی بجو که مانند چراغ بدرخشد آن تخت مقام استقامت است و آن تاج لثالی محبت و معرفت، جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۴۷۸ ای یاران عزیز عبدالبهاء، از خطه هندوستان علی الخصوص بعبای خبر خوش میرسد و شادمانی بخشد که الحمد لله نفوسي به خدمت یزدان قیام نموده‌اند از خود گذشته‌اند و از آسایش و راحت بیزار گشته‌اند، آرام نخواهند، سکون نیابند، روز و شب در طلبند اگر گوشی یابند کلمه الله تلقین نمایند، اگر طالبی بینند آئین یزدان بیاموزند، اگر تشنه‌ای یابند از چشمۀ یقین بنوشاپند و اگر دردمندی بینند درمان بخشنند. چنین نفوس هیاکل نورانی‌ند و فرشته آسمانی، آیات رحمانی‌ند و مرغان چمن حقائق و معانی خушا به حال این نفوس که از راحت این جهان مایوس شدند و به نفحات قدس مأنوس گشتند،

جهان دیگر طلبند و فضای نامتناهی جویند این جهان وسیع را خاکدان تنگ و تاریک بینند و این لذت و نعمت جسمانی را فانی چون سراب بیابانی دانند لهذا به نشر نفحات پردازند و اعلام کلمه الله فرمایند. ای یاران وقت را از دست مدهید و فرصت را غنیمت شماید روز میدان است و وقت گوی و چوگان مردانگی و فرزانگی بنمایید و آسودگی دل و جان یابید، همواره نصائح و وصایای الهی به خواطر آرد و هر نفسی را به کوکب باهر بخوانید، به جهت عالم آفرینش یعنی کل خلق سعادت و آسایش طلبید و به محبتی روش و سلوک نمایید که سبب تربیت مالک و مملوک گردد، درختان بارور شوید ثمر شیرین بخشدید و سایه پرور گردید تا جان عبدالبهاء شادمان گردد و دل این مظلوم از قید هموم رهانی یابد، و علیکم التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۴۷۹ ای یاران الهی، اردشیر خداداد راه بعیدی بپیمود و قطع دریا کرد تا این که به ارض مقصود رسید و به زیارت عتبه محلی طور فائز گشت و سر بر آستان مقام اعلی نهاد و یاران را به خاطر آورد و به یاد شما افتاد و خواهش نگارش این نامه نمود، یاد یاران یار را میمون بود خاصه کاین لیلی آن مجnoon بود.

باری حق رفاقت را به جا آورد و در آستان ریانی استدعای سنوحات رحمانیه نمود موهبت الهی خواست و تأیید آسمانی آرزو نمود امیدم چنان است که

دعای او مستجاب گردد و عون و عنایت شامل شود. عبدالبهاء عباس، ۲۹ ذیحجه ۱۳۳۸، حیفا

هوالله

۴۸۰ اردشیرا، یار مهریانا، اردشیر شهر پادشاهی ایران را تجدید نمود و دوباره سریر سلطنت نیاکان را تأسیس کرد زیرا از زمان اسکندر یونانی تا خروج اردشیر ایران ویران بود و در زیر تسلط و تطاول بیگانگان. هرچند بظاهر ملوک طوائف بود ولی به حقیقت ایران در تحت نفوذ و استیلاء بدخواهان بود و چون اردشیر به میدان آمد بنیان سلطنت مجدداً بنها د و ایوان عزت و بزرگواری ایران بلند کرد دیوان عدل و داد باز نمود و دیوان بیگانگان را از ایران براند، چتر و علم بلند نمود و خیل و حشم آماده ساخت، کشور آسوده نمود و عظمت و سلطنت و عزت قدیمه ایران را دوباره برقرار کرد. حال تو همنام آن بزرگواری پس همت بلند کن و مقصد ارجمند خواه، در این میدان جولانی کن و به چوگان بدرقه عنایت گوی سبقت و پیشی برپا، مفتون دلبر آسمانی شو و مجنون آن یار پنهانی گرد، به جان و دل بکوش تا ایران و ایرانیان زنده نمائی و دل و جان به فیض آسمان بیارائی، شمع جمع گردي، ستاره صبح هدایت شوی، درخت بارور گردي و در این جویبار سرو آزاد شوی، طوطی شکرشکن گردي و بلبل معانی این گلشن شوی، گلبانگ توحید زنی و بیان مقامات معنوی نمائی. عبدالبهاء در حق تو چنین خواهد که

اردشیر روحانی گردی و کشور آسمانی فتح نمائی جانت خوش باد. ع ع

هوالا بهی

۴۸۱ ای بندۀ آستان مقدس، نامه شما رسید جواب مفصل ممکن نه مختصر مرقوم می‌گردد و آن این است که قضیّه حضرت داود این مفتریات حزب تلمود موسویان است و اصل و اساسی نداشته و از این قبیل مفتریات در بعضی از حکایات تلمودیّه بسیار، محصور در این نبوده مختصر حکایت این است که بعضی از اعدای حضرت داود گمان نمودند که حضرت داود در محراب معبد آن شب تنهاست لهذا از دیوار مسجد پائین آمدند که تعرّضی نمایند دیدند جمعی با حضرت موجودند جسارت تعرّض ننمودند این را بهانه کردند که یکی از ما نود و نه گوسفند دارد و دیگری یک گوسفند آنکه نود و نه دارد طمع دریک گوسفند این نموده و حضرت داود نپذیرفت و آنان را سیاست نمود. شما ملاحظه نمائید شخصی در میان ملتی به نبوت مشهور و پادشاه آن ملت آیا ایام ممکن است که چنین رذالتی را قبول نماید باید ماضی راقیاس به حال نمود حضرت داود اگر میخواستند هزار نساء انتخاب مینمودند احتیاج به این نداشتند که چنان عمل شریری را قبول نمایند و البته در آن ملت عقلاء و حکماء و رؤسائے به اعتراض قیام مینمودند. تورات عبارت از احکامی است که حضرت موسی علیه السلام فرموده و مورخین مرقوم داشته‌اند چنانچه از خود تورات واضح است در سفر اخیر تورات نهایتش تاریخ بعد از حضرت

موسى موجود که بعد از حضرت موسی چه واقع گشت این واضح است که مورخ شخصی دیگر بوده است او اخر سفر اخیر را درست مطالعه کنید حقیقت بر شما مکشوف خواهد شد. اما در کتب غیر از تورات در بعضی تفاصیلی مذکور که ابداً حقیقت نداشته در ایام پریشانی حزب اسرائیل مرقوم گردیده و اکثرش مستحیل الواقع است مثلاً نوشته است که احشورش به اغوای هامان حکم کرد که یهود را در یک روز در جمیع بلاد بتمامه بکشند بعد استیر زن احشورش که اصل یهودی بود به شفاعت برخاست و بر احشورش واضح کرد آنچه نسبت به یهود از فساد شهرت داده‌اند صرف افترا بوده پس احشورش فرمان صادر نمود که یهود در هر مملکتی از ممالک او در آن روز موعود قیام کنند و جمیع دشمنان خویش را بکشند در آن زمان یهود پراکنده بودند و بعضی در عراق عرب اسیر بودند در آن روز شمشیر کشیدند و جمیع کسانی که دشمن یهود بودند آنان را کشتند حال ملاحظه نمائید آیا همچنان امری ممکن است، یهود بسیار قلیل و پراکنده در جمیع ممالک احشورش بودند چگونه میتوانستند چنین امر فظیعی مجری دارند و چگونه احشورش چنین فرمانی صادر مینمود این فرمان سبب میشد که جمیع اهل مملکت بر او قیام می‌نمودند و سلطنتش زیر و زیر میشد و قس علی ذلك و اما قضیة زید و زینب این روایات برآنی است از خود قرآن حقیقت استباط میشود زیرا صریح در قرآن است مختصرش اینست که زید پسرخوانده حضرت بود و زینب را از برای او عقد و نکاح فرموده بودند زینب چون به حجله

درآمد از زید بیزار شد و همیشه نزاع و جدال در میان بود تا آنکه زینب از زید طلاق گرفت بعد از آنکه طلاق گرفت به مدتی در حرم حضرت داخل شد عشایر عرب پسرخوانده را پسر میشمرند و در جمیع شئون معامله پسر میکردند حتی مثل اولاد حقیقی ارث میبردند و حرم پسرخوانده را حرام بر پدرخوانده میدانستند اعتراض کردند که زید بمنزله پسر حضرت است چگونه مطلقه او را حضرت به عقد و نکاح آورده، عربده نمودند و اعتراض کردند اما در قرآن حرم پسرخوانده بر پدرخوانده حرام نیست، ازدواجش جائز است این اساس این مستله ولی معرضین و معرضین این قضیه را آب و تابی داده بر حضرت هجوم نمودند این است حقیقت واقع و ما را امید چنان بود که شما سبب اتحاد و اتفاق بین جناب آقا جمشید خداداد و حضرت آقا میرزا محمود شوید حال معلوم میشود نشد این قضیه را من از شما امیدوارم و اگر امید نداشتم به شما حواله نمینمودم و عليك البهاء الابهی.

عبدالبهاء عباس، ۲۵ ربیع الثانی ۱۳۲۹، حیفا

هوالله

۴۸۲ ای بنده جمال ابھی، نامه مرقوم ملحوظ افتاد و دستوران ستورانند لهذا به اصطلاح عوام بدنهلنند و لگدانداز لهذا شما را توقع نشاید و امیدی لازم نیاید تحمل طعن و اذیت آنان بنمایند وقت امتیاز و افتراق خواهد آمد حال مدارا لازم که فصل واقع نگردد زیرا اگر فصل واقع گردد الفت و معاشرت نماند

کسی نزدیک نماید ما صبر و تحمل مینماییم شما نیز باید چنین مجری دارید
و عليك البهاء الأبهى ع ع

هولله

۴۸۳ پروردگارا آمرزگارا، بخشندگی و مهربانی سزاوار درگاه خداوندی است و درخشندگی شایان بندگان بارگاه نورانی و آمرزندگی درخور چاکران آستان ایزدی و نوازش بیچارگان همواره ستایش آن دلبر آسمانی. ای پروردگار اسفندیار به بارگاه تو شتافت و به درگاه تو راه یافت مهربانی فرما، شادمانی بخش، آمرزگار شو هرچند گه بیشمار است ولی تو آمرزگار و هرچند نادانی بیپایان است ولی تو آموزگار پس آنچه سبب آمرزش است بندگان را بیاموز و بیامرز تونی بخشند و مهربان. ع ع

هولابهی

۴۸۴ پروردگارا، این جانهای پاک از عرصه خاک به جهان افلاک شتافتند به گناه خویش مقرنند و به قصور خود معترف امید جز به فضل و عنایت نداشته و آرزوئی بغیر پناه عفو و غفران ندارند این نفوس بیوایه را سرمایه جز توکل بر تو نبود به ذیل عنایت تشیب نمودند آمرزگارا گناه ببخش و خطأ بپوش و عطا بفرما تا در ملکوت پنهان به موهبت بی پایان فائز گردند و در محفل تجلی به مشاهده جمال و کمال فائز شوند تونی آمرزند و تونی بخشند و

تومی مهربان. عبدالبهاء عباس، ۲۹ ذیحجه ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۴۸۵ ای کنیز یزدان، نامت دولت ایران است، کامت خدمت ایران باد یعنی روش و سلوکی بجو و خلق و خوئی بطلب و آداب و رفتاری بگزین که مانند شهد و شکر پر حلاوت و شیرین باشد تا پرده نشینان ایران اقتدا بتونمایند و چنان عصمت و عفت و پاکی و طهارت و آزادگی و نجابت و دانائی و معرفت یابند که سبب عزت ابدیة نسآء عالمیان گردند و علیک التحیة و الثناء ع ع

هوالله

۴۸۶ ای کنیز یزدان، حضرت رحمان به صرف فضل ترا اختصاص داد و پرتو عنایت دمید و بدרכه موهبت رسید و دیده امید مواحب آسمانی دید و گوش آهنگ جهان بالا شنید خداوند را ستایش کن که به چنین بخششی اختصاص یافته و علیک البهاء الابهی ع ع

هوالله

۴۸۷ دوستان، نامه نگارش خامه راستی بود و نشانه خداپرستی، جهان هستی ویرانی نیستی است گوهر هستی در ایوان ایزد دانا، سپاس خدا را که به این ایوان درآمدید و از دیوان رهانی یافتید جانتان خوش باد.

عبدالبهاء عباس، ۲۴ کانون اول ۱۹۱۹، حیفا

هوالله

۴۸۸ ای دو پارسی خدای پرست، پارسیان هزار سال بلکه افزون بود پریشان و بی سر و سامان و گمگشته و سرگردان بودند اکنون اختر همایون رهنمون شد دوباره خورشید رخشندۀ از خاور ایران درخشندۀ و تابان گشت پارسیان سر و سامان یافتند و گردن برافراختند، افسر سروری بر سر نهادند و دیبای زیبای برتری در بر نمودند، درخت امید بارور گشت و به برگ و شکوفه سبز و خرم گردید، ابر بهمن ببارید و از بهار جانبخش سبزه نوخیز بروئید، سرو روان در این جویبار ببالید و مرغ خوش آواز بر این شاخصار بنالید، هر هوشمند ارجمند گردید و هر خودپسند دردمند و مستمند شد شما که سبزه این پاغید باید مانند سرو و سمن در این مرغزار و چمن بشکفید و ببالید درختی که از باد بهاری و باران فروردین و بخشش اردیبهشت سبز و خرم نگردد دیگر در چه روزگاری میوه خوشگوار ببار آرد پس شما بکوشید و بجوشید و بخروشید که از بارش و ریزش ابر بهاری بهره برد و از باد جانبخش اردیبهشت زنده گردید جانتان خوش باد. ع ع

هوالله

۴۸۹ ای پاران عزیز و کنیزان بافرهنگ و تمیز، پرتو حقیقت بر دل و دیده زد آن

را روشن نمود و این را بینا کرد والا که را یارای آن که به پرتو آسمانی پی
برد و این راه دور را طی کند و به سرمنزل مقصود رسد بخشش یزدان است
که هر کار آسان نماید، رحمت رحمان است که بی نام و نشان را با نام و
نشان فرماید ابر بهمن چون ببارد و باد فروردین چون بوزد و حرارت مهر
چون بتايد خاک سیاه بهشت برین گردد و درختان میوه نازنین به بار آرد این
از موهبت پروردگار است و عنایت حضرت کردگار پس شما هر دم سر به
سجود نهید و به شکرانه رب و دود پردازید و به مقام شهود رسید که درگاه
احدیت را کنیزان عزیز گشتد و با فرهنگ و تمیز شدید و از جام لبریز
سرمست و نشئانگیز گشتد جانتان خوش باد. ع ع

هوالله

۴۹۰ ای دو برادر مهرپرور، حمد کنید خدا را که به جسم و جان برادرید و از یك
پدر و مادر و هر دو بنده جلیل اکبر این برادری هم از جهت آب و گل است
و هم از جهت جان و دل، این اخوت جامع جمیع مراتب، حلاوت آن کام جان
را شیرین نماید و مذاق روحانیان را شکرین فرماید از فضل رب مجید چنین
امید است که آن دو برادر در جهان خاک و عالم پاک هر دو برابر باشند و
همدم یکدیگر و علیکما التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۴۹۱ ای کنیزان عزیز الهی، بخشش خداوند آفرینش بینید که شما را بینش داد و زیبایش بخشدید و به محبت خویش آرایش نمود و به درگاه راه داد و در بارگاه پناه بخشدید، پیام آسمانی فرستاد و جام ریانی بدور آورد و از باده رحمانی سرمست کرد پس به سور و سرور بپردازید و جشنی روشن برپا نمائید و بزمی در گلزار و چمن بیارائید که آهنگش به عالم بالا رسد و ارواح قدسیان را به وجود و طرب آرد جانتان خوش با د.

ای یزدان، ما در مهریان را آمرزش بخش و در آغوش عفو و غفران پرورش ده و ریزش باران رحمت شایان فرما و تابش آفتاب بخشش روا دار توئی آمرزنده و غفور از هر قصور و توئی بخشنده بر هر کنیز شکور. ع ع

هوالله

۴۹۲ ای دو منتبین درگاه کبریا، جناب اردشیر مانند شیر به بیشه نور منیر پی برد و بمثابة ضراغم به این آجام رسید در این صحراء غرسی کرد و در درگاه کبریا پرستشی نمود و به جهت شما استدعای آمرزشی کرد و طلب بخشایشی نمود از الطاف یزدان مهریان مستدعیم که حاجاتش روا گردد و مناجاتش در بارگاه رب الآیات مستجاب شود و علیکما التحية و الثناء ع ع

هـوـالـلـه

۴۹۲ ای خداوند، این گمگشتنیان کوی خویش را عاشقان فارغ از بیگانه و خویش
فرما توشی قادر و توانا. عبدالبهاء عباس

هـوـالـلـه

۴۹۴ ای مهریان، حضرت یزدان در این زمان تجلی رحمانیت فرموده و جمیع آدمیان
را در زیر سایه سدره منتهی مقرر مقرر نموده این شجره طوبی بر شرق و غرب
سایه افکنده و از فضل عمیم خداوند قدیم امید چنان است که کل ام را در
ظل این شجره مبارکه با یکدیگر نهایت الفت و ارتباط بخشیده بحر واحد و
جنت واحده و نجوم فلك واحد فرماید تا جمیع بمعاذبه کواكب نورانی در این
فضای نامتناهی سیر و حرکت نمایند و به قوای جاذبه محافظه یکدیگر کنند
و علیک التَّحْمِةُ وَ الثَّنَاءُ. ع ع

هـوـالـلـه

۴۹۵ ای کنیز عزیز الهی، دولت شاهان عالم چون سراب فانی ناپایدار ولی تو دولت
باقي و برقرار فرق اینجاست صولت آن دولت خیال و اوهام شوکت این دولت
فاتحة الالطاف و حسن الختام عبدالبهاء عباس

هوالله

۴۹۶ ای اردشیر، نرَه شیر باش یعنی نعره‌ای در میان جوق وحوش بزن گوران را سرگردان کن و وحشیان را سرگشته کوه و بیابان نما یعنی ناچنان پیمان را گرفتار زیان و خسaran نما و پیمانه محبت الله را در محفل ثابتان بدور آر تا نشنه باقی یابی و فرح الهی جوئی جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۴۹۷ ای کنیز پارسی حضرت یزدان، مدّتی بود که به تراب خاک پاک مظلوم آفاق فائز و درگاه بارگاه خداوند آگاه را روی و موی مالیده زیارت نمودی و در حرم منزل و مأوى جستی قدر این موفقیت بدان و شکرانه نما حال در نهایت شوق و شور مراجعت به هند کن و کنیزان پارسی دلبر آفاق را به ذوق و شوق بیقرار کن تا کل به کمال وجود و طرب آیند و به شعف و شغف پردازند. در حق والده تو طلب آمرزش از خداوند آفرینش نمودم و راحت و آسایش خواستم امیدوارم که رجا مقبول گردد و عليك التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۴۹۸ ای ثابت بر پیمان، نامه تو رسید مضمون بسیار شیرین و دلنشین بود زیرا از برای خود و احبابی بمعنی موفقیت و ترقی روحانی میطلبی. اشعاری که به انگلیسی بنظم آورده بودی بلیغ و فضیح بود امیدم چنانست که روز بروز

فطرت ترقی نماید و ابدع معانی از قریحهات جاری و ساری گردد و علیک
البهاء الأبهي. abdul Baha abbas ۱۹۲۱ اپریل ۲۸

هوالله

۴۹۹ پروردگار مهربانا، این بندۀ بی سر و سامان رستم ایران را در پناه خویش
راحت و امان بخش و روح و ریحان عطا فرما. عبدالبهاء عباس

هوالله

۵۰۰ ای دولت، الحمد لله به دولت پایدار رسیدی پس امیدوار باش و در درگاه حق
ثابت و برقرار زیرا اوج قبول یافتنی و به بارگاه خداوند آکاه شتافتی شکر کن
خدا را که چنین فضی مبذول داشت و ترا به موهبت کلیه مشمول نمود و
علیک البهاء الأبهي. ع ع

هوالله

۵۰۱ ای ورقه موقنه، شاد باش و آزاد باش و مطمئن به فضل و موهبت پروردگار که
ترا هدایت نمود و عنایت کرد و موهبت شایان نمود و عطا و بخشش رایگان
کرد قدر این فضل و موهبت بدان و در پناه حضرت یزدان در امن و امان
باش، جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۵۰۲ ای یادگار نیاکان، ستایش پاک بزدان را که پرتو آفتاب آفرینش را زیبایش دلها فرمود تا دیده ها روشن گشت و گلگشت جانها رشک گلزار و چمن شد اگر در هر دمی بسپاسی پردازی و درودی بر زبان رانی چنان که باید و شاید بخشش خداوند را ستایشی شایان نتوانی زیرا دیده بینا کرد و گوش شنوانمود، زیان گویا فرمود، جان به جانان رساند، دل آگاه کرد و به آستان خویش پناه داد تا توانی بزبانی گویا گفتگوی آسمانی کن، پرتو ایزدی گیر، آئینه جهان بالا گرد، آسایش آفرینش خواه، دوستی بجو، راستی بطلب، آشتی بخواه، مهربان باش، رایگان باش، آزادی دوجهان خواه جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۵۰۳ ای دو یار دیرین، جناب امین زیان شیرین به ستایش آن دو دوست نازنین بگشود که این دو جان پاک پارسی به راستی و حق پرستی در نزد همه یاران مشهورند و به درستی معروف و سزاوار نهایت محبتند و لایق منتهای حرمت و رعایت، لهذا از من خواهش نمود که به نگارش نامه پردازم شاید آن دو یار نازنین را سرور و شادمانی حاصل گردد و هر چند در خدمت ارباب بهمن کمال سعی و اهتمام را دارند اما باید همت بیشتر نمایند و فرط غیرت و همت مشهود و واضح گردانند زیرا ارباب بهمن فی الحقیقت خوشخو و

مهریانند در حق او باید رعایت را از جمیع جهات مجری دارند زیرا صداقت به او خدمت به حق است جانتان خوش باشد. ع ع

هوالله

۵۰۴ ای یار پارسی، به راستی میگویم که شبستان دل را به پرتو مهر آراستی این مهر جهان بالاستی و این دلهای آزادگان، براستی مانند دریاستی درخشندگی آفتاب در آن پیدا و هویدا پس آنچه خواستی از درگاه ایزد دانا روا خواهد شد آسوده باش و امیدوار و شادمان باش و بیدار یاران دیرین را بگو بهشت برین را جهان آفرین درها گشوده و فیض بهار روحانی تر و تازه فرموده و باع را به گل و سنبل و بلبل آراسته نموده، ای یاران به این گلشن آسمانی درآئید و در این گلزار جاودانی بخرامید و از این جام شادمانی سرمست شوید و به شکرانه خداوند یکانه ترانه تازه بنوازید که چنین پرتوی بر سر دارید و چنین جامه دیباشی در بر جانتان خوش باشد. ع ع

هوالله

۵۰۵ ای رستم، تهمتن و پیلتون دلیری است که در میدان میثاق سمند براند و لشکر عهدشکن را شکست دهد چون پرتو جهان افروز پرده تاریکی اوهام را بسوزد و جهانی را در زیر درفش پیمان درآرد شمشیر زیان بگشاید و به ستایش پاک یزدان بپردازد که به چنین پیمانی مت بر یاران نهاد و راه بنمود و

برهان پدیدار کرد و البهاء علیکه ع ع

هوالله

۵۰۶ ای ثابت بر پیمان، نامه مشکبو ملاحظه گردید نفحات رحمانی از آن استشمام میشد شکر ایزد دانا را که آن نفوس پاک را تابناک کرد دل و جان را درخشندۀ و تابان نمود اینست قوت میثاق که از مواهب عظیمه رب الاشراق است در پناه حق محفوظ و مصون باشید و به جمیع احباب تحيت و مهربانی من ابلاغ دارید. عبدالبهاء عباس، ۹ شعبان ۱۳۲۹

هوالله

۵۰۷ ای خداوند مهربان، این سه کس سزاوار عفو و مغفرتند و لایق عطا و بخشش ای پناه بیچارگان گنهکاران را گنه بیامرز و نادانان را دانانی بیاموز دریای بخشش را جوششی ده تا هر آلوده گناه آسوده و پاک شود و رویها تابناک گردد هرچند نافرمانی چون شب تار و تاریک است ولی بخشایش آسمانی نوری در نهایت درخشندگی پس عفو و بخشش را شایان کن و فضل و غفران را رایگان فرما توئی مقتدر و عزیز و قدیر و مهربان. ع ع

هوالله

۵۰۸ ای عاشقان دلبر مهربان، زهی ذهی که در این روز فیروز بیدار شدید و هوشیار

گشید و به شرف دیدار فائز شدید پرده دریدید و تعلق به اوهام بریدید، ندای الهی شنیدید و از چشمۀ فیض نامتناهی نوشیدید، شهد بخشش آسمانی چشیدید و به گلشن عرفان پریدید این است فضل و بخشش خداوند آفرینش و این است زینت و آرایش اهل بیش و این است گوهر شاهوار آغوش راحت و آسایش. ستایش خدا را که از این دریای بی پایان بهره بردید و غوطه خوردید.

ای پروردگار، کمیزی عزیز به آستان شتافت و به امید از این جهان جدانی یافت، خدایا کل را به گلشن راه ده و بهرام مهربان را به جهان آسمان درآر و مهربان بهرام را از بااده عفو و غفران شهدآشام کن تونی بخشنده و دهنده و مهربان. ع ع

هوالله

۵۰۹ ای کل گلشن فارسیان، نامه نشانه خلق و خوی کیقباد بود از بوی آن گلشن مشام معطر گشت و دماغ معنبر شد ستایش موجد آفرینش را که آن بندۀ درگاه آگاه راز شد و از شدت شور و وله به پرواز آمد، الطاف الهی شامل حال او شد تا از جنود شاه بهرام گردد و مرغ دست آموز شود و آهی رام و آرام گردد. حال وقت آن است که غزلخوانی نماید و به ترانه پردازد و چنگ و چغانه ساز نماید و آغاز نغمه و آهنگ کند. حضرت عندلیب را بنواز و تحیّت ابدع ابهی برسان. ازالطف بی پایان خواهم که آن کشور را به اهتزاز

آرد و عليك البهاء الأبهى ع ع

هوالله

۵۱۰ ای جویندگان راه خدا و پایندگان سبیل هدی، نامه رسید و نامهای شما
قرائت گردید الحمد لله دریای بخشش در جوشش است و باران رحمت در
ریزش، شجره مبارکه بر یاران سایه افکنده و کل در ظل خیمه یکانگی
معتکف گردیده، نسیم گلشن عنایت مشامها معطر مینماید و امواج بحر اعظم
لولو و مرجان بر ساحل کائنات میافشاند. لهذا شما را اختصاص داده و
افسر موهبت ابدی بر سر نهاده پس به شکرانه این موهبت به موجب تعالیم
حضرت احادیث روش و حرکت نمائید تا صیت بزرگواری یاران و صوت
جانفشانی بهائیان جهانگیر گردد و هفت اقلیم جهان به جنبش و حرکت آید
و عليکم البهاء الأبهى. عبدالبهاء عباس، ۲۲ آب ۱۹۱۹

هوالله

۵۱۱ ای یاران نازنین عبدالبهاء و کمیزان خدا، جناب خدابخش آدریاد و جناب
بهرام مدتی پیش از این خواهش نکارش نامه بشما نمودند ولی چون
فرصت نبود این خواهش حصول نیافت حال عبدالبهاء چون اندک فرصت یافت
به تحریر پرداخت بعبای خوب موقع و مرکزی است و استعداد ترقی امرالله
دارد ولی منوط به اتحاد و اتفاق احبابی الهی است اگر دوستان یکانگی

یابند و به کلی از بیگانگی بیزار شوند و دست در آغوش یکدیگر نمایند و روش و سلوک عبدالبهاء کیرند در اندک زمانی آن دیار مشکبار گردد نور حقیقت بتايد و ظلمات عالم امکان زائل شود، عَلَمُ الْهِي بِلَنْدَ گردد و شراع عَزَّت و عظمت امرالله در کشتی نجات مرتفع گردد علی الخصوص در این ایام که بعضی از مؤمنات امریک و اوروب مجرد به جهت هدایت نفوس عزم آن صفحات دارند و عنقریب به آن دیار خواهند رسید چون وارد شوند احبابی الهی باید نوعی رفتار کنند که سبب سرور و حبور آن میهمانهای غربی گردند. ای یاران الهی هر فکری را بگذارید و هر اختلافی از میان بردارید و هر صحبتی که تعلق به این جهان دارد فراموش کنید و با کمال محبت و الفت به تسبیح و تقدیس رب قادر مشغول شوید بلکه انشاءالله نفوس معدودی که به سبب اختلاف از امر کناره گرفتمند دوباره رجوع نمایند و در هندوستان آتش محبت الله شعله جدیدی بزنند و حرارت عظیم هویدا گردد این است آرزوی عبدالبهاء و علیکم البهاء الایهی۔ عبدالبهاء عباس

هوالله

۵۱۲ ای مهریان، امروز اشرف مقام و اعظم مرام عبودیت آستان مقدس است پس بیا با عبدالبهاء در این منقبت عظمی شریک و سهیم شوتا تاج افتخار را از ایوان کیوان بگذرانی و به بندگی جمیع یاران قیام نمائی و البهاء علیکم ع ع

هوالله

۵۱۳ ای کنیز پروردگار، بخشش خداوندگار را بنگر که ترا به راه راست رهبر شد
و در میان کنیزان سرور کرد و به کوی دوست رساند و در خانه جمال
مبارک نگهبان نمود و در پناه خاک پاک جای داد و رخت تابناک فرمود تا هر
دم به ستایش و نیایش و پرستش خداوند یگانه بپردازی. به بهرام مهریانی
من برسان جانت خوش باشد. ع ع

هوالله

۵۱۴ ای مرغ پارسی، دم آن است که در چمنستان آغاز نغمه‌ای نمائی و در
گلستان سرودی زنی و چنگ و عودی ساز نمائی زیرا گل عنایت حضرت
احدیت در گلشن توحید شکفته و موسم بدیع الطاف رحمانیت رسیده و
چمنستان حقیقت سبز و خرم گشته. ع ع

هوالله

۵۱۵ ای بندۀ درگاه یزدان، نامه‌ای که به حضرت جواد مرقوم نموده بودید ملاحظه
گردید نامه نبود یک طبق گل و ریاحین محبت الله بود بوى معطرى بمشام
آمد و قلوب یاران الهی شاد و خرم گردید که الحمد لله بازماندگان شهدا به
فضل و عنایت جمال ابهی با کمال مظلومی در نهایت روح و ریحان هستند آن
نفوس مبارکه یادگار شهیدان قربانگاه عشقند و هر یک در نزد عبدالبهاء

عزیزتر از دل و جان، احبابی الهی در جمیع بلاد باید به خدمت آن مظلومان میاھات و افتخار نمایند زیرا اعظم وسیله تقرّب درگاه کبریاست. از خبر دوام محفل روحانی و اجتماع احبابی الهی بسیار فرح و شادمانی حاصل گردید نفوسى که از بازماندگان شهدا هستند و تا حال ذکرshan از قلم این عبد جاری نگردیده اسمائشان را دفتری نموده ارسال دارید زیرا در حق بعضی از ایشان تحریری مرقوم گردید و ارسال شد ولی نرسید و به جناب آقا حیدر علی تحیت مشتاقانه من برسان ویگواین رویا که مشاهده نموده بودی دلیل برآن است که پنجه احمر انشاء الله شهادت در سبیل جلیل انور است دعا و نیاز نما که خداوند بی نیاز چنین تاجی بر سر این مرکز فقر و فنا بنهد و همچنین دلیل بر خلوص و انجذاب و ابتهال شما بود و عليك التحية و الثناء.

ع ع

هوالله

۱۶۱۵ ای یاران مهریان من، نامه نامه نبود مژده بود، سخن نبود جان هر پژمرده بود، آئینه مهر پروردگار بود و آهنگ خوش مرغان گلشن آمرزگار شادمانی داد، کامرانی بخشید زیرا آن دم را نائی آسمانی در دلها دمید بسیار خوشنود شدم که آن دوستان در بوستان یزدان درختان بارورند و پر برگ و شکوفه و میوه تر، سرو روان بوستانند و اختران خاوران، چراغهای روشنند و گلهای خندان در لاله زار و چمن، در دبستان یزدان دانائی آموختند و پرده

بسوختند و از جهان و جهانیان دیده بدوختند و باتش آسمانی افروختند.
اینست بخشش یزدان، اینست پرتو خورشید جهان آسمان جانتان خوش باشد.

ای یزدان پاک پدر و ما در خداداد را گناه بیامرز و دو جان پاک و تابناک
نما، از آسودگی برها ن و به آزادگی بنواز، به بزم دیدار راه ده و در جشن
آسمان شادمان کن، از گلخن برها ن و به گلشن درآر، از مردگی رهانی ده و
به زندگی جاوید برخورداری بخش توانا و توفی بخشنده و مهریان. ای
پروردگار مروارید پر امید است و جان و دل کنیزت شیرین مانند بهشت
برین این دو کنیز را عزیز کن و از باده بخشش لبریز نما، سورانگیز کن،
مشکبیز نما و برخوردار از هر چیز کن توفی دهنده و تابنده و پاینده و
بخشنده و درخشنده و تابان. ع ع

هوالا بهی

۵۱۷ ای کنیز یزدان، خوشابهی حال تو که در این انجمان درآمدی و در این چمن
ترانه نمودی از بخشش یزدان بهره برده و از تابش مه تابان نصیب یافته و
خداآوند خویش شناختی و در دریای رحمت غوطه خورده و در زیر سایه شاه
بهرام و هوشیدر آرمیدی و در باغ بهشت درآمدی و مرغ خوشخوان گلستان
گشته ستابیش کن پاک یزدان را، نیایش نما حضرت رحمن را. ع ع

هوالله

۵۱۸ ای کنیز پرتعیز پاکیزه خداوند، دریای بخشش پروردگار بیمانند به جوش
آمد مروارید جدید برکتار هستی نثار کرد توازان گوهران باش که درغایت
درخشندگی است تا در بازار جوهریان ملکوت مرغوب گردی ولطافت عرفان
و درخشندگی ایقان و شعشه محبّت الله یابی وچون ستاره روشن گردی. ع ع

هوالله

۵۱۹ ای دو یگانه پرست، الحمد لله از بیگانه بیزار شدید و به آشنای یگانه
پیوستید، به مهر یزدان دل و جان آراستید و به دانائی از نادانی نجات و
خلاص یافتد حال وقت آن است که چنان شادمانی و کامرانی نمائید که
فرشته آسمانی را فرح و مسرّت بخشید جانتان خوش باد. ع ع

هوالله

۵۲۰ ای سروش، سروش جهان پنهان ترا ندا میفرماید و مژده میدهد که ای همنام
الحمد لله در این جهان کامران کشتی و انشاء الله در هر جهان مورد عنایت
یزدان خواهی شد مطمئن به بخشش حضرت رحمن باش و متذکر به ذکر
جمال منان گرد شب و روز در فکر این باش که به آستان مقدس خدمتی
کنی. ع ع

هواله‌ی

۵۲۱ ای دو اختر روشن، نامه شما خوانده گشت، شادمانی آورد و کامرانی بخشدید زیرا نشانه مهر آن یار بی‌نشان بود و پرتو چراغ مه تابان. در آسمان اخترانند گاهی آشکار و گمی پنهان اما ستاره‌های خاور یزدان همیشه تابان و درخشان پیش از پیش بوده‌اند و پاینده و جاودان خواهند بود این بخشش یزدان است و این دهش خداوند مهریان جان و دلتان خوش باشد. ع ع

هوالله

۵۲۲ ای بندگان آستان ایزد مهریان، فرود گشتاسب به این مرز و بوم شتاب نمود و هدم و دمساز گشت و هم آهنگ و همراز شد فرخنده نامهای شما را نام برد و از شور و شوق و وجود و شادمانی یاران آسمانی خبر داد مژده خوشی داشت که یاران هدم سروشند و در جوش و خروش، روش و سلوک ریانی است و اخلاق و احوال آسمانی، همواره آرزوی بخشش سبحانی نمایند و تمنای ریزش باران رحمانی کنند، به کردار فرشته آسمانند و به گفتار خوش آهنگ مانند بلبل گلستان. این تعریف و توصیف فی‌الحقیقه سبب شادمانی است و باعث کامرانی امید چنین است که بهتر از این باشند پارسیان را نهایت سرور و حبور واجب و لازم که کوکب پارسی و آفتاب عزّت جاودانی و درخشندۀ ستاره صبحگاهی ایران باز طلوع نمود و چراغ نیاکان دوباره برافروخت و علیکم البهاء الابهی ع ع

هوالله

۵۴۳ خداوند بخشاینده مهربانا، این دو بندۀ آزاده و دو کنیز عزیزت مانند مرغان
چمن بال و پر گشوده و قصد آشیان عفو و غفران تو نموده تا مانند طاووس
علیین به فضل و بخششت زینت بهشت برین گردند و به خلوتگاه آن یار
دلنشین درآیند ای بخشندۀ دیرین این نفوس آثین نازنین گرفتند و در نهایت
اطعینان و تمکین ایام زندگانی به پایان رساندند و امیدوار به آمرزش و
غفران تو بودند پروردگارا هر امیدوار را آمرزگار باش و هر بندۀ وفاکار را
کامکار کن ببخش و بیامرز و بنواز و در ملکوت راز به مشاهده و لقا فائز
فرما. ع ع

هوالله

۵۴۴ ای یار دیرین، هرچند بنام ماهیاری امیدوارم که بهایار گردی یار و یاور هر
بزرگوار شوی و در دو جهان به بخش حضرت یزدان کامکار گردی بسیار
آرزومندان دیدار به درگاه پروردگار نیاز مینمودند ای خداوند ما را به دیدار
آن روی تابان کامکار فرما و در سایه آن سرو گلشن آسمان پناه بخش چون
آن آفتاب جهان یزدانی بدرخشد کورانه چشم پوشیدند و چون آن نهال
بیهمال گلستان آسمانی سایه افکند همه گریختند پس تو ستایش خداوند
آفرینش را نما که به دیدار دلبر آسمانی دیده روشن نمودی و در سایه آن
درخت بهشتی بیاسودی خوشابه حال تو خوشابه ای مست باده دیدار و بسته

زنگیر آن موی مشکبار جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۵۲۵ ای یاران دل و جان عبدالبهاء، نامهای نامی آن عزیزان ریانی ملاحظه گردید و مطرب الهی به آهنگ و آواز و گلبانگ و شهناز آن نامهای مبارک را بر زیان راند و در نغمه و آواز آورد، شادمانی رخ داد، کامرانی حاصل شد ستایش ایزد پاک را که رویها را روشن نمود و دلها را بهشت بین فرمود، جانها را زنده کرد و درختان گلشن هدایت را طراوتی بیاندازه عنایت کرد. از نفس مشکین آن یاران دیرین مشام معطر است و دماغ معنبر خوشا به حال یاران پارسی که به جهان راستی پی بردن و سبب الفت و محبت و آشتی گشتد، حق پرستی فرمودند و از با ده محبت الله سرمستی یافتند. ای یاران اکنون در دامن کوه کرمل عبدالبهاء در حالتی که به خدمت امر الله مشغول و ابدآ فرصت تحریر کلمهای ندارد با وجود این به محبت یاران پارسی چنان افروخته که بی اختیار به تحریر نامه پرداخت ملاحظه نمائید که قوه کلمة الله چه کرده بی سر و سامانی را در این دیار به یاد یاران بزرگوار و مرغان گلشن آن دیار انداخته زیان به تقریر مشغول و دل و جان بیاد یاران مألوف وصف نتوانم و تعبیر نیابم و تفسیر نتوانم در یک منزلیم و در یک محفلیم رسوا و شیدای آن دلداریم و اسیر آن زلف مشکبار و علیکم البهاء الابهی. ع ع

هـوـالـلـه

۵۲۶ ای باریافتگان آستان یزدان، نیک بختی و خجسته طالعی شما را مطلع نور هدی
نمود پرتو حقیقت بر بصر و بصیرت زد تا آنکه بینا شدید و آگاه و هشیار و
مقرب درگاه حضرت پروردگار. دانايان خودپسند محروم از بخشش خداوند
گشتند و شما محرم راز حضرت پروردگار شدید ببینید چگونه صدرنشینان از
شدت غفلت به صفات نعال افتادند و ساکنان صفات نعال بر صدر جلال نشستند
بلکه گروه متکبران به اسفل نیران افتادند شکر کنید خدا را و علیکما
التحیة والشام ع ع

هـوـالـلـه

۵۲۷ ای مهریان، یاران زردشتی بهشتیاند و از بلا و فتنه و امتحانات در یزد و
حوالی بهره و نصیب بردنند، صدمه خوردنند، ملامت شنیدند، اذیت دیدند و
هزار گونه زحمت یافتد البته از این جام عطا آنان را نصیب موفور است و از
این باده وفا بهره‌ای مشکور. به فضل و عنایت حق امیدوار باش، جانت خوش
باد. ع ع

هـوـالـلـه

۵۲۸ ای مهریان کیومرث، فردوسی میگوید نخستین خدیوی که کشورگشود
سرپادشاهان کیومرث بود. همنام پدرت تأسیس سلطنت در عالم خاک نمود

از خداخواهم که تو تمهد تخت شاهی در جهان پاک نمائی تاز الطاف بی پایان
بهره و نصیب کیری و علیک البهاء الابهی ع ع، ۹ جمادی الثانی ۱۳۳۸، حیفا

هوالله

۵۲۹ ای شهریار، خدا یار تو باد ستایش خداوند آفرینش را که این حزب پارسی
مظہر الطاف آفتاب جهان هستی گشت و به حق پرستی پرداخت راه راستی
گرفت و در خمخانه الطاف می پرستی آغاز نمود، سرمست ساغر محبت الله
شد و مظہر الطاف آسمانی گردید امیدم چنان است که برادران نیز بهره از
این بخشش بی پایان یابند، نورانی گردند، رحمانی شوند و در جهان جاودانی
کامرانی جویند جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۵۳۰ ای دو بنده مقرّب درگاه کبریا، عبدالبهاء در این بقعة نورا بیاد شما در
سرور بی منتهی، ملاحظه کنید که خداوند آفرینش چه بخششی نموده که دلها
به این قسم بیکدیگر ارتباط یافته جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۵۳۱ ای دو کنیز عزیز خدا، نامه شما رسید نهایت شادمانی حاصل گشت ستایش
پاک یزدان را که آن دو کنیز چنین عزیز شدند که پرتو هدایت راه بنمود و

دیده روشن کرد، مشام معطر نمود و قلب منور فرمود، سینه آئینه نمود و از بغض و کینه رهانی داد، جانها را بهشت برین کرد و عقلها را مستفیض از علیین نمود. خوشا به حال شما که به چنین موهبت مخصوص شدید و به چنین الطاف معزّز گردیدید و عليکما التحية و الثناء. ع ع

هـ

۵۲۲ ای خویشان جمشید رشید، جناب جمشید یار دمساز است و دوست همراز، به خدمت مشغول است و به بندگی مألف، آنی راحت ندارد و جز به خدمت مسرّت نخواهد همیشه به یاد شماست و دلشاد از شما، از من خواهش نگارش نامه کرد ولی من ابداً فرصت پرسش ندارم تا چه رسد به پرسش باوجود این در نهایت تمکین این نامه رنگین مرقوم شد تا دلها رشك بهشت برین گردد و خرم و شادمان شود. ای یاران یک نفس شما را نسیان ننمایم دمدم عجز و نیاز کنم و خواهش الطاف حضرت بی نیاز نمایم تا آن دوستان حقیقی را غریق دریای الطاف نماید و از اهل اعتساف حفظ فرماید و به بوی گلستان ریانی جان مبذول فرماید و علیکم التحية و الشام. ع ع

هـ

۵۲۳ ای دو یار مهرپور عبدالبهاء، فارسیان فی الحقیقه سبب سروزند و شادمانی موفور هر وقت به یاد ایشان افتم مانند گل بشکفم و بمثابه چمن خندان گردم

و مانند ابر اشک سرور افشارنم از خدا خواهم که تأیید و توفیق بخشد و کل فارسیان را در سایه درفش آسمانی درآرد تا پرچم حقیقت بر جمیع اهل آن مملکت موج زند و چنان جنبش و حرکتی نمایند که ارواح نیاکان را در اوج آسمان شادمان فرمایند و علیکما التحیة و الثناء. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۵۳۴ ای کیز خدا، نامهات خواندم و نامت بربان راندم و حیران ماندم که این چه بخشش خداوند آفرینش است که فیروزه فیروزاست و مانند نوروز در جلوه و بروز پاک یزدان این کیز را عزیز نما و از باده محبّت جام لبریز فرما توئی مقتدر و توانا و توئی بخشنده و مهربان. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۵۳۵ ای بندۀ یزدان، خداوند ترا از میان نوع بشر برانگیخت و افسر موهبت بر سر نهاد و دیهیم عزّت ابدیّه عنایت فرمود و آن عرفان یزدان مهریان است پس به مقتضای این موهبت حرکت کن و بهیچوجه از بلا و امتحان افسرده مشو، پژمرده مگرد، آزرده منشین آماده آن موهبت باش و علیک التحیة و الثناء. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۵۳۶ ای بندۀ خدا، شکر کن ایزد دانا را که پی براه حقیقت بردی و از پرتو

آفتاب جهان بالا روشنائی گرفتی و آشفته آن دلبر مهربانی و سرمست باشد
محبت اللہ مرا امید چنان است که دمبدم امیدوار شوی و به راز پنهان
حضرت پروردگار پی برسی و علیک البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۵۳۷ ای نفوس مطمئنه، جناب زائر رجوع به وطن مألف مینماید و از برای شما
ارمغانی میطلبد و آن نامه عبدالبهاست من نیز به نهایت مهربانی بنگارش این
نامه پرداختم تا بدانید که در آستان مقدس مذکورید و در نزد عبدالبهاء
مشهور شما را بخشایش ایزد توانا طلبم و آسایش دل و جان جویم و نجات
از آزمایش خواهم تا آرایش آفرینش گردید و علیکم البهاء الابهی. عبدالبهاء
عباس، ۱۲ کانون ثانی ۱۹۲۰

الله ابھی

۵۳۸ ای امة الله، شاه سیاوش چون فرشته و سروش غلام حلقه بگوش جمال ابھی
روحی لاحبائے الفدا بود لهذا بعد از صعود درآستان ملکوت ابھی پاسبان واز
بندگان راستان گشت پس تو که قرین آن مشکین نفس و نفس مقدس بودی
باید چنان برپیمان حضرت منان ثابت گردی که او شادمان گردد. ع ع

هـوـالـلـهـ

۵۳۹ ای جان پارسی، پرتو پارسیان مدتی بود که در باختر نسیان غروب نموده بود باز با جلوه تازه و عظمتی بیاندازه از خاور بخشایش شهریار آفرینش طلوع نمود و چنان شوکت و شکوهی بنمود که آفاق را روشن نمود و امکان را به حرکت آورد جمیع زیانها به ستایش پرداخت و کل قلوب مهتز گردید. ع ع

هـوـالـلـهـ

۵۴۰ ای شهریار، تاجداران عالم شب و روز مرادشان کشورگشائی و گیتیستانی اما چه فائده که عاقبت در زیر مشتی خاک پنهان گردند قصر قشنگ به قبر تاریک و تنگ مبدل گردد و کشور انور تراب اغبر شود، اقلیم وسیع گور پر وحشت و بیم گردد و ندیم کرم مهین و سقیم، ایوان زندان شود و گلشن گلخن بی امن و امان. یاران الهی تاجداران عالم معانی هستند و چون از کشور خاک روی بپوشانند در جهان تابناک افسر و دیهیم بیارایند و علیک التحیة و الثناء. ع ع

هـوـالـلـهـ

۵۴۱ ای کنیز خدا، جناب جمشید پیش ماست و در باغ فردوس که مدت چند سال محل تشریف جمال مبارک بود به باگبانی مشغول شکر این فضل و جود را بنما و شاد و خرم باش که در درگاه یزدان بنده مقبول است و به خدمت

مشغول و شب و روز در جهد و کوشش است و مستحق لطف و بخشش. جمیع
کنیزان حق را تعیت برسان خداوند خوش و خرسند نماید. ع ع

هواله‌هی

۵۴۲ ای مهریان، از هستی خویش و بیگانه آزاد شو و فرزانه، در این دشت سمند
شادمانی بتاز و چشم به جهان بالا بینداز تا نشانه‌ای آسمانی بینی، اختران
روشن جوئی و مهر و مه در انجمن آشکار یابی و دلبر بخشش بینی با رخی
افروخته و روئی کشوده در بزم یاران پدیدار است وافسر نوگل یزدان درمیان
چمن نمودار ونهالهای تازه گلشن آسمانی در کنار جویبار تر و تازه و خرم و
آزاد پس دو دست نیاز را به درگاه خداوند بی‌نیاز بلند فرما و بگو ستایش
ترا، نیایش ترا، پرستش ترا ای خداوند مهریان. والسلام، جان و دلت
شادمان باد. ع ع

هوالله

۵۴۳ ای مهریان، گویند که کیقباد در عاقبت عمر بنیان تنزیه و تقدیس نهاد و از
عالیان کناره جست و در زاویه اعتزال و اعتکاف راحت دل و آسایش جان
اختیار نمود اما تو در سن جوانی چنین مردانگی کن یعنی از جهان و
جهانیان به جان در کنار باش و به دل و زیان مهرجو و مهریان. اصل
اعتکاف و اعتزال این است که انسان تعلق قلبی به این جهان نداشته باشد

آزادگی جوید و آسودگی و فرزانگی و عليك التحية و الثناء ع ع

هوالله

۴۴۴ ای یاران پارسی، هرچند از نادرستی هموطنان آواره و سرگشته کوه و بیابان شدید ولی الحمد لله در نیریز لنگر انداختید زیرا آن مدینه شورانگیز است و شهد و شکریز و در این کور بدیع آن اقلیم کریم حرکتی عظیم نمود نار محبت اللہ چنان شعله زد که فوج فوج در قربانگاه عشق فدانیان موج زدند و به خون خویش آن زمین را رنگین نمودند و آن قطعه را بقعة نوراء فرمودند روح و جان فدا شد و اموال تالان و تاراج گشت، بنایان ویران گردید، اطفال و نساء اسیر به شیراز رسید، سرها بریده و سینه ها دریده، زنان دست بسته و مردان سر به نیزه به این شکوه قربانی وارد شیراز کردند جانفشنانی اعظم از این نمیشود لهذا شما باید از این آوارگی آسودگی یابید و در این غربت آزادگی جوئید و شکر کنید که در چنین محلی هجرت نمودهاید. موقعی را که خون مطهر در آن هدر گشته و محمر گردیده از قبل عبدالبهاء ببونید و ببوسید و بگریید و بنالید و مشام معطر نمائید. احبابی نیریز را از قبل عبدالبهاء بنازید و بنوازید و نهایت اشتیاق برسانید همواره به درگاه خداوند آگاه ستایش و نیایش آرم و آن نفوس مبارکه را عون و عنایت نامتناهی خواهم تا جوش و خروش تازه زنند و ارواح شهیدان را در ملکوت ابھی سبب ازدیاد روح و ریحان گردند تا پدران بزرگوار مشاهده کنند که پسران ابرار مزرعه

آمالشان را آبیارند یعنی کشته‌اند که آن پدران کشته‌اند این پسران آب میدهند،
نخلی که آنان کاشته‌اند اینان پرورش میدهند و علیکم و علیهم البهاء الابهی
عبدالبهاء عباس، ۲۹ ربیع‌الثانی ۱۳۳۸، حیفا

هوالله

۵۴۵ ای یاران یزدان، پرتو الطاف جمال قدیم بر فرق میاهات آن قوم نجیب زد در
قطب امکان سرفراز گشتند و به اسرار حضرت یزدان دمساز شدند و محرم
راز گشتند این اختصاص از کرم عیم و لطف عظیم رب قدیم است پس به
شکرانه این بخشش خداوند جهان آفرینش حلقة بندگی او را چون عبدالبهاء
در گوش نمائید و معتکف آستان تقدیس گردید و به تسبیح و تهلیل پردازید
و این چراغ پر فروغ را به دیده‌ها بنمائید تا جمیع چشمها روشن گردد و
دلها گلشن شود و روحها مستبشر گردد و جمیع قوا زنده شود و هوشها
آسمانی گردد و نفوسها رحمانی و البهاء علیکم ع ع

هوالله

۵۴۶ ای بندگان عزیز و کنیزان شورانگیز ایزد پاک، ستایش پروردگار را که در
این روز فیروز پارسیان را بزرگوار نمود و به جهان راز راه داد واشادمانی به
پرواز آورد دوباره اختر نیک اختر پارسیان را از خاور درخششده و تابان نمود تا
باختر روشن گردد خداوند را بستائید و به آهنگ خوشی بسرانید و گلبانگی

دراين گلشن آسماني بزنيد تا همه پارسيان راه به آستان يابند و ايرانيان در انجمن جهان مانند شمع برافروزنند. جانتان خوش باد و دلتان شادمان باد.

ع ع

خواهش آمرزش برای ياران که به جهان آسمان شتافتند

هوالله

پروردگارا، خدابخش چشم از اين جهان بربست و به جهان تو شتافت تا بخشش يابد و در سايه درخت اميد بيارايد خواهش او را روا دار و فيروزه به درگاه تو به دريوزه آمد و اميدوار است پس برخوردار کن، پر نياز است به آمرزش دمساز فرما و با فرشتكان انباز کن و فرامرز بنده تو بود، جوينده تو بود پويinde به کوي تو گشت تا روی تو بیند و از جوي تو نوشد بخششت شایان و رایگان فرما و رشید از چشمته تو نوشید و آهنگ تو شنید و سوی تو دوید و به جهان تو پريid پس بر سرو آزاد گلشن خويش لانه و آشيانه بخش توئي آمرزنده و توئي بخشندе و توئي مهریان. ع ع

هوالله

۵۴۷ اي دوستان کامکار، نامه شما از بيروت رسيد چون نشان شادمانی و خوشی زندگانی و کامرانی داشت خوشنود شدم و بدرگاه ايزد دانا ستايش و

سپاس نمودم که روزگار شما به دلخوشی میگذرد و امیدم چنان است که در ایران شادمان گردید تا ایران ویران آباد گردد و آزاد شود و روز بروز پیش آید و از زخم نیش برهد بنیان نیاکان به بخشش اورمزدیار دوباره بلند شود و خورشید برتری پارسی درخشنده و تابان گردد. ع ع

هوالله

۴۸ ای یار قدیم گویند که هر بلاشی عمومی گردد خصوصی را حکم نماند و مدار تسلی شود عسرت عمومی شده در این صفحات اکثر اغناها بلکه جمهور ناس همداستان شده‌اند این مشکلات چنین نماند سهل و آسان گردد. جناب آقا میرزا محمود از یگانگی یاران و ترک بیگانگی ستایش بی پایان نمودند که الحمد لله چون شهد و شیر آمیخته گشتند بسیار روح و ریحان یافتم که الحمد لله به همت یاران این اختلاف به اتحاد انجامید و این سردی به حرارت محبت اللہ نامه رسید و چند روز پیش به محفل روحانی عموماً مكتوبی مرقوم گردید البته خواهد رسید حال نیز نامه مخصوصی به شما مینگارم و از وحدت کلمه بیان روح و ریحان مینمایم احبابی الهی را جمیعاً پیام مشتاقانه برسان همواره متظر خبرهای خوش از آن صفحات هستم و هیچ خبری خوشنتر از وحدت یاران و انتشار نفحات رحمن نه زیرا هر خبری بی پا و بی اثر جز این

خبر جان پرور که نتائجش الى الأبد چون شاعع آفتاب انور اعصار و قرون آتیه
را به احتزار آرد و عليك البهاء الابهی.

هوالله

۵۴۹ ای کنیز ایزد تعالی، کوکب فارسیان هزار سال و بیشی بود غروب کرده بود
حال الحمد لله با شعاعی ساطع از افق عالم اشراق نمود و پرتو بخشش الهی
بر جمیع آفاق انداخت شرق و غرب به حرکت آورد حال در جمیع اقالیم عالم
صوت و صیت پارسی است که بلند است پس به شکرانه این الطاف به موجب
وصایا و نصایح الهیه سلوك و حرکت نمائید، شادمانی کنید، کامرانی نمائید
و از شدت فرح و طرب آهنگ و نغمه‌ای ساز کنید که پارسیان قدماء در عالم
به وجود و شادمانی آیند و عليك البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۵۵۰ ای پنده صادق کوکب منیر، همنامت جهانگیر بود و بدخواهان را به زیر
زنجیر و شمشیر درآورد، کشور خاور را بگشاد و در بعضی از قطعات باختر
مظفر شد، آوازه‌اش در آفاق منشر گردید و اشراق خورشید سلطنتش گیتی
را احاطه نمود ولی آن سلطنت را عزّتی نمанд و آن شوکت را شکوه و بقانی

نیود اما انتسابش به آستان مقدس دولت جاوید است و تا ابدالآباد باقی و برقرار. مقصود این است این را بدان که به فضل و عنایت جمال ابھی هر بنده فقیر امیر است و هر مشتاق مشاهده آن انوار تاجدار جهانگیر، اما این سلطنت ابدمدت است زیرا روحانی است، رحمانی است، نودانی است، آسمانی است، یزدانی است، سبحانی است. پاک و مقدس باد خداوندی که مستمندان را چنین ارجمند فرموده و ناتوانان را چنین مقتدر و توانا کرده و علیک التَّحْمِةُ وَ الثَّنَاءُ ع ع، ۱۴ ربیع سنه ۲۲۲

هوالله

۵۵۱ ای یاران روحانی من، در عبودیت آستان الهی آرزوی شریک و سهیم مینمودم الحمد لله شرکاء بسیار یافتم که هدم رازند و با نغمه و آواز، علی الخصوص یاران پارسیان هرچند دور و مهجورند ولی قرین و ندیم، ولو در با دیه هجرانند ولی همنشین در ایوان بلکه هم زنجیر در این زندان، از فضل و موهبت یزدان مهربان چنان امید است که نومیدی برافت و ستاره امید بدرخشد یاران پارسی به حق پرستی و دوستی و راستی انجمن عالم بیارایند و هستی ابدی یابند و بر عزَّت و بزرگواری دیرین سبقت یافته آئین انسانی را تزیین دهنند و سبب اتحاد و یگانگی هر آشنا و بیگانه شوند فی الحقیقه خلق و خوی فرشته دارند و دلی به مهر دلبر مهربان آغشته، لهذا سبب سرورند و اسباب بهجهت و حبور، جانشان خوش باد. ای یزدان، نوشیروان را در پناه رحمت پناه ده و

اسفندیار مهریان را در جنت رضوان و فردوس جنان مقر و مکان بخش فیروز
جوانمرد را عفو و بخشش نما و سید حسین میرزا جعفر را در جوار رحمت
کبری آمرزش ده تونی غافر ذنوب و تونی کاشف کروب و تونی علام الغیوب

٨٤

هـ

۵۵۲ ای یار دیرین، نامه مشکین را مضمون شکرین و دلنشین و دلیل بر استفاضه
از نور مبین، حمد خدا را که آوارگان پارسی سر و سامان یافتند و دوستان
قدیم به سایه ربَّ کریم شتافتند بینوایان بانوا شدند و سرگشتهای ملجاً و
پناه جستند ستاره عزَّت ابدیَّه پارسیان دوباره درخشید و تابان گشت امید
شدید است که آن گروه ستمدیده عموماً دیده به پرتو آفتاب حقیقت روشن
نمایند و علیک البهاء الابهی. ع ع

۵۵۳ ای یادگار نیوکان، ستایش پاک یزدان را که یاران دیرین را دراین بهشت
برین درآورد و بخشش آسمانی برگزید تا هر یک چراغ ایزدی شود و فروغی
آسمانی دهد پس یاران پارسی باید در هر دم هزار جانفشانی نمایند و
شادمانی کنند و کامرانی جویند که به این دهش و بخشش آسمانی رسیدند.
ای یار دیرین به جان بکوش تا یاران دیگر را به راه آری و بیچارگان و

آوارگان پارسی را در آستان ایزدی پناه دهی تاهمه به ستایش و نیایش خداوند آفرینش پردازند و به آنچه آرزوی نیاکان بود برسند جانت خوش باشد. ع ع

هوالله

۵۵۴ ای دو بندۀ مقرّب درگاه کبریا، یاران پارسی را صدق و راستی خلق و خوی است و رفتار و کردار رایحۀ مشکبوی، فی الحقيقة ایرانیند و ربّانی، سبحانیند و رحمانی، عبدالبهاء از گفتار و رفتار و کردار ایشان مسروور و شادمان و دمبدم به آستان جمال قدم عجز و نیاز کنم و نماز آرم و به طلب تأیید و توفیق پردازم که ای داننده راز، هر یک از پارسیان را مرغ با پرواز نما و خوش نغمه و خوش آواز کن شهنازی آسمانی بخش و شهباز ساعد شهریار نما زیرا یار دیرینند و خوشخوی و خوش آثین، مستحق تأییدند و مستعد سلوك صراط مستقیم، غریق دریای محبتند و رفیق راحت و محنت، توانی توانا و توانی معین ضعفاء. جناب خسرو عزیز را از قبل عبدالبهاء نهایت اشتیاق برسانید. خسرو شخص خوشرو و خوشخو و فاجو حقیقت‌گو یار مهربان است. ع ع

هوالله

۵۵۵ ای ثابت پیمان، نامه شما رسید و راز و نیاز معلوم گردید براستی می‌گوییم که در این گردش آفتاب الهی احبابی فارسی به راستی و حق پرستی پرداختند و در نهایت صدق و استقامت پرتو شمس حقیقت گرفتند و به نشر آیات توحید

قیام نمودند هرچند از زمهریر آذر و دی مدّتی مدیده افسرده و پژمرده ماندند
ولی در این بهار الهی و فروردین و اردشتنی آسمانی سبز و خرم گشتند و
طراوت و لطافت بیمنتهی یافتدند و امید چنان است که ثمر و بری در نهایت
حلابت ببار آرند لهذا مطمئن به فضل بی پایان باش و مسورو و شادمان گرد
که روزگار کامرانی رو نمود و صبح امید دمید و کوکب آسمانی بدرخشد
ولی استقامت شرط راه است و عبودیت سبب قربیت درگاه انشاءالله مؤیدید و
موفق، مهتر خداداد بهرام را به بخشش ایزدی راحت و آرام ده و به نفحه
مشکبار گلشن اسرار مشام معطر نما و علیک البهاء الأبهي. ع ع

هوالله

۵۵۶ ای زانر مشکین نفس، چندی بود که در ارض مقدس انیس و مونس این بندۀ
آستان مقدس بودی و الیف و موائس یاران جمال قدم شبها در انجمان
رحمان بذکر حضرت منان مشغول بودی و روزها به تربت مقدس پاک مشرف
میشدی و اکتساب فیوضات نامتناهیه میکردي حال با نهایت سرور و فرح و
شوق و شعف به هندوستان مراجعت نمائید یاران منظر ورود و بشارتند و
مترصد حصول فرح و مسرت، چون به آن سامان رسیدید به ستایش حضرت
رحمان لب بگشانید و جمیع یاران فارسی را مژده الطاف حضرت ایزد بخشد
که در این قرن مبارک نظر عنایت شامل فارسیان است و پرتو موهبت کامل بر
ایرانیان، کل باید به این بخشش خداوند آفرینش آرایش جسم و جان یابند و

زیبایش آغوش الطاف حضرت رحمان جویند و جمیع را از قبل این بندۀ آستان
بهاء تحيّت ابدع ابهی برسانید و فرداً فرداً را ببینید و ببوسید و علیک البهاء
الابهی ع ع

هوالله

۵۵۷ ای بهرام، در پناه خداوند مهریان راحت و آرام جو و در سایه سرو آن جویبار
مقام و قرار گیر. بهرام این آسمان را طلوع و غروبی و اوج و حضیضی ولی
بهرام سپهر الهی را نه افولی و نه غروبی نه حضیضی و نه هبوطی همواره از
مطلع انوار ساطع و همیشه در قطب آسمان لامع ایامی درخلف سحاب جلال
پنهان بود بعد آشکار گشت و به شرق و غرب با شدت شعاع درخشید و
تابید این است که از اشراق آن هر روز اثر جدیدی مشهود و نتائج عظیمه
واضح و معلوم گردد امید چنان است که از این اشراق عنقریب آفاق روشن و
منور گردد و علیک البهاء الابهی ع ع

هوالله

۵۵۸ ای دوستان، بهار الهی رسید و موسم بوستان آمد و وقت سیر گلستان گشت
در کنج افسردگی و خمودت زیست ننمایید به اوج قبول پرواز کنید و از
رشحات سحاب روز فیروز تر و تازه گردید، سبزه چمن پیشینیان شوید و
شمعهای روشن زردشتیان لهذا وقت دمیدن و افروختن است و هنگام رهیدن و

بِهِ نَارَ مُحِبَّتِ اللَّهِ سُوْخَنْ وَ عَلَيْكُمُ الْبَهَاءُ الْأَبْهَىٰ عَ ع

هُوَ اللَّهُ

۵۵۹ ای بندگان ایزد دانا، نامه شما بواسطه آقا جمشید وصول یافت و امیدوارم که مقاصد آن مشتاقان از عنایت جمال مبارک حصول پذیرد یاران پارسی بسیار عزیزند زیرا درختان بهشت حضرت زردشتند و یادگار کامکار نیاکان و وخشودان ایران. شب و روزاین بندۀ آستان حضرت بهاءالله دو دست نیازیه درگاه بی‌نیاز گشاید و آهنگ پرستش به جهان رازبلند کند و آن عزیزان را دهش و بخشش خداوند آفرینش طلب جانتان خوش باد و دلهاتان آگاه باد.

ع ع

هُوَ اللَّهُ

۵۶۰ ای بندۀ بارگاه یزدان، از خداوند خواهم که از فارسیان آزادگانی برانگیزد که به بندگی درگاه یزدانی برخیزند و در ستایش دلبر آسمانی شهد و شکر آمیزند و طبرزد مکرر بریزند امیدوارم که تو یکی از آنان باشی و گوهر افشاری و به جانبازی پرده از دیده دیگران براندازی و در انجمن عالم چون درفش کاویانی سر بفرازی و دلها را به آتش مهر یزدان بگدازی جانت خوش باد. ع ع

هـوـالـلـه

۵۶۱ ای ثابت بر پیمان، نامهات رسید مردہ بخشید که احبابی الهی خاضعند و
خاشع و با یکدیگر در نهایت الفت و محبت و متواضع و در تبلیغ امر الله در
غايت همت و غیرت از این خبر مسرت حاصل گشت و فرح و شادمانی رخ
داد البته سزاوار چنین است که دم بدم بر این موهبت بیفزایند و شب و روز
اوقات خویش را در آنجه سبب علویت روحانیه و سنوحات رحمانیه است صرف
نمایند عبدالبهاء همواره از درگاه کبریا استدعا و رجا مینماید که یاران
خویش را از کم و بیش برهاند و با بیگانه و خویش مهربان فرماید تا شعله
نورانیه الفت حقیقیه در انجمان عالم برافروزد و پرده بیگانگی را به کلی
بسوزد یاران پارسی فی الحقیقہ به وفا و راستی و آشتی قیام نموده‌اند و راه رضا
پیموده‌اند، ابواب صفا گشوده‌اند و به تعلیمات الهیه روش و سلوك مینمایند
لهذا این عبد بی نهایت از ایشان رضایت دارد و امیدوارم که روز به روز بر
این منقبت بیفزایند و بزم الفت بیارایند و در ظل عنایت بیاسایند و دلها را به
نفحات قدس بربایند و علیکم التحیة و الثناء. ع ع

هـوـالـلـه

۵۶۲ ای یاران عبدالبهاء، حضرات افنان سدره مبارکه زیان به ستایش دوستان
پارسی و یاران دیرین ریانی گشودند که فی الحقیقہ راستی و دوستی و آشتی و
حق پرستی خواهند از باذه محبت الله سرشارند و به نفحات عرفان مشکبار و

احزاب عالم را بی ضرر و آزارند و با کل طوائف و ملل خیرخواه خوش رفتار
 فی الحقیقه چنین است و این از فیوضات نور مبین است یاران پارسی را خلق و
 خوی مشکین است و رفتار و گفتار شهد و شیرین و باید چنین باشد تا آئین
 ایزد جهان را بهشت برین کند و عالم ناسوت را جلوهگاه ملا علیین نماید.
 ای یاران در نهایت اشتیاق به تحریر این اوراق مشغولم و از کوکب اشراق
 رجای الطاف بهر هر مشتاق جویم ای پروردگار پارسیان بندگان دیرینند و
 از قدمای ایران زمین هزار سال اسیر غل و زنجیر بودند و در دست
 ستمکاران ذلیل و حقیر حال کوکب منیر طالع شد و اشراق شدید کرد دلبر
 آفاق شاهد انجمن گشت و کوه و دشت را گلزار و گلشن نمود ای خداوند
 جلیل این بندگان ستمدیده را عزیز کن و این افتادگان را دستگیر شو و
 این آوارگان را مجیر گرد بخشایش پیشین ده و عزت و بزرگواری دیرین
 عنایت کن و سروران روی زمین کن توانی توانا و توانی بینا و توانی شنوا انک
 لعلی کل شیه قدیر. ع ع

هوالله

۶۶۵ ای سیاوش مظلوم، آنچه به حضرت اسم الله مرقوم نمودی معلوم گردید در قم
 به خدمت امر الله قیام نمودی و در طهران به یار مهریان ارباب جمشید
 همنشین گشتی چون این نیز اطاعة لامر بود آن نیز خدمت محسوب، عبدالبهاء
 چون این گروه نجیب را دوست دارد لهذا الفت آنان را به جهت یاران

میسندد علیالخصوص ارباب جمشید که فرید فارسیان است و وحید زردشتیان فیالحقیقه خوشرو و خوشخوست و امید چنان است که این جمشید جام جمشید اول را سرشار نموده در انجمن روحانیان به دور آرد خدا موفق فرماید. ای سیاوش من بالنیابه از تو انشاءالله از بالای برج و بارو رو به بقعة نورانیه و تربت مبارکه نموده زیارت مینمایم جناب اخوان بهمن و رستم و کیخسرو و مهریان و هرمز و رستم را از قبل عبدالبهاء نهایت اشتباق برسان تا به این تحیت مسرت حاصل گردد و آکاه گردند که در هر صبحگاه عبدالبهاء به یاد ایشان پر روح و ریحان است. ای سیاوش گوش به ندای سروش ده که در هر دم بانگ و آهنگی از ملا اعلی رسد جان را به خروش و دل را مانند دریا به جوش آرد و علیک التحیة و الثناء ع ع

هوالله

۵۶۴ ای کنیز شورانگیز پروردگار، نامه تو رسید الحمد لله از خواب گران بیدار شدی و از دریای غفلت بی کران نجات یافته، از طوفان عالم طبیعت به ساحل نجات حضرت احادیث رسیدی شکر کن خدا را و معنوں باش از همشیره زادگان که آنان سبب نجات تو گشتند و تو را از اسیری در دست دستوران رهانیدند در حق آنان عون و عنایت حضرت رحمن طلبم و قرین مرحوم نوشیروان را عفو و غفران خواهم ای کنیز خدا به جان و دل بکوش تا زنان پارسیان را منجذب به دلبر پارسی آسمانی نمائی آنان را از جهان

تاریک به جهان روشن رسانی و علیک البهاء الابهی ع ع

هوالله

۵۶۵ ای داد خدا، نامه وداد سرور فواد بخشید الحمد لله به قوه کلمه الله و صریر قلم اعلى ازموچ هلاک رهیدی و به اوچ افلاك رسیدی دیده بینا شد و گوش شنوا گشت خداوند مهربان دراین اوان نظر عنایت به فارسیان فرمود چراغ خاموششان شمع روشن شد و صبح امیدشان ازافق عزت ابدیه دمید اگر جمیع بیدار شوند و قدر بدانند سمند برانند و در دو جهان ارجمند گردند. ای بندۀ بهاءالله هر تجارتی عاقبت زیان است و هر ریحی خسaran مگر تجارت تو که مtaعش محبت و عرفان است و بازارش ملکوت آسمان و خریدارش حضرت رحمن ابوی رستم اخوی فریدون درجهان بالا نام و نشان دارند امیدوارم که خاندان هرمزدیار عموماً به پناه حق بستاپند. و علیک البهاء الابهی ع ع

هوالله

۵۶۶ ای دو کنیز مقرب درگاه کبریا، نامه شما قرانت شد و مضمون سبب مسرّت گشت لطف و عنایت جمال ابھی را ملاحظه نمائید که چگونه آن دو کنیز پارسی را به جهان راستی دلالت نمود و چگونه در آستان مقدس خویش مقرب فرمود تا هر یک چراغی پر فروز گردند و در این روز فیروز پرتو شب

افروز فشانند و به رفتار و کرداری موفق گردند که سبب هدایت کنیزان خدا شوند، جانتان خوش باشد. ع ع

هوالله

۵۶۷ ای میر وفا، در عالم وجود صفتی بهتر و خوشر و شیرینتر از وفا نیست این منقبت از اعظم اساس دین الهی است اگر انسان از جمیع صفات حمیده محروم باشد ولی به این صفت قدسیه موصوف عاقبت حائز جمیع کمالات میگردد و اگر چنانچه حائز جمیع صفات کمالیه باشد و از صفت وفا بی بهره آن کمال جمیعاً به نقص مبدل گردد و آن خیر به شر و آن نورانیت به ظلمت و آن عزّت به ذلت منتهی شود. الحمد لله توپیر وفائی آرزوی من آن است که میر وفا گرددی درین دور بدیع طائفه پارسی چنان اقبال نمودند که حضرت زردهشت روح العالمین له الفداء در جهان آسمان شادمان گردید و فی الحقيقة ملت نجیبی هستند و همانست که مرقوم نمودی (که فساد اخلاق غربی کم کم در آنها سرایت کرده است). بعضی از فارسیان شیفتہ احوال و اطوار غربیان گشتند و نمیدانند که عالم اخلاق غربیان بسیار فاسد گردیده و برها ن این جنگ مهیب بی امان که در هیچ عصری چنین پرخاشی رخ نداده، لهذا دلیل قاطع بر سوء اخلاق است مگر نفوosi که در سایه سرو آسمانی انجمن شدند و به تعالیم حضرت بهاءالله گلزار و چمن گشتند این نفووس مبارکه تحصیل اخلاق نمایند و هر ملتی به حسن اخلاق ترقی بی پایان نماید و

به سوء اخلاق هر ملتی از ذروه بالا به پستترین درجه همچی هبوط کند. باری اکثر پارسیان هنوز به خواب کابوسی مبتلا عنقریب بیدار گردند این معلوم است که طلوع آفتاب بعد از تاریکی شب است و تاریکی هولناک شرق و غرب را احاطه کرده اگر حضرت شاه بهرام در چنین بحرانی ظلمانی طلوع نفرماید در چه وقتی بدرخشد. مژده هائی که حضرت وخشور وخشوران وعده داده بودند جمیع تحقیق یافت هوشیدر مه با می حضرت اعلی روحی له الفداست، شاه بهرام حضرت بهاءالله اما من عبدالبهاء یعنی بنده ناتوان حضرت بهاء جز این اسم و رسمی و نام و نشانی نخواهم هر دو در یک زمان بودند که از تاریکی عالم طبیعت نفوس منجذبه را نجات دادند زیرا عالم طبیعت عالم حیوان است ولی عالم انسانی جهان آسمانی حال ملاحظه فرما که انجمن بشر چگونه مانند حیوان در دریای طبیعت غرقند اثری از عالم انسانی نیست اهل عالم باید انصاف بدهنند آیا بجز تعالیم بهاءالله که شعاع شمس حقیقت است بر این شب یلدا که در نهایت تاریکی است میتواند غلبه نماید و صبح روشن بتا بد و جهان را گلشن نماید؟ نه بخدا اگر اندک انصافی باشد شهادت میدهد که پرتو این خورشید جهانگیر است و شعاع این آفتاب عالم انسان را روشن کند اما عالم حیوان بی نهایت تاریک است، درندگی است، خونخواری است، ظلم و بیداد است، فسق و نادانی است، منازعه بقااست و معدن حرص و جفا و منبع طمع بی منتها و عالم بشر از شب تاریکتر و از حیوان پست تر است جمیع فلاسفه اعتراف به این مدعّا مینمایند. پس معلوم شد که عالم انسانی محتاج

به یک طبیب ریانی و مریبی آسمانی است جز قوه الهیه مقاومت طبیعت نتواند. باری همان است که مرقوم نمودی که این دوره طلائی است که باید ظهور کند. به تکرار مرقوم میشود، شاه بهرام حضرت بهاءالله من بنده او. این است تاج درخشنده من، این است کوکب رخشنده من. ملاحظه فرما که جمیع دانایان شرق و غرب حتی ما دیگران باخترا اعتراض مینمایند که امروز نجاح و فلاح عالم انسانی به تعالیم حضرت بهاءالله است. اما سفر من به هندوستان این به تقدیر حضرت رحمن است نه به خواهش دیگران ولی هرچند من در فلسطین ولی در هر نقطه‌ای از نقاط عالم فریاد و این می‌نمایم و ندا به ظهور حقیقت می‌کنم و با یاران باوفا همدم و همرازم و هم نغمه و هم آواز. تعالیم حضرت بهاءالله را از رسائل کلمات فردوس و اشرافات و تجلیات و بشارات خواهید ادراک نمود باین رسائل مراجعت نمائید و در تعلیمات دقّت نمائید تا اقتباس نور حقیقت کنید. از جمله تعالیم حضرت بهاءالله تحری حقیقت است و از جمله وحدت عالم انسانی است که جمیع خلق اغناام حق هستند و خدا شبان مهریان، جمیع را خلق فرمود، رزق داد، تربیت فرمود، پرورش داد. پس یقین است به جمیع اغناام مهریان است این است سیاست الهیه پس ما باید متابعت سیاست الهیه نمائیم و اگر چنانچه شخصی علیل است باید معالجه کرد نه عداوت، شخصی کودک است باید تربیت نمود تا به بلوغ رسد، شخصی نادان است باید او را تعلیم نمود تا دانا گردد و از جمله تعالیم بهاءالله که باید دین و آئین مطابق علم و عقل نازنین باشد چه که اگر

مخالف باشد تقلید است و شخص عاقل دانا را اذعان و تمکین حصول نیابد و از جمله تعالیم حضرت بهاءالله اینکه باید دین سبب اتحاد و الفت بین بشر گردد و اگر چنانچه سبب بعض و عداوت باشد وجود آن دین لزوم ندارد اگر طبیب نا دان است و درمان مضر به مریضان البته بیدرمانی بهتر است، از جمله تعالیم ترك تعصبات دینی و ترك تعصبات جنسی و ترك تعصبات سیاسی حتی ترك تعصبات وطنی است. جمیع روی زمین قطعه واحده است زیرا هر شخصی از انسان در هر نقطه‌ای از کره ارض زندگانی میتواند نمود، از جمله تعالیم عدالت و حق است، و از جمله تعالیم مساوات ذکور و اناث است، و از جمله تعالیم ترویج علوم و فنون است، و از جمله تعالیم صنعت عبارت از عبادت است، از جمله تعالیم خدمت به عالم انسانی بدون استثناست، از جمله تعالیم صلح عمومی است، از جمله تعالیم ایجاد لسان عمومی، از جمله تعالیم تعلیم جمیع ابناء انسانی است، از جمله تعالیم نهایت صدق و اطاعت به حکومت عادله، از جمله تعالیم مواسات بین بشر است و از این قبیل. بزرگترین کلمه‌ای که سبب انبساط روح است معنی انسلاخ از عالم طبیعت و دخول در عالم ملکوت است. از الطاف الهی میطلبم که اول منادی آسمانی گردی و ترویج حقیقت نمائی و علیک البهاء الابهی. ع ع، ۱ جولای ۱۹۲۱، حیفا

هوالله

۵۶۸ ای جمشید، چون به کشور ایران روی فارسیان را بیدار کن و فریاد نما که

ای یاران هزار سال و اندی آرزوی دیدار ارجمندی مینمودید چون خورشید از
خاور امید رخسار پدید نمود چرا در خواب هستید و بیتاب نیستید و در
گوشة خموشی زیستید بیدار شوید، هشیار شوید و در میدان هوش سمند
فرهنگ را به تاخت و تاز آرید تا شهسوار بیابان آسمان گردید و چشم و
گوش بگشائید تا پرتو مهر جهان جاودان مشاهده نمائید. ع ع

هوالله

۵۶۹ ای شیفتگان آن دلبر مهریان، هرکسی را مرادی و مطلوب به او دادی هر
سری را سری و هر دلی را سودانی، ستایش آفتاب جهان آفرینش را که این
بینوايان را دلداده روی خویش و سرگشته کوی خویش فرمود این لطف ایزدی
که تخصیص به یاران یافت شایان شکران است و سزاوار سپاس و ستایش بی
پایان، پس زیان به محمد و نعوت حضرت بی چون بگشائید که به کوی
خویش رهنمون شد، اوست بخشندۀ و دهنده و مهریان، و علیکم البهاء الابهی.

ع ع

اوست خدای بخشندۀ

۵۷۰ ای خدابخش، نخستین بخشش ایزد دانا فرهنگ و خرد آسمانی و هوش و
دانش یزدانی است و نشان این بخشايش، کردار و رفتار و گفتار نیاکان
است و چشم بینا و گوش شنوا و زیان گویا، پس اگر به این پرتو رخی تابان

داری به این نشانه داستان شو و به این بخشش نورآسمان. ع ع

هوالله

۵۷۱ ای پروردگار، دوبنده درگاه اسفندیار مهریان و رستم تیرانداز به جهان راز شتافتند، از عالم نیستی بیزار گشتند و به عالم هستی آسمانی پرواز نمودند. ای آمرزگار هرگه کار به عفو و بخشش سزاوار، الطاف شایان فرما، بخشش رایگان کن، این دوبنده عزیز را در ملکوت بزرگوار فرما و به آنچه لائق عنایت تو است رفتار کن، توشی بخشنده و دهنده و مهریان. ع ع

هوالله

۵۷۲ ای پروردگار، خداداد از این کاشانه ویران پرواز نمود تا لانه و آشیانه بر سرو آزاد درجهان آسمان نماید، پروردگارا آن دو مرغ همدم را در سایه آن درخت بارور پناه بخش، گناه بیامرز، فراموشی ببخش، خوشی بد، نوازش بنما، آمرزش بفرما. توشی دهنده و بخشنده و مهریان. ع ع

هوالله

۵۷۳ ای پروردگار بیانداد، خداداد جوانمرد را بیامرز و در پناه خویش منزل و مأوى بخش، کنیز عزیزت نیک اختر را از عفو و عنایت بهره ور فرما و به نسیم الطاف جان پرور حیات سرمدی عطا کن و خدارحم خداداد را در جهان بالا

شادمان کن و به مقصد و مراد برسان. عفو و مغفرت مبذول دار و به مشاهده روی تابان دیده آنان روشن نما، توانی بخشند و مهریان. ای پروردگار مهریان، خیریام را از ظلمات ذنوب نجات بخش و درجهان انوار زندگانی ابدی عطا فرما هرچند غرق عصیانیم ولی ناظر به ملکوت غفران، آنچه سزاوار رحمانیت است مجری فرما. توانی بخشند و مهریان. ع ع

هوالله

۵۷۴ ای پروردگار، بهرام را مهریانی فرما و به جهان جاودانی درآر عفو و غفران مبذول کن و آمرزش و بخشش شایان و رایگان فرما، ای آمرزگار مهریان رستم را از ظلم و ستم رهانی دادی و به جهانی بردمی که دست تطاول هیچ ظالمی به آن نرسد. اسیربود، آزاد فرمودی، ذلیل بود، عزیز نمودی، دردام بود، پرواز دادی، پر عجز و نیاز بود، با طیور قدس دمساز فرمودی. ای پروردگار گل جمشید را به قصر مشید درآر و کنیز عزیز را پیرهن تقدیس بپوشان و مقنעה آلو دگی این جهان را از رخش برانداز تا در جهان بالا با رخی چون ماه منور جلوه نماید و پرتو عفو و غفران بتاخد. ع ع

هوالله

۵۷۵ ای پروردگار، ای آمرزگار، کیخسرو وفادار را تاج مغفرت عظمی برسرن، شیرین گشتاسب را به آب عفو طیب و طاهر فرما، سرور گشتاسب را گناه

بیامرز، بانو گشتاسب را پرتو آفتاب مبذول دار، اسفندیار گشتاسب را موفق به دیدار کن برزو رستم را غرق دریای مرحمت فرما، سلطان خدا مراد را مراد بیخش، فرامرز گشتاسب را آب فرات بنوشان، رشید شه مردان را الطاف بی پایان بخش، وفادار جوانمرد را درد درمان کن و نامدار خداداد را الطاف مزداد بخش، فولاد خدا مراد را امدادی فرما، رستم جوانمرد را از الطاف خویش کامکار کن. ای خدای مهربان این نفوس دیده از جهانیان بستند و به شطر عنایت گشودند از هر بندی آزاد شدند پند تو گرفتند بی سر و سامان تواند و مشتاق دیدار تو، ای خداوند آمال و آرزویشان رامهیا کن و حاجت روا فرما، توشی بخشنده و دهنده و مهربان. ع ع، ۲۶ رجب ۳۸،

حیفا

هوالله

۵۷۶ ای پروردگار، ای آمرزگار، فریدون پرشکون به جهان راز شتافت و فریدون اسفندیار به فراز پنهان پرواز نموداین دوینده را بی نیاز فرما و درجهان آسمان سرفراز کن و به جانهای پاک دمساز فرما، توشی آمرزنده و بخشنده و مهربان. ع ع، ۱۴ ذیقعده ۱۳۳۸

هوالله

۵۷۷ ای پروردگار آمرزگار، بندۀ وفادار خدارحم را گناه بیامرز خطأ بپوش عطا

بیخش از آلدگی عصیان پاک کن و به جهان تابناک درآر، ای خداوند هر
چند گنه کاریم و معرفت گناه سزاوار عفو پروردگار، ای آمرزگار بخششده و
مهربانی و درخششده و تابانی فضل و بخشش رایگان شایان فرما، تونی آمرزنده
و مهربان. ع ع

هوالله

۵۷۸ ای دوینده درگاه خدا، سهراب بامس به آستان ایزد دانا رسید و شما را همی
به خاطر آورد، و زاری و نیاز نمود، و خواهش بخشش ایزدی کرد، امید من
چنان است که آنچه خواسته روا گردد، و بوی آن گلشن آسمانی مغز یاران
را گلستان کند. ع ع

ای پروردگار، بامس بهرام آرزوی دیدارتو نمود، به جهان بالا شتافت و به
درگاه پناه آورد، تابه بارگاه درآید، آمرزگارا اورا به آنچه سزاوار خداوندی
است رفتار فرما و فریادرس و بیامرز و دیدار بنما و درجهان خویش پایدارکن.
ای خداوند بی مانند، خدا رحم بهرام را نامدار کن پایدار فرما دربارگاه
بخشش راه بده آمرزش فرما بزرگوارکن پاک فرما تابناک کن و به بزم خویش
درآر تاروی تو بیند و در کوی تو پاینده گردد. تونی توانا. ع ع

هـوـالـلـه

۵۷۹ ای پروردگار، اردشیر را از پستان غفران شیرده و در دریای عفو غوطه بخش زیرا اردشیر اسیر محبت تو بود و بدل و جان مهریان به یاران، ای بنده پرور کنیزت دلبر را رهبر شو و به جهان عفو و مغفرت درآر سرور کنیزان کن و در حلقة اماء عزیز داخل نما تا جانش راحت یابد و روانش مسرت جوید، توانی بخشنده و مهریان و توانی دهنده و تابنده و رخشندۀ جهان دل و جان. ع ع

هـوـالـلـه

۵۸۰ ای پروردگار آمرزگار، سروش اسفندیار را از بخششت یار برخوردار فرما و بمان اسفندیار را به ملکوت اسرار درآر، اسفندیار سروش را از باده غفران جام نوش ده و زریانو نوش را از جام عهد مخمور و مدهوش کن سرور وفادار را در دار آخرت انوار موهبت بخش و در بحر غفران مستغرق نما واز عفو و بخشش قمیصی جدید در برکن. ای آمرزنده این یاران را در ملکوت زنده و پاینده کن تا از فضل و موهبت سازنده و بازنده و خواننده و نازنده گردند و مهریان بمان را در دو جهان بزرگوار کن، توانی مقتدر و توانا و توانی بخشنده و درخشندۀ و دانا و بینا. ع ع

هـوـالـلـه

۵۸۱ ای پروردگار، اسفندیار گشتاسب شایان اجر بی پایان و شیرین جمشید

مح الحاج پرتو خورشید، امة الله لعل متوجه به ملکوت شدید، مهریان اردشیر
مشتاق دیدار در اوج اثیر، علی بمان و حاجی ابن علی بمان هر دو پرواز
بملکوت رحمن نمودند مهتر مهریان توجه به آستان نمود، ای خداوند مهریان
این نفوس آواره را در پناه خود سر و سامانی ده و این جانهای بی جان را
حیاتی جاودان مبذول دار تا در اوج غفران طیران نمایند و بنیانی جاودانی
بنیاد کنند، توئی بخشنده و آمرزنده و مهریان. عبدالبهاء عباس، ۲۸/۲۸

حیفا

هوالله

۵۸۲ ای رشید، مانند خورشید در این عصر جدید بدرخش و به عنون رب مجید در
قصر مشید مأوى کن تا فرید عصر شوی و وحید قرن گردی پرتو خورشید
هدایت است و استقامت موهبت است و امانت رستگاری است و خوش رفتاری
راستی است و آشتی آزادگی است و پاکی جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۵۸۳ ای سروش، گوش هوش بگشا تا سرود سروش عالم بالا بشنوی و بجوش و
خروش آنی و بزم نوش بیارائی و بندۀ حلقه بگوش درگه جمال ابهی
گردی و می فروش میکده محبت حضرت کبریا شوی، جانت خوش باد. ع ع

هـوـالـلـه

۵۸۴ ای اردشیر جهان شیر، الحمد لله به مقرر سریر روحانیت کبری رسیدی و تربت پاک را طواف نمودی، سربه آستان مقدس نهادی و طلب مغفرت کردی و عون و عنایت خواستی، امیدوارم دعایت مستجاب شود و به آنچه منتهای آرزو داشتی بررسی و چون رجوع به آن دیار نمودی به جهت یاران نامه نگاشتیم حال نیز مخصوص شما این مکتوب مرقوم شد تا بدانی که فراموش نشده و نخواهی شد، جانت خوش باشد. ع ع

هـوـالـلـه

۵۸۵ ای خدا، ای دادبخش، خداداد را آمرزش بخش و فیروزه را فیروز کن، این دو جان پاک را تابناک فرما و درجهان افلاک شادمان و فرحناك کن، ای پروردگار از عالم خاک رها یافتند و به تو پناه آوردن، سزاوار خداوندی بخشش گنه کاراست و لایق بزرگواری آمرزش هر گرفتار، غفران جوییم و عفو عصیان خواهم و بخشش فراوان طلبم، تونی مهریان و تونی رحمان و تونی منان.

ع ع

هـوـالـأـبـهـی

۵۸۶ ای ثابت بر پیمان، نامه شما رسید الحمد لله احبابی بمعنی ثابت و مستقیم و سالک بر منهج قویمند شب و روز میکوشند تا خدمتی به جهان آلهی بنمایند و

سبب روشنانی عالم انسانی گردند، جناب سیاوش را از قبل من تحیت ابدع
ابهی برسان، امیدم چنان که روز به روز بر علویت و سمویت بیفزایند و هم
چنین سایر یاران الهی را از قبل من تحیت مشتاقانه برسان فرصت تحریر نیست
معدور دارد، وعلیک البهاءالابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۷ رمضان ۱۳۳۸، حیفا

هوالله

۵۸۷ ای یاران عبدالبهاء، در این دم به یاد شما افتادم جان و دل شادمان
گردید، حمد خدا را که آن دوستان، دل و جانی مانند گلستان دارند و
رائحة معطری به مشام رسانند آنی شما را فراموش ننمایم و آهنگ خوش یاران
را به گوش هوش شنوم به خداوند بی نیاز عجز و نیاز کنم و طلب یاری و
یاوری نمایم که ای پروردگار آن نفوس را به سایه عنایت درآر و از حزب
ابرار نما و از غیر خود بیزار کن هدم اسرار فرما و مشام به بُوی دلجوی
گلشن خویش مشکبار کن، توانی مقتدر و توانا. ع ع

هوالله

۵۸۸ پروردگارا آمرزگارا، بنده درگاه اردشیر جمشید پناه به بارگاه آورد جهان
نیستی بگذشت و به فضای جانفرزای هستی شتافت عجز و نیاز نمود و تصرّع
و زاری کرد، عفو گناه خواست و بخشش بی پایان جست، ای بخشندۀ مهریان
پرتوی از آفتاب غفران بر روح و جان او زن و در دریای بخشش غوطه ده از

آب و گل پاک و مقدس کردی پس آزادگی بخش، زندگی جاوید عطا کن و آسودگی بی پایان ببخش، توانی غفور و توانی بخشنده و مهربان. ع ع

هـ

۵۸۹ ای تشنۀ حقیقت، نامه رسید مضمون دلیل بر آن بود که جستجوی آئین الهی می نمایی و مستر مهربان تو را دلیل جلیل بود امیدم در آن است که به عمق این دریا پی بری آنوقت لثالی گرانبها یابی و صدف پرگوهر جوئی شکر کن خدا را که به راه راست پی بردی و اگر به موجب آن سلوک نمائی به سرّ حقیقت راه یابی و سبب روشنانی عالم انسانی گردی خیر محض شوی ورحمت الهی از برای نوع بشرگردی. کتبی به لسان انگلیسی خواسته بودی از اینجا ارسالش مشکل است از بهانیان بمعنی بخواهید به شما می دهند. نامه به انجمن لاهای مرقوم شده بود یک نسخه از آن در جوف این مکتوب است امیدوارم که علویتی حاصل نمائی تا شمع مستر نوروزجی را روشن کنی، و علیک التحیة والشناع. abdul Baha abbas، ۱۰ اگست ۱۹۲۰، حیفا

هـ

۵۹۰ ای دو بندۀ یزدان پرست، ستایش پاک یزدان را که سرمست ساغر آن دلبر
یکتاستید و از جهان بالاستید و به پرتو بخشش پروردگار روشن و خوش و
زیباستید و در این روز فیروز گویا و شنوا و بیناستید و دل و جان را به تابش

خورشید آسمانی آراستید. خوش‌خوا به خوی‌شما، خوش‌خوا به فرخنده روی‌شما، خوش‌خوا به زینده کوی‌شما، جانتان خوش‌باد. ع ع

هوالله

۵۹۱ حضرت رحمانا، دولت مرزبان ترک خاکدان نمود و به جهان بی پایان شتافت امیدی جز تو نداشت و غیر از تخم محبتت در مزرعه دل نکاشت از زندگی درجهان خاک بیزار شد و به ملکوت اسرار پرواز کرد. امرزنده و مهربانا، آن بی‌نوا را نوائی ده و آن بی‌سر و سامان را در پناه خویش سر و سامان بخش و آن فقیر را گنجی آسمانی عطا کن و آن اسیر را آزادی عالم بالا عنایت فرما. روشن کن، درخشنده نما، شادمانی بخش، کامرانی عطا کن، تونی دهنده و بخشندۀ و امرزنده و مهربان و علیک الباء الابهی. ع ع

هوالله

۵۹۲ ای بهرام وفادار، وفا‌جو باش و وفاخو، در عالم انسانی خصلت وفا سبب حصول اعظم آرزو و آمال است و علت تقرّب درگاه کبریا. موهبت الهی است و بخشش یزدانی هر وفادار مقبول درگاه پروردگار است و هر جفا پیشه مردود آستان کبریا. امیدوارم که وفادار باشی و مهرپرورد، رهبر یاران گردی و سبب صفائ قلوب دوستان، جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۵۹۳ ای بهرام، آسایش و آرام دل به مهر پروردگار است و شادی و سرور جان به محبت حضرت یزدان، الحمد لله پرتوی بر دل زده و جان را شادمان نموده ولی هر موهبتی باید روز بروز در ترقی و تزايد باشد وقوف سبب تدنی گردد، از خدا خواهم که روز بروز بر محبت الهیه بیفزائی و جان و دل را به این موهبت بیارائی، جانت خوش با. ع ع

هوالله

۵۹۴ ای مرد خوش، خوشا به حال توکه مرد خدا شدی و بنده آستان حضرت کبریا، روی به رخ دلجوی یار مهریان نمودی و آشفته موی آن مه تابان گشتی، شکرکن خدا را که به چنین بخششی مخصوص شدی و چنین دلبری در برگرفتی و چنین آهنگی بلند نمودی و چنین گلبانگی زدی، جانت خوش با. ع

هوالله

۵۹۵ ای بنده پارسی جمال ابهی، خوش باش و درنهایت نشاط و انبساط به یاد خدا مشغول شو، به مردی جوانمرد و باهوش و خردباش، مرد میدان یزدان شو و در عرصه کیهان جولان کن، تا ایوان کیوان را زیر پا بینی و آسمان را در خم چوگان، و عليك التحية والثناء. ع ع

هـ

۵۹۶ ای بندۀ حق، فیض مطلق جهان انسان را مانند جام جم سرشار نمود و جمیع ام را صلای موهبت کبری زد، تاکی از بااده آماده درخشن الهی سرمست شود و شادمانی کند و کامرانی فرماید، خوشا به حال نفسی که جرعه از پیمانه پیمان نوشید و به وجود و طرب آمد و به عبودیت آستان مقدس برخواست و در خدمت درگاه احادیث شریک و سهیم عبدالبهاء شد، جانت خوش باد. ع ع

هـ

۵۹۷ ای جمشید، بزم خورشید است جام جمشید به دور آر و پیمانه‌ای جدید
ببخش، با ده عشق بنوش و به جانفشاری بکوش تا آهنگ سروش به گوش رسد
و مست و مدهوش گردی، و عليك التحية والثناء ع ع

هو الابهى

۵۹۸ ای بنده آستان مقدس، دونامه از شما رسید مجال جواب نه لهذا به اختصار پرداختم، نامه الحمد لله نامی بود زیرا دلیل بر اتحاد و اتفاق یاران سبحانی، امروز مژدهای که دل و جان عبدالبهاء را شادمان نماید خبر دوستی و یکانگی احباب است که درنهایت محبت و الفت دست در آغوش یکدیگرند، الحمد لله تعالیم جمال مبارک در جمیع آفاق در ترویج است، ایران را به هیجان

آرد، عنقریب ملاحظه می نماید آیه مبارکه و یدخلون فی دین اللہ افواجاً تحقّق یافته، به جناب گشتاسب پورشهریار از قبل من نهایت محبت و مهربانی ابلاغ دار، پارسیان فی الحقيقة بندۀ آستانند و از راستان، از برای ابوی ایشان شهریار بزرگوار استدعای آمرزش و غفران از خداوند آفرینش می نمایم به جمیع یاران تحیّت مشتاقانه علی الخصوص جناب اردشیر خداداد برسانید، و علیک البهاء عبد البهاء عباس، ۲۴ ذیقعده ۱۳۳۹، حیفا

اوست خورشید درخشنده و بخشندۀ مهریان

۵۹۹ ای جمشید، سپیده دمید و خورشید درخشید، بهار رسید ابر فروردین گریست، اردیبهشت کیهان را بهشت برین نمود، سرو ببالید، مرغ بامداد بنالید، گل بشکفت و سوسن آزاد با زیان خاموش گوهر راز پنهان بسفت بزم کرم برپا شد و جشن سده درچمن آشکار گشت، جام جم در گردش آمد و آهنگ بارید بلند شد، ساز و آواز به میان آمد، چنگی ترانه آغازکرد و چنگ و پیمانه دمسازشد، خمر باده و می بجوش آمد، در انجمان گل نوشانوش در گرفت، مرغان چمن سرمست گشتند، تذروان می پرست شدند، با همه این های و هوی و غرش و فریاد و گفتگوی و جنبش آواز و گردش جام مشکبوی، مرغانی به جستجو نیامدند و به این گلستان نشتابتند، تو آوازی برآر و فریادی بزن بلکه بیدار گردند و هوشیار شوند. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۶۰۰ ای آمرزگار، بندۀ درگاه جمشید پناه به آستان برد و از راستان بود مشتاق
دیدار بود و سوخته و افروخته از آتش فراق، تشنۀ آن چشمۀ حیات بود و با
کمال آرزو طالب دیدار گشت، ای پروردگار گنه بیامرز، خطا عفو نما، قصور
منگر، به فضل و کرم معامله نما، آن مشتاق را بوثاق راه ده و آن مرغ سحر را
بر شجرملکوت ابهی به آهنگ و گلبانک خوش دمساز نما تا سکان ملاع اعلی
را به وجود و سرور و فرح آرد، تونی خداوند یکتا. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۶۰۱ ای صبور شکور، مفارقت قرینه محترمات فی الحقيقة جانگداز است و مورث
احزان و آلام، ولی آن مروارید به دریا رسید و در صدف موهبت بی پایان قرار
یافت تلثیله انوار مغفرت جست و لمعان عفو و موهبت یافت، او را در بحر
اسرار و جهان انوار خواهی یافت، از الطاف رب مجید امید چنین است که
با زماندگان مروارید درآغوش الطاف بی پایان حق پرورش یابند و مظہر الطاف
وبخشش گردند، و عليك البهاء الابهی، عبدالبهاء عباس، ۱۲ شوال ۱۳۲۹، حیفا

هُوَ اللَّهُ

۶۰۲ ای جوان دل و جوان جان، جوانی به دل و جان است نه به کالبد سست
بنیان، الحمد لله روحت زنده و قلبت به آتش عشق افروخته، بکوش تا روز بروز

این آتش شعله بیشتر زند تا به عنان آسمان زبانه کشد، جناب آقا میرزا
محمد علیه بها اللہ بسیار ستایش از وحدت یاران در آن سامان می نماید
از این خبر شادمانی رخ داد و رائحه مشگ رحمانی استشمام شد، تاتوانید
بکوشید که روز به روز اتحاد و یکانگی احباب از دیاد یابد تا امرالله در آن
خطه و دیار ریشه نماید والا پریشان گردد، آنچه فرستاده بودید در زمانی
بسیار مناسب رسید ازالطف الهی تمنی می نمایم که برکتی عظیم به یاران الهی
بخشد، وعلیک البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۶۰۳ ای ثابت بر پیمان، خوابی که دیده بودی تعبیرش این است، آن درخت تنومند
سدره مبارکه و شجره طیبه است که اصول در زمین دارد و فروع در آسمان و
آن حیوان مهیب شخصی است که نعیق بلند نمود و نعیب برافراخت به ظاهر به
سدره مبارکه آویخته و آن شیر دلیر غضنفر میثاق است که به یک اهتزازش آن
حیوان پرکین بر روی زمین افتاد و شجره مبارکه به جای خود استقرار یافت و
آن زن که بالای درخت بود آن شریعت الله است و خروس منادی الهی و
دلیل برآن است که امرالله به نهایت درجه آمال خواهد رسید، وعلیک البهاء
الابهی. ع ع

هوالله

۶۰۴ ای جوانمرد، جهانی مرد باش چه بسیار واقع شخصی عبارت از هزار انسان،
هر نفسی که در آئین یزدان ثابت بر هزاران شخص در کمالات انسانیه غالب،
یک گوهر رخشنده فائق بر هزار سنگلاخ و یک دل نورانی به از هزار قلوب
ظلمانی، لهذا یک جان پاک جهانی از رجال بود، امیدوارم که به این مقام فائز
شوی، جانت خوش باشد. ع ع

هوالله

۶۰۵ ای دو بندۀ صادق جمال مبارک، نامه شما رسید ولی بعد از آن که جناب
جمشید داراب و جناب شاپورجی موریس و جناب فرامورز اریا وارد شدند و
نهایت محبت و مهربانی با ایشان مجری شد، یک شب در اینجا بودند و
میهمان بودند، روز دویم به سوی ایران حرکت کردند، بسیار مسرور و
خوشنود شدند و سپارش ایشان به ایران مرقوم گردید، نهایت رعایت را
مشاهده خواهند نمود و خوشنود و مسرور خواهند بود، مطمئن باشید.
مکاتبی که عبدالبهاء به پارسیان مرقوم نموده به گجراتی اگر ترجمه شود
و به بعضی از پارسیان داده شود ضری ندارد، ولی اسماء باید مرقوم گردد و
اما مراد از دو چشم اسفندیار که به تیر رستم نابینا شد آن بصیرت است نه
بصر، و علیکما البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۶۰۶ ای پارسیان راستان، نامه رسید روز فیروز دیدار فراموش نشود ستایش ایزد پاک را که آن روزهای خوش به شادمانی و کامرانی گذشت و فراموش نشود و نخواهد شد، اما دیدار دو بار، این آرزوی من و شما هر دو بود ولی خدا چنین خواست که من به باختر شتابم و در آنجا یاد یاران نمایم و پرستش و خواهش کنم که نیروی آسمانی شما را یار و یاور گردد و دوستان دیرگاهی را شادمانی دهد و جان پرورد، زری که برای خرید زمین فرستاده بودید رسید و زمین خرید شد، جانتان خوش باشد. ع ع

هوالله

۶۰۷ ای بندۀ حق، جناب میرزا محرم درنامه خویش خواهش تحریر نامه‌ای به آن جناب نموده، این عبد نیز به نهایت حب و وفا حاجت ایشان را روا نمود و این نامه ارسال می‌شود، ای یار دیرین جهدی کن که خدابخش بخشش خدا گردد و از زمرة اصفیا شود و در حلقة حزب الله روز بروز ترقی نماید تا به اوج اثیر رسد و کوکب منیر گردد و پرتو تقدیس افکند، این است نهایت آرزوی هر شخص آسمانی و این است منتهی حاجت هر انسان نورانی، امیدم چنان است که به این مقام فائز گردی و به این موهبت حائز شوی تاسحاب فانقض گردی و مانند ابریهار در و گهر نثار نمائی، و علیک البهاء الابهی. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۶۰۸ ای مظہر بخشش، بخشش حضرت ایزد بر دو قسم است، آشکار و پنهانی، آشکار جمیع آنچه در وجود است آثار بخشش الهی است فانظر الى آثار رحمة ربک ولی این بخشش محدود است از تابع امثال و تشابه احوال، گمان بقا نمی شود ولی آن بخشش پنهانی یزدانی الى الأبد باقی و برقرار، لن يتغیر و لن يتبدل، زیرا فيض ابدی الهی است و موهبت سرمدی ربیانی ، اميدم چنان است که مطلع آن انوار گردی و مظہر آن آثار شوی، وعليک البهاء الابهی.

عبدالبهاء عباس

هُوَ اللَّهُ

۶۰۹ ای خداداد، دادخدا باش و بخشش جمال ابھی، تا رحمت عالم انسان باشی و موهبت حضرت یزدان، رهبر بشر گردی و هادی هر مهرپور، براستی و آشتی و محبت و مهربانی و الفت و یگانگی و آزادگی و پاکی دلالت فرما تا پورحکیم شوی و دستور رحمن ورحیم، آثار روحانیت و نورانیت و رحمانیت از جمیع ارکانت ظاهر شود، جانت خوش باد. ع ع

هُوَ اللَّهُ

۶۱۰ پروردگارا، این جانهای پاک از کیهان خاک بیزارشدند و به جهان راز پرواز کردند تا دست در آغوش بخشش و آمرزش تو نمایند، پروردگارا مهربانی

بخشنده‌ای این کنیز خویش و دو بنده را تابنده نما و زینده فرما و در باع
آسمانی سازنده و خواننده کن تا مانند مرغ بامداد در بهشت برین گلبانگ
آتشین زنند و آهنگ پرستش و نیایش و ستایش تو رادر درگاه بخششتلند
کنند، توشی آمرزنده وبخشنده و مهربان. عبدالبهاء عباس

هوالله

۶۱۱ ای کنیز الهی، نامه‌ای از پیش به شما نگاشته شد حال ورقه علیا شفاعت
مینمایند و خواهش نگارش نامه تازه می‌کنند، نام تو باقی و برقرار و ذکر تو
ورد افواه اولیای الهی، در مرور قرون و اعصار این نام نامی است و این یاد
باقی و هر کنیز عزیزی به عون و عنایت الهی نامتناهی متباهی، اولاد شاید بی
وفا گردند، احفاد شاید پر جفا شوند ولکن کنیزی درگاه الهی از اعظم
مواحب ریانی، این صیت جهانگیر است و این نسبت مانند سراج منیر، پس
مسرور و شادمان باش که منسوب به آستان یزدانی، و علیک البهاء الابهی.

عبدالبهاء عباس، ۵ ذیحجه ۳۸، حیفا

اوست توانا

۶۱۲ ای رستم، تهمتن هر چند پیل تن بود و مهتر اسفندیار روئین تن، هیچ تیغ و
تیری در او کارگر نبود ولی چه چاره که دیده را به تیری از دست داد، پس
آشکار شد که دیده از هرچیز نازنین تر است، دیده می‌باید، دیده می‌باید، و

این دیده بینانی هوش است و از بخشایش خداوند و فرهنگ دمساز به سروش
استه ع ع

هوالله

۶۱۳ ای سروش، هاتف غیب و سروش ملکوت ابھی این ترانه به گوش میرساند
عصر قرن شمس حقیقت است و دور دور حضرت احادیث قلوب مهبط سروش
است وارواح مؤید به عقل و هوش، در این کوراعظم کودک شیرخوار حکم شخص
بزرگوار دارد و طفل نورسیده دانا و بینا و پسندیده، زیرا حضرت یزدان به
صفت رحمانیت تجلی فرموده و جهانیان را به کمال محبت تربیت میفرماید، نه
تبیغ و تیر در میان است و نه شمشیر و آلت حديد، سلاح یاران الهی صلح و
صلاح است و شمشیر جهانگیر نطق و بیان و تقریر، و علیک التحية والشمام ع ع

هوالله

۶۱۴ ای خداوند و دود، بندهات فرود، به افق اعلیٰ صعود نمود و در ملکوت ابھی
ورود یافت، مشتاق دیدار بود به شاخصار اسرار پرواز کرد، ای مهریان به
گلشن دیدار راه ده و از محفل تجلی بهره‌دار فرما، روی دلجوی بنما و آن
خوشخوی رابتواز و مسرور و شادمان ساز، گناه بیامرز و نغمات بدیع بیاموز تا
به آهنگ جانسوز ملام اعلیٰ را محظوظ نماید، تونی آمرزنده و بخشندۀ و
درخشندۀ و تابنده و مهریان. ع ع

هوالله

۶۱۵ ای یار و دود، فرود مظلوم در دست طوس منحوس گرفتار شد امید وفا
داشت ظلم و جفا دید، گمان رعایت کرد به اهانت شدید افتاد، این است
شأن روزگار، لهذا از کسی امید مدار جز از خدا زیرا امیدوار بدون حق
مأیوس و نومید گردد و از عون و عنایت حق محروم شود کل ضعیفند و او
توانا و کل حقیرند و او بزرگوار، فرود اگر امیدش حصر در ربّ و دود بود
البته مقام محمود میبایافت ولی امید به طوس عنود داشت لهذا نومید گشت، تو
جز به خدا دل مده و جز از فضل و بخشش امیدوار مباش، این است سرور
جان و دل و این است آزادگی از جهان آب و کل، جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۶۱۶ ای بنده جمال ابهی، جمشید را گویند جامی جهان نما بود و بعضی برآنند
قدھی مرّصع به جواهر گرانبها، چون از آن جام نوشیدی مانند نهنگ دریا از
فرح صهباء جوشیدی و خروشیدی، آن جام هر چند فرح و شادمانی بود و
باعث طرب و کامرانی ولی نشناش دمی بود و دریايش شبنمی امایین جام
الهی به صهباء معانی سرشار است و نشناش باقی و پایدار، و عليك التحية
والثناء ع ع

هوالله

۶۱۷ ای بندۀ یزدان، جناب پامس مهربان در این آستان به یاد تو پر روح و ریحان
بود، هر دم به فکر تو افتاد و به ذکر تو هدم کشت، رفیق باید چنین شفیق
باشد و یار باید چنین وفادار گردد که در چنین انجمنی چون گل در چمن
به نسیم یاد یار مهربان بشکفده و طلب تأیید نماید، و علیک التحية والثانية

ع ع

هوالله

۶۱۸ ای کبیز خدا، گل و سنبل و ضیمران را بوی خوشی و رائحة دلکشی لازم،
نفحه معطره گل انسانی رائحة رحمانی است، اگراین بوی مشکبار از گل
انسانی انتشار یابد آن گل در گلشن دل بشکفده و آن غنچه در جنت ابهی
خندان گردد، از خدا بخواه که مانند گل در گلین الهی شکفته گردی و
رائحة طبیّه عشق یزدان منتشر نمائی، جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۶۱۹ ای کنیزان عزیزان خدا، برادر مهرپرور را ملاحظه نمائید که چقدر وفادار و
خوش رفتار است که در درگاه خداوند مهربان به یاد شما چنین همنشین
است دمبدم طلب الطاف نماید و آرزوی فضل و احسان کند، قدر این برادر را
بدانید زیرا سرور دوستان است و رهبر درگه حضرت یزدان، جانتان خوش

باد. ع ع

هوالله

۶۲۰ ای گشتاسب از فضل حضرت یزدان شادمانی کن و کامرانی نما که ترا
مقرب درگاه نمود و معتکف بارگاه، جام عشق سرشار کرد و از سورت با ده
معانی بی قرار، مشتاق دیدار کرد و مفتون زلف مشکبار، آتش عشق در دل
افروخت و پرده او هام بسوخت جان مژده وصل یافت و فرع منجذب اصل
گردید، قطره به دریا شتافت، ماهی لب تشنه در آب افتاد، زندگی جاودان
رسید، صبح موهبت یزدان دمید، دل و جان به جانان پیوست و روح از با ده
حق سرمست شد، طوبی لک و حسن مآب. ع ع

هوالله

۶۲۱ ای کنیز خداوند مهریان، ما در نیک اختر را بدرقه عنایت رسید و موفق به
خدمت گردید و چندی است در اندرون به نهایت راستی و درستی و خدا
پرستی مواظبت امور می نماید و از الطاف حضرت بی چون بهره افزون می
برد، الطاف بهاء شامل هر کنیز گردد خانم عزیز شود. پرتو آفتاب آسمانی
بر هر سری افتاد سروری نماید، حال فرخ الحمد لله با اتش مهر خدا رخ
برافروخته و در آستان پاک ایزد مقبول و مقرب شده و نهایت آرزو دارد که
الطاف بی نهایت پروردگار شامل حال آن دختر بیهمال شود، من نیز خواهش

ورجایم چنین است که مقرّب درگاه پروردگارآسمان و زمین شوی تاشادمان
و کامران گردی. ع ع

هوالله

۶۲۲ ای گوهر، درخشندۀ باش و پر لمعان، رخشندگی به پرتو مهر الهی است، آن
نور بر هر سنگی تابد لعل بدخسان گردد و گوهر رخشان شود، پس تا توانی
بر مهر یزدانی بیفزا تا تابنده و درخشندۀ گردی، جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۶۲۳ ای مروارید، باران نیسان بارید و کوه و دشت و دریا فیض جدید دید.
باران رحمت جمیع کائنات را حیات بخشد حتی لثای در صدف دریا مرتبط به
این فیض بی منتها، تجربه گردیده که فوائد باران محصور در بیابان نه، دریا
نیز از این فیض مستفیض، سالی که باران نباشد گیاه دریا نیز نرود و
حیوانات بحر اکری چراگاه نیابند، جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۶۲۴ ای بندگان حق، این عبد ضعیف به قوت روح تأیید شب و روز به نگاشتن و
بیان داشتن مشغول و به یاد یاران مأنوس و مألوف و اشتیاق روی و موی
دوستان و احساس خوی دلجوی یاران مهربان چنان این بی سر و سامان را

به اهتزاز آورده که با مرغان چمن دمساز گشته و هم آواز شده شب و روز به
یزدان بی انباز عجز و نیاز نماید و خواهش بخشش و پروردش و آسایش از
برای ایشان نماید، باقی جانتان همدم جانا نباد. ع ع

هوالله

۶۲۵ ای خویشان کمیز بهاء، دولت آن کمیز عزیز پاک جان از این دار فانی به
فضای آسمانی شتافت و به گروه پاکان و آزادگان پیوست لهذا محزون
مباشد، دلخون مگردید، زیرا اگر مرغی از قفس آزاد شد باید در هر بامداد
از برای او طلب امداد نمود که پروازش بیشتر گردد و به اوجی بلندتر پرواز
کند، وعلیکم البهاء الابهی. ع ع

ای خداوند بی چون، دولت زار و زیون را به بارگاهت رهنمون کن گناه
ببخش و خطأ بیامرز و در ایوانت بپذیر و بازماندگان او را مشمول نظر عنایت
فرما، توشی آمرزنده و مهربان. ع ع

هوالله

۶۲۶ ای نوشیروان، ساغر باده از خمخانه یزدان نوش روانت باد تاتوانی از می
مهر دلبر آسمانی میگسار شوتا ازمینای سرشار آن یار مهربان مستی به جهان
راستی و دوستی و آشتی بخشی، جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۶۲۷ ای دو مُؤمن بالله، خداوند بی مانند زن و مرد را آفریده که با یکدیگر در نهایت الفت آمیزش نمایند و زندگانی کنند و حکم یک جان داشته باشند زن و مرد دو رفیق و انبیس هستند که باید در غم یکدیگر باشند چون چنین باشند درنهایت خوشی و شادمانی و آسایش دل و جان در این جهان زندگانی کنند و در ملکوت آسمانی مظهر الطاف الهی گردند و الا درنهایت تلخی عمر بسر برند و هر دم آرزوی مردن نمایند و در جهان آسمانی نیز شرمدار باشند، پس بکوشید که با یکدیگر مانند دو کبوتر در آشیان آمیزش دل و جان ننمایند این است خوشبختی در دو جهان. عبدالبهاء عباس

هوالله

۶۲۸ ایزد مهریانا، جوانی در جهان زندگانی شادمانی و کامرانی در این جهان و جهان جاودانی خواهد، امید چنان است که نومید نفرماتی بنوازی و کار بسازی ع ع

هوالله

۶۲۹ ای نوشیروان، نوشیروان عادل به عدل و داد صیتش جهانگیر شد، ولی تو باذل باش و به باذل معروف و شهیر شو، زیرا باذل مافوق عدل است، عدل اعطایه کل ذی حق حق است، اما باذل فضل و بخشش است. البته این

اعظم از آن است، و عليك التَّحْيَةُ و الشَّانَةُ ع ع

هُوَ اللَّهُ

۶۲۰ ای زائر محترم، خواهش تو مقبول گشت و به نگارش آنچه خواستی پرداختم، طلب آمرزش به جهت شاهویر بهرام و گلبانو فولاد و بهرام شاهویر و هرمزدیار فولاد و مروارید اردشیر و سرور هرمزدیار و بانو هرمزدیار و خرمن بمان گردید، خداوندا، امیر سریر عفو و غفرانا، شاهویر بهرام را چون ستاره بهرام روشن کن، گلبانو فولاد را دادرس شو و دلشاد فرما و بهرام شاهویر را در ملکوت اثیر بلند کن و هرمزدیار فولاد را قصری در جهان آسمان بنیاد کن و مروارید اردشیر را شیر بیشه خویش کن و سرور هرمزدیار را غرق انوار فرما و بانو هرمزدیار را مشام مشکبار کن و خرمن بمان را خوشه چین خرمن عفو و غفران کن، تونی آمرزنده و بخشنده و مهربان و توشی دهنده و درخشنده و آمرزنده در جهان آسمان. عبدالبهاء عباس

هُوَ اللَّهُ

۶۲۱ ای بندۀ درگاه حضرت پروردگار، از قرار روایت برخی از تواریخ سلف چنین معلوم که نخستین پادشاهی که تاج نهاد و بر تخت بنشست و دیهیم پادشاهی بیاراست کیومرث بود، اما در آغاز کامرانی بود و شادمانی، ولی انجام پشیمانی شد و ناتوانی، هر چند کشور گشود ولکن عاقبت به دیگری تسليم

نمود، اگر چه سریر بیاراست لکن منتهی به حصیر شد هرگاه سر را به افسر زینت داد لکن به پایان افسر از سر برافتاد و نصیب شخص دیگر شد، یاران باید سلطنتی طلبند که ابدیت و سرمدیت از لوازم ذاتیه آن باشد تاجش مانند گوهر موّاج بر اعصار و قرون اشراق نماید و تختش باخت فیروز توأم و همدم باشد، این تاجداری و شهریاری مخصوص هر اسیر زنجیر آن موی مشکبار است، پس تو به جان و دل بکوش که چتر و علمت در جهان آسمانی بلند شود و بخشش یزدانی باشد، حمد کن خدا را که به این کشور منور رسیدی و نغمه جان پرور شنیدی و آثار جلیل اکبر دیدی حال رجوع به آن دیار نما و مشام ها را بنفحة محبت اللہ مشکبارکن، جانت خوش باد. ع ع

هوالله

۶۲۲ ای رب الاریاب، بندۀ تو گشتاسب از فراق بی تاب شد و درتب و تاب افتاد لهذا پرواز نمود تابا قدسیان هدم و همراز گردد. عبدالبهاء عباس

هوالله

۶۲۳ ای خداوند مهریان، بندۀ درگاهت اردشیر پور بهرام را از پستان غفران شیرده و چاکر بارگاهت مهریان پور بهرام را بخشنده و مهریان باش و کنیز عزیز آستانت فیروز دختر سروش را سروش عالم بالا کن جمیع را در دریای عفو و احسان غریق نما و به رفیق اعلیٰ فائز کن، ای خدای مهریان توفیقی

ده تا کل با وجود عدم استحقاق درسایه شجره احادیث راحت و آسایش یابند و در جهان بالا هریک شمعی روشن و ستاره درخششده گردند، پرده موهبت از رخسار روشن و ساطع شود و آثار عفو و رحمت از جمیع جهات محیط و باهر، دریاغ الهی راه ده و در حدیقه تقدیس منزل بخش در انجمان یزدانیان حاضر کن و در محفل رحمانیان مأوى ده از جام سرشار فوز به لقا سرمست کن و در جشن ابدی از صهباً مشاهده جمال پرنشته نما، توئی مقتدر وتوانا، توئی بخششده و مهربان. ع ع

هوالله

۶۳۴ ای آمرزنده، این بندگان را تابنده فرما و در گلشن عالم بالا خواننده کن و در بزم آسمانی سازنده نما و در میدان قرب و وصال بازنده فرما، و در بالین عزت ابدیه نازنده کن، توئی دهنده و بخششده و آمرزنده و مهربان.

عبدالبهاء عباس

هوالله

۶۳۵ ای پروردگار ای آمرزگار، این خوش بختان جهان خاک را بدرود نمودند و به عالم پاک صعود نمودند شیفته تو بودند و فریفته روی و خوی تو، دلی پاک داشتند و جانی تابناک، آتش شور و وله چنان برافروخت که آنان را جامه تن بسوخت و روح مانند مرغان چمن به گلشن تو پرواز نمود، آمرزگارا خطا

بیامرز عطا ببخش صفا پده وفا بفرما توئی بخشنده و مهربان. عبدالبهاء عباس

هوالله

۶۳۶ ای یاران مهربان من، مهربان آذر به جهت جمیع شماها نامه مخصوص طلبیده ولی افسوس که من فرصت ندارم جمیعاً مینگارم، در جمیع اوقات بیاد شما دلشادم و از الطاف الهی عون و عنایت میطلبم تا مورد اسعاف گردید و مشمول عنایت خفی الاطاف شوید و علیکم البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۶

جمادی (۲) ۲۸، حیفا

هوالله

۶۳۷ ای هوشیاران، پرتو ایزد مهربان بر سر آن یاران زد هوش و گوش بیدار شد و همراز فرشتگان آسمان گردید، دل زنده شد، جان ترو تازه گشت، بخشش آسمانی رسید و سپیده امید دمید، رستگار باشید کامکار باشید، جانتان خوش باد. عبدالبهاء عباس، ۴ کانون اول ۱۹۱۹، حیفا

هوالله

۶۳۸ ای یاران و کنیزان الهی، هرچند در آن سامانید و ما در این سامان ولی همسایه نیم و جیران و همدمیم و هم مکان، زیرا در سایه درخت امیدیم و در جنت نعیم، دریک محفلیم و در یک منزل پناه ما کوی دلبر است و توجه به

سوی آفتاب انور، در گلشن ابهائیم و روشن و تابان، نور محبت اللہ از روی
کل درخشندہ، ستایش خداوند آفرینش را که از آلایش تفرقہ نجات داد و در
سایه سرا پرده خود منزل و مأوى بخشدید، جانتان خوش باشد. ع ع

هوالله

۶۳۹ ای احبابی الهی، شکرخدا را که آن جانهای پاک از عالم خاک رستند و به
فرشتگان خوبان افلاك پیوستند، یعنی خوی آسمانی یافتند و به خلوتگاه
حضرت رحمانی پی برندند. عبدالبهاء عباس

هوالله

۶۴۰ ای جانهای پاک، پاکی جان و تابناکی دل به محبت یزدان است، الحمد لله
که شما بهره و نصیب بردید و از فراز و نشیب گذشتید و به درگه دوست پی
بردید، آهنگ جهان بالا شنیدید و بانگ سروش به گوش آوردید، درنگ
نمودید، هوش و فرهنگ یافتید و در بارگاه خداوند کیزان مقرب شدید،
شکر کنید خدا را که بخشش آسمانی رسید و دل و جان را آزادی بخشدید،
صبح امید دمید و ساحت دل و جان روشن گردید، جانتان خوش باشد. ع ع

هوالله

۶۴۱ ای خداوند مهریان، این یاران را یاوران نما و این دوستان را پرستش آستان
بخش، روز بروز روشن تر کن و دلکش تر فرما، درگلشن ابھی گلهای خوشبو
نما و در سپهر بالا ستاره های روشن کن، توشی دهنده و بخشنده و مهریان.
عبدالبهاء عباس، ۱۰ ربیع الاول ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۶۴۲ ای دوستان حقیقی، جناب زائر خواهش نگارش نامه می نماید ولی عبدالبهاء
فرصت و مهلت ندارد، چاره اکتون آب روغن کردنی است مختصر این است
که از شرق و غرب چون باران فروردین نامه های مشکین پیاپی میریزد و ابدأ
مهلت خواندن مفقود تا چه رسد به جواب، ولی از هیجان دل و جان باز به
نگارش مشغول تا بدانید که این دل چگونه پر جوش و خروش است در پناه
جمال مبارک باشید و آکاه از اسرار آن ملیک مقتدر، در هر شامی شیرین کام
گردید و هر صبحگاهی روشن و تابان، و عليك البهاء الابھی. عبدالبهاء عباس

هوالله

۶۴۳ ای حضرت بی چون، این نفوس را به راه راست رهنمون شو و واقف بر سر
مکنون و رمز مصون فرما و در سبیل خویش آزاد از بیگانه و خویش کن، توشی
دهنده و بخشنده و مهریان. عبدالبهاء عباس

هوالله

۶۴۴ ای نفوس مبارکه، جناب زائر خداداد به جهت شمانهايت مراد آرزو می نماید و آن نامه عبدالبهاء است من نيز اين تمنا دارم ولی چه توان نمود که فرصت مفقود و مهلت غير موجود با وجود اين می نگارم و برب الملکوت می نالم و میزارم و ياران را بخشش آسمانی طلبم و موهبت ريانی جويم اين را بدانيد که اين دل و جان به محبت ياران دريای بي پایان، ارتباط روحانی محکم و محبت رحманی مسلم و دل پرجوش و خروش مانند يم، ولی نگارش قليل و کم زيرا فرصت نیست و مهلت کمتر از شبینم، زیان قاصر است ولی احساسات قلبیه كامل، و عليکم البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس

هوالله

ای زائر محترم جناب احمد ابوالقاسم که در بوشهر به ذکر حضرت رحمان پرموج و هیجان است آن يار عزيز را از قبل من پیام اشتیاق برسان و بگو در نظری و مهر پروری و پراثری و با میوه و ثمری، و عليک البهاء الابهی.
عبدالبهاء عباس

هوالله

۶۴۵ ای پروردگار بزرگوار، اين بندگان خاکساررا در درگاه خويش پناه ده وازبيگانه و خويش آزاد فرما، دربهشت برين نازنين کن و کام شکرين فرما، زندگان را

آزادگان کن و خفتگان کوی خاموشان را درپناه خویش سرو سامان بخش،
تونی آمرزنده و مهریان. عبدالبهاء عباس

هوالله

۶۴۶ آمرزگارا، ایزد بزرگوارا، این جانها مانند مرغان تیزپر از دام خاکدان آزاد
شدند و به جهان آسمان پرواز نمودند، از لانه خاک رهیدند و به آشیانه
جهان پاک پریدند، به این امیدند که در گلشن روشن جهان بالا بر سرو با غ
بهشت نشیمن جویند و در کاخ آمرزش جای گیرند، خداوند مهریانا هر روان
پاک را به بارگاه ایزدی راه ده و هر مستمند بیچاره را در مینوی همایون
خویش ارجمند فرما و در دریای دهش و بخشش انداز، و دیدن روی تابان
روا دار، توشی دهنده و بخشنده و آمرزنده و مهریان، و علیکم البهاء الابهی.

عبدالبهاء عباس

هوالله

۶۴۷ ای دوستان بندۀ بهاء و خویشان شهریار بهمرد، برادر مهریان شما را در نامه
خویش یاد نمود و خواهش نگارش نامه نموده، من نیز چون برادر را مهرپرور
دیدم به جان و دل به نگارش این نامه پرداختم تا بدانید که چه قدر
دلبندید و جان پسند و در این سامان همدم دل و جان این مستمند، ای
خویش و پیوند شهریار ارجمند، ستایش خداوند آفرینش را که دیده را بینش

داد و دل را آسایش بخشد و جان را از آلایش آزاد نمود و به جهان آسایش
رهنما کرد، همه یاران یزدانی را درود و پیام برسانید. ع ع

هوالله

۶۴۸ پروردگارا، گودرز پارسی خفته بود بیدار شد، بی هوش بود هوشیار گشت،
شهسوار لشکر آزادگان شد و در پهن دشت کرمان و طهران سمند
جانفشنایی بتاخت و به چوگان آسمانی گوی مهربانی بربود، خداجو بود،
خداگو بود، نیک خو بود، روشن روی بود، تا آنکه به قزوین رفت و به
دوستان همدم و همراز گشت، به یاد تو بود پرستش تو مینمود، ستایش تو
میکرد، آسایش آفرینش خواست، ناگهان آماج تیرگشت، و به خون خاک
رنگین نمود، خدایا بلند کن، ارجمند فرما، خورسند کن، گزند روا مدار تا
بوی تو شنود و راز تو یابد و سوی تو پوید و کوی تو آید و روی تو بیند، ای
پروردگار این خون پاک را در راه خود بپذیر و درجهان بالا این جان را تابناک
کن، توشی مهربان و توشی بخشنده جان و روان، و علیه البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۶۴۹ ای کنیز شورانگیز ایزدی، زنهای جهان همه چون گوسفندان گمشده بیابان
بی سر و سامان تو به شبان آسمانی پی بردی و در گله فرخنده ایزدی داخل
شدی، در پناه خدائی و برراز آسمانی آکاه، اگر بانوهای جهان بدانند که تو

چه بخششی یافته همه رشک برند، پس تو به سپاس خداوند بی نیاز پرداز و
علیک البهاء۔ عبدالبهاء عباس، ۲۵ شعبان ۱۳۳۷

هوالله

۶۵۰ اى ياران پارسيان، هر قومی از اقوام روز فیروزی داشتند و در آن روز جشن
عظيم برپا نمودند و بزم شادمانی و طرب برپا کردند. امروز روز شماست وقت
سرور و حبور شماست زیرا آفتاب پارسی از افق ايران درخشیده و به جميع
آفاق نور پاشیده عنقریب ايران محسود عالمیان گردد و ايرانیان مغبوط
جهانیان شوند و عليکم البهاء الأبهی۔ عبدالبهاء عباس، ۱۷ ع ۲ سنده ۱۳۳۸،
حیفا

هوالله

۶۵۱ اى شیرین، شکرین باش و مانند انگلین، یعنی حلاوت محبت الله ولذت معرفت
الله را بنما به جان جاناًن قسم که این حلاوت نه در شهد و شکر است و نه
در قند مکرر و عليك التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۶۵۲ اى دو فرزند و برادر مهریان مهریان، شکر خدا را که دوران را نزدیک نمود
و بیگانگان را آشنا فرمود محروم را محرم راز نمود و خفتگان را بیدار

کرد، امیدوارم که ایران را دوباره رشک جهان خواهد نمود و فارسیان را در دو جهان سرفراز خواهد کرد تا رخها روشن گردد و سینه ها محل راز خداوند ذوالمن شود بشارت باد شما را که شب حرمان به پایان آمد و روز روشن پیشدادانیان دوباره طلوع نمود، جانتان خوش باد. ع ع

جناب دستور بهرام روشن روشن باد

۶۵۲ زیان به ستایش خداوند بی چون و بی نشان باز کن و آغاز ستایش نما که چندی بود ایران باختر گشته دوباره خاورشد خورشید آسمانی درخشید و کشور روشن گردید تو بکوش تا ستاره آن سپهر گردی و چراغ روشن آن کشور شوی اگر آشفته موى دلبر گردی و شیفتة روی آن یارمهپرور شوی بدان که گل گلشن گردی و سرو جویبار و چمن شوی دستور دستوران بnde آستان بینی و سرور آزادگان را چاکر و پاسیان یابی، جانت خوش باد.

هوالابهی

۶۵۴ ای بندۀ آستان الهی همنام تو اردشیر سبب شد که ایران پریشان سر و سامان یافت و در میانه قلوب التیام حاصل شد مهر و محبت به میان آمد زیان به ستایش یکدیگر گشودند خیرخواهان ایران جمیع عاشق و معشوق شدند و با یکدیگر پیوستند این سبب شد که ایران ویران آباد گشت و ایرانیان از ظلم و طغیان رومیان رهائی یافتند حال امید من چنان که تو نیز روش همنام

گیری و سبب الفت و محبت و التیام بین یاران شوی تا چون شمع برافروزی و
چون ستاره بدرخشی، جان شادمان باشد. عبدالبهاء عباس، ۹ رمضان ۱۳۲۹
حیفا

هوالله

۶۵۵ ای یار پارسی، دانستی که به راستی یزدان رهبری نماید و به خدا پرستی
برساند، خداوند را بستا که ره راستان پیمودی تا به این گلستان بی بردى
خوشای خواشا که به چنین بهشت برین ره یافته و درخ از بیگانگان بتاتفتی و به
پناه یار مهربان شتافتی، تا توانی به پاداش این بخشش نوازش بیگانه و
خویش نما و هر بی سر و سامان را یار مهربان گرد و هر بینوا را بخشش
یزدان شو، هر دلخون را هدم جان باش و هر نومید را صبح امید گرد،
تشنگان را آب گوارا شو و مردگان را جان بخشا. از یزدان خواهم که
هردم کامران گردی و به آرزوی دل و جان شادمان شوی، دلت خوش باشد.

ع ع

هوالله

۶۵۶ ای یزدان، بهرام مهربان برای ما در آمرزش طلبد و بخشش جوید و عفو گناه
خواهد و جان آگاه طلبد. ای پروردگار خطاب پوش گناه ببخش ستاری نما
غفاری کن و از هر گناهی پاک و مقدس فرما، توئی بخشنده گناهان و

درخششندۀ از مشرق غفران. ع ع

هوالله

۶۵۷ ای رستم من، فی الحقيقة تهمتني و دشمن جان هراهرمن، یزدانی ؑ، نورانی ؑ، رحمانی ؑ، و دلیل براین شجاعت تخدمات در وقت شدت به جناب ملا عبد الغنی علیه بهاء الله الابهی و سائرین احباباً. و همچنین ضجیع محترمهات بسیار زحمت کشیده از خدا خواهم که در مقابل این زحمات و مشقات پرتو الطاف شامل گرد دو بخشش و اسعاف حاصل شود، و علیک التحیة و الشام. ع ع

هوالله

۶۵۸ ای جانهای پاک، جناب مهربان از شدت مهربانی در نامه خویش نام و نشانی از شما داده و از فرط محبت عبارت در نهایت حلاوت، و دلالت بر تعلق کامل داشته، معلوم است که مفتون شما و از شدت مودت مجنون شماست لهذا من مسرور شدم و از فرط شادمانی بنگاشتن این نامه پرداختم تا بدانید که در عالم وجود اعظم مواهب محبت قلوب است لکن شرط اینست که به عموم باشد و امیدوارم که جمیع دوستان مفتون یکدیگر باشند و معشوق همدیگر و به این سبب آفتاب مهر و وفا خاور و باختر را پررضیاء و منور نماید. ای پروردگار پدر مهربان بهمن را به صحن چمن درآر و به فضای روشن راه ده، روی روشن کن و از عفو و غفران پیرهن جوشن بخش و در صون الطاف به

احسن او صاف مفتخر فرما. ای خداوند آن تشنه به چشم تو وارد و آن
مشتاق به ملکوت جمال ناظر و آن آواره به وطن اصلی وارد و آن بیچاره به
درگاه عنایت واصل پس آنچه سزاوار بارگاه آسمانی است شایان و رایگان
فرما، توئی آمرزند و توئی بخششند و مهربان. ع ع

هوالله

۶۵۹ ای یار پارسی من، جمشید هر چند مانند خورشید درخشید ولی امروز روشنانی
رخ یاران بیش از پیشینیان است زیرا به پرتو آفتاب محبت الله زمین و
آسمان را روشن نمایند افق امید را کوکب نورانی شوند و مطلع آمال را صبح
رحمانی و عليك التحية و الشام. ع ع

هوالله

۶۶۰ ای یار پارسی من، رستم تهمتن پیل تن بود و اسفندیار شهسوار میدان
گپرودار، هر دو زور بازو نمودند ولی تو زور جان خواه و نیروی آسمان جو،
پرتو بخشش خداوند آفرینش بر تو افتاد و فرخنده مژده شاه بهرام به تو رسید
پس بکوش که کشور دلها بکشانی و مرز و بوم را از بانگ بوم بیزار نعائی،
جانت خوش باشد. ع ع

هـوـالـلـه

۶۶۱ ای یار پارسی، توفیق الهی ترا به ارض مقدس رساند و به با غبانی با غ فردوس
مشرف ساخت شکر کن فضل حضرت بیچون را که به چنین موهبتی موفق
کرد. کنیز عزیز الهی حرم خویش را پیام مهریانی برسان و همچنین جناب
آقا سروش و آقا جمشید را و همچنین پدر و مادر خورشید را و همچنین
مهریان را و همچنین متعلقین آقا سروش را. ع ع

هـوـالـلـه

۶۶۲ ای خسرو مهریان، در پاریس محض خاطرتو به دائره فتو غراف رفتم دومرتبه
خطاب و زیارت گرفت ولی زیارت تمام نشد دفعه سوم رفتم خلف وعد نمود با
وجود تعیین وقت فتوغرافی به دیگران پرداخت لهذا مراجعت نمودم ولی
دفعه اولی که نطق بود خوب در آمد دفعه ثانیه که فقره اول زیارت بود آن
نیز خوب در آمد ولی دفعه ثالث چون خلف وعد نمود فقره ثانیه زیارت گرفته
نشد لهذا اعتذار مینمایم از الطاف حق امیدوارم که در کهف حفظ و حمایت
الهیه محفوظ و مصون باشید، جمیع یاران را تحیت امنع ابھی برسان و علیک
البهاء عبدالبهاء عباس

هـوـالـلـه

۶۶۳ ای سرمست باده پیمان درکمال روح و ریحان به بقعة مبارکه نوراء وارد شدی

و بُوي خوش گلستان حضرت رحمن را استشمام نمودی و به منتها آمال و آرزوی روحانیان فائز گشتی حال مراجعت به هندوستان نما و به نشر نفحات قدس در میان طوائف مختلفه مشغول شو البته تائیدات الهیه شامل گردد و الطاف بی نهایت ریانیه چهره گشاید و در جمیع امور آثار فضل رب غفور را مشاهده خواهید نمود. و علیک البهاء والتحیة والشأن. ع ع

هوالله

۶۶۴ ای ایزد مهربان نوجوان سهراب کمیاب از گلشن زندگانی بهرامی نبرده و از بستان کامرانی نصیبی نیافته در عنفوان جوانی دار فانی را گذاشت و به درگاه توشتافت زیرا از عالم خاک بیزار بود و آرزومند عالم پاک بود در این بستان فانی افسرده و پژمرده شد تا در آن گلشن رحمانی ترو تازه گردد از زندگانی این خاکدان بیزار گشت تا حیات جاودان یابد پروردگارا آرزوی دل و جان او را شایان و ارزان کن و خسرو خوش خو را صبور و وقور و غیور کن تا تحمل این مصیبت کبری نماید و به اجر موعود شکیباتی موفق و مؤید گردد توئی آمرزنده و بخشندۀ و مهربان. عبدالبهاء عباس، ۷ اکتوبر

۱۹۱۹

هوالله

۶۶۵ خداها بهرام خسرو آرزوی کوی تو نمود تا روی تو بیند بال و پر بگشود تا

سوی تو پرواز نماید ای پروردگار آمرزگار مهربانی آمرزش فرما آسایش ده و در درگاه خویش آرامش بخش مست دیدار کن و پایدار فرما و خسرو مهربان را بخشش بی پایان ده و در میان همگنان به پرتو ایزدی روشن و نمایان کن و اسفندیار بهرام را آرام ده نیک نام فرما پیام آسمانی بخش شیرین کام نما از شام کدر آشام برهان و به روشنانی آسمانی مانند سپیده دمیده فرما بمان بهرام را در درگاه پنده آگاه کن و در آستان پاسبان فرما مهر پرور کن سرور فرما تونی دهنده و بخشنده و مهربان. ع ع

هوالله

۶۶۶ ای خسرو خوشخواز روزی که مفارقت حاصل همیشه احساسات محبت متواصل همواره به یاد تو بودم و طلب عون و عنایت از برای تو مینمایم در پاریس احبابی الهی بسیار مشتاق تو بودند و ذکر ترا مینمودند ملاحظه نما که محبت چه قدر موثر است هر یک چون خسرو میگفتند تبسم مینمودند باری امید از حضرت پروردگار چنان است که شب و روز بکوشی تا پونه لانه و آشیانه مرغان الهی گردد و نغمه و ترانه یا بهاء الابهی به اوچ بالا رسد و عليك البهاء الابهی. ع ع

هوالله

۶۶۷ ای ثابت برپیمان نامه شما به تاریخ ۱۴ شباط ۱۹۱۹ رسید الحمد لله دلالت بر

روحانیت و نورانیت احبابی الهی داشت امید چنان است که این لطافت و علویت روز به روز از دیاد یابد شب و روز به درگاه الهی عجز و نیاز آرم و احبابی رحمانی را تأثیدات سبحانی طلبم و امید ورود خبرهای خوش دارم که دلیل جلیل بر سلوك و حرکت یاران به موجب تعالیم الهی باشد جمیع دوستان را تحیت مشتاقانه برسان مبلغ نود و پنج لیره که ارسال نموده بودی رسید و
علیک البهاء الأبهي. عبدالبهاء عباس، ۱۰ آذر ۱۹۱۹

هوالله

۶۶۸ ای خسرو من، شب و روز نمیگذرد مگر آنکه به یادآنی و به خاطرگذری ایام پاریس در نظر است از خاطر نمیرود ایامی چند که هدم بودی بسیار خوش گذشت شیرین و پرحلالت بود و خوش و پر مسرت البته تو هم به خاطر داری بلکه یک روزی دیگر آید باز هم آغوش شویم و درجوش و خروش آئیم. جناب یوسف شت به ارض مقدس آمد و به آستان ایزد دانا مشرف شد حال مرخص گشت و به رأی من در تابستان به پونه خواهد آمد میهمان شما خواهد گشت در حق او نهایت رعایت را مجری دارید و بقدر امکان دراجرت تخفیف دهید و هدم و همراه گردید و او را مشغول نمائید و در هر ساعت تسلی خاطر بنمائید تا قلبش راحت شود و علیک البهاء الأبهي. عبدالبهاء عباس، ۲۳ اکتوبر

۱۹۱۹، حیفا

جناب خسرو، به جهت معيشت او تدبیری نمائید که این جزئی که دردست

دارد تمام نشود بسیار رعایت این شخص لازم است، جلیل است و پس از
توانگری بی چیز شده است. عبدالبهاء عباس

هوالله

۶۶۹ ای سلاله حضرت خسرو، خسرو مگو یک جهان مهر و وفا و محبت و صفا بکو
روح مصوّر است و محبت مجسم دائمًا بشوش است و خندان و پر روح و
ریحان شکر کنید خدا را که چنین پدری دارد که ثابت بر ایمان است و
غمخوار و مهربان و علیکم البهاء الأبهي. عبدالبهاء عباس، ۲۸ جمادی الاول

۱۳۳۸، حیفا

هوالابهی

۶۷۰ کنیزان خداوند بی مانند نظر عنایت باشماست و کمال مرحمت شامل
شما در آستان مقدس جمال قدم روحی لاحبائه الفدا کنیزان پر تمیزید و در
عتبه مقدسه حضرت احادیث اماء خاضعه خاشعة شورانگیز، ابر رحمت بلند
گشته و باران عنایت در فیضان است صبح موهبت طالع و لوامع آثار فیض و
برکت ناطع از فیض قدیم و نور افق توحید به کمال تضرع و زاری مستدعاً
هستم که آن کنیزان آستان را موفق برخدمت یزدان فرماید تا در جمیع شئون
و احوال و اطوار و عادات و رفتار و گفتار و کردار، روز به روز ترقی نمایند و
اطفال خویش را به آداب الهی در کمال همت تربیت نمایند الیوم احبابی الهی

را فرض و واجب است که اطفال را به قرائت و کتابت و تعلیم و دانش و آداب تربیت نمایند تا آنکه روز بروز در جمیع مراتب ترقی کنند اول مریّی اطفال ما درانند زیرا طفل در بدوانش و نما چون شاختر و تازه باشد به هر قسم بخواهی تربیت توانی اگر راست تربیت کنی راست گردد و در کمال موزونی نشو و نما کند و این واضح است که ما در اول مریّی است و مؤسس اخلاق و آداب فرزند، پس ای ما دران مهربان این را بدانید که در نزد یزدان اعظم پرستش و عبادت تربیت کودکان است به آداب کمال انسانیت و ثوابی اعظم از این تصور نتوان نمود و التحیة و الثناء علیکن یا اماء الرحمن.

ع ع

هوالا بهی

۶۷۱ ای پندگان الهی ذکرتان در این انجمان الهی دائم و مستمر و یادتان همدم شب و روز یاران ثابت و راسخ عنایت و رعایت و حمایت و رحمت جمال قدیم و حضرت کریم را مشاهده نمائید که در چنین اقلیم دوستان قدیم را به یاد و ذکر یاران دیرین پر روح و ریحان میفرماید و اهل شرق را به روح اهل غرب مسرور و مشعوف مینماید خاور و پا ختر را با هم دست در آغوش کرده و آفاق را در ظل خیمه وفاق در آورده و این از فضل و موهبت شمس حقیقت است.

ع ع

هُوَ اللَّهُ

۶۷۲ ای ثابت بر پیمان، مکتوب مرقوم ملاحظه گردید و مقصد مفهوم شد، سؤال از حرکت و سکون اشیاء نموده بودید که به اراده حق است، یقین است، زیرا مدد وجود از فانض الجود است اگر به وجود امداد از حق نرسد کائن از کائنات به حرکت نیاید، ولی مقصد و مراد این نیست که جبری در میان است، بلکه مراد این است اگر مدد منقطع شود جمیع کائنات از حرکت بازماند، مثلاً اگر مدد روح از اعضا و اجزای هیکل انسانی منقطع گردد، از برای هیچ عضوی حرکتی نماند، ولکن این حرکت به رضایت و خواهش نفس است نه روح، چه بسیار واقع که روح تقدیس جوید، و جان جانان طلبد، ولکن نفس امارة مسلط شود، و انسان را به حرکتی مبتلا نماید که سبب کدورت روح شود، در این مقام است که ذکر میشود، لاحركة ولاسکونَ الاَ باللهِ اماً مسئلله رویا که مشاهده نمودی همین است که دیدی، وَإِنَّ جنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ الْبَتَهُ جناب ابن ابهر بر آن دو نفس ابتر غالب گردد و آن دو شخص نفوosi هستند که به معارضه و مجادله به حق پردازند، اما مسئلله حرف ثالث این را در خاطر داشته باشد عاقبت ظاهر خواهد شد این رویا مطابق واقع است، و عليك البهاء الابهی ع ع

هُوَ اللَّهُ

۶۷۳ ای رستم بهمن احبابی بندر عباس فی الحقیقه ثابت و مستقیم و خداشناستند

آنان را از قبیل بندۀ آستان جمال ابھی عباس نهایت اشتیاق و شکایت از فراق
ابلاغ نما هر صبح و شام آرام نیابم و به درگاه خداوند مهریان استغاثه کنم و
آنان را فیض ابدی و فوز سرمدی خواهم علیهم بهاء اللہ الابھی. ع ع
پروردگارا کنیز درگاه مادر رستم و پدر بزرگوارش را در دریای رحمت
مستغرق فرما و در پناه عفو و مغفرت منزل و مأوى بخش و در جوار الطاف به
عنایت مخصوصه بنواز توانی آمرزنده و غفور و رحیم و رحمن. ع ع

هوالابھی

۶۷۴ آمرزنده و مهریانا این جانهای پاک از زندان خاک آزاد شدند و به جهان تو
پرواز نمودند نیکخو بودند و مفتون روی تو و تشنه جوی تو در زمان زندگانی
بنفحه رحمانی زنده شدند دیده بینا یافتند و گوش شنوا داشتند از هر
بستگی آزاد بودند و پیوسته به عنایت خرم و دلشاد حال به جهان راز پرواز
نمودند تا در جوار رحمت بر شجره طوبی لانه و آشیانه سازند و به نغمه و
ترانه پردازند خدایا این نفوس را گناه بیامرز و از چاه به اوج ماه برسان در
گلشن الطاف راه ده و در چمن عفو و غفران پناه بخش سرور آزادگان کن و
در حلقة مقربان درآر بازماندگان را نوازش فرما و آسایش بخش و زیور عالم
آفرینش کن تا به ستایش تو پردازند و به تسبیح و تقدیس تو پردازند توانی
عفو و توانی غفور توانی آمرزنده و مهریان. عبدالبهاء عباس

هوالله

۶۷۵ خداوندا بی مانندا ماه بانو آهنگ مینوی تو نمود پر بکشاد پرواز نمود و رستم و سهراب تشنۀ دریای تو بودند و آرزوی کوی تو نمودند و به سوی تو شتافتند تا از جوی تو بنوشند آمرزگارا بخشش دریغ مدار و این بیچارگان را در پناه خویش بنواز و در جهان راز با پاکان دمساز فرما توئی دهنده و بخششندۀ و مهربان. عبدالبهاء عباس، ۲۶ رمضان ۱۳۲۷

هوالله

۶۷۶ ای ثابت بر پیمان اشعار بلیغ و نظم بدیع که در سلاست مام زلال بود ملاحظه گردید چون به ذکر جمال قدم رسیدم نهایت شادمانی حاصل شد که آن بليل معانی در گلشن حقائق و اسرار آهنگی بلند نموده که اهل ملکوت را به وجود و طرب آورده نوش جام نوشین بدست گرفته و با ده سرور به کام مشتاقان ریخته و نیشها را نوش گردیده مرغ خوش الحان شده و لحن بدیع سروده و نغمه جدید ساز کرده و مرغان چمن را به وجود و طرب آورده بی اختیار این بیت سعدی به خاطر آمد این مطرب از کجاست که بر گفت نام دوست، تا جان و جامه بذل کنم بر پیام دوست،

باری آرزوی عبدالبهاء چنان است که آن مرغ سحر درستایش و نیایش جلیل اکبر هر دم قصائد و محامدی چون لولو مکنون منظوم نماید و محمد و نعوت اسم اعظم روحی لاحبائه الفداء بر زیان راند. جمیع یاران را از قبل من تعیت

ابدعاً بهی ابلاغ دار. ع ع

هوالله

۶۷۷ ای افروخته آتش عشق قصیده غراء و فریده نوراء که مانند آب روان در تهنیت عید رضوان از قریحه شما جاری و ساری شد بمعاینه ماء زلال بود و شیرین تر از چشمہ سلسل، تشنگان را عذب فرات بود و مشتاقان را اشارت و بشارت بی پایان خوشای قریحه سیال را و خوشای طبع بی مثال را که در این ایام بحر معانی موجی زند و از قریحه و زیان فیضان نماید و به محمد و نعوت جمال ابهی پردازد ستایش ربَّ کریم کند و نیایش نباء عظیم نماید نافه مشکبار بگشاید و برجهان رایحه طبیبه نثار نماید تو شکر کن خدا را که به چنین موهبتی موفق شدی و به چنین عنایتی مؤید، یاران الهی را جمیعاً از قبل عبدالبهاء بنواز و روی و موی بپوس و تحیت ابدع ابهی ابلاغ دار، و علیک البهاء الأبهی. ع ع

هوالله

۶۷۸ ای نوش باهوش نظمی که از قریحه الهام صریحه آن بلبل چمنستان معانی ساری و جاری گشته بود دیدم و چون به ابیات بندگی عبدالبهاء رسیدم نهایت سرور و فرح و حبور و بهجت و مسرت حاصل گشت زیرا گوش عبدالبهاء جز به نغمه عبودیت درگاه جمال ابهی متلذذ نگردد لهذا به خط

خود جواب مرقوم مینمایم تا یاران بدانند که من از ذکر بندگی چه آزادگی
حاصل مینمایم و جز این گلبانگ و آهنگ خوش، دل و جان را شادمانی ندهد
و کامرانی نبخشد باری در این اوقات نهایت سعی و کوشش در تبلیغ امرالله
بنمایند زیرا روز میدان است و وقت گوی و چوگان جمیع یاران را مشتاقم.

ع ع

هوالله

۶۷۹ ای شاعر باهر و ناظم ماهر مضمون اشعار بدیع بود و ابیات جلیل در سلاست
آب روان بود و در حلووت رشک شهد جنان ولی عبدالبهاء به ستایش جمال
ابهی روح و جان یابد و به حرکت و اهتزاز آید در حق خویش فنای محض و
صرف محظ خواهد و از آن نغمه سرور و حبور یابد در ایام مقدس اعیاد و
سائمه قصیده غرا در ستایش جمال ابهی انشاء نما و اگر ذکر عبدالبهاء
خواهی در نهایت قصیده و غزل مجرد ذکری از عبودیت و محیت این عبد
فانی کن و به درگاه احادیث عجز و زاری نما که به خدمت مؤید گردد و به
بندگی آستان موفق شود و من نیز در حق تو به نهایت تبتل عجز و زاری دعا
نمایم و از درگاه احادیث طلب عون و عنایت کنم که همواره موفق به نظم
محامد و نعوت الهی گرددی و سبب هدایت بندگان ریانی شوی یاران را از قبل
عبدالبهاء با نهایت روح و ریحان و بیان اشتیاق تحيیت ابدع ابهی ابلاغ دار و
علیک البهاء الابهی.

ای پروردگار بهرام را آرام بخش و از جام مدام عفو و غفران سرمست نما
گناه بیامرز رخ بر افروز بدرقه عنایت فرست خلعت مغفرت بده تاج موهبت عطا
کن بر سریر رحمت استقرار ده، توئی آمرزنده گناهان توئی بخشنده مهریان.

ع ع

هوالله

۶۸۰ ای ثابت بر پیمان اثر خامه ملاحظه گشت امیدوارم که اوراق رویا عاقبت به
نظر آید مطمئن باش گریه و زاری منما و دلیل بر آن که اوراق دو مرتبه به
نظر خواهد آمد این عبارت است که فرمودند حواله به دریای رحمت کردیم و
آن روشنی خورشید که در افق آسمان نمودار شد نیز برهان براین و آن
الواحی که در رویا دیده شده و آبی از آن میچکید آن تعالیم الهیه است که از
آن آب حیات می چکد. باری مطمئن به فضل و الطاف حضرت بی چون باش
که به راه رضای ایزد مهریان رهنمون خواهی شد من نهایت محبت را به تو
دارم و جناب میرزا محمود نهایت ستایش را از شما مینماید لهذا مطمئن باش
و عليك البهاء الأبهي. عبدالبهاء عباس، ۸ صفر ۱۳۲۸ حیفا

هوالله

۶۸۱ ای یاران عبدالبهاء هر چند نامه شما مفصل بود ولی جواب بنناچاری مختصر
داده میشود دو سبب دارد یکی عدم فرصت و دیگری حکمت، بعبای از

قدیم مطرح انتظار احباب بود و به کرأت از لسان مبارک اسم آن شهر صادر شد چون به این الطف موفق یعنی از لسان مبارک نامش استماع گردید و مطرح انتظار احباب بود امید چنان است که بعیای در هندوستان گلستان ایمان و ایقان گردد و مرکز صدور آثار و انوار شود ما در این انتظاریم دیگر یاران باید بدانند که این علویت کبری را چه گفتار و رفتار و کرداری لازم و چه انجذاب و ولهی لازم و چه انقطاعی و تقديسی فرض و چه روحانیت و نورانیتی لایق اميدواریم که به عنایات کلیه خفی الالطاف انوار عدل و انصاف بتايد و به آنچه سزاوار حزب مظلوم است ظاهر و محظوم گردد هذا منتهی املی و منائی و غایة بغيتی و رجائی در خصوصی که مرقوم نموده بودید انشاء الله قرار محظومی داده میشود محزون مباشد مغموم مگردید موج دریایی بی پایان رحمانی نه چنان قوت دارد که این وقایع را که مانند کف است حکمی باشد عنقریب به قوت موج وجه دریا از کف پاک و مقدس میشود و

عليک البهاء الأبهى ع ع

هو الله

۶۸۲ ای همدم محترم بر پیمان ثابت بمان ومحکم و استوار شو یاد یاران کن و همدم دوستان گرد دلجهوشی بیچارگان کن و خوشخوشنی با درماندگان هر ذخی را مرهم باش و هر دردی را درمان اعظم الفت و یگانگی خواه و دوری و بیگانگی فراموش کن عالم انسان مقتضی الفت است و سزاوار بشر آمرزش و

محبّت، این است صفت پاکان و منقبت آزادگان و عليك التحية و الشام ع ع

هوالله

۶۸۲ ای زائر مطاف ملام اعلى شکر کن خدا را که به موهبت کبری و عطیه عظمی زیارت مطاف ملام اعلى موفق گشتی الطاف بی پایان شمول یافت تا چنین موفقیت حصول گشت هر دم اگر هزار شکرانه نمائی از عهدہ شکر این موهبت بر نیائی. به به مرد بهرام پیام این مشتاق برسان از درگاه خداوند آکاه او را خواهش راحت و آرام نمایم و به اردشیرخسرو نهایت مهربانی از قبل من ابلاغ دار از عون و عنایت حضرت احادیث او را صون و عون بی نهایت طلبم به جوانمرد گشتاب سب تحیت ابدع ابهی ابلاغ دار او را روحانیت عظمی و نورانیت عالم بالا طلبم و عليك و عليهم البهاء الأبهی، عبدالبهاء عباس

غره رمضان ۱۳۳۹، حیفا

هوالبهی

۶۸۴ ای ثابت بر عهد خوب لقبی از برای عائله انتخاب نمودهای بهتر از این لقب لقبی نمیشود این لقب الی الا بد در خاندان و دو دمان باقی و برقرار خواهد ماند البته به آنچه از لوازم این لقب مبارک است قیام خواهید فرمود و اطوار و رفتاری جلوه خواهد کرد که این لقب به تمام معانی آن تحقق و تجسم خواهد نمود از خدا خواهم که در جمیع موارد الطاف بی پایان گردی و نفوس

را دلالت بر ثبوت بر عهد و پیمان نمائی فرصت بیش از این نیست مختصر مرقوم میشود. عبدالبهاء عباس، ۲۵ صفر ۳۹، حیفا

هوالا بهی

۶۸۵ ای ثابت بر عهد و پیمان نامه شما که به تاریخ ۲۷ رجب سنه ۳۹ بود رسید مضمون چنان عبدالبهاء را مفتون نمود که نزدیک بود بگردید و آن آرزوی شما به شهادت کبری این نعمه آهنگی بود که اهل بارگاه قدس را به وجود و طرب آورد این نهایت تمنای تو و من دیگر الامر بیدالله يفعل مايشاء و يحکم مايريد. این جام سرشار را چشم اشکبار سزاوار و این درخشندگی را شکوه موهبت کبری لایق و شایان، به قول ملا اقتلونی اقتلونی یا ثقات انَّ فی قتلی حیاتاً فی حیات و امیدوارم که به بقعة مبارکه مشرف گردی. موعود جمیع ملل ظهور کلی بود و ظهور کلی مطابق جمیع علامات این اصلی است از عنایات آن ظهور کلی استدعا مینمایم که آباء و اجداد کل را در بحر غفران غرق فرماید و از خدا خواهم که چنان موئید گردی که حتی بیگانگان حیران گردند و عليك البهاء الأبهی. عبدالبهاء عباس، ۱۲ شوال ۱۳۳۹، حیفا

هوالله

۶۸۶ ای بنده حق فرامرز دلیر شهریار بوم و مرز بود و در شطرنج جهان وزیر و فرز ولی هر چه بود در ارض بود تو در سایه فرامرز آسمانی و شهریار بوم و مرز

یزدانی در آتا چون اختران در مطلع کیهان رخ بدرخشی و بمثابه فیض جان
اهل جهان را بپروری این بخشش خداوند است نه قوه استعداد و لیاقت
مستمند. ع ع

هوالله

۶۸۷ ای یاران عبدالبهاء، نامه شما رسید بیان اشتیاق نموده بودید من نیز بسیار
مشتاق دیدار شما هستم و از الطاف محبوب آفاق امیدوارم که باز ملاقات
حاصل گردد و شما را در عدسیه در نهایت سرور و فرح مشاهده نمایم این
خدمتی که به آن قیام دارید عین موهبت الهی است زیرا تعلق به ملکوت ابھی
دارد خدمت به امرالله است لهذا تائید از خدا طلبم که موفق به آن گردید
هوای عدسیه در سال اول موافق نیامد لکن بعد از یک سال مزاج به آن هوا
امتزاج یابد و زحمت و مشقتی چندان نماند شنیده‌ام که در این سال گذشته
از هوای آنجا زحمتی وارد ولی استمرار نخواهد یافت زائل خواهد شد مطمئن
باشید با وجود این راضی به زحمت شما نیستم یک موی شما را به هزار باغ
نمیدهم و به درگاه خداوند بی چون عجز و زاری کنم و شما را بخشش
نامتناهی طلبم و علیکم البهاء الأبهي. ع ع

هوالله

۶۸۸ ای دوست حقیقی نامه شما رسید شکر خدا را که دلیل بر راستی و دوستی

و خداپرستی بود هر چند شما به ظاهر از ما دورید ولی فی الحقيقة در حضورید زیرا روابط وحدت و یگانگی و عواطف پاکی و آزادگی در میان است از الطاف خداوند بی مانند امید چنان است که همواره در صون و حمایت الهی باشید و روز به روز بر ایمان و ایقان و ثبوت بر پیمان بیفزایید و عليکم البهاء الأبهي. عبدالبهاء عباس، ۳ اکتوبر ۱۹۲۱، حیفا

هوالله

۶۸۹ ای رستم ستایش نما پروردگار را که در بزم پرستش سازنده و بازنده و خواننده هستی و با مرغان جهان راز هم آهنگ و هم آوازی و با فرشته و پری هدم و هم راز سرور نژاد خویش را نام سهراب بگذار امید چنان است که راه لهراسب گیرد و به خوی گشتاسب آرایش یابد جانت خوش باد.
عبدالبهاء عباس، ۲۶ رمضان ۱۳۳۷

هوالله

۶۹۰ تهمتنا همنامت دلیر و شیرگیر بود جهان را به ضرب شمشیر تسخیر نمود حال تو نیز باید چنین شجاعت و رشادتی بنمایی ولكن نه به تیغ تیز و تیرخطرانگیز بلکه به زیان شکرین و نطق شیرین و اخلاقی چون شهد و انگبین این تیغ جان نگیرد روان بخشد خراب نکند آباد نماید خانمان بر نیندازد تأسیس بنیان آسمان کند خوشا به حال کسی که با فرشته و سروش

هم نفس گردد و الهام غیبی یابد و به نفس رحمانی زنده شود جانت خوش
باد. ع ع

هوالله

۶۹۱ ای پرورگار مستمندیم توانگر فرما بی نام و نشانیم نام و نشان بخش در
زحمتیم راحت عنایت کن پریشانیم سرو سامانی ده توئی مقتدر و توانا و توئی
خداآوند بی همتا. عبدالبهاء عباس، ۴ ذی قعده ۱۳۲۸، حیفا

هوالله

۶۹۲ ای راستان، خداوند مهریان آرامش جهان خواست تا آفرینش آسایش یابد و
آنینه آفتاب جهان افروز گردد ولی بی خردان آلایش جویند و در آزمایش
افتد آن چه بخشش است که خدا خواسته و جهان را به آن آراسته و این چه
فرومایگی است که سبب مردگی و افسردهگی و پژمردهگی است یزدان پاک
چنان خواهد و این گروه بی باک چنین خواهند شما ستایش نمائید که آنچه
او خواسته خواستید و از خواب بر خواستید و برآستی جان و دل آراستید
جانتان خوش باد. ع ع

هوالبهی

۶۹۳ ای شهریار الحمد لله پنج برادر مهرپرورید و هر یک از دیگر بهتر و خوشنتر

بهرام الحمدلله در پناه حق آسوده و آرام باد، خدامراد را از حق امداد،
اسفندیار یار وفادار، رستم از درد و غم آزاد، شهریار رسوای آن دیار و
شیرین مادر نازنین و بهمرد در پناه زندگانی ابدی سرمهد از بخشش خداوند
آفرینش امیدوارم که گناه کل را آمرزش نماید و جانها را آسایش بخشد و به
محبت خویش آرایش دهد و از آزمایش نجات دهد. در خصوص اقتران مرقوم
نموده بودید آنچه در ایام طفویلت قبل از بلوغ و رشد از طرف پدر و مادر
واقع در آئین بهین مقبول نه بعد از رشد و بلوغ کار راجع به طرفین است اگر
طرفین نهایت رضایت دارند و یکدیگر را قبول نمایند و ابوبن نیز راضی
باشند عقد اقتران واقع گردد والا فلا وعليک البهاء الأبهي ع ع

هوالله

۶۹۴ اى جوان پارسى هر کس ستایش از تحمل زحمات و مشقات تو مینماید فى
الحقيقة چنان است از الطاف جمال مبارک امیدوارم که پارسیان عدسيه کل
موفق به رضای الهی و خدمت امرالله گردند، کل را از قبل من نهایت اشتیاق
برسانید وعليهم البهاء الأبهي ع ع

هوالله

۶۹۵ اى خسرو، خسروان عالم را شهریاری موقت است و تاجداران امم را کلاه
داری و آئین سروری مدت قلیلی، ولی خسروانی یاران الهی دائمی و شهریاری

دوستان حقیقی ابدی، تاجی از محبت‌الله برسرداری که تلاؤ و برآقیش چشم
دانایان را خیره نماید و گوهر آبداری درافسرداری که درخشندگیش افق
آفرینش را روشن کند پس به شکرانه‌اش درنشر نفحات‌الله کوش تابنام ملت
را دراین جشن اعظم دعوت نمانی و برخوان نعمت حاضرسازی والبهاء علیک.

ع ع

هوالله

۶۹۶ ای جان پاک دستوران در خواب و تو بیدار و اهل ریاضت در نهایت غفلت و
تو هشیار مدّعیان عشق کاهل و باطل و تو سرمست با ده محبت نیر آفاق شکر
کن که پرتو شمس حقیقت چنین عنایتی درحق تو نمود و علیک البهاء الابهی.

ع ع

هوالله

۶۹۷ ای خرمن پربرکت، دهقان‌ها بعداز زحمات بسیار که بکارند و بدرونند
خرمنی اندوده نمایند ولی تو بی زحمت خود خرمن گشتی و برکت آن انجمن
شدی از الطاف حضرت رحمن امیدم چنین است که خرمنی آسمانی شوی و
برکتی ایزدی گردی و نهایت مهربانی از قبل من به لعل برسان و همچنین به
ما در مهربان پری پیام روحانی ابلاغ کن و به هرمز خدابخش تحيت و درود
برسان و به اسفندیار ولد هرمز نهایت اشتیاق ابلاغ کن و به رستم ولد بهرام

سلام سلامت انجام برسان و عليك البهاء الابهی ع ع

هوالله

۶۹۸ ای ثابتان بر پیمان نام مبارک یاران و کنیزان ایزدی خوانده شد از خواندن ملاحظه گردید که آن نامه معدن جواهر است امید چنان است که این جواهر در نهایت لمعان و صفا در انتظار جلوه نماید معدن سنگ هر چند آب و رنگ دارد ولکن از احساس و انجذاب و تعلق به خدا محروم و بی خبراست اما جواهر نفوس در نهایت درخشندگی و تابندگی اند و احساسات روحانی و انجذابات وجودانی دارند هر یک از کنیزان باوفا و احبابی با صفا گوهر بحر الهی است و جوهر صدف رحمانی و در نهایت احساس و انجذاب پس جواهر حقیقی این نفوسنده حمد خدارا که در این دور بدیع شما گوهرکان هدایتید و ذرا گرانبهای دریایی موهبت پس به شکرانه رب احادیث پردازید که چنین الطافی شامل و چنین عنایتی کامل و عليکم البهاء الابهی عبد البهاء عباس، ۱۱

محرم ۳۲۸

هوالله

۶۹۹ ای عزیز نامه تو رسید الحمد لله جام هدی از دست دلبر یکتا نوشیدی و مفتون آن معموق رعنا گشته و آرزوی رضای خدا مینمایی من نیز به درگاه الهی پناه برم و از برای پدر تو طلب بخشش و آمرزش نمایم و ما در ناتوانست را

از حضرت رحمان بخشش بی پایان طلبم جانت خوش با د. ع ع

هوالله

۷۰۰ ای آشفته روی دلبر یکتا چنان است که مرقوم نموده بودی آنچه در قرون
اولی اشرف نفوس عالم انسانی تمنا مینمودند تو به آن رسیدی و از جدائی
قرین مهریان فرید من محزون مباش به جهان حضرت بی چون پرواز کرد آن
مفتون جمال رحمانی به عفو و مغفرت ریانی مقرون شد مطمئن باش
عبدالبهاء عباس، ۲۲ صفر ۱۳۳۹، حیفا

هوالله

۷۰۱ ای پور خداداد از خدا خواهم که در کشور یزدان به مهر دلبر بهاء کیخسرو
شوی و رهبر گردی و گلشن جان پرورد شوی یزدان پاک به پرتو بخشش خاک
را تابناک نماید کهتر را مهتر کند و پشه را جولان باز تیز پر دهد مور را مهر
کند و افسرده را مه تابان سپهر نماید جانت خوش با د. ع ع

هوالله

۷۰۲ آمرزنده و مهریانا داورا دادگرا کمیز درگاه ملکی به جهان پاکی شتافت پس
جان تابناک نما و در دریای بخشش غریق کن و از فضل و عنایت نصیب ده
بیامز و بنواز و در جهان راز به فرشتگان دمساز فرما توئی بخشنده و دهنده

و آمرزنده و مهریان. ع ع

هوالا بهی

۷۰۳ ای بندۀ آستان نامه رسید نهایت آرزوی حضور به عتبۀ مقدّسه مکلم طور نموده بودی ماذون حضوری و به جمیع یاران فارسی از قبل عبدالبهاء تحيّت ابدع ابهی ابلاغ دار یاران را یاوری پروردگار خواهم و دوستان را قربیت آستان و امیدم چنان است که یاران پارسی به خدا پرستی بر جمیع ملل و نحل تفوق یابند شهسواران باشند و به چوگان همت کوی سبقت و پیشی را از میدان برپایند و علیک البهاء الأبهی. عبدالبهاء عباس، ۱۳۲۹ ذیقعده، حیفا

هوالله

۷۰۴ ای یار عزیز نامه شما رسید و مضامین معلوم گردید. امید از لطف خداوند مهریان چنان است که ترا تأثید بر عبودیت آستان نماید، فضل و موهبت بھی پایان ارزان کند. یاران پارسی باید چنان برافروزنند که شیراز را روشن و منور فرمایند شب و روز بکوشند و مانند آتش شعله زنند چون شمع برافروزنند و چون ستاره بدرخشند و مانند فرشتگان در روی زمین قوه نافذه گردند و انجمن عالم را منادی آسمانی شوند جان ببخشند زنده بنمایند شادمانی آرند کامرانی بخشنند و علیک البهاء الأبهی. ع ع

هوا لله

۷۰۵ ای دو چراغ روشن نامه شما شادمانی داد زیرا ساغری بود سرشار از با ده
شناشی پروردگار ستایش خداوندگار را که یاران پارسی فرشتگان
آسمانیند و سرمست از با ده شادمانی از خدا خواهم که روشنانی دلها گردند
و جان فشانی به جانها بخشنده در باغ و راغ آسمانی گل صد برگ خندان
گردند و در جویبار دانائی سرو روان شوند جانتان خوش باد. ع ع

هوا لله

۷۰۶ ای اردشیر من حمد خدا را که بیشه هدایت را شیری و نیستان عرفان را
غضنفری دلیر، چون مهلت نیست مختصر مرقوم گردد همئی نما که جمیع
پارسیان نورانی گردند و به آتش عشق بر افروزند جانت خوش باد. ع ع

هوا لله

۷۰۷ ای کنیزان عزیز حضرت یزدان امة الله مروارید چون به بقעה مبارکه رسید سر
به آستان مقدس نها ده خاک پاک بوسید و طلب عون و عنایت بهر آن کنیزان
الهی نمود پس بدرقه عنایت رسید و بشارت فیض نامتناهی داد تا آن کنیزان
در زمرة نسوان موقید به فضل و موهبت یزدان گردند و به جوش و خروش
آیند و از جام لبریز محبت الله سرمست و مدهوش گردند من نیز چون نامهای
نامی شما شنیدم از دل و جان کوشیدم که شاید از برای هر یک نامهای

نویسم ولی عدم فرصت مانع از این همت شد باوجود این یک نامه نگارم و امیدوارم که سبب انتعاش قلوب گردد و علت انتباہ نفوس شود نظر عنایت جمال ابهی از ملکوت اخفي منعطف به اماء رحمان است تأیید و توفیق از هر جهت میرسد ولی استعداد و استحقاق لازم زیرا باران بهاری گلشن آرائی نماید ولی در خاک شوره جز خاری به بار نیاورد پس معلوم و واضح گردید که اول استعداد و پس از آن امداد لازم تا مشام اشتیاق باز نشود نفحات قدس گلشن دماغها معطر ننماید امیدوارم که همواره دیده ها به مشاهده انوار روشن باشد و دماغها به استشمام نفحه اسرار رشك گلزار و چمن گردد و علیکن البهاء الأبهي. ع ع

هوالله

۷۰۸ ای رستم دستان میدان واسع است جولان باید گوی بخشش حاضر است تحریک چوکان لازم امیدم چنین است که تو شهسوار این میدان گردی و جولان دهی و گوئی بربانی و علیک البهاء الأبهي. ع ع

هوالله

۷۰۹ ای یار دیرین نامه مشکین در بهترین دمی رسید خواندم و ثنای یاران بر زیان راندم ستایش پروردگار آفرینش را که یارانی چند از بند آزمایش رهائی یافتد و از آسایش و آلایش این جهان درگذشتند آشفته روی آن دلبر مهربانند و

گرفتار مهر آن یار بی‌نشان. در خصوص اقتران فارسیان با سائر طوائف مرقوم نموده بودید در این آئین دلنشیں این بار سنگین از دوشها برداشته گشته از هر گروه و هر آئین گرفتن و دادن هر دو جائز، اما در مسئله اعلان زردشتیان که هر کس بر شریعت آباء و اجداد ثابت نیست از دفن گاه محروم تا توانید مدارا نمایند زیرا اگر مدارا ننمایند فصل خواهد شد و تبلیغ مشکل شود اگر چنانچه امری واقع و نگذاشتند که در دفن گاه دفن گردد و مقاومت شدید کردند در قبرستانی که عنقریب اتمام یابد دفن کنید و اجرای احکام بقدرتی باید که سبب فزع و جزع و اغتشاش و فصل نگردد تا آن که امر الهی اعلان شود بعد از اعلان باید احکام کتاب اقدس بتمامها اجرا شود اگر آن وقت نفسی ذرهای فتور کند مردود درگاه ربّ کبریا و منفور اهل بهاء است زیرا خطری در اجرای تمام احکام نخواهد ماند جمیع یاران الهی را تحیت ابدع ابهی ابلاغ نمایند و علیکم التحیة و الثناء ع ع

هوالله

۷۱۰ ای بندۀ جمال ابهی دو دست نیاز به درگاه خداوند بی‌انباز دراز نما و به بارگاه پروردگار نماز آر و بگو، ای مهربان یزدان من و ای مهرپرور جهانبان من چه ستایش نمایم که سزاوار آستان پاکت گردد و چه نیایش کنم که شایان درگه خداوندیت شود مگر آنکه ناتوانیم را نمایان کنم و به نادانی خویش آگاه گردم ای خداوند بی‌مانند بخشش فرمودی و بینش بخشیدی و

شناشانی دادی چون پرده برانداختی و رخ برافروختی و جهان را به آتش
مهرت بسوختی این بندۀ را نیز بهره‌ای از دریای بخشش بخشیدی ستایش ترا
نیایش ترا. ع ع

هوالله

۷۱۱ ای پور رستم امروز شجاعت و مردانگی جرأت و جسارت و فرزانگی امانت
است امانت دیانت است دیانت صداقت است صداقت استقامت است
استقامت. ع ع

هوالأبهی

۷۱۲ ای خادم در آستان شکر کن خدا را که موفق بر آن شدی که در درگاه
الهی خدمتی کنی و در آستان رحمانی پاس نعمتی بداری اگر بدانی چه
موهبتی بود که به آن فائز گشتی و چه رحمتی بود که حائز شدی پری
بگشائی و از کثرت فرح و بشارت به جهان الهی پرواز نمائی. عبدالبهاء ع

هوالأبهی

۷۱۳ ای بندۀ درگاه یزدان بخشایش خداوندی را در این روزگار بنگر که مانند
من و تو در این آستان فرخنده و خجسته اختريم و دستوران و مجتهدان دور و
کور و رانده درگاه اگرچه خاریم ولی از بستان یزدانیم و اگرچه بی سر و
سامانیم آواره بیابان اوئیم جانت خوش با د. بندۀ آستان بها ع

۷۱۴ ای اردشیر، ای شیر بیشه عرفان، نامهات در سال گذشته هرچند رسید ولی فرصت تحریر جواب نشد لهذا موقوف به امسال شد. ای بندۀ جمال ابھی از شرق به غرب شتافتی و از خاور به باختر پرواز نمودی امیدم چنان است که اخترت اوج گیرد و در نهایت درخشندگی از افق آن سامان تابان گردد و
علیک البھاء الابھی.

هوالله

۷۱۵ ای بندۀ الھی وفات کیخسرو سبب اندوه و احزان شد ولی مطمئن باش که این وفات عین حیات است جان نداد جان یافت مفقود نشد موجود گشت نتائج این صعود را بعد در سلاله او مشاهده خواهی نمود که عنایات الھیه احاطه کند و موهبت ابدیه حاصل گردد اطفال را در آنجا تربیت نمائید و در مکتب به تحصیل معارف تشویق و تحریض کنید اگر در اینجا مکتبی بود آنان را حکما به اینجا میآوردم ولکن مکتبی نیست و تربیت و تعلیم بهر آنها خواهم لهذا در آنجا مواظبت نمائید که خوب تربیت و تعلیم شوند، به نهایت درجه به آنان مهریانم والدۀ کیخسرو را از قبیل من تحيّت برسانید و بنوازید و بگوئید که آن مرحوم را در ملکوت غفران چون مه تابان یابی و دو پسر مرحوم را از قبل من ببتوئید و ببوسید و علیک التحیة و الثناء ع ع

هوالله

۷۱۶ ای بندۀ یزدان، از دل و جان آهنج کوی دوست نمودی و به بقعه مبارکه
شناختی و در انجمن رحمانیان درآمدی و ذکر دوستان مهربان نمودی واز
برای هر یک نامه‌ای خواستی ولی من از بی‌مجالی ناچار برآنم که یگانه نامه
نگارم و دوستان را یاد آرم و سلام و پیام ارسال دارم پس شاه ویر را رخی
منیر خواهم ودلی جبرئیل طلب تانسانی جدید گردد ورستم و رشید و
هرمزدیار را گروه ابرار شمرم و محرم اسرار خوانم و رستم خداداد را آرزویم
چنان که مظہر الطاف خداوند بی‌انداد گردد و همایون خسرو را از قبیل
عبدالبهاء پیام آشنائی برسان و بگو چنان به خداوند نزدیک شو که هر طالبی
و سالکی خسرو را پیرو گردد. ای اسفندیار بهر پریدخت به درگه یزدان
عجز و نیاز نمودم و طلب آمرزش و غفران کردم و از برای به مرد رستم زیان
به شفاعت گشودم و از ملکوت ابھی طلب عنایت و مغفرت کردم ای
اسفندیار به جمیع یاران پارسی پیام من برسان و بگو ای یاران دیرین نور مبین
از خاور ایران اشراق نمود و به پرتو هدایت کبری آفاق را روشن کرد جهان
از نفخه صور الهی در جنبش است و عالم آفرینش از تجلی حضرت یزدان در
نهایت آرایش این تخم پاک درخاک تابناک کشته گشت اکنون دیده تن به
مشاهده رهنمون نه عنقریب بروید و سبز و خرم گردد چشمها روشن شود و دل
و جان شادمان گردد ایران جنت رضوان شود و خاور و باختر از فیض شمس
حقیقت آئینه جهان بالا گردد و علیکم البهاء الابھی. ع ع

۷۱۷ ای بهرام بابهره گمان منما که فراموش شدی زیرا بندۀ حلقه بکوش جمال مبارکی و دانا و پرهوش و برهان واضح و عیان زیرا دستوران که خود را سرور دانایان میشمردند روزی که خورشید آسمان حقیقت درخشید محروم و بینصیب شدند ولی تو محرم راز شدی و از اهل نیاز گشتی. ع ع

هوالله

۷۱۸ ای بهرام درخشن و لعل بدخشان، در خانه سرای دارید و منزل و مأوى در لانه و آشیانه و کاشانه آوارگان نمودهاید من یک روز آسایش در آن کلبه و خانه آرزو مینمایم و شما روز و شبانه چند سال در آن خانه آرمیده قدر این مسکن بدانید زیرا آن سرای مبارک است و پاسبانش عنقریب ملوک عالم
عبدالبهاء عباس

الله ابھی

۷۱۹ ای دوستان الهی آنچه مرقوم نموده بودید ملحوظ افتاد از حدائق معانیش نفحه خوش استشمام گردید الیوم قلوب یاران بهائی گلشن رحمانی است و عبارات و کلماتشان بوی آن گلستان حقيقی و اوراق چون نسیم بهاری این است که مکاتیب را نفحات است یکی نفحه فردوس است و دیگری نفحه ریاض قدس دیگری نفحه گلشن دیگری نفحه گلخن باری از فیوضات جلیله رب قدیم

امیدوارم که روز بروز در مراتب استقامت بر امرالله بیفزاید و چنان از افق امکان بدرخشد که آیات باهره ملکوت ابھی گردید والبهاء علیکم و علی کل ثابت علی المیثاق. ع ع

ای پروردگار، خویش و تبار و یاران اسفندیار و هرمزدیار را آمرزش فرما در دریای غفران مستغرق کن و به فضل و موهبت معامله کن و ای آمرزگار بیامرز ای مهربان شادمان کن تونی عفو غفور.

چون آن جناب در دستان فارسیان به تعلیم مشغول این عمل مبرور نزد خداوند بسیار مقبول حال به خدمت عموم مشغولید مداومت نمائید استقامت کنید چه که تربیت اطفال خدمت به حضرت احادیث است والبهاء علیک انشاءالله وقتی اذن حضور داده میشود. ع ع

هوالله

۷۲۰ ای فریبزر پارسی از قرار معلوم شما به تعلیم صبایای حضرت شهید مشغولید این زحمت شما در درگاه احادیث مقبول و سبب تقرب عتبه کبریا است البته نهایت همت را مجری دارید تا آن ورقات در لسان انگلیسی نهایت مهارت حاصل نمایند زیرا آن ورقات طبیات تعلق بمن دارند و همت در تعلیم آنان خدمت به آستان مقدس است و علیک البهاء الأبهی. ع ع

هوالابهی

۷۲۱ ای کنیز الٰهی نامه شما رسید امیدوارم که عاقبت تو خیر باشد و اسباب آسایش و راحت و خوشی فراهم آید اگرچه در دنیا راحت و آسایش محال است هیچ نفسی درین جهان تنگ و تاریک نورانیت خوشی نیافته و نخواهد یافت سرور و فرح در جهان باقی است و در عالم نامتناهی و علیک البهاء الابهی. عبدالبهاء عباس، ۲۱ ربیع الاول ۱۳۲۹، حیفا

هوالله

۷۲۲ ای کنیز خدا لعل بدخشان هرچند تلاؤ ظاهربی دارد الحمد لله تو به نور محبت اللہ روشنی صدمات و خدمات در آستان مقدس مقبول و فریبرز در طهران موفق و مویّد و راحت و شما نیز الحمد لله در ظلّ حق، پس شکر نما. آقا بهرام را تحیت ابدع ابھی ابلاغ نما. سروش و خورشید و جمشید را از قبل من نهایت مهربانی مجری دار. ع ع

هوالله

۷۲۳ ای بندۀ مقرّب درگاه کبیریا نامه‌ای که به جناب منشادی مرقوم نموده بودی ملاحظه گشت. سؤال فرموده بودید که احبابی الٰهی تکلیف‌شان چیست، چه باید بکنند، هیچ یک تکلیف خویش را نمیدانند. بدان که تکالیف بر دو قسم است، یکی روحانی و دیگری جسمانی. تکالیف روحانی در رسالت سلوک هفت

وادی از قلم اعلی نازل، به موجب آن باید روش و سلوک نمایند تا به درجه کمال رسند و حقیقت انسانیه به سخنان رحمانیه تزیین یابد و تکالیف جسمانی با بعضی از روحانیات در کتاب اقدس نازل آن را به نهایت سهولت میتوان فهمید و همچنین تعالیم و وصایا و نصایح الهی که درالواح متعدد نازل، مثل اشرافات و تجلیات و طرازات و بشارات و کلمات و غیرها این بهتر و خوشتر از این است که کسی رساله‌ای مرقوم نماید. هر کس تکلیف سوال کند رساله سلوک بنماید و همچنین احکام کتاب اقدس که مختصر است نه مطول هر نفسی میتواند حفظ نماید و اگر چنانچه عربی نداند از یکی عربی‌دان میتواند بفهمد. ای جناب سروش باید نفوس را بشارت داد، تبلیغ نمود، به سلوک واداشت و تربیت کرد. حال اکثر نفوس در رتبه اولی هستند یعنی در وادی طلب سیر نمودند و محبوب خویش را یافتدند ولی باید بعد از مقام طلب به مقام عشق آیند و به مراتب توحید رسند و از کأس معرفت نوشند و در بحر حیرت مستغرق شوند و فانی محض گردند، سر تسلیم و رضا بنهند، باری نفوس مؤمنه موقعه را اکتساب کمالات انسانی لازم و تدرج در معراج فضائل روحانی واجب و مقصود از ظهور طلعت موعود این بود که نفوس انسانیه تربیت گشته مظہر کمالات ریانیه گردند امیدوارم که یاران به آن موفق شوند و علیک البهاء الأبهی.

هوالله

۷۲۴ ای پروردگار کنیز عزیزت شیرین نمیر را به بهشت برین در آر و در فضای علیین منزل و پناه بخش از ساغر سرشار عفو و غفران سرمست کن و از چشمۀ زندگی جاودان سیراب فرما توئی آمرزنده و بخششده و مهریان.

ای آمرزگار بهرام روی از این جهان بتافت و به جهان آسمان شتافت و کار خویش بساخت و در وقت پرواز آهنگ یا بهاء اللہ الابھی بنواخته این بندۀ افتاده را از باادۀ آمادۀ خمخانۀ خویش نشته ابدی بخش و وجود و طرب سرمدی ده تا در پناه بارگاه بیاساید و غریق دریای انوار گردد، توئی بخششده و آمرزنده بندگان.

هوالله

۷۲۵ ای سفیدوش خوش و دلکش، وقت ندارم مختصر به خامۀ خویش مینگارم زیرا از خدمات فائقه تو بسیار مسرودم عکس‌های توقيع حضرت اعلیٰ رسید روی تو سفید اگر بتوانی اصل توقيع را که به خط حضرت است بدست آری ولو مبلغی تا پانصد تومان داده شود بسیار بجاست و خدمتی عظیم به امر است زیرا آن توقيع مبارک جائز نیست در دست خلق باشد و آن مبلغ را جناب امین میدهد و عليك البهاء. ع ع

به جناب ملا بهرام و سائر یاران تحیت مشتاقانه برسان. ع ع

هوالله

۷۲۶ ای جمشید گویند که جم را جامی در دست بود جهان نما و مرصع هر صبح
در آن قدح آئینه آسا نظر مینمود و کشف راز کشور میکرد این حکایت است
و روایت داستان است و گفتگوی مورخان ولی تو اگر جام جهان نما خواهی
آن دل پاک است که راز خداوند بی نیاز در آن آئینه تابناک پدید و آشکار آن
جام به گوهر محبت الله مرصع است لهذا درخشندۀ و تابان، جانت خوش باشد.

ع ع

هوالله

۷۲۷ ای بندۀ آزاده یزدان، ستایش جهان آفرین را که ترا محرم راز کرد و عجز و
نیاز آموخت کمکشته هامون و دشت بودی به بارگاه راه داد بی خبر این
جهان بودی واقف و آگاه کرد خفته بودی بیدار و هوشیار فرمود تا آن که
ساغر معرفت الله را از دست ساقی محبت الله نوشیدی و به آرزوی خویش
رسیدی و از غیر خدا بریدی و به او پیوستی و قطع دریا نمودی و به بقعة
مبارکه نورا رسیدی و به آنچه منتها آرزوی پاکان بود برخوردار گشتنی حال به
هندوستان باز گرد و نغمه و آوازی بلند کن تا یاران دیگر همدم راز گردند
و پر نغمه و آواز شوند و به یاد حق دمساز و عليك التحية و الثناء. ع ع

هوالله

۷۲۸ ای پروردگار عفوی و غفوری و آمرزگاری خطا ننگری عطاپروری گناه بپوشی پناه ببخشی و در جوار رحمت کبری منزل و مأوى دهی. ای ایزد مهربان این نفوس را در سایه الطاف جای ده و در کهف رحمت مأوى بخش از گلخن فانی برآرد و در گلشن باقی درآر ظلمت ذنوب محو کن و از شب تاریک نجات بخش و در جهان روشن شمعهای انجمن فرما توئی دهنده و بخشنده و تابنده و درخشنده و آمرزنده و مهربان.

هوالله

۷۲۹ ای یار دیرین نامه مشکین معانی دلنشین داشت و دلالت بر اشراق نور مبین، این نور هدایت چون در شبستان دل و جانی افروخت پرده و حجاب بیگانگی بسوخت و وحدت و یگانگی آموخت. حمد کن خدا را که از تقلید قدید نجات یافتی و از فیض جدید بهره و نصیب بردى جمیع طوائف و ملل از حقیقت نامی دانند و در سبیل اوهام کامی زندن لهذا کامی نیاپند الحمد لله یاران پارسی در این دور رحمانی با رخی نورانی میعوثر گشتند و از دریای بخشش ریانی نصیبی موفور برداند و عليك و عليهم البهاء الابهی، فرصت بیش از این نیست.

هـ

۷۳۰ ای رستم، ظلم و ستم را ملاحظه کن که به چه پایه رسیده، جمعی فرشته خوی
پری روی حق گوی خداجوی در چنگ وحوش درنده افتادند دست تطاول
کشودند و زور بازو بنمودند آن مظلومان مانند آهوان ختن جرمی نداشتند
مگر آنکه نافه مشکین داشتند بریدند گزیدند دریدند و به این اکتفا
نمودند اموال تلان و تاراج کردند و کودکان و پرده نشینان را نیز
کشتد و آتش زدند با وجود این بلای ناگهان آن ستمدیدگان ناله و فغان
نمودند بلکه در کمال رضایت زبان به شکرانیت این مصیبت بکشودند و
حمد و ثنا نمودند پس درندگی آنان بین و پرستندگی اینان هردو عجیب
است و غریب و در سلف و خلف بیمانند و نظیر و عليك التحية و الشام ع ع

هـ

۷۳۱ ای زائر مشکین نفس هرچند زمانی که حاضر بودی فرصت نگارش نامه نشد
ولی فراموش نگشته و از خاطر نرفتی به یاد تو مشغولم و به ذکر تو مأله از
خدا خواهم آن پدر و پسران پاک گهر همه آشفته آن دلبر باشند و به راه
راست رهبر و به خلق و خوی پاکان از شهد و شکر خوش تر و شیرین تر
شوند و علیکم التَّحِيَةُ وَ التَّائِمُ.

هوالله

۷۳۲ ای یار دیرین از گلشن جانت بوی مشکین میوزد و خوشی و شادمانی بخشد گویند پاک جانت گرفتار جانا ن است و فرخنده دلت پر از مهر دلبر مهربان خوشابه حال تو که چنین رفتار و کردار و گفتاری پیدا نمودی و همواره به یاد آن یار خوش رفتار روزگار میگذرانی تا توانی به همه مردمان مردمی کن و مهرپروری نما و روش دوستی و راستی و آشتی گیر تا جان یاران گردی و پرتو مهر تابان، جانت خوش با د.

هوالله

۷۳۳ شاهویر با رخی منیر در این انجمن یزدانی حاضر شد و سر به خاک آستان پاک نهاد یزدان را پرستش نمود و ستایش کرد و نیایش فرمود و از برای پدر و ما در آمرزش خواست و گشایش طلبید شکر کنید خدا را که چنین شاهویر دلیر دارید که اسیر میر وفات و قید زنجیر زلف مشکین بها و علیکما التَّعَيَّةُ و الشَّاءِمُ ۲۷ محرم ۱۳۲۱

هوالله

۷۳۴ ای فرخ، فرخنده طالعی داشتی که عاقبت به آستان مقدس شتابتی و به درگاه پاک رو بر خاک نهادی و به غبار آستان موی مشکین و عطرناک نمودی و جبین تابناک گردی. شکر کن خدا را که به چنین موهبتی موفق شدی و به

چنین عنايتی مخصوص گشتی خوشابه حال تو. سروش مهریان را از قبل من
پیام و سلام برسان از ایزد دانا خواهم که در باغ الهی نهالی تر و تازه
گردد و پروردش باید و بارور گردد، جانش خوش باد. ع ع

هوالله

۷۲۵ ای یاران آسمانی پرتو آفتاب جهان بالا بر سر و افسر یاران افتاد و بوی
جانبخش بهشت پرین مغز یاران دیرین را مشکین نمود. آوارگان هزارساله را
به سایه سرو آسمانی آورد و مردگان سالهای دیرین را جانی تازه بخشید بی
نوایان را نوا داد و بی سر و سامان را سر و سامانی بخشید کهتران را مهتر
نمود و دوران را نزدیکتر کرد بیمایگان را مایه داد و گمکشتگان را به
سایه بخشش رهبر گشت. پس باید ستایش نمود و نیایش کرد و رو به سوی
خداوند آفرینش نمود و آسایش جهان جاوید خواست و آرایش به این جهان
داد. امید از خداوند جهان پنهان و پدید چنین است که آن یاران به
شادمانی آیند و کامرانی جویند و به بندگی و آزادگی پردازنند، جانتان
خوش باد.

فهرست مخاطبين الواح

شماره لوح و اسمى مخاطبين الواح مبار كه جمال اقدس ابھی

شماره لوح

نام مخاطب

۸

جناب سیاوخش

۱۱

مانکچى صاحب

۱۲

جناب میرزا ابوالفضل گلپایگانی

۱۴

احباء الله عليهم بهاء الله

۱۷

جناب حاجی میرزا آقا افنا

۱۸

جناب میرزا ابوالفضل گلپایگانی

۲۳

جناب ملا بهرام اختر خاوری

۲۴

جناب ملا بهرام اخترخاوری

شماره لوح و اسمی مخاطبین الواح مبار که حضرت عبدالبهاء

شماره لوح	نام مخاطب
۱	هوالبهی ارض یاء احیای پارسیان علیهم بھاءالله الابھی ملاحظه نمایند
۲	طهران: بواسطه جناب آقا محمد علاقه بند جناب رشید جمشید علیه بھاءالله الابھی
۳	شهریار جمشید. بهرام جمشید. خدادا د جمشید. رستم جمشید. لعل وفادر. مهریان خداداد - مروارید سروش - مروارید خداداد - رشید جمشید - اردشیر جمشید. دولت جمشید. لعل هرمزدیار. فیروزه اسفندیار.
۴	مهریان رستم با همه فرزندان
۵	جمشید ماونداد و شیرین سروش
۶	اردشیر جمشید فارسی
۷	طهران: بواسطه جناب حاجی آقا محمد علاقه بند جناب شهریار اردشیر پارسی علیه بھاءالله الابھی
۸	طهران: بواسطه جناب حاجی آقا محمد جناب بهمن شهریار. جناب برزو ولد شاه پور. جناب خدا بند رستم - جناب فریدون خسرو. جناب سروش رشید. جناب شیر مرد تیرانداز. جناب کیخسرو بهمن - جناب رستم خسرو رویشان روشنیا د
۹	قم: مهترسیاوش و مهتری بهمن و رستم و مهریان و کیخسرو و هرمز و رستم علیهم بھاءالله الابھی
۱۰	طلب آمرزش جهت شیرین جمشید بهرام - دولت جمشید بهرام - گل بهرام مهریان بهرام - زنج بهرام علیهم بھاءالله الابھی
۱۱	بواسطه جناب زائر آقا برزو پسر مهرپرورش آقا فرخ علیه بھاءالله بواسطه جناب زائر آقا برزو قرین محترمه اش گوهر خدا بخش

- و سه دختر پاک اخترش علیهم بهاءالله الابهی
هوالله ارض یاه: یاران پارسیان که جان و دلشان شاد و خرم با دبخوانند
حسین آباد: احبابی پارسی علیهم بهاءالله الابهی
ارض یاه: احبابی پارسیان علیهم بهاءالله الابهی
بواسطه جناب امین کنیز عزیز الهی همایون خانم زردشتی
و جناب اسفندیار زردشتی
هوالله یزد: دوستان فارسیان به دیده بینا ببینند و به زیان آشنا
بخوانند جانشان خوش با د
بواسطه جناب آقا سید اسد الله و جناب جمشید خدادادشیرازجناب اردشیر جمشید
کرمان: مهتر اردشیر جمشید فارسی
بواسطه سلیل اسم الله و جناب میرزا احمد علی شیراز: جناب اردشیر
پارسی جانش خوش با د
بواسطه جناب حکیم جناب اردشیر جمشید علیه بهاءالله الابهی
قزوین: جناب اردشیر جمشید و جناب اسفندیار گشتاب
علیه بهاءالله الابهی
بواسطه جناب زائر شاه ویر بهرام احبابی الهی علیهم بهاءالله الابهی
جناب خسرو مهریان - جناب بهرام بهمن - جناب نوشیروان مهریان - جناب
سیاوش مهرگان - جناب رستم سروش - جناب اردشیر بهرام - جناب رستم پولاد
جناب فریدون خداداد - جناب رستم بهرام - جناب نوشیروان بهرام
جناب نوشیروان خدابخش - جناب مهریان کیقباد - جناب هرمز دیار خدابخش
جناب خدامرا بهرام - جناب جمشید بهرام - جناب مهریان بهرام
جناب شهریار بهرام - جناب رستم خداداد علیهم بهاءالله الابهی
بواسطه میرزا باقر خادم حضرت افنان سدره مقدسه هوالله یزد:
جناب اردشیر جمشید علیه بهاءالله
قزوین: بواسطه جناب واعظ علیه بهاءالله الابهی جناب رستم خان

علیه بهاء اللہ الابھی

۲۶

شیراز: بواسطه حضرت افنان سدره مبارکه آقامیرزا سید حسین علیه
بھاء اللہ الابھی جناب اردشیر جمشید پارسی - جناب کیخسرو اسفندیار و
جناب منوچهر خداداد و جناب تیرانداز کیخسرو و جناب شهریار وفادار و
جناب رستم فولاد و جناب بهمن خداداد و جناب مهربان نوشیروان و جناب رستم
جوانمرد و جناب رشید جمشید و جناب خداداد جمشید و جناب ماونداد
اسفندیار و جناب رشید رستم و جناب خداداد رستم و جناب رستم خرم شاهی
و جناب مهربان شهریار و جناب بهرام دینار و جناب بهرام جمشید
و جناب تیرانداز شهریار علیهم بھاء اللہ الابھی

۲۷

یزد: بهمن خدامرا - هرمزدیار تیرانداز - منوچهر خداداد - هرمزدیار
خدابخش - شیرمرد تیرانداز - کیومرث خسرو - گشتاسب کیومرث -
فیروز و فرخ - فری بهمن - سرور و خرم هرمزدیار - گوهر فولاد -
خداپرست منوچهر - بانوکیخسرو - زنده خداداد - خسرو هرمزدیار -
کیخسرو گشتاسب - اسفندیار گشتاسب - فرود گشتاسب - خورشید اردشیر -
مروارید شهریار - جمشید فرود - خداداد رستم - اردشیر خداداد - جهان رشید -
سروش و بهرام اردشیر - بامس ماندگار - گل بامس - شهریار خدامرا - خداداد
rstم خسرو - شهریار و بهرام و خداداد و رستم و رشید و اردشیر پسران جمشید
شیراز: تیرانداز کیخسرو - کیخسرو اسفندیار - شهریار وفادار -
کیقباد گشتاسب - مهربان نوش - اردشیر شاهویر - رستم اسفندیار -
rstم جوانمرد - خدادادو فریدون رستم - سروش بهرام - خدایار کیخسرو -
rstم فولاد - بهمن خداداد - بهرام اردشیر
کرمان: خداداد کیخسرو - سروش خداداد - دینیار مهربان - خدامرا بهرام
خرمشاهی - دینیار بهرام - اردشیر اسفندیار - اسفندیار مهربان -
کیخسرو و بهرام خداداد فولاد - بهمن بهرام - بهرام و دینیار مهراب -
هرمزدیار رشید - بهرام بمان بهرام - شهریار خسرو - مهربان رستم

- بعشی: جمشید و اردشیر خداداد - نوش و جاماسب گشتاسب -
 رستم بهمن - جوانمرد - شاهویربهرام - هرمزدیاررستم - کیومرث فرود -
 بهرام سروش - اردشیر خدابخش - بهرام گشتاسب - رشید و مهریان
 خداداد - جمشید سروش - بمان بهرام جیوه - بمان بهرام - میرزا برزو
 اسفندیار - اسفندیار و رستم مهریان - هرمزدیار و کیخسرو و خدابخش تفتی -
 رشید کرمانی
- پونه: خسرو بمان - سهراب و هرمزدیار و مهریان خسرو.
 مهریان رستم - مهریان رستم هرمزدیار - فدای کل اردشیر جمشید
- قم: احبابی فارسیان علیهم بھاءالله الابھی
- طهران: جناب ملا بهرام علیه بھاءالله
- بواسطه ربانی شاه سیاوخش زائر کنیز عزیز الهی شهربانو بنت مرحوم
 شهریار علیها بھاءالله الابھی
- یزد: هوالله بواسطه حاجی سید جواد جناب کیامرز ابن بهمن و قرینه
 محترماش و جناب بهرام ابن سروش و جناب فریدون ابن حکیم
- هوالله یزد: جناب کیومرث اخوی جناب ملا بهرام علیه بھاءالله
- بواسطه جناب سید اسدالله و جناب جمشید خداداد جناب ملا بهرام
 علیه بھاءالله الابھی
- هوالابھی یزد: جناب بهرام جانش خوش باد
- هوالله ارض یاء: جناب بهرام جانش روشن باد
- هوالابھی ارض یاء: شمعانجمن یاران جناب ملا بهرام علیه بھاءالله الابھی
- هوالله یزد: مهتر بهرام پور بهمن جانش شاد با دبنگرد
- اوست پاک یزدان بعشی: ملا بهرام پاکدل که به روشنی بهی تابان باد
 بنگاه بیاراید
- هوالله ارض یاء: جناب ملا بهرام علیه بھاءالله الابھی ملاحظه نمایند
- هوالله ارض یاء: جناب ملا بهرام بهمن علیه بھاءالله الابھی

- ۴۱ بهرام همیشه بکام باد
- ۴۲ بواسطه جناب آقا سید تقی طهران: جناب ملا بهرام علیه بهاءالله الابهی
- ۴۳ بواسطه جناب حاجی سید جواد سرور آشنا یان جناب ملا بهرام پور بهمن
جانش خوش باد
- ۴۴ طهران: بواسطه جناب امین جناب آقا سیاوش و جناب ملا بهرام یاران
فارسیان ۲۲ جمادی الاولی ۱۳۲۴
- ۴۵ طهران: هوالله بواسطه جناب امین جناب ملا بهرام
علیه بهاءالله الابهی
- ۴۶ جناب آقا میرزا علی محمد خان بهائی علیه بهاءالله
طهران بهرام ابن بهمن جمشید علیه بهاءالله الابهی
- ۴۷ بواسطه جناب امین علیه بهاءالله طهران: جناب آقا سیاوش و جناب ملا
بهرام و جناب رستم خان و جناب حکیم و جناب اردشیر و سایر احبابی الهی
- ۴۸ اسلام و زردشتی علیهم بهاءالله الابهی
- ۴۹ طهران: جناب ملا بهرام علیه بهاءالله الابهی
- ۵۰ طهران: سرکار ارباب جمشید جانش خوش باد
- ۵۱ بواسطه جناب زائر شاهویر بهرام جناب گشتاسب اردشیر و جناب کیخسرو
خدابخش و جناب بهرام وفا دار علیهم بهاءالله الابهی
- ۵۲ شیراز: سرور سروش بهرام فارسی علیه بهاءالله الابهی
- ۵۳ ارض یام جناب اردشیر جمشید علیه بهاءالله الابهی
- ۵۴ مهر سیاوش جانش شاد و روشن باد
- ۵۵ بواسطه رستم مهریان زائر علیه بهاءالله الابهی اسفندیار مهریان و
مهریان نوشیروان و تیرانداز شهریار و شاه بهرام بمان
- و خداداد رشید و برزو اسفندیار و دلبریمان و آثینه خسرو و بانو جمشید
- و سرور مهریان علیهم و علیهنه البهاءالله الابهی
- هوالله الابهی جناب شهریار علیه بهاءالله الابهی ملاحظه نمایند

- ۵۷ هوالله بواسطه جناب امين جناب آقاميرزا سياوش فارسي
عليه بهاءالله الابهی
- ۵۸ هوالله جوانمردگشتاب - ماه پار تيرانداز - نوشيروان فرامرز -
مهریان رستم - خداداد هرمز دیار - شهریار هرمز دیار - خدابخش مهریان -
رستم بهمرد - اردشیر خدابخش - کیخسرو اسفندیار - رشید ماندگار - شهریار
انوشیر - بمان رستم - رشید گشتاب - بهرام خسرو - کیخسرو خدارحم -
مهریان بهرام - نامدار خداداد - فریدون اردشیر - نوش گشتاب -
جمشید خداداد جانشان خوش با د بخوانند
- ۵۹ بواسطه اردشیر خداداد ساکن بعثتی رستم خداداد - مهریان خداداد
فریدون خداداد - کیخسرو خداداد - رستم اردشیر - خداداد اردشیر
جوانمرد گشتاب - شاهویر بهرام - اسفندیار بهرام - رشید ماندگار
امه الله مخلل رستم - خداداد رستم خسرو - امة الله صبر خداداد
- ۶۰ جناب آقا کیخسرو زردهشتی فارسی عليه بهاءالله الابهی
- ۶۱ طهران: بواسطه جناب حاجی میرزا عبد الله هرمز دیار پور خدابخش پارسی
جانش خوش با د
- ۶۲ طهران: بواسطه جناب امين مهتر شهریار اردشیر رحمت آبادی جانش خوش با د
- ۶۳ طهران: بواسطه جناب امين عليه بهاءالله جناب سياوش
عليه بهاءالله الابهی
- ۶۴ بواسطه جناب سروش جناب بهرام و جناب کیخسرو پسران خداداد
- ۶۵ هوالبهی جناب ملا خسرو عليه بهاءالله الابهی ملاحظه نمایند
طهران: مهتر سياوش عليه بهاءالله الابهی
- ۶۶ بواسطه اسفندیار کیخسرو و نوشیروان بهرام عليه بهاءالله الابهی
- ۶۷ جناب اردشیر خداداد عليه بهاءالله الابهی
جناب آقا میرزا سياوش پارسی
- ۶۸ جناب زائر کیخسرو عليه بهاءالله

۷۰

بواسطه جناب شاهورپور بهرام زائر آستان ملیک علام، جناب خسرومهربان
 بهرام بهمن - نوشیروان مهربان - سیاوش مهرگان - رستم سروش
 اردشیربهرام - رستم فولاد - فریدون خداداد - رستم بهرام - نوشیروان
 بهرام - نوشیروان خدابخش - مهربان کیقباد - ارمزدیار خدابخش
 خدامراد بهرام - جمشید بهرام - مهربان بهرام - شهریار بهرام
 رستم خداداد علیهم بهاءالله الابهی

۷۱

بواسطه حضرت زائربرزو طلب مغفرت بجهت والده محتر MMAش علیها بهاءالله
 جناب محمد طاهر

۷۲

بواسطه جناب زائر آقا برزو برا درش کیخسرو علیه بهاءالله
 طهران: بواسطه جناب سروش مهتراسفندیاریهمرد شادباد واژه‌بندآزاد با د
 اصفهان: جناب رشید رستم تاجر زردشتی علیه بهاءالله الابهی

۷۳

بواسطه آقامیرزا هادی افنان، جناب فریدون برزو، جناب کیخسرو خدابخش
 جناب بهرام وفادار - جناب خدابخش اردشیر - جناب برزو وفادار
 جناب گوهر خدابخش - جناب کشوربرزو، جناب کل برزو - جناب هرمزدیاریهمرام
 جناب مهربان بهرام - جناب کیخسرو بهرام کیز عزیز الهی روح انگیزکیخسرو
 کیز عزیز الهی فریدخت خدارحم علیهم و علیهنهن البهاء الابهی

۷۴

۷۵

۷۶

۷۷

بواسطه آقا میرزا هادی و رستم بهمرد، طلب مغفرت بجهت احبابی تفت که
 بجهان دیگر شتافتند یعنی اردشیر خدامراد - خدابخش خدامراد
 سرور جوانمرد - دولت رشید - وفادار هرمزدیار - الله یاربرزو
 الله بخش برزو جانشان خوش با د

۷۸

بندر بمبئی: هوالله جناب مهتر فریدون پورمهتر برزو زائر اعتاب
 مقدسه علیه بهاءالله مفتح و ملاحظه نمایند

۷۹

طهران: حضرت میرزا سیاوش ابن رستم جانش خوش با د

بواسطه حضرت افنان سدره مبارکه آقا میرزا محمود یزد: جناب رستم
 خورسند و جناب اردشیر رستم و جناب خداداد رستم علیهم بهاءالله الابهی

۸۰

- ٨١ بواسطه جناب آفاسید اسدالله و جناب مهریان رستم زائر جناب مهتر
سیاوش و مهتر ملا بهرام و یاران فارسیان
- ٨٢ بواسطه جناب زائر آقا برزو جناب وفادار والد زائر
- ٨٣ یزد: جناب رستم ابن خورسند و جناب خداداد رستم عليه بهاءالله الابهی
جناب خسرو خان
- ٨٤ هوالله بواسطه افنان سدره مبارکه حضرت آقا میرزا محمود عليه
بهاءالله یزد: رستم ابن بهرام - بهرام ابن رستم علیهمابهاءالله الابهی
- ٨٥ بواسطه جناب زائر آقا برزو پسر مهرپروردش فریدون علیه بهاءالله
- ٨٦ بواسطه جناب حاجی سید جواد هوالله یزد: جناب ملا بهرام بهمن
علیه بهاءالله الابهی
- ٨٧ بواسطه حضرت افنان سدره مبارکه آقا میرزا عبدالحسین هوالله یزد:
جناب رستم خورسند علیه بهاءالله
- ٨٨ جناب بهمن - جناب رستم - جناب مهریان - جناب سیاوش - جناب نیر
جناب استاد حسن - جناب آقامحمد ابراهیم - جناب یدالله
- ٨٩ جناب آقا علی محمد - جناب استاد محمد حسین - جناب استاد رضا
جناب محمد حسن حجاج - جناب آقا محمد ابراهیم - جناب آقا مشهدی
عبدالرضا - جناب آفاسید مهدی - جناب آقا میرزا علی اکبر کاشانی
- جنا^{٩٠}ب آقا علی اکبر همدانی - جناب آقامیرزا تقی یزدی - جناب حاجی محمد
حسن اصفهانی - جناب آقا مشهدی صادق - جناب آقا حبیب الله
- جناب استاد اسماعیل حجاج - جناب استاد اسماعیل ص ب - جناب استاد
محمد حجاج - جناب استاد ابراهیم حجاج - جناب آقا محمد حسن ترک
- جناب آقا سید اسدالله - جناب ابراهیم حلاج - جناب آقا غلامحسین حلاج
جناب قلی حلاج - جناب آقا عبدالحید - جناب هرمزدیار - جناب مهریان
علیهم بهاءالله الابهی
- بواسطه جناب زائر آقا برزو برادرشان جمشید علیه بهاءالله

- ۹۱ بواسطه جناب باقراف طهران: مهتر گشتاسب فریدون فارسی علیه بهاءالله الابهی
- ۹۲ هوالابهی جناب ملا خداداد علیه بهاءالله الابهی ملاحظه نمایند
- ۹۴ بواسطه حضرت افنان آقا سید حسین شیراز: جناب اردشیر جمشید فارسی علیه بهاءالله
- ۹۵ بواسطه جناب حاجی آقا محمد سرور آزادکان شاه جهان و کیخسرو رستم جانشان خوش باد
- ۹۶ بواسطه جناب زائر رستم تیرانداز پیمان علیه بهاءالله الابهی قزوین: احبابی پارسی، رشید جمشید. رستم خسرو. اسفندیار هرمزدیار. اسفندیار اردشیر. لعل هرمزدیار. سرور هرمزدیار. برزو شاهپور. دینیار بهرام - خداداد بهرام - اردشیر تیرانداز. حبیب الله ابن اردشیر جمشید - بانو اردشیر - همایون و فرخنده رشید. خسرو و روح انگیز رستم - فیروزه اسفندیار. بهمن آذربااد. اردشیر جمشید علیهم بهاءالله الابهی
- ۹۷ بواسطه جناب آقاسید اسدالله و جناب جمشید خداداد، طهران: رشید جمشید علیه بهاءالله الابهی
- ۹۸ بواسطه خداداد جمشید زائر علیه بهاءالله الابهی، مهتر رشید جمشید مهتر اردشیر جمشید. کنیز خدا فیروزه اسفندیار - امة الله لعل بنت هرمزدیار علیهم و علیهنهن البهاء الابهی
- ۹۹ بواسطه جناب حاجی آقا محمد علاقه بند، جناب رشید جمشید قاسم آبادی علیه بهاءالله الابهی
- ۱۰۰ هوالله جناب آقارشید علیه بهاءالله الابهی
- ۱۰۱ بواسطه خادم حضرت افنان سدره مقدسه، هوالله جناب رشید جمشید علیه بهاءالله
- ۱۰۲ شیراز: بواسطه حضرت افنان جناب آقا سید حسین، حضرات یاران فارسیان جناب اردشیر جمشید - جناب منوچهر خداداد - جناب کیخسرو اسفندیار

جناب تیرانداز کیخسرو - جناب رشید جمشید - جناب خداداد جمشید
 جناب بهرام جمشید - جناب رستم فولاد - جناب رستم جوانمرد
 جناب خداداد رستم - جناب رستم اردشیر. جناب نوشیروان خدابخش
 جناب خدابنده رستم - جناب اردشیر جمشید. پرتو آفتاب حقیقت برایشان
 درخششده با د

اوست روشن و تابان ارض یام: مهتر رشید جمشید جانش روشن با د ۱۰۳

بواسطه حضرت ثابت شیراز: جناب رشید فارسی جانش خوش با د ۱۰۴

اشخاصی که تمنا و رجاء عنایت از حضور مبارک دارند و طلب تأثید و ۱۰۵

توفیق درخواست مینمایند جناب بهمن خدامرا د - جناب مهریان بهمن

جناب فیروز تیرانداز - جناب فرخ تیرانداز - جناب رستم خسرو

جناب فریدون خسرو - جناب شهریار تیرانداز. جناب خدامرا د به مرد

جناب هرمزدیار خدابخش - جناب رستم بهرام بمان - جناب مهریان شهریار

جناب برزو ابن شاهپور - جناب آقامیرزا محمدخان نی ریزی - جناب آقا

میرزا لطف الله صحاف - جناب آقامیرزا حیدرعلی شیرازی - جناب کیخسرو

خداداد کرمانی - جناب خدابنده رستم - جناب خداداد جمشید - جناب بهرام

جمشید - جناب کیخسرو اسفندیار - جناب تیرانداز کیخسرو - جناب فریدون

برزو - جناب آقامیرزا علی اکبر یزدی - جناب هرمزدیار تیرانداز

جناب رستم کشتاسب - جناب شیرمرد تیرانداز - العبدالذلیل فانی رشید

جمشید قاسم آبادی

طهران: بواسطه جناب حاجی آقا محمد علاقه بند جناب رشید جمشید پارسی ۱۰۶

عليه بهاء الله الابهی

طهران شهریار اردشیر فریدون - بهیه فرج انگیز - خورشید بانو ۱۰۷

بهرام اردشیر علیهم بهاء الله الابهی

بواسطه جناب امین طهران: مهتر کیخسرو سه راب پارسی جانش خوش با د ۱۰۸

یاران پارسی ۱۰۹

- ۱۱۰ بیزد: خرم شاه جناب اسفندیارمهریان - بهرام خداداد - رستم اردشیر و
کیقباد خداداد علیهم بهاءالله الابهی
- ۱۱۱ بمعنی: جمشید خداداد حکیم علیه بهاءالله الابهی
- ۱۱۲ حضرات زردشتی، جنابان مهریان بامس - خداداد حکیم - دینیار بامس
تیرانداز مهریان - خداداد نوش - بمان خداداد - اردشیرنوش - رستم
بهرام - خداداد بهرام - بامس ماندگار - نوش کیقباد - خداداد مهریان
سروش اردشیر - اورمزدیار اردشیر - رستم اردشیر - جمشید فرود
سروش فرود - اورمزدیار پولاد - بهمرد فولاد - رستم فولاد
- ۱۱۳ امامالله: گوهرماندگار - شیرین خداداد - مروارید بهرام - گلبانو
بهرام - گلخندان خداداد - مهریان خداداد - دولت نوش خداداد
مروارید ترک - گلبانو کیقباد
- ۱۱۴ بمعنی: احبابی فارسی ملاحظه فرمایند، مناجات طلب مغفرت از برای
شهریارو سلامت و کیخسرو خداداد و اردشیر بهرام و جمشید کوچک
بواسطه جناب محمد طاهر یزدی جناب گشتاسب پور رستم برخوردار
جناب داراب ابن نوشیروان - جناب بمان بهرام - جناب رستم ابن مهریان
علیهم بهاءالله الابهی
- ۱۱۵ بواسطه جناب آقا رضا احبابی پارسی علیهم بهاءالله الابهی
- جناب کیخسرو اسفندیار و منوچهر خداداد و تیرانداز کیخسرو و رستم فولاد و
تیرانداز شهریارو رستم جوانمرد و بهمن خداداد و رشید رستم و فریدون
rstم و خداداد رستم و کیقباد گشتاسب و رستم اسفندیار و مهریان
انوشیروان و ماونداد فریدون و بمان رشید و خداداد بهرام و
rstم اردشیر و اردشیر جمشید
- ۱۱۶ بمعنی: کیخسرو هرمزدیار رستم علیه بهاءالله الابهی
- ۱۱۷ جناب آقا خسرو پارسی علیه بهاءالله الابهی - مهریان بهرام
ترنج بهرام علیهم بهاءالله الابهی

- بواسطه جناب بشیراللهی و جناب محمد علی زائر - جناب آقا مهریان
پارسی و جناب آقا منوچهر - جناب آقا شهریار - جناب آقا فریدون -
جناب آقا خسرو - جناب حاجی محمدابراهیم - جناب حاجی عبدالغفار
علیهم بھاءالله الابھی
- بواسطه جناب ابن ابھر - ورقه منجذبه ضجیع محترمه ایشان علیها
بھاءالله الابھی
- بمبئی: جناب جمشید خداداد علیه بھاءالله
یزد: بواسطه حاجی حسین باقر یاران فارسیان علیهم بھاءالله الابھی
- بمبئی: جناب مهتر جمشید - جناب آقا محمد تقی علیه بھاءالله الابھی
بواسطه جناب مهریان رستم - جناب بمان بهرام علیه بھاءالله الابھی
- یزد: امةالله شیرین بنت مهریان علیها بھاءالله الابھی
- بواسطه جناب حاجی میرزا عبدالله طهران: جناب هرمزدیار خدا بخش
خسرو پارسی علیه بھاءالله الابھی
- حوالله - مناجات طلب مغفرت بجهت بهرام بمان و سرافراز بهرام و
فیروزه بمان و اسفندیار رشید و مروارید رشید و بهرام جمشید و گلستان
خدداداد و ماه پرویز جمشید و مهریان جمشید و زمرد و صنم و خداداد
مهریان و بمان اسفندیار و رشید اسفندیار و اسفندیار خوب یار و خوب یار
اردشیر و اردشیر رستم و رستم اردشیر و فرنگیس اسفندیار و رستم و
اردشیر و بمان علیهم بھاءالله الابھی
- یزد خرمشاه اجزاء محفل روحانی مهتر شهریار هرمزدیار - مهتر بهرام
اردشیر - مهتر مهریان سیاوش - مهتر فریدون کیومرث - مهتر رستم خداداد
مهتر بمان هرمزدیار - مهتر رشید گشتاسب و فرزندان - مهتر رشید علیهم
بھاءالله الابھی
- مریم آباد یزد: رستم ابن سروش و بهرام ابن سروش و فیروزه بنت
اورمزدیار

- بواسطه جناب امین علیه بہاءالله الابھی یزد: جناب سروش بهرام جیوه
خرمشاهی علیه بہاءالله الابھی ۱۳۰
- بمبئی: بواسطه جناب آقا بهرام کمپانی فارسی و جناب مستر هریس
منوچهر جی مانکجی ۱۳۱
- بواسطه جناب آقا محمد حسن جناب زائر اردشیر خسرو - جناب اردشیر
رستم خان علیه بہاءالله الابھی ۱۳۲
- جناب جمشید علیه بہاءالله الابھی ۱۳۳
- کرمان: جناب شهریار اسفندیار پارسی ۱۳۵
- جناب مهریان بمان زائر علیه بہاءالله الابھی ۱۳۶
- احبائی حسین آباد بواسطه مهتر مهریان خدابخش علیه بہاءالله الابھی ۱۳۷
- مهتر نوشیروان مهریان بمان - مهتر داراب خدابخش - مهتر خدامراد بهرام
مهتر اردشیر بهرام - مهتر خدار حرم بهرام - مهتر خدامراد بهرام ۱۳۸
- یاران حسین آباد عموماً علیهم بہاءالله الابھی ۱۳۹
- طهران بواسطه جناب سیاوش فارسی علیه بہاءالله الابھی ۱۴۰
- جناب رستم جمشید بهمن توانگر و پاینده با د
قاسم آباد امۃالله ورقه موقنه مه بانو ۱۴۱
- حوالله جناب مهتر جاماسب گشتاسب قاسم آبادی علیه بہاءالله الابھی ۱۴۲
- حوالله جناب اسفندیار گشتاسب قاسم آبادی علیه بہاءالله الابھی ۱۴۳
- بواسطه آقا سید اسد الله علیه بہاءالله الابھی ۱۴۴
- جناب اسفندیار پور اردشیر - جناب جمشید پور بهرام -
جناب نوشیروان پور بهرام - جناب بمان پور بهرام - ۱۴۵
- جناب رستم پور اردشیر - جناب ماهیار پور بمان -
جناب مهریان پور بهرام - جناب برزو پوروفا دار - ۱۴۶
- جناب کیخسرو پور خدار حرم - جناب علی بمان پور رشید ۱۴۷
- جناب جمشید پور مهریان پشوتن - جناب جهانبخش پور رشید - جناب کیومرث ۱۴۸

پورفرود - جناب رشید پور بهمن - جناب اسفندیار برا درشاه بهرام -
 جناب رشید پورماندگار، جناب نامدار پور خداداد - امّة الله ضلع نوش -
 امّة الله دولت ضلع مهربان - جناب نوش کوچک پور شهریار، جناب مهتر جمشید
 عليهم و عليهم بهاء الله الابهی

- ۱۴۴ هوالله بواسطه جناب زائر هرمزدیار جناب فرود بن رستم
- ۱۴۶ جناب شهریار اردشیر عليه بهاء الله الابهی
- ۱۴۷ جناب فرود گشتاسب قاسم آبادی عليه بهاء الله الابهی
- ۱۴۸ هوالله جناب ملا رستم مهربان الله آبادی عليه بهاء الله الابهی
- ۱۴۹ بواسطه جناب نوش و جمشید هوالله بمیشی: جناب رستم خداداد
علیه بهاء الله الابهی
- ۱۵۱ قاسم آباد جناب فرود گشتاسب عليه بهاء الله الابهی
- ۱۵۲ یزد: جناب جمشید خداداد عليه بهاء الله الابهی
- ۱۵۳ بواسطه جناب زائر آستان مبارکه رستم، جناب اسفندیار مهربان
علیه بهاء الله الابهی
- ۱۵۶ بنام پاک یزدان مهتر رستم و مهتر جمشید و سائر دوستان پارسیان بخوانند
- ۱۵۷ بواسطه جناب جمشید بهرام زائر، کنیز حق شیرین بهرام خواهر زائر
- ۱۵۸ بواسطه جناب جمشید بهرام زائر، جناب مهربان بهرام - جناب اردشیر
بهرام - جناب نوش بهرام - جناب خدار حم بهرام - جناب خدام راد بهرام
و خود جناب جمشید بهرام
- ۱۵۹ بواسطه مهربان خدابخش، جناب نوش مهربان حسین آبادی
- ۱۶۰ بواسطه آقا سروش با غیان رضوان، قاسم آباد یزد: جناب اردشیر خداداد رستم
- ۱۶۱ بمیشی: حضرت سیاوش فارسی عليه بهاء الله الابهی
- ۱۶۲ بمیشی: جناب آقابعلی اکبریزدی - جناب آقامیرزا جعفریزدی - جناب
اردشیر خدابخش - جناب بهرام گشتاسب عليه بهاء الله الابهی
- ۱۶۳ جناب زائر اردشیر خداداد

- ۱۶۴ بمعنی: بواسطه جناب جمشید خداداد فارسی علیه بهاءالله الابهی
یزد: جناب بهمن خدامراد - بمعنی: جناب جمشید سروش - حرم رستم
امةالله سرور
- ۱۶۵ بواسطه جناب آقا میرزا حیدر علی، جناب بمان خداداد، جناب رستم
خداداد علیهم بهاءالله الابهی
- ۱۶۶ یزد: احباب فارسیان جناب مهریان خدابخش - جناب مهریان رستم شهریار
جناب اسفندیار. جناب رستم مهریان و ایران کشتاپ
- ۱۶۷ جناب نوشیروان - جناب کیخسرو - جناب بهرام مهریان
- ۱۶۸ جناب مهریان خدابخش
- ۱۶۹ مهریان مهرش پایدار باد
- ۱۷۰ رستم جانش خوش باد
- ۱۷۱ بمعنی: درانجمن روحانیان و محفل فارسیان کشوده گردد
- ۱۷۲ جهانبخش چراگش روشن باد
- ۱۷۳ فریدون اردشیر جانش خوش باد
- ۱۷۴ رستم بهرام اخترش نیکو با د
- ۱۷۵ یزد: جناب اردشیر جمشید - جناب رشید جمشید - جناب رستم جمشید
- ۱۷۶ جناب مهریان و سروش و امةالله والده شان مروارید علیهم بهاءالله الابهی
- ۱۷۷ بواسطه جناب ثابت شیراز: جناب اردشیر فارسی علیه بهاءالله
هوالله بواسطه جناب نیر علیه بهاءالله جناب رستم بهمن
- ۱۷۸ جناب مهریان جمشید علیهمما بهاءالله الابهی
- ۱۷۹ بواسطه جناب نیر علیه بهاءالله جناب هرمزدیار علیه بهاءالله
- ۱۸۰ بواسطه جناب نیر و سینا علیهمما بهاءالله الابهی
جناب رستم بهمن علیه بهاءالله
 بواسطه جناب نیر و سینا علیهمما بهاءالله الابهی
جناب مهریان جمشید علیه بهاءالله

- ١٨١ جناب سروش عليه بهاء الله الابهی
- ١٨٢ هوالله جناب سیاوش پارسی علیه بهاء الله الابهی بواسطه جناب ابن شهید
- ١٨٣ جناب گودرز مهریان علیه بهاء الله الابهی
- ١٨٤ بواسطه جناب بشیرالهی علیه بهاء الله الابهی - جناب سروش بهرام علیه بهاء الله الابهی
- ١٨٥ والده بهرام بهمرد
- ١٨٦ بهمه بنت حکیم
- ١٨٧ بواسطه جناب بهرام بهمرد - جناب شاه سیاوش مهرگان - جناب عزیز الله شاه سیاوش - امده الله والده عزیز الله فیروزه - امده الله ریانیه بنت سیاوش علیهم بهاء الله الابهی
- ١٨٨ بواسطه جناب حاجی حسین جناب فیروزه علیه بهاء الله
- ١٨٩ بواسطه جناب آقائلی اکبر زائر اخوی شهید علیه بهاء الله الابهی یزد: عزیز الله شاه سیاوش - فرودشاه سیاوش - گشتاسب شاه سیاوش اسفندیارشاه سیاوش - بهمه شاه سیاوش - رضوانیه شاه سیاوش - خورشید بانو شاه سیاوش - فیروزه رستم
- ١٩٠ جناب سیاوش علیه بهاء الله
- ١٩١ بواسطه جناب زائر رستم تیرانداز پیمان مؤسسین شرکت گلستان علیهم بهاء الله الابهی
- ١٩٢ بواسطه جناب آقاسید اسد الله مهتر جمشید سروش علیه بهاء الله الابهی
- ١٩٣ ارض یام: جناب سروش ابن خداداد
- ١٩٤ بمیشی: بواسطه جناب آقا میرزا محرم علیه بهاء الله الابهی جناب مهتر
- ١٩٥ جمشید سروش آبشاھی علیه بهاء الله الابهی
- ١٩٦ هوالله بمیشی: جناب نوش علیه بهاء الله الابهی
- ١٩٧ بمیشی: جناب نوش

- اوست روشنائی جهان، مهتر نوش که رخش روشن باد باز نماید ۱۹۹
- مرغ خوش آواز جناب نوش پر هوش که جانش خوش و دلش روشن باد بخواند ۲۰۰
- نام خداوند آغاز سخن دانشمند است ۲۰۱
- جناب زائرنوش گشتاسب - گشتاسب سروش - رستم مهریان - بهرام مهریان ۲۰۲
- خدابخش - نوشیروان شهریار - سروش کیقباد - بامس مهریان - بمان بهرام ۲۰۳
- مهریان بهرام - اسفندیار گشتاسب - فرود گشتاسب علیهم بهاءالله الابهی ۲۰۴
- هوالله بواسطه جناب نوش و جمشید قاسم آباد: جامااسب گشتاسب ۲۰۵
- علیه بهاءالله الابهی ۲۰۶
- بواسطه جناب نوش و جمشید بمبئی جناب سروش کیقباد علیه ۲۰۷
- بهاءالله الابهی ۲۰۸
- اوست پرتو افروز بر کیهان مهتر یاران پارسیان نوش بخوانند ۲۰۹
- جانش خوش باد اوست آفریننده فرهنگ و هوش ۲۱۰
- هوالله بواسطه جناب نوش و جمشید قاسم آباد: جناب اسفندیار گشتاسب ۲۱۱
- علیه بهاءالله الابهی ۲۱۲
- هوالله جناب ملا نوشیروان حسین آبادی علیه بهاءالله الابهی ۲۱۳
- هوالله جناب نوش علیه بهاءالله الابهی ۲۱۴
- کرمان: یار جان نثار شهریار به مردم جانش خوش باد ۲۱۵
- هوالله بمبئی: جناب نوش علیه بهاءالله الابهی ۲۱۶
- جناب نوش پر هوش ۲۱۷
- مهتر نوش پارسی جانش شاد باد ۲۱۸
- بمبئی: دوستان پارسیان جانشان خوش باد ۲۱۹
- بمبئی: جناب سروش نوش و والدها ش شیرین کیقباد و حرمش فیروزه مهریان ۲۲۰
- بمبئی: بواسطه جناب نوش نظام خواهش آمرزش بهرگشتاسب پور رشید ۲۲۱
- جانش خوش باد ۲۲۲
- مناجات بجهت آقا سروش دهقان ۲۲۳

- ۲۱۶ بمعنی: بواسطه جمشید خداداد جناب نوش و سروش علیهمابهاءالله الابهی
 ۲۱۷ هوالله بمعنی: بواسطه آقا رشید زائر فارسی مهترنوش شیرین سخن
 ۲۱۸ جانش خوش باد
- ۲۱۹ بمعنی مهترنوش پارسی پرهوش شاعر جانش خوش باد
 ۲۲۰ هوالله قاسم آباد: جناب بهرام جمشید علیه بهاءالله الابهی
 ۲۲۱ بواسطه جناب میرزا حیدر علی جناب نوش پسرگشتاسب
 ۲۲۲ بهرام سروش کامش پرنوش باد
- ۲۲۳ شیراز: بواسطه جناب بشیر الهی سرور رستم اسفندیار پارسی
 ۲۲۴ بمعنی: جنابان اردشیر خداداد - جمشید خداداد - بامس مهریان - نوش
 ۲۲۵ گشتاسب - بهرام سروش - جوانمرد گشتاسب - بهرام مهریان - سروش کیقباد
 ۲۲۶ حضرت کیخسرو پارسی
- ۲۲۷ هوالله طهران: جناب هرمزدیار خدابخش پارسی
 ۲۲۸ مهترهرمز جانش شادباد
- ۲۲۹ بمعنی: جناب جمشید
 ۲۳۰ جناب اردشیر خداداد
- ۲۳۱ بمعنی: بمان سروش - نوش خورسند - مهریان بمان - مهریان نوش
 ۲۳۲ فریدون اردشیر - اسفندیار مهریان - سرورمهریان - ابن میر خسرو
 ۲۳۳ رستم مهریان روانش روشن باد
- ۲۳۴ هوالله جناب جمشید تیرانداز رحمت آبادی علیه بهاءالله الابهی
 ۲۳۵ اوست روشنانی آسمان مهتر رستم که جانش روشن بخواند
 ۲۳۶ شاه سیاوش همراز سروش باد
- ۲۳۷ هوالله بمعنی: جناب خسرو جانش خوش باد
 ۲۳۸ بمعنی: جناب رستم سروش
 ۲۳۹ اوست خداوند مهریان بمعنی: مهتر هرمز جانش شادباد بخواند
 ۲۴۰ طلب آمرزش بجهت رشید خداداد - دولت رشید - خورشید اسفندیار

هند پونه	۲۴۱
هوالله جناب گودرز عليه بهاءالله الابهى	۲۴۲
جناب زائر مهربان جانش خوش با د	۲۴۴
جناب مهربان خدابخش	۲۴۵
جناب بامس مهربان	۲۴۶
بواسطه جناب اردشير خداداد جناب سروش فرود عليه بهاءالله الابهى	۲۴۷
هوالله جناب فرود رستم قاسم آبادی عليه بهاءالله الابهى	۲۴۸
هوالله بمبئى: جناب اردشير عليه بهاءالله الابهى	۲۴۹
هو ارض یام: جناب گودرزآن مرز عليه بهاءالله	۲۵۰
جمشید بهرام - بهرام جمشید - مهربان بهرام - خداداد گلستان	۲۵۱
فیروزه گوهر مهربانو علیهم بهاءالله الابھی	۲۵۲
هوالله بواسطه جناب زائر آقا رشید جناب سروش پسرنوش	۲۵۴
بمبئى: خواهش آمرزش برای کتیز خدا فرنگیس دخت مهرگان ما در مهربان	۲۵۵
نوش جانش خوش با د	۲۵۶
یاران مریم آباد جانشان خوش با د بخوانند	۲۵۶
ایران ضجیع مهربان خدابخش - امةالله دولت دخترنوش ضجیع کیقباد	۲۵۷
مهربان - امةالله خورشید دختر خدابخش ضجیع رشید خدابخش - امةالله	
کلبانو دختر کیقباد ضجیع رشید ماندگار - امةالله مه بانو دختر حکیم	
ضجیع مهربان کیقباد	
مهتر جمشید خداداد جانش خوش با د	۲۵۸
جناب آقا خسرو پارسی	۲۵۹
جناب مهربان بهرام رئیس علیه بهاءالله الابھی	۲۶۰
مهتر خداداد رستم - مهتر فریدون خداداد - مهتر جمشید خداداد - مهتر رشید	۲۶۱
خداداد - مهتر بیان خداداد - مهتر رستم خداداد - مهتر جمشید مهرزند	
کتیز خدا شیرین خداداد - کتیز خدا دولت خداداد و کتیز خدا خورشید خداداد	

- کنیز خدا لعل خداداد . کنیز خدا فیروزه حکیم
مهتر بهرام - مهتر اردشیر - مهتر آبادان جانشان شادباد
بمعنی؛ پونه سرور خدابخش آذرباد و سرور بهمرد بهرام علیهم
بهاه الله الابهی ۲۶۲
- طهران؛ بواسطه جناب سیاوش ابن مرحوم رستم عليه بهاه الله الابهی
امه الله کنیز الهی فیروزه - مهریان رستم - گشتاسب رستم - گوهر رستم
هوشنگ اردشیر - سلطان اسفندیار - مروارید و فرنگیس و گوهر دختران
هوشنگ - بهمن و اسفندیار و شهریار ابناء خسرو - شهریار کیخسرو زرین
اردشیر و خرم هرمزدیار و کیخسرو و شیرین و بهیه و سایر یاران و
اما رحمن علیهم و علیهنه البهاء الابهی ۲۶۳
- جناب بهرام ۲۶۴
- جناب بهرام ۲۶۵
- جناب بهرام ۲۶۶
- طهران؛ بواسطه جناب امین یزد؛ جناب مهریان رستم عليه بهاه الله الابهی
هوالله بواسطه جناب نوش و جمشید قاسم آباد جناب خداداد رستم
علیه بهاه الله الابهی ۲۶۷
- جناب نامدار خداداد ۲۶۸
- دولت نوش ۲۶۹
- جناب زائر جمشید مهریان ۲۷۰
- گوهر ماندگار ۲۷۱
- جناب بامس مهریان ۲۷۲
- جناب رشید خداداد ۲۷۳
- جناب مهریان خداداد ۲۷۴
- جناب مهریان خداداد ۲۷۵
- مریم آباد؛ احبابی فارسی جنابان مهریان بمان - اردشیر بمان - بهرام
بهمن - بمان سروش - خدامراد رستم - وفادار هرمزدیار - اسفندیار نامدار
۲۷۶
- ۲۷۷

کیومرث بهمن - رستم خورسند. سروش خورسند. رستم بهرام بمان مهریان بهرام بمان - خداداد رستم - نوش خورسند. جمشید رستم مهریان خداداد. مایارخدابخش - شهریار وفادار	۲۷۹
کنیز الهی شیرین بنت خداداد رستم ابن هرمزدیار	۲۸۰
جناب رستم ابن اردشیر. جناب اورمزدیار ابن اردشیر. جناب جمشید ابن اورمزدیار	۲۸۱
طلب غفران بجهت پدر و ما در جناب زائر هرمزدیار	۲۸۲
مروارید بنت بهرام	۲۸۳
جناب بهمرد ابن بهرام مهریان	۲۸۴
جناب بهمرد ابن بهرام	۲۸۵
رستم ابن خداداد	۲۸۷
جناب جمشید ابن خداداد	۲۸۸
جناب مهریان ابن گشتاسب	۲۸۹
جناب گشتاسب ابن رشید	۲۹۰
جناب بهرام پورمزیان	۲۹۱
کنیز الهی خورشید	۲۹۲
جناب هرمزدیار ابن بهرام	۲۹۳
جناب بهرام ابن مهریان	۲۹۴
مناجات طلب مغفرت بجهت والد و والده و همشیره آقارستم ابن بهمرد شیراز: دوستان فارسی یزدانی جناب رشید جمشید - جناب خداداد جمشید	۲۹۵
جناب رستم فولاد - جناب رستم اردشیر - جناب تیرانداز کیخسرو	۲۹۶
جناب بمان هرمزدیار - جناب مهریان فولاد. جناب کیخسرو اسفندیار	
جناب نوشیروان خدابخش - جناب بهرام جمشید - جناب اردشیر جمشید	
جناب منوچهر خداداد علیهم بہاء اللہ الابھی	

- انجمن رحمانی و خویشان جناب سروش علیهم بهاءالله
جناب زائر آقا سروش جانش خوش با د ۲۹۷
- جناب زائر آقا رشید پارسی جانش خوش با د ۲۹۸
- هوالله جناب آقا میرزا سیاوش فارسی علیه بهاءالله الابهی
بواسطه جناب امین علیه بهاءالله الابهی جناب سیاوش فارسی
علیه بهاءالله الابهی ۲۹۹
- طهران: جناب سیاوش فارسی علیه بهاءالله الابهی
شیراز: جنابان سرورشهریار پوروفادار و سرور وفا دار پورهرمزدیار و
سرورخسرو پوروفادار - سرور هرمزدیار وفا دار و کیخسرو پوراسفندیار
جانشان خوش با د ۳۰۰
- هوللهاحبای حسین آباد وعصرآباد والله آباد ویزد وقاسم آباد ونصر
آباد وخرم شاه وتفت وآقامیرزا نصرالله مهندس علیهم بهاءالله الابهی
بواسطه جناب زائر آقارشید کنیز خدا گل دختر کیقباد ۳۰۴
- طهران: بواسطه جناب امین جناب بهمن خسرو اهل یزد علیه
بهاءالله الابهی ۳۰۶
- قزوین: بواسطه حکیم الهی جناب بهمن ابن خسرو علیه بهاءالله الابهی
انجمن یاران فارسی بهائی جانشان خوش با د ۳۰۸
- بواسطه حضرت امین یاران دیرین حضرات عموم پارسیان در جمیع بلدان و
دیار علیهم بهاءالله الابهی ۳۰۹
- بواسطه جناب آقا سید اسدالله جناب اورمزدیار رستم ۳۱۰
- بواسطه جوانمرد گشتاسب زائر عموم احبابی بمعنی و خانواده و خویشان
جوانمرد زائر علیهم بهاءالله الابهی ۳۱۱
- خسرویمان جانش روشن با د ۳۱۴
- جناب جمشید اردشیر رویش سفیدبا د
شاپورجانش روشن با د ۳۱۵
- ۳۱۶
- ۳۱۷

۳۱۸	اسفندیار
۳۱۹	جهانگیر نوروز
۳۲۰	بهرام روزبه
۳۲۱	رستم فولاد
۳۲۲	مهریان فرود
۳۲۳	نامداردلش روشن باد
۳۲۴	فریدون بهره اش فزون باد
۳۲۵	فریدون اردشیر شادیش فزون باد
۳۲۶	جمشید رویش چون خورشیدباد
۳۲۷	بواسطه جناب جمشید بهرام زائر کیز خداکل دختر بهرام حرم جمشید علیها بهاءالله
۳۲۸	بواسطه جناب سهراب خسروزائر. جناب خسرو - جناب مهریان خسرو. جناب رستم خسرو. جناب هرمزدیارخسرو - شیرین خسرو - فیروزه خسرو - پریچهر حسرو. سرورحمر خسرو و خود جناب سهراب زائر جانشان خوش باد
۳۲۹	بواسطه سهراب خسرو زائر - جناب مرزبان بهرام
۳۳۰	بواسطه جناب سهراب خسرو زائر - جناب سهراب هرمزدیار
۳۳۱	بواسطه سهراب خسرو زائر. جناب خسرومهریان - جناب رستم مهریان جانشان خوش باد
۳۳۲	طلب مغفرت بجهت مرحوم نوشیروان مهریان بواسطه آقا سهراب خسرو
۳۳۳	بواسطه جناب هرمزدیار خدابخش زائر. جناب مهریان رستم - جناب رستم مهریان - جناب خدایارمهریان - جناب کیخسرو مهریان
۳۳۴	حمر هرمزدیار خدابخش زائر
۳۳۵	بواسطه هرمزدیارخدابخش طلب مغفرت بجهت رستم مهریان و مهریان صاد و هرمزدیار خدابخش
۳۳۶	جناب هرمزدیار خدابخش زائر علیه بهاءالله

- ۳۳۷ بواسطه جناب زائر مهریان خدابخش بمبئی: جناب جمشید بهرام
جناب اردشیر بهرام و جناب داران نوشیروان
- ۳۳۸ بواسطه جناب بشیر الهی - جناب مهریان نوشیروان پارسی
- ۳۳۹ بواسطه جناب آقا جمشید - جناب زائر منوجهر اخوی ایشان علیه بهاءالله
- ۳۴۰ بواسطه آقا میرزاها دی و رستم بهمرد جناب نوشیروان مهریان و
امه الله شیرین شهریار - جناب خدابخش آذرباد جناب نوشیروان بهمرد
جناب بهمرد بهرام و دولت جمشید و رشید رستم و مهریان آذرباد و خسرو
مهریان و خداداد مهریان و کیز عزیز الله ترنج دینیار و فرزندان
- ۳۴۱ بواسطه مهریان کیخسرو و نوشیروان بهرام و اردشیر نوشیروان بهرام
علیهم بهاء الله الابهی - جناب استاد نوشیروان مهریان - جناب حاجی علی
جناب میرزا حسین - عموم احبابی حسین آباد و احبابی اسد آباد علیهم و
علیهن البهاء الابهی
- ۳۴۲ یزد: اردشیر رستم - فریدون جوانمرد - اسفندیار بهرام بهمن اردشیر
بهرام فریدون - بهرام اسفندیار - میرزا حسین - رستم اردشیر - فرامرز
شهریار فریدون علیهم بهاء الله الابهی
- ۳۴۳ یزد حسین آباد: جناب نوشیروان و جناب جمشید علیهم بهاء الله الابهی
- ۳۴۴ یزد حسین آباد: احبابی الهی علیهم بهاء الله الابهی، نوشیروان مهریان
بهمن اردشیر کتویه هرمز دیار خدابخش و ضلعشان خرم و فرزندان ایشان رستم
خدارحم آذر - مهریان رستم - برادر جناب آقا میرزا سیاوش و شاه سیاوش
- ۳۴۵ بواسطه مهریان خدابخش جناب بهرام مهریان
- ۳۴۶ تیرانداز خدارحم علیه بهاء الله الابهی
- ۳۴۷ بمبئی پونه: بواسطه جناب آقادسید اسد الله و بواسطه جناب آقا خسرو
سرور داراب شاه پور دنجی شاه - سرور فیروز شاه پور دنجی شاه -
- شیرین دخت دنجی شاه جانشان خوش باد
- ۳۴۸ بواسطه جناب آقا سید اسد الله جناب اورمز دیار خسرو زائر

- ۲۴۹ بمبئی: بمان خسرو الله آبادی و سهراب یامس
بواسطه جناب زائر اردشیر خداداد احبابی الهی در پونه
- ۲۵۰ بواسطه جناب زائر آقا عبدالباقي - جناب آقا خسرو و احبابی پونه
- ۲۵۱ علیهم بھاءالله الابھی
- ۲۵۲ بواسطه جناب زائر آقا خسرو صبیه محترمداش فیروزه علیها بھاءالله الابھی
پاریس و لندن احبابی الهی و اماء رحمان علیهم و علیهن البھاء الابھی
- ۲۵۳ بواسطه جناب طبسی علیه بھاءالله الابھی پونه: جناب خسرو
- ۲۵۴ علیه بھاءالله
- ۲۵۵ بواسطه جناب زائر آقا خسرو - ولد نجیبیش آقا مهریان علیه بھاءالله
- ۲۵۶ بواسطه جناب زائر آقا خسرو - همشیره قرینه دلیندش آقا سهراب علیه بھاءالله
- ۲۵۷ بواسطه جناب زائر آقا خسرو. فرزند دلیندش آقا سهراب علیه بھاءالله
- ۲۵۸ بواسطه جناب زائر آقا خسرو - پسرمه رپورش آقا هرمز
- ۲۵۹ پونه: یاران فارسی یزدانی جانشان خوش باد
کیمی عزیز الهی زائره بی فیروزه و بواسطه او فریدون و شیرین
- ۲۶۰ و منور علیه و علیهن بھاءالله الابھی
- ۲۶۱ بواسطه جناب زائر آقا خسرو دختر مهر پرورش پری چهر
- ۲۶۲ جناب آقا خسرو پارسی علیه بھاءالله الابھی
- ۲۶۳ بواسطه جناب امین علیه بھاءالله جناب هرمزدیار تیرانداز علیه
بھاءالله الابھی
- ۲۶۴ بمبئی: نیاز آمرزش جمشید تیرانداز بدرگاه پاک یزدان
- ۲۶۵ جناب رستم تیرانداز علیه بھاءالله الابھی
- ۲۶۶ بواسطه جناب زائر رستم تیرانداز پیمان واجزاء شرکت پیمان - جناب بهمن
خدامرا د - آقامهریان کیخسرو - آفاهرمزدیار تیرانداز - آقا مهریان سرخاب
آقا جمشید رستم - آقا فریدون کیومرث - آقا بهرام جمشید - آقا خدامرا د
بهمن - آقا بهمن مهریان - آقا رستم اردشیر - آقارستم بهمن

آقاخداداد مهریان - آقا اسفندیار سروش - آقا محمد مشکی - آقامیرزا احمد
علیهم بھاء اللہ الابھی

- ۳۶۷ بواسطه جناب زائر رستم تیرانداز علیه بھاء اللہ - جناب آقا بهمن خدامرا د - جناب آقارستم واخویش هرمزدیار و مهریان علیهم بھاء اللہ الابھی
- ۳۶۸ بواسطه جناب زائر رستم تیرانداز پیمان علیه بھاء اللہ
جناب تیرانداز - جناب شهریار هرمزدیار - جناب خدابنده کیخسرو
جناب مهریان کیخسرو - آقا رستم کیخسرو - آقا رشید کیخسرو - آقا رستم هرمزدیار - آقا شهریار خدامرا د - آقا هرمزدیار کیومرث - آقا بهرام شهریار آقارستم شهریار - آقا هرمزدیار شهریار - آقارستم خدامرا د - آقا فریدون بهمن آقا شهریار بهمن - آقا مهریان بهمن - آقا شاه بهرام بهمن - راحت مهریان شیرین و دولت تیرانداز - فریدخت رستم - همايون رستم - فریدخت هرمزدیار سروزیزاد - دولت شهریار بانوی بهمن علیهم و علیهن بھاء اللہ الابھی
- ۳۶۹ بواسطه صبحی جناب رستم پیمان ابن تیرانداز علیه بھاء اللہ الابھی
- ۳۷۰ بواسطه جناب زائر رستم تیرانداز پیمان علیه بھاء اللہ الابھی یزد - مهدی آباد - علی آباد - قاسم آباد - نصر آباد - تفت - مرد آباد
- کوچه بیوک - خرمشاه - رحمت آباد: احبابی الهی علیهم بھاء اللہ الابھی
- ۳۷۱ بواسطه جناب امین طهران: جناب بهمن خدامرا د علیه بھاء اللہ الابھی
- ۳۷۲ جناب بهمن خدامرا د علیه بھاء اللہ الابھی
- ۳۷۳ بواسطه جناب امین - جناب بهمن خدامرا د علیه بھاء اللہ الابھی
- ۳۷۴ قم: جناب بهمن علیه بھاء اللہ
- ۳۷۵ بواسطه جناب حاجی میرزا عبدالله در طهران، قم: جناب آقا بهمن و آقا خسرو علیه بھاء اللہ
- ۳۷۶ بمبئی: بواسطه جناب اردشیر خدابخش - جناب شهریار خورسند علیه بھاء اللہ الابھی
- ۳۷۷ طلب مغفرت بجهت حرم گودرز مهریان التی توفّت الی رحمة الله

- ۳۷۸ بواسطه آقامیرزا محسن و جناب آقامیرزابزرگ افنان جناب کیخسرو منوچهر
- ۳۷۹ جناب کیخسرو منوچهر
- ۳۸۰ منوچهر از فارسیان که جانش خوش با د بخواند
- ۳۸۱ مهتر کیخسرو
- ۳۸۲ بواسطه حضرت ابن ابهر کرمان: جناب ملا دینیار و دینار یعنی زرخالص
جانش همدم جانان با د
- ۳۸۳ هوالله یزد: امة الله گوهر علیها بهاء الله
- ۳۸۴ بواسطه آقا سید اسد الله جناب رستم خسرو پارسی علیه بهاء الله الابهی
- ۳۸۵ طهران: بواسطه جناب امین جناب کیومرث پور خسرو علیه بهاء الله الابهی
- ۳۸۶ طهران: بواسطه جناب امین سرور کیومرث پور خسرو پارسی ملاحظه نماید
- ۳۸۷ بواسطه جناب امین احبابی پارسی زردشتی طهران، کاشان و شیراز
و یزد و کرمان
- ۳۸۸ بواسطه حضرت افنان سدره مبارکه و جناب تیرانداز کیخسرو - کیخسرو
اسفندیار - سروش بهرام - اردشیر شاه ویر - شهریار وفادار - رشید رستم
rstem اسفندیار - ماونداد فریدون - بمان خداداد - اردشیر جمشید
- ۳۸۹ بواسطه جناب بشیرالهی جناب تیرانداز کیخسرو و جناب اردشیر جمشید
- ۳۹۰ شیراز: بواسطه جناب بشیرالهی تیرانداز پور کیخسرو علیه
بهاء الله الابهی
- ۳۹۱ شیراز: جناب تیراندازابن خسرو علیه بهاء الله الابهی - مناجات طلب
آمرزش بجهت ابوین تیرانداز
- ۳۹۲ بواسطه جناب بشیرالهی جناب تیرانداز علیه بهاء الله الابهی
- ۳۹۳ بواسطه حضرت افنان سدره مبارکه آقا سید حسین علیه بهاء الله الابهی
- ۳۹۴ شیراز: جناب تیرانداز کیخسرو علیه بهاء الله الابهی
- ۳۹۵ شیراز: بواسطه جناب اردشیر جمشید احبابی فارسی علیهم بهاء الله الابهی
 بواسطه جناب آقامیرزا محمود زرقانی مهتر استاد شهریار خورستند

- عليه بهاء الله الابهى
- مناجات طلب مغفرت بجهت مهتر خسرو رستم و مخمل بهرام و سرورسلامت
عليهم الرحمة و الرضوان ٣٩٦
- بعشى: جناب كيخسرو هرمزديار عليه بهاء الله الابهى ٣٩٧
- بواسطه جناب آفاسيد اسدالله و جناب جمشيد خداداد کرمان: جناب
اسفنديارمهريان ٣٩٨
- مهتر اسفنديار رستم - مهتریهمن خسرو - مهتر هرمزديار رستم ٣٩٩
- بعشى: جناب كيخسرو هرمزديار ٤٠٠
- شيراز: بواسطه جناب بشير جناب اردشير و جناب شاه وير و جناب رشید
عليهم بهاء الله الابهى ٤٠١
- بواسطه حضرت بشير الهى جناب اردشير شاهوير و جناب رستم فولاد
عليهما بهاء الله الابهى ٤٠٢
- بواسطه حضرت بشير الهى شيراز: جناب اردشير شاهويريزدى عليه
بهاء الله الابهى ٤٠٣
- جناب كيخسرو- جناب رستم فارسى جانشان خوش باد ٤٠٥
- ارض يام: مهريان پور خداداد عليه بهاء الله الابهى ٤٠٦
- ارض يام: جناب خداداد پور جمشيد عليه بهاء الله الابهى ٤٠٧
- جناب اردشير اين نوروز ٤٠٨
- بواسطه جناب نوش و جمشيد بعشى: جناب شهريار اردشير عليه
بهاء الله الابهى ٤٠٩
- بعشى: جناب آقا جمشيد خداداد حكيم عليه بهاء الله الابهى ٤١٠
- بعشى: جناب جمشيد فارسى عليه بهاء الله الابهى ٤١١
- بواسطه رستم خداداد جناب اردشير نامدار ٤١٢
- بواسطه رستم اردشير جناب اردشير خسرو ٤١٣
- بعشى: کنیز خدا مروارید بهرام ملاحظه نماید ٤١٤

- ۴۱۵ بواسطه رستم خداداد شیرین خداداد چانش خوش با د
- ۴۱۶ بواسطه بمان بهرام جناب بهمرد پولاد
- ۴۱۷ بواسطه جناب زائر اردشیر خداداد والده محترمه مروارید بهرام
عليها بهاءالله
- ۴۱۸ بواسطه جناب سروش یزد: کنیز عزیزاله گل بهرام عليها بهاءالله الابهی
- ۴۱۹ بواسطه زائر اردشیر خداداد چناب رستم خداداد عليه بهاءالله
- ۴۲۰ بواسطه جناب زائر اردشیر خداداد امةالله شیرین خداداد
عليها بهاءالله
- ۴۲۱ بواسطه جناب آقا میرزا محرم مهتر رستم خداداد و قرینه ایشان سرور
و فرزند مهریان و اردشیر خداداد عليهم بهاءالله الابهی
- ۴۲۲ بواسطه جناب زائر بامس مهریان امةالله گوهر مهراب عليها بهاءالله
- ۴۲۳ بواسطه جناب رشید احبابی قاسم آباد
- ۴۲۴ بواسطه جناب آقا سید اسدالله و جناب جمشید خداداد کرمان:
جناب شهریار بهمرد
- ۴۲۵ بمیثی: بواسطه جناب آقا سید اسدالله طلب آمرزش بجهت جمشید خداداد
فریدون خداداد. رشید خداداد. جمشید سروش فیروز. حکیم گشتاسب خداداد
- ۴۲۶ مهریان خداداد. رستم خداداد. جمشید رستم - اردشیر مهریان چانشان خوش با د
بواسطه آقا سید اسدالله و جناب رستم خداداد جناب جمشید خداداد
- ۴۲۷ جناب اردشیر خداداد. جناب مهریان بهرام - جناب کیومرث فرود
جناب بامس مهریان - سرور خدامرا د. مروارید بهرام - مهریان خدابخش و
خداداد حکیم و امةالله المتصاعدہ پیروزه خداداد
- ۴۲۸ بواسطه جناب آقا سید اسدالله و جمشید خداداد طهران: بهرام بهمرد
عليه بهاءالله الابهی
- ۴۲۹ مهتر بامس ماندگار - مهتر بهرام مهریان - بانو فرج - مهتر اردشیر
خداداد - مهتر رستم اورمزدیار - مهتر هرمزدیار رشید - مهتر بهرام مهراب

- عليهم بهاء الله الابهی بخوانند
- جناب جمشید خداداد و اردشیر خداداد عليهما بهاء الله الابهی
بواسطه جمشید خداداد زائر بمعنی: باسم ماندگار - بهرام جمشید - رستم
خدداداد. اردشیر خداداد - شهریار خدامراد. رستم شاهویر. کیومرث بهمن
سهراب هرمزدیار - مهریان بهرام - مهریان بمان عليهم بهاء الله
بواسطه جناب آقا میرزا هادی افنان عليه بهاء الله الابهی
- بمعنی بواسطه جناب جمشید خداداد عليه بهاء الله الابهی مهریان خداداد
rstم رشید - شیرزاد هرمزدیار - بهرام سروش - فریدون اردشیر - اردشیر
شهریار - مهریان باسم - رستم بهمن - رشید خدابخش - دینیار خداداد
عليهم بهاء الله الابهی
- بعنی: کنیز خداگهر ماندگار حرم جمشید خداداد ملاحظه نماید
- بعنی: جناب آقا جمشید خداداد عليه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند
- بعنی: جناب جمشید خداداد عليه بهاء الله
توسط افنان آقا میرزا هادی عليه بهاء الله الابهی بمعنی: بواسطه
جمشید خداداد عليه بهاء الله الابهی طلب آمرزش بجهت رفتگان مهریان
rstم - خسرو بهلول - مهریان حکیم - مهریان خداداد - شیرین صبیه مهرگان
کنایون صبیه مهریان - شهریار خداداد - امده الله لعل ترك والده نوشیروان
بهرام مهریان - زمرد دخت رستم - مهریان برخوردار - فیروزه دخت اردشیر
عليهم و عليهم بهاء الله الابهی
- بواسطه جناب آقامیرزا محرم بمعنی: جناب مهر جمشید خداداد
عليه بهاء الله الابهی
- بواسطه جناب آقا رضا بمعنی: جناب جمشید خداداد عليه بهاء الله الابهی
- بواسطه جناب زائر باسم مهریان جناب جمشید خداداد عليه بهاء الله
بواسطه جناب آقارضا بمعنی: جناب جمشید خداداد ملاحظه نماید
- بواسطه اردشیر خداداد گوهر جانش خوش با د

- ۴۴۱ بواسطه رستم خداداد جناب جمشید خداداد
- ۴۴۲ جناب زائر رستم خداداد
- ۴۴۳ بواسطه رستم خداداد جناب اورمزدیار رستم
- ۴۴۴ بواسطه رستم خداداد مروارید بهرام جانش خوش با د
- ۴۴۵ بمبئی: جناب جمشید خداداد علیه بهاءالله الابهی
- ۴۴۶ بواسطه جناب زائر مهریان بهرام جناب هرمزدیار رستم علیه بهاءالله
- ۴۴۷ بمبئی: جناب جمشید خداداد علیه بهاءالله الابهی
- ۴۴۸ بمبئی: جناب جمشید خداداد. جناب نوش گشتاسب . جناب بهرام مهریان
جناب پامس مهریان علیهم بهاءالله الابهی
- ۴۴۹ بمبئی: جناب جمشید خداداد حکیم علیه بهاءالله الابهی
- ۴۵۰ بمبئی: جناب جمشید خداداد ملاحظه نمایند
- ۴۵۱ بمبئی: جناب جمشید خداداد حکیم علیه بهاءالله الابهی
- ۴۵۲ بمبئی: جناب جمشید خداداد علیه بهاءالله الابهی
- ۴۵۳ بمبئی: جناب جمشید خداداد علیه بهاءالله الابهی
- ۴۵۴ بمبئی: جناب جمشید خداداد علیه بهاءالله الابهی
- ۴۵۵ بواسطه جناب آقا سید اسدالله مهریان خداداد و اردشیر خداداد
- ۴۵۶ و آقا سید علی زائرين آستان مقدس علیهم بهاءالله الابهی
- ۴۵۷ بمبئی: جناب جمشید خداداد علیه بهاءالله الابهی
- ۴۵۸ بمبئی: جناب جمشید خداداد علیه بهاءالله الابهی
- ۴۵۹ بمبئی: جناب جمشید خداداد علیه بهاءالله الابهی
- ۴۶۰ بواسطه شوقی افندی بمبئی: مهتر سروش شهریار مریم آبادی و
- ۴۶۱ مهتر مهریان شهریار مریم آبادی علیهمما بهاءالله الابهی
- ۴۶۲ بواسطه رستم اردشیر جناب اورمزدیار اردشیر
جناب زائر رستم اردشیر

۴۶۳

۴۶۴

بمعنی: جناب زائر هرمزدیار پوراردشیر علیه بهاءالله الابهی
 بواسطه زائر روضه مبارکه سروش شهریار مریم آبادی علیه بهاءالله
 الابهی مریم آباد: مهریان شهریار. اردشیرشهریار. خدادادشهریار
 هرمزدیاراردشیر. فریدوناردشیر. اردشیرجمشید. خدادادشاھویر. کیخسرو
 اردشیر - بهمن بهرام - رستم سروش - سرورشهریار. دولت شهریار. شهریانو
 مهریان - همایون سروش - بهرام رشید کرمانی - جمشید خداداد کاشی
 علیهم و علیهنهن البهاء الابهی

۴۶۵

بواسطه زائرروضه مبارکه سروش شهریار مریم آبادی علیه بهاءالله
 الابهی مناجات طلب مغفرت ازبرای شهریارسروش و دولت اردشیر و نوشیروان
 بهرام شاه و رستم گشتاسب و جمشید هرمزدیار و رستماردشیر و فیروزه وفادار
 و شاهویربهرام و کل بانو فولاد واردشیرخداداد و خداداد دینیار و شهریانو
 مهریان و فرنگیز وفادار و دولت خداداد و رستم سهراب و حرمش لعل
 علیهم و علیهنهن البهاء الابهی

۴۶۶

بواسطه مهریان خدابخش طلب مغفرت بجهت رستم اردشیر و جمشید
 هرمزدیار و مهریان بهرام جوانمرد علیهم بهاءالله الابهی
 هوالله جناب زائر فریدون ابن اردشیر

۴۶۷

هوالله بواسطه جناب فریدون زائر جناب جمشیدابن مهریان
 جناب هوشنگ ابن مهریان - جناب منوچهربن مهریان - جناب نوشیروان ابن
 مهریان علیهم بهاءالله الابهی

۴۶۸

بواسطه رستم اردشیر جمشید اورمزدیار

۴۶۹

بواسطه جناب آقا میرزا محمود مهتراردشیر پورخسرو. مناجات طلب مغفرت
 بجهت پدر مهتراردشیر

۴۷۰

بمعنی: بواسطه جناب مهریان رستم بازماندگان متصاعدالی الله بامس
 مهریان

۴۷۱

بمعنی: بواسطه جناب آقامیرزامحرم جناب بامس مهریان علیه بهاءالله

- بواسطه جناب زائر اسفندیار جناب مهریان پور بهرام علیه بهاءالله
 ۴۷۳
- بواسطه بهمرد بهرام جناب مهریان بهرام
 ۴۷۴
- انجمن مشتاقان ارمغان کوی جمشید مهریان - بهرام سروش - کیخسرو
 ۴۷۵
- خدابخش - فریدون اردشیر - مهریان خداداد - رشید خداداد - مهریان خدابخش
 مهریان خدابخش - مهریان بمان - اسفندیار اردشیر. مهریان خدا رحم
 نوش کیقباد علیهم بهاءالله الابهی
 ۴۷۶
- بمبئی: جناب زائر بامس مهریان جانش خوش با د
 ۴۷۷
- بواسطه جناب زائر بامس مهریان جناب جمشید مهریان علیه بهاءالله
 بمبئی: انجمن احباءالله
 ۴۷۸
- بمبئی: یاران الهی
 ۴۷۹
- بواسطه جناب آقا سید اسدالله بمبئی بواسطه جمشید خداداد
 بمبئی مهتراردشیر پور شهریار جانش خوش با د
 ۴۸۰
- بمبئی: جناب اردشیر خداداد علیه بهاءالله الابهی
 ۴۸۱
- بمبئی: جناب جمشید خداداد علیه بهاءالله الابهی
 ۴۸۲
- بواسطه جناب آقا سید اسدالله بمبئی: جناب آقا جمشید خداداد
 ملاحظه نمایند مناجات طلب مغفرت از برای اسفندیار مهریان
 ۴۸۳
- طلب آمرزش بجهت جمشید فرود - کیومرث فرود - فرودگشتاسب - بهرام
 جمشید و پسرش بهمن ماندکار. دینیار اردشیر. گل اندام شیرزاد علیهم
 بهاءالله الابهی
 ۴۸۴
- امـةـالـلهـ ضـلـعـ مـهـرـیـانـ دـوـلـتـ اـیـرانـ
 ۴۸۵
- بمبئی: کنیز یزدان ایران علیها بهاءالله الابهی
 ۴۸۶
- بواسطه خداداد جمشید زائر علیه بهاءالله الابهی بمبئی: مهترمههربان
 خدابخش و کنیز خدادولت و مهتر پور خدابخش مهریان علیهم بهاءالله الابهی
 ۴۸۷
- بواسطه جناب مهریان خدابخش بمبئی: جناب مهتر بهرام نوشیروان - مهتر
 بهمرد بهرام جانشان خوش با د
 ۴۸۸

- ۴۸۹ بمبئی: احبابی فارسی و کنیزان عزیزان پروردگار علیهنه بهاءالله الابهی
- ۴۹۰ جناب حاضر مهریان خدابخش ویرادر اردشیر خدابخش
- ۴۹۱ کنیز خدا خورشید خدابخش وزمر دخدا بخش و شیرین خدابخش جانشان خوش با د
- ۴۹۲ بواسطه جناب زائر اردشیر جناب مهریان پور خدابخش و قرین محترمه شان
- کنیز حق دولت علیها بهاءالله
- ۴۹۳ بمبئی: مهریان خدابخش - جوان مرد گشتاسب - ایران گشتاسب - بهرام
- مرزیان - دولت ایران - سرور ایران و طلب مغفرت به جهت دوستان گشتاسب فرود
- ده بید نوشیروان - دولت سلامت
- جناب زائر مهریان خدابخش
- ۴۹۴ بمبئی: کنیز الهی دولت علیها بهاءالله الابهی
- ۴۹۵ هوالله - بواسطه جناب زائر آفارشید - جناب اردشیر پسر خدابخش
- ۴۹۶ هوالله - کنیز الهی زائره دولت خانم علیها بهاءالله الابهی
- ۴۹۷ بمبئی: امداد الله شیرین مهریان علیها بهاءالله الابهی
- ۴۹۸ رستم ایران
- ۴۹۹ بمبئی: بواسطه جناب آفاسید اسد الله و جناب مهریان ورقه مؤمنه دولت
- علیها بهاءالله الابهی
- ۵۰۰ بمبئی: شیرین مهریان علیها بهاءالله
- ۵۰۱ بواسطه جناب زائر جمشید بهرام جناب ملا بهرام بهمن علیه بهاءالله
- ۵۰۲ بواسطه جناب امین جناب آقا شهریار تیرانداز و جناب میرزا مهریان
- جانشان خوش با د
- ۵۰۳ بواسطه جناب حاجی سید جواد یزد: جناب رستم ابن سروش فارسی
- جانش خوش با د
- ۵۰۴ هوالله بمبئی: جناب رستم علیه بهاءالله الابهی
- ۵۰۵ یزد: جناب رستم پور کیومرث اختراخواری علیه بهاءالله الابهی
- ۵۰۶ جناب زائر هرمز دیار طلب مغفرت به جهت خدابخش و شیرین و فرنگیس
- ۵۰۷

- ۵۰۸ بواسطه جناب آقا محمد حسن و جناب زائر جمشید بهرام، جناب رستم بهرام و جناب بهرد بهرام و جناب مهریان خداداد جانشان خوش باد
- شیراز: جناب کیقباد پور گشتاسب ۵۰۹
- ۵۱۰ بواسطه زائر رستم مهریان بمعنی: خداداد جمشید رحمت آبادی و مهریان سروش و خدایار و کایون و مروارید و خداداد پوراردشیر علیهم بهاءالله الابهی
- ۵۱۱ بواسطه خدابخش آدریاد زائر و بهرد بهرام زائر مهریان آدریاد بهرام آدریاد - والدهاش مروارید بهرام - بهرد بهرام - دوست بهرام رشید رستم - خسرومهریان - رستم بهرد علیهم بهاءالله الابهی
- ۵۱۲ بواسطه خادم حضرت افنان سدره مبارکه یزد: جناب مهریان پور خداداد علیه بهاءالله ۵۱۳
- بواسطه آقا میرزا منیر زین علیه بهاءالله حرم جناب آقا بهرام روزبه امـةـالـلـهـ لـعـلـ تـیرـانـدـاـزـ عـلـیـهـاـ بـهـاءـالـلـهـ الـاـبـهـی
- ۵۱۴ بواسطه میرزا باقر خادم حضرت افنان سدره مقدسه یزد: جناب خداداد پور جمشید علیه بهاءالله ۵۱۵
- بواسطه جناب حاجی سید جواد جناب خداداد جمشید رحمت آبادی علیه بهاءالله الابهی
- رحمت آباد یزد: جناب خداداد جمشید - جناب رشید و جناب اردشیر ۵۱۶
- و جناب مهریان و جناب سروش و جناب جمشید جانشان خوش باد ۵۱۷
- هوالابهی ارض یام: کنیز بها مروارید بنت سروش علیها بهاءالله ۵۱۸
- بواسطه خادم حضرت افنان سدره مقدسه هوالله یزد: امـةـالـلـهـ مـرـوـارـیدـ عـلـیـهـاـ بـهـاءـالـلـهـ الـاـبـهـی
- بواسطه حضرت افنان سدره مبارکه آقا میرزا محمود یزد: جناب سروش خورسند و کنیز عزیزالله بنت بهرام بمان علیهمها بهاءالله الابهی ۵۱۹
- بواسطه حضرت افنان سدره مبارکه آقا میرزا عبدالحسین هوالله یزد: ۵۲۰

- جناب سروش خورسند عليه بهاء الله الابهی
- ۵۲۱ هوالله یزد: جناب سروش خورسند و جناب مهریان سروش علیهم
بهاء الله الابهی
- ۵۲۲ بواسطه فرود گشتاسب زائر جناب نوش گشتاسب - سروش نوش - شیرین کیقباد
بهرام سروش - رشید خداداد. مهریان خداداد. اسفندیار گشتاسب ساکن یزد
جاماسب گشتاسب ساکن یزد - اردشیر خدابخش - بهرام مهریان
بمان بهرام پولاد - سروش کیقباد
- ۵۲۳ بواسطه فرود گشتاسب زائر خواهش آمرزش به جهت دولت مهریان - بهرام
اورمزدیار بمان - رستم اورمزدیار بمان - مروارید گشتاسب
- ۵۲۴ بواسطه جناب حاجی سید جواد یزد: جناب ماهیار خدابخش
شیراز: بواسطه جناب توانگر یاران مهریان مهترماونداد فریدون
- ۵۲۵ مهتر تیرانداز کیخسرو - مهتر اردشیر جمشید - مهتر بمان بهرام
مهتر رستم اسفندیار - مهتر شهریار وفادار - مهتر مهریان انوشیروان
مهتر بهمن خداداد - مهتر رشید رستم - آقا غلامحسین - مهتر دهموبید
- ۵۲۶ جناب توانگر - مهتر رستم پولاد - مهتر خداداد بهرام - مهتر کیقباد
گشتاسب - مهتر کیخسرو بهرام - مهتر رستم جوانمرد - مهتر خداداد رستم
مهتر بهرام دینیار - مهتر کیخسرو اسفندیار
- ۵۲۷ مهدی آباد: بواسطه جناب حاجی میرزا محمود افنان جناب جمشید ابن
مهرگان و کنیز عزیز الهی خاتون بنت اردشیر
مریم آباد: بواسطه حضرت افنان سدره مبارکه آقا میرزا محمود
- ۵۲۸ جناب مهریان ابن بهرام بمان
جناب مهریان کیومرث بهمن
- ۵۲۹ جناب شهریار وفادار
- ۵۳۰ بواسطه جناب بشیرالهی جناب کیقباد ولد گشتاسب و جناب خداداد
ولد رستم علیهم بهاء الله

- ۵۳۱ مریم آبادیزد: کنیز خدافرنگیس دختر مهریان تیرانداز و کنیز خدادولت
دختر رستم خورسند جانشان خوش باد
- ۵۳۲ بواسطه آقا جمشید یزد: منوچهر مهریان - هوشنگ مهریان - نوش روان
مهریان پور جمشید. زریانوما در جمشید - گلچهر شهریار عیال جمشید
بانو صبیه جمشید
- ۵۳۳ بواسطه جناب جمشید با غیان بمعنی: جناب بهرام مهریان و
جناب فریدون اردشیر
- ۵۳۴ مری آباد یزد: کنیز خدا فیروزه بنت حکیم
- ۵۳۵ مری آباد یزد: جناب مهریان این بهرام بمان علیه بهاء اللہ
بواسطه جناب این ابهر ماوندا دابن فریدون جانش خوش باد
- ۵۳۶ امۃ اللہ مروارید. مهریان خداداد سروش، کایون خدایار جانشان خوش باد
- ۵۳۷ یزد: امۃ اللہ فیروزه ضلع مرحوم شاه سیاوش علیها بهاء اللہ الابهی
جناب سروش پور خداداد
- ۵۳۸ بواسطه اردشیر خداداد جناب شهریار خدامرا
- ۵۳۹ کنیز درگاه حق قرین جناب جمشید با غیان شاد و خرم باد
- ۵۴۰ یزد: جناب مهریان این بهرام علیه بهاء اللہ الابهی
جناب مهریان کیقباد
- ۵۴۱ نی ریز: جناب خسرو و کیخسرو و سهراب علیهم بهاء الابهی
- ۵۴۲ تفت و مریم آبادیزد: جناب معلم استاد اسفندیار. جناب اورمزدیار خدابخش
- ۵۴۳ جناب سروش خدارحم - جناب گشتاسب اردشیر. جناب خدارحم خدامرا
- ۵۴۴ جناب بهرام وفادار. جناب وفادار ارمزدیار. جناب رستم بهرام
- ۵۴۵ جناب اردشیر بهرام - جناب مهریان بهرام علیهم بهاء اللہ الابهی
بمعنی: هرمزدیار کیخسرو. امۃ اللہ شیرین - امۃ اللہ فرج انکیز
- ۵۴۶ اردشیر - گشتاسب - خرم - محمل - اسفندیار
- ۵۴۷ طهران: بواسطه ملأ بهرام، پارسیان هند. فرامجی - مروانجی ارا. جمشید

داراب - شامارگر شاپورجی - بامن جی - سوریس بمیشی: جناب جمشید خداداد علیه بهاءالله الابهی	۵۴۸
بمیشی: بواسطه جناب مهریان ضلع خداداد مهریان علیه‌باهاه‌الله الابهی	۵۴۹
بواسطه حضرت ادیب کیخسروان مهریان پارسی علیه بهاءالله الابهی	۵۵۰
بواسطه جناب جوانمرد گشتاسب زائر. جناب بهرام شاه مردان جناب مهریان بهرام - جناب اسفندیار اردشیر. جناب بهرام گشتاسب	۵۵۱
جناب بهرام مهریان - جناب کیخسرو خدارحم - جناب فریبرز بهرام جناب مهریان کیخسرو شهید. جناب مهریان رستم - جناب گشتاسب جوان	۵۵۲
جناب بهرام مهریان فرامرز علیهم بهاءالله الابهی	۵۵۳
شیراز: بواسطه حضرت بشیر الهی - جناب کیخسرو پارسی علیه بهاءالله	۵۵۴
شیراز: سرور خدایار پسر کیخسرو یزدی علیه بهاءالله	۵۵۵
پونه: بواسطه جناب ابن ابهر جناب مهتر مهریان و جناب آقا هرمز دیار	۵۵۶
شیراز: بواسطه بشیر الهی جناب رستم فولاد پارسی علیه بهاءالله الابهی	۵۵۷
جناب زائر خداداد ابن شهریار	۵۵۸
جناب زائر بهرام ابن مرزبان علیه بهاءالله الابهی	۵۵۹
بواسطه جناب آقا میرزا محرم - جناب نامدار خداداد. امة‌الله شیرین	۵۶۰
نامدار - امة‌الله دولت نامدار فرزند دلبند اردشیر	۵۶۱
بواسطه آقا جمشید - مهتر کیومرث بهمن - مهتر جمشید رستم مهریان	۵۶۲
جناب علی اکبر آقا باقر علیهم بهاءالله الابهی	۵۶۳
بمیشی: شهریار ابن بهمرد جانش خوش باد	۵۶۴
بواسطه حاجی میرزا عبدالله طهران: جناب رستم جمشید پارسی	۵۶۵
علیه بهاءالله	۵۶۶
ارض یاه: بواسطه حضرات افنان سدره مبارکه جناب رستم خورسند	۵۶۷
جناب سروش خورسند و جناب کیومرث و جناب خداداد رستم لر و جناب مهریان	۵۶۸
ابن ملا بهرام - جناب شاه‌سیاوش - جناب بهرام اردشیر و جناب خداداد و	۵۶۹

- اردشیر ولدان رستم
طهران: بواسطه حضرت اسم الله جناب سیاوش دارایی علیه بهاء الله الابهی
یزد: بواسطه جناب حاجی آقا محمد علاقه بند کنیز عزیز الله مهربانو
بهمن کیخسرو علیها بهاء الله الابهی
- شیراز: بواسطه جناب بشیر اللهی - جناب خداداد رستم جوانمرد خرم شاهی
بواسطه حضرت افنان سدره مبارکه جناب آقا میرزا محمود یزد: دو کنیز
عزیز خدا فیروزه بنت فرود و دولت بنت رستم بهرام علیهما بهاء الله
بمعیشی: بواسطه آقا میرزا محمود - مهترادالجی پیروفا رندیلیا
علیه بهاء الله الابهی
- بواسطه حاجی سید جواد بمعیشی: جناب آقا جمشید فارسی جانش خوش با د
بواسطه جناب آقا میرزا محرم ام الله شیرین ارمذیار. جناب کیخسرو
خدابخش، جناب ارمذیار خدابخش - جناب مهریان خداداد
خدابخش دل و روانش گلستان با د
- بمعیشی: بواسطه آقا جمشید و جوانمرد گشتاسب متعلقین اسفندیار
مهریان و رستم تیرانداز ملاحظه نمایند
- مناجات طلب مغفرت بجهت پدر و ما در کیخسرو خداداد در کرمان علیهم
بهاء الله الابهی
- جناب زائر مهریان مرحوم خداداد تفتی ملاحظه نمایند
- بواسطه جناب آقا جمشید جناب رستم مهریان ملاحظه نماید
- بواسطه جناب زائر خدابخش طلب آمرزش بجهت نفوس مبارکی از احباب
- بواسطه جناب آقامیرزا محمود طلب مغفرت بجهت فریدون فرزند مهتر
خداداد و طلب مغفرت بجهت فریدون اسفندیار
- بواسطه جناب آقا میرزا حیدر علی علیه بهاء الله الابهی جناب جمشید
خداداد، جناب کیخسرو خدا رحم، مناجات طلب مغفرت بجهت آقا مهریان
خدا رحم علیه بهاء الله الابهی

- ۵۷۸ بواسطه سهراپ بامس زائر شهریار بامس کیخسرو خدابخش
- ۵۷۹ بواسطه حضرت حیدر قبل علی جناب اسفندیار پوراردشیر جانش خوش با د
- ۵۸۰ بواسطه جناب طبیعی بمیشی: جناب مهریان بمان مری آبا دی علیه
بهاءالله الابهی ملاحظه نمایند
- ۵۸۱ مناجات طلب مغفرت به جهت اسفندیار گشتاسب و شیرین جمشید و امدادله
لعل و مهریان اردشیر و علی بمان، غلامرضا و حاجی علی بمان و
مهترمهریان اغمsem الله فی بحور الغفران
- ۵۸۲ بواسطه جناب بهرام پور سروش جناب رشید پور خدابخش
- ۵۸۳ بواسطه جناب زائر کیومرث جناب سروش پور فرود
بمیشی: جناب اردشیر زائر علیه بهاءالله الابهی
- ۵۸۴ جناب زائراردشیر خداداد ملاحظه نمایند
- ۵۸۵ جناب زائراردشیر پور خدابخش
- ۵۸۶ بواسطه آقا سید اسدالله آقا جمشید خداداد جناب اردشیر. جناب بامس
و جناب مهریان
- ۵۸۷ بواسطه جناب آقا رضا، بواسطه جناب مشکین علیه بهاءالله الابهی
کنیز عزیز الهی دولت ملاحظه نمایند (مناجات طلب مغفرت به جهت مرحوم
- ۵۸۸ اردشیر جمشید علیه بهاءالله الابهی)
- ۵۸۹ بمیشی: بواسطه آقا رستم رشید زائر جناب آذربا دبلیموریا علیه
التحیة و الثناء
- ۵۹۰ بمیشی: جناب بهرام مهراب و جناب شهریار اردشیر
- ۵۹۱ بواسطه بهرام خسرو روزیه جناب بهرام مرزیان ملاحظه نمایند
- ۵۹۲ بواسطه زائر مهریان بهرام وفا دار علیه بهاءالله
- ۵۹۳ بواسطه زائر مهریان بهرام گشتاسب علیه بهاءالله
- ۵۹۴ بواسطه زائر مهریان بهمرد بهرام
- ۵۹۵ جناب زائر بهمرد بهرام جانش خوش با د

- بواسطه جناب زائر کیومرث جناب بمان پور خداداد ٥٩٦
- بواسطه جناب زائر آقا رستم بن بهمرد جناب جمشید بن کیقباد ٥٩٧
- جناب جمشید خداداد ٥٩٨
- دستور جمشید که جانش خوش باد بخوانند ٥٩٩
- بعبئی: جناب نوش و سروش و نوش و بمان کیقباد جانشان خوش باد ٦٠٠
- ملاحظه نمایند (مناجات طلب مغفرت بجهت جمشید مجید جانش خوش باد) ٦٠١
- بعبئی: جناب جوانمرد کشتاسب عليه بهاء الله الابھی ٦٠٢
- بعبئی: جناب جوانمرد کشتاسب عليه بهاء الله الابھی ٦٠٣
- بواسطه جمشید خداداد جوانمرد کشتاسب ٦٠٤
- بواسطه جناب زائر جناب مهریان بهرام جناب جوانمرد کشتاسب ٦٠٥
- بعبئی: جناب جوانمرد و شاهویر پارسی علیهمما بهاء الله ٦٠٦
- بعبئی: جوانمرد کشتاسب و رفقا علیهم بهاء الله الابھی ٦٠٧
- بواسطه جناب آقا میرزا محرم جناب مهتر خدابخش آذرباد عليه
بهاء الله الابھی ٦٠٨
- برمامنده: جناب خدابخش رئیس محطة شهرمونیوا عليه بهاء الله الابھی ٦٠٩
- بواسطه جناب زائر کیومرث جناب خداداد پور حکیم ٦١٠
- بعبئی: بواسطه جناب جمشید خداداد عليه بهاء الله الابھی مناجات طلب
آمرزش بجهت خسرو و مهریان پشوتن ورشید ماهیار و زمرد رستم ٦١١
- بواسطه حضرت ورقہ علیا بعبئی: کنیز عزیز الهی دولت جمشید ضجیع
بهمرد عليها بهاء الله ٦١٢
- جناب رستم ملاحظه نمایند ٦١٣
- جناب زائر سروش کیقباد عليه بهاء الله ٦١٤
- جناب کیومرث ملاحظه نمایند . طلب مغفرت بجهت فرود رستم عليه
بهاء الله الابھی ٦١٥
- بواسطه جناب زائر کیومرث جناب فرود پور رستم

- ۶۱۶ بواسطه سروش کیقباد جناب جمشید کیقباد
 ۶۱۷ بواسطه بامس مهریان جناب کیومرث فرود
 ۶۱۸ بواسطه جناب زائرکیومرث - والده محترمداش امةالله گل بهرام
 ۶۱۹ بواسطه جناب زائرکیومرث - همشیره های محترمداش ماه خورشید و
 شیرین ولعل
 ۶۲۰ بواسطه جناب آقا میرزا محمود زرقانی جناب گشتاسب پدرمهریان
 المسمی قبلأ به جوانمرد علیه بهاءالله الابهی
 ۶۲۱ حیفا: اندرون بواسطه کنیز عزیز خدا فرخ علیها بهاءالله الابهی
 دخترش کلستان مهریان شادمان باد
 ۶۲۲ بواسطه جناب زائر مهریان بهرام کنیز الهی کوهر بنت رشید
 ۶۲۳ بواسطه جناب زائر بامس مهریان امةالله مروارید رشید
 ۶۲۴ بواسطه جناب زائر شاهویر بهرام جناب مهریان گشتاسب، جناب مهریان
 رستم، جناب بمان بهرام علیهم بهاءالله الابهی
 ۶۲۵ بواسطه آقا اسدالله وجناب جمشید خداداد، خویشان امةالله المرحومه
 دولت دخت مهریان علیها و علیهم البهاء الابهی
 ۶۲۶ بواسطه جناب رشید فارسی جناب نوشیروان شهریار
 ۶۲۷ بمعنی: جناب نوشیروان شهریار و حرم محترمداش
 ۶۲۸ جناب نوش شهریار زائر علیه بهاءالله
 ۶۲۹ بواسطه جناب سروش، جناب نوشیروان کیقباد
 ۶۳۰ جناب زائر محترم خداداد شاهویر علیه بهاءالله الابهی
 ۶۳۱ جناب زائر آقا کیومرث پور فرود
 ۶۳۲ مناجات طلب مغفرت بجهت پدرزائر اردشیر پوربهرام و
 عموی زائر مهریان پوربهرام و قرین زائرفیروز بنت سروش
 علیهم بهاءالله الابهی
 ۶۳۴ بواسطه بهمند بهرام زائر و جوانمرد گشتاسب زائر و رستم خداداد زائر

- طلب مغفرت به جهت وهبیز بهرام - جمشید مهریان - بهرام خدابخش
شهریار هرمزدیار - بمان خسرو - خسرو بیان - بهرام خدارحم - رستم اردشیر
زیور اردشیر - کشور خداداد علیهم و علیهم البهاء الابهی
- ۶۲۵ بعثتی: جناب جوانمرد گشتاسب - اسفندیار بهرام - مناجات طلب مغفرت
به جهت شاهویر بهرام و کیومرث فرود و کیقبا دخدارحم و سرور مهریان
و مرزیان سرور جانشان خوش باد
- ۶۲۶ بهمرد بهرام - مهریان بهرام - رستم بهمرد - خسرو مهریان - آذر خدابخش
خدابخش آذر - بهرام آذر - دولت جمشید رجای مغفرت به جهت نفوس متصاعد
به ملکوت ابھی بهرام مهریان - گل جمشید - خدابخش مرزیان - دینار بهرام
- ۶۲۷ بواسطه جناب خداداد جمشید زائر بعثتی: مهتر بهمرد پور بهرام - کنیز
خدادولت جمشید - مهتر ماهیار تیرانداز علیهم بهاء اللہ الابهی
- ۶۲۸ بعثتی: جناب رستم بهمرد - جناب رستم مهریان - امۃ اللہ ترنج بهرام
و امۃ اللہ دولت مرزیان و جناب بهرام مرزیان
- ۶۲۹ بواسطه بهمرد بهرام زائر مهریان بهرام - بهرام مهریان - رستم
شهریار - مهریان رستم - اردشیر کیخسرو - فریدون ماهیار - جمشید سهراپ
rstem بهرام - بهرام وفادار - جواحدحسین - حسین یزدی - رامس - جمشید
خداداد - حاجی احمد کازرونی - دولت جمشید - شیرین جمشید
مهریان جمشید - رستم جمشید - سرور خدامرا - خسرو بمان
rstem دینیار علیهم بهاء اللہ الابهی
- ۶۴۰ بواسطه آقا سید اسد اللہ و امۃ اللہ شیرین خداداد زائره کیزان پارسی
الهی دولت جمشید - دولت ایران - گوهر مهریان - زمرد اردشیر - مروارید
رشید - دولت بمان - گلستان مهریان
- ۶۴۱ بواسطه خداداد جمشید زائر علیه بهاء اللہ الابهی مهتر خداداد شاهویر
مهتر اسفندیار بهرام - مهتر اردشیر گشتاسب - مهتر رستم بهمرد
مهتر بهرام گشتاسب - مهتر بهرام بمان - مهتر نوش گشتاسب - مهتر بمان

- بهرام جانشان خوش باد
بمیشی: جناب کیخسرواردشیر. جناب هرمزدیارکیومرث. جناب رشید مهریان
جناب اردشیر شهریار. جناب خداداد شهریار. جناب مهریان خداداد
جناب بهرام اردشیر کرمانی. جناب بهمن اردشیر. جناب اردشیر جمشید
بهرام دینیار. رستم مهریان. پرزاوسفندیار. بمان بهرام
کیخسرو بهرام. سروش اردشیر. بهرام سروش. نوش شهریار. پیروزه
سلامت. کیومرث فرود
بواسطه جناب زائر خداداد علیه بهاءالله مریم آباد: بهرام هرمزدیار
بهرام سروش. کیومرث بهمن. رستم کیومرث. شیرین شاهویر
دولت بهرام. مروارید بهرام. فیروزه بهرام. فیروزه هرمزدیار
دینیار بهرام. جمشید بهرام علیهم بهاءالله الابهی
رجای عنایت و طلب مغفرت به جهت بندگان وکیزان آستان مبارک. شهریار
حکیم. دولت بهرام. فیروزه مهریان. خورشید گشتاسب. مروارید گشتاسب
rstم مهریان. جمشید مهریان. گوهرمهریان. اردشیر خداداد
بهرام مرزیان
بواسطه جناب افنان آقا میرزا هادی علیه بهاءالله الابهی طلب آمرزش
به جهت جوانمردکی بمان. بهرام جوانمرد. شهمردان جوانمرد. اردشیر کی
بمان. شیرکی بمان. خرم مهریان. شیرین اسفندیار. زمرد گشتاسب
گشتاسب جوانمرد علیهم البهاء الابهی
بمیشی: بواسطه شهریار بهمرد طهران: بهرام بهمرد. خدامراد بهمرد
اسفندیار بهمرد. رستم بهمرد جانشان خوش باد
طهران: مناجات درحق من استشهد فی سبیل الله جناب آقاگودرز
علیه بهاءالله الابهی
طهران: بواسطه جناب امین علیه بهاءالله الابهی امدهالله والده
کیقباد زرددشتی علیها بهاءالله الابهی

- بواسطه سروش کیقباد - شیرین کیقباد ٦٥١
 بواسطه جناب زائر مهریان دو پسر خوش اسفندیار و رستم و برادر ٦٥٢
 بهان سرور علیهم بهاءالله الابهی ٦٥٣
 طهران: بواسطه جناب حاجی آقا محمد جناب دستور بهرام رویش روشن باد ٦٥٤
 بواسطه آقامیرزا محسن بمبئی: جناب اردشیر خدابخش علیه بهاءالله الابهی ٦٥٥
 بواسطه جناب حاجی آقا محمد مهر پرورد نوزر پارسی جانش خوش باد ٦٥٦
 بواسطه جناب آقا میرزا حیدر علی جناب بهرام مهریان جانش خوش باد ٦٥٧
 بواسطه جناب ملا عبدالغنى جناب آقا رستم فارسی جانش خوش باد ٦٥٨
 طهران: بواسطه جناب حاجی آقا محمد علاقه بند جناب مهریان بن بهرام و والده محترمش و برادر کیخسرو و حرم امده الله دولت و پسر خدا رحم علیهم و علیین بهاءالله الابهی ٦٥٩
 بواسطه باسم مهریان جناب جمشید مهریان ٦٦٠
 شیراز: بواسطه بشیر الهی جناب رستم اسفندیار ٦٦١
 عکا: با غبان فردوس جناب آقا جمشید علیه بهاءالله الابهی ٦٦٢
 بمبئی پونه: جناب خسرو علیه بهاءالله الابهی ٦٦٣
 بمبئی پونه: جناب خسرو علیه بهاءالله الابهی ٦٦٤
 بواسطه شوقی افندی علیه بهاءالله الابهی مناجات طلب مغفرت بجهت نوجوان آسمانی بندۀ الهی سهراب کامیاب جانش خوش باد ٦٦٥
 بواسطه بهان خسرو زائر: بهرام خسرو - خسرو مهریان - اسفندیار بهرام بهان بهرام ٦٦٦
 پونه: جناب آقا خسرو علیه بهاءالله الابهی ٦٦٧
 پونه: جناب آقا خسرو ایرانی علیه التحية و الثناء ٦٦٨
 جناب زائر مهریان خسرو - رستم خسرو و شیرین خسرو و منیزه خانم ٦٦٩

علیهم بھاءالله الابھي

- ارض یام: امام الله . امة الله شیرین . امة الله روح انگیز
امدالله خاتون ضلع جمشید مهربان . امة الله سرور ضلع شاه کاوس
امدالله خورشید بنت شاه کاوس علیهم بھاءالله الابھي ۶۷۰
- ارض یام: احبابی فارسی، جناب جمشید مهرگان و ابنائشان بهردم و رستم
شهریار. جناب کاوس و ابنائشان آقا نورالله و حبیب اللہ جناب مهربان
کیخسرو اخوان ایشان نوش و جمشید . جناب رشید خداداد . جناب بمان
جناب مهریان . جناب رستم علیهم بھاءالله الابھي ۶۷۱
- جناب رشید خداداد علیه بھاءالله ۶۷۲
- بواسطه جمشید خداداد، طلب مغفرت به جهت آقانوش گشتاسب و پهرام وفادار
و دولت مهریان و گلبانو مهرگان و سرور آذرباد علیهم بھاءالله الابھي ۶۷۴
- طلب مغفرت از برای ماه بانو حکیم حرم مهریان کیقباد و دو پرسش
رستم مهریان و سهراب مهریان ۶۷۵
- بواسطه آقا سید اسدالله بمبئی جناب نوش علیه بھاءالله الابھي ۶۷۶
- بواسطه جناب آقا سید اسدالله جناب نوش علیه بھاءالله الابھي ۶۷۷
- بمبئی جناب نوش با هوش علیه بھاءالله الابھي ۶۷۹
- بواسطه میرزا محمد ذرقانی بمبئی جناب نوش گشتاسب علیه بھاءالله الابھي ۶۸۰
- بمبئی: جناب نوش گشتاسب و جناب جمشید خداداد و جناب بامس مهریان
علیهم بھاءالله الابھي ۶۸۱
- جناب زائر بمان پهرام ۶۸۲
- جناب زائر مهریان رستم علیه بھاءالله ۶۸۳
- طهران: بواسطه حضرت آواره، جناب میرزا اسفندیار پیمان علیه
بھاءالله الابھي ۶۸۴
- بواسطه بمبئی، در بم خدایار علیه بھاءالله الابھي ۶۸۵
- بواسطه جناب افنان آقامیرزا هادی جناب حکیم مهرگان . جناب پهرام ۶۸۷

- بهرد . جناب شهریار بهرد . جناب اسفندیار بهرد . جناب رستم بهرد
جناب حبیب الله حکیم . کنیز خدا ریانیه شاه سیاوش . کنیز خدا شیرین
جمشید علیهم بهاء الله الابهی
- ۶۸۸ بواسطه جناب بهرام بهرد . جناب خدامراد بهرد و کنیز خدا مروارید
هرمزدیار
- ۶۸۹ رستم علیه بهاء الله در عدسیه
- ۶۹۰ طهران: بواسطه جناب سروش مهتر رستم پسر بهرد خلد آشیان
- ۶۹۱ بهرد جمشید . شهریار جمشید . رستم جمشید نورالله . روح انگیز
شفیعه سیاوش
- ۶۹۲ بواسطه حضرت افنان جناب آقامیرزا محمود . جناب جمشید مهدی آبادی
و امه الله مروارید زوجه کلانتر و امه الله ضلع جمشید خاتون علیه و
علیهمها بهاء الله الابهی
- ۶۹۳ بمبنی: جناب شهریار بهرد پارسی علیه بهاء الله الابهی
- ۶۹۴ عدسیه: جناب شهریار علیه بهاء الله الابهی
- ۶۹۵ هوالله بواسطه آقا زین العابدین - شیراز: جناب خسرو فارسی علیه
بهاء الله الابهی
- ۶۹۶ بواسطه جناب ملا عبد الغنی جناب سرور
- ۶۹۷ بواسطه جناب ملا عبد الغنی جناب خرمن علیه بهاء الله الابهی
- ۶۹۸ قاسم آباد یزد: جناب رشید جمشید قاسم آبادی . جناب اردشیر
جناب اسفندیار . استاد هرمزدیار خدابخش . رستم خسرو . استاد هرمزدیار
مهریان . استاد مهریان اردشیر . اردشیر استاد مهریان . اردشیر بهرد
کشتاسب فریدون . خسرو رستم . کیخسرو بهمن . خسرو هرمزدیار . گلچهره و
دولت و خرمن و سرور و لعل و مروارید و فیروزه اسفندیار و همایون رشید
و فرخنده رشید و بانوی اردشیر جانشان خوش باد
- ۶۹۹ بواسطه جناب آقا محمد طاهر جناب فیروز زردشتی علیه بهاء الله الابهی

- کنیز خداوند عزیز بانو کیقباد ۷۰۰
 یزد: جناب کیخسرو پور خداداد علیه بهاءالله ۷۰۱
 طهران: بواسطه جناب امین - جناب مهریان بن بهمن علیه بهاءالله ۷۰۲
 الابهی ملاحظه فرمایند مناجات طلب مغفرت به جهت کنیز عزیز الهی ملکی
 علیها بهاءالله الابهی ۷۰۳
 بواسطه آقا غلامعلی جناب اردشیر پور مستر خدابخش بهرام
 شیراز: جناب شهریار کیخسرو پارسی ۷۰۴
 شیراز: بواسطه جناب محمد قصّاب جناب تیرانداز کیخسرو
 و جناب اردشیر خسرو ۷۰۵
 شیراز: جناب اردشیر ابن خسرو علیه بهاءالله الابهی ۷۰۶
 بواسطه کنیز خدا مروارید گشتاسب زائره، امةالله شیرین گشتاسب ۷۰۷
 سرور مهریان - دولت مهریان - دولت بهمرد - شیرین مهریان
 بی بی تیرانداز - زمرد گشتاسب - گوهر بهرام - گوهر جوانمرد
 خورشید بهرام - لعل تیرانداز - دهپریمان علیهن بهاءالله الابهی ۷۰۸
 بواسطه جناب آقا میرزا حیدر علی حضرت سمندر و حکیم الهی، جناب آقا
 رستم اردشیر قاسم آبادی علیه بهاءالله الابهی ۷۰۹
 بمبئی: جناب اردشیر خداداد جانش خوش باد ۷۱۰
 بمبئی: جناب مهتر رشید فارسی علیه بهاءالله الابهی ۷۱۱
 بواسطه جناب آقا محمد علی کاشانی علیه بهاءالله الابهی، جناب
 اردشیر رستم خان ۷۱۲
 جناب سهراپ علیه بهاءالله ۷۱۳
 جناب فرامرز علیه بهاءالله ۷۱۴
 واشنگتن: جناب اردشیر فارسی علیه بهاءالله الابهی ۷۱۵
 بمبئی: جناب آقا بهرام خسرو روزبه علیه بهاءالله ۷۱۶
 جناب زائر اسفندیار پارسی علیه بهاءالله الابهی

- ۷۱۹ هوالله ط: جناب حسین و جناب اسفندیار پورخورسند تیراندازکوچه بیکی
و جناب هرمزدیار تفتی علیهم بهاءالله
- ۷۲۰ طهران: بواسطه حضرت شهیدابن اسم الله الاصدق، جناب فریبرزپارسی
علیه بهاءالله الابهی
- ۷۲۱ بواسطه امۃالله البیزابت خانم، طهران: امۃالله سرور مهریان مهرانی
علیها بهاءالله الابهی
- ۷۲۲ کنیز حق جده فریبرز لعل علیه بهاءالله الابهی
- ۷۲۳ بوشهر: جناب سروش علیه بهاءالله الابهی
- ۷۲۴ بمبئی: جناب اردشیر خدابخش و جناب مهریان بهرام ملاحظه نمایند
- ۷۲۵ طهران: جناب سیاوش پارسی علیه بهاءالله الابهی
- ۷۲۶ هوالله، بواسطه جناب زائر هرمزدیار، جناب جمشید پسر مهریان
- ۷۲۷ هوالله، جناب زائر آقا رشید پسر مندکار
- ۷۲۸ بمبئی: بواسطه جناب آقامیرزا محرم، طلب مغفرت به جهت خداداد نامدار
و قصر جوانمرد و فیروزه دینیار و ماه پریز شاهویر علیهم بهاءالله الابهی
- ۷۲۹ بواسطه جناب آقا ماشاءالله زائر، جناب ملا رستم بهرام فارسی کرمانی
- ۷۳۰ هوالله، بمبائی: بواسطه جناب اردشیر پور خدابخش، جناب رستم پور
بهرام علیه بهاءالله
- ۷۳۱ بواسطه آقارضا، بمبای: جناب مهریان بامس و پسرانش جمشید و رستم و کیخسرو
- ۷۳۲ شیراز: بواسطه جناب قابل، جناب آقامهریان فارسی علیه بهاءالله الابهی
- ۷۳۳ بواسطه جناب زائر شاهویر بهرام، جناب بهرام اردشیر و امۃالله دولت
کشتاسب ابوبن زائر علیهم بهاءالله الابهی
- ۷۳۴ هوالله، امۃالله زمرد بنت اردشیر موسوم به فرخ علیها
بهاءالله الابهی
- ۷۳۵ بواسطه جناب زائر کیخسرو، خیرآبا د: احبابی الهی علیهم بهاءالله الابهی

فهرست اعلام و اهم موارضیع

فهرست حاضر حاوی اعلام و اهم موارضیع مندرج در متن الواح مبارکه این مجموعه است. این فهرست اعلام مذکور ذیل فهرست آسامی مخاطبین الواح مبارکه را در بر نمی‌گیرد. باید متذکر شد که در میان آسامی افراد بسیاری که در الواح مبارکه مجموعه حاضر آمده‌گاه یک اسم در چندین مورد تکرار شده و در بعضی از این موارض افراد مختلفی مورد اشاره بوده‌اند. این مطلب از فهرست آسامی مخاطبین الواح مبارکه به وضوح نمودار است. در مواردی نیز مفاد الواح مبارکه خود روشنگر این مطلب است. (مثلًاً اردشیر خداداد مخاطب لوح شماره ۴۸۱ غیر از اردشیر خداداد مذکور در لوح شماره ۴۶۵ می‌باشد و این مطلب از مفاد لوح اخیر و تاریخ دو لوح مبارک نمایان است). تشخیص هویت افراد مذکور در متن الواح مبارکه همواره ممکن نبوده و از این رو در فهرست حاضر عموماً سعی شده است تنها هنگامی که شواهد موجود نشان می‌داده فرد واحدی در موارض متعدد مورد نظر بوده شماره صفحات مربوطه در یک محل ذیل نام فرد مزبور ثبت شود و سایر مواردی که همان نام آمده تفکیک گردد.

فهرست اعلام و اهم موارضیع

ابوطالب، آقا سید ۱۱۱	آئین بهین ۲۰۵، ۲۱۳، ۲۱۴-۲۸۱، ۴۶۵
ابوین، طلب مغفرت جهت ر.ک. مغفرت اتحاد ر.ک. یگانگی ۲۴۷	آتش ۱۹۱؛ آتش حقیقی ۵
اتحاد، گروه ۲۴۷	آتشکده سده ۸۸؛ آتشکده ها ۳۸
اتفاق، گروه ۲۴۷	آدم بدیع ۴۱
اجنه ۱۲۸؛ همچنین ر.ک. خوان اجنه؛ سفره پریان احسانی، شیخ احمد ر.ک. احمد احسانی، شیخ احشورش ۳۵۷	آزمایش ۱۰۹، ۲۰۵، ۲۰۰ همچنین ر.ک. امتحان آسیا ۱۰۲
احکام ۳۰؛ احکام جسمانی ۲۶۳	آسفورد، دارالفنون ۱۳۴
اطاعت تعبدآیا از روی عقل ۳۱	آل ۱۲۸
همچنین ر.ک. اوامر و نواهی؛ تکالیف؛ محرمات مذهبی	آیات مبارکه؛ ترجمه از عربی به فارسی ۲۳۱
احمد، آقا ۱۱۱	شرانط مترجم ۲۳۱؛ طبع با اجازه محفل روحانی ۱۷۱
احمد، حاجی ۳۴۶	انمه اطهار ر.ک. نجوم ولايت
احمد ابوالقاسم ۴۳۹	ابراهیم، حضرت ۲۵؛ همچنین ر.ک. خلیل ابن ابهر (ایادی امر الله) ۴۵۳
احمد احسانی، شیخ ۱۴۹	ابن اصدق (ایادی امر الله)؛ صبابای حضرت شهید ابوالحسن اردکانی، حاجی ر.ک. امین، جناب ۴۷۷
احمد مجدالطبا، آقا سید ۳۴۲	
اختر چهارم آسمان ۲۲۴	ابوالفضل گلپایگانی، میرزا ۱۱، ۳۳، ۵۵
اخترخاوری، ملا بهرام ر. ک. بهرام بهمن (اخترخاوری)، ملا	ابوحنیفه ۳۰

اخوان صفا، آقا میرزا مهدی ر. ک. مهدی اخوان	
اردشیر خدابخش ۳۶۵	صفا، آقا میرزا
اردشیر خداداد ۱۰۱	اداة تخصيص ۱۲۸
اردشیر خداداد ۱۰۸	ادیان؛ حکمت تجدید ۲۶۱-۲۶۲؛ دو قسم:
اردشیر خداداد ۱۷۲	اساس روحانی و احکام جسمانی ۲۶۳
اردشیر خداداد ۲۰۹	اریاب بهمن ر. ک. بهمن خدامراد بهمن (پیمان)
اردشیر خداداد ۳۴۷	اریاب جمشید ر. ک. جمشید (جمشیدیان)،
اردشیر خداداد ۳۵۴	اریاب
اردشیر خداداد حکیم ۳۳۷-۳۳۸، ۳۴۱، ۳۴۳	اردشیر ۱۱۵
	اردشیر ۱۵۲
اردشیر خسرو ۱۵۱	اردشیر ۳۶۳
اردشیر خسرو ۳۳۷	اردشیر ۴۱۱
اردشیر خسرو ۳۴۹	اردشیر ۴۱۳
اردشیر خسرو ۴۶۰	اردشیر ۴۷۴
اردشیر خسرو ۴۷۰	اردشیر (بابکان ساسانی) ۱۷۸، ۲۳۶، ۳۱۴، ۳۱۶
اردشیر رستم خان ۴۷۳	اردشیر ۴۴۳، ۴۴۳؛ شکوه اردشیری ۲۰۹
اردشیر شهریار ۳۵۵	اردشیر استاد مهریان ر. ک. اردشیر مهریان
اردشیر مهریان (مهرزادی) (پسر مهریان اردشیر و دولت هرمزدیار مهریان) ۱۲۱	(مهرزادی) اردشیر بهرام ۱۳۸-۱۳۷
اردشیر نامدار ۳۱۵	اردشیر بهرام ۴۳۴
اردشیر نوروز ۳۱۳	اردشیر جمشید ۴۱۴
اردشیر هرمزیار ۳۴۵	اردشیر جمشید قاسم آبادی (هزاری) ۶۷، ۷۷

اسدالله، استاد	۱۶۹	ارس، رودر. ک. رس (رود ارس)
اسدالله خان، آقا میرزا	۱۷۰	ارض مقدس ۳۹۵، ۴۴۷، ۴۵۰؛ ارض مقصود
اسرائیل، حزب	۳۵۷	۲۸۴، ۳۵۴؛ ارض مقدسه
اسرار مکنونه ر. ک. کلمات مکنونه		۱۹۹
اسفندیار	۱۶۰	لانه و آشیانه جمیع انبیاء
اسفندیار	۲۶۸	امتحانات شدید در
اسفندیار	۴۷۵	عزم جمعی از زارعین پارسی به مهاجرت به
اسفندیار بهرام	۴۴۹	۱۶۹-۱۶۸
اسفندیار بهرد مهرگان (بهردی)	۴۶۵	ارمزدیار رستم
اسفندیار خسرو	۲۵۴	۳۲۲، ۲۶۰
اسفندیار خورسند تیرانداز کوچه‌یکی	۴۷۷	اروپا ۱۳۴، ۱۳۶؛ اروپ ۱۵۰، ۳۰۲؛ اروپ
اسفندیار روئین تن (اسطوره‌ای)	۱۱۱، ۱۶۴	۳۷۲
اسفندیار	۲۶۸	اگر ظهور در اروپ واقع شده بود شور و
گشتاسب	۱۵۹	ولهی بود
روئین تنی اسفندیار	۱۶۴-۱۶۵	۱۵۰
اسفندیار سروش	۴۱۱	همچنین ر. ک. غرب
اسفندیار کوچه‌بیوکی	۷۲-۷۳	ازدواج ر. ک. افtran
اسفندیار کیخسرو	۱۰۸	اسپاط؛ دوازده اسپاط
اسفندیار گشتاسب	۴۱۱، ۴۰۹	۳۰۱
اسفندیار گشتاسب سروش قاسم‌آبادی	۱۵۹	اسپراک، سیدنی
	۲۴۸، ۱۹۵	۲۰۵
اسفندیار مهریان	۳۵۹	استاد، گشتاسب ر. ک. گشتاسب اردشیر (استاد)
	۱۳۴-۱۳۳، ۱۶۴-۱۶۵	۴۷۱
		استعداد
		۴۷۳، ۳۵۳، ۱۱۲، ۵۹، ۵۷
		استقامت
		۳۵۷
		استیر
		اسحق (بنانی)
		۱۷۰
		اسد، برج
		۲۶۶
		اسدالله، آقا سید ۱۳۶، ۱۶۹، ۱۶۱

اشیدر ما؛ همچنین ر.ک. هوشیدر	۴۰۷، ۳۹۳
اصابت عین ر.ک. شورچشمی	اسفندیار هرمز ر.ک. اسفندیار هرمزدیار مهریان
اصحاب رس ر.ک. رس (رود ارس)	(مجنوب)
اصفهان ۱۰۰	اسفندیار هرمزدیار مهریان (مجنوب) ۴۶۶
اصول و فروع ۲۹-۳۱	اسکندر یونانی؛ آئینه سکندر ۳۵۳
اطلس، اقیانوس ر.ک. دریای محیط	اسلام، مذهب ۲۹-۳۰؛ قواعد ۲۹، ۳۰-۳۵
اعتکاف و اعتزال ۳۸۶	همچنین ر.ک. رسول، مذهب حضرت
اعراب ر.ک. عرب	اسم اعظم ۱۴، ۱۳۱، ۱۰۸، ۷۸، ۶۱، ۵۲، ۴۳، ۱۵۶؛ اسم
اعلی، حضرت ۹۳، ۱۴۹، ۱۶۳، ۳۰۱، ۴۰۳؛ رب	۲۷۹-۲۷۸، ۲۰۵، ۱۹۷
اعلی ۱۶۳؛ نقطه اولی ۷۵	۳۱۷، ۳۳۰، ۳۴۶؛ ۴۵۵؛ اسم
توقيع حضرت اعلی به محمد شاه ۱۰۷	عظیم ۵۶؛ همچنین ر.ک. اسم بزرگ خداوند
۴۸۰، ۲۴۸، ۱۰۸	حل اسم اعظم مرقوم در آب و نوشیدن به
بيان مبارک در مورد جن ر.ک. اجنه	جهت دفع امراض ر.ک. امراض
دور حضرت اعلی ۱۶۳	نگین‌های اسم اعظم ۳۳۹
خط حضرت اعلی ۲۴۶	اسم الله، حضرت ۳۹۹
اعانه به جهت بیت مبارک ۳۰۷	اسم بزرگ خداوند ۱۴؛ همچنین ر.ک. اسم اعظم
مقام اعلی ۱۹۹، ۲۹۲، ۳۵۴	اشرار ۱۳۴
اعمال خیریه ر.ک. عمل	اشرافات، لوح ۴۰۴، ۴۷۹
اعیاد، ایام مقدس ۴۵۷	اشکبوس (اسطوره‌ای) ۱۶۱
افراسیاب (اسطوره‌ای) ۱۰۱، ۱۰۰	اشیدر ۱۲۸
افریک ۱۴۸	اشیدر بومی ۱۲۸
افلاطون، جناب ۳۱۵	

امرالله؛ اعلان ۴۷۲؛ امتیاز و افتراق ۳۵۸؛ فصل ۲۹۳-۲۹۲، ۲۱۷، ۱۹۴؛ غلبة ۴۷۲، ۳۵۸	۵۵	افنان
امریکا ۱۳۶؛ امریک ۱۴۸، ۱۹۴، ۳۰۲، ۳۷۲	۳۹۸	حضرات افنان سدره مبارکه
احبای امریکائی در ایران ۲۴۹	۲۰۷	حضرات افنان سدره مبارکه
همچین ر. ک. غرب	۴۶۵	حضرت افنان سدره منتهی (حال اکبر)
امین، جناب (حاجی ابوالحسن اردکانی) ۹۵، ۹۲	۱۸۳-۱۸۲	تأهل بعد از فوت زوجة اول
۳۶۷، ۳۰۳، ۲۹۵، ۲۹۱، ۱۰۷، ۱۰۳	۴۳۲	زندگی زناشویی
۴۸۰	۴۷۲	اقتران فارسیان با سایر طوائف
انبیاء ۳۲، ۴۲-۳۹، ۲۶۶؛ پیغمبران ۲۶۴، ۲۶۱	۴۶۵	اقتران به رضایت طرفین و والدین
پیغمبران ۱۵، ۴۶-۴۸؛ فرستادگان ۴۷	۴۶۵	قرار اقتران قبل از بلوغ طرفین غیر مقبول
کیش آوران ۴۶	۴۶۵	
دو مقام توحید و تحديد ۲۵-۲۶، ۴۰	۵۹، ۲۹	قدس، کتاب ر. ک. کتاب قدس
۴۷-۴۶	۸۸	الواح؛ جمیع الواح الهی حکم یک کتاب دارد
واسطة فیض مابین خدا و خلق ۲۶-۲۸	۲۰۷	الواح محرّفه
هدف ظهور ۴۶	۱۷۰-۱۶۹	الیاس، میرزا (عبدالمیثاق میثاقیه)
لزوم تربیت انبیاء ۴۷-۴۸	۱۵۵	اماکن مقدّسه، طلب حاجت در
همچین ر. ک. مظاہر مقدّسه	۷۴	امام ر. ک. نجوم ولایت
انجمن (ناصری) ۷۴	۴۷۳، ۲۳۵	امانت ۵۷
انجمن لاهای ر. ک. لاهای، انجمن	۳۱۷، ۳۱۱	امتحان ۳۸۳؛ امتحانات الهی ۱۸۹
انجیل ۲۵، ۲۴۸	۳۸۳	همچین ر. ک. آزمایش؛ بلا؛ شهادت
انفصل ر. ک. امرالله	۳۱۷	
انقلاب، حزب ۲۴۷	۳۳۰	امراض، دفع

- انگلیسی، لسان ۴۷۷؛ اشعاری به انگلیسی سروده
شیرین مهریان ۳۶۵؛ کتب امری به
انگلیسی ۴۱۵؛ تعلیم انگلیسی به
صبایای حضرت شهید (ابن اصدق)
۴۷۷
- توشیروان (پادشاه) ر.ک. نوشیروان (پادشاه)
انیسا، شجره ر.ک. شجرة انيسا
اوامر و نواهى ۴۳۲ همچنین ر.ک. احکام
اورمزدیار (اهورامزدا) ۳۹۰
- اورمزدیار اردشیر ۲۵۳
اورمزدیار خسرو ۲۸۲
اورمزدیار رستم ر.ک. ارمذیار رستم
اوستا؛ معنی فقره‌ای از کتاب ۱۲۸
ایام الله ر.ک. يوم الله
ایام خمسه ۱۵۴
- ایران ۲۰، ۱۰۹، ۱۰۶-۱۰۵، ۹۷، ۷۴، ۷۰، ۴۵-۴۴،
۱۴۸-۱۴۷، ۱۴۱، ۱۳۱، ۱۱۷، ۱۱۵
۲۲۳، ۱۹۸، ۱۹۴، ۱۶۶، ۱۵۱-۱۵۰
۲۵۶، ۲۲۹، ۲۲۶، ۲۴۹-۲۴۷
۳۱۱-۳۱۰، ۳۰۲، ۲۷۴، ۲۶۷، ۲۵۸
۳۵۵، ۳۹۰، ۳۶۱-۳۶۰، ۳۷۷، ۳۳۶
۴۰۵، ۴۰۵، ۴۲۲، ۴۱۸، ۴۴۳-۴۴۲
- ۴۷۵؛ ایران زمین ۳۹۹؛ اقلیم پارسیان
۱۶۶، ۱۳۱، ۳۱۱؛ کشور پارس ۱۳۱
عزت آینده ایران ۱۰۹، ۱۱۶، ۱۵۰، ۱۹۲
۴۴۳-۴۴۲، ۲۱۰
و خشوران ایران ۳۹۷
- اعلیحضرت شهریار ۱۳۲-۱۳۳؛ خیرخواهی
به سریر سلطنت ۱۳۳
- حضرت صدارت پناهی ۱۳۲-۱۳۳
انقلاب ایران ۲۴۸-۲۴۷
- جهال عجم ۳۳
- ایرانیان ۸۶، ۹۷، ۱۰۰، ۱۰۷، ۱۱۵-۱۱۶، ۱۶۶،
۳۰۲، ۲۶۱، ۲۱۹، ۲۰۵، ۱۸۴
۳۱۰، ۳۵۵، ۳۸۹، ۳۹۵؛ اهل ایران ۵۴
ایرانیان قدیم ۲۴۳؛ اهل ایران ۵۴
اهل پارس ۱۶۶؛ اهل فرس ۱۴۰
پرده‌نشینان ایران ۳۶۰
- همچنین ر.ک. پارسیان؛ زردهشتیان؛ فارسیان
ایقان، کتاب ر.ک. کتاب ایقان
- باب، حضرت ر.ک. اعلی، حضرت
باختری، پریزاد ر.ک. پریزاد اردشیر (باختری)
باختری، رستم ر.ک. رستم بهرام بمان خرمشاهی

کنوش مؤسس در	۳۴۱	برهمه ۴۱
صدور نام از لسان مبارک	۴۵۹	برزو وفادار ۷۰
استعداد ترقی امرالله در	۳۷۲-۳۷۱	برزو شاهپور ۱۲۷
بعشی ۱۷۱، ۲۱۲، ۳۴۰، ۴۱۵؛ بعبای ۳۵۳، ۳۷۱		بروج
بعان شاهویر ۱۳۶		برج؛ دوازده برج ۱۳۰ همچین ر. ک. ذیل اسمی
بعان سروش ۳۴۶		عدل
بعان خداداد ۱۲۱، ۳۰۵		بذل؛ مافوق عدل ۴۳۲ همچین ر. ک. بخشش؛
بعان بهرام پولاد ۱۹۳		بدچشمی ر. ک. شورچشمی
بعان بهرام بمان خرمشاهی (جیوه) ۱۴۸، ۱۳۶		بخشش؛ دو قسم ۴۲۴ همچین ر. ک. بذل
بلبلان، مهریان ر. ک. مهریان رستم (بلبلان)	۴۴۹	بانو گشتاسب ۴۰۹
بلغار ۱۹۴		بانو هرمذیار ۴۲۳
بعان اسفندیار ۴۱۱		بحر اعظم ۵۵، ۳۷۱
بعان بهرام ۴۲۸، ۳۵۰-۳۴۹		بامس مهریان ۲۱۸، ۴۲۸
بلغار ۱۶۹		بامس بهرام ۴۱۰
بغداد ۳۲		بامس امیدوار ۳۱۶
بغة نوراء ر. ک. نیریز		باقراف، جناب ۲۲۵
بلا ۷۳، ۸۱، ۹۱، ۹۳؛ رنج در راه یزدان ۴۹ همچین		باراوند؛ فواند ۴۳۰
ر. ک. امتحان		باده ۴۹ همچین ر. ک. خمر
بلاغت ر. ک. فصاحت و بلاغت		(باخترى)
بمان سروش ۳۴۶		بشارات، لوح ۴۰۴، ۴۷۹

قدم؛ جمال مبارک؛ سدره منتهی؛	یاران ۱۰۲؛ احیای ۳۱۵، ۳۶۵
شجره حیات؛ شجره مبارکه؛ مکلم	اغبرار در میان احیای ۳۳۸-۳۳۵؛ کناره گیری
طور؛ مرّه اخّری؛ نبأ عظیم	برخی از امر به سبب اختلاف ۳۷۲؛ حل
بهائی؛ جامع جمیع کمالات انسانی ۱۳۲	اختلاف ۳۳۷-۳۳۸، ۳۴۰؛ همچنین ر.
بهائیان ۹۷، ۲۲۰، ۲۴۲، ۲۴۷-۲۴۸، ۲۸۵، ۳۷۱	ک. محمود زرقانی، میرزا
بهجت، مهریان ر. ک. مهریان خدابخش (بهجت)	محفل روحانی بمعنی ۳۳۷-۳۳۵؛ همچنین ر.
بهرام ۱	ک. محفل روحانی (بمعنی)
بهرام ۵۰	بنائی، دولت ر. ک. دولت هرمزدیار مهریان
بهرام ۱۳۶	(بنائی)
بهرام ۱۶۰	بنائی، مهریان ر. ک. مهریان اردشیر (بنائی)
بهرام ۲۳۰	بنائی، اسحق ر. ک. اسحق (بنائی)
بهرام ۲۵۳	بندر عباس، احیای ۴۵۳
بهرام ۴۰۸	بندگی ۱۸۲، ۲۰۹، ۲۶۸؛ همچنین ر. ک. عبودیت
بهرام ۴۵۸	بني اسرائیل، انبیای ۱۷۱
بهرام ۴۷۶	بوشهر ۴۳۹
بهرام (پدر ماستر خدابخش) ۲۲۶	بهاءالله، حضرت ۸۲، ۱۵۵، ۲۵۲، ۲۹۶، ۳۹۷
بهرام (ستاره) ۸۵-۸۴، ۹۰، ۲۴۲-۲۴۱، ۲۷۷	۴۰۴-۴۰۲
۴۳۳، ۳۹۶، ۳۴۶	تعالیم بهاءالله ۴۰۵-۴۰۳
بهرام (مظہر الہی) ۱۹۴-۱۹۵، ۲۱۳، ۲۶۸، ۳۱۳	خانة مبارک (عکاء) ۳۷۳، ۴۷۶
بهرام الہی ۲۴۱؛ بهرام خدائی ۲۹۷	مظلومیت هیکل مبارک ۵۱
بهرام سپھر الہی ۳۹۶؛ همچنین ر. ک.	نزاد و نیا کان ۱۱
شاه بهرام	همچنین ر. ک. جلیل اکبر؛ جمال ابھی؛ جمال

بهشت ۱۰، ۴۰-۳۹	۴۴۳، بهرام، دستور
در مقام اول رضای حق ۱۰	۱۴۵، بهرام اردشیر
اهل جنت ۱۱؛ اهل جنت علیا ۱۰، ۴۰؛ اهل	۴۶۵، بهرام بهمرد مهرگان (بهمردی)
فردوس اعلی ۴۰	۵۸، ۵۴-۵۳، ۱۶، بهرام بهمن (اخترخاوری)، ملا
بهشتی، شهریار د. ک. شهریار و فادار (بهشتی)	۲۷۸، ۲۴۹، ۹۳-۹۲، ۹۰، ۸۷-۸۳
بهمرد بهرام ۴۶۰، ۴۱۷، ۳۷۱	۴۸۰، ۳۴۶
بهمرد بهرام مهریان ۲۳۹	۱۹۳، بهرام پولاد (پدر بمان)
بهمرد پولاد ۳۱۷	۲۰۳، ۱۲۷، بهرام جمشید
بهمرد رستم ۳۲۵	۴۴۸، بهرام خسرو
بهمرد رستم ۴۷۵	۳۰۵، بهرام دینار
بهمرد مهرگان (قرین شیرین نمیر) ۴۶۵	بهرام دینیار د. ک. بهرام دینار
بهمردی، اسفندیار ر. ک. اسفندیار بهمرد مهرگان (بهمردی)	۲۶۹، بهرام روزیه
بهمردی، بهرام د. ک. بهرام بهمرد مهرگان (بهمردی)	۴۷۸، ۴۷۶، ۳۷۳، بهرام روزیه (قرین لعل تیرانداز)
بهمردی، خدامراد ر. ک. خدامراد بهمرد مهرگان (بهمردی)	۲۰۴، بهرام سروش
بهمردی، رستم د. ک. رستم بهمرد مهرگان (بهمردی)	۴۲۳، بهرام شاهویر
بهمردی، سهراب ر. ک. سهراب رستم بهمرد (بهمردی)	۴۱۷، بهرام گشتاسب
بهمردی، سروش د. ک. سروش خورستند	۳۹۶، بهرام مرزبان
بهمردی، سروش د. ک. سروش خورستند	۴۸۰، ۴۴۴، ۲۸۰، ۱۷۴، بهرام مهریان
(بهراشاھی)	۳۷۰، بهرام مهریان
(بهراشاھی)	۴۱۶، بهرام وفادار
(بهراشاھی)	۴۴۳، بهرام اردشیر

۳۷۷	۳۰۰	۳۱۳	۳۰۴	۳۰۲	۳۱۰	۳۰۹	۳۰۷	(بهمندی)
۳۹۹	۳۸۵	۳۸۸	۳۸۹-۳۹۳	۳۸۹	۳۹۳-۳۹۴	۳۸۵	۳۹۹	بهمن ۵۳
۴۰۳	۴۰۲	۴۱۹	۴۲۲	۴۲۰	۴۲۱	۴۱۹	۴۰۳	بهمن ۲۶۵
۴۱۱	۴۲۱	پارسیان	پارسیان	باستان	باستان	باستان	باستان	بهمن ۲۹۵
۴۰۴	۴۰۳	آوارگان	آوارگان	پارسی	پارسی	پارسی	پارسی	بهمن، ارباب ر. ک. بهمن خدامراد بهمن (پیمان)
۴۰۴	۴۰۳	احبای پارسی	احبای پارسی	۳۹۳-۳۹۴	۳۹۳-۳۹۴	۴۰۴	۴۰۴	بهمن اسفندیار روئین تن (اسطورهای) ۲۹۵
۴۰۵	۴۰۴	حزب	حزب	برادران	برادران	۲۰۵	۱۳۱	بهمن جمشید ۱۱۸، ۹۲
۴۰۶	۴۰۵	دوستان	دوستان	دوستان	دوستان	۳۸۱	۹۲	بهمن خدا مراد بهمن (پیمان) ۲۹۴، ۹۹، ۱۲۷
۴۰۷	۴۰۶	دوستان	دوستان	دوستان	دوستان	۳۹۸	۲۷۶	بهمن ۲۹۵؛ تأکید در خدمت به ۳۶۸-۳۶۷
۴۰۸	۴۰۷	دیرگاهی	دیرگاهی	دیرین	دیرین	۴۲۳	۱۹۸	بهمن خسرو (رسمی) ۴۰۰
۴۰۹	۴۰۸	دوستان	دوستان	دوستان	دوستان	۳۰۳	۳۹۳	بیت العدل ۱۱۳؛ بیت عدل ۱۱۴، ۲۶۳
۴۱۰	۴۱۱	طائفه	طائفه	پارسی	پارسی	۴۰۲	۴۰۳	بیروت ۳۸۹
۴۱۱	۴۱۲	یاران	یاران	پارسی	پارسی	۱۱۵	۹۷	پارسی، لسان ۲۰، ۴۵-۴۳؛ لسان فارسی ۱۲۸
۴۱۲	۴۱۳	دیرین	دیرین	۱۵۱	۱۵۱	۱۴۸	۱۸۳	پارسی صرف ۴۳؛ پارسی دری ۱۷۹؛ لسان شیرین ۴۵
۴۱۳	۴۱۴	۲۵۹	۲۵۹	۲۵۰	۲۵۰	۲۴۳	۲۷۴	حلuat لسان پارسی ۴۵، ۴۳
۴۱۴	۴۱۵	۳۷۹	۳۷۹	۳۰۶	۳۰۶	۳۱۹	۳۰۲	همچنین ر. ک. پهلوی، زبان؛ فرس قدیم
۴۱۵	۴۱۶	۴۷۰	۴۷۰	۴۶۹	۴۶۹	۴۷۰-۴۶۹	۳۹۷-۳۹۶	پارسیان ۴۱، ۶۵، ۶۷، ۶۷-۷۰، ۷۱-۷۰، ۸۵-۸۶، ۹۴
۴۱۶	۴۱۷	۴۷۵	۴۷۵	۴۰۰	۴۰۰	۴۸۲	۴۷۵	۱۰۷، ۱۴۱، ۱۷۲، ۱۶۶، ۱۴۱، ۱۴۰، ۱۵۹، ۹۹
۴۱۷	۴۱۸	یار دیرین	یار دیرین	۳۹۲	۳۳۲	۸۰	۶۸	۱۸۴، ۱۷۲، ۱۶۷، ۱۴۱، ۱۴۰، ۱۵۹، ۹۹
۴۱۸	۴۱۹	یاران دیرین	یاران دیرین	۴۳۹۴	۴۳۹۴	۱۹۰	۶۸	۲۵۰، ۲۴۵-۲۴۴، ۲۱۹، ۲۱۱، ۲۰۷
۴۱۹	۴۲۰	۴۷۶	۴۷۶	۱۹۰	۱۹۰	۱۶۶	۱۰۹	۲۹۷، ۲۷۶، ۲۷۳، ۲۵۸، ۲۵۴-۲۵۲
۴۲۰	۴۲۱	۴۷۷	۴۷۷	۱۹۰	۱۹۰	۲۲۷	۲۸۱	

پیشوایان ۵۳؛ مخالفت با ظهور جدید ۲۲۹؛ همچنین ر.ک. علماء	۴۸۵
پیمان ر.ک. عهد و میثاق	آوارگی و مهاجرت یاران پارسی به نیریز ۳۸۷
پیمان، بهمن ر.ک. بهمن خدامراد بهمن (پیمان)	حوالی ۳۸۰
پیمان، رستم ر.ک. رستم تیرانداز (پیمان)	همچنین ر.ک. ایرانیان؛ فارسیان؛ زردشتیان ۴۵۰-۴۴۹، ۲۸۹، ۴۴۷
پیمان، شرکت ر.ک. شرکت پیمان	پاریس ۲۸۵، ۲۸۹
پیمان، هرمزدیار ر.ک. هرمزدیار تیرانداز (پیمان) پاکی ۲۸۳	پرستش؛ بعد از شناسائی همچنین ر.ک. عبادت پرویز ر.ک. خسرو (پرویز)
پیغمبران؛ پیغمبران ر.ک. انبیاء	پری بهمن (مجذوب) ۴۶۶
تاجیک (اقليم) ۱۴۸	پری چهر خسرو بمان ۲۸۸
تاجیک (قوم) ۱۵۰، ۱۹۴، ۲۶۷	پریدخت ۴۷۵
تازی ۴۹؛ خاک تازی ۱۹؛ همچنین ر.ک. عرب	پریزاد اردشیر (باختری) ۱۴۹
تازی، لسان ۲۰، ۴۴؛ همچنین ر.ک. عربی، لسان	پشوتن ر.ک. پوشون، دستور ۴۷۶
تبیغ ۱۱۱، ۱۳۱-۱۳۲، ۱۴۴، ۳۵۳-۳۵۴	پل صراط ر.ک. صراط، پل
حکمت در ۲۹۳-۲۹۲	پور گشتاسب (اسطوره‌ای) ر.ک. اسفندیار
شرانط مبلغ ۱۳۶-۱۳۷	روئین تن (اسطوره‌ای)
عدم جواز توسل به جبر در ۴۸	پوشون، دستور ۱۲۸
تجارت ر.ک. کسب و تجارت	پونه ۱۷۱، ۴۰۴، ۴۷۹
تجلیات، لوح	پهلوی، زیان ۱۷۹؛ همچنین ر.ک. پارسی، لسان ۴۴۳، ۲۵۹، ۲۲۴، ۱۴۸
تحت جمشید ر.ک. جمشید (اسطوره‌ای)	پر و فارندیلا ۴۰۲
تراخی ر.ک. فور و تراخی	پیشدادیان ۶۷ پیشدادانیان ۴۷۷
تریت؛ تربیت اطفال ۴۵۲، ۴۷۷؛ تربیت	۴۴۳

تورات ۲۵؛ مفتریات کتب عهد عتیق	نورسیدگان ۲۸۵-۲۸۶
۳۵۷	
توران ۱۹۴؛ همچین ر.ک. ترکستان	تریست کودکان اعظم عبادت ۴۵۲
توضیح واضحت، رساله ۱۶۹	مادر اول مریم ۴۵۲
تهمن (اسطوره‌ای) ۱۵۹، ۱۶۱-۱۶۲، ۱۷۶، ۱۷۸، ۱۷۹	تریست نفوس مقصود ظهور ۴۷۹
۱۸۰، ۲۱۱، ۲۱۳، ۲۶۸، ۳۰۹، ۴۲۵	ترجمه آیات مبارکه ر.ک. آیات مبارکه
همچین ر.ک. رستم (اسطوره‌ای)	ترک ۱۵۰، ۱۹۴، ۲۶۷
تیرانداز خسرو ر.ک. تیرانداز کیخسرو	ترکان ۳۱۱، ۱۰۵
تیرانداز کیخسرو ۱۲۷، ۳۰۳-۳۰۵، ۳۰۷	ترکستان ۱۰۰، ۱۰۷، ۲۲۰؛ همچین ر.ک. توران
ثابت، جناب ۳۰۵	سع (سن) ۲۸
ثابت، خسرو ر.ک. خسرو بمان (ثابت)	شام ر.ک. تفال و شام
ثابت، مهریان ر.ک. مهریان خسرو بمان (ثابت)	تشیع جنازه ۱۸۹
جالینوس ۴۸	تفیرو و تبدل ۲۶۳-۲۶۲
جام جم ۱۵۱، ۴۱۸، ۳۱۵، ۲۰۹، ۳۵۳؛ جام	تفاوی و تفاف ۳۳۰
جمشید ۴۱۸؛ جام جمشید اول ۴۰۰	تفت ۱۵۹؛ احیای ۲۴۹
جام جهان‌نما ۴۲۷، ۴۸۱؛ همچین ر.	تفوی ۳۳۰
ک. جمشید (اسطوره‌ای)	
جاماسب (وزیر گشتاسب کیانی) ۹۷، ۱۵۴، ۱۵۸	تفی، آقادید ۱۸۸
جاماسب گشتاسب سروش قاسم آبادی ۱۵۸	تكلیف؛ دو قسم ۴۷۸؛ همچین ر.ک. احکام
جعفر، میرزا ۳۹۳	تكلفین؛ تفاوت در ادیان مختلف ۲۶۴
	تلמוד، حزب ۳۵۶
	حکایات تلمودیه ۳۵۶
	تنکیس ر.ک. قد ظهر سر التنکیس
	تورات ۲۵، ۲۴۸، ۳۵۶-۳۵۷؛ کتب ملحقة به

جمره، سنگ ۳۱	جلال ۹۶
جمشید ۵۱	جلال، میرزا ۳۰۶
جمشید ۵۷	جلیل اکبر ۱۴۹، ۱۸۷، ۴۰۵، ۴۲۴، ۳۶۲، ۱۸۷؛ جلیل
جمشید ۱۳۰	انور ۱۳۱؛ جلیل عظیم ۱۳۱
جمشید ۱۳۷	جمال ابھی ۷۵، ۱۸۰، ۱۵۸، ۱۳۲-۱۳۱، ۹۳، ۷۵
جمشید ۱۵۱	۲۸۰، ۲۷۸، ۲۴۰، ۲۲۳، ۲۱۶، ۱۹۶
جمشید ۱۶۲	۳۳۶، ۳۰۹، ۳۰۳-۳۰۲، ۲۹۷، ۲۹۳
جمشید ۲۰۹	۴۰۱، ۳۹۲، ۳۸۴، ۳۷۳، ۳۶۶-۳۶۵
جمشید ۲۴۸	۴۷۱، ۴۰۷-۴۰۶، ۴۲۴، ۴۱۲
جمشید ۳۹۷	جمال قدم ۵۹، ۱۹۷، ۱۶۹، ۱۴۹، ۱۳۲، ۹۳، ۷۸، ۱۹۷، ۱۶۹، ۱۴۹
جمشید ۴۰۵	۲۹۹، ۲۷۹-۲۷۸، ۲۳۰، ۲۰۹
جمشید ۴۲۰	۳۹۵-۳۹۴، ۴۰۵، ۳۹۵-۳۹۴؛ جمال قدیم
جمشید ۴۷۷	۴۰۲
جمشید ۴۷۸	جمال مبارک ۵۷، ۱۴۰، ۱۳۶، ۱۰۴، ۱۰۲، ۹۲
جمشید (اسطوره‌ای) ۸۷، ۱۱۷، ۲۱۱، ۲۷۱، ۳۳۱	۲۴۰-۲۴۵، ۲۴۰، ۲۰۵، ۱۵۶، ۱۴۹
جمشید (اسطوره‌ای) ۸۷، ۱۱۷، ۲۱۱، ۲۷۱، ۳۳۱	۳۴۱، ۲۹۲، ۲۹۱، ۳۰۳، ۳۲۴، ۳۰۱
حضرت ۴۸۱؛ جم ۱۶۲	۲۸۹، ۴۶۵، ۴۳۸، ۳۹۷، ۳۸۵، ۳۷۳، ۳۶۲
جم ۱۶۲	۴۷۶
آئین جم ۲۴۰	تعالیم جمال مبارک ۱۱۲، ۱۱۸
تخت جمشید ۳۵۳	امتداد دور جمال مبارک اقلأً پانصد هزار
همچنین ر.ک. جام جم	سال ۱۶۴
جمشید (باغبان باغ فردوس) ۳۸۵	همچنین ر.ک. بهاء‌الله، حضرت
جمشید (جمشیدیان)، ارباب ۹۲، ۹۴-۹۶، ۱۰۰	

جمشید مهریان	۳۵۳	۴۰۰-۳۹۹، ۲۴۹، ۲۴۶
جمشید مهریان	۴۸۱	تأکید در خدمت به
جمشید وفادار	۱۲۰	۱۰۱-۱۰۰، ۹۶-۹۵، ۹۲
جمشید هرمزدیار	۳۴۷	۲۴۹، ۲۴۶، ۱۰۷، ۱۰۵
جمشید هرمزدیار	۳۴۶	عنایت جمال مبارک نسبت به
جمشیدیان، جمشید ر. ک. جمشید (جمشیدیان)، اریاب		۲۴۶-۲۴۵
جن ر. ک. اجنه		لوح خطاب به پسر
جنت ر. ک. بهشت		۲۴۹
جنگ جهانی اول؛ حرب جهانگیر	۳۱۴	جمشید، دستور ۳۳۱
بلاد فرنگ	۳۲۴	جمشید، دستور ۴۱۹
جنگ مهیب بی امان		جمشید اورمزدیار
	۴۰۲	جمشید بهرام
جنگ خونریز عالم	۱۵۵	جمشید تیرانداز رحمت آبادی
جواد یزدی، حاجی سید	۱۱۸، ۱۱۰	۲۹۳، ۲۹۰، ۲۱۱
جوانمرد ۵۰ شیر مرد	۸	جمشید حسین آبادی
جوانمرد گشتاب	۴۶۰، ۴۲۲	جمشید خداداد حکیم (حکیمیان)
جواهر خلق	۴۵۲	۳۵۸، ۳۳۱، ۳۲۳
جوزا، برج	۱۶۰	اختلاف با میرزا محمود زرقانی د. ک.
جهات؛ ثبوت و عدم وجود	۱۰۴	محمد زرقانی، میرزا
جهانبخش	۱۷۷	جمشید داراب
جهانگیر نوروز	۲۶۹	جمشید سروش آبشاهی
جیوه، بمان ر. ک. بمان بهرام بمان خرمشاهی		جمشید کوچک
		۱۳۸-۱۳۷
		جمشید کیقباد
		۴۱۸
		جمشید مهریان
		۱۳۶
		جمشید مهریان
		۲۲۳
		جمشید مهریان
		۳۸۲، ۳۴۵

حسن (میزان ادراک)؛ ۱۳۴؛ حواس خمسه ۱۵۴	(جیوه)
حسن سلطان، آقا میرزا ۸۱	جیوه، سروش ر. ک. سروش بهرام بمان خرمشاهی
حسن صدمه دیده، آقا ۱۶۹	(جیوه)
حسن علی خان، میرزا ۹۳	جیوه، شیرین ر. ک. شیرین مهریان (جیوه)
حسن نیریزی، میرزا ۳۰۵	جیوه، مروارید ر. ک. مروارید بهرام (جیوه)
حسین ۲-۱	
حسین، سید ۳۹۳	چراغ علی، آقا ۱۶۹
حسین، میرزا ۳۰۵	چهار جایگاه ۲۲۵-۲۲۴
حسین احمد، آقا ۱۴۹	چهار روز ۲۲۵-۲۲۴؛ چهار روز نابر زردشتی ر.
حسین آباد؛ ۱۴۹؛ یاران ۲۴۹، ۲۷۹	ک. زردشت، مذهب
حفظ، دعا ر. ک. دعاء حفظ	
حقّ؛ مقدس از خلق؛ ۳۲؛ تقدیس ذات ۳۳	حاجی ابن علی بمان ۴۱۲
همچنین ر. ک. خلق	حافظ، شیخ ۲۷۵، ۳۴۰
حقّ اليقین ۲۵۴	حیب الله خدابخش (مؤید) ۱۷۰
حقّ پژوه، خرمن ر. ک. خرمن هرمزدیار مهریان (حقّ پژوه)	حدوث عالم ۴۱
حقّ پژوه، هرمزدیار ر. ک. هرمزدیار خدابخش	حرارت ۵
خسرو (حقّ پژوه)	حرام ۳۵
حکمت ۱۸۶، ۲۹۲-۲۹۳	حرز و دعا؛ حمل به جهت دفع امراض ر. ک.
حکومت؛ توسل به قوّة حکومت برای تأدیة حقّ شخص ۱۳۵-۱۳۶	امراض، دفع
حکیم، حضرت (میرزا موسی خان حکیم باشی)	حرف ثالث ۴۵۳
	حرکت و سکون ۴۵۳؛ حرکت و سکون اشیاء ۴۵۳
	حروف حقّ ۳۰۱

خدار. ک. حق	۱۶۹
خدا بخش ۵۰	حکیمیان، جمشید ر. ک. جمشید خداداد حکیم
خدا بخش ۵۲	(حکیمیان)
خدا بخش ۱۴۲	حکیمیان، گوهر ر. ک. گوهر ماندگار (حکیمیان)
خدا بخش ۱۸۹-۱۸۸	حلال ۳۵
خدا بخش ۳۸۹	حلابت ر. ک. شیرینی
خدا بخش ۴۰۶	حواری؛ دوازده حواری ۳۰۱
خدا بخش ۴۶۶	حوت، برج ۲۶۶
خدا بخش آذریاد ۳۷۱	حق، حروف ر. ک. حروف حق
خدا بخش آذریاد ۴۲۳	حیدر علی، آقا ۳۷۴
خدا بخش بهرام ر. ک. ماستر خدا بخش	حیدر علی، آقا میرزا ۲۷۵
خدا بندۀ رستم ۱۲۷	حیدر علی، حضرت ۱۷۳
خداداد ۶۰	حیدر علی شیرازی، آقا میرزا ۱۲۷
خداداد ۱۰۳	حیفا ۲۴۶
خداداد ۴۱۳	حیم اسحق، آقا ۱۷۰
خداداد ۴۳۹	حیوانات ر. ک. ذبح حیوانات
خداداد (پدر کیخرو) ۴۰۷	
خداداد بهرام ۳۹۵	خادم ؓ همچنین ر. ک. عبد حاضر
خداداد جمشید ۱۲۷، ۳۷۵	حال اکبر ر. ک. افنان
خداداد جوانمرد تفتی ۴۰۷	خامس از آل ؓ همچنین ر. ک. نجوم ولایت
خداداد حکیم ۴۲۴	خبر بزرگ ؓ همچنین ر. ک. نبأ عظیم؛ بهاءالله،
خداداد دینیار ۳۴۷	حضرت

خسرو ۴۶۵	خداداد رستم ۲۳۱
خسرو (پدر اردشیر) ۳۴۹	خداداد رستم ۳۲۲
خسرو (پدر کیومرث) ۳۰۲	خدارحم ۳۲۶
خسرو (پرویز)؛ ۲۹۵؛ پرویز ۲۱۲	خدارحم بهرام ۴۱۰
خسرو، ملا ۱۰۶	خدارحم خداداد ۴۰۷
خسرو بیان (ثابت) ۲۱۲، ۲۷۲، ۲۸۲، ۲۸۴، ۳۴۳، ۳۴۴	خدامراد بهرد مهرگان (بهردی) ۱۲۷، ۴۶۵
۴۵۱-۴۴۹، ۴۴۷، ۳۹۴	خدامراد رستم ۲۷۷
خسرو بهمن ۲۵۴	خرد ۴۱-۴۰؛ نخستین خرد ۴۱
خسرو پرویز ر.ک. خسرو (پرویز)	عدم کفایت خرد برای زندگی و لزوم ظهور
خسرو خان ۱۱۷	انیاه ۴۷
خسرو رستم ۳۰۸	همچنین ر.ک. عقل
خسرو رستم خسرو (خسروی) ۷۸	خرمزاه ۱۴۵؛ اهل محفل ۱۳۶
خسرو مهریان ۴۴۹	خرمن ۲۵۳
خسرو وفادار ر.ک. کیخسرو وفادار	خرمن بیان ۴۳۳
خسروی، خسرو ر. ک. خسرو رستم خسرو (خسروی)	خرمن رستم ۲۹۳
خسروی، رستم ر. ک. رستم خسرو (خسروی)	خرمن شیرزاد ۱۷۱
خسروی، روحانگیز ر. ک. روحانگیز رستم	خرمن هرمذیار مهریان (حق پژوه) ۴۶۶
خسرو (کیاست)	خسرو ۵۹
خسروی، سرور ر. ک. سرور هرمذیار مهریان	خسرو ۲۱۴
(خسروی)	خسرو ۲۲۵-۲۲۶
خلق ۳۲؛ عدم ابتدا و انتهاء ۴۱؛ در صفع واحد در	خسرو ۲۹۵
	خسرو ۴۴۸

دستوران ۱، ۸-۶، ۱۸-۱۴، ۵۳-۵۲، ۹۷، ۹۴	حین ظهور ۴۲؛ بدء از آدم بدیع ۴۱
۳۱۳، ۲۲۸، ۲۰۴، ۱۴۴، ۱۲۰	بدء از مبدأ واحد ۴۲
۱۶۲؛ دستور ۴۶۶، ۴۷۳، ۴۷۶	همچنین ر.ک. حق
تحریف کتاب زند ۹۴	خلیل ۵۱؛ ابناء الخلیل ۵۱؛ همچنین ر.ک. ابراهیم،
قتل ماستر خدابخش ۲۲۶	حضرت
مخالفت با تأسیس گلستان ۱۸۶	خمر ۳۵؛ همچنین ر.ک. باده
دستوران ستورانند ۳۵۸	خوان اجنه ۱۵۴؛ همچنین ر.ک. اجنه
دعای حفظ ۹	خورشید ۲۴۱
دلبر ۳۳۷	خورشید ۴۴۷
دلبر ۴۱۱	خورشید (دختر لعل) ۳۴۰
دلو، برج ۲۶۶	خورشید (دختر لعل) ۴۷۸
دوپیکر ۱۶۰	خورشید (قرینه هرمزدیار خدابخش) ۲۷۴
دوزخ ۱۰	خورشید اسفندیار ۲۱۴
دولت ۳۶۴	خورشید خورسند ۲۱۰
دولت اردشیر ۳۷۷، ۲۸۱	خون؛ گرفتن در علاج طاعون ر.ک. طاعون
دولت ایران (قرینه مهربان خدابخش (بهجت)) ۳۶۶، ۳۶۴، ۳۶۰	خیر بامس ۴۰۸
دولت خداداد ۳۴۷	داود، حضرت ۲۵؛ معبد ۳۵۶
دولت خدامراد ۲۷۷	مفتریات تلمود در مورد ۳۵۶
دولت خسرو ۳۱۶	درفش کاویان ۲۷۰؛ درفش کاویانی ۳۹۷
دولت رشید ۲۱۴	دریای محیط ۱۰۷
دولت مرزبان ۴۱۶	دستور پوشون ر.ک. پوشون، دستور

همچنین ر.ک. قیام	دولت مهریان ۴۳۱
رستگاری ۱۲؛ همچنین ر.ک. نجاح و فلاح	دولت هرمزدیار مهریان (بنائی) (قرینه استاد مهریان اردشیر) ۱۲۱
رستم ۱۵-۱۶	دیدار ۱۲، ۳۷۰، ۳۷۸؛ روز فیروز دیدار ۲۸۱
رستم ۱۷۶	همچنین ر.ک. لقاء
رستم ۲۱۱	دیلم ۱۴۸
رستم ۳۲۶	دیمقراط، حزب ۲۴۷
رستم ۳۶۸	دین ر.ک. ادیان
رستم ۴۰۰	دینیار بهرام ۲۷۸
رستم ۴۲۵	دینیار مهراب ۳۲۲
رستم ۴۷۵	دیوان ۴، ۱۴، ۳۶۰
رستم (اسطوره‌ای) ۱۹۷، ۲۱۱، ۲۱۳، ۲۲۷، ۲۳۹	ذبح حیوانات ۱۲۹؛ همچنین ر.ک. گوشت
۲۴۰، ۴۲۲، ۴۴۶؛ نیره نریمان ۱۷۶	ذر، عالم ۴۲
پسر زال ۳۷۴؛ همچنین ر.ک. تهمتن (اسطوره‌ای)	رب اعلی ر.ک. اعلی، حضرت
رستم (پدر رشید) ۱۱۲	ربع مسکون ۴۳
رستم اردشیر ۳۴۴-۳۴۵، ۳۴۷	رجاعلی بیک، قرینه ۱۶۹
رستم اردشیر قاسم آبادی ۴۷۱	رس (رود ارس) ۲۶۷؛ اصحاب رس ۲۶۷
رستم ایران ۳۶۶	رساله سلوک ر.ک. هفت وادی
رستم بهرام ۱۷۸	رستخیز ۴۷۵؛ روز رستخیز ۱۱، ۲۲۲
رستم بهرام ۴۶۶	یوم ظهور یوم رستخیز اکبر ۱۱
رستم بهرام ۴۸۳	
رستم بهرام بمان خرمشاهی (باختری) ۱۲۷، ۵۶	

رسنم مهریان آله‌آبادی ۱۶۱، ۴۴۵	۱۴۹
رسنم مهریان کیقباد ۴۵۵	۲۷۸
رسنم مهریان هرمزدیار ۳۲۵	۴۶۵، ۴۶۳ (به مردم)
رسنمی، بهمن ر.ک. بهمن خسرو (رسنمی)	۴۵۴-۴۵۳، ۱۸۰، ۱۵۶
رسول، حضرت ۳۷، ۳۹، ۱۶۳، ۳۵۷-۳۵۸؛ احمد	۴۰۷
رسنم تیرانداز (پیمان) ۲۹۳، ۲۹۱-۲۹۰	۲۹۳، ۲۹۱-۲۹۰
رسنم جمشید ۶۶	۶۶
رسنم جوانمرد ۴۰۹، ۴۰۱	۴۰۹، ۴۰۱
رسنم خداداد ۳۳۳-۳۳۲، ۳۲۳، ۳۲۱، ۳۱۸، ۱۶۲	۳۳۳-۳۳۲، ۳۲۳، ۳۲۱، ۳۱۸، ۱۶۲
رسنم خداداد ۴۷۵	۴۷۵
رسنم خسرو (خسروی) ۱۶۹، ۱۲۷، ۷۸	۱۶۹، ۱۲۷، ۷۸
قصيدة رضوانیة ۳۰۰	۳۰۰
رسنم خسرو (ستوده) ۹۹	۹۹
رسنم خسرو (وستائی) ۴۰۰	۴۰۰
رسنم خورسند ۱۱۹	۱۱۹
رسنم داراب ۳۳۷	۳۳۷
رسنم سروش ۹۲-۹۱	۹۲-۹۱
رسنم سهراب ۳۴۷	۳۴۷
رسنم فریدون ۲۹۷	۲۹۷
رسنم فولاد ۲۶۹	۲۶۹
رسنم گشتاسب ۳۴۷، ۱۲۷	۳۴۷، ۱۲۷
رسنم مهریان ۹۹، ۱۳۶، ۱۶۵، ۲۰۹، ۲۱۱	۹۹، ۱۳۶، ۱۶۵، ۲۰۹، ۲۱۱

رومی، ملای ۴۶۱؛ ملا ۳۳۸	رشید خداداد ۳۴۲
رومیان ۴۴۳	رشید رستم ۱۱۲
زال ۲۲۴، ۲۲۷	رشید شهمردان ۴۰۹
زریانو اردشیر ۲۷۷	رشید مهراب ۳۲۲
زریانو نوش ۴۱۱	رضوان، باغ (عکا) ر. ک. باغ فردوس ۴۵۶
زردشت، حضرت ۵۴، ۵۳، ۹۷، ۷۳، ۱۵۳، ۲۲۸، ۲۰۷، ۲۰۶	رقد منشور ۲۰۷
زرت، ۲۵۶، ۲۵۰، ۳۹۷، ۳۰۱، ۲۶۷-۲۶۶	رمل ر. ک. فال و رمل
حضرت زرتشت ۴۰۲	رنج ر. ک. بلا
زرتشت ۲۴، ۹۴، ۱۷۲؛ و خشور ۴۰۳	روابط ضروریه ۳۳۹، ۲۶۲
ستایش در الواح مبارکه ۲۰۷، ۱۷۲	روح ۴۵۳
عهد و پیمان ۲۴۵	صعود روح و عالم بعد ۱۰-۱۱، ۱۵۴، ۱۷۰
فتوای پیشوایان به قتل ۲۲۹	۲۶۵-۲۶۴
ظهور حدود هفت صد و پنجاه سال بعد از حضرت موسی ۱۰۴؛ زمان ظهور بعد از حضرت موسی ۱۶۴	آزادی ارواح ۱۵۴
ملاقات با بعضی انبیای بنی اسرائیل در ارض اقدس ۱۷۱	تسخیر ارواح ۳۴۰
زردشت، مذهب ۳۷، ۳۹؛ دین زرداشتی ۱۲۸	خیرات و میزات جهت ارواح ۱۵۴
خبر کتاب زرداشتیان در مورد سه ظهور ۱۶۳	همچنین ر. ک. روان؛ نفس
چهار روز نابر زرداشتی ۳۰۲-۳۰۱	روح انگیز رستم خسرو (کیاست) ۷۸
روزبهیان، فریبرز ر. ک. فریبرز کیخسرو اسفندیار (روزبهیان)	روم ۲۲۰

زینب (حرب حضرت محمد) ۳۵۸-۳۵۷	دوره طلائی موعود ۴۰۴
	بیان رموز کتب زردهشتی ۵۶-۵۵
سام (اسطوره‌ای) ۱۹۷	تحقیق بشارات کتب زردهشتی ۱۰
ستارگان ر.ک. کواکب	همچنین ر.ک. اوستا
ستوده، رستم ر.ک. رستم خسرو (ستوده)	زردهشتیان ۴۱، ۴۲، ۷۶، ۹۷، ۲۴۵، ۱۰۳، ۲۵۲، ۲۵۵
سجن؛ سجن اعظم ۵۲، ۵۷، ۵۰، ۳۴۵؛ همچنین ر.ک. زندان	۳۹۶؛ اصحاب زردهشت ۵۵؛ معاشر زرتشت ۵۶؛ ملت زردهشت ۳۸، ۵۵؛ مملة
سدۀ مبارکه ۴۲۱	مجوس ۵۶؛ احتیای زردهشتی ۲۴۹
سدۀ متله ۲۱۰، ۲۷۹، ۳۶۴؛ همچنین ر.ک.	یاران زردهشتی ۳۰۲، ۳۸۰
بهاءالله، حضرت	اعلان زردهشتیان در مورد دفن گاه ۴۷۲
سرّ الشکیس ر.ک. قد ظهر سرّ الشکیس	همچنین ر.ک. ایرانیان؛ پارسیان؛ فارسیان
سرّ منْ رَأَى، چاه ۱۵۴	زرشک ۱۴۳
سردار ۳۳۵	زرقانی، میرزا محمود ر.ک. محمود زرقانی،
سرور بهرام ۲۷۷	میرزا
سرور (سرو) سلامت ۳۰۸	زَقُوم، شجره ر.ک. شجره زَقُوم
سرور گشتاسب ۴۰۸	زمان؛ ثبوت و عدم وجود ۱۰۴
سرور وفادار ۴۱۱	زمَد اردشیر ر.ک. فَرَخ (زمَد) اردشیر
سرور هرمذیار ۴۳۳	زمَد خدابنده ۱۷۲
سرور هرمذیار مهربان (خرسوی) ۷۸	زند و پازند ۳۴۸
سروش ۱۸۱	تحریف کتاب زند ۹۴
سروش ۲۴۴	زندان ۱۵، ۱۹، ۳۴۸؛ همچنین ر.ک. سجن
سروش ۲۴۴	زید (پسرخوانده حضرت محمد) ۳۵۸-۳۵۷

سروش فرود	۴۱۲، ۲۱۸	سروش	۲۵۳
سروش کیقباد	۴۲۶، ۱۹۴-۱۹۳	سروش	۳۴۰
سروش مهراب	۳۲۲	سروش	۴۴۷
سروش نوش گشتاسب	۲۲۲	سروش	۴۷۸
سعادت ر. ک. کامرانی		سروش	۴۷۹
سعدی	۴۵۵	سروش	۴۸۵
سفره پریان	۱۵۴	سروش (اصطلاح)	۳، ۹۵، ۱۷۶، ۱۹۰، ۱۹۴
سفیدوش، سیاوش ر. ک. سیاوش رستم (سفیدوش)			۴۶۳، ۴۲۶، ۳۸۴، ۲۴۳
سلامت خداداد	۱۳۸-۱۳۷	آسمانی	۱۹۹، ۲۰۸
سلامت هرمزدیار	۳۱۶	سروش جهان بالا	۲۰۲-۲۰۱
سلطان خدامراد	۴۰۹	جهان پنهان	۳۷۶
سلطنت	۸۳، ۱۰۲، ۱۳۰، ۲۴۰، ۲۴۱، ۳۹۱-۳۹۲	سروش عالم بالا	۴۲۴، ۴۶۸
د. ک. شهریاری		سروش یزدان	۲۰۲
سمندری، طراز الله (ایادی امرالله) ر. ک. طراز		سروش اسفندیار	۴۱۱
الهی (طراز الله سمندری)		سروش بهرام	۹۸
سنّت و جماعت، ائمه	۳۰	سروش بهرام بعان خرمشاهی (جیوه)	۱۴۷، ۱۳۶
سور ملوک	۱۱	اشعار	۱۴۹
سورستان	۳۴۵، ۲۳۰	سروش خورسند	۳۷۶
سوره رئیس	۱۱	سروش خورسند (بهرامشاهی) (قرین خواهر	
سهراب	۳۱۱	گشتاسب فریدون (فریدانی) - غیر	
سهراب	۴۴۸	بهانی)	۱۲۱
سهراب (اسطوره‌ای)	۱۶۱	سروش شهریار مریم آبادی	۳۴۶

شاه بهرام و رجاوند	۳۰۳، ۱۲۸	سهراب بامس	۴۱۰
ظهور هنگام بحران عالم انسانی	۴۰۳	سهراب خسرو بمان	۲۸۷
شاه بهرام حضرت بهاء الله	۴۰۴-۴۰۳	سهراب رستم بهمرد (بهمردی)	۴۶۳
همچنین ر. ک. بهرام (مظہر الہی)		سهراب مهریان کیقباد	۴۵۵
شاهپور	۵۲	سهراب هرمزدیار	۲۷۲
شاه جمشید مهریان	۳۴۵	سیاوش	۱۸۵
شاهجهان	۵۳	سیاوش (اسطوره‌ای)	۱۰۰، ۱۰۵، ۱۰۸، ۱۶۱
شاه سیاوش (اسطوره‌ای) ر. ک. سیاوش (اسطوره‌ای)		سیاوش	۱۰۷
شاه سیاوش مهرگان	۳۸۴، ۲۱۲	سیاوش دارابی ر. ک. سیاوش رستم (سفیدوش)	
شاهویر	۴۷۵	سیاوش رستم (سفیدوش)	۹۱، ۱۰۵، ۹۶، ۹۴
شاهویر بهرام	۴۳۳، ۳۴۷		۳۹۹، ۲۵۴، ۲۴۵، ۱۱۵، ۱۰۸-۱۰۷
شاهویر بهرام اردشیر	۴۸۴		۴۱۴، ۴۰۰
شجاعت	۱۷۴، ۲۸۷، ۴۷۳؛ همچنین ر. ک.	سیاوش (اسطوره‌ای) ر. ک. سیاوش (اسطوره‌ای)	
رشادت		سیستان	۱۹۸؛ سیستان الہی
شجرة انبیا	۱۴۴	سیمرغ قاف حقیقت	۲۳۸
شجرة حیات	۱۵۹	سیوشانس	۱۲۸
شجرة زقوم	۸۹		
شجرة طوبی	۴۵۴، ۳۶۴	شاپور	۱۳۶
شجرة مبارکه	۹۹، ۱۴۹، ۲۰۵، ۲۲۴، ۲۴۰، ۲۵۷، ۲۵۷	شاپور (پادشاه)	۲۶۸
	۴۲۱، ۳۷۱، ۳۶۴	شاپورجی موریس	۴۲۲
شرف آباد	۱۴۹	شاه ایران ر. ک. ایران	
شرکت (پارسیان)	۲۴۹	شاه بهرام	۱۰، ۹۸، ۲۲۸، ۲۵۰، ۳۷۰، ۳۷۵، ۴۴۶

شهریار اردشیر ۳۱۴	شرکت پیمان ۲۹۰-۲۹۱؛ اداره پیمان ۲۹۰
شهریار بهمند مهرگان (بهمندی) ۱۹۶، ۳۲۰	شرکت گلستان ۱۸۶
۴۶۵-۴۶۴، ۴۴۰	شعراء ۱۹۷
شهریار تیرانداز ۱۲۷	افرادی که شعر گفته‌اند اردشیر ۲۱۹؛ همچنین
شهریار خدابخش ۲۸۱	ر. ک. رستم خسرو (خسروی)؛ سروش
شهریار خداداد ۱۳۸-۱۳۶	بهرام بمان خرمشاهی (جیوه)؛ شیرین
شهریار خدامراد ۳۸۵	مهریان (جیوه)؛ نوش (نوشیروان)
شهریار خسرو ۲۵۴	گشتاسب سروش قاسم‌آبادی
شهریار خورسند ۳۰۷، ۲۹۶	شناسانی ۱۲۱؛ همچنین ر. ک. معرفت الله
شهریار سروش ۳۴۷	شورچشمی ۳۵۱-۳۵۰
شهریار وفادار (بهشتی) ۱۸۳، ۳۰۵، ۲۷۷	شهادت؛ آرزوی ۱۰۲-۱۰۳، ۱۲۴، ۴۶۱
شهریاری ۱۲۲، ۴۳۴، ۴۶۵؛ همچنین ر. ک.	شهادت احباء در نیریز ر. ک. نیریز
سلطنت	شهادت احباء در یزد ر. ک. یزد
شهید، حضرت ر. ک. ابن اصدق (ایادی امرالله)	افراد شهداء ر. ک. اسفندیار کوچه‌بیوکی؛
شیراز ۲۵۰، ۳۸۷، ۴۶۹	گودرز، شهادت؛ ماستر خدابخش
شیرمرد (جوانمرد) ر. ک. جوانمرد	همچنین ر. ک. امتحان
شیرمرد تیرانداز ۱۲۷	شهربانو ۱۳۶
شیرین ۲۲۳	شهربانو مهریان ۳۴۷
شیرین ۳۷۵	شهریار ۸۱
شیرین (معشوقه خسرو پرویز) ۲۱۲، ۲۳۷، ۲۹۵	شهریار ۱۰۵
شیرین جمشید ۴۱۱	شهریار (پدر گشتاسب) ۴۱۹
شیرین خداداد ۳۱۸-۳۱۷	شهریار اردشیر ۱۶۰

طاعون؛ علاج	۱۴۳	شیرین کیقباد	۴۴۲
طاهر ر.ک. محمد طاهر مالعیری، حاج		شیرین گشتاسب	۴۰۸
طبریا، مدینه	۳۴۱	شیرین مهربان (جیوه)	۱۴۸، ۱۳۶
طبریه، دریاچه	۱۷۲	اشعار	۳۶۵، ۱۴۵
طبع آثار مبارکه ر.ک. آیات مبارکه		شیرین نعیر	۴۸۰
طراز الهی (طراز الله سمندری)	۱۶۹	شیرین نعیر (قرینه به مردمهرگان)	۴۶۵، ۱۸۳
طرازات، لوح	۴۷۹	شیرینی	۳۱۸، ۱۸۴-۱۸۳
طرد نفوس	۱۱۴	شیرینی سبب امراض	۱۸۳
طفل؛ فوت حین بلوغ	۱۶۴	شیعه، حزب	۵۴ ۵۰
تریت اطفال ر.ک. تربیت		صاحب ر.ک. مانکجی	
طلب، وادی	۴۷۹	صاحب یگانه ر.ک. مانکجی	
طور، ۱۶، ۵۵، ۱۷۱؛ طور عرفان	۵۳، ۵۹	صباغ ر.ک. علی صباغ، استاد	
طوس (اسطوره‌ای)	۱۶۱، ۴۲۷، ۴۷۰	صحیفه حمراء	۳۶
طهران، ۹۳، ۱۴۱، ۴۴۱، ۳۹۹، ۲۹۲		صداقت	۴۷۳، ۲۲۵
عالیم بعد ر.ک. روح		صراط، پل	۱۱-۱۰
عبادت ۵۷ همچنین ر.ک. پرستش		صفا	۳۱
تربیت کودکان اعظم عبادت ر.ک. تربیت		صفرا	۱۸۳
عبد حاضر، ۲۸، ۳۳؛ همچنین ر.ک. خادم		صلح عمومی	۲۴۷، ۲۱۷
عبدالباقي، آقا میرزا	۱۶۹	صنبر سلامت	۲۷۷
عبدالباقي، میرزا	۳۴۶	صور	۵۶
		صیحه	۵۶

عبدالبهاء، حضرت	۵۰، ۲۰۶، ۲۱۶، ۳۴۳، ۳۷۲	مکافات	۳۷؛ مقام عدل اعطای کل ذی
سفر به غرب	۱۳۶، ۱۵۵، ۲۸۹، ۲۷۹	حق حقه	۳۷، ۴۳۲
سفر به هندوستان	۴۰۴	همچنین ر.ک. بذل	۲۵۷
عکس برداری در پاریس	۴۴۷	عرب	۱۶۹، ۱۹۴؛ عراق عرب
محبت هیکل مبارک به احباب	۱۱۴، ۸۰-۷۹	عرب	۲۶۷؛ پیر عربی ۲۱۹؛ عشایر عرب ۳۵۸
مشغولیت هیکل مبارک	۲۲۳، ۲۳۶، ۲۸۲	اعراب	۴۳؛ اعراب بادیه ۳۰؛ سپاه اقلیم
عبدالحسین، میرزا	۳۹-۴۳۸، ۳۳۹، ۳۳۲، ۳۲۱	مجاور	۱۶۶؛ همچنین ر.ک. تازی
مقام مبارک	۴۰۴-۴۰۳	عربی	لسان ۴۳-۴۴، ۲۲۱، ۴۷۹؛ بسط عربی ۴۵
عبدالغفار، حاجی	۱۴۱	ترجمة آیات مبارکه از عربی به فارسی	ر.ک.
عبدالغنی اردکانی، ملا	۴۴۵	آیات مبارکه	همچنین ر.ک. تازی، لسان
عبدالجبار، ایران	۴۶۰، ۲۹۱	عرفان	ر.ک. معرفت الله
عدسیه	۴۶۵	عصر اول و ثانی بهاءالله	۱۵۵
عدل؛ طراز سلطان	۲۸؛ منوط به مجازات و	عصمت کبری	۳۶-۳۵
عجم ر.ک. ایران	۴۶۰	عفود	ر.ک. مغفرت
عتبه مقدسه	۲۷۷؛ مطاف ملا اعلی	عقل	۴۱-۴۲؛ عقل کامل ۳۱؛ عقل کلی الهی ۳۲
عدسیان عدسیه	۴۶۵	عقل جزوی	۳۲؛ مراتب عقول ۳۱
عده	۴۶۰	عقلاء	۳۴
عده	۴۶۵	همچنین ر.ک. خرد	۵۶
علماء	۴۶۵	همچنین ر.ک. پیشوایان	۴۳۰؛ علمای سوء

علی، حاجی (پسر محمد رضا)	۲۵۰	علی، آباد ۱۴۹
علی اشرف لاهیجانی، آقا میرزا ر.ک. عندلیب،		عیسی، حضرت ۲۵، ۱۰۴؛ اختر عیسویان ۲۶۱
حضرت		عیسی، حضرت ۲۵، ۱۹۵، ۳۳۰، ۳۶۸-۳۶۹
علی اصغر، آقا شیخ ۱۷۰		همچنین ر.ک. نقض
علی اکبر، آقا سید ۱۴۹		عید ر.ک. اعیاد
علی اکبر محمد منشادی ۱۳۶		عیسی، مذهب ۳۸-۳۷، ۴۰؛ تبلیغ مذهب هدف
علی اکبر مشکیاف، آقا ۸۱		مدارس و کناس عیسوی ۳۸-۳۹
علی اکبر یزدی، آقا میرزا ۱۲۷		همچنین ر.ک. مسیح، مذهب
علی بمان ۴۱۲		عین یقین ۲۵۴، ۲۷۹
علی حسین آبادی، حاجی ۱۳۶، ۱۴۹		غرب؛ ممالک غرب ۳۳۹
علی صباغ، حرم استاد ۱۷۰		انجداب اهل غرب ۱۵۰
علی عسکر ۵۴		یاران (لندن و پاریس) ۲۸۵-۲۸۴؛ احبابی
علی محمد، حاجی ۱۳۶		۴۰۲؛ گروه باختر (احبابی غرب) ۳۰۲
عمل ۳۳۰؛ اعمال خیریه ۳۳۱-۳۳۰		عزم سفر بعضی از مؤمنات امریک و
عمل پاک شعر شجر ایمان ۳۳۰		اوروپ به هندوستان ر.ک. هند
عمل با عرفان کامل ۳۳۰		فساد اخلاق غربیان ۴۰۲
عندلیب، حضرت (آقا میرزا علی اشرف لاهیجانی) ۳۷۰، ۲۵۰، ۱۸۳		همچنین ر.ک. فرنگستان؛ اروپا؛ امریکا
عنقا ۳۶		غفلت عالم ۳۳۳، ۲۸۳
عهد عتیق ر.ک. تورات		غول ۱۲۸
عهد و میثاق ۵۳، ۸۸-۸۹، ۱۰۸، ۱۱۹-۱۲۰، ۱۲۲، ۱۴۰		فارسی، لسان ر.ک. پارسی، لسان

- فال و رمل ۳۳۰ فارسیان ۲۴، ۵۵، ۶۷، ۸۲، ۹۹، ۱۰۳، ۱۰۹، ۱۲۳، ۱۴۸، ۱۶۰، ۱۶۱-۱۵۰، ۱۷۶، ۱۷۷
- فرامرز ۳۸۹ فرامرز (اسطوره‌ای) ۴۶۱ فرامرز گشتاسب ۴۰۹ فرامورز اریا ۴۲۲ فرخ (زمرد) اردشیر ۴۸۴، ۴۲۹، ۳۳۸ فرخ بزرزو و فادار ۶۹ فرخ تیرانداز (فرخزادی) ۱۲۷ فرخ زادی، فرخ ر.ک. فرخ تیرانداز (فرخزادی) فردوس، باغ ر.ک. باغ فردوس فردوس اعلی ر.ک. بهشت فردوسی ۳۸۰ فرس، اهل ر.ک. ایرانیان فرس قدیم ۴۳؛ همجینی ر.ک. پارسی، لسان فرستادگان ر.ک. انسیاء فرشته آسمانی ۳۵۳، ۹۵ فرقان ۲۵، ۴۲-۴۳؛ فرمان خداوند ۴۸؛ بواطن فرقان ۴۴-۴۳ همجینی ر.ک. قرآن فرنگستان ۱۹۴، ۱۹۶؛ اقلیم فرنگ ۲۷۹؛ بلاد فرنگ ۳۲۴؛ همجینی ر.ک. غرب فرنگیز مهریان ۲۷۷ پریشانی اوضاع در نیمة دوم عهد میثاق ۵۷ دبستان ۴۷۷ اقتران با سائر طوائف ۴۷۲ همجینی ر.ک. ایرانیان؛ پارسیان؛ زردشتیان ۱۴۱، ۹۴ ۳۹۹ ۲۲۷ ۱۹۰ ۱۴۴ ۱۷۷ ۱۹۵ ۳۹۵ ۳۰۶ ۳۲۱ ۴۳۹۴ ۴۴۳؛ فارسیان قدیم ۱۵۰؛ فارسیان قدیم هندوستان ۱۹۲؛ احیای فارسی ۱۸۹ فارسی ۳۰۶؛ طائفه فارسی ۱۴۴؛ یاران ۹۱، ۱۹۲، ۲۴۳، ۳۹۵؛ احیای فارسیان ۱۹۰؛ برادران جوانان فارسیان ۱۰۳؛ گروه فارسیان ۳۱۳، ۱۶۴؛ یاران فارسیان ۱۸۱ پایان ذلت هزار (و سیصد) ساله ۱۰۵-۱۰۶، ۱۱۵، ۱۲۴، ۱۳۹، ۱۸۳، ۱۹۱، ۱۹۲-۱۹۱ ۳۹۱، ۲۵۰، ۲۵۲، ۲۵۸، ۳۶۱، ۳۹۵ ۱۶۴-۱۰۵ ۱۰۶-۱۰۵ ۱۹۰ ۱۴۴ ۱۸۱ ۳۹۹ ۵۷ ۱۴۱، ۹۴

فریدون خداداد	۴۰۹	فرنگیز وفادار	۳۴۷
فریدون خرو	۱۲۷	فروود (اسطوره‌ای)	۴۲۷، ۲۷۰
فریدون رستم جوانمرد	۴۰۱	فروود سیاوش	۱۶۱
فریدون گشتابس فریدون (فریدانی)	۱۲۰	فروود رستم	۱۶۰
فضاحت و بлагت	۲۳۱، ۱۹۷	فروود گشتابس سروش	۴۲۶
فصل ر.ک. امرالله		قاسم آبادی	۱۶۱-۱۶۲
فقه	۲۹		۳۷۷، ۲۴۸
فکر؛ حصر در یک امر	۱۷۳	فروع ر.ک. اصول و فروع	
فلسطین	۴۰۴	فریبرز کیخسرو اسفندیار (روزبهان)	۴۷۸-۴۷۷
فور و تراخی	۳۰	فریدانی، فریدون ر. ک.	فریدون گشتابس
فولاد خدامراد	۴۰۹		فریدون (فریدانی)
فیروز اردشیر	۲۷۷		فریدون
فیروز تیرانداز (فیروزمند)	۱۲۷		۵۷-۵۶
فیروز جوانمرد	۳۹۳		فریدون
فیروز خداداد	۳۱۶		۱۳۶
فیروز سروش	۴۳۴	فریدون (اسطوره‌ای)	۱۵۵
فیروزمند، فیروز ر.ک. فیروز تیرانداز (فیروزمند)			۲۳۵
فیروزه	۱۵۵	فریدون اردشیر	۲۷۰
فیروزه	۱۸۵-۱۸۴	فریدون اردشیر	۱۷۸
فیروزه	۳۸۹	فریدون اسفندیار	۴۰۹
فیروزه	۴۱۳	فریدون برزو	۱۱۳
فیروزه (سنگ)	۲۸۴، ۱۸۴	فریدون برزو	۱۲۷
		فریدون برزو وفادار	۱۱۷

فیروزه اسفندیار گشتاسب قاسم آبادی (هزاری)	۷۷
فمر ۲۶۷؛ منازل ۲۶۷، ۳۰۱؛ مثال مقام نبوت ۲۶۷-۲۶۶	
قوس صعود ۲۵۲	۳۸۳
قوس نزول ۲۵۲	۲۵۴
قیام ۵۶؛ همچنین ر.ک. رستخیز	۳۱۶
فیروزه دختر سلامت ۳۴۷	
کاشان، احبابی ۲۴۹	
کامرانی ۳۳۹	۱۴۵
کاوس (اسطوره‌ای) ۱۶۱	۲۴۹-۲۴۸
کتاب اقدس ۴۷۲، ۴۷۹	۱۴۵
کتاب ایقان ۲۰۷، ۴۰	۲۲۸
کتاب عهد ۱۷۱	قبرستان ۲۸۰؛ همچنین ر.ک. گلستان
كتب آسمانی ۱۲۸؛ کتب و صحائف پیغمبران	قد ظهر سر الشنكيس ۱۴۹
۲۴۸؛ کتب پارسیان ۲۶۴	قدم ۴۱؛ قدم ذاتی مخصوص حق ۴۱
همچنین ر.ک. نامه‌های آسمانی	قرآن ۴۳، ۲۰۷، ۲۶۶-۲۶۷، ۳۵۷-۳۵۸
کرمان ۷۶، ۴۴۱	ذکر نام بیست و هشت پیغمبر به ظاهر در
کرمل، کوه ۳۷۹	۲۶۷-۲۶۶
کسب و تجارت ۱۰۲؛ تجارت و کسب ۱۴۶	همچنین ر.ک. فرقان
کشمیر؛ سرو آزاد کشمیر یزدانی ۱۸۰	۴۴۱، ۱۶۹
کفن ر.ک. تکفین	قلم اعلی ۲۷، ۳۱-۳۲، ۳۶-۳۷، ۴۰، ۴۲، ۴۴
کلمات فردوس، لوح ۴۰۴؛ کلمات ۴۷۹	۴۷۹، ۴۰۱، ۵۷، ۵۴-۵۳
کلمات مکنونه ۱۳۵، ۱۴۹؛ اسرار مکنونه ۱۳۴	۳۹۹

کیخسو و اسفندیار (پدر فریبرز روزبهان) ۲۰۵	معنی فرات: هیکل بقا در عقبه زمردی
۴۷۴، ۲۰۶	وفا... ۱۳۵-۱۳۴؛ پر و شانه ۱۳۵
کیخسو و پادشاه ر. ک. کیخسو (اسطوره‌ای)	عنقریب صرافان وجود... ۳۲۹-۳۳۰؛ مجالست
کیخسو خداداد ۱۳۷، ۱۳۸، ۳۴۵، ۴۶۸	صبح صادق روشن... ۱۴۹؛ اشرار... ۱۳۴
کیخسو خداداد کرمانی ۱۲۷، ۶۶	کلیم ۱۵۱ همچنین ر. ک. موسی، حضرت
کیخسو خدامراد ۲۹۳	کواکب ۲۶؛ سعد و نحس ۳۴۰-۳۳۹؛ همچنین ر.
کیخسو سهراب ۱۳۰	ک. نجوم، علم
کیخسو منوچهر د. ک. منوچهر (کیخسو منوچهر)	کوچه بیوک، احبابی ۲۴۹
کیخسو وفادار ۱۱۱، ۴۰۸	کور بهائی ۳۵۱؛ کودک شیرخوار کور اعظم حکم
کیش آوران ر. ک. انبیاء	شخص بزرگوار دارد ۴۲۶
کیقباد (اسطوره‌ای) ۳۷۰، ۳۷۶	کیاست، روح انگیز ر. ک. روح انگیز رستم خسرو (کیاست)
کیقباد (پدر سروش) ۱۹۳	کیان، نژاد ۲۲۳
کیومرث ۵۰	کیانیان ۱۲۲، ۲۲۰، ۲۵۹
کیومرث (اسطوره‌ای) ۸۳، ۸۷، ۳۸۰، ۴۳۳	کیخسو ۵۲
کیومرث بهمن ۲۷۷	کیخسو ۸۳
گجراتی ۴۲۲	کیخسو ۱۷۵
گرفتاری ناگهان ۱۴	کیخسو ۳۳۵
گشتاسب ۳۰۲	کیخسو ۴۰۰
گشتاسب ۴۳۴	کیخسو (اسطوره‌ای) ۱۱۷، ۱۲۸، ۱۵۴، ۲۲۰
گشتاسب (کیانی) ۹۷، ۱۵۹، ۳۲۲، ۲۴۰، ۴۶۳	کیخسو و اسفندیار ۱۲۷

سمند شاه گشتاسب ۱۵۳
گوشت خوک ۴۰-۳۹

۲۴

- گوهر ۲۳۹
- گوهر ۲۵۴
- گوهر ۳۰۰
- گوهر ۳۳۲
- گوهر خداداد ۳۱۶
- گوهر رشید ۴۳۰
- گوهر ماندگار (حکیمیان) ۲۳۳
- گوهر مهراب ۳۱۹
- گیو (اسطوره‌ای) ۲۲۰
- لامهای، انجمن ۴۱۵
- لطف الله صحاف، آقا میرزا ۱۲۷
- لعل ۴۱۲
- لعل (قرینه رستم سهراب) ۳۴۷
- لعل (مادر خورشید) ۳۴۰
- لعل تیرانداز (قرینه بهرام روزبه) ۴۷۶
- لعل هرمذیار مهریان (هزاری) ۴۶۶
- لقاء ۱-۲؛ همعجین ر. ک. دیدار لندن ۲۸۵؛ لندره ۱۳۴
- لهراسب (اسطوره‌ای) ۴۶۳، ۳۲۲

گوشت گاو ۱۵۳

چهار خواهش حضرت گشتاسب ۱۵۳

گشتاسب (پدر مهریان (جوانمرد)) ۴۲۹

گشتاسب اردشیر (استاد) (قرین خواهر گشتاسب فریدون (فریدانی) - غیربهائی) ۱۲۱

گشتاسب رستم ۲۵۴

گشتاسب رشید ۱۹۹

گشتاسب سروش قاسم آبادی ۲۰۳

گشتاسب شهریار ۴۱۹

گل جمشید ۴۰۸، ۳۷۰

گل کیقباد ۲۵۳

گل بانو اردشیر ۲۸۱

گل بانو فولاد ۴۳۳، ۳۴۷

گلستان ۱۸۶؛ همعجین ر. ک. قبرستان؛ شرکت گلستان

گمنامی ۲۰۳؛ همعجین ر. ک. نامداری

گودرز ۲۱۵

گودرز ۲۱۹

گودرز (اسطوره‌ای) ۲۲۰، ۲۱۵

گودرز، شهادت ۴۴۱

گودرز مهریان ۲۹۷

گوشت، مباحثت خوردن ۱۲۹؛ گوشت خور

مجذوب، پری ر. ک. پری بهمن (مجذوب)	لوح محفوظ ۲۰۷
مجذوب، هرمزدیار ر. ک. هرمزدیار مهریان (مجذوب)	ماستر خدابخش؛ شهادت ۲۲۶، ۲۲۹، ۲۳۰-۲۳۱؛ مرثیه در شهادت ۲۵۵
مجوس، ملة ر. ک. زردشتیان	ماندگار حکیم ۳۲۲
محبت الله ۱۱۱، ۲۲۳، ۳۰۰؛ محبت ۴۴۵، ۲۳۴	مانکجی ۲۹؛ صاحب ۴۵، ۴۲، ۲۶؛ صاحب یگانه
همچنین ر. ک. مهریانی	۴۴، ۳۸، ۳۴، ۲۸، ۲۶، ۲۳
محرم اصفهانی، میرزا ۳۳۷، ۳۳۹، ۴۲۲	ماه قمری ۳۰۱
محترمات مذهبی ۴۳۴ همچنین ر. ک. احکام	ماهبانو (مهبانو) ۱۵۸
محفل روحانی ۳۳۵	ماهبانو حکیم ۴۵۵
محفل روحانی (بمعنی) ۳۹۰، ۳۴۲، ۲۴۸، ۱۷۱	ماهیار خدابخش ۳۷۸
همچنین ر. ک. بمعنی	مبردات ۱۴۳
محفل روحانی (رحمت آباد یزد) ۳۷۴	متّحده، اعضاي ۱۷۰
محمد، حضرت ر. ک. رسول، حضرت	متّحده، میرزا یعقوب ر. ک. یعقوب متّحده، میرزا
محمد، مذهب ر. ک. رسول، مذهب حضرت	متّصاعدين؛ عدم حزن برای عروج ۱۸۸-۱۸۹
محمد ابراهیم، حاجی ۱۴۱	مجازات و مكافات ۱۰، ۳۲، ۴۳۷ جزا و مكافات
محمد تقی، آقا ۸۱	۲۶۵
محمد تقی، حاجی میرزا ۳۴۶	مجتهدان ۴۷۳
محمد جعفر، آقا ۸۱	مجد الاطباء، آقا سید احمد ر. ک. احمد
محمد حسین عطار، آقا ۸۱	مجد الاطباء، آقا سید
محمد خان نیریزی، آقا میرزا ۱۲۷	مجذوب، اسفندیار ر. ک. اسفندیار هرمزدیار
محمد رضا ۲۵۰	مهریان (مجذوب)
محمد شاه ۱۰۷	

مریم آباد؛ احتجای	۲۴۹	محمد ظاهر مالمیری، حاج	۱۱۰
مسجد	۳۰	محمد علاقه‌بند، حاجی آقا	۱۲۹
مستر خدابخش ر.ک. ماستر خدابخش مسلمانان ر.ک. رسول، حضرت		محمد علی، میرزا (برادر حضرت عبدالبهاء) ر.	
مسیح، حضرت ۴۳۹ دار مسیح	۱۴۰	ک. عبدالبهاء، حضرت	
همچنین ر.ک. عیسی، حضرت		محمد قوموشانی، آقا	۱۱۱
مسیح، مذهب ۴۳۹ مبشرین	۲۸	محمود زرقانی، میرزا ۴۵۸، ۴۲۱، ۳۹۰	
همچنین ر.ک. عیسی، مذهب		اختلاف با جمشید خداداد حکیم ۳۵۸؛ حل	
شرق الاذکار (یزد)	۲۸۰	اختلاف ۳۳۷-۳۳۸، ۴۳۹ همچنین ر.	
شرق الاذکار (هندوستان)	۳۳۸	ک. بمعنی	
مصر ۱۷۶؛ نبات مصر جلیل اکبر	۱۸۷	مخمل بهرام	۳۰۸
ظاهر مقدسه	۲۶۳	مرأة اخرى ۳۰۱ همچنین ر.ک. بهاء الله، حضرت	
دو مقام توحید و تحديد	۲۶۶	مرض ر.ک. امراض	
مقصود از ظهور تربیت نفوس	۴۷۹	مروارید	۱۳۶
همچنین ر.ک. انسیاء		مروارید	۲۰۱
معرفت الله ۲۹-۲۹، ۲۳۳، ۳۰-۳۰، ۴۳۰۰ معرفت مبدأ	۳۲	مروارید	۳۷۵
خداشناسی نتیجه موهبت الهی نه قابلیت		مروارید (قرینه جوانمرد گشتاسب)	۴۲۰
انسانی	۱۶۳	مروارید اردشیر	۴۳۳
عمل با عرفان کامل ر.ک. عمل		مروارید بهرام	۳۳۴، ۳۱۷
همچنین ر.ک. شناسانی؛ هدایت		مروارید بهرام (جیوه)	۱۴۹
مغفرت ۱۵۶-۱۵۷		مروارید رشید	۴۳۵
طلب عفو پسر از برای پدر ۲۳۳؛ طلب		مروارید گشتاسب	۴۷۰
		مروه	۳۱

مه آباد ۴۱؛ مه آباد کیهان دانائی ۲۲۶	مغفرت جهت ابوین ۱۰۳
مه آباد، حضرت ۲۶۷-۲۶۶	مقام اعلیٰ ر.ک. اعلیٰ، حضرت
مه آبادی، و خشوران ۲۴	مکافات ر.ک. مجازات و مكافایت
مه آبادیان، مذهب ۳۹، ۳۶، ۲۹	مکلم طور ۱۶، ۲۷، ۵۰، ۵۲، ۴۶۹؛ مجلی طور
مهبانور. ر.ک. ماهبانو	۴۳۵۴ همچنین ر.ک. بهاءالله، حضرت
مهدی، حاجی ۱۶۹	ملا اعلیٰ ۵۹، ۱۵۳؛ مطاف ملا اعلیٰ ر.ک. عتبة
مهدی اخوان صفا، آقا میرزا ۲۸۰	قدسہ
مهدی آباد ۱۴۹؛ احتجای ۲۴۹	ملکی ۴۶۸
مهرآباد ۱۴۹	ملوک طوائف ۳۵۵
مهربان ۵۱	منابر ۵۴
مهربان ۱۰۹	منجذبه خانم ۱۶۹
مهربان ۱۷۶	منشادی، جناب ۴۷۸
مهربان ۲۰۱	منوچهر (اسطوره‌ای) ۲۹۸، ۸۷
مهربان ۲۱۷	منوچهر (پدر کیخسرو) ۲۹۸
مهربان ۴۰۰	منوچهر (کیخسرو منوچهر) ۲۹۷
مهربان ۴۱۲	منوچهر مهربان ۳۴۵، ۲۷۷
مهربان ۴۴۲	مودی، دکتر سوزان ۲۴۹
مهربان ۴۴۷	موسی، حضرت ۲۵، ۲۵، ۱۰۴، ۱۶۴، ۳۵۶-۳۵۷؛ مهر
مهربان، مستر ۴۱۵	اسرائیلیان ۲۶۱؛ همچنین ر.ک. کلیم
مهربان آذر ۴۳۶	موسی، مذهب ۴۰
مهربان اردشیر ۴۱۲	مولوی، جلال الدین ر.ک. رومی، ملای
مهربان اردشیر (بنائی) ۱۲۱	مؤید، حبیب ر.ک. حبیب الله خدابخش (مؤید)

مهریان برخوردار	۶۶
مهریان بمان مری آبادی، ۱۵۵، ۳۴۵	۴۱۱
مهریان بهرام	۲۷۷
مهریان بهرام	۳۳۵
مهریان بهرام	۳۷۰
مهریان بهرام	۳۸۶
مهریان بهرام	۴۳۴
مهریان بهرام بمان	۳۸۰
مهریان بهمن	۱۲۷
مهریان بهمن	۴۴۵
مهریان جمشید	۱۸۱
مهریان جمشید	۳۴۶
مهریان خدادخش	۱۵۶
مهریان خدادخش	۱۷۵
مهریان خدادخش	۲۷۶
مهریان خدادخش (بهجت)	۳۶۴
مهریان خداداد	۱۶۵
مهریان خداداد	۲۲۷
مهریان خداداد	۳۴۵
مهریان خسرو بمان (ثبت)	۲۸۶
مهریان رستم	۱۱۴
نار. ک. دوزخ	
مهرزادی، اردشیر ر. ک. اردشیر مهریان (مهرزادی)	
مهرعلی	۱۷۱
میثاق ر. ک. عهد و میثاق	
میثاق، اهل محفل	۱۳۶
میثاقیه، عبدالمیثاق ر. ک. الیاس، میرزا	
میزان ۱۰-۱۱	
مینو (اسطوره‌ای)	۲۹۸
مهریان	

نریمان (اسطوره‌ای) ۱۷۶، ۱۹۷	ناصرالدین شاه، مکتوب ۱۰۷؛ خط ۲۴۶
نصرآباد؛ احیای ۲۴۹	ناصری، انجمان ر. ک.، انجمان (ناصری)
نفس ۴۵۳؛ نفس امارة ۴۵۳؛ همچنین ر. ک. روح	ناقضین ر. ک.، نقض
نقض ۸۸؛ نفس امارة ۱۱۹-۱۲۰؛ نعیب ۴۲۱؛ نعیق ۴۲۱	نامدار ۲۷۰
ناقضین ۸۸، ۹۰-۱۳۳؛ ناقصان ۳۲۱؛ ناقصان	نامدار خداداد ۴۰۹
پیمان ۳۶۵؛ ناکثان ۳۲۱؛ ناعقین ۵۹	نامداری ۲۳۲؛ نامداران ۲۷۰، ۳۱۵
اهریمن سست عنصران ۱۹۵؛ اهل فتور	همچنین ر. ک.، گمنامی
۱۲۲، ۱۶۱؛ بی وفایان ۱۳۵؛ پیمانشکن	نامه‌های آسمانی ۱، ۱۱، ۱۹، ۲۶، ۲۱، ۷۱، ۸۴
اهریمنان ۲۲۴؛ پیمانشکنان ۲۱۶	۲۹۹؛ نامه‌ها ۱۰؛ نامه‌های نخستین ۸۴
ناقض اکبر (برادر حضرت عبدالبهاء) ر. ک.	همچنین ر. ک.، زردشت، مذهب؛ انجیل؛
عبدالبهاء، حضرت	تورات؛ قرآن؛ کتب آسمانی
همچنین ر. ک.، عهد و میثاق	نبأ عظیم ۴۵۶؛ همچنین ر. ک.، خبر بزرگ؛ بهاءالله،
نقطه اولی، حضرت ر. ک. اعلی، حضرت	حضرت
نواصی ر. ک.، تفأل و تسام	نجاح و فلاح؛ سبب ۱۵۷
نورالله، میرزا ۳۰۵	همچنین ر. ک.، رستگاری
نوروز (یوم ظهور) ۲۶۷، ۲۶۹	نجف اشرف ۳۰
نوروزجی، مستر ۴۱۵	نجوم، علم ۱۲۸
نوش (نوشیروان) گشتاب سروش قاسم آبادی	استبطاط اخبار آتیه از اوضاع نجوم اوهام
۲۰۱-۱۹۹، ۱۹۴-۱۹۱، ۱۸۹-۲۰۳	محروم ۱۲۸
۴۵۵-۴۵۶	همچنین ر. ک.، کواکب
اشعار ۱۹۶-۱۹۷، ۴۵۵-۴۵۷	نجوم ولايت ۱۶۳؛ دوازده امام ۳۰۱
نوشیروان ۱۷۵	همچنین ر. ک.، خامس از آل

نوشیروان	۳۹۲
نوشیروان (پادشاه)	۱۱۷، ۱۹۵، ۱۷۵، ۴۳۲
نوشیروان (قرین مهربانو بهمن (شهزادی))	۴۰۰
نوشیروان بهرام شاه	۳۴۷
نوشیروان حسین آبادی، ملا	۱۹۵
نوشیروان شهریار	۴۳۱
نوشیروان کیقباد	۴۳۲
نوشیروان مهریان	۲۷۳
نوشیروان مهریان	۲۷۷، ۳۴۵
نوکری	۱۴۶
نیاز، حاجی	۱۷۷-۱۷۶
نیریز	۳۸۷؛ بقعة نوراء
شهادت احتجاه در	۳۸۷
نیک‌اخته	۴۰۷
واجب الوجود	۲۶
واحد، عدد	۳۰۱
وادی ایمن	۱۷۱
واعظ، میرزا حسن	۱۶۹
والدین ر.ک. ابوین	
وحدت عالم انسانی	۲۵۹، ۴۰۴؛ وحدت انسانی
هرمز (همچنین ر.ک. یگانگی)	۲۸۵
هرمز (پدر اسفندیار) ر.ک.	۴۰۰
هرمز	۲۰۸
همچنین ر.ک. معرفت الله	
قدر در عالم بعد معلوم	۱۷۰
هدایت به فضل است نه به استحقاق	۱۳۹
هدایت	۲۸۹، ۲۳۱
هاماں	۳۵۷
هاتف	۴۲۶؛ هاتف غیب
هایت	۲۴۳
هایت	۴۲۶
هایت	۳۶۲-۳۶۱
هایت	
همچنین ر.ک.	
وختور و خشوران	
وختوران ایران	
وختوران مه آبادی	
ورقه علیا، حضرت	۴۲۵
وستائی، رستم	
وفا	۴۱۶، ۴۰۲
وفادر (پدر برزو)	۱۱۶
وفادر جوانمرد	۴۰۹
ولایت، نجوم	
ولایت، نجوم ر.ک.	
ولایت، نجوم ر.ک. نجوم ولايت	
وخر	
وختور	
وختوران	
وختوران ر.ک.	
وختوران ر.ک. ایران	
وختوران مه آبادی ر.ک.	
وختوران مه آبادی ر.ک. مه آبادی	
وختوران ر.ک. زردشت، حضرت	

۴۷۹-۴۷۸؛ رساله سلوک	هفت وادی	(مجذوب)
۱۵۵	همایون	هرمز خدابخش د. ک.
۴۷۵	همایون خسرو	خرسرو (حق پژوه)
۱۶۹؛ احیای	همدان	هرمزدیار
۳۶۵، ۳۴۰، ۳۳۵، ۲۸۵، ۲۷۷، ۱۰۹	هند	هرمزدیار
۱۴۱، ۱۵۵، ۱۵۰	هندوستان	هرمزدیار
۲۷۲، ۲۶۰، ۲۳۰، ۱۹۸، ۱۹۴، ۱۷۰		هرمزدیار
۳۴۵، ۳۴۰، ۳۱۴، ۲۸۴، ۲۷۴-۲۷۳		هرمزدیار، خاندان
۳۵۳، ۳۷۲، ۳۹۵، ۴۰۴، ۴۴۸، ۴۵۹		هرمزدیار تفتی
۱۸۷؛ طوطی هند الہی		هرمزدیار تیرانداز (پیمان)
۳۷۲ به	عزم سفر بعضی از مؤمنات امریک و اوروب	هرمزدیار خدابخش خسرو (حق پژوه)
۴۱-۴۰؛ هندو	هندو	هرمزدیار رستم
۴۳ هندیان	هندو	هرمزدیار فولاد
۳۶ مذهب	هندو، مذهب	هرمزدیار مهریان (مجذوب)
۲۴ کیش آوران هندو		هزاری، اردشیر
۶۰ هونگ	هندوستان ر. ک. هند	هزاری، اردشیر د. ک. اردشیر جمشید قاسم آبادی
۸۷ هوشنج (اسطوره‌ای)		(هزاری)
۳۴۵، ۲۷۷ هوشنج مهریان		هزاری، رشید ر. ک. رشید جمشید قاسم آبادی
۳۷۵، ۳۱۳ هوشیدر		(هزاری)
۴۰۳ هوشیدر مهباخی حضرت اعلی		هزاری، فیروزه د. ک. فیروزه اسفندیار گشتاسب
		قاسم آبادی (هزاری)
		هزاری، لعل د. ک. لعل هرمزدیار مهریان (هزاری)

همچنین ر.ک. اشیدر ما	۹۴	یمتوی‌ها
یاء، ارض ر.ک. یزد	۷۱	یوسف حقيقی
یاران پارسی ر.ک. پارسیان	۴۵۰	یوسف شت
یاران دیرین ر.ک. پارسیان	۵۷	یوم الله ۴۲۹؛ ایام الله
یاران فارسی ر.ک. فارسیان	۶۰	یوم تnad
یزد ۹۳، ۱۰۹، ۲۴۸، ۴۳۸۰؛ ارض یاء ۹۱	۱۲۵	یوم یتفخ فی الصور
احبائی ۲۴۸، ۲۹۳؛ اماء الرحمن در ۲۴۸	۳۵۷؛ یهود	حضرت
شهادت احباء در ۴۸۳، ۱۱۴، ۹۱		
شهیدان ۲۸۷؛ شهیدان یزد و اصفهان ۱۰۰		
اهداء زمین در کنار مدفن شهداء ۹۲-۹۱		
تعمیر مدفن شهداء ۱۱۸-۱۱۹		
بازماندگان شهداء ۳۷۴-۳۷۳؛ اعانه به جهت		
۳۷۴؛ تهیه دفتری از اسمای ۳۵۷		
محفل نوزده روزه ۲۴۸		
یعقوب، حاجی ۱۶۹		
یعقوب متحده، میرزا ۱۷۰؛ خاندان ۱۷۰		
یگانگی ۳۷۱، ۳۲۴، ۲۲		
یگانگی احباء ۳۰۹، ۲۳۶		
۴۱۸، ۴۲۱؛ اتحاد و اتفاق احباء ۳۳۸		
یگانگی اساس تعالیم جمال مبارک ۱۱۲		
همچنین ر.ک. وحدت عالم انسانی		

فهرست آيات قرآن

٢٥	اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ الْقَيُومُ...
١٣٩	إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأسٍ كَانَ مَزَاجُهَا كَافُورًا
٤٢-٤٢	إِنَّ اللَّهَ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
٢٦٦	تَلَكَ الرَّسُولُ فَضَّلَنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
٤٢	قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ
٣٠	كَلُوا وَاشْرِبُوا
٢٦٦	لَا نَفِقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رَسُولِهِ
٣٢	مَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا...
٨١	وَاللَّهُ يَضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ
٤٥٣، ٢٤٨، ٢٣٦	وَإِنَّ جَنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ
٢٠٥-٢٠٤، ١٨٤، ١٣٩	يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مِنْ يَشَاءُ
٤١٩	يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا
١٢٥	يَوْمَ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ

فهرست اشعار

۴۶۱	اقتلونی اقتلونی یا ثقات...
۴۵۵	این مطرب از کجاست که برگفت نام دوست...
۳۳۸	جان گرگان و سگان از هم جداست...
۴۲۸	چاره اکنون آب روغن کردنی است
۸۴	دانه چون اندر زمین پنهان شود...
۳۲۵	ذات نایافته از هستی بخش...
۱۶۹	شکرشکن شوند همه طوطیان هند...
۲۷۵	می بینمت عیان و سلامی فرستم
۳۸۰	نخستین خدیوی که کشور گشود...
۲۹۳-۲۹۲	ولوله در شهر نیست جز شکن زلف یار...
۳۵۴	یاد یاران یار را میمون بود...

© Bahá'í-Verlag GmbH, Eppsteiner Straße 89, D-65719 Hofheim
Tel.: 0049-6192-22921, Fax: 0049-6192-992999
email: Verlag@bahai.de, Internet: <http://www.Bahai.de/verlag>
1st Edition, in the original language of revelation (Persian/Arabic)
1998-155 B.E.
ISBN 3-87037-969-3
(431-721)

YÁRÁN-I-PÁRSÍ

Tablets of Bahá'u'lláh and 'Abdu'l-Bahá
to the Bahá'ís of Zoroastrian Background

Bahá'í-Verlag